Provinzial-
Gesetzsammlung
des
Königreichs
Galizien und Lodomerien
für das Jahr 1846.

Herausgegeben
auf allerhöchsten Befehl unter der Aufsicht des k. k.
galizischen Landesguberniums.

Acht und Zwanzigster Jahrgang.

Lemberg, 1849.
Aus der k. k. galizischen Aerarial-Druckerei.

BIBLIOTHECA

Zbiór Ustaw

prowincyjnych

dla

Królestw

Galicyi i Lodomeryi

z roku 1846.

Wydany
za najwyższym rozkazem pod dozorem c. k. Rządu
krajowego galicyjskiego.

Rok dwudziesty ósmy.

We Lwowie, 1849.
Z ces. król. galicyjskiéj drukarni skarbowéj.

Chronologisches Verzeichniß

der

in der Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Galizien und Lodomerien für das Jahr 1846 enthaltenen

Verordnungen.

Spis chronologiczny

rozporządzeń

w prowincyjnym Zbiorze Ustaw Królestwa Galicyi i Lodomeryi z roku 1846 zawartych.

Monat April.

Liczba rozporządzenia | Stronica

Miesiąc Kwiecień.

Monat November.

Miesiąc Listopad.

Monat December.

Miesiąc Grudzień.

Provinzial-Gesetzsammlung

der

Königreiche

Galizien und Lodomerien

für das Jahr 1846.

Zbiór Ustaw

prowincyjnych

w Królestwach

Galicyi i Lodomeryi

z roku 1846.

1.

Ueber die Einführung eines summarischen Verfahrens für geringfügige Rechtssachen.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 18. October 1845 für geringfügige Rechtssachen die Einführung eines summarischen Verfahrens bei allen Civilgerichten der Provinzen, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch Wirksamkeit hat, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und Dalmatiens in der in beiliegender .|. gedruckten Vorschrift enthaltenen Art Allerhöchst anzuordnen geruht.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzleidecrets vom 2. December v. J. Zahl 40443-2614 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 3. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 84531 ex 1845.

.|.

Vorschrift über das summarische Verfahren in Civil-Rechtsstreitigkeiten.

Durch allerhöchste Entschließung vom 18. October 1845 haben Seine k. k. Majestät für geringfügige Rechtssachen die Einführung eines summarischen Verfahrens bei allen Civilgerichten der Provinzen, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch Wirksamkeit hat, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und Dalmatiens anzubefehlen, und daher für die Zukunft Folgendes festzusetzen geruhet:

§. 1.

Rechtsstreitigkeiten über bestimmte Geldsummen, welche ohne Zinsen und andern Nebengebühren den Betrag von Zweihundert Gulden Conv. Münze nicht übersteigen, sind bei jedem Civilgerichte summarisch zu verhandeln.

§. 2.

Dieselbe Vorschrift gilt für Rechtsstreitigkeiten über andere Gegenstände, wenn der Kläger anstatt derselben eine Geldsumme, welche nach obiger Berechnung Zweihundert Gulden in Conv. Münze nicht übersteigt, anzunehmen sich ausdrücklich erbiethet.

1.

O zaprowadzeniu sumarycznego postępowania w sprawach prawniczych mało znaczących.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 18. Października 1845 rozporządzić, aby w sprawach prawniczych mało znaczących we wszystkich Sądach cywilnych w tych prowincyjach, gdzie powszechna Ustawa cywilna obowiązuje, z wyjątkiem Królestwa lombardzko-weneckiego i Dalmacyi, postępowanie sumaryczne sposobem w załączonym tu drukowanym przepisie .|. oznaczonym, zaprowadzone było.

To najwyższe postanowienie podaje się do powszechnéj wiadomości w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 2. Grudnia r. z. za l. 40443-2614.

Obwieszczenie gub. z d. 3. Stycznia 1846 do l. gub. 84531 ex 1845.

.|.

Przepis względem sumarycznego postępowania w sporach prawniczych cywilnych.

Najwyższém postanowieniem z dnia 18. Października 1845 raczył Jego c. k. Mość nakazać, aby w sprawach prawnych mało znaczących, we wszystkich Sądach cywilnych tych prowincyj, gdzie powszechna Ustawa cywilna obowiązuje, oprócz Królestwa lombardzko-weneckiego i Dalmacyi, postępowanie sumaryczne zaprowadzono, i ku temu na przyszłość, co następnje ustanowić:

§. 1.

Spory o pewne sumy pieniężne, które bez policzenia prowizyj i innych należytości ubocznych ilości dwóchset złr. w monecie konwencyjnéj nie przenoszą, powinny być w każdym Sądzie cywilnym sumarycznie rozprawione.

§. 2.

Ten sam przepis służy w sporach o inne przedmioty, gdy strona powodowa zamiast tych, oświadcza się wyraźnie przyjąć sumę pieniężną dwieście ZłR. w mon. kon. podług powyższego wyrachowania nie przenoszącą.

§. 3.

Der Betrag der Schuld wird nach der Summe, auf deren Bezahlung in der Klage das Begehren gestellt ist, berechnet, wenn auch der Kläger oder der Beklagten Mehrere sind, oder die verfallenen Beträge fortlaufender Zinsen oder Renten gefordert werden.

§. 4.

Wenn der Kläger einen Theil einer Zweihundert Gulden in Conv. Münze übersteigenden Capitalsschuld oder den Ueberschuß fordert, welcher sich aus der Vergleichung mehrerer beiden Theilen zustehenden Forderungen ergeben soll, so finden die §§. 1. und 2. gegenwärtiger Verordnung keine Anwendung.

§. 5.

Eben so wenig sind dieselben auf Wechselschulden und auf Streitigkeiten über die Räumung oder Zurückstellung gemietheter oder gepachteter Gebäude oder Grundstücke anzuwenden.

§. 6.

Durch Uebereinkommen beider Theile kann jedoch das summarische Verfahren für alle Rechtsstreitgkeiten ohne Unterschied des Gegenstandes und Betrages der Forderung gewählt werden

§. 7.

In so fern die gegenwärtige Verordnung keine nähere Bestimmung enthält, sind die über das gerichtliche Verfahren ertheilten allgemeinen Vorschriften auch im summarischen Proceße zu befolgen.

§. 8.

Im summarischen Verfahren steht in der Regel den streitenden Theilen frei, sich eines Advocaten zu bedienen oder nicht. Jeder Theil ist jedoch, wenn es das Gericht ausdrücklich anordnet, in Person vor demselben zu erscheinen schuldig. Auch wird dem Ermessen des Gerichtes überlassen, nach Erforderniß der Umstände die streitenden Theile über Thatsachen in Abwesenheit ihres Advocaten zu vernehmen, oder Personen, welche mit muthwilliger Erneuerung bereits verworfener Klagen und Gesuche behelligen, oder sich unanständig betragen, oder einer verständlichen Aeußerung über ihre Rechtsangelegenheiten nicht fähig sind, zu entfernen, und zur Verhandlung durch einen Advocaten anzuweisen. Sollen streitende Theile, die nicht im Orte des Gerichtes oder in der Nähe desselben wohnen, in Personen eine Aeußerung abgeben, so ist ihre Vernehmung durch Ersuchschreiben an ein ihrem Wohnorte näheres Gericht zu bewirken.

§. 9.

Personen, die durch wichtige Gründe vor Gericht zu erscheinen gehindert sind, können auch durch Bevollmächtigte, die nicht Advocaten sind, veroanheln. Diese müssen jedoch 24

§. 3.

Ilość długu wyrachowana będzie podług sumy, którój zapłacenie w skardze żądane, chociażby więcéj było stron powodowych albo zapozwanych, lub też żądane były ilości zapadłe prowizyj, albo dochodów ciągle biegących.

§. 4.

Jeżeli strona powodowa żąda części dłużnéj sumy kapitału dwieście ZłR. w mon. kon. przenoszącego lub nadwyżku, wypływającego z porównania więcéj roszczeń obu stronom służących, natenczas §§. 1. i 2. rozporządzenia niniejszego zastosowane być nie mogą.

§. 5.

Również nie mają być one zastosowane do długów wekslowych, i do sporów o ustąpienie najętych lub zadzierżawionych budynków albo gruntów, lub też o oddanie tychże.

§. 6.

Wszakże za zgodą stron obiedwóch użyć można postępowania sumarycznego we wszystkich sporach prawnych bez różnicy przedmiotu i ilości pretensyi.

§. 7.

Jak dalece rozporządzenie niniejsze nie zawiéra dokładniejszego oznaczenia, należy i w procesie sumarycznym zachować ogólne przepisy postępowania sądowego.

§. 8.

W postępowaniu sumaryczném wolno obóm spór wiodącym stronóm z porządku użyć adwokata, lub się obejść bez niego. Każda jednak strona, gdy Sąd wyraźnie nakaże, winna stawać przed nim osobiście. Zostawia się też do wymiarkowania Sądowi, strony spór wiodące, gdyby tego okoliczności wymagały, wysłuchać bez obecności adwokata albo osoby, które samowolném ponawianiem skarg i próśb już odrzuconych uprzykrzają się, lub się nieprzezwoicie zachowują, lub nie są w stanie tłómaczyć się zrozumiale w swojéj sprawie, usunąć, i do rozprawy kazać im użyć adwokata. Gdyby strony sporujące a w miejscu Sądu lub w pobliskości niemieszkające, wnioski swoje czynić miały osobiście, wtedy na wezwanie najbliższego ich zamieszkania Sądu, przez tenże wysłuchane być mają

§. 9.

Osoby, z ważnych przyczyn stawać przed Sądem niemogące, mogą także przez umocowanych niebędących adwokatami rozprawiać. Ci zaś powinni mieć lat 24, być płci

Jahre alt, männlichen Geschlechts, von dem Gegenstande des Streites vollständig unterrichtet, und mit schriftlicher Vollmacht versehen seyn. Bekannte Winkelschreiber sind nie als Bevollmächtigte zuzulassen.

§. 10.

Mit Ausnahme der Klage müssen alle im Laufe des Proceßes oder der Execution vorkommenden schriftlichen Eingaben, wenn sie nicht von dem Bittsteller selbst abgefaßt sind, mit der Unterschrift eines Advocaten versehen seyn.

§. 11.

Die in gegenwärtiger Verordnung festgesetzten oder zu Folge derselben von dem Gerichte bestimmten Fristen, laufen auch an Feier- und Ferialtagen ununterbrochen fort. Nur wenn der letzte Tag der Frist auf einen Sonn- oder gebothenen Feiertag fallen würde, endiget sie sich mit dem nächstfolgenden Werktage.

§ 12.

Die Klage kann mündlich oder schriftlich angebracht werden.

§. 13.

Will der Kläger die Klage mündlich anbringen, so hat das Gericht vor Allem in Ueberlegung zu ziehen, ob der Gerichtsstand gegründet, der Kläger sich selbst zu vertreten fähig, und wenn er im Namen eines Dritten auftritt, zur Klage berechtigt sey. Ist in diesen Rücksichten die Klage unzuläßig, so muß hierüber dem Kläger mündlich, oder auf sein Verlangen durch Decret Belehrung ertheilt, und der Beschluß des Gerichtes im Amtsprotokolle angemerkt werden.

§. 14.

Steht der Einleitung des Proceßes kein Hinderniß entgegen, so hat das Gericht die Klage zu Protokoll zu bringen, dabei dem Kläger zu einer zusammenhängenden und klaren Darstellung der Thatsachen, worauf sich die Forderung gründet, zur Unterstützung seiner Ansprüche mit den nöthigen Beweismitteln, und zu einem der Sache angemessenen genau bestimmten Begehren die erforderliche Anleitung zu geben.

§. 15.

Findet das Gericht die Klage auffallend umgeändert, so ist darüber dem Kläger angemessene Belehrung zu ertheilen; in so fern er sich aber zu freiwilliger Ablassung vom Proceße nicht bewegen läßt, die Einleitung des Verfahrens nie zu verweigern.

§ 16.

Ueber die Klage ist eine Tagfatzung anzuordnen, und dem Bescheide ausdrücklich beizufügen, daß bei derselben summarisch zu verhandeln seyn werde. Der Kläger ist dazu durch Einhändigung eines Vorladungszettels, der Beklagte durch Zustellung einer Abschrift des Protokolls über die Klage vorzuladen. Wenn

męzkiéj, z przedmiotem sporu zupełnie obeznani, i pisemném pełnomocnictwem opatrzeni. Znanych pisarzy pokątnych, jako umocowanych zastępców nigdy przypuszczać nie należy.

§. 10.

Wyjąwszy skargę, wszystkie w ciągu procesu albo egzekucyi wydarzające się pisemne podania, jeżeli je sam skarzyciel nie układa, podpisem adwokata opatrzone być powinny.

§. 11.

Terminy w rozporządzeniu niniejszém ustanowione, lub w skutek tegoż od Sądu wyznaczone, liczy się także przez dnie świąteczne i feryjalne bez przerwy. Wtenczas tylko, gdy ostatni dzień terminu przypadnie na dzień niedzielny albo świąteczny, termin kończy się z następującym dniem roboczym.

§. 12.

Skargę wnieść można ustnie lub na piśmie.

§ 13.

Jeżeli skarzyciel chce skargę wnieść ustnie, Sąd przedewszystkiém rozważyć ma, czyli sądownictwo jego jest przynależne, (forum competens), czy skarzyciel zdolny jest sam za siebie stawać, a jeżeli występuje za trzeciego, czyli do wniesienia skargi jest uprawnionym. Jeżeli pod témi względami skargi dopuścić nie można, na to skarzycielowi objaśnienie rzeczy dane być ma ustnie, lub gdy żąda, przez dekret, a uchwała Sądu w protokóle rady zapisana być powinna.

§. 14.

Jeżeli do wytoczenia procesu nie stoi nic na przeszkodzie, Sąd skargę do protokołu zaciągnie, przy tém skarzycielowi wskaże sposób do jasnego i związek mającego przedstawienia istoty rzeczy, na których się opiéra jego roszczenie, do popiérania tych roszczeń potrzebnémi dowodami i do wniesienia żądania swojego do istoty rzeczy zastosowanego i dokładnie oznaczonego.

§. 15.

Jeżeli Sąd znajdzie skargę rzeczywiście bezzasadną, natenczas starać się będzie skarzyciela w téj mierze jak potrzeba oświecić, lecz gdyby ten do dobrowolnego odstąpienia od procesu nie dał się nakłonić, natenczas przystąpienie do rozprawy odmówione być nie może.

§. 16.

Na wniesioną skargę należy termin wyznaczyć i w rezolucyi wyraźnie dołożyć, że w tym terminie rozprawa sumarycznie toczyć się będzie. Skarzyciela należy wezwać przez doręczenie mu karty powołującéj (cytacyi), a pozwanego przez doręczenie odpisu protokołu na tę skargę sporządzo-

es die Beschaffenheit der Klage fordert, ist der Kläger anzuweisen, Abschriften der darin angeführten Urkunden zur Zustellung an den Beklagten zu überreichen.

§. 17.

Ist die Klage schriftlich überreicht worden, so hat das Gericht entweder sogleich eine Tagsatzung zur summarischen Verhandlung der Hauptsache anzuordnen, oder wenn dagegen nach den §§. 13., 14. und 15. Bedenken eintreten sollten, vorher noch den Kläger allein zu Protokoll zu vernehmen.

§ 18

Erscheint bei der Tagsatzung der Beklagte nicht, so hat das Gericht die in der Klage angeführten Thatsachen, so weit dieselben durch die von dem Kläger vorgelegten Beweismittel nicht widerlegt werden, für wahr zu halten, und über die unter dieser Voraussetzung dem Kläger nach den Gesetzen zustehende Forderung durch Urtheil zu entscheiden. Erscheint der Kläger nicht, so wird der Beklagte über den Gegenstand der Klage vernommen, seinen Angaben über Thatsachen, so fern die vorliegenden Beweismittel dieselben nicht widerlegen, Glauben beigemessen, und nach dieser Grundlage über das Recht des Klägers erkannt.

§. 19.

In beiden Fällen kann derjenige, welcher ohne alles eigene Verschulden die Tagsatzung versäumt hat, sein Ausbleiben rechtfertigen, und um Aufhebung des Urtheils und neue Verhandlung über die Klage ansuchen. Er hat aber auch im Falle der Bewilligung dieses Begehrens seinem Gegner alle durch Verabsäumung der Tagsatzung verursachten Kosten zu ersetzen. Das Gesuch kann mündlich oder schriftlich, jedoch nur binnen einer Frist von acht Tagen angebracht werden, welche von dem Tage zu berechnen ist, an welchem das Hinderniß bei der Tagsatzung zu erscheinen, aufgehört hat, und ist nach Vernehmung des andern Theils durch Bescheid zu erledigen. Bei der über das Gesuch angeordneten Tagsatzung ist im Falle der Bewilligung desselben sogleich die Hauptsache zu verhandeln. Eine offenbar zu spät angebrachte Rechtfertigung ist von Amtswegen zu verwerfen.

§. 20.

Wird um Aufhebung der Folgen des Ausbleibens vor dem Tage der Zustellung des Urtheils über die Hauptsache angesucht, so ist bis zur Erledigung dieses Gesuches die Ausfertigung und Zustellung des Erkenntnißes zu verschieben. Durch ein am Tage der Zustellung des Urtheils oder später angebrachtes Gesuch wird die Execution des Erkenntnißes nicht aufgehalten.

§. 21.

Erscheint als Beklagter eine Person, die sich selbst zu vertreten unfähig, oder über den Gegenstand der Klage zu verhan-

nego. Jeżeli natura skargi tego wymagą, nakazać się ma skarzycielowi, aby złożył odpisy przywiedzionych w skardze dokumentów dla doręczenia takowych zapozwanemu.

§. 17.

Jeżeli skarga na piśmie podana, Sąd albo wyznaczy zaraz termin do sumaryczněj rozprawy w głównéj rzeczy, albo, gdyby podług §§. 13., 14. i 15. zachodziły wątpliwości, samego jeszcze skarzyciela do protokołu wybada.

§. 18.

Jeżeli zapozwany na termin nie stanie, Sąd istotę rzeczy w skardze wyłuszczonych, jak dalece dowodami przez skarzyciela przedłożonémi nie są odparte, za rzetelną poczyta, i pod tymże warunkiem rzecz względem roszczenia skarzycielowi podług praw służącego przez danie wyroku rozstrzygnie. Jeżeli zaś strona powodowa nie stanie, natenczas pozwanego powołać, i względem przedmiotu skargi wyrozumieć, jego tłómaczeniu się względem istoty czynu, jak dalece przedłożone dowody takowego nie zbijają, dać wiarę, i na zasadzie tegoż względem prawa skarżącego zawyrokować należy.

§. 19.

W tych obu przypadkach może ten, który bez żadnéj winy własnéj termin opuścił, z nieobecności swojéj usprawiedliwić się i o uchylenie wyroku oraz nową rozprawę względem skargi prosić. Ale też gdyby żądaniu jego zadosyć się stało, wszystkie koszta stronie przeciwnej przez zaniedbanie terminu zrządzone powrócić obowiązany. Prośba wniesiona być może ustnie albo pisemnie, ale tylko w przeciągu dni ośmiu liczonych od dnia, w którym przeszkoda stawienia się na termin ustała, a rozstrzygnioną być ma po wyrozumieniu drugiéj strony przez rezolucyją. Na terminie danym w skutek takiéj prośby, gdyby téj zadosyć się stało, należy zaraz przystąpić do rozprawy w rzeczy głównéj. Usprawiedliwienie opuszczonego terminu oczywiście zapóźno wniesione, z Urzędu odrzucone być powinno.

§. 20.

Jeżeli przed dniem doręczenia wyroku w rzeczy głównéj, proszono będzie o uchylenie skutków nieobecności w terminie, expedycyja i doręczenie wyroku aż do rozstrzygnienia téj prośby odroczoną być ma. Prośba w dniu doręczenia wyroku lub później podana, egzekucyi wyroku nie wstrzymuje.

§. 21.

Jeżeli, jako zapozwany, stanie osoba niezdolna siebie samej zastępować lub w przedmiocie skargi rozprawiać nie

deln nicht berechtigt ist, so ist die Tagsatzung zu erstrecken, und die Vorladung des Beklagten mit den zur Einleitung eines gesetzmäßigen Verfahrens gehörigen Aufträgen zu erneuern.

§. 22.

Außer diesem Falle darf eine Erstreckung der Tagsatzung nur dann bewilliget werden, wenn der unverzüglichen zweckmäßigen Verhandlung ein unüberwindliches Hinderniß entgegen steht, oder beide Theile durch eigenhändig unterzeichnete schriftliche oder in Person vor Gericht abgegebene Erklärung dadrum ansuchen, oder auf gleiche Art im Falle des Ausbleibens des einen Theils, dessen Gegner auf die Erstreckung selbst anträgt. Findet das Gericht eine mündlich oder schriftlich angesuchte Erstreckung unzuläßig, so hat dasselbe sogleich die Verhandlung der Hauptsache vorzunehmen, oder, wenn der um die Erstreckung ansuchende Theil nicht erschienen ist, nach Vorschrift des § 18. über die Klage durch Urtheil zu entscheiden. Wer zu einer Tagsatzung die erforderlichen Urkunden nicht mitbringt, oder auf andere Art die Tagsatzung vereitelt, hat seinem Gegner die dadurch verursachten Kosten zu ersetzen.

§. 23.

Bei der zur Verhandlung der Hauptsache angeordneten Tagsatzung soll das Gericht vor allem über den Gegenstand und die Veranlassung des Streites durch Vernehmung des Beklagten nähere Aufklärung zu erhalten suchen; sodann, wenn die Forderung des Klägers in ihrem vollen Betrage von dem Beklagten für richtig anerkannt wird, durch Urtheil auf Bezahlung erkennen; im entgegengesetzten Falle aber einen Vergleich versuchen. Sollte nur der Streit über eine einzelne Thatsache die Ausgleichung hindern, so kann von dem Gerichte ein bedingter Vergleich vorgeschlagen werden, wodurch der Ausgang der Sache von dem Erfolge einer durch beiderseitiges Einverständniß festgesetzten Beweisführung abhängig wird.

§. 24.

Kommt kein Vergleich zu Stande, so ist dieses in dem Protokolle zu bemerken, und sogleich über den Gegenstand der Klage mündlich zu verhandeln. Wollen die Partheien von dem summarischen Verfahren keinen Gebrauch machen, so steht ihnen frei, sich auf das ordentliche schriftliche Verfahren zu vereinigen. Die Erklärung hierüber muß jedoch von denselben in der Regel vor Gericht persönlich abgegeben werden; nur wenn sie wegen Abwesenheit von dem Orte, wo dieses seinen Sitz hat, oder aus einem anderen Grunde persönlich zu erscheinen verhindert wären, kann sich das Gericht mit einem eigenhändig gefertigten schriftlichen Gesuche derselben begnügen.

jest uprawniona, termin przeciągnąć należy, i wezwanie (cytacyją) pozwanego potrzebnémi do rozpoczęcia prawem przepisanego postępowania nakazami ponowić.

§. 22.

Oprócz tego przypadku odroczenie terminu wtenczas tylko dozwolone być może, gdy do bezzwłocznéj i do celu zmierzającéj rozprawy stoi na zawadzie przeszkoda, któréj usunąć nie można, lub obie strony oświadczeniem własnoręcznie podpisaném na piśmie lub osobiście przed Sąd wniesioném o to proszą, lub w razie niestawienia się jednéj strony, przeciwnik jéj podobnymże sposobem sam na odroczenie nastaje. Jeżeli Sąd uważać będzie, że odroczenia takiego, ustnie lub pisemnie proszonego, dopuścić nie należy, przystąpić ma natychmiast do rozprawy w głównyéj rzeczy, lub jeżeli strona o odroczenie prosząca nie stanęła, skargę podług przepisu §. 18. rozstrzygnąć przez wyrok. Kto na termin potrzebnych dokumentów nie przyniesie, lub innym sposobem termin niweczy, koszta przeciwnikowi przez to zrządzone, winien powrócić.

§. 23.

W terminie rozprawy w rzeczy głównéj oznaczonym, starać się ma Sąd przedewszystkiém zasięgnąć dokładniejszego wyjaśnienia przedmiotu, o który spór idzie i powodu do niego przez wybadanie pozwanego, potém, jeżeli pretensyja skarzyciela w zupełnéj ilości przez pozwanego za rzetelną uznaną zostanie, przez wyrok zapłatę przysądzić; w przeciwnym razie dążyć do zgody. Gdyby spór o jedno tylko faktum pogodzeniu się przeszkadzał, Sąd może przedkładać ugodę warunkową, przezcoby ukończenie sprawy od skutku przeprowadzenia dowodu za obustronném porozumieniem się ustanowionego, zawisnęło.

§. 24.

Jeżeli ugoda nie przyjdzie do skutku, to do protokołu zapisać i zaraz w przedmiocie skargi ustnie rozprawiać należy. Gdyby strony z postępowania sumarycznego użytku robić nie chciały, wolno im zgodzić się na porządkowe postępowanie pisemne. Wszakże oświadczenie na to, mają dać z porządku przed Sądem osobiście; tylko wtenczas, gdyby w miejscu siedziby sądowéj były nieobecne, lub z innego powodu osobiście stanąć nie mogły, Sąd na prośbie pisemnéj własnoręcznie podpisanéj, poprzestać może.

§. 25.

Bei der mündlichen Verhandlung hat das Gericht, die streitenden Theile mögen sich eines Advocaten bedienen oder nicht, von Amtswegen für ein regelmäßiges Verfahren zu sorgen, und beide Theile zu genauen, der Wahrheit getreuen Angaben über die entscheidenden Thatumstände und zu Benützung der erforderlichen Beweismittel aufzufordern. Jeder Theil ist zu einer bestimmten und klaren Aeußerung über die von seinem Gegner angeführten Thatsachen, und über die Echtheit der zum Beweise derselben beigebrachten Urkunden anzuweisen, und mit den Folgen der Verweigerung einer deutlichen Erklärung bekannt zu machen. Der Rechte unkündige Personen sind nöthigenfalls über die Grundsätze des gerichtlichen Verfahrens, über die Beweislast und die Art der Beweisführung zu belehren. Die Verhandlung ist so zu leiten, daß der Gegenstand des Streites von beiden Seiten vollständig erörtert, aller Zeitverlust mit offenbar nicht zur Sache dienlichen oder bereits vorgekommenen Bemerkungen und Angaben vermieden, Einrede, Replik und Duplik in gehöriger Ordnung zu Protokoll gebracht, und damit wo möglich der Proceß geschlossen werde. Weitere Aeußerungen und Gegenäußerungen dürfen nur, so weit es zur Aufklärung über streitige Thatsachen nöthig ist, zugelassen werden. Der Beklagte hat alle Einwendungen und Beweismittel in der Einrede, der Kläger alles zur Wiederlegung der Einrede dienliche in der Replik anzubringen.

Jedem Theile muß jedoch bis zum Schluße der Verhandlung gestattet werden, früher aus Versehen übergangene Beweismittel nachzuholen. Auch hat das Gericht selbst, wenn es erst nach geschlossener Verhandlung wahrnimmt, daß dieselbe in was immer für einer Beziehung unvollständig geblieben sey, die wahrgenommenen Mängel vor der Entscheidung durch wiederholte Vorladung und Vernehmung der Partheien zu verbessern.

§ 26.

Besondere Verhandlungen über den Gerichtsstand oder über einen Rückerlag der Klage finden nicht Statt. Zeigt sich im Laufe des Proceßes die Incompetenz des Gerichts, so ist das Verfahren sogleich durch Bescheid mit Anführung des Grundes einzustellen. Außer diesem Falle werden Streitigkeiten über den Gerichtsstand oder den Rückerlag mit der Hauptsache zugleich verhandelt und entschieden.

§. 27.

Jeder Theil ist schuldig, von ihm angeführte Urkunden seinem Gegner auf Verlangen bei der zur Verhandlung über die Klage angeordneten Tagsatzung in Original vorzuweisen, und wenn die Echtheit derselben bestritten wird (§. 29.), die Originale

§. 25.

Podczas rozprawy ustnéj, czyliby strony sporujące adwokata użyły lub nie, Sąd z mocy Urzędu swego starać się ma o to, aby postępowanie toczyło się porządkiem prawnie przepisanym, i wezwać obie strony, aby ich wnioski w rzeczach stanowczych były dokładne i z prawdą zgodne, i by korzystały z potrzebnych środków dowodzenia. Każdéj stronie zalecić należy, aby jéj oświadczenia się względem faktów przez stronę przeciwną przywodzonych, jako i względem rzetelności dokumentów na udowodnienie tych faktow złożonych, były jasne i stanowcze, i obeznać je ma ze skutkami odmówienia dokładnego tłómaczenia się. Osoby nieświadome prawa oświecić należy, gdy potrzeba, w zasadach postępowania sądowego względem trudności dowodu i sposobu dowodzenia. Proces należy tak prowadzić, aby przedmiot sporu przez obie strony był zupełnie wywnętrzony, każda strata czasu przez uwagi i wnioski do rzeczy oczywiście nie służące lub raz już czynione, unikaną, odpowiedź, replika i duplika w należytym porządku do protokołu wpisane, i by proces, ile tylko możności, na tém się kończył. Dalszych wniosków i naprzeciw wniosków wtenczas tylko dopuścić można, jeżeli te do wyjaśnienia faktum spornego okażą się potrzebne. Pozwany winien wszystkie zarzuty swoje i dowody wnieść w swojej odpowiedzi (excepcyi), powód czyli skarzyciel to wszystko, co mu służy do zbijania odpowiedzi, w swojéj replice.

Każdéj atoli stronie dozwolono być powinno aż do zamknięcia procesu dowody wcześniéj przez jaką omyłkę pominione dodatkowo przedłożyć. Nawet sam Sąd, jeżeli dopiéro po zakończeniu postępowania dostrzeże, iż toż w jakimkolwiek względzie nieuzupełnioném zostało, obowiązany dostrzeżone braki przed rozstrzygnieniem sprawy przez powtórne strón przywołanie i wyrozumienie poprawić.

§. 26.

Osobne rozprawy względem przynależności sądownictwa (competentia fori) lub zwrotu skargi, miejsca nie mają. Jeżeli się w ciągu procesu pokaże niewłaściwość Sądu, postępowanie natychmiast wstrzymane być ma przez rezolucyję z przytoczeniem powodu. Prócz tego zdarzenia, spory o przynależność sądownictwa lub o zwrót skargi razem z główną sprawą pod rozprawę wzięte i rozstrzygnione być mają.

§. 27.

Każda strona winna przeciwnéj na żądanie przywiedzione przez siebie dokumenta w terminie do rozprawy nad skargą wyznaczonym okazać w piérwopisie, a jeżeli rzetelność tychże zaprzeczaną będzie, (§. 29.), oryginały do aktów procesu

den Proceßacten beizulegen. Wird Eines oder das Andere verweigert, so dürfen die Urkunden der Entscheidung nicht zum Grunde gelegt werden.

§. 28.

Die Echtheit einer Urkunde kann bestritten werden, wenn auch die gerichtliche Recognition nicht angesucht worden ist.

§. 29.

Die Erklärung eines streitenden Theils über die Echtheicht der von seinem Gegner angeführten Urkunden ist mit der Verhandlung der Hauptsache zu verbinden. Hat derjenige, gegen welchen eine Urkunde angeführt worden ist, nicht im rechtlichen Verfahren am gehörigen Orte ausdrücklich erklärt, daß das Original unecht, oder die beigebrachte Abschrift unrichtig sey, so ist das Original für echt, und die Abschrift für richtig zu halten.

§. 30.

Befinden sich Originale der angeführten Urkunden oder zur Vergleichung der Handschriften nöthige Actenstücke in Verwahrung des Gerichts oder einer andern öffentlichen Behörde, so hat sich das Gericht von Amtswegen für die Herbeischaffung derselben zur Recognition oder zum Gebrauche bei Entscheidung des Proceßes zu verwenden. In Ansehung der Recognition der Handelsbücher sind die darüber ertheilten besonderen Vorschriften zu beobachten.

§. 31.

Beruft sich ein Theil auf Zeugen, so sind entweder die Thatsachen, worüber sie vernommen werden sollen, in dem Protokolle über die Verhandlung bestimmt zu bezeichnen, oder eigene Weisartikel den Acten beizulegen.

§. 32.

Werden Eide angebothen oder aufgetragen, so sind die Personen, welche sie ablegen sollen, in sofern darüber ein Zweifel Statt finden kann, namentlich zu bezeichnen. Derjenige, welchem ein Eid aufgetragen wird, ist zu einer bestimmten Erklärung darüber aufzufordern, ob er ihn ablegen oder zurückschieben wolle.

§. 33.

Von den streitenden Theilen oder ihren Sachwaltern abgefaßte Entwürfe zu Protokollen über Proceßverhandlungen dürfen von dem Gerichte nie angenommen oder benützt werden.

§. 34.

Kann nach geschlossenem Verfahren sogleich entweder unbedingt oder durch Zulassung eines Eides entschieden werden, so ist ein Urtheil auszufertigen, und beiden Theilen zuzustellen. Mit dem Urtheile zugleich sind dem Sachfälligen, oder wenn kein

załączyć. Jeżeli jedno albo drugie będzie zaprzeczoném, dokumenta za posadę rozstrzygnienia służyć nie mogą.

§. 28.

Rzetelność dokumentu zaprzeczyć można, chociażby o sądowe rozpoznanie proszono nie było.

§. 29.

Oświadczenie się strony spór wiodącéj względem rzetelności dokumentów przeciwnika, połączyć należy z rozprawą w głównéj rzeczy. Jeżeli ten, przeciw któremu dokument okazany, nie oświadczył wyraźnie w ciągu prawnego postępowania na miejscu przyzwoitém, że piérwopis jest nierzetelny, lub okazana kopija z tymże niezgodna, oryginał za rzetelny, a odpis za zgodny uważany być ma.

§. 30.

Jeżeli piérwopisy dokumentów przywiedzionych lub akta do porównania pisma potrzebne w zachowaniu Sądu lub innéj jakiéj Władzy publicznéj znajdują się, Sąd o dostanie takowych dla rozpoznaia lub użytku przy rozstrzyganiu sprawy, tamże z Urzędu udać się winien. Względem rozpoznawania ksiąg handlowych zachować należy osobne w téj mierze wydane przepisy.

§. 31.

Jeżeli strona która powołuje się na świadków, wtedy albo fakta, względem których słuchani być mają, wytknięte być powinny dokładnie w protokóle rozprawy, albo właściwe artykuły dowodzonémi być mające (pozycyjonalne), do aktów załączyć należy.

§. 32.

Jeżeli przysięgi będą oświadczane lub zdawane drugiéj stronie, osoby przysięgę składać mające, jeżeliby jaka wątpliwość zachodziła, imiennie wskazane być mają. Tego, na którego przysięga włożona, wezwać należy do stanowczego oświadczenia się, czyli ją chce wykonać lub odkazać.

§. 33.

Przez strony sporujące, albo ich zastępców ułożonych konceptów protokołu, nie może Sąd nigdy przyjmować, ani z nich użytkować.

§. 34.

Jeżeli po zakończeniu procedury rzecz rozstrzygnąć się da od razu bezwarunkowo, albo przez dopuszczenie przysięgi wyrok na to wydać i stronom doręczyć należy. Z wyrokiem mają być upadającemu w sprawie, lub gdyby żadna strona

Theil in der Hauptsache ganz obgesiegt hat, beiden Theilen die Entscheidungsgründe einzuhändigen.

§. 35.

Auf den Schätzungs- oder Erfüllungseid kann erkannt werden, obgleich die streitenden Theile sich nicht dazu erbothen hätten.

§. 36.

Ob ein Eid zurückgeschoben, oder ein Eid, dessen Zurückschiebung unzuläßig ist, aufgetragen werden könne, bleibt dem Ermessen des Gerichtes überlassen. In keinem Falle findet eine Zurückschiebung Statt, wenn sie nicht schon bei Verhandlung der Hauptsache erfolgt ist. Wäre darüber im Proceße keine ausdrückliche und rechtsgiltige Erklärung abgegeben worden, so hat das Gericht nur auf den Eid desjenigen Theiles, welchem derselbe aufgetragen worden ist, zu erkennen. Ist der Eid durch eine rechtsgiltige Erklärung ausdrücklich zurückgeschoben worden, so darf nur auf den zurückgeschobenen Eid erkannt, und nur, wenn das Gericht die Zurückschiebung unzuläßig fände, demjenigen Theile, welchem der Eid aufgetragen worden ist, die Ablegung desselben gestattet werden.

§. 37.

Der angebliche Aussteller einer Urkunde, der die Echtheit seiner Schrift oder Unterschrift, oder seines Handzeichens bestreitet, muß auf Verlangen seines Gegners verurtheilt werden, ohne den Beisatz: seines Wissens und Erinnerns zu schwören, daß die Urkunde weder von ihm selbst, noch mit seiner Beistimmung von einem Dritten geschrieben oder unterschrieben worden sey. Dieser Eid kann nicht zurückgeschoben werden. Ist der streitende Theil, welcher eine gegen ihn angeführte Urkunde für unecht erklärt, nicht der angebliche Aussteller, so kann von ihm selbst dann, wenn er als Curator oder gesetzlicher Vertreter im Namen eines Andern Proceß führt, der Eid gefordert werden, daß er die Urkunde nach seinem besten Wissen für unecht halte. Für die Zurückschiebung dieses Eides gelten die in dem §. 36. ertheilten Vorschriften.

§. 38.

Wer einen ihm aufgetragenen Eid ablehnen, oder die Ablegung eines Eides durch seinen Gegner hindern will, hat die dazu dienlichen Beweismittel bei Verhandlung der Hauptsache beizubringen. Nach geschlossenem Verfahren findet Gewissensvertretung oder Gegenbeweis nicht mehr Statt.

§. 39.

Findet das Gericht einen Zeugenbeweis nöthig, so hat dasselbe nach geschlossenem Verfahren die Zeugen durch Bescheid zur Abhörung sogleich vorzuladen. Den streitenden Theilen soll die

w główném rzeczy całkiem nie wygrała, obóm stronom wydane powody rozstrzygnienia.

§. 35.

Na przysięgę na szacunek, lub dowód uzupełniającą zawyrokować można, chociażby strony spór toczące na to się nie oświadczyły.

§. 36.

Czy przysięga może być odkazaną, lub, jeżeli jéj odkazania dopuścić nie można, nakazaną stronie drugiej, zostawia się do wymiarkowania Sądowi. W żadnym zaś razie odkazanie przysięgi miejsca nie ma, jeżeli takowe w ciągu rozprawy rzeczy głównéj nie nastąpiło. Gdyby w téj mierze w ciągu rozprawy oświadczenie wyraźne i prawomocne dane nie było, Sąd zawyrokować ma przysięgę tylko dla téj strony, któréj takowa nakazaną została. Jeżeli przysięga przez prawomocne oświadczenie wyraźnie odkazaną była, natenczas tylko przysięgę odkazaną zawyrokować, i tylko wtenczas, gdyby Sąd odkazanie przysięgi uznał nieodstępném, téj stronie, któréj przysięga nakazana została, wykonanie jéj dozwolić należy.

§ 37.

Ten co mniemalnie dokument wystawił, gdy zaprzecza prawdziwość swojego pisma albo podpisu, albotéż znaku własnoręcznego, powinien na żądanie przeciwnika skazanym być na przysięgę, bez dodatku: „ile wiém i przypominam sobie“ że dokumentu takiego ani sam, ani z przyzwoleniem jego, kto trzeci nie pisał, ani podpisał. Taka przysięga odkazaną być nie może. Jeżeli strona sporująca, która dokument przeciw sobie przywiedziony uznaje być nierzetelnym, nie jest mniemalnym dokumentu wystawicielem, to przysięga wtenczas na to wymaganą być może, że ów dokument podług najlepszéj wiadomości swojéj ma za nierzetelny, jeżeli ten proces jako kurator lub prawny zastępca imieniem drugiego prowadzi. Względem odkazania takiéj przysięgi służą przepisy dane w §. 36.

§ 38.

Kto włożoną na siebie przysięgę odwrócić chce, lub wykonaniu przysięgi przez swojego przeciwnika, przeszkodzić, dowody ku temu służące w ciągu rozpraw w rzeczy głównéj okazać ma. Po zakończeniu procedury, zastępstwo sumienia, lub dowody naprzeciw stawione, miejsca więcéj nie mają.

§. 39.

Jeżeli uzna Sąd dowody przez świadków za potrzebne, świadków po ukończoném postępowaniu do wysłuchania przez rezolucyją przyzwać ma. Strony sporujące o tém przyzwa-

Vorladung bekannt gemacht, und gestattet werden, der Beeidung der Zeugen beizuwohnen. In Rücksicht der unter fremder Gerichtsbarkeit stehenden Zeugen ist das erforderliche Ersuchschreiben sogleich auszufertigen.

§. 40.

Das Gericht soll von den streitenden Theilen übergebene zweckmäßige Weisartikel und Fragstücke benützen, überflüßige, dunkle oder unvollständige Artikel und Fragen weglassen, erläutern, ergänzen oder durch andere ersetzen; wenn keine Artikel und Fragstücke überreicht worden sind, die Fragen an die Zeugen selbst entwerfen, und überhaupe das Verhör so leiten, daß von dem Zeugen die ihm mögliche bestimmte und klare Auskunft über die streitigen Thatsachen gegeben, nöthigenfalls die Glaubwürdigkeit seiner Aussagen gehörig ins Licht gesetzt werde. Sind die Zeugen einem anderen Gerichte unterworfen, so muß in dem Ersuchschreiben um Abhörung derselben die erfolgte Einleitung des summarischen Verfahrens bemerkt, und über den Gegenstand des Zeugenbeweises die nöthige Aufklärung gegeben werden.

§. 41.

Beweisschriften oder Beweiseinreden werden nicht zugelassen. Nach beendigten Zeugen-Verhören wird sogleich das Urtheil geschöpft, und mit demselben zugleich dem Sachfälligen, oder wenn kein Theil in der Hauptsache ganz obgesiegt hat, beiden Theilen nebst den Entscheidungsgründen eine Abschrift der Zeugenaussagen zugestellt.

§. 42.

Findet das Gericht den Beweis durch Kunstverständige zuzulassen, so hat es seinen Beschluß beiden Theilen durch Bescheid mit Bezeichnung des Gegenstandes der Beweisführung zu eröffnen, und sie zugleich zur Vernehmung über die Wahl der Kunstverständigen vorzuladen; sodann aber, wenn die streitenden Theile nicht erscheinen, oder sich über einen zweckmäßigen Vorschlag nicht vereinigen, die Kunstverständigen nach eigenem Gutbefinden zu benennen, und den Augenschein sogleich vorzunehmen. Die Vorschrift des §. 41. gilt auch für den Beweis durch Kunstverständige.

§ 43.

Wie vielen Glauben die Vergleichung der Handschriften verdiene, ist nach Beschaffenheit der Umstände zu beurtheilen. Die Vergleichung der Handschriften ist in der Regel von dem Gerichte selbst vorzunehmen. In zweifelhaften Fällen bleibt demselben zwar überlassen, auch das Gutachten von Kunstverständigen einzuholen, und bei der Entscheidung zu benützen. Wird dieses aber nothwendig, so sind die Kunstverständigen sogleich von Amtswegen zu bestimmen, und ohne Zuziehung der Par-

niu zawiadomić należy, i onym dozwolić, przysięganiu świadków być obecnémi. Względem świadków pod obcą juryzdykcyją zostających, należy potrzebną odezwę bezzwłocznie wyprawić.

§. 40.

Sąd powinien z podanych sobie od strón sporujących stosownych artykułów i zapytań korzystać, zbyteczne, ciemne lub niedokładne artykuły i pytania pominąć, objaśnić, uzupełnić, lub innémi zastąpić; jeżeli żadnych nie podano artykułów i pytań, pytania dla świadków sam ułożyć i w ogólności wysłuchanie świadków tak prowadzić, aby świadek mógł mu ile możności stanowczą i jasną wiadomość o rzeczy spornéj udzielić i by w razie potrzeby wierzytelność jego zeznań jak należy objawiła się. Jeżeli świadkowie podlegają innemu Sądowi, w odezwie o wysłuchanie tychże, o wytoczoném postępowaniu sumaryczném namienić i przedmiot dowodzenia przez świadków należycie objaśnić należy.

§ 41.

Pisma i odpowiedzi na te dowody nie są dozwolone. Po ukończeniu słuchania śwadków, zapaść ma zaraz i wyrok, a z tym razem upadłemu w sprawie, lub gdy żadna strona w głównéj rzeczy zupełnie nie wygrała, obu stronóm, oprócz powodów zawyrokowania odpis zeznań świadków doręczony być powinien.

§. 42.

Jeżeli Sąd uzna przypuścić dowód przez biegłych w sztuce, postanowienie swoje obóm stronóm przez rezolucyję z odniesieniem się do przedmiotu dowodzenia, objawić ma, a razem do wybrania w sztuce biegłych wezwać, a gdyby strony sporujące nie stanęły, lub się na stosowne przedstawienie znawców nie zgodziły, sam podług własnego rozumienia znawców sztuki mianować i ogląd rzeczy natychmiast przedsięwziąć ma. Przepis §fu 41. służy także względem dowodu przez biegłych w sztuce.

§. 43.

Osądzenie tego, ile wiary zasługuje porównanie pism jednéjże ręki, zawisło od natury zachodzących okoliczności. Porównywanie pism należy w porządku do samego Sądu. W wypadkach wątpliwych jednak, wolno mu zasiągnąć zdania sztuki świadomych, i podczas rozstrzygania sprawy z niego korzystać. Gdy zaś tego zajdzie potrzeba, biegłych w sztuce natychmiast z Urzędu wyznaczyć i bez przyzwania strón wy-

theien zu vernehmen, nur die Vorschrift des §. 41. ist auch in diesem Falle zu beobachten.

§. 44.

Gegen ein im summarischen Verfahren ergangenes Urtheil kann die Appellation mündlich oder schriftlich, jedoch nur binnen acht Tagen nach Zustellung desselben angemeldet werden. Beschwerden sind mit der Apellations-Anmeldung zugleich zu überreichen, oder zu Protokoll zu geben. Abgesonderte später überreichte Beschwerden werden nicht angenommen, und Appellations-Einreden nicht zugelassen.

§. 45.

Recurse müssen im summarischen Verfahren binnen acht Tagen nach der Zustellung des Bescheides bei dem Gerichte erster Instanz überreicht, oder zu Protokoll gegeben werden. Im Falle einer Verzögerung des Verfahrens kann jeder Theil bei dem Appellationsgerichte unmittelbar Abhilfe suchen.

§. 46.

Gegen Beschlüsse, wodurch das summarische Verfahren eingeleitet, die Erstreckung einer Tagsatzung abgeschlagen, oder eine Vernehmung der Zeugen oder Kunstverständigen angeordnet wird, findet kein abgesonderter Recurs Statt. Den streitenden Theilen steht frei, ihre Beschwerden dagegen nach ergangenem Urtheile mit der Appellation gegen die Entscheidung der Hauptsache zu verbinden. Gegen Bescheide, wodurch das Ausbleiben bei einer Tagsatzung für gerechtfertigt erklärt, oder die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand gegen eine verstrichene Fallfrist bewilligt wird, ist der Recurs ganz unzuläßig.

§. 47.

Die Fristen zur Appellation und zum Recurse können nicht verlängert werden.

§. 48.

Das Gericht erster Instanz hat Appellation und Recurs, wenn die Frist dazu versäumt ist, von Amtswegen zu verwerfen; wenn aber Appellation oder Recurs in gehöriger Zeit ergriffen wird, die Acten sogleich durch einen eigenen Bericht an das Appellationsgericht zu überreichen.

§. 49.

Nach erfolgter Appellation gegen ein Urtheil kann das Appellationsgericht, wenn es in der Proceß-Verhandlung wesentliche Gebrechen findet, daß Verfahren aufheben, und eine neue Verhandlung einleiten, oder ohne Rücksicht auf die bei dem Gerichte erster Instanz erfolgte Vernehmung der Zeugen oder Kunstverständigen weiteres Beweisverfahren oder Erneuerung des Zeugenverhörs oder Augenscheines anordnen. Diese Verfügungen können auch ohne bestimmtes Begehren der streitenden Theile.

badać należy; tylko i w tym razie przepis §fu 41. zachowany być powinien.

§. 44.

Od wyroku w drodze sumarycznego postępowania zapadłego zapowiedzić można apelacyją ustnie albo pisemnie, wszakże tylko w ośmiu dniach po doręczeniu wyroku. Zażalenia apelacyjne wraz z zapowiedzeniem podane lub do protokołu wniesione być mają. Zażalenia osobne później podawane przyjętémi, ani odpowiedzi na te zażalenia dopuszczonémi nie będą.

§. 45

Rekursa w procesie sumarycznym w ciągu ośmiu dni po doręczonéj rezolucyi u Sądu piérwszéj Instancyi podawane lub do protokołu wnoszone być mają. W razie przeciągania się procedury, może każda strona wprost u Sądu apelacyjnego szukać zarady.

§. 46.

Od uchwał wprowadzających postępowanie sumaryczne, odroczenie terminu odmawiających, lub słuchanie świadków albo biegłych w sztuce rozporządzających, rekurs osobny nie ma miejsca. Stronóm spór wiodącym wolno zażalenia swoje przeciwko tym połączyć z apelacyją przeciw rozstrzygnieniu głównéj sprawy po zapadłym wyroku. Od rezolucyj, którémi niestawienie się na terminie za usprawiedliwiono uznane, lub przywrócenie do dawnego stanu przeciwko upłynionemu terminowi zawitemu dozwolone, rekursu na żaden sposób dopuścić nie można.

§. 47.

Termina do apelacyi i rekursu nie mogą być przedłużane.

§. 48.

Apelacyją i rekurs po opuszczonym terminie Sąd piérwszéj Instancyi odrzucić powinien z Urzędu; jeżeli zaś apelacyja i rekurs w należytym czasie zaniesione będą, przesłać ma akta z właściwém sprawozdaniem bezzwłocznie do Sądu apelacyjnego.

§. 49.

Po uczynionéj apelacyi od wyroku może Sąd apelacyjny, jeżeli w rozprawach znajdzie istotne błędy, postępowanie znieść i nowe rozporządzić, albotéż bez względu na słuchanie świadków, albo biegłych w sztuce przez Sąd piérwszéj Instancyi przedsięwzięte, dalsze postępowanie w dowodach, lub ponowienie słuchania świadków, albo w sztuce biegłych nakazać. Rozporządzenia te nastąpić mogą także bez wyraźnego żądania strón spornjących, zawsze jednak wtenczas

jedoch immer nur dann Statt finden, wenn durch die Fehler des Verfahrens eine gründliche Entscheidung der Hauptsache unmöglich geworden, und von der Fortsetzung der Verhandlungen mit Wahrscheinlichkeit Erfolg zu erwarten ist.

§. 50.

Die für die Appellation und für die Recurse an das Appellationsgericht ertheilten Vorschriften gelten, in so fern die Entscheidungen des Gerichtes erster Instanz von dem Appellationsgerichte abgeändert oder aufgehoben werden, auch für die Revision und für Recurse an den obersten Gerichtshof.

§. 51.

Revisionen und Hofrecurse gegen gleichförmige Urtheile oder Bescheide, hat das Gericht erster Instanz als unzuläßig selbst von Amtswegen zu verwerfen.

§. 52.

Die Execution kann mündlich oder schriftlich angesucht werden.

§. 53.

Dem Gläubiger steht frei, mit der Pfändung beweglicher Sachen zugleich die Schätzung derselben anzusuchen.

§. 54.

Zur Feilbiethung beweglicher Sachen sind nur zwei Termine festzusetzen, bei deren Letztem sie, wenn der Schätzungswerth nicht zu erhalten ist, auch unter demselben veräußert werden müssen.

§. 55.

Wenn sich die Klage auf eine vollen Glauben verdienende Urkunde gründet, jedoch Zeugenbeweis oder Augenschein angeordnet wird, so hat das Gericht dem Kläger, wenn er nicht bereits hinlänglich sichergestellt ist, auf mündliches oder schriftliches Ansuchen die Execution zur Sicherstellung der eingeklagten Forderung sammt Nebengebühren, allenfalls auch mittelst Pfändung zu ertheilen.

Diese Pfändung kann auch auf das von dem Beklagten nach §. 1425. allgemeinen bügerlichen Gesetzbuches zu Gericht erlegte Gut bewilligt werden.

§. 56.

Auf gleiche Art ist der Beklagte zur Sicherstellung anzuhalten, wenn er gegen ein ihn unbedingt zur Zahlung verurtheileilendes Erkenntniß erster oder zweiter Instanz Appellation oder Revision ergreift.

tylko, jeżeli przez błąd w postępowaniu, gruntowne rozstrzygnienie głównéj sprawy nastąpić nie mogło, a w dalszym postępie rozpraw skutek prawdopodobnie spodziéwany jest.

§. 50.

Przepisy względem apelacyi i rekursów do Sądu apelacyjnego udzielone, jeżeli wyroki Sądu piérwszéj Instancyi przez Sąd apelacyjny odmienione lub uchylone zostaną, służą także względem rewizyi i rekursów do najwyższego Trybunału Sprawiedliwości.

§. 51.

Rewizyje i rekursa przeciwko równobrzmiącym wyrokom i rezolucyjom, Sąd pierwszéj Instancyi z Urzędu odrzucić ma, jako niedopustne.

§. 52.

O egzekucyją wolno prosić ustnie lub pisemnie.

§. 53.

Wierzycielowi wolno prosić razem o zagrabienie i oszacowanie rzeczy ruchomych.

§. 54.

Do przedaży rzeczy ruchomych przez licytacyją, tylko dwa terminy naznaczone być mają; na drugim, gdyby wartości szacunkowéj osiągnąć nie można było, także niżéj téj wartości sprzedać je należy.

§. 55.

Jeżeli skarga zasadza się na dokumencie na zupełną wiarę zasługującym, a przecież dowód przez świadków lub biegłych w sztuce nakazany, Sąd skarzycielowi, jeżeli nie ma jeszcza dostatecznego bezpieczeństwa, na tegoż ustne lub pisemne żądanie może dozwolić egzekucyi dla zabezpieczenia zaskarżonéj pretensyi z ubocznémi przynależnościami, w miarę okoliczności nawet przez grabież.

Grabież dozwolona być może także na dobro przez pozwanego podług §. 1425. powszech. Ust. cywil. do Sądu złożone.

§. 56.

Podobnymże sposobem zniewolić należy pozwanego do zabezpieczenia pretensyi, gdy zakłada apelacyją albo rewizyją od wyroku piérwszéj lub drugiéj Instancyi tegoż do zapłaty bezwarunkowo skazującego.

2.

Herabsetzung der Postdistanz-Ausmaß zwischen Bednarów und Kałusz.

Mit hohem Hofkammer-Decrete vom 16. December 1845 Zahl 47877-2073 ist die Distanz-Ausmaß zwischen Bednarów und Kałusz vom 1. Februar l. J. angefangen, von einer einfachen auf siebenachtel Posten herabgesetzt worden.

Welches hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 3. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 85144 ex 1845.

3.

Ermächtigung für alle Commerzial-Zollämter zur Verzollung von Kaffeh ohne Beschränkung der Menge.

In Gemäßheit des Erlasses der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 15. December 1845 Zahl 42889-1496 wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß vom heutigen Tage angefangen, sämmtliche Commerzial-Zollämter, mit Ausnahme jener, welche sich an der Venediger Freihafenlinie befinden, ermächtigt sind, Kaffeh ohne Beschränkung der Menge in die Eingangs-Verzollung zu nehmen.

Gubernial-Kundmachung vom 5. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 570.

4.

Daß alle städtischen Beamten, deren Ernennung der Bestätigung einer landesfürstlichen Behörde unterliegt, der Diensttaxe zu unterziehen sind.

Mit hohen Hofkammerdecrete vom 2. December 1845 Zahl 41605-2934 ist im Einverständniße mit der k. k. vereinten Hofkanzlei bestimmt worden, daß alle städtischen Beamten in Galizien deren Ernennung der Bestätigung einer landesfürstlichen Behörde unterliegt, ohne Unterschied der Städte im Sinne des §. 188. des Stämpel- und Taxgesetzes der Diensttaxe zu unterziehen sind.

Wovon die Kreisämter die dortkreisigen Magistrate mit Bezug auf den denselben mit allerhöchster Entschließung vom 24. Jäner 1800 eingeräumten, mit Gubernial-Verordnung vom 2. Mai 1800 Zahl 13016 kundgemachten Wirkungskreis zur Wissenschaft und Darnachachtung zu verständigen haben.

Gubernial-Verordnung vom 6. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 82898 ex 1845.

2.

Zniżenie wymiaru odległości pocztowéj między Bednarową a Kałużem.

Dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 16. Grudnia 1845 za l. 47877-2073, wymiar odległości między Bednarewą a Kałużem, poczynając od 1. Lutego r. b., z jednéj pojedyńczéj stacyi na siedm ósmych części zniżony został.

Co niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z d. 3. Stycznia 1846 do l. gub. 85144 ex 1845.

3.

Upoważnienie Urzędów cłowych handlowych do oclenia kawy bez ograniczenia ilości.

Stosownie do rozporządzenia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 15 Grudnia 1845, za l 42889-1496, podaje się do publicznéj wiadomości, że poczynając od dnia dzisiejszego, wszystkie Urzędy cłowe i handlowe z wyjątkiem tych, które znajdują się na linii wolnego portu weneckiego, upoważnione są do oclenia wchodowego kawy bez ograniczenia ilości.

Obwieszczenie gub. z dnia 5. Stycznia 1846 do l. gub. 570.

4.

Wszyscy Urzędnicy miejscy, których mianowanie podlega potwierdzeniu jakiego Urzędu monarszego, podpadają taksie służbowéj.

Dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 2. Grudnia 1845, za l. 41605-2934 postanowiono w porozumieniu z c. k. połączoną Kancelaryją nadworną, że wszyscy Urzędnicy miejscy w Galicyi, których mianowanie podlega potwierdzeniu jakiego Urzędu monarszego, bez różnicy miast, w myśl §fu 188, Ustawy stęplowo taksowéj pod taksę służbową podciągniętymi być mają. O czém Urzędy cyrkułowe obwieścić mają Magistraty swoich cyrkułów dla wiadomości i zachowania odnośnie do przyznanego im zakresu działalności najwyższém postanowieniem pod d. 24. Stycznia 1800 wydanego, a gubernialném rosporządzeniem z d. 2. Maja 1800 pod l. 13016, ogłoszonego.

Rozporządzenie gub. z d 6. Stycznia 1846 do l. gub. 82898 ex 1845.

5.

Erhebung der Kreisstadt Stryj zur königlichen Stadt.

Seine k. k Majestät haben über die allerunterthänigste Bitte der Stadtgemeinde der Kreisstadt Stryj, mit allerhöchster Entschließung vom 12. November 1844 diese Kreisstadt zur königlichen Stadt allergnädigst zu erheben und derselben das Privilegium hierüber mit der allerhöchsten Anordnung ausfertigen zu lassen geruhet, daß alle Behörden über die Handhabung dieses Privilegiums zu wachen haben.

Welches hiemit in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 26. November 1845 Zahl 39613-2565 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 7. Jäner 1846 Gubernial Zahl 81931 ex 1845.

6.

In Betreff der Annahme von Pfandbriefen der galizisch-ständischen Credit-Anstalt, als Vadien und Cautionen, bei allen öffentlichen ämtlichen Versteigerungen.

Seine k. k Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 9. December 1845, über die Bitte des galizisch-ständischen Credit-Vereins, zu gestatten geruhet: daß die Pfandbriefe dieses Vereins bei allen öffentlichen ämtlichen Versteigerungen, als Cautionen oder Vadien, unter folgenden Bedingungen angenommen werden:

1.

Daß die Annahme von Pfandbriefen als Vadien und Cautionen bei allen öffentlichen ämtlichen Versteigerungen, vor der Hand auf Galizien beschränkt bleibe.

2.

Daß hiebei der Werth der Pfandbriefe nach dem jeweiligen Börsecurse angenommen, und der Börsecurs nach dem letzten, zur Zeit der Versteigerung bekannten, aus den Blättern der Provinzial-Zeitung oder aus einem neuen Börsezettel nachzuweisenden Curse der Wiener Börse berechnet, der Pfandbrief jedoch niemals in einem höheren als dem Nominalbetrage angenommen werde.

3.

Daß die Pfandbriefe, welche als Vadien oder Cautionen

5.

Wyniesienie miasta obwodowego Stryja na stopień miasta królewskiego.

Jego c. k. Mość raczył na najpokorniejszą prośbę gminy miasta cyrkułowego Stryja najwyższém postanowieniem z d. 12. Listopada 1844 tož miasto wynieść najłaskawiéj do klasy miasta królewskiego i nato wydać kazać przywiléj z tém najwyższém zaleceniem, aby wszystkie Władze publiczne nad zachowaniem tego przywileju czuwały.

Co niniejszém w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 26. Listopada 1845, do l. 39613-2565 do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z d. 7. Stycznia 1846 do l. gub. 84931. ex 1845.

6.

O przyjmowaniu listów zastawnych galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego na wadyja i kaucyje na wszystkich publicznych licytacyjach urzędowych.

Na prośbę galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 9. Grudnia 1845 zezwolić: ażeby listy zastawne tegož Towarzystwa na wszystkich publicznych licytacyjach urzędowych na kaucyje i wadyja pod następującémi warunkami przyjmowane były:

1.

Aby przyjmowanie listów zastawnych na wadyja i kaucyje na wszystkich publicznych licytacyjach urzędowych na teraz na Galicyję ograniczono.

2.

Aby wartość listów zastawnych przyjmowano podług ówczesnego kursu giełdowego, a kurs giełdowy obliczano podług ostatniego w czasie licytacyi wiadomego, Gazetą prowincyjną albo też nową kartką giełdową udowodnić się mającego kursu giełdy wiedeńskiéj, listu zastawnego zaś nieprzyjmowano nigdy w wyższéj od imiennéj wartości.

3.

Aby listy zastawne, mające służyć za wadyja lub

zu dienen haben, stets bei der Behörde, welche für die Cautionsbestellung zu sorgen hat, und rücksichtlich bei den Cassen derselben, depositirt werden.

Wird eine Caution in solchen Pfandbriefen geleistet, die auf einen bestimmten Namen lauten, so müssen dieselben in jedem Falle zugleich bei der Credit-Anstalt vinculirt werden.

Geschieht die Cautionsleistung in solchen Pfandbriefen, die auf den Ueberbringer lauten, so hat die Vinculirung nur dann einzutreten, wenn die Caution für Contracte geleistet wird, welche die Dauer eines Jahres übersteigen.

Die Vinculirung, Devinculirung und Verzinsung der Pfandbriefe, hat von dem Credit-Vereine ganz nach denselben Bestimmungen zu geschehen, welche rücksichtlich der Staats-Obligationen gleicher Gattung bestehen.

4.

Bei Erlegung der Pfandbriefe als Vadium oder Caution müssen jedenfalls die nicht verfallenen Zinsencoupons beigebracht werden.

5.

Fällt ein als Caution vinculirter Pfandbrief in die Verlosung, so hat der Credit-Verein die Behörde, welche die Vinculirung veranlaßt hat, hievon bei Zeiten in Kenntniß zu setzen, und nur über Aufforderung oder ausdrückliche Zustimmung dieser Behörde, eine haftungsfreie Umschreibung oder Devinculirung zu verfügen.

Dieß wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 29. December 1845 Zahl 41895-2392 zur Darnachachtung hiemit kundgemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 10. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 1423.

7.

Grundsätze über die Pensionirung und Provisionirung städtischer Diener, ihrer Wittwen und Waisen, dann über die Aufnahme oder Ernennung und Entlassung eines Bediensteten.

Die hohe Hofkanzlei hat mit dem Decrete vom 9. November 1845 Zahl 22905-1266 mit Rücksicht auf den gesetzlich ausgesprochenen Grundsatz, daß städtische Diener mit Staatsdienern in Absicht auf die Pensionirung und Provisionirung gleichmäßig zu behandeln sind, die Norm zu genehmigen geruhet, daß die städtische Dienerschaft, das ist jene minderen Bediensteten, welche hauptsächlich zu Versehung körperlicher Verrichtungen bestimmt

kaucyje, zawsze składano u władzy, mającéj starać się o danie kaucyi, a względnie u kasy téjże władzy.

Jeżeli złożono kaucyję w listach zastawnych, na pewne imię opiéwających, to w każdym razie mają być oraz u Towarzystwa kredytowego winkulowane.

Jeżeli kaucyję złożono w listach zastawnych, wydanych na okaziciela, to te tylko w takim razie mają być winkulowane, gdy kaucyję dano na kontrakt, przeszło rok trwać mający.

Winkulowanie, dewinkulowanie i uprowizyjonowanie listów zastawnych uskuteczniać ma Towarzystwo kredytowe podług postanowień istniejących, o tegoż rodzaju obligacyjach Stanu.

4.

Składając listy zastawne na wadyjum lub kaucyję, potrzeba każdą razą złożyć kupony, którym czas wypłaty nie przyszedł.

5.

Gdyby winkulowany na kaucyję list zastawny wylosowano, natenczas Towarzystwo kredytowe powinno zawczasu uwiadomić o tém władzę, która spowodowała winkulacyję i tylko na wezwanie albo wyraźne przyzwolenie téj władzy nakazać wydanie nowego nieobarczonego listu zastawnego albo dewinkulowanie.

Co się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 29. Grudnia 1845, do l. 41895-2392 do publicznéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 10. Stycznia 1846 do l. gub. 1423.

7.

Zasady pensyjonowania i prowizyjonowania sług miejskich, ich wdów i siérót, tudzież przyjmowania czyli mianowania i uchylania takiego służebnego.

Wysoka c. k. Kancelaryja nadworna z uwagą na zasadę prawnie wyrzeczoną, że słudzy miejscy zarówno ze sługami monarchy pod względem pensyjonowania i prowizyjonowania tychże, brani być mają, raczyła dekretem z dnia 9go Listopada 1845, za l. 22905-1266, uchwalić za prawidło, iż służba miejska, to jest owi pomniejsi służebnicy, którzy szczególniéj do odbywania usług fizycznych przeznaczeni są,

sind, unter denselben Bedingungen, welche für ähnliche Diener bei Staatsbehörden gesetzlich festgesetzt sind, provisionsfähig seyen.

Demnach sind alle unteren städtischen Diener, die einen von der Landesstelle systemisirten Dienstposten stabil erhalten haben, ohne Rücksicht ob der Lohn monatlich, wöchentlich oder täglich gezahlt wird, so wie deren Witwen und Waisen dann mit Provisionen zu betheilen, wenn die gesetzlich vorgeschriebenen Erfordernisse bei ihnen eintreten, und nur jene haben keinen Anspruch auf Provision, denen kein systemisirter Dienstposten, oder zwar ein solcher, aber nur zeitweilig oder nur provisorisch verliehen worden ist.

Da zu den gesetzlichen Erfordernissen auch gehört, daß der Provisionswerber mit einem schriftlichen Aufnahms-Documente versehen sey, so ist nach der gedruckten Instruction vom 22. Juni 1237 §. 9 lit. c. bei der Aufnahme solcher Diener genau vorzugehen, und sind selbe mit schriftlichen Aufnahmsdocumenten zu versehen.

Die Ausmaaß der Provision ist dieselbe, welche für Diener bei Staatsbehörden festgesetzt ist.

Die Provisionirung der unteren Diener und ihrer Angehörigen mit strenger Beobachtung der Vorschriften, steht, wenn alle gesetzlichen Erfordernisse vorhanden sind, den Magisträten im Einverständniße mit den Bürgerausschüssen nach der oben bezogenen Instruction zu. Ausnahmen von der Regel, wenn nämlich nicht alle Erfordernisse vorhanden, die Behelfe mangelhalt sind, oder auf eine höhere Provision angetragen werden will, als nach dem Gesetze entfällt, sind der Landesstelle vorzulegen. Dieß hat auch zu geschehen, wenn die Commune durch eine solche neue Auslage in Verlegenheit kommen würde.

Was die Entlassung somit auch den Verlust der Pensions oder Provisionsfähigkeit solcher Diener, als auch die Entlassung aller jener Individuen betrifft, deren Anstellung den Magisträten laut allerhöchster Entschließung vom 24. Jäner 1800 eingeräumt wurde, die mit dem Gubernial-Decrete vom 2. Mai 1800 Zahl 13016 bekannt gemacht worden ist, so hat die hohe Hofkanzlei den schon am 20. October 1785 geschehenen Ausspruch erneuert, und festgesetzt, es gelte der allgemeine Grundsatz: daß demjenigen, dem die Ernennung oder Aufnahme eines Bediensteten zusteht, auch das Recht zukomme, über die Entlassung abzusprechen.

Somit haben über die Entlassung solcher Individuen im Disciplinarwege die Magisträte in erster Instanz zu erkennen, auch die etwa nöthigen Untersuchungen selbst durchzuführen, und den Betheiligten nur den Recurs offen zu lassen.

mogą być prowizyjonowanymi pod témi samémi warunkami, jakie są prawnie ustanowione dla sług tego rodzaju przy Władzach rządowych.

Podług tego wszyscy słudzy miejscy niższego stopnia, którzy otrzymali ustaloną przez Rząd krajowy systemizowaną posadę, bez względu czyli zasługi miesięcznie, tygodniowo lub dziennie płacone były, jak równie ich wdowy i sieroty, wtenczas prowizyjonowane być powinni, gdy zachodzą prawnie przepisane warunki i tylko tacy do prowizyi nie mają prawa, którym nie była posada usystemizowaną nadana, lub gdyby i systemizowana, ale tylko na czas albo tylko prowizorycznie.

Gdy do prawnych warunków i to należy, aby proszący o prowizyję miał pisemny dowód swego przyjęcia, przeto należy przyjmując takie sługi ściśle podług drukowanéj instrukcyi z d. 22. Czerwca 1837, §. 9. lit. c. postępować i tychże pisemnemi dokumentami przyjęcia opatrywać.

Wymiar prowizyi jest ten sam, co i dla sług przy Instancyjach rządowych.

Prowizyjonowanie sług niższego stopnia i ich rodziny należy do Magistratów w porozumieniu się z Wydziałem miejskim ze ścisłem zachowaniem przepisów, jeżeli wszystkie prawne warunki zachodzą i to podług wyżpowolanéj instrukcyi.

Wyjątki z pod tego prawidła, mianowicie jeżeli nie wszystkie warunki zachodzą, dowody niedostateczne są, lub wniosek o wyższą prowizyję czyniony być ma, jak podług przepisów należy, przedłożone być mają Rządowi krajowemu.

To samo uczynić należy, gdyby gmina przez taki nowy wydatek w trudne położenie wpaść miała.

Co się tycze oddalenia, a zatém i utraty zdolności takich sług do uzyskania pensyi, albo prowizyi, niemniéj oddalenia tych wszystkich osób, których umieszczenie dozwolone zostało Magistratóm na mocy najwyższego postanowienia d. 24. Stycznia 1800, wydanego dekretem gubernijalnym z dnia 2. Maja 1800 za l. 13016 obwieszczonego, wysoka c. k. Kancelaryja nadworna ponowiła zawyrokowanie jeszcze pod d. 20. Października 1785 zapadłe i postanowiła: iż to za powszechną służy zasadę: iż temu, komu przystoi mianować i przyjąć sługę, przynależy także prawo zawyrokować względem oddalenia jego.

Tym sposobem względem oddalenia tych osób w drodze karności służbowéj, stanowić mają Magistraty w 1széj Instancyi, jako i potrzebne może śledztwa same przeprowadzić, a tym, którychto dotycze, tylko wolność rekursowania zostawić.

Hievon haben die Kreisämter, die Magistrāte, Gemeindgerichte und jene Kämmereien, denen die politische Geschäften-Verwaltung zusteht, zur Nachachtung in Kenntniß zu setzen.

Gubernial-Verordung vom 12. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 80649 ex 1845.

8.

Stämpelbehandlung der mit Bewerbern um landesfürstliche Cassebedienstungen aufgenommenen Prüfungsprotokolle.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 21. October 1845 Zahl 36359 2574 entschieden, daß die Prüfungs-Protokolle mit Bewerbern um landesfürstliche Cassebedienstungen dem Stämpel nicht unterliegen.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen zur Nachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 19. November 1845 Zahl 31925.

Gubernial-Verordnung vom 16. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 83531 ex 1845, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

9.

Betreffend die Stämpel-Behandlung der wegen Lieferung des Treff- und Koscherfleisches aufgenommenen Licitationsprotokolle.

Die Protokolle, welche aus Anlaß der, durch das Koscherfleisch-Patent vom 13. September 1810 §. 7. wegen Lieferung des Koscherfleisches angeordneten Licitationen aufgenommen werden, sind, so lange sie nicht die Stelle der Contracte vertreten, nicht stämpelpflichtig, weil diese Licitationen gesetzlich vorgeschrieben sind, und zur Sicherheit des Koscherfleisch-Aufschlages, somit im Interesse des Aerars abgehalten werden.

Dagegen unterliegen die Protokolle, welche nach der in Galizien bestehenden Uebung über die Licitation des Treffleisches, nämlich des Fleisches für die christliche Bevölkerung aufgenommen werden, nach §. 73. des Stämpel- und Taxgesetzes der allgemeinen Regel der Stämpelpflicht, da die Sicherstellung des Rindfleisch-Bedarfes für die christliche Bevölkerung im Licitationswege nicht zum Schutze des Gefälles, sondern im Interesse der Communen vorgenommen wird, daher auch die Licitations-Protokolle nicht als ämtliche Ausfertigungen in öffentlichen Angelegenheiten angesehen werden können.

O tém uwiadomić mają dla zachowania c. k. Urzędy cyrkułowe tak Magistraty, jako i Sądy gminne i Kameraryje, do których należy zarząd spraw politycznych.

Rozporządzenie gub. z d. 12. Stycznia 1846, do l. gub. 806;9 ex 1845.

8.

Postępowanie stęplowe z protokołami egzaminów przedsiębranemi z ubiegającymi się o posady służby kasowéj cesarskiéj.

Wysoka c. k. Kamera nadworna zawyrokowała Dekretem z dnia 21. Października 1845, za l 36359-2874, że protokoły egzaminów z ubiegającymi się o cesarską służbę kasową, stęplowi nie podpadają.

O tém obwieszcza się c k. Administracyje powiatowe dla zachowania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 19. Listopada 1845, do liczby 31925.

Rozporządzenie gub. z dnia 16. Stycznia 1846, do l. gub. 8353 ex 1845 do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

9.

O stęplu na protokoły licytacyi o dostawę mięsa trefnego i koszernego

Protokoły, które się z powodu nakazanych patentem z dnia 13 Września 1810 § 7. licytacyj na dostawę mięsa koszernego spisuje, nie podpadają stęplowi, jak długo nie zastępują miejsca kontraktu, ponieważ te licytacyje są prawem nakazane i służą do zabezpieczenia poboru od mięsa koszernego, a więc odbywają się w interesie Skarbu.

Protokoły zaś, które się podług istniejącego w Galicyi zwyczaju o licytacyję na mięso trefne, to jest na mięso dla ludności chrześcijańskiéj spisuje, podpadają podług §. 73. Ustawy stęplowéj i taksowéj ogólnéj zasadzie, że powinny być stęplowane, gdyż zabezpieczenie potrzebnego mięsa dla ludności chrześcijańskiéj za pomocą licytacyi, nie dzieje się dla ochrony skarbu, lecz w interesie gmin, dla tego też i protokoły licytacyi nie mogą być uważane za wydania urzędowe w sprawach publicznych.

Wird jedoch die Lieferung des Treffleisches zugleich mit jener des Koscherfleisches versteigert, so ist das bezüglich aufgenommene ganze Protokoll dem Stämpel unterworfen, weil die Stämpelfreiheit, welche einem Theile des Protokolls zusteht, nicht auch zugleich dem andern Theile zu Statten kömmt.

Es bleibt jedoch den betreffenden Obrigkeiten und Behörden unbenommen, über beide Fleischlieferungen abgesonderte Protokolle aufzunehmen.

Welches im Grunde Decretes der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 4. November 1845 Zahl 36850-2600 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 18. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 82908-1845.

10.

Ueber die Behandlung der Waisen verstorbener Beamten und Diener, deren Mutter für solche Erziehungsbeiträge bezog, und wegen eines begangenen Verbrechens oder einer schweren Polizei-Uebertretung der eigenen Pension oder Provision verlustig wurde.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 23. September 1845 über die angeregte Frage in Betreff der Behandlung der Kinder der verstorbenen Beamten und minderen Diener, deren Mutter für solche Erziehungsbeiträge bezog, und wegen eines begangenen Verbrechens oder einer schweren Polizei-Uebertretung der eigenen witüblichen Pension oder Provision verlustig wurde, als Norm für die Zukunft zu bestimmen befunden, daß derlei Kinder, wenn sie anders die erforderlichen Eigenschaften besitzen, vom Tage der Einstellung des mütterlichen Genußes gleichsam als älternlos zu betrachten seyen, und ihnen daher die Concretal-Waisen-Pension oder Provision mit Belassung des allfälligen Mehrbetrags der Erziehungsbeiträge nach dem Sinne der Normalweisung vom 15. Juni 1808 (Kaiser Franz Pol. Gesetz-Sammlung Band 30. Nro. 79. Seite 238) auch bei Lebzeiten der Mutter gebühre.

Diese allerhöchste Bestimmung wird den k. k. Kreisämtern in Folge hohen Hofkanzleidecrets vom 29. November v. J. Zahl 38729 mit Beziehung auf die mit dem Kreisschreiben vom 2ten Juni und 21ten Juli 1815 Zahl 15053 und 22517 bekannt gegebenen Normen zur Wissenschaft und weiteren Verlautbarung an die unterstehenden Magistrate mit dem Beisatze bekannt ge-

Jeżeli się zaś licytacyja odbywa razem na dostawę mięsa trefnego i koszernego, natenczas tyczący się jéj cały protokół podpada stęplowi, ponieważ uwolnienie od stęplu, należące się jednéj części protokołu, nie należy się oraz drugiéj części.

Wszelako właściwym Zwierzchnościóm i władzom wolno o obydwóch dostawach mięsa osobne spisać protokoły.

Co się w skutek dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 4. Listopada 1845 do l. 36850-2600 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z d. 18. Stycznia 1846 do l. gub. 82903 ex 1845.

10.

Jak postąpić z sierotami po zmarłych urzędnikach i sługach, których matki pobierały dla nich dodatki na wychowanie, a dla popełnionéj zbrodni, lub ciężkiego przestępstwa policyjnego własną pensyję lub prowizyję utraciły.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 23. Września 1845 na wzniecone pytanie względem postępowania z dziećmi zmarłych urzędników i sług pomniejszych, których matka pobierała dla nich dodatki na wychowanie, a dla popełnionéj zbrodni lub ciężkiego przestępstwa policyjnego, własną wdowią pensyją lub prowizyję utraciła, uznał postanowić na przyszłość za prawidło, iż takie dzieci, jeżeli wreście posiadają potrzebne warunki, od dnia zatrzymania poboru macierzyńskiego, jako sieroty bez rodziców uważane być mają, że im przeto cała złączona pensyja lub prowizyja sierocińska z zostawieniem w każdym razie nadwyżku dodatku na wychowanie w myśl przepisu normalnego z d. 15. Czerwca 1808, (Zbiór Ust. polit Cesarza Franciszka Tom. 30. Nr. 79. str. 238.) także i przez czas życia matki przynależy.

To najwyższe postanowienie obwieszcza się c. k. Urzędom cyrkułowym w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 24. Listopada r. z. za l. 38729, z odniesieniem się do przepisów okólnikiem z d. 2. Stycznia i 21. Lipca 1815 za l. 15053 i 22517 ogłoszonych, dla wiadomości i dalszego obwieszczenia Magistratóm podwładnym a to z tym

geben, daß diese allerhöchste Entschließung auch auf Kinder ständischer, städtischer und politischer Fondsbeamten Anwendung finde.

Gubernial-Verordnung vom 22. Jänner 1846 Gubernial-Zahl 82133 ex 1845.

11.

Mit der ergänzten Tabelle über den Durchmesser der Sicherheits-Ventile bei Dampfmaschinen.

Im Nachhange zu dem Kreisschreiben vom 10. October 1844 Zahl 62055 über die Sicherheitsmaßregeln gegen die Gefahr der Explosion bei Dampfmaschinen aller Art, und der demselben angeschlossenen Instruction für die Probirung der Dampfkessel, wird die mitfolgende ./· zu Folge hohen Hofkanzleidecrets vom 24. November 1845 Zahl 33693 durch Aufnahme der Dampfspannung auf 1 1/4 Athmosphären ergänzte Tabelle über den Durchmesser der Sicherheits-Ventile zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 24. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 79823 ex 1845.

Durchmesser

in Wiener-Zollen (und Zehntel von Zollen) für die Sicherheits-Ventile, wenn die höchste im Kessel stattfindende Dampfspannung in Atmosphären (á 12$\frac{3}{4}$ Pfund pr. Wiener-Quadratzoll) und die Heitzfläche des Kessels in Wiener-Quadratschuhen gegeben ist.

Heitzfläche in Wiener Quadratfuß	Absolute Dampfspannung in Atmosphären ausgedrückt										
	$1\frac{1}{4}$	$1\frac{1}{2}$	2	$2\frac{1}{2}$	3	$3\frac{1}{2}$	4	$4\frac{1}{2}$	5	$5\frac{1}{2}$	6
	Durchmesser der Ventile in Wiener-Zollen										
10	1.1	0.9	0.8	0.7	0.6	0.6	0.5	0.5	0.5	0.4	0.4
20	1.5	1.3	1.1	1.0	0.9	0 8	0.7	0.7	0.7	0.6	0.6
30	1.9	1.6	1 4	1.2	1.1	1.0	1.0	0.9	0.8	0.8	0.7
40	2 2	1.9	1.6	1.4	1.2	1.1	1.0	1.0	0.9	0.9	0 8
50	2.4	2.1	1.8	1.5	1.4	1.3	1.2	1.1	1.0	1.0	0.9
60	2.7	2.3	1.9	1.7	1.5	1 4	1 3	1.2	1.1	1.1	1.0
70	2.9	2.5	2.1	1.8	1.6	1.5	1.4	1.3	1.2	1.2	1.1
80	3.1	2.7	2.2	1.9	1.7	1.6	1.5	1.4	1.3	1.2	1.2
90	3 2	2.8	2.4	2.1	1.8	1.7	1.6	1.5	1.4	1.3	1.3
100	3.4	3.0	2.5	2.2	1.9	1.8	1.7	1.5	1.5	1.4	1.3
110	3.6	3.1	2.6	2.3	2.0	1.9	1.7	1.6	1.5	1.5	1.4
120	3.8	3.2	2.7	2.4	2.1	1.9	1.8	1.7	1.6	1.5	1.5
130	3.9	3.4	2 8	2.5	2.2	2.0	1.9	1.8	1.7	1.6	1.5
140	4.1	3.5	2.9	2.6	2.3	2.1	2.0	1.9	1.7	1.6	1.6
150	4.2	3.7	3.0	2.6	2.4	2.2	2.0	1.9	1.3	1.7	1.6
160	4.3	3.8	3.1	2.7	2.5	2.3	2 1	2.0	1.8	1.8	1.7
170	4.5	3.9	3.2	2.8	2.5	2 3	2.2	2.0	1.9	1.8	1.7
180	4.6	4.0	3.3	2.9	2.6	2.4	2.2	2.1	2.0	1.9	1.8
190	4.7	4.1	3.4	3.0	2.7	2 5	2.3	2.1	2.0	1.9	1.8
200	4 8	4.2	3.5	3.1	2.7	2.5	2.3	2.2	2.1	2.0	1.9
210	5.0	4 3	3.6	3.1	2.8	2.6	2.4	2.3	2.1	2.0	1.9
220	5.1	4.4	3.7	3.2	2.9	2.6	2.4	2 3	2.2	2.1	2.0
230	5.2	4.5	3 8	3.3	2.9	2.7	2.5	2.3	2.2	2.1	2.0
240	5.3	4.6	3.8	3.4	3.0	2.8	2.6	2.4	2 3	2.1	2 1
250	5.4	4.7	3.9	3.4	3.1	2.8	2.6	2 4	2.3	2.2	2.1
260	5.5	4.8	4.0	3.5	3.1	2 9	2.7	2.5	2.4	2.2	2.1
270	5.6	4.9	4.1	3 6	3.2	3.0	2.7	2.5	2.4	2.3	2 2
280	5.7	5.0	4.1	3.6	3.3	3.0	2.8	2.6	2.4	2.3	2.2
290	5.8	5.1	4.2	3.7	3.3	3.0	2.8	2.6	2.5	2.3	2.3
300	5.9	5.2	4 3	3.7	3 4	3.1	2.9	2.7	2.5	2.4	2.3

N. B. Die Ventile dürfen zwar größer, jedoch nicht kleiner seyn, als in dieser Tabelle angegeben sind. Die Tabelle beginnt mit einem effectiven Dampfdruck von $\frac{1}{4}$ Atmosphäre.

(Beilage zur Sig. 3. Pag. 36. ex 1846.)

Średnica

dla klap bezpieczeństwa w calach wiedeńskich (i dziesiątkach cali), gdy najwyższa tężność pary w kotle podana w atmosferach (po $12\frac{3}{4}$ funta na cal kwadratowy wiédeński) a powierzchnia opałowa u kotła w stopach kwadr. wiéd.

Powierzchnia opałowa w stopach wiédeńskich kwadratowych.	Bezwarunkowa tężność pary podana w atmosferach										
	$1\frac{1}{4}$	$1\frac{1}{2}$	2	$2\frac{1}{2}$	3	$3\frac{1}{2}$	4	$4\frac{1}{2}$	5	$5\frac{1}{2}$	6
	Średnica klap w calach wiédeńskich										
10	1.1	0.9	0.8	0.7	0.6	0.6	0.5	0.5	0.5	0.4	0.4
20	1.5	1.3	1.1	1.0	0.9	0.8	0.7	0.7	0.7	0.6	0.6
30	1.9	1.6	1.4	1.2	1.1	1.0	1.0	0.9	0.8	0.8	0.7
40	2.2	1.9	1.6	1.4	1.2	1.1	1.0	1.0	0.9	0.9	0.8
50	2.4	2.1	1.8	1.5	1.4	1.3	1.2	1.1	1.0	1.0	0.9
60	2.7	2.3	1.9	1.7	1.5	1.4	1.3	1.2	1.1	1.1	1.0
70	2.9	2.5	2.1	1.8	1.6	1.5	1.4	1.3	1.2	1.2	1.1
80	3.1	2.7	2.2	1.9	1.7	1.6	1.5	1.4	1.3	1.2	1.2
90	3.2	2.8	2.4	2.1	1.8	1.7	1.6	1.5	1.4	1.3	1.3
100	3.4	3.0	2.5	2.2	1.9	1.8	1.7	1.6	1.5	1.4	1.3
110	3.6	3.1	2.6	2.3	2.0	1.9	1.7	1.6	1.5	1.5	1.4
120	3.8	3.2	2.7	2.4	2.1	1.9	1.8	1.7	1.6	1.5	1.5
130	3.9	3.4	2.8	2.5	2.2	2.0	1.9	1.8	1.7	1.6	1.5
140	4.1	3.5	2.9	2.6	2.3	2.1	2.0	1.9	1.7	1.6	1.6
150	4.2	3.7	3.0	2.6	2.4	2.2	2.0	1.9	1.8	1.7	1.6
160	4.3	3.8	3.1	2.7	2.5	2.3	2.1	2.0	1.8	1.8	1.7
170	4.5	3.9	3.2	2.8	2.5	2.3	2.2	2.0	1.9	1.8	1.7
180	4.6	4.0	3.3	2.9	2.6	2.4	2.2	2.1	2.0	1.9	1.8
190	4.7	4.1	3.4	3.0	2.7	2.5	2.3	2.1	2.0	1.9	1.8
200	4.8	4.2	3.5	3.1	2.7	2.5	2.3	2.2	2.1	2.0	1.9
210	5.0	4.3	3.6	3.1	2.8	2.6	2.4	2.3	2.1	2.0	1.9
220	5.1	4.4	3.7	3.2	2.9	2.6	2.4	2.3	2.2	2.1	2.0
230	5.2	4.5	3.8	3.3	2.9	2.7	2.5	2.3	2.2	2.1	2.0
240	5.3	4.6	3.8	3.4	3.0	2.8	2.6	2.4	2.3	2.1	2.1
250	5.4	4.7	3.9	3.4	3.1	2.8	2.6	2.4	2.3	2.2	2.1
260	5.5	4.8	4.0	3.5	3.1	2.9	2.7	2.5	2.4	2.2	2.1
270	5.6	4.9	4.1	3.6	3.2	3.0	2.7	2.5	2.4	2.3	2.2
280	5.7	5.0	4.1	3.6	3.3	3.0	2.8	2.6	2.4	2.3	2.2
290	5.8	5.1	4.2	3.7	3.3	3.0	2.8	2.6	2.5	2.3	2.3
300	5.9	5.2	4.3	3.7	3.4	3.1	2.9	2.7	2.5	2.4	2.3

U w a g a. Klapy mogą być wprawdzie większe, ale nie mniejsze, jak są podane w tablicy. Tablica zaczyna się od skutecznego ciśnienia pary $\frac{1}{4}$ atmosfery.

dokładem, że to najwyższe postanowienie zastosować należy także co do dzieci urzędników fuuduszowych, stanowych, miejskich i politycznych.

Rozporządzenie gub. z d. 22. Stycznia 1846 do l. gub. 82133 ex 1845.

11.

Uzupełniona tablica średnicy klap bezpieczeństwa u machin parowych.

W dodatku do okolnika z dnia 10. Października 1844 do l. 62055 o środkach, zapobiegających pękaniu kotłów wszelkiego rodzaju, i do dołączonéj do tegoż okolnika instrukcyi dla próbowania kotłów parowych, ogłasza się stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 24. Listopada 1845 do l. 33693 następującą, przez umieszczenie w niéj tężności pary, równającéj ciśnieniu 1 1/4 atmosfery uzupełnioną tablicę średnicy klap bezpieczeństwa.

Obwieszczenie gub. z d. 24. Stycznia 1846 do l. gub. 79823 ex 1845.

12.

Wegen Ausübung der zahnärztlichen Praxis.

Da die Erfahrung gelehrt hat, daß bei Ausübung der zahnärztlichen Praxis häufig Uebergriffe in die Gerechtsame der eine Offizin besitzenden bürgerlichen Wundärzte, dann der Doctoren der Medizin und Chirurgie stattfinden, so hat die hohe Studienhof-Commission im Einvernehmen mit der k. k. vereinigten Hofkanzlei festgesetzt, daß von nun an die Befugniß zur zahnärztlichen Praxis nur auf diejenigen Patrone der Chirurgie zu beschränken ist, welche nebst dem Diplome als Zahnärzte auch ein chirurgisches Gewerbe besitzen, oder eine öffentliche Anstellung genießen.

Wovon die k. k. Kreisämter in Folge hohen Studienhof-Commissions-Decretes vom 13. December 1845 Zahl 8755 zur Wissenschaft und Nachachtung, so wie zur Bekanntmachung an sämmtliche Ortsobrigkeiten und Magistrate, dann das Sanitätspersonale im Kreise in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 24. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 84024-1845.

13.

Die irrige Berufung auf den 2ten Absatz des §phes 125. der Vorschrift wegen Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung wird berichtiget.

Das unterm 14. October 1845 Gub.-Zahl 66637 erlassene Kreisschreiben, in Betreff der modificirten Bestimmungen über gefällsämtliche Deckungs-Urkunden über Zucker und Kaffeh im inneren Zollgebiethe, wird in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 9. Jäner 1846 Zahl 46021-4462 dahin berichtiget, daß im Eingange dieses Kreisschreibens nicht der Absatz 2., sondern der Absatz 1. des §. 125. der Vorschrift über die Vollziekung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung bezogen werden soll.

Welches hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 24. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 5017.

14.

Wegen Ermittlung des Werthes der zur Caution angebothenen Hypothek bei Verpachtungen der Aerarial-Gefälle, dann der Realitäten und obrigkeitlichen Gerechtsamen auf Staats- und Fondsherrschaften.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 12. August 1845 Zahl 27682-1357 den hierortigen Antrag, daß

12.

O praktyce dentystycznéj (léczenia zębów.)

Gdy doświadczenie nauczyło, że przy wykonywaniu praktyki dentystycznéj wydarzają się liczne wdzierania się w prawa chyrurgów miejskich oficynę posiadających, przeto wysoka nadworna Komisyja nauk w porozumieniu z c. k. połączoną Kancelaryją nadworną postanowiła, iż odtąd uprawnienie do praktyki dentystycznéj tylko na tych patronach chyrurgii ograniczać się ma, którzy oprócz dyplomu na dentystę (lékarza zębów) także profesyją chyrurgiczną posiadają, lub umieszczeni są na posadzie służby publicznéj.

O czém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek dekretu wysokiéj nadwornéj Komisyi nauk z d. 13. Grudnia 1845 za l. 8755 dla wiadomości i zachowania tudzież obwieszczenia wszystkim Zwierzchnościóm miejscowym i Magistratóm, niemniéj Urzędnikóm zdrowia po cyrkułach.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Stycznia 1846 do l. gub. 84024-1845.

13.

Sprostowanie mylnego odwołania się na odstęp 2gi §fu 125. przepisu o wykonywaniu Ustawy o cle i monopolach.

Okólnik Rządu krajowego z dnia 14. Października 1845 do liczby gub. 66637, zawiérający zmodyfikowane postanowienia o wydanych przez Urzędy dochodowe dokumentach, służących za osłonę na cukier i kawę w handlu wewnątrz obwodu clowego, prostuje się w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 9. Stycznia 1846 do l. 46021-4462 w ten sposób, że we wstępie tego okólnika należało się było odwołać nie na odstęp 2gi lecz na odstęp 1szy §fu 125. przepisu o wykonywaniu Ustawy o cle i monopolach.

Co się niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 24. Stycznia 1846 do l. gub. 5017.

14.

O wymiarkowaniu wartości hypoteki na kaucyją podanéj przy wydzierzawianiu dochodów skarbowych, tudzież realności i praw zwierzchniczych w dobrach skarbowych i funduszowych.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna raczyła dekretem z d. 12. Sierpnia 1845 za l. 27682-1357, potwierdzić

bei Prüfung der Annehmbarkeit fidejussorischer Cautionen rücksichtlich des Werthes der angebothenen Hypotheken die gerichtlichen Schätzungen nicht als alleinige Basis der Beurtheilung angenommen, sondern die Richtigkeit des in diesen Schätzungen bezeichneten Werthes auf die nachstehende Art gewürdiget werde, jedoch bloß bei der Prüfung der fidejussorischen Cautionen für Pachtverträge genehmiget.

Bei landtäflichen Realitäten sind außer den Kaufpreisen und Pachtzinsen, welche in dem von der Parthei mit der Cautions-Urkunde beizubringenden Tabular-Extracte ersichtlich sind, oder sonst zur Kenntniß der Behörden gelangen, mit Rücksicht auf den Zeitpunct der darüber geschlossenen Verträge, zu dem gedachten Zwecke auch die buchhalterischen Catastral-Erträgniß-Ausweise, welche zur Umlegung der Grund-, Urbarial- und Zehentensteuer aufgenommen wurden, zu benützen. Weil jedoch einerseits in diesen Ausweisen das Erträgniß gleich ursprünglich zu hoch angesetzt, oder in der Folge durch besondere Verhältnisse verringert worden seyn kann, andererseits die Catastral-Erträgniß-Ausweise bloß den Gutswerth aus dem Ertrage der Grundstücke, Urbarialgaben und Zehenten darstellen, daher die Propination, die Mühlen und sonstige Industrie-Anlagen, dann die Gebäude nicht enthalten, so muß der darin angesetzte Werth mit Rücksicht auf Localverhältnisse geprüft und nöthigen Falls berichtiget werden.

Bei Häusern in Lemberg und Brody, welche nach den Miethzins-Fassionen besteuert werden, haben nebst den Kaufpreisen, die von den städtischen Steuercassen über den fatirten Miethzinsertrag der letzten sechs Jahre auszustellenden Certificate nach Abschlag der Steuern und Unterhaltungskosten von dem nachgewiesenen Ertrage zur Grundlage bei der Prüfung des in dem Schätzungsacte angegebenen Werthes der Realität zu dienen. Doch muß auch hier, wie bei landtäflichen Gütern, darauf Rücksicht genommen werden, ob der nach den Zinsfassionen auf die eben bezeichnete Art ermittelte Werth nicht durch besondere Verhältnisse verringert werde, insbesondere ob der Zins wegen der Benützungsart des Hauses zur Unterkunft eines Amtes, einer Caserne, eines Wirthshauses und dergleichen nicht zu hoch gespannt sey, ob das Haus nicht im schlechten Baustande sich befindet, oder aus weichem Materiale besteht, ob darauf lästige Servituten haften, oder mehrere Antheilsbesitzer intabulirt sind und die Caution bloß auf einem Antheile geleistet werden will.

Zur Beurtheilung der Richtigkeit des gerichtlichen Schätzungsactes hinsichtlich aller anderen Realitäten in Städten und auf dem flachen Lande müssen, nebst der Vergleichung des in diesem Acte ausgewiesenen Werthes mit den Kaufschillingen, Pacht- oder Miethzins-Beträgen, wo solche vorliegen, die Ge-

wniosek tutejszy, że przy rozpoznawaniu możności przyjęcia kaucyi porękojemnych, co do wartości podanych hypotek, oszacowania sądow nie mają być przyjmowane jako jedyna zasada rozpoznawania, ale rzetelność wartości w tych szacunkach oznaczonéj następującym sposobem oceniona być powinna, wszakże tylko co do rozpoznawania kaucyj porękojemnych na umowy dzierzawne.

Co do realności tabularnych oprócz cen kupna i czynszów dzierzawnych, które okazują się z wyciągów tabularnych przez strony z dokumentem kaucyi złożonémi być mających, lub które innym sposobem do wiadomości Instancyi przychodzą, należy z uwagą na czas zawartych w téj mierze układów, także z wykazów dochodu katastralnych buchalteryczných, które dla rozłożenia podatku gruntowego, urbaryjalnego i dziesięcinnego przedsięwzięte zostały, korzystać. Ponieważ jednak z jednéj strony dochód w tych wykazach zaraz pierwiastkowo mógł być za wysoko położony, lub następnie dla szczególnych stosunków umniejszony, z drugiéj zaś strony wykazy dochodów katastralne wartość majętności przadstawiają tylko z dochodu gruntów, danin urbaryjalnych i dziesięcin, a więc propinacyi, młynów i innych zakładów przemysłowych, jak również budynków nie obejmują, przeto wartość w nich położona z uwagą na stosunki miejscowo rozpoznawana i w razie potrzeby sprostowaną być powinna.

Co się tyczé domów we Lwowie i w Brodach, na które podług fasyj czynszów najemnych podatki nakłada się, służyć mają, przy rozpoznawaniu wartości realności w akcie detaksacyjnym podanéj, oprócz ceny kupna, także certyfikaty przez miejskie kasy podatkowe na fasyjonowany przychód z czynszów najemnych ostatnich lat sześciu wydać się mające, i to po odtrąceniu podatków i kosztów utrzymania z wykazanego przychodu, za podstawę. Wszakże i tu, jak przy dobrach tabularnych, na to baczyć należy, czyli wartość podług fasyj czynszowych sposobem dopiéro oznaczonym wymiarkowana nie jest przez szczególne stosunki zmniejszona, w szczególności, czyli czynsze sposóbu pożytkowania z domu przez umieszczenie jakiego urzędu, koszar, lub domu gościnnego i t. p. nie jest za wysoko położony, czy dóm nie znajduje się w złym stanie budowniczym, lub zbudowany z materyjału miękkiego, czyli nie ciążą na nim uciążliwe służebności, lub kilku posiadaczy częściowych nie jest intabulowanych, a kaucyję tylko na jednéj części dać chcą.

Dla osądzenia rzetelności sądowego aktu detaksacyi co do wszelkich innych realności w miastach i na wsi, dochodzić mają Urzędy dochodowe drogą niezawodną, oprócz porównania wartości w tym akcie wykazanéj z ceną kupna,

fälls=Organe im verläßlichen Wege zu erforschen trachten, um welchen Betrag die Realität im Veräußerungsfalle leicht an Mann gebracht werden könnte, wie dieses bereits in der hierortigen Circular=Verordnung vom 2 März 1831 Zahl 1133 den bestandenen Verzehrungssteuer=Inspectoraten angeordnet worden ist.

In Absicht auf die Benützung dieser Prüfungs=Modalitäten der Hypothekar=Pachtcautionen wird Folgendes angeordnet:

1. Bei Verpachtungen von Realitäten und Gerechtsamen auf Staats= und Fondsgütern, dann von Verzehrungssteuer=, so wie Aerarial=Weg=, Brücken= und Ueberfuhrs=Mauthbezügen, endlich der Judengefälle ist in die Licitations=Protokolle und Pachtverträge, und zwar hinsichtlich der gedachten drei Gefälle mittelst einer, den in Druck aufgelegten Versteigerungs=Protokollen am Schluße beizusetzenden Nachtrags=Clausel mit Beziehung auf den betreffenden Absatz folgende Bedingung aufzunehmen:

»Im Falle der Cautionsleistung mittelst Hypothek hat der Pächter außer dem, nicht über drei Jahre alten gerichtlichen Abschätzungsacte der zur Caution verschriebenen Realität, dann dem neuesten Tabular=Extracte dieser Realität, worin auch schon die Caution verbüchert erscheinen muß, den buchhalterischen Catastral=Erträgniß=Ausweis bei Landgütern und das Certificat der städtischen Steuercasse über das in den letzten sechs Jahren fatirte Miethzins=Erträgniß bei Realitäten in Lemberg und Brody, nebst der Bestätigung des guten Baustandes dieser Realitäten von Seite des städtischen Bauamtes, zugleich mit der Cautions=Urkunde bei derjenigen Cameral=Bezirks=Verwaltung, in deren Bereiche die betreffende Realität sich befindet, beizubringen Das Recht über die Annehmbarkeit der Pachtcaution mittelst Hypothek, so wie über jede anderweite Art der Pacht=Cautionsleistung abzusprechen, steht den das Pachtobject administrirenden Cameralbehörden zu, deren dießfälligem Ausspruche sich der Pächter, es mag die Hypothekar=Prüfung auf was immer für eine Weise vorgenommen worden seyn, unbedingt unterwirft.«

2 Die Cameral=Bezirks=Verwaltung, in deren Bereiche sich die zur Hypothek angetragene Realität befindet, und bei welcher nach der oben gedachten Bedingung die gehörig belegte Cautions=Urkunde von dem Pächter eingereicht werden soll, hat den in dem Schätzungsacte ausgewiesenen Werth nach den oben bezeichneten Bestimmungen mit aller Sorgfalt, welche die Sicherheit des Aerars erfordert, zu prüfen, und ihr Gutachten darüber mit Beischluß der gehörig belegten Cautions=Urkunde, wie dieses bereits in der Circular=Verordnung vom 2. März 1831 Zahl 1133 vorgezeichnet wurde, unmittelbar der k. k. Kammerprocuratur mit aller Beschleunigung zu eröffnen. Wenn die Bezirks=Ver=

czynszami dzierzawnemi lub najemnemi, gdzie takowe przedłożone są, także i to, za jakąby cenę taka realność łatwo sprzedaną być mogła, gdyby poszła na licytacyję, jakto już okolnikiem tutejszym z d. 2. Marca 1831, za l 1133, byłym Inspektoratom podatku konsumcyjnego rosporządzono było.

Celem korzystania z tych sposobów rozpoznawania kaucyj dzierzawnych na hypotece, rosporządza się co następuje:

1. Przy wydzierzawianiu realności i praw w dobrach skarbowych i funduszowych, tudzież poborów podatku konsumcyjnego, jak równie skarbowego myta dróg, mostów i przewozów, nakoniec dochodów z opłat żydowskich, należy w protokołach licytacyj i kontraktów dzierzawnych, a mianowicie co do rzeczonych trojakich dochodów, przez klauzulę do drukowanych protokołów licytacyi na końcu dopisaną z odniesieniem się do właściwego ustępu, umieścić warunek następujący:

»W razie dawania kaucyi na hypotece, obowiązany dzierzawca oprócz sądowego aktu detaksacyi realności na kaucyją zapisanéj, nad trzy lata niedawniejszego, niemniej najnowszego wyciągu tabularnego téjże realności, w którym także i kaucyja już intabulowaną ukazać się ma, złożyć wykaz katastralny dochodów z Izby rachunkowéj, gdy idzie o dobra ziemskie, a certyfikat kasy podatkowéj miejskiéj na dochód z czynszów najemnych w ostatnich sześciu latach fasyjonowany, gdy idzie o realności we Lwowie i w Brodach, tudzież poświadczenie miejskiego Urzędu budowniczego, że takie realności są w dobrym stanie swojéj budowy, a razem i dokument na kaucyją u téj Administracyi powiatowéj, w któréj obwodzie dotycząca realność znajduje się.«

2. Administracyja powiatowa w któréj obwodzie realność na hypotekę podana znajduje się, i do któréj podług powyższego warunku dokument kaucyi należycie dokumentami opatrzony dzierzawca podać ma, rospoznać winna wartość w akcie detaksacyi wykazaną podług przepisów wyżéj oznaczonych z wszelką starannością, jakiéj bezpieczeństwo Skarbu wymaga i zdanie swoje w téj mierze z dołączeniem należycie opatrzonego dokumentu kaucyi podług okolnika z d. 2. Marca 1831, za l. 1133, wprost c. k. Prokuratorze Kamery, jak najśpiejszniéj otworzyć. Jeżeli Administracyja powiatowa, ktoréj się dokument kaucyi dostał, nie jest ra-

waltung, bei welcher die Cautions-Urkunde vorkommt, nicht zugleich diejenige ist, welche die Pachtverhandlung gepflogen hat, so ist die leztere von der erfolgten Beibringung des Cautionsactes und von dessen Einsendung an die k. k. Kammerprocuratur sogleich in Kenntniß zu setzen.

3. Da die hohe k. k. allgemeine Hofkammer über den Erfolg dieser Maßregeln nach Verlauf eines angemessenen Zeitraumes die Anzeige verlangt hat, so ist von der k. k Bezirks-Verwaltung nach drei Jahren, d. i. mit Ende December 1848 unter Nachweisung der in ihrem Bereiche Statt gefundenen Verpachtungen und ihres Resultats, mit Rücksicht auf den Ertrag der nächst vorausgegangenen gleichen Zeitperiode, dann der Ursachen eines etwa eingetretenen Abfalles, ferner unter Nachweisung der bei ihr vorgekommenen Fälle von Pacht-Cautionsleistungen mittelst Hypothek ein umständlicher Bericht mit dem wohlerwogenen Gutachten zu erstatten, ob, und welche Modificationen bei diesem Verfahren einzutreten hätten, dann ob, und auf welche Geschäfte, bei welchen Cautionsleistungen vorgeschrieben sind, dasselbe außer den Pachtungen auszudehnen wäre.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 19. December 1845 Zahl 33862, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 29. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 4067, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Verlautbarung.

15.

Daß den abgestraften Verbrechern die Promotion zum Doctorate ohne besonderer allerhöchsten Erlaubniß nicht zu gestatten sey.

Laut des hohen Studien-Hofcommissions-Decretes vom 10. Jäner 1846 Zahl 346 haben Seine Majestät mittelst allerhöchster Entschließung vom 14 October v. J. zu befehlen geruht, daß abgestraften Verbrechern die Promotion zum Doctorate ohne besonderer allerhöchsten Erlaubniß nicht zu gestatten sey.

Hievon wird das Universitäts-Consistorium zur Darnachachtung in vorkommenden Fällen in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 30. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 5967.

zem tą instancyją, która akt wydzierzawienia przedsiębrala, tedy tę drugą o złożeniu dokumentu kaucyi i posłaniu go c. k. Prokuraturze Kamery, natychmiast uwiadomić należy.

3. Gdy wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna żąda, aby jéj donieść o skutku tych przepisów po upłynieniu stosownego czasu przeciągu, przeto c k. Administracyje powiatowe podać mają w téj mierze po trzech latach t. j. z końcem Grudnia 1848 dokładne sprawozdanie śród wykazania zaszłych w ich obwodzie wydzierzawień i tychże rezultatów z uwagą na przychód równego peryjodu czasu bezpośrednio poprzedniczego, niemniej przyczyn wydarzonego może ubytku, wreście z wykazaniem wiele razy wydarzyły się u nich kaucyje dzierzawne za hypoteką dawane, i dołączyć do tego swoją dobrze rozważoną opinię, czyliby i jakie odmiany w postępowaniu były potrzebne, tudzież czyli i jakie sprawy, dla których kaucyje przepisane są, postępowanie to oprócz dzierzaw, rosciągnąćby się dało.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 19. Grudnia 1845 do liczby 33862, do wszystkich Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 29. Stycznia 1846 do l. gub. 4057, do wszystkich c. k. Urzędów Cyrkułowych dla wiadomości i obwieszczenia.

15.

Że ukaranym już zbrodniarzom posunienie się na stopień doktoratu bez szczególnego najwyższego zezwolenia dopuszczone być nie powinno.

Podług dekretu wysokiéj Komissyi nadwornéj nauk z dnia 10go Stycznia 1846 do l. 346, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z dnia 14. Października r. z., rozkazać, że ukaranym już zbrodniarzóm posunienie się na stopień doktoratu bez szczególnego najwyższego zezwolenia dopuszczone być nie powinno.

O czém obwieszcza się Konsystorz Uniwersytetu, dla zachowania w zdarzających się wypadkach.

Rozporządzenie gub. z dnia 30. Stycznia 1846 do l. gub. 5967.

16.

Stämpelbehandlung der Contracte, mittelst welchen die Juden zur Osterzeit ihr Eigenthum an Christen übertragen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 3. November 1845 Zahl 36849-2599 bedeutet, daß die Contracte, mittelst welchen die Juden zur Osterzeit ihr Eigenthum an Christen übertragen, da das Stämpel- und Taxgesetz vom 27. Jäner 1840 derlei Contracten eine Stämpelfreiheit nicht zugesteht, und durch dasselbe die früheren Vorschriften, wornach sie stämpelfrei waren, aufgehoben wurden, der allgemeinen Regel des Gesetzes zu folgen haben, und demnach der Stämpelpflicht unterliegen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 28. November 1845, Zahl 32916, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 31. Jäner 1846 Gubernial-Zahl 1447, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Verlautbarung.

17.

Ueber die zollämtliche Behandlung des für das Zugvieh dienlichen Futtergetreides.

Da zur Kenntniß der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer gelangt ist, daß bei der Einfuhr von Getreide von den Zollämtern zuweilen die nach der Bestimmung des Zolltarifes vom Jahre 1238 Seite 28. für die Zugthiere als Futtergetreide entfallende Menge von der ganzen zum Handel bestimmten Ladung in Abschlag gebracht und zollfrei behandelt wird, obgleich die Partheien in ihren Erklärungen kein Futtergetreide angegeben haben, und daß ferner das Futtergetreide größtentheis weder in den Erklärungen, noch in den Register-Juxten angegeben wird, woraus dessen stillschweigende Zollfreilassung zu vermuthen ist, so fand Hochdieselbe sich veranlaßt, mit dem Decrete vom 15. November 1845 Zahl 39376 zu erklären, daß nur das besonders declarirte Futtergetreide als solches zollfrei zu behandeln, und daß es jedesmal nach der mit der hierortigen Verordnung vom 28 Februar 1835 Zahl 4518 bekannt gemachten Vorschrift des hohen Hofdecretes vom 31. Jäner 1835 Zahl 807-22 in den Zollregistern genau anzugeben ist.

16.

Postępowanie stęplowe z umowami, mocą których żydzi swoję własność przenoszą na chrześcijan podczas Wielkiejnocy.

Wysoka c. k. połączona Kamera nadworna wskazała Dekretem z d. 3. Listopada 1845, pod l. 36849-2599, że umowy czyli kontrakty, mocą których żydzi swoję własność przenoszą na chrześcijan podczas Wielkiejnocy, gdy Ustawa stęplowo-taksowa z d 27. Stycznia 1840, kontraktóm takim uwolnienia od stęplu nie przyznaje i przez nią dawniejsze przepisy, podług których od stęplu wolne były, uchylonémi zostały, iść mają za powszechném prawidłem ustawy, a więc powinności być stęplowanémi, podlegają.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 28. Listopada 1845 do liczby 32916, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i podwładnych Urzędów.

Rozporządzenie gub. z dnia 31. Stycznia 1846 do l. gub. 1447, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla uwiadomienia i ogłoszenia.

17.

Postępowanie cłowe, co do zboża pasznego dla bydła pociężnego.

Gdy doszło do wiadomości wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj, że Urzędy cłowe niekiedy przy wprowadzaniu zboża, ilość podług przepisu taryfy cłowéj z r. 1838, str. 28 dla bydła pociężnego, jako zboże paszne przypadającą, od całego na handel przeznaczonego ładunku potrącają i bez opłaty cła przepuszczają, chociaż strony w swych deklaracyjach żadnego zboża pasznego nie podają, i że po największéj części zboże paszne ani w deklaracyjach, ani w juxtach rejestrowych wskazane nie bywa, zkąd przemilczanego puszczania bez opłaty cła domyślać się przychodzi, przeto widziała się taż Kamera nadworna spowodowaną Dekretem z d. 15. Listopada 1845 za l. 39376, zadeklarować, że tylko zboże paszne w szczególności oświadczone, jako takie w postępowaniu cłowém bezopłatnie uważane, i każdą razą podług przepisu dekretu nadwornego z d. 31. Stycznia 1835, do l. 807-22, rozporządzeniem tutejszém z d. 28. Lutego 1835 za l. 4518 obwieszczonego, w rejestrach cłowych dokładnie wykazane być ma.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und ausübenden Aemter zur Darnachachtung in Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 18. December 1845 Zahl 34360.

Gubernial-Verordnung vom 12. Februar 1846 Gubernial-Zahl 3229, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

18.

Stämpelfreiheit der obrigkeitlichen Bestätigungen über Ereignisse, welche die Aenderung des Straßenzuges im Waarentransporte nöthig machen.

In Folge Decretes der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 18. December 1845 Zahl 34354-2426 wird hiermit bekannt gemacht, daß den Bestätigungen, welche in Folge des §. 160. der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung von einer Obrigkeit einer Parthei über eingetretene Ereignisse, die die Aenderung der zur Vollziehung des Waarentransportes ursprünglich bezeichneten Strasse nöthig machen, ausgestellt werden, mit allerhöchster Entschließung vom 17. November 1845 die Stämpelfreiheit zugestanden worden ist

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 10. Jäner 1846 Zahl 649, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 12. Februar 1846 Gubernial-Zahl 4907, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

19.

Formulare zu den jährlichen Uebersichts-Tabellen über den Zustand sämmtlicher öffentlichen und Privat-Schul-Anstalten.

Nachdem in Beziehung auf das den k. k. Kreisämtern und Consistorien in Folge hohen Hofdecrets ddto. 28. August 1843 Zahl 5827 mit der Gubernial-Verordnung vom 20. October 1843 Zahl 58108 zugefertigte Formulare für den, von den Consistorien jährlich vorzulegenden Ausweis über sämmtliche öffentliche und Privat-Schulanstalten einige Vervollständigungen in Antrag gebracht und angemessen befunden wurden, so hat sich die hohe Studien-Hofcommission laut hohen Decrets vom 9. v. M. Zahl 8700-1909 veranlaßt gesehen, einen neuen Formularsentwurf,

O têm zawiadamia się c. k. Administracyje powiatowe i Urzędy wykonawcze dla zachowania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 18. Kwietnia 1845 do l. 34560.

Rozporządzenie gub. z d. 12. Lutego 1846, do l. gub. 3229, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

18.

Uwolnienie od stępla zwierzchniczych poświadczeń w wypadkach, z powodu których gościniec w ciągu przewożenia towarów odmienić potrzeba.

W skutek dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 18. Grudnia 1845 do l. 34354-2426 czyni się niniejszém wiadomo: że poświadczeniom przez Zwierzchność dla strony na zaszłe wypadki potrzeby odmienienia pierwotnie wskazanéj drogi dla uskutacznienia przewozu towarów w skutek §fu 160. Ustawy cła i monopolu rządowego wydawanym, najwyższem postanowieniem z d. 17. Listopada 1845 uwolnienie od stępla przyznano.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 10. Stycznia 1846 pod liczbą 649, do wszystkich c. k. powiatowych Administracyj i podwładnych Urzędów.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Lutego 1846 pod l. gub. 4907 do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

19.

Wzór, czyli formularz rocznych tablic przeglądowych, wykazujących stan wszystkich szkół publicznych i prywatnych.

Ponieważ względem wzoru wykazywania co rok stanu szkół publicznych i prywatnych przez Konsystorze, c. k. Urzędóm cyrkułowym i Konsystorzóm rozporządzeniem gubernijalném z d. 20 Października 1843 pod l. 58108, w skutek wysokiego dekretu nadwornego z d. 28. Sierpnia 1843 za l. 5827 udzielonego, niektóre uzupełnienia przedłożone i zastosowne uznane zostały; przeto wysoka nadworna Komissyja nauk tém podług dekretu z d. 9. z. m. do l. 8700-1909 spowodowana, nakazała c. k. nadwornéj Izbie rachunkowéj funduszów poli-

und zwar nicht nur für die von den Cosistorien und Kreisämtern jährlich vorzulegende Uebersichts-Tabelle, sondern auch für jene, welche von den Schuldistrikts-Auffsebern zu überreichen ist, von der k k. Hofbuchhaltung politischer Fonds mit Rücksicht auf den mehrseitigen Zweck dieser Nachweisungen, und auf die besonderen Verhältnisse der verschiedenen Provinzen verfassen zu lassen.

Die sonach von der Hofbuchhaltung polit. Fonds entworfenen, und hohen Orts genehmigten Formularien und zwar:

A. für die Schuldistrikts-Auffseher,

B. für die Consistorien und Kreisämter

werden den k. k. Kreisämtern und Consistorien im Anschluße .|. zur künftigen Darnachbenehmung und weiteren Veranlassung zugestellt.

Nach dem Inhalte derselben sind in beiden Formularien Behufs der Nachweisung auch jener Ortschaften und der Anzahl der dort schulfähigen Kinder, welche wegen Mangel an Schulen die Wohlthat des Unterrichts entbehren, die hiezu erforderlichen Rubriken in derselben Ordnung und Anzahl, wie sie bezüglich der eingeschulten Orte vorkommen, gleich hinter diesen, für die nicht eingeschulten Orte zu eröffnen, dann an diese eine weitere Rubrik für die Gesammtzahl der schulfähigen Kinder nämlich aus den eingeschulten und nicht eingeschulten Orten ohne Unterschied des Geschlechtes, anzureihen, und hierauf erst die Nachweisung der Schulbesuchenden folgen zu lassen, endlich aber nach dieser Nachweisung noch eine Rubrik für die Vergleichung des ganzen schulfähigen Standes zu dem schulbesuchenden Stande der Schuljugend einzuschalten.

In dem Formulare für die Schuldistriktsauffseher insbesondere kommt nicht nur die Qualification des Lehrpersonals, in Uebereinstimmung mit den Visitations-Tabellen nach den (in §. 443 der polit. Schulenverfassung vorgezeichneten) Momenten a) Fleiß, b) Geschicklichkeit, c) Moralität, d) Behandlungsweise der Schulkinder anzugeben, sondern es sind darin auch die Dotations-Verhältnisse einer jeden Schule und der Schulpatron mit Name, jedoch zur angemessenen Raumersparung die dießfälligen Daten nur kurz und bündig, jedoch aber möglichst genau anzuführen.

Gubernial-Verordnung vom 12. Febrnar 1846 Gubernial-Zahl 6621.

A.

(Für die Schuldistriktsaufseher.) Kreis.

Tabelle

über den

Zustand der Volksschulen

des N...... Bezirkes

in der N...... Diözese

für das Jahr 18

Benennung der Kurazie.	Ort der Schule.	Deren Gattung			Darunter		Der Unterricht wird ertheilt in Ansehung								In Verbindung stehende	
							der Sprache				der Zeit		des Geschlechts			
		Haupt- Schule	Trivial- Schule	Mädchen- Schule	katholische	jüdische	deutsche	polnische	ruthenische	deutsche u. polnische	ganztägig	halbtägig	gemeinschaftlich	in abgesonderten Lehrzimmern	Industrial- Schule	Sonntags- Schule
Summe																
detto vom vorigen Jahr																
daher mehr . .																
daher weniger .																

Eingeschulte Ortschaften									
Namentlich aufgeführt	summarisch ausgewiesen	Häuserzahl	Zahl der Schulfähigen						
			Knaben			Mädchen			Zusammen
			katholisch	protestantisch	jüdisch	katholisch	protestantisch	jüdisch	

Nicht eingeschulte Ortschaften									
Namentlich aufgeführt	summarisch ausgewiesen	Häuserzahl	Zahl der Schulfähigen						
			Knaben			Mädchen			Zusammen
			katholisch	protestantisch	jüdisch	katholisch	protestantisch	jüdisch	

Anmerkung: Bei jeder Schule sind in der ersten Zeile mit schwarzer Tinte die Wochentags- und in der zweiten Zeile mit rother Tinte die Sonntags-Schüler ersichtlich zu machen.

Die dießfälligen Ansätze des Vorjahres aber haben ganz wegzubleiben. —

Überhaupt schulfähige Kinder	Zahl der schulbesuchenden							mehr	weniger	Des Ortsseelsorgers				Des Katecheten					
	Knaben			Mädchen				schulfähige als schulbesuchende Kinder		Name	Qualification			Name	Qualification			Schul-Einkommen	
	katholisch	protestantisch	jüdisch	katholisch	protestantisch	jüdisch	Zusammen				sehr thätig	thätig	unthätig		sehr thätig	thätig	unthätig	fl.	kr

Des Lehrers								Des Gehülfen						Der Industrielehrer			
Name	Qualification	Schuleinkommen						Name	Qualification	Gehalt				Name	Qualification	Gehalt	
	nach a) Fleiß b) Geschicklichkeit c) Moralität d) Behandlungsweise der Kinder	Aus dem Schulfonde		aus Lokalquellen					nach a) Fleiß b) Geschicklichkeit c) Moralität d) Behandlungsweise der Kinder	aus dem Schulfonde		aus Lokalquellen			nach a) Fleiß b) Geschicklichkeit c) Moralität d) Behandlungsweise der Kinder		
				im Baaren		in Naturalien											
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.			fl.	kr.	fl.	kr.			fl.	kr.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Des Ortsschulaufsehers				Lehramts-Candidaten		Sonstige Beförderer des Schulwesens	Schulgebäude						Schutzpatron	Anmerkung.
Name	Qualification									im Bauzustande				
	sehr thätig	thätig	unthätig	geistliche	weltliche		eigene	gemiethete	unentgeldlich überlassene	guten	mittelmäßigen	schlechten		

·|· B.

(Für die Konsistorien und Kreisämter.)

Summarische Uebersicht

über den

Zustand der Volksschulen

des Kreises

im Jahre 18

Diözese	Schulbezirk.	Zahl der Kurazien.	Zahl der Schulen: Haupt-	Zahl der Schulen: Trivial-	Zahl der Schulen: Mädchen-	Zusammen	Darunter: katholisch	Darunter: jüdisch	Darunter: deutsch	Darunter: polnisch	Darunter: ruthenisch	Darunter: deutsch und polnisch	In Verbindung stehende Schulen: Industrial-	In Verbindung stehende Schulen: Sonntags-	Eingeschulte Orte: Ortschaften	Eingeschulte Orte: Häuser	In denselben schulfähige Knaben: katholisch	Knaben: protestantisch	Knaben: jüdisch	Mädchen: katholisch	Mädchen: protestantisch	Mädchen: jüdisch	Zusammen
Summe . . .																							
Im Vergleiche zur jenen des Vorjahres																							
Zeigt sich eine Vermehrung von . . .																							
detto Verminderung																							

Anmerkung: In der ersten Zeile sind die Alltags- und in der zweiten sind die Sonntags-Schüler auszuweisen.

Nicht eingeschulte Orte		In denselben schulfähige							Überhaupt schulfähige Kinder	Schulbesuchende							mehr	weniger
		Knaben			Mädchen					Knaben			Mädchen				schulfähige als schulbesuchende Kinder	
Ortschaften	Häuser	katholisch	protestantisch	jüdisch	katholisch	protestantisch	jüdisch	Zusammen		katholisch	protestantisch	jüdisch	katholisch	protestantisch	jüdisch	Zusammen		

Bezirks-Aufseher				Orts-seelsorger				Katecheten				Lehrer					Gehilfen				Industrial-Lehrerinnen			
	Darunter				Darunter				Darunter				Darunter					Darunter				Darunter		
deren Zahl	sehr gute	gute	mittelmäßige	deren Zahl	sehr gute	gute	mittelmäßige	deren Zahl	sehr gute	gute	mittelmäßige	deren Zahl	Musterlehrer	sehr gute	gute	mittelmäßige	deren Zahl	sehr gute	gute	mittelmäßige	deren Zahl	sehr gute	gute	mittelmäßige

Ortsschul-Aufseher				Kandidaten		Sonstige vorzügliche Beförderer des Schulwesens.	Schulgebäude						Anmerkung.
	Darunter												
deren Zahl	sehr gute	gute	mittelmäßige	geistliche	weltliche		eigene	gemiethete	unentgeldlich dargeliehene	guten Bauzustandes	mittelmäßigen Bauzustandes	schlechten Bauzustandes	

tycznych z uwagą na wielostronny cel takich wykazów i na szczegółowe stosunki różnych prowincyj, ułożyć nowy plan wzoru nie tylko do tablicy przeglądowéj, którą Konsystorze i Urzędy cyrkułowe co rok przedkładać mają, ale razem i do téj, którą podawać do nadzorców szkół obwodowych należy.

Te, przez nadworną Izbę rachunkową funduszów politycznych ułożone, i u wysokiéj Instancyi zatwierdzone wzory, mianowicie:

A. Dla nadzorców szkół obwodowych,

B. dla Konsystorzów i Urzędów cyrkułowych,

doséła się włącznie c. k. Urzędóm cyrkułowym i Konsysystorzóm dla przyszłego zastosowania i dalszego rozporządzenia.

Podług treści tych wzorów, celem wykazania i takich osad (z liczbą dzieci w nich znajdujących się a do szkoły usposobionych) które dla braku szkół do dobrodziejstwa brania nauki nie mają udziału, otworzone być mają potrzebne do tego rubryki w tym samym porządku i w téj liczbie, jak one dla osad do szkół wcielonych ukazują się, tuż za témi następując, także dla osad do szkół niewcielonych, do którychto rubryk znowu dalszą rubrykę dla wykazania ogólnéj liczby dzieci do szkół usposobionych, to jest z osad do szkół wcielonych i niewcielonych bez różnicy płci dołączyć, a po téj dopiéro liczbę do szkoły chodzących wykazać, nakoniec zaś po wykazaniu tego jeszcze jedną rubrykę celem porównania ogólnego stanu młodzieży do szkół usposobionéj ze stanem młodzieży do szkół chodzącéj domieścić należy.

W szczególności, w formularzu dla Nadzorców szkół obwodowych potrzeba nietylko kwalifikacyję (usposobienie) nauczycieli jednozgodnie z tablicami wizytacyjnemi podług skazówek (oznaczonych w §fie 443 polityczuéj ustawy szkół) a) pilność, b) zdolność, c) obyczajność, d) sposób obchodzenia się z dziećmi szkólnémi wykazać, ale razem i stosunki uposażenia każdéj szkoły i nazwisko Patrona szkoły, lecz dla stosownego oszczędzenia miejsca, potrzebne w téj mierze daty tylko w krótkości i zwięzle, z tém wszystkiém jednak, ile się da, dokładnie wyłożyć.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Lutego 1846 pod l. gub. 6621.

20.

Stämpelfreiheit der in Verhandlungen einfacher Polizei-Vergehen vorkommenden Eingaben und Schriften.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat laut Decretes vom 23. December 1845 Zahl 51397-3561, im Einverständniße mit der k. k. vereinten Hofkanzlei bestimmt, daß alle in den Verhandlungen einfacher Polizei-Vergehen vorkommenden Eingaben und Schriften, also auch die Recurse und Gnadengesuche, so wie alle bezüglichen åmtlichen Ausfertigungen, gemäß des §. 81. Zahl 4. des deutschen, und §. 64. Zahl 4 des italienischen Textes des Stämpel- und Taxgesetzes stämpelfrei sind.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 12. Jäner 1846, Zahl 843, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 12. Februar 1846, Gubernial-Zahl 8609 und 9368, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Kundmachung.

21.

Stämpel-Behandlung der Eingaben in nicht gerichtlichen Angelegenheiten bei Magistraten, welche zugleich Collegial-Gerichte sind.

Zufolge des Decretes der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 24. Juli 1842 Zahl 15399-1502 unterliegen, vermöge des §. 69. Zahl 2. des Stämpel- und Tax-Gesetzes vom 27. Jäner 1840 die Eingaben in nicht gerichtlichen (administrativen) Angelegenheiten, insoferne sie nicht unter die im §. 70. dieses Gesetzes bezeichneten Ausnahmen gehören, auch bei den Magistraten außer der Hauptstadt der Provinz, wenn diese Magistrate zugleich Collegial-Gerichte sind, dem Stämpel von 10 kr. für den Bogen.

Diese Bestimmung wird, um allenfälligen Zweifeln zu begegnen, zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 19. Februar 1846 Gubernial-Zahl 10548.

22.

Errichtung einer Weg- und Brücken-Mauth-Station zu Rymanow, dann einer Wegmauth-Station zu Olszanica.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom

20.

Uwolnienie od stępla pism i podań w rosprawach prostego przestępstwa policyjnego.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznaczyła dekretem z 23. Grudnia 1845 za l. 51397-3561 zgodnie z c. k. połączoną Kancalaryją nadworną, że wszystkie podania i pisma wydarzające się w rozprawach prostego przestępstwa policyjnego, a więc i rekursa i prośby o łaskę, jako i wszystkie ku temu odnoszące się urzędowe ekspedycyje podług §. 81. l. 4. tekstu niemieckiego Ustawy stęplowo-taksowéj, a §. 64. l. 4 włoskiego, są od stępla wolne.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 12. Stycznia 1846 do l. 843, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i podwładnych Urzędów.

Rozporządzenie gub. z d. 12. Lutego 1846 do l. gub. 8609 i 9368, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla wiadomości i obwieszczenia.

21.

Postępowanie stęplowe z podaniami w sprawach niesądowniczych u Magistratów, będących razem Sądami kolegijalnémi.

W skutek dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 24. Lipca 1842 za l. 15399-1502, podania w sprawach niesądowniczych (administracyjnych), jeżeli nie należą do wyjątków w §fie 70. Ustawy, oznaczonych, podlegają na mocy §. 69. l. 2. Ustawy stęplowo-taksowéj z d. 27. Stycznia 1840 także i w Magistratach po za główne miasto prowincyi, jeżeli te Magistraty są razem Sądami kolegijalnémi, stęplowi 10 kr. od arkusza.

Przepis ten dla uchylenia wszelkiéj wątpliwości, powszechnie ogłasza się.

Obwieszczenie gub. z dnia 19. Lutego 1846 do l. gub. 10548.

22.

Utworzenie stacyi myta drogowego i mostowego w Rymanowie, tudzież drogowego w Olszanicy.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna rozporządziła de-

7. Mai 1845 Zahl 12081-1123 für die den Sanoker Kreis durchziehenden Aerarial-Strassen die Errichtung einer Weg- und Brückenmauth-Station im 4ten Viertel der 35ten Meile an der zu Rymanow über den Tabulabach führenden Brücke Nr. 220, bei welcher die Wegmauthgebühr für drei Meilen, und die Brückenmauth nach der 2ten Classe einzuheben ist, dann die Errichtung einer Wegmauth-Station für zwei Meilen, im 4ten Viertel der 42ten Meile in Olszanica angeordnet.

Dieß wird mit dem Beisatze zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die Gebühren-Einhebung bei den genannten neuen Mauth-Stationen mit 1. April 1846 beginnen wird.

Gubernial-Kundmachung vom 21. Februar 1846 Gubernial-Zahl 9469.

23.

Einziehung der Invaliden-Gehalte jener Halb- und Real-Invaliden, welche eine zeitliche Anstellung im Civil-Dienste erlangen, nicht aber wenn sie als Tagschreiber verwendet werden.

Die hohe Hofkammer hat mit Decret vom 5. December v. J. Zahl 49058-4964 zur Beseitigung eines möglichen Zweifels bedeutet, daß in Folge allerhöchster Entschließung vom 2. December v. J. der zweite Paragraph der den k. k Kreisämtern mit dem hierortigen Erlaße vom 25. December 1844 Zahl 68627 bekannt gemachten Grundsätze, welche Seine Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 14. Juni 1844 bezüglich der Behandlung jener Real- oder Halbinvaliden-Militär-Mannschaft, die in Civilstaatsdienstleistung übertritt, festzusetzen geruhet haben, auch zeitliche mit täglicher Bezahlung verbundene Anstellungen begreife, und somit der Fortgenuß des Invaliden-Gehaltes neben dem Bezuge der Gebühr für eine derlei zeitliche Anstellung nicht stattfinden dürfe. Insoferne gleichwohl darauf untergebrachte Invaliden dermal noch in dem Fortgenuße des Invaliden-Gehaltes stehen, haben Seine Majestät aus allerhöchster Gnade gestattet, sie für ihre Person darin zu belassen, woferne jedoch und in so lange sie nicht mit Versorgung verbundene Anstellungen erhalten.

Zugleich geruheten Seine Majestät zu entscheiden, daß die Verwendung als Tagschreiber nicht als Anstellung gelten, und somit auch nicht die Einziehung der Invalidengebühr zur Folge haben könne.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Darnachachtung mit dem Beisatze in die Kenntniß gesetzt, hievon zugleich die unterstehenden Magisträte zur Darnachachtung zu verständigen.

Gubernial-Verordnung vom 24. Februar 1846 Gubernial-Zahl 261.

kretem z d. 7. Maja 1845 za l. 12081-1123, aby dla gościńcow monarchicznych cyrkuł Sanocki przerzynających stacyja myta drogowego i mostowego na 4téj cwierci mili 35téj przy moście Nr. 220. w Rymanowie przez rzékę Tabulę prowadzącym, na której drogowe za trzy mile a mostowe podług 2giéj klasy pobiérane być ma, tudzież stacyja myta drogowego za dwie mile we 4téj cwierci 42giéj mili w Olszanicy, utworzona była.

Co się podaje do powszechnéj wiadomości z tym dokładem, że pobór należytości na pomienionych stacyjach z d. 1. Kwietnia 1846 początek bierze.

Obwieszczenie gub. z dnia 21. Lutego 1846 do l. gub. 9469.

23.

Cofnienie płacy inwalidzkiéj owych półinwalidów realnych, którzy dostąpią doczasowéj posady w służbie cywilnéj, ale nie wtenczas, gdy jako dyjurniści (pisarze dzienni) użytymi zostaną.

Dla uchylenia wszelakiéj może wątpliwości wskazała wysoka c. k. Kamera nadworna dekretem z d. 5. Grudnia r. z. za l. 49058-4964, iż w skutek najwyższego postanowienia z d. 2. Grudnia r. z., że §. wtóry zasad oznajmionych c. k. Urzędóm cyrkułowym mocą rozporządzenia tutéjszego z dnia 25. Grudnia 1844 za l. 68627 ogłoszonych, które Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 14. Czerwca 1844 względem postępowania z realnymi i półinwalidami wojskowymi, do służby cywilnéj przechodzącymi, postanowić raczył obejmują także posady doczasowe z dzienną płacą połączone, że zatém pobiéranie płaty inwalidzkiéj obok poboru należytości za posadę doczasową tego rodzaju miejsca mieć nie może. Jeżeli jednak umieszczenie na takiéj posadzie inwalidzi teraz jeszcze płaty inwalidzkiéj używają, pozwolił Najjaśniejszy Pan z najwyższéj łaski, takowych, co do ich osoby przytém pozostawić, jeżeli jednak i dopóki nie otrzymają posady z zaopatrzeniem połączonéj.

Raczył oraz Najjaśniéjszy Pan zawyrokować, że użycie na pisarza dziennego, nie może uważane być za posadę, a tém samém ani cofnienia należytości inwalidzkiéj za sobą pociągać.

O tém zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe dla wiedzy i zachowania z tym dokładem, aby wraz o tém podwładne Magistraty dla zachowania pouwiadamiały.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Lutego 1846, do l. gub. 261.

24.

Betreffend den Stämpel über Vergleichs-Intimationen.

Seine Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 27. Jäner d. J. zu bestimmen geruhet, daß die ämtliche Ausfertigung, mit welcher ein gerichtlich abgeschlossener Vergleich erledigt wird (Vergleichs-Intimation), bei landesfürstlichen Gerichten dem Stämpel von dreißig Kreuzern, bei Patrimonial- oder Communal-Gerichten aber von fünfzehn Kreuzern für den Bogen zu unterliegen habe.

Diese mit hohem Hofkammer-Decrete ddto. 6. Februar 1846 Zahl 4269-301 herabgelangte allerhöchste Bestimmung wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 27. Februar 1846 Gubernial-Zahl 12850.

25.

Vorschrift über den Waffengebrauch der Finanzwache.

Um Mißverständnissen vorzubeugen, Jedermann vor Schaden zu bewahren, und den Zweck, welcher durch die Errichtung einer bewaffneten Finanzwache beabsichtiget wird, sicher zu erreichen, werden in Gemäßheit der mit dem hohen Hofkammerdecrete vom 8 Februar l. J. Zahl 4742-250 bekannt gegebenen allerhöchsten Entschließung vom 24. Januar l. J. über das Recht der Angestellten der bemerkten Wachanstalt zum Waffengebrauche, und über das Verfahren bei Untersuchungen, welche im Falle des stattgefundenen Waffengebrauchs zu pflegen sind, folgende Anordnungen und nähere Bestimmungen der bisher erlassenen Vorschriften zur allgemeinen Darnachachtung kund gemacht:

§. 1.

Die Angestellten der Finanzwache sind befugt, sich der zu ihrer vorschriftsmäßigen Ausrüstung gehörenden Waffen bloß im Dienste und zu einem unmittelbar in der Dienstesverrichtung liegenden Zwecke zu bedienen.

§. 2.

Auch in diesen Fällen haben sie von den Waffen nur Gebrauch zu machen:

a) als Nothwehre zur Abwendung eines gegen sie gerichteten thätlichen Angriffes. Es ist jedoch, um die Waffen zu gebrauchen nicht nothwendig, daß erst abgewartet werde, ob die Personen, gegen welche die Angestellten der erwähnten Wach-

24.

O stęplu na intymacyje umów.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d. 27. Stycznia t. r. postanowić, że urzędowe wydanie, któróm się załatwia sądownie zawartą umowę (intymacyja umowy), u Sądów monarchicznych podpadać ma stęplowi trzydziestukrajcarowemu, u Sądów zaś patrymonijalnych (dominikalnych) lub komunalnych (miejskich) stęplowi piętnastukrajcarowemu.

Niniejszą dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 6. Lutego 1846 do l. 4269-301 udzieloną najwyższą uchwałę podaje się do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 27. Lutego 1846 do l. gub. 12850.

25.

Przepis o używaniu broni przez straż finansową.

Aby nieporozumieniom zapobiedz, każdego od szkody ochronić i cel przez utworzenie zbrojnéj straży finansowéj zamierzony tém pewniéj osiągnąć, stosownie do najwyższéj uchwały z dnia 24. Stycznia r. b., Dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 8. Lutego r. b. za l. 4742-250 oznajmionéj względem prawa postanowionych przy rzeczonéj straży do używania broni i względem postępowania w śledztwach przedsiębranych w razie, gdy ta broń użytą była, następujące rozporządzenia i dokładniejsze oznaczenia wydanych dotąd przepisów dla powszechnego zachowania ogłoszone zostają:

§. 1.

Postanowieni (zleceńnicy) przy straży finansowéj mają prawo użyć broni do ich ustawą przepisanego uzbrojenia należącéj, jedynie atoli w służbie i w celu bezpośrednio z ich służbowych czynności wypływającym.

§. 2.

Ale i w tych wypadkach użyć mają swéj broni, tylko:

a) jako obrony koniecznéj dla odwrócenia wymierzonego na nich uczynkowego napadu. Wszakże, aby użyć broni, nie potrzeba czekać, aż dopiéro te osoby, przeciwko którym postanowieni rzeczonéj straży urząd pełnić mają

anstalt das Amt zu handeln haben, an die Letzteren Hand anlegen, wider sie Waffen gebrauchen, oder andere Mittel zur Verwunderung anwenden.

Als ein thätlicher Angriff ist vielmehr bereits zu betrachten, wenn Leute mit Waffen oder andern zur Anwendung der Gewalt geeigneten Werkzeugen, oder, obgleich unbewaffnet, in einer Anzahl, welche unter den obwaltenden Umständen zur Ueberwältigung der Anwesenden in der Dienstesausübung begriffenen Angestellten geeignet ist, oder überhaupt mit zur Ueberwältigung derselben dienlichen Mitteln, ungeachtet der an sie gerichteten Aufforderung stille zu halten, gegen die Angestellten vordringen, und dieselben dadurch in die Gefahr setzen, an der Vollziehung des ihnen obliegenden Dienstes gewaltsam gehindert zu werden.

b) Zur Bezwingung eines gewaltsamen Widerstandes gegen die Vollziehung des den Angestellten der Finanzwache aufgetragenen Dienstes.

Als ein gewaltsamer Widerstand wird jedoch auch erklärt:

aa) wenn Jemand, ungeachtet der an ihn unter Kundgebung der Eigenschaft als Finanzwache vernehmbar gerichteten Aufforderung, stille zu halten, dieser Aufforderung nicht nur nicht Folge leistet, sondern die Handlung oder Unternehmung, welche den Anlaß zur Aufforderung gegeben hat, fortsetzt, und dieselbe mit Hilfe der Schnelligkeit der Last- oder Zugthiere oder anderer Transportsmittel, z. B. mittelst Schiffen vollführt oder zu vollführen versucht, und die Angestellten dadurch in die Gefahr setzt, an der Vollziehung des ihnen obliegenden Dienstes gewaltsam gehindert zu werden, oder

bb) wenn Leute, die mit Waffen oder überhaupt mit, zur Anwendung der Gewalt geeigneten Werkzeugen oder andern hiezu dienlichen Hilfsmitteln versehen sind, oder obgleich ohne Waffen oder solche Werkzeuge oder Hilfsmittel sich den Angestellten in einer Anzahl, welche unter den obwaltenden Umständen zur Ueberwältigung der Anwesenden in der Dienstesausübung begriffenen Angestellten geeignet ist, entgegenstellen, auf die an sie, unter Kundgebung der Eigenschaft als Finanzwache vernehmbar ergangene Aufforderung, die Waffen oder die erwähnten Werkzeuge niederzulegen, oder sich jener Mittel zu entledigen oder stille zu halten, und sich einzeln zu der im Dienste begriffenen Abtheilung zu verfügen, oder bei Schiffen der Letzteren den Eintritt in dieselben zu gestatten, nicht bloß dieser Aufforderung keine Folgen leisten, noch ihre Bereitwilligkeit zur Folgeleistung durch Worte oder Handlungen unzweideutig zu erkennen geben, sondern auch durch Worte oder unzwei-

czynnie na nich uderzą, broni użyją lub innych środków do zranienia ich.

Jako napad uczynkowy należy już raczéj uważać, gdy ludzie z bronią lub innémi do użycia przemocy służącémi narzędziami, lub gdybyteż i bez broni, w takiéj liczbie, którahy w pośród zachodzących okoliczności obecnych, służbę pełniących postanowionych straży, przemódz mogła, albo ogólnie, opatrzeni środkami do przemożenia straży służącémi, pomimo wezwania, aby się zatrzymali, ku tymże postanowionym naprzód posuwają się, i przez to wprawiają ich w niebezpieczeństwo doznania gwałtownéj przeszkody w pełnieniu prawem poruczonéj im służby

b) Dla pokonania gwałtownego odporu przeciwko dopełnieniu służby postanowionym straży finansowéj poruczonéj.

Wszakże za odpór gwałtowny uważa się to samo:

aa) Jeżeli kto, pomimo uwiadomienia, że ma ze strażą finansową do czynienia i pomimo wezwania zrozumiałego, aby się zatrzymał, nie tylko temu wezwaniu zadosyć nie czyni, ale tylko co czynił, lub przedsiębrał, a co do tego wezwania powód dało, czynić lub przedsiębrać nie przestaje, i toż pomocą rączości zwierząt jucznych lub pociężnych, albo innémi środkami przewozowémi, n. p statkami wykonywa, lub wykonać usiłuje, i przez to postanowionych w niebezpieczeństwo wprawia, doznać gwałtownéj przeszkody w dopełnieniu służby onym poruczonéj; lub

bb) gdy ludzie opatrzeni są w broń, albo w ogólności w narzędzia do użycia przemocy służące, albo też w inne ku temu środki pomocne, lub, gdybyteż i bez broni, takich narzędzi i środków pomocnych, stawiają się naprzeciw postanowionym w takiéj liczbie, którahy śród zachodzących okoliczności do przemożenia postanowionych służbę pełniących, była dostateczną, lub gdy uwiadomieni, że to jest straż finansowa, na zrozumiałe do nich uczynione wezwanie, aby złożyć broń, albo rzeczone narzędzia, albo zaniechać owych środków, albo zatrzymać się, i po jednemu przychodzić do służbę pełniącego oddziału straży, lub, gdy są wodne statki, dozwolić postanowionym wnijścia do nich, nie tylko temu wezwaniu zadosyć nie czynią, ani gotowości zadosyć uczynienia niewątpliwémi słowami albo uczynkami poznać nie dają, ale także słowami lub niewątpliwémi poruszeniami ciała

deutige Gebebrden und die Stellung, welche sie einnehmen, offenbar an den Tag legen, daß sie entschlossen sind, der Amtshandlung der Angestellten der Finanzwache gefährliche Gewalt entgegen zu setzen.

In den unter aa) und bb) angeführten Fällen ist der Gebrauch der Waffen nur bei Vollführung des mit dem §. 54. der Verfassung und Dienstvorschrift der Finanzwache angeordneten Angriffes und auch bei diesem nur insofern, als derselbe es unumgänglich nothwendig macht, Abtheilungen der Finanzwache, die wenigstens aus fünf Köpfen bestehen, und von einem Oberaufseher oder einem Obern höhern Ranges angeführt werden, gestattet. *)

§. 3.

Außer den im vorhergehenden Paragraphe bezeichneten Fällen sind die Angestellten der Finanzwache nicht befugt, sich ihrer Waffen zu bedienen, insbesondere nicht gegen Leute, welche ohne Hilfe von Zug- oder Lastthieren oder andern Transportsmitteln die Flucht ergreifen, um sich oder ihre Sachen der Anhaltung zu entziehen, oder welche zwar durch die Schnelligkeit der Zug- oder Lastthiere oder anderer Transportsmittel der Amtshandlung zu entgehen suchen, ihr Unternehmen aber aufgeben, folglich die Flucht in einer Richtung ergreifen, bei deren Verfolgung der Verdacht der Ausführung einer Uebertretung entfällt. In dem letzteren Falle sind die Angestellten der Finanzwache bloß berechtiget, die Stränge an dem Fuhrwerke abzuhauen, oder die Thiere, deren sich bedient wird, unbrauchbar zu machen, insofern dieses gehen kann, ohne das Leben eines Menschen in Gefahr zu setzen

§. 4.

Selbst in den Fällen, in denen die Bedingung des Gebrauches der Waffen vorhanden ist, sind diejenigen, die sich derselben bedienen, verpflichtet:

a) die Waffen nur in dem Maße anzuwenden, als es zur Abschlagung des Angriffes oder zur Ueberwältigung des gewaltsamen Widerstandes unumgänglich nothwendig ist, und
b) in jedem Falle die Waffen mit der Vorsicht zu gebrauchen, daß das Leben eines Menschen ohne Noth nicht in Gefahr gesetzt werde.

So sehr es unter die Pflichten der Angestellten der Finanzwache gehört, den ihnen obliegenden Dienstverrichtungen durch den gesetzmäßigen Gebrauch der Waffen Nachdruck und Ansehen zu verschaffen, eben so sehr haben dieselben jederzeit sich gegenwärtig zu halten, daß sie durch eine leichtsinnige, muthwillige oder boshafte Anwendung der Waffen eine schwere Verantwortung vor dem zeitlichen und ewigen Richter auf sich laden.

i postawieniem się swojém oczywiście pokazują, że gotowi są przeciwko czynnościom Urzędu postanowionych straży finansowéj niebezpieczną oprzéć się przemocą.

W wypadkach pod aa) i bb) przytoczonych dozwala się użycie broni tylko wtenczas, gdy natarcie §fem 54. przepisu urządzenia i służby straży finansowéj nakazane, wykonane być ma, a i w tym razie tylko tak daleco, jeżeli tego nieodzowna wymaga potrzeba i oddziały straży finansowéj przynajmniej z pięciu głów złożone, przez nadstrażnika lub starszego wyższego stopnia dowodzone będą *).

§. 3.

Oprócz wypadków oznaczonych w §fie poprzednim, nie mają prawa postanowieni straży finansowéj używać swéj broni; w szczególności nigdy przeciwko ludziom, którzy bez pomocy zwierząt pociężnych albo ojuczonych, albo innych środków przewozowych uciekają, aby sami lub ich rzeczy przytrzymane nie były, lub którzy wprawdzie szybkością zwierząt pociężnych albo jucznych, albo innémi środkami przewozowémi starają się ujść przed postępowaniem urzędowém, atoli takowe przedsięwzięcie opuszczają, a zatém biorą się do ucieczki w takim kierunku, gdzie podejrzenie o wykonanie przekroczenia upada. W tym drugim razie mają postanowieni ze straży finansowéj tylko prawo postronki u wozu poodcinać, lub zwierzęta użyte nieużytecznémi uczynić, jeżeli się to stać może bez narażenia życia ludzkiego na niebezpieczeństwo.

§. 4.

W tych nawet zdarzeniach, gdzie warunek użycia broni obecnym jest, ci, którzy jéj użyją, obowiązani są:

a) użyć broni o tyle, ile do oparcia zaczepki, lub do pokonania gwałtownego oporu, jest niezbędnie potrzeba, i

b) w każdym razie broni tak ostrożnie używać, aby życie ludzkie bezpotrzebnie nie było na niebezpieczeństwo wystawione.

O ile to do obowiązków postanowionych ze straży finansowéj należy, aby poleconym sobie czynnościom służbowym przez stosowne do przepisów użycie broni nadać znaczenia i powagi, o tyle powinni oni zawsze mieć to na pamięci, iż przez lekkomyślne, dowolne lub złośliwe użycie broni ściągają na siebie ciężką odpowiedzialność przed doczesnym i wiecznym Sędzią.

§. 5.

Die Wahl der Waffen, deren sich zu bedienen ist, ob nämlich das Feuergewehr, der Säbel oder das Bajonet angewendet werden soll, richtet sich nach den obwaltenden Umständen, wobei der Grundsatz gilt, daß diejenige Waffe angewendet werden soll, deren Gebrauch nach der Beschaffenheit der Umstände unumgänglich nothwendig ist.

§. 6.

In den Fällen, in denen bei der Dienstesausübung der Finanzwache durch den Gebrauch ihrer Waffen eine Verwundung oder Tödtung erfolgt, und die zur Handhabung des allgemeinen Strafgesetzbuches bestellten Behörden Veranlassung gefunden haben, die Erhebung des Thatbestandes einzuleiten, ist dieselbe nach den Bestimmungen dieses Strafgesetzbuches zu pflegen. Da aber der vorschriftswidrige Gebrauch der Waffen von Seite der Angestellten der Finanzwache ein Dienstvergehen ist, und als solches einer besondern Ahndung unterliegen kann, so soll in den bemerkten Fällen zur Erhebung des Thatbestandes, insofern dieselbe durch einen Aufschub nicht etwa vereitelt, oder erschwert würde, der den Angestellten der Finanzwache, bei deren Dienstesausübung sich die Verwundung oder Tödtung ergab, zunächst vorgesetzte Finanzwach-Beamte beigezogen werden. Diesem Beamten, welcher weder als Zeuge, noch als Vertheidiger Eines der Beschuldigten einzuschreiten hat, liegt ob, auch von seiner Seite zur genauen und vollständigen Erhebung des Sachverhaltes eifrig mitzuwirken. Ihm steht es zu diesem Zwecke zu, den gerichtichen oder obrigkeitlichen Beamten, der die Erhebung zu leiten hat, nach Maß des Erfordernißes auf diejenigen Umstände, deren Erhebung er zur vollständigen Aufklärung des Sachverhaltes für nothwendig hält, oder die Maßregeln, die ihm zur Erforschung der Wahrheit angemessen scheinen, aufmerksam zu machen, ferner über die Dienstverhältnisse der Finanzwache, soweit sie auf die Erhebung des Thatbestandes Bezug nehmen, die erforderlichen Aufklärungen zu ertheilen, und die in den Dienstschriften der Finanzwache enthaltenen, zur Ermittlung des Thatbestandes dienlichen Behelfe an die Hand zu geben. Insofern zum Behufe der Erhebungen, Verfügungen über die Angestellten der Finanzwache erforderlich sind, hat er das Entsprechende einzuleiten, und diese Verfügungen schleunig, jedoch mit der Vorsicht zu veranlassen, damit eine nachtheilige Störung oder Unterbrechung des Wachdienstes nicht Statt finde. Sollte der Beamte, der die Erhebung des Thatbestandes leitet, die von dem Finanzwach-Beamten gewünschte Erörterung eines Umstandes oder ein von diesem Beamten bemerktes Mittel der Erhebung für unzulässig halten, so ist auf Verlangen des Finanzwach-Beamten

§. 5.

Wybór broni, któréj użyć należy, czyli mianowicie strzelby, szabli albo bagneta, zastosować się ma do towarzyszących okoliczności, przyczém téj trzymać się zasady, że takiéj broni użyć należy, która podług składu okoliczności nieodzownie potrzebną się okaże.

§. 6.

Tam, gdzie w pełnieniu służby straży finansowéj przez użycie broni zranionym kto, lub zabitym zostanie, a Władze do zachowania powszechnéj Ustawy karnéj znajdą powód dochodzenia istoty czynu, takowe dziać się ma podług przepisów tejże Ustawy. Gdy zaś przeciwne Ustawóm użycie broni przez postanowionych ze straży finansowéj jest przestępstwem służbowém, i jako takie osobnemu skarceniu podlegać może, przeto w pomienionych wypadkach dla dochodzenia istoty czynu, jeżeliby takowe przez przewłokę zniweczoném lub utrudnioném nie zostało, przyzwany ma być najbliższy straży finansowéj przełożony urzędnik nad tymi postanowionymi, u których przy pełnieniu służby zranienie lub zabicie wydarzyło się. Urzędnika tego, który ani jako świadek, ani jako obrońca obwinionego wchodzić nie może, będzie rzeczą przykładać się gorliwie i ze swojéj strony do ścisłego i dokładnego dochodzenia stanu rzeczy. Do niego należy ku temu celowi urzędnika sądowego lub zwierzchniczego dochodzeniem rzeczy kierującego zwrócić uwagę w miarę potrzeby na te okoliczności, których wyśledzenie dla zupełnego wyjaśnienia stanu rzeczy uzna za potrzebne, lub na środki, które do wybadania prawdy wydadzą się mu stosownémi, nareście winien on dawać potrzebne objaśnienia względem stosunków służbowych straży finansowéj, jak daleco się te do wyśledzenia istoty czynu odnoszą i podawać środki pomocne w przepisach straży zawarte, a do wybadania istoty czynu posługujące. Jak daleco dla poparcia badań potrzebnémi będą rozporządzenia względem postanowionych przy straży finansowéj, winien jest, co potrzeba przysposobić, i rozporządzenia takowe prędko, wszelako z ostrożnością do skutku przyprowadzić, aby służba straży nie doznała szkodliwéj przeszkody albo przerwy. Gdyby urzędnik dochodzeniem istoty czynu kierujący uważał, że żądane przez urzędnika straży finansowéj rozpoznanie okoliczności, lub środek przez tegoż urzędnika do dochodzenia rzeczy podany, nie jest do przyjęcia, wtedyto na żądanie urzędnika straży finansowéj do protokołu zapisane być ma, jednakże z tego

dieses im Protokolle anzumerken, jedoch deßwegen weder der Fortgang der Erhebung, noch deren Abschluß und das weitere Verfahren zu hemmen.

*) Anmerkung. Der §. 54. der Verfassung und Dienstvorschrift der Finanzwache lautet folgendermassen: »Lassen die Partheien hingegen die Aufforderung unbefolgt, setzen sie ungeachtet derselben den eingeschlagenen Weg fort, verweigern sie die Ablegung der Waffen und der zur Anwendung der Gewalt geeigneten Werkzeuge, oder wollen sie sich nicht trennen und einzeln zur Abtheilung der Finanzwache verfügen, so sind sie beherzt anzugreifen und in Verhaft zu nehmen.

Gubernial-Kundmachung vom 7. März 1846 Gubernial-Zahl 11489.

26.

Hinsichtlich der von den Gerichtsbehörden bei Ausfertigung ungestämpelter, aber stämpelpflichtiger Urtheile oder Erkenntnisse an die Gefällsbehörden zu erstattenden Anzeigen.

In der Anlage ./. erhalten die k. k. Kreisämter die gedruckte Verordnung des hierländigen k. k. Appellations-Gerichtes vom 16. v. M. Zahl 3108 betreffend die nähere Bestimmung des §. 100. Zahl 2. des Stämpel- und Taxgesetzes vom Jahre 1840 hinsichtlich der von den Gerichtsbehörden bei Ausfertigung ungestämpelter aber stämpelpflichtiger Urtheile oder Erkenntnisse an die Gefällsbehörden zu erstattenden Anzeigen mit dem Auftrage, damit jedes der dortkreisigen Dominien rücksichtlich Justizämter zur Darnachachtung zu betheilen.

Gubernial-Verordnung vom 7. März 1846 Gubernial-Zahl 13755.

./.

Verordnung des galizischen k. k. Appellatios-Gerichtes vom 16. Februar 1846 Zahl 3108, an sämmtliche unterstehende Civil-Gerichte.

Aus Anlaß der von einigen Cameralbehörden gestellten Anfragen über die Vollziehung der Vorschrift des §. 100 Zahl 2. des deutschen Textes (§. 83. des italienischen Textes) des Stämpel- und Taxgesetzes in Betreff der bei Ausfertigung ungestämpelter, aber stämpelpflichtiger Urtheile oder Erkenntnisse an die Gefällsbehörden zu erstattenden Anzeigen, hat die k. k. allgemeine Hof-

powodu ani dalszy ciąg śledztwa, ani tegoż zamknięcie i dalsze postępowanie wstrzymane być nie mogą.

*) Uwaga §. 54. urządzenia i przepisu służbowego dla straży finansowéj opiewa, jak następuje: Gdyby zaś strony na to wezwanie nie zważały, gdyby pomimo wezwania daléj szły swą drogą, gdyby nie chciały złożyć broni i zdatnych do użycia gwałtu narzędzi, albo, gdyby się nie chciały rozłączyć i po jednemu udać się do oddziału straży finansowéj, należy śmiało natrzéć na nich i pojmać ich «

Obwieszczenie gub. z dnia 7. Marca 1846 do l. gub. 11489.

26.

O doniesieniach, które władze sądowe robić mają władzom dochodowym, wydając na niestęplowanym papierze wyrok albo rezolucyję stęplowi podpadającą.

W załączeniu .|. przeséła się c. k. Urzędom obwodowym drukowane rozporządzenie tutéjszego c. k. Sądu apelacyjnego z d. 16. p. m. do l. 3108, tyczące się postanowienia § 100. l. 2. Ustawy stęplowéj i taksowéj z roku 1840 względem doniesień, które Władze sądowe robić mają władzóm dochodowym, wydając na niestęplowanym papiérze wyrok albo rezolucyję stęplowi podpadającą, z poleceniem, udzielenia go każdemu dominijum właściwie urzędowi sądowemu dla przestrzegania.

Rozporządzenie gubernialne z d. 7. Marca 1846, do l. gub. 13755.

.|.

Rozporządzenie c. k. Sądu apelacyjnego galicyjskiego z dnia 16. Lutego 1846, do l. 3108, do wszystkich podwładnych Sądów cywilnych.

Z powodu zapytania, zrobionego przez niektóre władze dochodowe we względzie wykonywania przepisu § 100. l. 2. niemieckiego tekstu (§. 83. tekstu włoskiego) Ustawy stęplowéj i taksowéj, tyczącego się doniesień, które władze sądowe robić mają władzom dochodowym, wydając na niestęplowanym papiérze wyrok albo rezolucyję stęplowi podpadającą,

kammer in einem an die Cameralbehörden erlassenen Decrete vom 19. Juni 1844 Zahl 9030-642 erklärt, daß die Gerichtsstellen nebst den übrigen im Gesetze vorgeschriebenen Daten der der Gefällsbehörde auch den Stämpel anzugeben haben, mit welchem das Erkenntniß hätte versetzen werden sollen; daß jedoch eine jedesmalige Aufforderung der Parthei durch die Gerichtsstelle binnen 14 Tagen bei Vermeidung des Strafverfahrens die Nachstämplung oder Indossirung zu bewirken nicht nothwendig erscheine, da diese Bestimmung schon in dem allgemein kundgemachten Gesetze enthalten ist

Dieses wird in Folge hohen Hofdecretes vom 30. Jäner 1846 Zahl 5004 den Gerichtsstellen zur genauen Befolgung bekannt gegeben

27.

Wegen Ausdehnung der Krämerei-Concessionen auf Schnittwaaren an Orten, wo keine gemischten Waarenhandlungen bestehen.

Seine Majestät haben mit Rücksicht auf die Bestimmungen der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung §§. 357, 358 und 364 so wie jene des Hofdecretes vom 13. Juni 1838 Zahl 15848, welcher gemäß der Hausirhandel im Gränzbezirke und mit controlpflichtigen Waaren auch im innern Zollgebiethe allmählig eingestellt werden soll, zur Ausfüllung der aus der Vollziebung dieser Anordnung in dem bisherigen Bezuge der controlpflichtigen Schnittwaaren von Seite des Landvolkes und im Absatze der Erzeugniße der Baumwollwaaren-Fabrication entstehenden Lücke, und um der zahlreichen Classe jener Personen, welche beim Hausirgewerbe ihren Erwerb bisher zu suchen gewohnt war, eine andere angemessene Quelle zur Aufbringung des nöthigen Unterhaltes für sich und ihre Familien zu eröffnen, zu Folge allerhöchster Entschließung vom 13. Jäner 1846 die Ausdehnung der Krämerei-Concessionen auf Schnittwaaren an Orten, wo keine gemischten Waarenhandlungen bestehen, zu genehmigen geruht.

Die k. k Kreisämter werden demnach in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 19. Jäner 1846 Zahl 2189 angewiesen, den Ortsobrigkeiten die Ermächtigung zu ertheilen, in Orten, wo keine förmlichen Waarenhandlungen bestehen, sowohl den schon etablirten Krämern über ihr Einschreiten nach Maß des Bedarfes die Ausdehnung ihres Verschleißes auf Schnittwaaren zu bewilligen, als auch den vorkommenden Bewerbern um neue Krämereilicenzen, solche mit der Ausdehnung auf Schnittwaaren,

oznajmiła c. k. powszechna Kamora nadworna w dekrecie z dnia 19. Czerwca 1844, do l. 9030-642, wydanym do władz kameralnych, że władze sądowe oprócz innych. Ustawą przepisanych dat, mają oraz wymienić stępel, jakim rezolucyja powinna była być opatrzona; że zaś nie ma potrzeby, aby władze sądowe za każdą razą stronę wzywały, ażeby ją w ciągu 14 dni pod stępel podała, albo arkuszem stęplowym opatrzyła, ponieważ ten przepis zawiera się już w powszechnie ogłoszonéj Ustawie.

Co się w skutek dekretu nadwornego z dnia 30 Stycznia 1846, do l. 5004 władzom sądowym dla ścisłego przestrzegania ogłasza.

27.

O rozszérzeniu pozwolenia do bawienia się kramarstwem na towary bławatne w miejscach, gdzie nie ma kupców prowadzących handlu towarami różnémi.

Ze względu na postanowienia Ustawy o cłach i monopolu §§. 357, 358 i 364. równie jak i na postanowienie dekretu nadwornego z d. 13. Czerwca 1838, do l. 15848, według którego domokrąztwo w okręgu granicznym, a towarami, podpadającémi kontroli, także i wewnątrz obwodu cłowego zwolna ma być zniesione, raczył Najjaśniejszy Pan w celu zapełnienia przerwy, jakaby z wykonania tego rozporządzenia w dotychczasowém sprowadzaniu towarów bławatnych, podpadających kontroli, ze strony ludu wiejskiego i w odbycie wyrobów fabrykacyi towarów bawełnianych wynikła, tudzież w celu otworzenia licznéj klasie osób, przyzwyczajonych dotąd w domokrąztwie szukać zarobku, innego przyzwoitego źródła do wyszukania potrzebnego utrzymania dla siebie i swojéj rodziny, w skutek najwyższéj uchwały z dnia 13go Stycznia 1846 zezwolić na rozszérzenie pozwolenia do bawienia się kramarstwem na towary bławatne w miejscach, gdzie nie ma sklepów z towarami rozmaitémi.

Poleca się więc c. k. Urzędom obwodowym w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 19. Stycznia 1846, do l. 2189, upoważnić zwierzchności miejscowe, aby w miejscach, gdzie nie ma upoważnionych handlarzy towarami, tak kramarzom już będącym na ich prośbę w miarę potrzeby udzielały pozwolenia do rozszerzenia ich przedaży na towary bławatne, jako też zgłaszającym się o nowe pozwolenia do bawienia się kramarstwem, takiegoż pozwolenia z roz-

5 *

wenn sie darum ansuchen, und zwar im Gränzbezirke nach §§. 353 und 354 der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung immer nur mit Beistimmung der einschlägigen Cameral-Bezirksbehörde, und unter Beobachtung der darin bezeichneten Bedingungen zu ertheilen, wobei denselben übrigens noch zu bedeuten ist, daß bei Verleihung solcher Krämereilicenzen insbesondere auf diejenigen Individuen Bedacht zu nehmen seyn wird, welche bisher aus dem Betriebe des Hausirhandels ihre Subsistenz geschöpft haben, und diesen Erwerb gegen ein stabiles Verschleißgeschäft aufzugeben beabsichtigen.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur weiteren Veranlassung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 8. März 1846 Gubernial-Zahl 7142.

28.

Todtenscheine dänischer in den k. k. Staaten verstorbener Unterthanen sind von Amtswegen, somit auch stämpelfrei auszufertigen.

Die königlich-dänische Regierung hat durch die k. k. geheime Haus- Hof- und Staatskanzlei das Ansinnen gestellt, daß bei Sterbefallen dänischer Unterthanen in den österreichischen Staaten Todtenscheine ausgefertiget, und im diplomatischen Wege der betreffenden gerichtlichen Behörde des Verstorbenen unter Bekanntgebung der etwa obwaltenden besonderen Verhältniße zugefertigt werden.

Die königl. dänische Regierung hat mit diesem Einschreiten die Versicherung verbunden, daß die gleiche Verfügung rücksichtlich aller in den dänischen Staaten sterbenden fremden Unterthanen bereits getroffen worden sey.

Im Einvernehmen mit der k. k. geheimen Haus-Hof- und Staatskanzlei hat die hohe Hofkanzlei laut Erlaßes vom 12. Februar l. J. Zahl 2882-220 zu bestimmen befunden, diesem Begehren in der Art zu entsprechen, wie dieses rücksichtlich der französischen und belgischen Unterthanen mit Hofkanzlei-Decrete vom 31. März 1836 Zahl 8259 und 9. April 1841 Zahl 10524, welche mit dem Gubernial-Kreisschreiben vom 23. April 1836 Zahl 22945 und 27. Mai 1841 Zahl 30931 bekannt gegeben worden sind, geschah.

Es versteht sich von selbst, daß solche von Amtswegen auszufertigende Todtenscheine sowohl bei der Ausfertigung als auch bei der Legalisirung stämpelfrei zu behandeln seyen.

szérzeniem go na towary bławatne, jeżeli o to proszą, a to w okręgu granicznym podług §§. 353. i 354. Ustawy o cle monopolu każą razą tylko za zezwoleniem właściwéj kameralnéj Administracyi powiatowéj i z zachowaniem wytkniętych tamże warunków, przy któréjto sposobności należy im z resztą oświadczyć, że, upoważniając do bawienia się kramarstwem, szczególnie na te osoby względ mieć powinny, które dotychczas z domokrąztwa się utrzymywały i zarobek ten na stałe trudnienie się przedażą chcą zamienić.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe dla poczynienia dalszych rozporządzeń.

Rozporządzenie gub. z dnia 8. Marca 1846 do l. gub. 7142.

28.

Poświadczenia śmierci poddanych duńskich, zmarłych w Państwie austryjackiém, należy wydawać z Urzędu, a więc nie na stęplu.

Królewski Rząd duński oświadczył przez c. k. tajną Kancelaryję domu, dworu i stanu życzenie, aby w razie zejścia z tego świata poddanych duńskich w Państwie Austryjackiém, wydawano poświadczenia śmierci i oznajmiając zachodzące może szczególniejsze stosunki, przesélano je drogą dyplomatyczną właściwéj władzy sądowéj.

Z tém życzeniem połączył Rząd król. duński zapewnienie, że takież rozporządzenie dano już względem wszystkich w Państwie Duńskiém umiérających obcych poddanych. Wysoka Kancelaryja nadworna, zniosłszy się z c. k. tajną Kancelaryją domu, dworu i stanu, uznała według oznajmienia z d. 12. Lutego t. r. do l. 2882-220 za stosowną postanowić, ażeby temu życzeniu tak odpowiedzieć, jak to względem poddanych francuzkich i belgijskich dekretami Kancelaryi nadwornéj z d. 31. Marca 1836, do l. 8259 i 9. Kwietnia 1841, do l. 10524, ogłoszonémi okolnikami gubern. z dnia 23. Kwietnia 1836 do l. 22945 i 27. Maja 1841 do l. 30931 uczyniono.

Rozumi się samo przez się, że to urzędownie wydawać się mające poświadczenia śmierci tak przy wydawaniu ich jak i przy legalizacyi nie podpadają stęplowi.

In so fern dem Todtenscheine auch die bezüglichen Sperr-Relationen und sonstige Acten beizuschließen sind, wird von Seite der obersten Justizstelle in gleicher Absicht eine Weisung an die Gerichtsbehörden erlassen.

Wovon die k. k. Kreisämter mit dem Bemerken in Kenntniß gesetzt werden, daß wegen Verständigung der Seelsorger unter Einem an sämmtliche Consistorien und die Superintendentur die nöthige Weisung erlassen werde.

Gubernial-Verordnung vom 11. März 1846 Gubernial-Zahl 12183.

29.

Ueber das Rangverhältniß überzähliger Beamten bei ihrer gleichzeitigen Ernennung mit andern systemisirten Beamten zu einem Dienstplatze derselben Cathegorie.

Laut Eröffnung des Herrn obersten Kanzlers vom 12. Jäner l. J. Zahl 823 haben Seine k. k. Majestät aus Anlaß einer Verhandlung wegen des Ranges der überzähligen mit der Clausel de non praejudicando ernannten Beamten bei ihrer gleichzeitigen Ernennung mit andern systemisirten Beamten zu einem Dienstplatze derselben Kathegorie mit allerhöchster Entschließung vom 3 Jäner 1846 zu bestimmen geruhet, daß es bei den allerhöchsten Entschließungen vom 1. Februar 1828, Hofdecret 16. Mai 1828 Zahl 11616 (Gub Zahl 37904) und 14 Juni 1836, Hofdecret 10. August 1836 Zahl 20979 (Gub. Zahl 51910) sein Verbleiben haben solle.

Diese allerhöchste Entschließung wird den k. k. Kreisämtern im Nachhange der hierämtlichen Verordnungen vom 17. Juni 1828 Zahl 37904 und 6. September 1836 Zahl 51910 zur eigenen Wissenschaft hiemit eröffnet.

Gubernial-Verordnung vom 12. März 1846 Gubernial-Zahl 7984.

30.

Betreffend den Beitritt landtäflicher Güter der Geistlichkeit, der milden Stiftungen, der Städte und der, unter ihrer Aufsicht stehenden Stiftungen zu dem galizisch-ständischen Credits-Vereine.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 17. Jäner 1846 über die vom galizischen Credit-Vereine in der

Jeżeliby do poświadczenia śmierci miały być dołączone odnoszące się do niego relacyje obsygilacyjne lub inne akta, to najwyższy Trybunał sądowniczy da w tym samym celu polecenie władzom sądowym.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe z tą uwagą, że w celu uwiadomienia o tém duchownych dano zarazem stosowne polecenie wszystkim konsystorzom i superintendentom.

Rozporządzenie gub. z d. 11. Marca 1846 do l. gub. 12183.

29.

O stosunku stopnia urzędników nadliczbowych w razie równoczesnego mianowania ich z innymi systemizowanymi urzędnikami na miejsce służbowe téj samej kategoryi

Według oznajmienia najwyższego Kanclerza z d. 12. Stycznia t. r. do l. 823 raczył najjaśniejszy Pan z powodu rozprawy o stopniu nadliczbowych, z zastrzeżeniem de non praejudicando mianowanych urzędników, w razie równoczesnego mianowania ich z innymi systemizowanymi urzędnikami na miejsce służbowe téj samej kategoryi, najwyższą uchwałą z d 3. Stycznia 1416 postanowić, ażeby pozostało przy najwyższych uchwałach z d. 1. Lutego 1828, dekret nadworny z dnia 16. Maja 1828, do l. 11616 (l. gub. 37904) i 14go Czerwca 1836, dekret nadworny z d. 10. Sierpnia 1836, do l. 20979 (l. gub. 51910).

Tę najwyższą uchwałę oznajmia się c. k. Urzędom obwodowym w dodatku do rozporządzenia gubernijalnego z d. 17. Czerwca 1828, do l. 37904 i 6. Września 1836, do l. 51910.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Marca 1846 do l. gub. 7984.

30.

O przystępowaniu z dobrami tabularnémi duchowieństwa, dobroczynnych funduszów, miast i zostających pod ich dozorem zakładów do galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego.

Na prośbę galicyjskiego towarzystwa kredytowego, wniesioną na drugiém ogólném zgromadzeniu w roku 1844 o odmianę

zweiten General-Versammlung vom Jahre 1844 angesuchte Abänderung des § 2 seiner Statuten allergnädigst zu genehmigen geruht, daß die landtäflichen Güter der Geistlichkeit, der milden Stiftungen, der Städte und der, unter ihrer Aufsicht stehenden Stiftungen gegen vorläufige von Fall zu Fall zu erwirkende Genehmigung der competenten Behörde dem galizisch-ständischen Credits-Vereine unter denselben Bedingungen, wie die den Privaten gehörigen landtäflichen Güter beitreten dürfen.

Was hiemit in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 31. Jäner 1846 Zahl 2536-123 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird

Gubernial-Kundmachung vom 12. März 1846 Gubernial-Zahl 9146.

31.

Portofreiheit der mit der Fahrpost zu versendenden Correspondenz der katholischen Consistorien, Vicariate, Pfarrämter und Localkaplaneien in Schul-, Religions- und anderen streng ämtlichen Gegenständen.

Die hohe Hofkanzlei hat mit Decrete vom 17. v. M. Zahl 5260-235 anher bedeutet, es sey von der hohen k. k allgemeinen Hofkammer die Anordnung getroffen worden, daß die Correspondenz der katholischen Consistorien, Vicariate, Pfarrämter und Localkaplaneien in Schul-, Religions- und andern streng ämtlichen Gegenständen, wenn sie mit der Bezeichnung »in stricto officiosis« versehen ist, nicht bloß wie bisher bei der Briefpost, sondern auch bei der Fahrpost portofrei behandelt werde.

Wovon die Consistorien hiemit zur Verständigung der unterstehenden Geistlichkeit in Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 12. März 1846 Gubernial-Zahl 13018.

32.

Aenderungen der Zollbestimmungen für einige Seidengattungen.

Um die Zweifel und Anstände zu beheben, welche in Betreff der Anwendung der für einige Seidengattungen in dem Ein- und Ausgangszolltarife vom Jahre 1838 unter den Postnummern 526, 527, 528. und der dazu gehörigen Anmerkung enthaltenen Bestimmungen vorgekommen sind, ist beschlossen worden, anstatt der

§. 2. swoich statutów, raczył najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 17 Stycznia 1846 najłaskawiéj zezwolić, ażeby z dobrami tabularnémi duchowieństwa, dobroczynnych funduszów, miast i zostających pod ich dozorem zakładów za pozwoleniem uprzedniém każdą raza od właściwéj władzy uzyskać się mającém, do galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego pod témi samémi warunkami, co i z dobrami tabularnémi osób prywatnych przystępować wolno było.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d 31. Stycznia 1846 do l. 2536-123 do powszechnéj wiadomości podaje

Obwieszczenie gub. z dnia 12. Marca 1846 do l. gub. 9146.

31.

Korespondencyja katolickich konsystorzów, wikaryjatów, urzędów parafijalnych i kapelanij miejscowych w przedmiotach szkolnych, religijnych i innych ściśło urzędowych, pocztą wozową iść mająca, nie podpada opłacie pocztowéj.

Wysoka Kancelaryja nadworna oznajmiła dekretem z dnia 17 p. m do l. 5260-235, że wysoka powszechna Kamera nadworna rozporządziła, iż korespondencyja katolickich konsystorzów, wikaryjatów, urzędów parafijalnych i kapelanij miejscowych w przedmiotach szkolnych, religijnych i innych ścisło urzędowych, skoro napisem »in stricte officiosis« jest opatrzona, nie tylko jak dotąd odchodząc pocztą listową, lecz odchodząc także pocztą wozową ma być wolna od opłaty pocztowéj.

O czém uwiadamia się niniejszem Konsystorze dla uwiadomienia podwładnego sobie duchowieństwa.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Marca 1846 do l. gub. 13018.

32.

Odmiany w postanowieniu cła od niektórych gatunków jedwabiu.

W celu uchylenia wątpliwości i trudności, które powstały we względzie zastosowania postanowień, zawartych w taryfie cła wchodowego i wychodowego z roku 1838 w pozycyjach 526, 527. i 528 i należącéj do nich uwadze, uchwalono, zamiast wymienionych dopiéro postanowień wprowadzić w wy-

eben erwähnten Bestimmungen, vom 1. April d. J. angefangen, nachstehende Zollbestimmungen für die bezüglichen Seidengattungen, im Verkehre des allgemeinen Zollgebiethes mit dem Auslande und mit den Zollausschlüssen in Wirksamkeit zu setzen, nämlich:

1) Seide, rohe gesponnene oder gedrehte (seta cruda filatojata o torta),
   Eingangszoll: 50 fl. 50 kr. pr. Centner netto;
   Ausgangszoll: 22 fl 30 kr. pr. Centner sporco.
2) Seide, gereinigte oder gefärbte (seta purgata o tinta),
   Eingangszoll 100 fl pr. Centner netto;
   Ausgangszoll 4 fl 10 kr. pr. Centner sporco.

Diese Bestimmungen werden in Gemäßheit des Erlasses der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 14ten Februar d. J. Zahl 49025-1748 mit dem Beisatze zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß die Verzollungsbefugnisse der Aemter hinsichtlich der gedachten Seidengattungen unverändert bleiben.

Gubernial-Kundmachung vom 12. März 1846 Gubernial-Zahl 15303.

35.

Die Glieder der k. k. Finanzwache sind bei criminalgerichtlichen Vernehmungen mit »Sie« anzureden.

Ueber die durch einen speciellen Fall hervorgerufene Verwendung von Seite der hohen k k allgemeinen Hofkammer hat die k. k. oberste Justizstelle die beiliegende Weisung .|. hinsichtlich der gegen Glieder der Finanzwache bei criminalgerichtlichen Vernehmungen zu gebrauchende Ansprache erlassen.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und Finanzwach-Sections-Commanden zu Folge Decrets der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 16. December 1845 Z. 41855-2609 mit dem Auftrage in die Kenntniß gesetzt, in dem Falle, in welchem den Gliedern der Finanzwache die ihnen zukommende Ansprache von den Gerichtsbehörden verweigert werden würde, dieses mit Berufung auf diesen Erlaß zur hierortigen Kenntniß zu bringen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 31. December 1845 Zahl 36945.
Gubernial-Erledigung vom 17. März 1846 Gubernial-Zahl 8608.

.|.

Abschrift des von der obersten Justizstelle an das böhmische Appellations-Gericht erlassenen Decretes ddto 8. October 1845 Zahl 7204.

In Erledigung des Berichtes vom 22. September 1845 Zahl 16397 erhält das k. k. Appellations-Gericht den Auftrag,

konanie od d. 1. Kwietnia t. r. następujące postanowienia cła od właściwych gatunków jedwabiu w handlu ogólnego obwodu cłowego z zagranicą i okręgami z pod cła wyłączonémi:

1) Jedwab surowy, przędzony lub kręcony (seta cruda filatojata o torta),
   Cło wchodowe 50 ZłR. 50 kr. od cetnara wagi czystéj;
   Cło wychodowe 22 ZłR. 30 kr. od cetnara wagi obwojowéj (sporco).
2) Jedwab czyszczony albo farbowany (seta purgata o tinta).
   Cło wchodowe 100 ZłR od cetnara wagi czystéj;
   Cło wychodowe 4 ZłR. 10 kr. od cetnara wagi obwojowéj.

Te postanowienia podaje się stosownie do rozporządzenia wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 14. Lutego t. r. do l. 49025-1748 z tą uwagą do publicznéj wiadomości, że upoważnienie urzędów do oclenia co do wymienionych gatunków jedwabiu żadnéj nie doznaje odmiany.

Obwieszczenie gub. z d. 12. Marca 1846 do l. gub. 15309.

33.

Członkom c. k. straży finansowéj należy mówić przy indagacyjach kryminalnych »Wać Pan«

Na wstawienie się wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z powodu zaszłego wypadku dał c. k. najwyższy Trybunał sądowniczy załączone polecenie *|* we względzie tytułowania członków straży finansowéj przy indagacyjach kryminalnych.

O czém uwiadamia się c. k. Administracyje powiatowe i Komendy oddziałów straży finansowéj w skutek dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 16. Grudnia 1845, do l. 41855-2609 z poleceniem, ażeby w razie, gdyby władze sądowe zaprzeczały członkom straży finansowéj należącego im tytułu, donieśli o tem Administracyi dochodów skarbowych, odwołując się do niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 31. Grudnia 1845 do liczby 36945.

Ogłoszenie gub. z dnia 17. Marca 1846 do l. gub. 8608.

|

Kopija dekretu najwyższego Trybunału sądowniczego z dnia 8. Października 1845 do l. 7204 wydanego do Sądu apelacyjnego czeskiego.

Na relacyję z d. 22. Września 1845, do l. 16397 nakazuje się c. k. Sądowi apelacyjnemu, ażeby Sądowi karzącemu

dem Criminalgerichte Eger zur Darnachachtung im höchsten Namen zu bedeuten, daß es sich gegen Mitglieder der k k Finanzwache, sie mögen als Zeugen oder Untersuchte von dem Criminalgerichte vernommen werden, künftig stets der Ansprache mit »Sie« zu bedienen habe, da denselben nach dem §. 283 der Finanzwach-Instruction und dem Hofkammer-Decrete vom 1. September 1838 Zahl 34055 von ihren Vorgesetzten, Behörden und Aemtern diese Ansprache zukommt, und das Criminalgericht durch das Strafgesetz nicht ermächtigt ist, einen Zeugen oder Untersuchten auf eine erniedrigende oder weniger ehrende Art anzusprechen, als ihm nach seiner bürgerlichen, ämtlichen oder dienstlichen Stellung gebührt (§§. 308, 310. und 328. St. G. I. Theil)

34.

Stämpelfreiheit der Quittungen, welche die Partheien bei ihrem Austritte aus dem Lemberger allgemeinen Krankenhause über rückempfangene Gelder, Prätiosen, Papiere u. s. w. ausstellen.

Die beim Lemberger allgemeinen Krankenhause ausgestellten Quittungen, in welchen die Partheien bei ihrem Austritte den Empfang ihrer depositirt gewesenen Gelder, Prätiosen, Papiere u s. w. bestätigen, sind nach § 81. Zahl 25 des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jäner 1840 stämpelfrei.

Dieß wird in Folge des Decretes der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer vom 14. Jäner 1846 Zahl 44971-3158 hiermit bekannt gemacht.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 6. Februar 1846 Zahl 2919, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und unterstehende Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 22. März 1846 Gubernial-Zahl 15483, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und weiteren Kundmachung.

35.

Erfordernisse zur Ertheilung der Auswanderungsscheine nach den k. sächsischen Staaten.

Zur Beseitigung der Unzukömmlichkeiten, welche sich zeither aus der zuweilen von Unterbehörden ausgegangenen unbefugten Ausstellung von, auf die Aufnahme von Ausländern in den Staats-

w Eger imieniem Najjaśniejszego Pana dla przestrzegania oznajmił, że on ma względem członków straży finansowéj bez różnicy, czy ich jako świadków lub jako zostających pod śledztwem bada, na przyszłość zawsze używać tytułu »Wać Pan«, gdyż im się podług § 283. Instrukcyi dla straży finansowéj i dekretu Kamery nadwornéj z dnia 1. Września 1838, do l. 34055, od ich przełożonych, władz i urzędów taka przemowa należy, a Sądu karzącego Ustawa karna nie upoważnia do przemawiania do świadka albo też do zostającego pod śledztwem w sposób poniżający lub mniéj poważający, aniżeli mu się według jego stanowiska obywatelskiego, urzędowego lub służbowego należy (§§. 308., 310 i 328 Ust. kar. Części I.).

34.

Kwity, które wydają osoby wychodzące z powszechnego szpitalu lwowskiego, na zwrócone sobie pieniądze, kosztowności, papiéry i t. d., nie podpadają stęplowi.

Kwity wydane powszechnemu szpitalowi lwowskiemu, któremi strony, występując z niego, poświadczają odebranie swych do schowania złożonych pieniędzy, kosztowności, papiérów i t. d nie podpadają stęplowi podług § 81. l. 25. Ustawy stęplowéj i taksowéj z d 27 Stycznia 1840.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 14. Stycznia 1846 do l. 44971-3158 ogłasza.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 6 Lutego 1846, do liczby 2919, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Urzędów podwładnych.

Rozporządzenie gub. z d. 22. Marca 1846 do l. gub. 15483, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych, dla wiadomości i dalszego ogłoszenia

35.

O własnościach, potrzebnych do uzyskania pozwolenia do emigrowania do Królestwa Saskiego.

W celu uchylenia niedogodności, jakie dotąd czasem wynikały z nie upoważnionego wydawania przez władze podrzędne zapewnienia względem przyjęcia cudzoziemców do związku Sta-

und Unterthanenverband des Königreichs Sachsen gerichteten Aufnahmszusicherungen ergeben haben, hat das k. sächsische Ministerium des Innere sich veranlaßt gesehen, an sämmtliche k. Kreisdirectionen am 8. October d J. eine Verordnung zu erlassen, laut welcher die Behörden auf die Unstatthaftigkeit des bisherigen Verfahrens aufmerksam gemacht, und angewiesen werden, in Fällen, wo ein Ausländer, um ein seine Aufnahme in den sächsischen Staats- und Unterthansverband zusicherndes Zeugniß ersucht, mit dessen Ertheilung bis nach erfolgter Berichterstattung an die vorgesetzte Kreisdirection und der eingeholten Entschließung derselben über die Zuläßigkeit und Unbedenklichkeit der fraglichen Zusicherung in dem concreten Falle Anstand zu nehmen.

In Folge des von der k. sächsischen Gesandtschaft am deutschen Bundestage am 25. October 1845 erhobenen und von der geheimen Haus-Hof- und Staatskanzlei am 21. December 1845 mitgetheilten Einschreitens, wird den k. k. Kreisämtern im Grunde herabgelangten hohen Hofkanzleidecrets vom 29. December v. J. Zahl 43326-4094 bedeutet, daß bei Ertheilung von Auswanderungsscheinen Behufs der Niederlassung im Königreiche Sachsen nur solche die Aufnahme in den k. sächsischen Staatsverband zusichernde Zeugniße als giltig und zureichend anzusehen seyen, welche von den betreffenden k. sächsischen Kreisdirectionen, oder von der Behörde des Niederlassungsortes unter ausdrücklicher Bezugnahme auf die Genehmigung der Kreisdirection ausgestellt worden sind, da den diese Genehmigung entbehrenden Erklärungender Unterbehörden eine verbindliche Kraft für den k. sächsischen Staat nicht zugestanden wird.

Gubernial-Verordnung vom 23. März 1646 Gubernial-Zahl 5571.

36.

Herabsetzung des Zolles von Schuhmacherarbeiten von Leder, Zeug u. s. w. zwischen Ungarn und Siebenbürgen und den im gemeinschaftlichen Zollverbande stehenden Provinzen.

In Folge Hofkammer-Präsidial-Decretes vom 17. März l J. Zahl 2210-P. P. wird mit Beziehung auf den mit 1. November v. J. in Wirksamkeit gesetzten Zoll- und Dreißigstgebühren-Tarif für Fabrikate und Manufacte von Leder, zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß vom 15. April 1846 angefangen, für die unter Post-Nro 18. dieses Tarifes genannten Schuhmacherarbeiten von Leder, so wie auch von Zeug, Filz und anderen Stoffen

nu i obywatelstwa Królestwa Saskiego, widziało się Królesko Saskie ministeryjum spraw wewnętrznych spowodowanem, wydać d. 8. Października t. r. rozporządzenie do wszystkich kr. Dyrekcyj obwodowych, w którém zwrócono uwagę władz na niedostateczność dotychczasowego postępowania i polecono im, ażeby w razie, gdy codzoziemiec prosi o zaświadczenie, zaręczające przyjęcie go do Saskiego związku stanu i obywatelstwa, wstrzymano się z udzieleniem tego zaświadczenia tak długo, aż się poda relacyję do przełożonéj Dyrekcyi obwodowéj i otrzyma postanowienie jéj względem możności udzielenia bez obawy przyrzeczenia w mowie będącego.

W skutek wdania się kr. saskiego poselstwa na zgromadzeniu związku niemieckiego d. 25. Października, udzielonego od tajnéj Kancelaryi domu, dworu i stanu pod dniem 21. Grudnia 1845, poleca się c. k. Urzędom obwodowym na mocy dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 29go Grudnia p. r. do l. 43326-4094, że wydając pozwolenie do emigrowania na osiedzenie w Królestwie Saskiém, tylko takie zaświadczenia, zapewniające przyjęcie do kr. saskiego związku stanu za ważne i dostateczne uważać należy, które właściwa kr. saska Dyrekcyja obwodowa, albo też władza miejsca, gdzie proszący osiąść zamyśla, powołując się wyraźnie na zezwolenie Dyrekcyi obwodowéj wydała, albowiem oświadczenia władz podrzędnych, nie zatwierdzone w ten sposób, nie mają mocy obowiązującéj dla Królestwa Saskiego.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Marca 1846 do l. gub. 5571.

36.

Zniżenie cła od wyrobów szewskich ze skóry, materyi i t. d. między Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią i zostającémi w spólnym związku cłowym prowincyjami.

W skutek dekretu prezydijalnego Kamery nadwornéj z d. 17. Marca t. r. do l. 2210-PP. podaje się do publicznéj wiadomości z odniesieniem się do wprowadzonéj w wykonanie z dniem 1szym Listopada r. z. taryfy cła i trzydziestowego od fabrykatów i wyrobów ze skóry, że zacząwszy od 15go Kwietnia 1846 cło wchodowe od wymienionych w pozycyi 18. téjże taryfy wyrobów szewskich ze skóry, równie jak i

im Verkehre zwischen Ungarn und Siebenbürgen, und den anderen im gemeinschaftlichen Zollverbande befindlichen Ländern, die Eingangsgebühr, wenn die Einfuhr aus Ungarn oder Siebenbürgen Statt findet, von 15 fl. auf 4 fl 10 kr per Centner netto, und wenn sie nach Ungarn oder Siebenbürgen vor sich geht, von 7 fl. 30 kr. auf 2 fl. 5 kr pr Centner netto gemäßigt wird, und somit nach diesem herabgesetzten Ausmaße zu berichtigen ist.

Gubernial-Kundmachung vom 27. März 1846 Gubernial-Zahl 18012.

37.

Ueber die Stämpel-Behandlung der Parthei-Eingaben und Recurse in Criminal-Angelegenheiten.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage über die Stämpelbehandlung der Parthei-Eingaben und Recurse in Criminal-Angelegenheiten hat die hohe allgemeine Hofkammer im Einvernehmen mit der k. k. obersten Justizstelle unterm 10. März l. J. Zahl 5508, entschieden, daß die Eingaben und Recurse in Criminal-Angelegenheiten, welche von den Beschuldigten selbst oder von den nach § 463. I Theils des Strafgesetzes zum Recurse berechtigten Personen eingebracht werden, nach den Bestimmungen des Stämpel- und Taxgesetzes §. 81. Zahl 4. (§ 64. Zahl 4. italienischen Textes) im Zusammenhange mit jenen des Strafgesetzes I. Theils §. 526. vom Stämpel befreit sind, daß aber die Eingaben anderer zum Recurse nicht berechtigter Partheien oder auch Eingaben, welche Gegenstände betreffen, die strenge genomen nicht zur Criminal-Verhandlung gehören, als Eingaben, womit z B. für einen Inquisiten Bürgschaft angetragen oder Caution erlegt wird, oder Abschriften von Criminal-Expeditonen oder Protokollen verlangt werden u. dgl. im Sinne der oben berufenen gesetzlichen Bestimmungen der Stämpelpflicht unterliegen.

Anzeigen über begangene Verbrechen, und Gesuche, welche die Beschleunigung und gute Führung der Untersuchung bezwecken, können nicht als Parthei-Eingaben d. i als Eingaben im Interesse der Partheien betrachtet werden, sondern sie sind Eingaben im Interesse der öffentlichen Verwaltung und daher im Sinne des § 81. Zahl 2. (§ 64. Zahl 2. italienischen Textes) des Stämpel- und Taxgesetzes vom Stämpel frei.

Gubernial-Kundmachung vom 30. März 1845 Gubernial-Zahl 18629.

z materyi, pilśni i innych materyjałów w handlu między Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią a resztą prowincyj, w spólnym związku cłowym zostającémi, zniżono z 15 ZłR. na 4 ZłR. 10. kr. od cetnara wagi czystéj, jeżeli je się wprowadza z Węgier lub Ziemi Siedmiogrodzkiéj, a z 7 ZłR. 30 kr. na 1 i 2 ZłR. 5 kr. od cetnara wagi czystéj, jeżeli je się wprowadza do Węgier lub Siedmiogrodzkiéj Ziemi i że cło podług tego zniżonego wymiaru ma być opłacane.

Obwieszczenie gub. z dnia 27. Marca 1846 do l. gub. 18012.

37.

O stęplu na podania strón i rekursy w sprawach kryminalnych.

Z powodu zapytania, zrobionego we względzie stęplu na podania strón i rekursy w sprawach kryminalnych, wysoka powszechna Kamera nadworna, zniosłszy się z c. k najwyższym Trybunałem sprawiedliwości, zadecydowała d. 10. Marca t. r. do l. 5508, że podania i rekursy w sprawach kryminalnych, które obwiniony sam albo osoby, §fem 463. Części I. Ustawy karnéj do założenia rekursu upoważnione, wnoszą, podług postanowień Ustawy stęplowéj i taksowéj §. 81. l. 4. (5. 46. l. 4. tekstu włoskiego) w związku z postanowieniami Ustawy karnéj Części I. § 526. są od stęplu uwolnione, że zaś podania innych, do zakładania rekursu nieupoważnionych osób albo też podania, tyczące się przedmiotów nienależących, ściśle biorąc, pod rozpoznanie sądu karzącego, jako to: podania, któremi się ofiaruje rękojmię za inkwizyta albo składa kaucyję, albo też żąda kopii ekspedycyj albo protokołow kryminalnych i t. p. w myśl wymienionych powyżéj postanowień prawnych stęplowi podpadają.

Doniesień o popełnieniu zbrodni i prośb, mających na celu przyspieszenie i dobre prowadzenie śledztwa, nie można uważać za podania strón, to jest za podania w interesie strón, lecz są one podaniami w interesie zarządu publicznego, a więc w myśl §. 81. l. 2 (§ 64. l. 2. tekstu włoskiego) Ustawy stęplowéj i taksowéj nie potrzebują być stęplowane.

Obwieszczenie gub. z dnia 30. Marca 1846 do l. gub. 18629.

38.

Der Haupteid hat nur Thatsachen zum Gegenstande.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 20. Jäner 1846 zu erklären geruhet, der Haupteid könne niemals den Bestand oder Nichtbestand der Schuld, sondern ausschließend nur den Bestand oder Nichtbestand der Thatsache, aus welcher sich die Schuld ergeben würde, zum Gegenstande haben.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge des hohen Hofkanzleidecretes vom 4. März 1846 Zahl 6925 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 31. März 1846 Gubernial-Zahl 15520.

39.

Ueber die Wirkung der Namensfertigungen in jüdischer oder hebräischer Schrift.

Ueber die Frage, ob die im Hofdecrete vom 22. October 1814 Zahl 1106 der Justizgesetz-Sammlung enthaltene allerhöchste Vorschrift auf Namensfertigungen in jüdischer oder hebräischer Schrift, welche auf einer in landesüblicher Sprache im Inlande ausgestellten Privaturkunde, oder auf öffentlichen Urkunden vorkommen, Anwendung finde, wird in Folge allerhöchsten Entschließung vom 14. Februar 1846 erklärt, daß dergleichen Namensfertigungen bloß als Handzeichen anzusehen, mithin auf solche Art unterfertigte Schriften nach den für Urkunden, die mit einem Handzeichen des Ausstellers versehen sind, geltenden Vorschriften zu beurtheilen seyen.

Welche Erläuterung in Folge des hohen Hofkanzleidecretes vom 4. März 1846 Zahl 7135 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 31. März 1846 Gubernial-Zahl 16670.

40.

Stämpelfreiheit der von den Advocaten um Enthebung von aufgetragenen Curatorien und officiosen Partheivertretungen überreichten Gesuche.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 25. Jäner 1846 Zahl 44836-3143 die im Einvernehmen mit

38.

Przedmiotem przysięgi spór rozstrzygającym są tylko fakta (uczynki).

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 20. Stycznia 1846 zadeklarować: Przysięga spór rozstrzygająca nie może mieć nigdy za przedmiot istnienie lub nieistnienie należności (debiti), ale tylko wyłącznie istnienie lub nieistnienie uczynku (faktum), z któregoby należność wykazała się.

To najwyższe postanowienie podaje się do powszechnéj wiadomości w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 4. Marca 1846, za l. 6925.

Obwieszczenie gub. z d. 31. Marca 1846 do l. gub. 15520.

39.

O skuteczności podpisów imiennych żydowskich albo hebrejskich.

Na zapytanie, czyli przepis najwyższy, zawarty w dekrecie nadwornym z d. 22. Października 1814, do l. 1106 zbioru Ustaw sądowych, zastosowny być ma do podpisów imiennych, pismem żydowskiém lub hebréjskiém, wyrażoném na dokumencie prywatnym lub publicznym, wydanym w kraju, językiem krajowym, czyli w kraju używanym; stanowi się w skutek najwyższego postanowienia z d. 14. Lutego 1846, że takowe podpisy imion tylko jako znaki ręczne uważane, a zatém pisma, tym sposobem podpisane, podług przepisów wydanych na dokumenta, znakiem ręcznym wydawcy opatrzone, osądzone być mają.

Którето objaśnienie w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 4. Marca 1846 do l. 7135, niniejszém do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z dnia 31. Marca 1846 do l. gub. 16670.

40.

Proźby adwokatów o uwolnienie od nakazanych kuratoryjów i zastępywania strón z Urzędu, nie podpadają stęplowi.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła dekretem z dnia 25. Stycznia 1846, do l. 44836-3143 decy-

der k. k. obersten Justizstelle erfolgte hohe Entscheidung eröffnet, daß die Gesuche der Advocaten um Enthebung von den ihnen, von den Gerichtsstellen aufgetragenen Curatorien und officiosen Partheivertretungen im Sinne des §. 81. Zahl 2. des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jäner 1840 dem Stämpel nicht unterliegen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 14. Februar 1846 Zahl 3556, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und sonstigen Organe.

Gubernial-Erledigung vom 6. April 1846 Gubernial-Zahl 16617.

41.

Allgemeine Vorschift nebst einer neuen Ordinations-Norm für Sanitäts-Individuen, welche auf Rechnung des Aerars oder eines unter öffentlichen Aufsicht stehenden Fondes, Arzeneien ordiniren oder bereiten.

In der Anlage ./. wird den k. k. Kreisämtern die mit dem h. Hofkanzleidecrete vom 24. März d. J. Zahl 6067 herabgelangte Vorschrift für Sanitäts-Individuen, welche auf Rechnung des Aerars, oder eines unter öffentlicher Aufsicht stehenden Fondes Arzeneien ordiniren oder bereiten, nebst einer neuen allgemeinen, Medikamenten-Ordinations-Norm mit dem Auftrage zugemittelt, hievon jedem angestellten und dienstlich verwendeten Privat-Sanitäts-Individuum so wie jedem der dortkreisigen Apotheker ein Exemplar gegen in den Akten zu verwahrende Empfangsbestätigung mit dem Bedeuten sogleich zuzustellen, daß diese neue Vorschrift, durch welche sowohl die zum Gebrauche der ärzlichen Individuen, welche Findlinge behandeln bestimmte, mit der hierortigen Verordnung vom 25. März 1823 Z. 14654 bekannt gemachte, als auch die mit dem hierortigen Erlaße vom 25. Februar 1840 Z. 3977 für öffentliche Krankenanstalten nnd die öffentliche Krankenpflege überhaupt eingeführte Medikamenten-Ordinationsnorm außer Wirksamkeit gesetzt wird, vom 1. Juni d. J. in allen jenen Fällen, in deren der Staatsschatz oder ein öffentlicher Fond die Medikamentenauslagen ganz oder zum Theile trägt, in Anwendung zu bringen sey, daher sich von diesem Zeitpunkte angefangen bei der Medikamenten-Verordnung von Seite der ordinirenden Sanitäts-Individuen, so wie bei der Bereitung, Expedition und Taxirung der ordinirten Arzeneien von Seite der die Medikamenten-Liefe-rung besorgenden Apotheker, dann der in Epidemiefällen die Arzneien aus den Hausapotheken ausnahmsweise verabfolgenden Landwundärzte genau hiernach zu benehmen ist.

Gubernial-Verordnung vom 8. April 1846 Gubernial-Zahl 20080.

zyję, w porozumieniu z c. k. najwyższym Trybunałem sądowniczym zapadłą, że prośby adwokatów o uwolnienie od nadanych sobie przez Sądy kuratoryjów i zastępywania stron z urzędu w myśl §. 81. l. 2. Ustawy stęplowéj i taksowéj z dnia 27. Stycznia 1840 nie podpadają stęplowi.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 14. Lutego 1846, pod l. 3556, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i innych Urzędów.

Ogłoszenie gub. z dnia 6. Kwietnia 1846 do liczby gub. 16617.

41.

Ogólny przepis wraz z prawidłem ordynowania dla lekarzów, którzy na rachunek skarbu albo funduszu, pod dozorem publicznym zostającego, lekarstwa przepisują albo też robią.

W załączeniu .|. przeséła się c. k. Urzędom obwodowym udzielony dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 24. Marca t. r., do l. 6067 przepis dla osób nad zdrowiem publicznem czuwających, które na rachunek skarbu albo funduszu, pod dozorem publicznym zostającego, lekarstwa przepisują albo też robią, wraz z nowem prawidłem ordynowania lekarstw, z poleceniem doręczenia bez zwłoki jednego egzemplarza każdemu na posadzie zostającemu i do służby używanemu lekarzowi prywatnemu, niemniej każdemu aptekarzowi z tamecznego obwodu za poświadczeniem odebrania, w aktach przechować się mającem, że ten nowy przepis, przez któren tak prawidło ordynowania lekarstw, dane dla lekarzów, trudniących się leczeniem podrzutków, ogłoszone rozporządzeniem gubernijalném z d. 25. Marca 1823, do l. 14654, równie jak i przepis ordynowania lekarstw, zaprowadzony ogłoszeniem gubernijalnem z dnia 26. Lutego 1840, do l. 3977 w publicznych zakładach dla chorych i w publicznem pielęgnowaniu chorych w ogólności, znosi się, zacząwszy od 1go Czerwca t. r. zastosowany być ma we wszystkich przypadkach, w których skarb lub fundusz publiczny wydatki na lekarstwa całkiem lub częścią ponosi, że więc zacząwszy od tego czasu, ściśle go się trzymać mają lekarze, przepisując lekarstwa, niemniéj aptekarze, dostarczający lekarstwo przy robieniu, wydawaniu i taksowaniu, na koniec chirurgowie na prowincyi, dostarczający w razie epidemii wyjątkowo lekarstw z apteczek domowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 8. Kwietnia 1846, do l. gub. 20080.

•|·

Allgemeine Vorschrift für Sanitäts-Individuen, welche auf Rechnung des Aerars oder eines unter öffentlicher Aufsicht stehenden Fondes Arzneien ordiniren oder bereiten.

Die Aerzte, Wundärzte und Apotheker haben sich in jenen Fällen, wo auf Rechnung des Aerars oder eines unter öffentlicher Aufsicht stehenden Fondes Arzneien ordinirt oder bereitet werden, künftig an folgende Vorschriften zu halten:

§. 1.

Die Aerzte und Wundärzte sind bei den dießfälligen Ordinationen auf die in der jeweiligen letzten Auflage der österreichischen Pharmacopoe enthaltenen Heilkörper beschränkt.

§. 2.

Den allgemeinen Benennungen der Arzneimittel sind jederzeit jene Merkmale deutlich und bestimmt beizufügen, welche zur richtigen Erkenntniß ihrer Eigenschaften, folglich auch zur genauen Bestimmung des Preises der Heilmittel nothwendig sind.

§. 3.

Der Gebrauch der chemischen Formeln und der Gewichtszeichen ist nicht gestattet. Die Ingredienzen und die Quantitäten derselben müssen mit ausgeschriebenen Worten bezeichnet werden.

§. 4.

Außer jenen Arzneien, welche in den nachfolgenden Recept-Formeln angegeben sind, dürfen keine anderen Heilmittel normaliter ordinirt werden; es sind daher alle Arzneien, welche bei besonderen Krankheiten zufolge richtiger Indication aus anderweitigen in der §. 1 bemerkten Pharmacopoe enthaltenen Heilkörpern bereitet werden sollen, jederzeit durch Magistral-Formeln zu ordiniren.

§. 5.

Unnöthige Zusammensetzungen von Heilmitteln sollen nicht verschrieben werden.

§. 6.

Arzneimittel von höherem Werthe, als: Bisam, Bibergeil, China-Extracte, chinesische Rhabarber, ätherische Oele u. s. w., so wie die aus denselben bestehenden Präparate dürfen ohne dringende Noth nicht ordinirt werden, besonders wenn mit wohlfeileren und einheimischen Medicamenten derselbe Heilzweck erreicht werden kann.

§. 7.

Von Arzneikörpern, welche in der Taxe als käuflich und als durch pharmaceutische Kunst verfertigte Zubereitungen vorkommen, sind nur die Ersteren zu verordnen. Es ist daher

·|·

Ogólne prawidło dla osób nad zdrowiem publicznem czuwających, które na rachunek skarbu, albo funduszu pod dozorem publicznym zostającego lekarstwa przepisują albo robią.

Lekarze, chirurgowie i aptékarze mają się w razie, gdy się na rachunek skarbu lub funduszu, pod dozorem publicznym zostającego, lekarstwa przepisuje albo robi, następujących na przyszłość trzymać prawideł:

§. 1.

Lekarze i chirurgowie są przy takich ordynacyjach ograniczeni na leki, zawarte w ostatniem wydaniu farmakopei austryjackiéj.

§. 2.

Do ogólnych nazw leków dodać zawsze należy jasne i wyraźnie znamiona, które do należytego poznania ich własności, a więc i do dokładnego oznaczenia ceny lekarstw są potrzebne.

§. 3.

Formuł chemicznych i znaków wagi używać nie wolno. Ingredyjencyje i ilość onych powinny być pisanémi słowami oznaczone.

§. 4.

Oprócz lekarstw, wyszczególnionych w następujących formułach receptowych, niewolno zwykle żadnych innych leków przepisywać; wszystkie więc lekarstwa, które się w szczególnych chorobach w skutek należytego oznaczenia z innych, w wymienionéj w §fie 1. farmakopei zawartych leków robić mają, powinny być zawsze formułą magistralną przepisane.

§. 5.

Niepotrzebnego przymieszywania leków nie powinno się przepisywać.

§. 6.

Leków większéj wartości, jako to: piżma, bobrowej esencyi, ekstraktu chiny, rabarbaru chińskiego, olejów eterycznych i t. d., równie jak i preparatów z tychże, niewolno bez koniecznej potrzeby przepisywać, osobliwie, jeżeli tańsze i krajowe lekarstwa mogą ten sam skutek sprawić.

§. 7.

Z leków, które w taksie jako będące na przedaż i jako preparaty sztuki aptékarskiéj są wymienione, należy tylko piérwsze z tychże przepisywać. Powinno się więc

§. 8.

zur kohlensaueren Bittererde jedesmal der Beisatz zu machen, daß das käufliche Präparat derselben genommen werden soll. Es sind aber auch

§. 9.

rücksichtlich solcher Arzneikörper, welche bloß nach dem Preise taxirt sind, der zu entrichten ist, wenn sie von den Apothekern vorschriftsmäßig bereitet werden, nur die im Handel vorkommenden, fabriksmäßig bereiteten und daher käuflichen Producte derselben mit dem Beisatze »venalis« dann zu verschreiben, wenn sie zu Räucherungen oder zu solchen Heilzwecken gebraucht werden, wozu man sie ohne Nachtheil für den Kranken verwenden kann.

§. 10.

Einfache Aufgüsse, Decocte und Umschläge, wozu auch der Senfteig gehört, haben die Aerzte und Wundärzte nicht in der Apotheke, sondern in den dazu bestimmten Localitäten der Krankenhäuser oder in den Wohnungen der Kranken, nach der den Wärtern zu gebenden Belehrung, verfertigen zu lassen.

§. 11.

Eben so sollen sie Vesicatore und andere Pflaster nur dann in der Apotheke aufstreichen lassen, wenn die Dürftigkeit des Kranken und seiner Angehörigen so groß ist, daß sie die dazu nöthige Unterlage nicht besitzen.

§. 12.

Zu den Umschlägen aus Leinsamenmehl ist jederzeit das Pulver aus den nach dem Pressen dieser Samen zurückbleibenden Kuchen zu verordnen.

§. 13.

Wenn in Krankenanstalten für mehrer Kranke in einer und derselben Ordinations-Zeit ganz gleichartig zusammengesetzte Arzneien benöthigt werden, so sind dieselben mit Beifügung der Bett-Nummern oder des Namens und der übrigen vorgeschriebenen Bezeichnungen der Kranken rubrikenweise zusammen zu verschreiben.

Dieser Vorgang ist, wenn er leicht ausführbar erscheint, auch bei Volkskrankheiten zu beobachten.

§. 14.

Zum gewöhnlichen Tranke soll man in den im §. 10. erwähnten Localitäten Gerste sieden lassen, welche jedoch nicht in der Apotheke gefaßt werden darf.

§. 15.

Salze sind bei Decocten oder bei solchen Mixturen, welche aus Flüssigkeiten bestehen, die ohne Nachtheil der Heilwirkung heiß gemacht werden können, in Kristall-Form zu verschreiben, wenn die Quantitäten der Flüssigkeiten die heiß aufgelösten Salze

§. 8.

do kwasu węglowego zawsze dodać, że się ma wziąć będący na przedaż preparat z niéj. Lecz

§. 9.

i co do takich leków, które tylko podług ceny otaksowano, jakę zapłacić należy, jeżeli je aptékarze podług przepisu robią, powinno się jedynie będące w handlu, fabrycznie przyrządzane, a więc do nabycia będące wyroby tychże wtedy przepisywać, dodając słowo »venalis«, jeżeli ich się używa do wykadzania albo też w takim celu lekarskim, do którego ich bez złego skutku dla chorego użyć można.

§. 10.

Pojedyńczych infuzyj, odwarów i okładania, do czego i synapizm należy, nie powińni lekarze i chirurgowie w aptéce kazać robić, lecz w przeznaczonych do tego miejscach w szpitalach albo mieszkaniach chorych podług nauki, któréj posługaczom udzielić mają.

§. 11.

Tak samo nie powinni wezykatoryj i innych plastrów tylko wtedy w aptéce kazać robić, jeżeli chory i jego krewni tak są biedni, że nie posiadają potrzebnéj do tego podkładki.

§. 12.

Do okładanek z mąki lnianéj należy zawsze przepisywać mączkę z makuchów lnianych.

§. 13.

Jeżeli w szpitalu potrzeba dla kilku chorych w tym samym czasie ordynacyi zupełnie jednakowych lekarstw, powinno się one w rubrykach razem przepisywać, dołączając liczbę łóżka albo nazwisko i resztę przepisanych znamion.

Tego porządku, skoro się da łatwo uskutecznić, należy się także trzymać w chorobach epidemicznych.

§. 14.

Na zwyczajny napój powinno się kazać ugotować jęczmienia w miejscach, w §fie 10. wymienionych, nie brać go jednakże z aptéki.

§. 15.

Sole do odwarów i mikstur, składających się z płynów, które bez pozbawienia ich skuteczności mogą być rozgrzane, powinny być w formie krystalicznéj przepisywane, jeżeli ilość płynów roztrwożone w gorące sole i po wychłódnieniu w

auch nach ihrem Erkalten aufgelöst erhalten. Salze sind daher nur dann als alkoholisirte Pulver zu verordnen, wenn sie anderen Pulvern oder Lattwergen, oder solchen Flüssigkeiten beizumengen wären, welche nicht heiß gemacht werden dürfen, oder welche das Salz beim Erkalten in krystallisirtem Zustande absetzen würden.

§. 16.

Statt der aromatischen Wässer sind in der Regel die Pflanzenaufgüsse zu verschreiben, nur im Nothfalle ist die Anwendung einiger in der Pharmacopoe enthaltenen destillirten Wässer gestattet. In einem solchen Falle sind jedoch nur die wirksamen wohlfeileren aromatischen Wässer zu wählen, und die kostspieligeren destillirten Wässer, als das Pomeranzenblüthen- und Bibergeil-Wasser, zu vermeiden.

§. 17.

Bei der Verschreibung einiger oder mehrerer Pulver sind die Ingredienzen niemal für ein einzelnes Pulver mit dem Beisatze »dentur tales doses«, sondern für alle zusammen zu verordnen. Die ganze Quantität soll gemischt und sodann in die erforderliche Zahl gleicher Gaben getheilt werden.

§. 18.

Zucker ist außer den in den beigefügten Recept-Formeln angegebenen Fällen der Regel nach nur zu Pulvern zu verwenden. Syrupe dürfen nur für Kinder verschrieben werden, und selbst dann ist nur der einfache, der Diacodium- und der Cichorien-Syrup mit Rhabarber zu ordiniren.

§. 19.

Zur Verbesserung des Geschmackes ekelhafter Arzneien ist das Süßholzwurzel-Extract zu benützen; Zucker und der einfache Syrup bei erwachsenen Kranken ist zu diesem Behufe ausnahmsweise nur dann zuläßig, wenn sich eine wesentliche Verbesserung des Geschmackes der Arznei erwarten läßt. Bei bittern Arzneien ist der Zusatz eines Versüßungsmittels zweckwidrig, und daher nicht gestattet.

§. 20.

Zu sechs Pulvern darf höchstens ein Quentchen Zucker, zu einem Decocte, Aufguße oder einer Mixtur dürfen höchstens vier bis sechs Quentchen Syrup oder zwei Quentchen Zucker verschrieben werden; es ist demnach der Zusatz des Schüßholzwurzel-Aufgußes als Geschmack verbesserndes Mittel nicht mehr zu gebrauchen.

§. 21.

Zucker in ganzen Stücken, oder in Krystallen, oder in Pulverform ohne Zusatz eines pharmaceutischen Präparates darf nicht in der Apotheke gefaßt werden.

roztworzeniu utrzymuje. Sole ma się więc jako proszki alkoholizowane tylko wtedy przepisywać, gdyby miały być przymieszane do innych proszków albo soków (powidełek) albo też do takich płynów, których rozgrzać nie można, albo w którychby po wychłódnięciu sól w stanie krystalicznym osiadła.

§. 16.

Zamiast wód pachnących należy zwykle przepisywać infuzyje z roślin, tylko w koniecznéj potrzebie wolno użyć niektórych w farmakopei zawiérających się wód destylowanych.

W takim razie potrzeba wszelako wybiérać tylko tańsze wody pachnące, nie używać zaś droższych wód destylowanych, jak n. p. wody z kwiatu pomarańczowego, essencyi bobrowéj.

§. 17.

Przepisując kilka albo i więcéj proszków, nie należy nigdy ingredyencyi do jednego proszku słowami »dentur tales doses«, lecz do wszystkich razem przepisywać. Cała ilość ma być zmieszana, a potem na potrzebną liczbę doz podzielona.

§. 18.

Oprócz wypadków, przytoczonych w załączonéj formule recept, niewolno cukru zwyczajnie tylko do proszków używać. Ulopków nie wolno tylko dla dzieci przypisywać, a nawet wtenczas należy ordynować pojedyńczy ulopek z dyjakodium i cykoryi z rabarbarem.

§. 19.

Dla naprawienia smaku lekarstwóm obrzydliwym, użyć soku lukrecyi i cukru i prostego syropu dla dorosłych tylko wyjątkowo wtenczas, jeżeli smak leku istotnie naprawi się. W lékach gorszkich osłoda sprzeciwia się celowi, więc nie dozwala się.

§. 20.

Do sześciu proszków można najwięcéj kwintel cukru, do jednego odwaru, infuzyi albo mikstury najwięcéj cztéry lub sześć kwintlów ulepku lub dwa kwintle cukru przepisać; nie należy już zatem dodawać infuzyi z lukrecyi do poprawienia smaku.

§. 21.

Cukru w całkowitych bryłach, albo kryształach, albo w mączce bez dodania doń preparatu aptékarskiego nie wolno brać z aptéki.

§. 22.

Gemeine Klystiere sind bloß aus lauem Wasser, reitzende aus lauem Wasser mit Küchensalz, und schleimige Klystiere aus Leinsamenabsud, Weitzenkleien und ähnlichen wohlfeilen Ingredienzen in den §. 10. bemerkten Localitäten zuzubereiten.

§. 23.

Die Arzneien dürfen niemals pro communitate verordnet werden, sondern es müssen in allen Fällen, wo ein und dasselbe Heilmittel für mehrer Kranke verschrieben wird, die Namen derselben ersichtlich gemacht werden.

§. 24.

Einer jeden Ordination ist die Signatur oder die Gebrauchsweise der Arznei beizufügen, und das Recept von dem Aussteller deutlich und mit dem Beisatze »Arzt oder Wundarzt« zu unterfertigen.

§. 25.

Bei Wiederholungen der Arzneien ist jedesmal ein neues Recept zu schreiben, niemals darf bloß gegen eine Bemerkung von Seite des Apothekers auf dem Recepte selbst eine Arznei repetirt werden.

§. 26.

Auf einem jeden Recepte muß der nach der gesetzlichen Taxe berechnete Preis, und wenn die Arzneien aus öffentlichen Apotheken geliefert werden, der Name des Pharmaceuten, welcher die Arznei bereitet und taxirt hat, deutlich angesetzt werden.

§. 27.

Da, wo eine Aufrechnung für Gläser, Stöpsel, Verband und Signatur bisher nicht stattgefunden hat, kann derselben auch für die Folge nicht Raum gegeben werden.

§. 28.

Auf dem Lande wird diese Aufrechnung nur dann gestattet, wenn die Patienten außerhalb des Standortes einer öffentlichen oder einer berechtigten Haus-Apotheke sich befinden, und wenn eine Arznei das erstemal verabreicht wird.

§. 29.

Es dürfen nicht weiße, sondern nur grüne Gläser aufgerechnet werden.

§. 30.

Auf den Recepten für Kinder ist nicht nur jedesmal beizusetzen, daß die Arznei für ein Kind bestimmt sey, sondern es ist auch das Alter des Kindes anzugeben.

§. 31.

Bei der Verordnung der Arzneien für Kinder ist überhaupt sowohl bezüglich der Auswahl des Heilmittels, als auch rücksichtlich der Gabe desselben das verschiedene Alter des Kranken von

§. 22.

Enemy pospolite powinno się w miejscach, w §. 10. wymienionych, tylko z letnej wody robić, drażniące z letnej wody i soli kuchennéj, a klejowate enemy z odwaru z siemienia lnianego, otrąb przenicznych i podobnych tanich ingredyjencyj.

§. 23.

Lekarstw niewolno nigdy zapisywać pro comunitate, lecz zawsze, ile razy to samo lekarstwo przepisuje się dla kilku chorych, należy ich nazwiska wymienić.

§. 24.

Do każdéj ordynacyi ma być zawsze dodana sygnatura czyli sposób używania lekarstwa, i recepta przez wydającego wyraźnie podpisana z dodatkiem »lekarz albo chirurg«.

§. 25.

Jeżeli potrzeba powtórzyć lekarstwo, powinno się każdy raz nową pisać receptę, nigdy nie wolno powtarzać lekarstwa za dopiskiem aptékarza, na samejże recepcie umieszczonym.

§. 26.

Na każdéj recepcie musi być dokładnie wyrażona cena, obliczona podług prawem ustanowionéj taksy, a jeżeli lekarstw dostarczają aptéki publiczne, nazwisko aptékarza, który lekarstwo robił i taksował.

§. 27.

Gdzie dotąd za szkła, korki, obwiązki i sygnaturę nic nie liczono, nie można i nadal nic liczyć.

§. 28.

Na prowincyi wtedy jedynie takie policzenie jest pozwolone, jeżeli chorzy znajdują się za stanowiskiem publicznéj albo też upoważnionéj aptéki domowéj, i jeżeli się lekarstwo piérwszy raz daje.

§. 29.

Niewolno liczyć szkła białego tylko zielone.

§. 30.

Na receptach dla dzieci należy każdą razą nietylko dołożyć, że lekarstwo jest dla dziecięcia, lecz oraz ile mu lat.

§. 31.

Ordynując lekarstwa dla dzieci, powinno się w ogólności tak co do wyboru leku, jak i co do dozy tegoż należy-

der ersten Lebenszeit bis zum fünfzehnten Jahre genau zu berücksichtigen.

§. 32.

Die Aerzte und Wundärzte haben die Mehrauslagen zu ersetzen, welche sie dem Aerar oder den öffentlichen Fonden durch kostspielige Ordinationen verursachen, wenn sie sich hierüber nicht gehörig rechtfertigen können.

§. 33.

Im Nachhange werden die Ordinations-Normen als ein Vorbild und als ein Erleichterungsmittel bei der Arznei-Verordnung und Bereitung, so wie bei der Prüfung und Tax-Revision mit der Weisung beigesetzt, daß nur die darin enthaltenen Benennungen der Recept-Formeln normaliter ordinirt werden dürfen.

ty mieć wzgląd na rozmaity wiek chorego od piérwszéj pory życia aż do 15go roku.

§. 32.

Lekarze i chirurgowie mają zwrócić przewyższające wydatki, do jakich skarb albo publiczne fundusze przez kosztowne ordynacyje przyprowadzili, jeżeli się z tego nie będą mogli należycie usprawiedliwić.

§. 33.

W dodatku przyłącza się prawidła ordynowania jako wzór i jako środek ulżenia w ordynowaniu i robieniu lekarstw, niemniéj w rozpoznawaniu i sprawdzaniu taksy, oznajmiając oraz, że tylko zawarte w nich nazwy formuł na recepty ordynować wolno.

Ordinations-Norm

für jene Sanitäts-Individuen, welche für Kranke, die das fünfzehnte Lebensjahr überschritten haben, auf Rechnung des Aerars oder eines unter öffentlicher Aufsicht stehenden Fondes, Arzneien verschreiben.

Decoctum althaeae.

(Decoctum emolliens.)

Rp. Radicis althaeae drachmas tres
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Decoctum chinae.

Rp. Corticis chinae regiae ruditer tusi unciam semis
coque cum sufficiente quantitate aquae per horam.
Colatura fortiter expressa unciarum octo
Detur usui.

Decoctum dulcamare.

Rp. Stipitum dulcamare drachmas tres
coque cum sufficiente aquae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Ita paratur: Decoctum lichenis islandici.

Decoctum graminis.

Rp. Radicis graminis unciam unam
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horae.
Colatura expressa unciarum octo
Detur usui.

Decoctum hippocastani.

Rp. Corticis hippocastani rudiditer tusi unciam unam
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horae.
Colatura expressa unciarum octo
Detur usui.

Ita paratur: Decoctum corticis quercus.

Decoctum ononidis.

Rp. Radicis ononidis spinosae unciam semis
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Ita paratur: Decoctum radicis polygalae vulgaris.

Decoctum salep.

Rp. Radicis salep ruditer tusae grana quindecim
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Decoctum salicis.

Rp. Corticis salicis albae ruditer tusae unciam unam
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horae.
Colatura fortiter expressa unciarum octo
Detur usui.

Decoctum solvens.

Rp. Radicis taraxaci
,, cichorei ana unciam semis
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horae.
Colatura fortiter expressa unciarum octo
Detur usui.

Emulsio amygdalina.

Rp. Amygdalarum dulcium decorticatarum drachmas duas; aquae fontanae quantum satis, ut fiat lege artis emulsio.
Colaturae unciarum octo adde sacchari albi drachmas duas.
Detur usui.

Infusum amarum.

Rp. Herbae trifolii fibrini drachmas tres
Corticum aurantiorum drachmas duas
infunde cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Infusum angelicae.

Rp. Radicis angelicae drachmas duas
infunde cum sufficiente quantate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Ita paratur: Infusum baccarum juniperi.

" " : Infusum radicis calami aromatici.

Infusum florum arnicae.

Rp. Florum arnicae drachmas duas
infunde cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Detur usui.

Infusum caryophillatae.

Rp. Radicis caryophillatae unciam semis
infunde cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Infusum chamomillae.

Rp. Florum chamomillae vulgaris drachmas duas
infunde cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Ita paratur: Infusum florum sambuci.

" " : " herbae menthae crispae.

" " : " radicis arnicae.

" " : " radicis liquiritiae.

" " : " polygalae senegae.

" " : " seminum phellandrii aquatici.

Infusum valerianae.

Rp. Radicis valerianae sylvestris drachmas tres
infunde cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum octo
Detur usui.

Ita paratur: Infusum floridae herbae millefolii.

Infusum sennae cum sale amaro.

(Potio laxans fortior.)

Rp. Foliorum sennae drachmas duas.
infunde cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colaturae unciarum octo
adde
Salis amari crystallisati unciam semis.
Detur usui.

Mixtura gummosa.

Rp. Pulveris gummi arabici alcoholisati drachmas tres.
Sacchari albi drachmas duas
Aquae fontis uncias octo.
Misce, detur usui.

Mixtura juniperina.

(Mixtura diuretica.)

Rp. Roob juniperi
Oximellis scillae ana unciam semis
Infusi baccarum juniperi dosim unam.
Misce, detur usui.

Mixtura nitrosa.

Rp. Nitri crystallisati drachmam unam
Oximellis simplicis unciam unam
Aquae fontis uncias octo.
Misce, detur usui.

Mixtura oleosa.

Rp. Olei amygdalarum recenter pressi
Syrupi simplicis ana drachmas tres

Mucilaginis gummi arabici drachmas sex
bene subactis adde tereudo
Aquae fontanae uncias octo.
Detur usui.

Mixtura sambucina.
(Mixtura diaphoretica.)

Rp. Roob sambuci unciam semis
Infusi florum sambuci uucias octo
Liquoris amonii acetici concentrati drachman unam.
Misce, detur usui.

Potio cum sale amaro.
(Potio laxans.)

Rp. Salis amari crystallisati unciam unam.
solve in aquae fontanae unciis octo.
Detur usui.

Potio cum tartaro emetico.
(Potio emetica.)

Rp. Tartari emetici graoa tria
solve iu aquae destillatae unciis tribus
Detur usui.

Pulvis aerophorus.

Rp. Bicarbonatis sodae scrupulos duos
Acidi tartrici scrupulum unum.
Misce et divide in doses aequales Nro. sex.

Pulvis gummosus.

Rp. Pulveris gummi arabici
Sacchari albi ana drachmam semis.
Misce et divide in doses aequales sex.

Pulvis ipecacuanhae cum tartaro emetico.
(Pulvis emeticus.)

Rp. pulveris radicis ipecacuanhae grana decem
,, tartari emetici granum unum.
Misce, detnr usui.

Pulvis Plummeri.

Rp. Sulfuris aurati antimonii
Calomelanos ana grana sex

Magnesiae carbonicae venalis scrupulum unum
Pulveris sacchari scrupulos duos.
Misce exacte et divide in doses aequales sex.

Solutio salina.

(Mixtura salina.)

Rp. Arcani duplicati crystallisati unciam semis
solve in aquae fontanae unciis octo.
Detur usui.

Species lignorum.

Rp. Stipitum dulcamarae
Radicis liquiritiae ana unciam semis
,, bardanae
Ligni juniperi
,, guajaci ana unciam unam.
Misce, detur usui.

Species pro cataplasmate emolliente.

Rp. Farinae secalis
,, seminum lini placentarum
ana libram semis.
Misce.

Species pro fomento aromatico.

Rp. Herbae serpylli
Florum chamomillae vulgaris ana unciam semis.
Conscissa misce. Auf ein Seitel Wasser.

Species pro fomento emolliente.

Rp. Foliorum malvae
,, verbasci ana unciam semis.
Conscissa misce. Auf ein Seitel Wasser.

Species pro fomento sicco.

Rp. Furfuris tritici uncias quatuor
Pulveris grossi florum chamomillae vulgaris.
,, ,, ,, sambuci ana unciam semis.
Misce.

Unguentum e pulvere carbonum.

Rp. Axungiae porci unciam unam
Pulveris carbonum vegetabilium drachmas tres.
Misce.

Unguentum mercurii album.

Rp. Axungiae porci unciam semis
Mercurii praecipitati albi drachmam semis.
Misce exactissime.

Unguentum saturninum seu lithargyri.

Rp. Axungiae porci drachmas sex
liquefactae admisce
Aceti lithargyri drachmas duas.
Detur.

Ordinations-Norm

zur Richtschnur für jene Sanitäts-Individuen, welche für Kranke im Kindesalter auf Rechnung des Aerars oder eines unter öffentlicher Aufsicht stehenden Fondes Arzneien verschreiben, wobei insbesondere die §§. 30 und 31 der allgemeinen Vorschrift genau zu beobachten sind.

Decoctum althaeae.
(Decoctum emoliens)

Rp. Radicis althaeae drachmam unam
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Decoctum althaeae mannatum.

Rp. Radicis althaeae drachmam unam
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae, adde
Mannae calabrinae unciam semis
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Decoctum chinae.

Rp. Corticis chinae regiae ruditer tusae drachmas duas
coque cum sufficiente quantitate aquae per horam.
Colatura fortiter expressa unciarum quatuor
Detur usui.

Decoctum dulcamarae.

Rp. Stipitum dulcamarae drachmam semis
coque cum sufficiente quantitate axuae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Decoctum graminis.

Rp. Radicis graminis drachmas tres
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horae.
Colatura fortiter expressa unciarum quatuor
Detur usui.

Decoctum hippocastani.

Rp. Corticis hippocastani ruditer tusi drachmas tres
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horae.
Colatura expressa unciarum quatuor
Detur usui.

Ita paratur: Decoctum corticis quercus.

Decoctum lichenis islandici.

Rp. Lichenis islandici drachmam unam
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Decoctum ononidis.

Rp. Radicis ononidis spinosae drachmas duas
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Ita paratur: Decoctum radicis polygalae vulgaris.

Decoctum salep.

Rp. Radicis salep ruditer tusae grana octo
coque cum sufficiente quantitate aquae fontanae per $\frac{1}{4}$ horae.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Decoctum solvens

Rp. Radicis taraxaci
» cichorei ana drachmam unam et semis
coque cum sufficiente quantitate aquae per $\frac{1}{2}$ horae.
Colatura fortiter expressa unciarum quatuor
Detur usui.

Emulsio amygdalina.

Rp. Amygdalarum dulcium excorticatarum drachmam unam
Aquae fontanae quantum satis, ut fiat lege artis emulsio.
Colaturae unciarum quatuor adde:
Sacchari albi drachmam unam.
Detur usui.

Hydromel infantum.

Rp. Aquae laxativae Viennensis drachmas sex
Syrupi cichorei cum rheo drachmas duas.
Misce, detur usui.

Infusum angelicae.

Rp. Radicis angelicae scrupulos duos
infunde cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Ita paratur: Infusum baccarum juniperi contusarum.

Infusum caryophillatae.

Rp. Radicis caryophillatae drachmam unam et semis infunde cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Infusum chamomillae.

Rp. Florum chamomillae vulgaris drachmam unam
infundae cum sufficiente quantitate aquae fervidae per $\frac{1}{4}$ horae vase clauso.
Colatura unciarum quatuor
Detur usui.

Ita paratur: Infusum florum sambuci.

» » : » herbae menthae crispae.

» » : » radicis calami aromatici.

» » : » » liquiritiae.

» » : » » valerianae sylvestris.

» » : » seminum foeniculi.

Linctus gummosus.

(Linctus demulcens.)

Rp. Mucilaginis gummi arabici drachmas sex
Syrupi simplicis drachmas duas.
Misce.

Linctus anodynus.

Rp. Mucilaginis gummi arabici drachmas sex
Syrupi diacodii drachmas duas.
Misce.

Mixtura gummosa.

Rp. Pulveris gummi arabici alcoholisati drachmam unam et semis.
Sacchari albi drachmam unam
Aquae fontanae uncias quatuor.
Misce, detur usui.

Mixtura juniperina.

(Mixtura diuretica).

Rp. Roob juniperi
Oxymellis scillae ana drachmas duas
Infusi baccarum juniperi uncias quatuor.
Misce, detur usui.

Mixtura nitrosa.

Rp. Nitri crystallisati grana decem
Oxymellis simplicis unciam semis
Aquae fontanae uncias quatuor.
Misce, detur usui.

Mixtura oleosa.

Rp. Olei amygdalarum recenter pressi drachmam unam
Mucilaginis gummi arabici
Syrupi simplicis ana drachmas duas
bene subactis admisce terendo aquae fontanae uncias quatuor.
Detur usui.

Mixtura sambucina.

(Mixtura diaphoretica.)

Rp. Roob sambuci drachmas duas

Infusi florum sambuci uncias quatuor
Liquoris ammonii acetici concentrati scrupulos duos.
Misce.

Pulvis gummosus.

Rp. Pulveris gummi arabici scrupulum unum
» sacchari albi scrupulos duos.
Misce et divide in doses aequales sex.

42.

Bestimmungen bezüglich der Zeitpunctes, bis zu welchem die sich verehligenden Witwen oder weiblichen Waisen die Wahl zwischen der Abfertigung oder dem Vorbehalte ihres Aerarial-Bezuges zu erklären haben.

Seine Majestät haben zufolge Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer vom 6. März d. J., Zahl 6785-608 mit allerhöchster Entschließung vom 14. Februar 1846 anzuordnen geruhet, daß in den Fällen, für welche nach den bestehenden Vorschriften einer pensionirten oder provisionirten Staatsdieners-Witwe bei ihrer Wiederverehligung die Wahl zwischen der Abfertigung oder dem Vorbehalte des genossenen Bezuges für den Eintritt des nochmaligen Witwenstandes gestattet ist, diese Wahl von der hiezu Berechtigten längstens bis zum Ablaufe von drei Jahren nach ihrer Wiederverehligung der Behörde, von welcher die Anweisung des Bezuges verfügt wurde, schriftlich erklärt werden müsse. Erfolgte die schriftliche Erklärung der getroffenen Wahl innerhalb dieser Frist nicht, so hat die Ertheilung der Abfertigung nicht mehr statt zu finden, und es kann dann nur der Fortbezug des früheren Genußes bei dem Wiedereintritte des Witwenstandes, so weit die vorschriftsmäßigen Bedingungen vorhanden sind, angesprochen werden.

Dieselben Bestimmungen gelten in Folge der berufenen allerhöchsten Entschließung bezüglich der weiblichen Waisen, in soferne solchen nach den dießfalls bestehenden Vorschriften, welche fortan in Wirksamkeit bleiben, bei ihrer Verehligung die Wahl zwischen der Abfertigung oder dem Vorbehalte des genossenen Bezuges für den Fall des Wittwenstandes zusteht.

Diese allerhöchste Bestimmung wird hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 9. April 1846 Gubernial-Zahl 18980.

43.

Daß durch die Wiedereinsetzung in den vorigen Stand die Execution nicht gehemmt werde.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchstem Cabinetsschreiben v. 14. Februar 1846 sowohl für jene Provinzen, in welchen die allgemeine Gerichtsordnung gilt, als für diejenigen, in welchen die Westgalizische Gerichtsordnung und das Regolamento generale in Wirksamkeit sind, Folgendes Allerhöchst festzusetzen geruht:

42.

Oznaczenie zakresu czasu, do którego ma oświadczyć wdowa, za mąż idąca, albo siéroty płci żeńskiéj, czy wybiérają odprawę, czy też zastrzeżenie sobie zasiłku skarbowego.

Podług dekretu wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 6. Marca t. r. do l. 6785-608 raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 14. Lutego 1846 rozporządzić, ażeby w przypadkach, w których podług istniejących przepisów wdowie po słudze skarbowym, pobiérającéj pensyję albo prowizyję, w razie powtórnego zamężcia zostawiono wybór między odprawą i zastrzeżeniem sobie pobiéranego zasiłku na wypadek nowego owdowienia, upoważnione do tego osoby wybór swój najdaléj we trzy lata po powtórném zamężciu pisemnie owéj władzy oświadczyły, która pobieranie zasiłku zaasygnowała. Jeżeli wyboru w ciągu tego czasu pisemnie nie oznajmiono, to odprawy już dać nie należy, i wtedy można tylko domagać się pobiérania dawniejszego zasiłku w razie powtórnego owdowienia, o ile przepisane warunki zachodzą.

Te same postanowienia odnoszą się stosownie do wymienionéj najwyższéj uchwały do siérot płci żeńskiéj, jeżeli podług istniejących przepisów, które i nadal w swéj mocy pozostają, w razie zamężcia mają prawo wybiérania odprawy lub zastrzeżenia sobie pobiéranego zasiłku na wypadek owdowienia.

Tę najwyższą uchwałę podaje się niniejszém do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 9. Kwietnia 1846, do l. gub. 18930.

43.

Przywrócenie sprawy do dawnego stanu nie wstrzymuje egzekucyi.

Jego c. k. Mość raczył najwyższym listem gabinetowym z dnia 14. Lutego 1846 tak dla prowincyj, w których powszechna Ustawa sądowa obowiązuje, jako i dla tych, gdzie Usta-

Ein Gesuch um die Aufhebung der Folgen des Ausbleibens bei der Tagsatzung, oder um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand gegen eine verstrichene Fallfrist, hat nur die Wirkung, daß bis zur Entscheidung, über dasselbe, in der Hauptsache nicht weiter verfahren werden darf, keineswegs aber kann die Execution eines in Folge der Tagsatzungs- oder Fristversäumung ergangenen und den Partheien bereits zugestellten Erkenntnisses durch ein später eingebrachtes Gesuch aufgehalten werden.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 27. März 1846, Zahl 10349-785 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 11. April 1846, Gubernial-Zahl 19953.

44.

Erleichterung für die frohnpflichtigen galizischen Unterthanen durch die Abstellung der weiten Fuhren und der Aushilfstage während der Heumath und der Körnerfechsung.

Wir Ferdinand der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungan und Böhmen, dieses Namens der Fünfte; König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, Erzherzog von Oesterreich; Herzog von Lothringen, Salzburg; Steier, Kärnthen, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol rc. rc.

Durch die in den ersten Monaten dieses Jahres in Unserem Königreiche Galizien Statt gehabten Ereigniste haben sich unterthänige Gemeinden und Besitzer unterthäniger Gründe zur Widersetzlichkeit und zur Weigerung der ihnen gegen ihre Obrigkeiten gesetzlich obliegendenLeistungen an Frohnen und Giebigkeiten verleiten lassen.

Indem Wir die Beweise von Treue und Anhänglichkeit, welche die unterthänigen Classen während der obgedachten schmerzlichen Ereignisse für Unsere Person und Unsere Regierung bewährt haben, anerkennen, erwarten Wir von ihrem treuen Sinne und von ihrer Ordnungsliebe, daß ste sich jeder Widersetzlichkeit gegen die das Eigenthum schützenden Gesetze, und jeder Verweigerung in der Erfüllung ihrer Verpflichtungen enthalten werden.

So wie es zu den vorzüglichsten Bemühungen Unserer landesväterlichen Sorgfalt gehört, die Rechte Unserer Unterthanen zu schützen, Bedrückungen und ungebührliche Forderungen

wa sądowa Galicyi zachodniéj i Regolamento generale (regulamin powszechny) wykonywa się, postanowić, co następuje:

Prośba o uchylenie skutków niestawienia się na terminie, lub o przywrócenie sprawy do dawnego stanu przeciwko upłynionemu terminowi zawitemu, ma tylko ten skutek, że aż do rozstrzygnienia takowéj prośby, w rzeczy główném nie można daléj postępować, nie może atoli egzekucyja wyroku zapadłego w skutek zaniedbania terminu albo dylacyi (dozwolonéj) wypadłego i stronom już doręczonego, na prośbę poźniéj zaniesioną być wstrzymaną.

To najwyższe postanowienie podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 27. Marca 1846 do l. 10349.785, do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 11. Kwietnia 1846 do l. gub. 19953.

44.

Ulgi dla poddanych galicyjskich, pańszczyznę odrabiać obowiązanych, przez uchylenie dalekich podwód i dni pomocnych w czasie sianożęcia i żniwa.

MY FERDYNAND PIERWSZY,

z Bożéj łaski Cesarz Austryjacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardyi, Wenecyi, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Arcy-Książę Austryjacki i t. d. i t. d.

Przez zaszłe w piérwszych miesiącach bieżącego roku wypadki w Naszém Królestwie Galicyi poddańcze gminy i posiadacze poddańczych gruntów do oporu i do zaprzeczenia zwierzchnościom swoim prawnie należących się im powinności w pańszczyznie i daninach nwieść się dały.

Uznając dowody wierności i przychylności, które klassa poddanych w czasie wspomnionych bolesnych wypadków do Naszéj Osoby i do Naszego Rządu okazała, oczekujemy po ich wiernym sposobie myślenia i po ich zamiłowaniu porządku, że się wstrzymają od wszelkiego oporu przeciwko ustawom, własności broniącym, i od wszelkiego zaprzeczania w wypełnianiu swoich powinności.

Jak to z jednéj strony należy do szczególnych usiłowań Naszéj Ojcowskiéj pieczołowitości, bronić praw Naszych poddanych, uciemiężenia i nienależyte domagania się od

von selben entfernt zu halten, und Anordnungen zur Beförderung ihres Wohlstandes zu treffen, eben so erkennen Wir Uns die Pflicht, und sind Wir auch fest entschlossen, Gewaltthätigkeiten, oder die Verweigerung solcher Leistungen, welche sich auf bestehende Rechte gründen, nicht zu dulden, und sie mit der ganzen Strenge der Gesetze zu ahnden

Wir überlassen uns sonach der Zuversicht, daß die Unterthanen mit Ruhe und Vertrauen der Anordnungen gewärtig seyn werden, welche Unsere landesväterliche Sorge für das allgemeine Wohl Uns an die Hand geben wird.

In Folge dessen finden Wir schon dermalen Nachstehendes festzusetzen:

1. Die in dem Patente vom 16. Juni 1786 unter der Benennung der weiten Fuhren ausgedrückten Frohnleistungen haben von nun an aufzuhören.

2. Die durch die Verordnung vom 9. August 1786 den Dominien gegen Vergütung zugestandenen Aushilfstage während der Heumath nnd der Körnerfechsung dürfen nicht mehr von den Unterthanen gefordert werden.

3. Wenn Unterthanen sich durch eine Forderung ihrer Herrschaft beschwert glauben, so können sie sich mit ihrer Beschwerde unmittelbar an das vorgesetzte Kreisamt, oder an die dazu bestellte landesfürstliche Behörde wenden, ohne die Klage vorerst bei der Grundobrigkeit vorbringen zu müssen.

Die Kreisämter und die bestellten landesfürstlichen Behörden sind verpflichtet, derlei Beschwerden unmittelbar und sogleich in eigene Behandlung zu nehmen.

Wir befehlen allen Behörden, Dominien und Unterthanen, sich nach diesen Vorschriften zu benehmen, und die Befolgung derselben streng zu überwachen

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenz-Stadt Wien den 13. April im Eintausend achthundert und sechsundvierzigsten, Unserer Reiche im eilften Jahre.

Ferdinand.

(L. S.)

Carl Graf von Inzaghi,
Oberster Kanzler.

Franz Freiherr von Pillersdorf,
Hofkanzler.

Johann Freiherr Krticzka von Jaden,
Vice-Kanzler.

Nach Sr. k. k. apostol. Majestät höchst eigenem Befehle:

Wenzel Ritter von Zaieski,
Hofrath.

Gubernial-Kundmachung vom 18. April 1846 Präsidial-Zahl 2644-g. g. g. (Gubernial-Zahl 22521).

nich oddalać, i rozporządzenia poczynić do polepszenia ich bytu; tak z drugiéj strony uznajemy to za Nasz obowiązek i mocno trwamy w tém postanowieniu, niecierpienia gwałtów albo zaprzeczania powinności opartych na istniejących prawach, i ukarania takowych podług całéj surowości ustaw.

Oddajemy się przeto zaufaniu, że poddani z spokojnością i ufnością oczekiwać będą rozporządzeń, które Nasze Ojcowskie staranie o dobro ogólne Nam poda.

W skutek tego stanowimy już teraz, co następuje:

1. W patencie z dnia 16. Czerwca 1786 roku pod nazwą dalekich podwód czyli fur oznaczona powinność pańszczyźniana od czasu niniejszego ustaje.

2. Rozporządzeniem z dnia 9. Sierpnia 1786 roku Dominiom za zapłatę dozwolone dni pomocne w czasie sianokosów i żniwa nadal od poddanych wymaganemi być nie mogą.

3. Gdy poddani przez jakie domaganie się Państwa sądzą się być obciążonymi, mogą się udać ze swoją żałobą wprost do przełożonego Urzędu cyrkularnego albo do postanowionych ku temu Władz monarchicznych, nie potrzebując udawać się uprzednio ze skargą do zwierzchności gruntowéj.

Urzędy cyrkularne i postanowione Władze monarchiczne są obowiązane, takowe żałoby bezpośrednie i natychmiast pod własne wziąć rozpoznanie.

Rozkazujemy wszelkim Władzom, Dominiom i poddanym, ażeby się podług tych przepisów zachowali, i nad dopełnieniem takowych ostro czuwali.

Dan w Naszém główném i stołeczném mieście Wiédniu dnia 13. Kwietnia roku Pańskiego Tysiącośmsetnego czterdziestego szóstego, a Państw Naszych jedenastego roku.

FERDYNAND m. p.

(L. S.)

Karol Hrabia de Inzaghi,
Najwyższy Kanclerz.

Franciszek Baron de Pillersdorf,
Kanclerz.

Jan Krticzka Baron de Jaden,
Wice-Kanclerz.

Za najwyższym własnym rozkazem Jego c. k. Apost. Mości:
Wacław Zaleski,
Radzca nadworny.

Uwiadomienie gub. z dnia 18. Kwietnia 1846 do l. prezyd. 2644. j. g. g. (l. gub. 22521.)

45.

Hinsichtlich der in den Wanderbüchern der Gesellen bei ihrem Austritte aus der Arbeit beizufügenden Bemerkung, ob sie in der Zwischenzeit ihren Stand verändert haben.

Gemäß Decretes der vereinigten hohen Hofkanzlei vom 20. Hornung 1846, Z. 2170 haben die k. k. Kreisämter auf Ansuchen der k. ungarischen Hofkanzlei im angemessenen Wege die Einleitung zu treffen, daß in den Wanderbüchern, welche in Folge der allgemeinen Vorschrift vom 16. October 1828, H. Z. 22345 (kundgemacht mit Gubernial-Verordnung vom 7. Jänner 1829, Z. 85202) den Handwerksgesellen in den k. k. österreichischen Staaten ausgefertigt werden, der betreffende arbeitgebende Meister oder Zunftvorsteher bei dem Austritte des Handwerksgesellen aus der Arbeit verpflichtet werde, in dem der Obrigkeit zum Behufe der Fertigung vorzulegenden Zeugnisse auch anzugeben, ob der Geselle in der Zwischenzeit seinen Stand verändert habe, worauf die Obrigkeit bei Bestätigung des Arbeitszeugnisses gehörige Rücksicht zu nehmen, und die entsprechende Bemerkung dem Wanderbuche beizusetzen haben wird.

Gubernial-Verordnung vom 21. April 1846 Gubernial-Zahl 15149.

46.

Jede wirkliche oder provisorische Anstellung der Patental-Invaliden im Civil-Dienste ist der betreffenden Militär-Behörde bekannt zu machen.

Im Nachhange des hierortigen Erlasses vom 24. Hornung l. J., Z. 261, mit welchem den k. k. Kreisämtern die allerhöchste Entschließung vom 2. December 1845, nach welcher der Fortgenuß des Invaliden-Gehaltes neben dem Bezuge der Gebühr für eine zeitliche Anstellung nicht stattfinden darf, bekannt gemacht wurde, werden die k. k. Kreisämter zur Darnachachtung und Verständigung der unterstehenden Magistrate in die Kenntniß gesetzt, daß über das Einschreiten des k. k. General-Militär-Commando vom 28. Jänner l. J., Z. 716-R. von nun an jede stattgefundene Verleihung einer wirklichen oder provisorischen Anstellung an Patental-Invaliden jederzeit der Militär-Behörde zur vorgeschriebenen Behandlung solcher Invaliden um so mehr

45.

W książkach wędrowniczych czeladzi, gdy wychodzi z roboty, dopisać należy uwagę, czyli z nich który nie odmienił stanu.

Podług dekretu wysokiéj połączonéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 20 Lutego 1846, do l. 2170, mają c. k. Urzędy cyrkułowe, na zażądanie k. węgierskiéj Kancelaryi nadwornéj stosowne uczynić rozporządzenie, aby w książkach wędrowniczych, które w skutek powszechnego przepisu z d. 16. Października 1828, do l. nadw. 22345 (obwieszczonego rozporządzeniem gubernijalném z dnia 7. Stycznia 1829, pod l. 85202) czeladzi rzemieślniczéj w krajach c. k. austryjackich wydaje się, dotyczący mistrz (majster) służbodawczy, lub przełożony cechu obowiązany był wtenczas, gdy czeladnik z roboty odchodzi, w świadectwie Zwierzchności dla podpisu przedłożyć się mającém, i to dołożyć, czyli czeladnik śród tego czasu nie odmienił swojego, stanu na co Zwierzchność, poświadczając świadectwo roboty, zwrócić ma, jak należy swoją uwagę, i stosowny w książce wędrowniczéj uczynić dopisek.

Rozporządzenie gub. z d. 21. Kwietnia 1846 pod l. gub. 15149.

46.

O każdém rzeczywistém lub tymczasowém umieszczeniu inwalidów patentowych w służbie cywilnéj należy donieść właściwéj Instancyi wojskowéj.

Dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 24. Lutego r. b do l. 261, mocą którego c. k. Urzędom cyrkułowym obwieszczone zostało najwyższe postanowienie z d 2. Grudnia 1845, iż dalszy pobór płacy inwalidzkiéj, obok poborów za doczasowe w służbie umieszczenie utrzymać się nie może, czyni się wiadomo Urzędom cyrkułowym, dla zachowania i zawiadomienia podwładnych Magistratów, iż na wstawienie się c. k głównéj Komendy wojskowéj pod 28. Stycznia r b. do l. 716 R. odtąd każde nadanie rzeczywistéj lub tymczasowéj posady inwalidom patentowanym, oznajmione być powinno zawsze Instancyi wojskowéj, dla przedsięwzięcia przepisanego z takiemi Inwalidami postępowania, a to tém bar-

bekannt zu geben ist, als sonst eine entstandene Ungebühr der Invaliden-Verpflegung der betreffenden Behörde zur Last fallen würde.

Gubernial-Verordnung vom 22. April 1846, Gubernial-Zahl 9212.

47.

Hinsichtlich der vorzunehmenden Trauung der Finanzwach-Mannschaft.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat unterm 22. März l. J., Z. 11051 verordnet, daß die Trauung von Individuen der Finanzwach-Mannschaft ohne Vorweisung der Bewilligung Seitens der ihr vorgesetzten Behörde, von den Seelsorgern nicht vorgenommen werde.

Den Consistorien wird über Anlangen der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 14. d. M., Z. 8642 aufgetragen, hiernach die unterstehenden Seelsorger zur genauesten Befolgung anzuweisen.

Gubernial-Verordnung vom 24. April 1846, Gubernial-Zahl 23225.

48.

Betreffend die Verrechnung der Reisekosten und deren Vergütung bei gemeinschaftlichen Dienstreisen der Beamten.

Wenn zwei oder mehrere Beamte in den ihnen obliegenden Amtsgeschäften vereint eine Dienstreise unternehmen, so hat zu Folge Allerhöchster Entschließung vom 3. Hornung d. J. derjenige unter ihnen die Reisekosten zu verrechnen und deren Vergütung zu empfangen, welcher in einen höheren Dienstrange steht, bei gleichem Range aber jener Beamte, der das Senium für sich hat.

Wenn zwischen den dabei in Betrachtung kommenden Beamten-Cathegorien der Rang nicht bestimmt ist, so hat die Diäten-Classe zu bestimmen.

Von dieser allerhöchsten Entschließung werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 25. Hornung l. J., Z. 6570-294 zur Verständigung der unterstehenden Magistrate und Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 26 April 1846, Gubernial-Zahl 14186.

dziéj, że, gdyby jaka nienależność w wypłacie utrzymywania Inwalidów zaszła, ta dotyczącą Instancyję dotknąćby musiała.

Rozporządzenie gub. z dnia 22. Kwietnia 1846 pod l. gub. 9212,

47.

O zaślubieniu ludzi straży finansowéj.

Wysoka c. k. Kamera nadworna rozporządziła pod 22. Marca r. b. do l. 11051, iż ludziom straży finansowéj, jeżeli nie okażą pozwolenia swojéj przełożonéj Władzy, plebani ślubu dawać nie mogą.

Na wezwanie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 14. b. m. do l. 8642, zaleca się Konsystorzom, nakazać podwładnym plebanom, aby podług tego ściśle zachowywali się.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Kwietnia 1846 pod l. gub. 23225.

48.

O porachowaniu kosztów podróży i powróceniu tychże przy spólnych podróżach służbowych urzędnikom

Jeżeli dwóch, lub więcéj urzędników odbywa spólnie podróż służbową w sprawach urzędowych im poruczonych, natenczas, stosownie do najwyższego postanowienia z d. 3. Lutego r. b. ten z nich rachować ma koszta podróży, i zwrót takowych odebrać, który na wyższym stopniu służby zostaje, przy równym zaś stopniu ten urzędnik, który ma Senium (starszeństwo) za sobą. Gdyby między kategoryjami urzędników, w takim razie pod uwagę branych, stopień nie był oznaczony, stanowić ma klasa wyznaczonéj dyjety.

O tém najwyższém postanowieniu obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla zachowania i uwiadomienia podwładnych Magistratów, a to w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d 25. Lutego r. b. do l. 6570-294.

Rozporządzenie gub. z dnia 26. Kwietnia 1846, pod l. gub. 14186.

49.

Ermächtigung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltungen den Bezug außer Handel gesetzter Waaren zum Privat-Gebrauche gegen Entrichtung der tarifmäßigen Gebühren zu bewilligen.

Zu Folge allerhöchster Entschließung vom 7. Februar 1846 wird die Bestimmung des §. 2 der Vorschrift über die Vollziehung der Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung in der Art geändert, daß die Cameral-Gefällen-Verwaltungen ohne Beschränkung auf einen bestimmten Werths- oder Zollbetrag berechtigt werden, den Bezug außer Handel gesetzter Waaren, bei denen Sanitäts- oder andere Polizei-Rücksichten nicht eintreten, zum eigenen Privat-Gebrauche zu bewilligen.

In dem Wirkungskreise der politischen Länderstellen für die Bewilligung zum Bezuge außer Handel gesetzter Waaren tritt durch die vorstehende Bestimmung keine Aenderung ein.

Gubernial-Kundmachung vom 26. April 1846, Gubernial-Zahl 23645.

50.

Betreffend die Anwendung des §. 1500 des A. B. G. auch auf die Verjährung in die öffentlichen Bücher eingetragener Forderungen und anderer Rechte.

Seine k. k Majestät haben über die Anfrage: ob der §. 1500. des A. B. G. auch auf die Verjährung in die öffentlichen Bücher eingetragener Forderungen oder anderer Rechte anzuwenden sey, mit allerhöchster Entschließung vom 14. März d. J. die Erläuterung allergnädigst zu ertheilen geruht, daß auch die Erlöschung eines in die öffentlichen Bücher eingetragenen Rechtes durch Verjährung demjenigen, welcher dasselbe noch vor dessen Löschung im Vertrauen auf die öffentlichen Bücher an sich gebracht, oder andere dasselbe beschränkende Rechte darauf erworben hat, zu keinem Nachtheile gereichen könne.

Zugleich haben Seine k k. Majestät anzuordnen geruht, daß künftig in allen Fällen anhängiger Klagen auf die Löschung eines in die öffentlichen Bücher eingetragenen Rechtes dem Grundbuche oder der Landtafel, wenn der Kläger bei Ueberreichung der Klage oder später schriftlich darum ansucht, die Anmerkung: „daß die eingetragene Post streitig sey“ sogleich eingeschaltet, nach geendigtem Proceße aber diese Anmerkung

49.

Upoważnienie c. k. Administracyi dochodów skarbowych do zezwalania na wprowadzenie wyłączonych z handlu towarów na użytek prywatny za opłatą należytości, taryfą oznaczonych.

Stosownie do najwyższéj uchwały z dnia 7. Lutego 1846, odmienia się postanowienie §. 2. przepisu o wykonywaniu ustawy o cle i monopolu rządowym w ten sposób, że się Administracyje dochodów skarbowych upoważnia bez ograniczenia na pewną kwotę wartości albo cła do zezwalania na wprowadzenie na własny użytek prywatny wyłączonych z handlu towarów, skoro we względzie zdrowia i policyi nie zachodzą trudności.

W okresie działalności politycznych władz krajowych w zezwalaniu na wprowadzenie towarów, z handlu wyłączonych, powyższe postanowienie żadnéj nie sprawia odmiany.

Obwieszczenie gub. z d. 26. Kwietnia 1846 pod l. gub. 23645.

50.

O zastosowaniu §. 1500. p. U. c. także do przedawnienia pretensyj i innych praw, do ksiąg publicznych zapisanych.

Na zapytania: czy §. 1500 p. U. c. zastosowany być ma także do przedawnienia (preskrypcyi) pretensyj i innych praw, zapisanych w księgach publicznych, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 14 Marca t. r. najłaskawiéj objaśnić, że i zgaśnienie zapisanego w księgach publicznych prawa przez przedawnienie temu, kto, zawierzając księgom publicznym, nabył je przed wymazaniem go, albo też na nie, inne ograniczające je prawa, na szkodę wypaść nie może.

Zarazem raczył Najjaśniejszy Pan rozporządzić, ażeby na przyszłość zawsze w razie podania skargi na wykreślenie zapisanego w księgach publicznych prawa w księdze gruntowéj lub w tabuli na wypadek, gdyby skarżący się, podając skargę, albo i poźniéj pisemnie o to prosił, zaraz dopisano uwagę, „że zapisana pozycyja jest sporna“, po ukończeniu zaś procesu tę uwagę albo też prawo, za zgasłe uznane, ze

oder das für erloschen erklärte Recht, mit allen auf dasselbe später etwa erwirkten Einverleibungen und Vormerkungen auf Verlangen der Theilnehmenden gelöscht werden salle.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 8. April 1846, Zahl 11890-882 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 28. April 1846 Gubernial-Zahl 22114.

51.

Daß der Beneficiar-Erbe nach erfolgter Einantwortung der Verlassenschaft nicht berechtigt sey, die Eröffnung des Concurses über dieselbe zu verlangen.

Ueber einen vorkommenden Zweifel, haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 13. Februar d. J. zu erklären geruhet: daß nach den bestehenden Gesetzen der Beneficiar-Erbe nach erfolgter Einantwortung der Verlassenschaft nicht berechtiget sey, die Eröffnung des Concurses über dieselbe zu verlangen.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 7. April 1846, Zahl 11739-876 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 28. April 1846, Gubernial-Zahl 22115.

52.

Stämpelbehandlung der auf kurzem Wege ertheilten Bewilligungen zum Bezuge von außer Handel gesetzten Waaren.

Im Nachhange zur hierortigen Verordnung vom 15 Februar 1846, Z. 3565 wird den k. k. Cameral-Beizrks-Verwaltungen und ausübenden Aemtern in Folge des hohen Hofkammer-Decretes vom 17. Februar 1846, Z. 4744-327 eine Abschrift •/. des, wegen Stämpelbehandlung der auf kurzem Wege ertheilten Bewilligungen zum Bezuge von außer Handel gesetzten Waaren von der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer an die k. k Cameral-Gefällen-Verwaltungen für Tirol und Vorarlberg, dann für Oesterreich ob und unter der Enns am 31. Jänner 1846, Z. 38779-2730 erlassenen Decretes zur Darnachachtung mit dem Bemerken zugestellt, daß das darin bezogene hohe Hofkam-

wszystkiémi może poźniéj na nie wyjednanémi intabulacyjami lub prenotacyjami na żądanie stron interesowanych wymazano.

To najwyższe postanowienie podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d 8. Kwietnia 1846, do l. 11890-882 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 28. Kwietnia 1846 pod l. gub. 22114.

51.

Dziedzic z dobrodziejstwem prawa (cum beneficio legis et invantarii) nie ma prawa po wydaniu sobie spadku żądać zwołania wierzycielów tegoż spadku.

Z powodu zachodzącéj wątpliwości raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 13. Lutego t. r. dać objaśnienie: że podług istniejących ustaw dziedzic z dobrodziejstwem prawa (cum beneficio legis et inventarii) po wydaniu sobie spadku nie ma prawa żądać zwołania wierzycielów tegoż spadku.

To najwyższe postanowienie podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 7. Kwietnia 1846, do l. 11739-876 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Kwietnia 1846 pod l. gub. 22115.

52.

Postępowanie co do stęplu na pozwolenie krótką drogą udzielone do nabycia tawarów z handlu wyłączonych.

Dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 15. Lutego 1846, pod l. 3565, dosyła się c. k. Administracyjom powiatowym i urzędom wykonawczym w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 17. Lutego 1846, do l. 4744-327, odpis dekretu względem postępowania stęplowego przy nadawaniu krótką drogą koncesyj do nabywania towarów z handlu wyłączonych, przez wysoką c. k. powszechną Kamerę nadworną do c. k. Administracyi dochodów skarbowych dla Tyrolu i Forarlbergu. tudzież dla Austryi powyżéj i po niżéj Anizy, pod 31. Stycznia 1846, do l. 38779-2730 wydanego, a to dla zachowania się i z tym dokładem, że powołany

mer-Decret vom 24. October 1844, Z. 35276-2664 mit der hierortigen Verordnung vom 23. November 1844, Z. 33002 kundgemacht wurde.

Verordnung der k. k. Cameal - Gefällen - Verwaltung vom 27. März 1846, Zahl 5914, an sämmtliche k. k. Cameral - Bezirks - Verwaltungen und ausübende Aemter.

Gubernial-Erledigung vom 1. Mai 1846, Gubernial-Zahl 22474.

·|. Abschrift

einer Verordnung der k. k. allgemeinen Hofkammer an 1) die k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung für Tirol und Vorarlberg, 2) für Oesterreich ob und unter der Enns ddto. 31. Jänner 1846, Z. 38779-2730.

Auf den Bericht für 1) vom 13. Jänner 1845, Z. 12270, für 2) vom 12. September 1845, Z. 18642 in Betreff der Stämpelbehandlung der Bewilligungen zum zollfreien Bezuge von Reise-Effecten wird der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung Nachfolgendes bedeutet:

Für die Bewilligungen zum Bezuge der im §. 23. lit. f. und g. der Vorerinnerungen zum Zolltarife benannten Effecten der Reisenden und Habschaften der Einwanderer tritt im Sinne des hierortigen Erlaßes vom 24. October 1844, Z. 35276 2664 der Paßstämpel nur dann ein, wenn es sich dabei um außer Handel gesetzte Waaren handelt, und diese Bewilligungen mittelst eigener Verordnungen ertheilt werden; nicht aber in dem Falle, wenn der Bezug derselben im kurzen Wege bewilligt, oder auf den Waaren - Erklärungen selbst die Bezugsbewilligung ertheilt wird.

53.

Ueber die Beweisarten des Todes eines Vermißten.

Aus Anlaß eines vorgekommenen Falles, in welchem zwei in einem Landsee verunglückte Personen, deren Körper nicht mehr zum Vorschein gekommen waren, auf bloßer Grundlage eines Zeugen - Verhörs - Protokolls in die Pfarrliche Todtenmatrikel

dekret wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 24. Października 1844 za l. 35276 2664, rozporządzeniem tutejszém z d. 23. Listopada 1844, pod l. 33002, obwieszczony został.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 27. Marca 1846, pod l. 5914, do wszystkich Administracyj powiatowych i Urzędów wykonawczych.

Uwiadomienie gub. z dnia 1. Maja 1846 pod liczbą gub. 22474.

·|. Odpis

rozporządzenia c. k powszechnéj Kamery nadwornéj 1) do c k. Administracyi dochodów skarbowych dla Tyrolu i Forarlbergu, 2) dla Austryi powyżéj i poniżéj Anizy, z d. 31. Stycznia 1846, do l. 38779-2730.

Na sprawozdanie c. k. Administracyi dochodów skarbowych dla 1) z d. 13. Stycznia 1845, pod l. 12270, dla 2) z d. 12. Września 1845 pod l. 18642, względem postępowania stęplowego w nadawaniu pozwolenia do przewozu od cła wolnego efektów podróżnych, wskazuje co następuje:

Od każdego pozwolenia do przewozu rzeczy podróżnych i ruchomości wjeżdzających, które wymienia §. 23 lit. f. i g. Uwag wstępnych do taryfy cłowéj, należy w myśl rozporządzenia tutejszego z d. 24. Października 1844 do l. 35276-2664 stępel paszportowy tylko wtenczas, jeżeli przytém rzecz idzie o towary z handlu wyłączone, i jeżeli pozwolenia takie udzielane są przez umyślne rozporządzenia; ale nie wtenczas kiedy przewóz ich krótką drogą pozwala się, lub pozwolenie przewozu na samém oświadczeniu towarów żądanych udziela się.

53.

O sposobach udowadniania śmierci osoby, która się niewiadomo gdzie podziała.

Z powodu, iż w pewném miejscu dwie młode osoby, które w jeziorze utonęły, a których ciała więcéj nie ujrzano, na samo zeznanie świadków do protokołu zaciągnięto do metryki umarłych i wydano poświadczenie ich śmierci, raczył Najja-

eingetragen, und über ihren Tod der Todtenschien ausgefertigt wurde, haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 27. Jänner 1846 zu erklären geruht, daß die Vorschriften der allerhöchsten Entschließung vom 18. November 1826 in allen Fällen zu beobachten seyen, in welchen der erfolgte Tod eines Vermißten erwiesen werden soll, der Beweis möge über die unmittelbare Wahrnehmung seines Leichnahms angeboten, oder auf andere Umstände gerichtet seyn, welche über den unvermeidlich erfolgten Tod Gewißheit geben.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 28. März 1846, Zahl 10418-1198 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 2. Mai 1846 Gubernial-Zahl 22116.

54.

Erhebung der k. k. Zoll-Legstätte in Tarnow zu einem Hauptzollamte.

Es wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit dem Decrete vom 1. April 1846 Zahl 10531-1096 die k. k. Zoll-Legstätte zu Tarnow, in Absicht auf das Verzollungsbefugniß, zu einem Hauptzollamte erhoben hat.

Gubernial-Kundmachung vom 2. Mai 1846, Gubernial-Zahl 24'93.

55.

Stämpelpflichtigkeit der Reverse, womit die in das allgemeine Krankenhaus aufgenommenen zahlungsunfähigen Kranken sich verpflichten, die Verpflegskosten bis zu ihrer Genesung zahlen zu wollen

Die hohe Hofkammer hat unterm 18. März l. J., Z. 8956 entschieden, daß die Reverse, welche von den in das hiesige allgemeine Krankenhaus aufgenommenen zahlungsunfähigen Kranken darüber ausgestellt werden, daß sie die Verpflegungskosten bis zu ihrer Genesung an die Casse der Heilanstalt zahlen wollen, nach §. 17. des Stempel- und Taxgesetzes dem Stempel von 30 kr. unterliegen.

Wovon die Direction des Lemberger allgemeinen Krankenhauses zur Darnachachtung verständigt wird.

Gubernial-Verordnung vom 9. Mai 1846, Gubernial-Zahl 20612.

śniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 27. Stycznia 1846 oświadczyć, że przepisy najwyższéj uchwały z dnia 18. Listopada 1826 we wszystkich przypadkach przestrzegane być mają, w których zaszła śmierć osoby, która się niewiadomo gdzie podziała, powinna być udowodniona, bez względu, czy się dowód z bezpośredniego postrzeżenia jego zwłók nastręcza, czy też z innych wynika okoliczności, dających pewność o nieochybnie zaszłéj śmierci.

Tę najwyższą uchwałę podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 28. Marca 1846 do l. 10418-1198 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 2. Maja 1846 do l. gub. 22116.

54.

Wyniesienie c. k. Komory cłowéj składowéj w Tarnowie na stopień głownego Urzędu cłowego.

Podaje się niniejszém do powszechnéj wiadomości, że wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dekretem z d. 1. Kwietnia 1846 do l. 10531-1096, pod względem upoważnienia do czynności oclenia, c. k. Komorę cłową składową w Tarnowie wyniesła na stopień głównego Urzędu cłowego.

Obwieszczenie gub. z d. 2. Maja 1846 do l. gub. 24793.

55.

Powinność stęplowania rewersów, któremi chorzy do powszechnego szpitalu przyjęci, a płacić nie mogący, zobowiązują się koszta utrzymania, jak wyzdrowieją, zapłacić.

Wysoka Kamera nadworna zawyrokowała pod 18. Marca r. b. do l. 8956, że rewersa, które chorzy do powszechnego szpitalu przyjęci, a płacić w stanie nie będący, wystawiają na to, że koszta swego utrzymania, aż wyzdrowieją, do kasy szpitalnéj zapłacić obowiązują się, podług §. 17. Ustawy stępl. taks. stęplowi 30 kr. podlegają.

O czém Dyrekcyja powszechnego szpitalu lwowskiego dla zachowania zawiadamia się.

Rozporządzenie gub. z dnia 9. Maja 1846 pod l. gub. 20612.

56.

Hinsichtlich der den weiblichen Waisen städtischer, ständischer und politischer Fondsbeamten und Dienern eingeräumten Wahl bei ihrer Verehligung sich ihre Bezüge auf den Fall des Witwenstandes vorzubehalten, oder die Abfertigung nehmen zu wollen.

Im Nachhange des hierortigen Erlaßes vom 26. December v. J., Z. 75861 wird den k. k. Kreisämtern in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 29. März l. J., Z. 8689 670 bedeutet, daß der Inhalt des mit dem obbezogenen hierortigen Erlaße intimirten hohen Hofkanzlei = Decretes vom 30. October v. J., Z. 35338 nur die Ausdehnung der a h. Norm vom 9. Juli 1833 (Prov. G. S. Seite 370 ex 1834) bezüglich der den Waisen k. k. Beamten und Diener bei Verehligungen zugestandenen Wahl zwischen dem Vorbehalte ihrer Bezüge auf den Fall des Witwenstandes oder der Annahme einer Abfertigung mit dem zweijährigen Betrage derselben auf Waisen ständischer, städtischer und politischer Fondsbeamten zum Gegenstande habe, daher der darin vorkommende Ausdruck „Witwen" wegzubleiben habe.

Hievon haben die k. k. Kreisämter zugleich die unterstehenden Migistrate zu verständigen.

Gubernial = Verordnung vom 20. Mai 1846 Gubernial=Zahl 20304.

57.

Ueber die Entbehrlichkeit besonderer Widmungsurkunden bei der Leistung von Cautionen.

Die hohe Hofkanzlei hat über eine vorgekommene Anfrage im Einvernehmen mit der hohen Hofkammer mit dem Erlaße vom 29. März l. J., Z 7264 - 571 bestimmt, daß die Beibringung besonderer Widmungsurkunden in dem Falle, wenn eine Caution hypothekarisch sichergestellt werden will, von selbst entfalle, indem die dießfällige zu intabulirende Cautions=Urkunde ohnedieß die betreffenden Cautions = Merkmale vollständig und klar enthalten muß, daher es einer besonderen Widmungsurkunde nicht bedarf. Bei der Leistung von Barcautionen ist die Ausstellung solcher Urkunden im Falle der Anlegung dieser Caution beim Tilgungsfonde ebenfalls nicht nothwendig, weil die von der Staatsschulden=Tilgungsfonds=Hauptcasse auszustellende und dem Erleger der Caution oder des Vadiums in Abschrift mitzuthei-

56.

O dozwolonym wyborze siérotom płci żeńskiéj po Urzędnikach i sługach miejskich, stanowych i polityczno-funduszowych, gdy idą za mąż, zastrzedz sobie na przypadek owdowienia, siérocińskie pobory, lub żądać siérocińskiéj odprawy.

Dodatkowo do tutejszego rozporządzenia z d. 26. Grudnia r. z. do l. 75861 wskazuje się c. k. Urzędom cyrkułowym w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 29. Marca r. b. do l. 8689-670, że przedmiotem treści Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 30. Października r. z. za l. 35338 powołaném rozporządzeniem oznajmionego, jest tylko rozciągnienie najwyższego przepisu normalnego z d. 9. Lipca 1833 (Zbiór ust. praw. str. 370. z r. 1834) co do wyboru siérotóm po c. k. Urzędnikach i sługach, gdy idą za mąż, między zastrzeżeniem swoich poborów, na przypadek owdowienia, lub przyjęciem odprawy w dwórocznéj ilości poborów, także na siéroty po urzędnikach stanowych, miejskich i funduszowych politycznych, przeto wyraz w niém umieszczony „Wdowy" odpada.

O tém zawiadomić mają c. k. Urzędy cyrkułowe razem i podwładne Magistraty.

Rozporządzenie gub. z dnia 20. Maja 1846, do l. gub. 20304.

57.

Dając kaucyje, nie potrzeba osobnych dokumentów na ich przeznaczenie.

Na uczynione zapytanie postanowiła wysoka c. k. Kancelaryja nadworna zmownie z c. k. Kamerą nadworną rozporządzeniem z d. 29 Marca r. b. do l. 7264 571, że, gdy kaucyja hypotecznie zapewniona być ma, dawanie osobnego dokumentu na jéj przeznaczenie staje się samo przez się niepotrzebnem, gdyż dokument na taką kaucyję, mający być intabulowanym, zawierać powinien prócz tego znamiona kaucyi dokładne i jasne, nie potrzebuje więc osobnego dokumentu na jéj przeznaczenie. Przy kaucyjach, dawanych w gotowiźnie, jeżeli te kaucyje umieszczone będą na funduszu umarzaeącym, wystawianie takich dokumentów jest także niepotrzjbne, ponieważ oryginalne poświadczenie odebrania przez główną kasę funduszu umarzającego długi Stanu wydawane i

lende Original-Empfangsbestätigung bereits die Widmung des erlegten Betrages als Caution oder Vadium ausdrücklich enthält.

Die Ausstellung einer besondern Widmungsurkunde für Barcautionen, welche beim Tilgungsfonde nicht anzulegen sind, ist mit dem unter dem 22. December 1841, Z. 78527 intimirten h. Hofkammer-Decrete vom 16. October 1841, Z. 40818 ausdrücklich angeordnet worden.

Diese Ausstellung entfällt aber auch in dem Falle, wenn die sonstige Urkunde, welche zugleich die Widmungserklärung enthält, in vollkommen rechtskräftiger und beweisender Form ausgefertiget, und darin die Widmungserklärung in einer so klaren Art abgegeben ist, daß über die Bestellung und über den Umfang des Pfandes kein Zweifel zuläßig ist. Dieser Fall wird auch dann eintreten, wenn diese in obiger Form abgefaßte Erklärung in dem den Erlag begleitenden Gesuche abgegeben wird.

Nur erscheint es dann zur Vermeidung von Irrungen angemessen, daß in den Amtsquittungen oder sonstigen Bestätigungen, welche den Partheien über die erlegten Cautions-Beträge zu ihrer Bedeckung hinausgegeben werden, der Zweck des Erlages näher angedeutet werde.

Hievon werden die k. k. Kreisämter zur Darnachachtung und Verständigung der dortkreisigen Magisträte in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 20. Mai 1846, Gubernial-Zahl 20305.

składającemu kaucyję albo wadium w odpisie udzielonêm być mające, zawiéra wyraźnie przeznaczenie złożonéj ilości jako kaucyi lub wadium.

Wystawienie osobnego dokumentu przeznaczenia kaucyj, gotówką złożonych, które na funduszu umarzającym umieszczone nie będą, nakazane jest wyraźnie Dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 16. Października 1841 za l. 40818 pod d. 22. Grudnia 1841 za l. 78527, udzielnym.

Wystawienie zaś to atoli ustaje także w razie, jeżeli dokument, zawierający razem oświadczenie przeznaczenia, wystawiony jest we formie zupełnie prawomocnéj i dowodnéj, i oświadczenie przeznaczenia jest w nim tak jasno umieszczone, iż przeznaczenie i zakres zakładu żadnéj niepodpada wątpliwości. To samo służy i wtenczas, gdy oświadczenie w powyższéj formie ułożone, umieszczone jest w prośbie do rzeczy składanéj odnoszącéj się.

Dla uniknienia jednak pomyłek ukazuje się rzeczą przyzwoitą, aby w kwitach urzędowych lub innych poświadczeniach, stronóm na złożoną ilość kaucyi dla ich zasłony dawanych, cel złożenia był dokładniéj wskazanym

O têm obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla zachowania i zawiadomienia Magistratów swego cyrkułu.

Rozporządzenie gub. z d. 20. Maja 1846 pod l. gub. 20305.

58.

Staats-Vertrag

zwischen

Seiner kaiserlich-königlichen

apostolischen Majestät

und

Seiner Majestät

dem Könige beider Sicilien

über die

wechselseitige Auslieferung

der

Verbrecher und Militärpflichtigen.

58.

Umowa

między

Jego cesarsko-królewską

apostolską Mością

a

Najjaśniejszym Królem Jego Mością

Obojéj Sycylii

względem

wzajemnego wydawania zbrodniarzy i obowiązanych do służby wojskowéj.

Nos Ferdinandus Primus, Divina favente Clementia Austriae Imperator; Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Superioris et Inferioris Silesiae, Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam inter Nostrum et Plenipotentiarium Suae Majestatis Utriusque Siciliae Regis formalis de mutua extraditione maleficorum et desertorum Conventio inita et signata est tenoris sequentis:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, König von Ungarn und Böhmen, und Seine Majestät der König beider Sicilien, haben, in Erwägung, daß die Leichtigkeit, mit welcher die Uebelthäter eines Staates sich der Strenge der Gesetze durch die Flucht auf ein anderes Staatsgebieth entziehen können, die Vermehrung der straffälligen Handlungen zur Folge hat, diesem für die öffentliche Ruhe und das Wohl beider Staaten so wichtigen Gegenstande ihre Fürsorge zugewendet und Sich vereinigt, eine Convention über die Anhaltung und wechselseitige Auslieferung der Beschuldigten und Verurtheilten abzuschließen.

Zu diesem Ende haben Allerhöchstdieselben mit Ihren Vollmachten versehen und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich den Fürsten Clemens Wenzel Lothar von Metternich-Winneburg, Herzog von Portella, Grafen von Königswart, Grand von Spanien erster Classe, Ritter des goldenen Vließes, Großkreuz des königl. ungarischen St. Stephan-Ordens in Brillanten, des goldenen Civil-Verdienstzeichens und des Ordens des heiligen Johannes von Jerusalem, Ritter des königl. sicilianischen St. Januarius- und Großkreuz des königl. sicilianischen St. Ferdinand- und Verdienst-Ordens, Ritter und Großkreuz mehrerer anderer Orden, Seiner österreichisch k. k. Majestät wirklichen geheimen Rath, Kämmerer, Staats- und Conferenz-Minister, und Haus-, Hof- und Saatskanzler;

Nos Ferdinandus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Superioris et Inferioris Silesiae, Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam inter Nostrum et Plenipotentiarium Suae Majestatis Utriusque Siciliae Regis formalis de mutua extraditione maleficorum et desertorum Conventio inita et signata est tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz Jmć Austryjacki, Król Węgierski i Czeski, tudzież Najjaśniejszy Król Jmć Obojéj Sycylii, zważywszy, że łatwość, z jaką złoczyńcy Państwa jednego uchylić się mogą przed surowością prawa przez ucieczkę do Państwa drugiego, pociąga za sobą mnożenie się rozpraw karnych, zwrócili pieczołowitość Swoję na ten tak ważny przedmiot spokojności publicznéj, jak i dobra Państw obustronnych, i zgodzili się na to, aby względem przytrzymywania i wzajemnego wydawania obwinionych lub osądzonych zawrzeć Umowę

Tym końcem opatrzyli Ci Najjaśniejsi Monarchowie pełnomocnictwami Swojémi, a mianowicie:

Najjaśniejszy Cesarz Jmć Austryjacki: Książęcia Klemensa Wacława Lotharyjusza de Metternich-Winneburg, Księcia Portelli, Hrabiego Königswart, Granda Hiszpańskiego pierwszéj klassy, Kawalera orderu Złotego Runa, W. Krzyża orderu król. węgierskiego ś. Szczepana z brylantami, Złotego Znaku zasługi cywilnéj i orderu ś. Jana Jerozolimskiego, Kawalera orderu król. sycylijskiego ś. Januarego i W. Krzyża orderu król. sycylijskiego ś. Ferdynanda i Zasługi, Kawalera W. Krzyża wielu innych orderów, Jego c. k. apostolskiéj Mości rzeczywistego Radzcę tajnego, Podkomorzego, Ministra Stanu i konferencyi, oraz Kanclerza Swojego Domu, Dworu i Stanu;

Und Seine Majestät der König beider Sicien den Ritter von Ramirez, Großkreuz des königl. sicilianischen Ordens Franz I. und des kaiserl. brasilianischen Christus-Ordens, Großkreuz des königl. sardinischen militärischen Ordens der Heiligen Mauritius und Lazarus, Ritter aus der effectiven Zahl des Ordens Carl III. von Spanien, außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister Seiner Sicilianischen Majestät in Wien; —

Welche kraft ihrer Vollmachten über folgende Artikel übereingekommen sind:

Artikel I.

Jedes Individuum, welches in den Staaten der beiden hohen contrahirenden Theile wegen einer im Artikel II. der gegenwärtigen Convention angedeuteten straffälligen Handlung beschuldigt oder verurtheilt wurde und sich auf das Staatsgebieth des anderen contrahirenden Theiles flüchtet, soll über ein im diplomatischen Wege gestelltes Begehren derjenigen Regierung, auf deren Gebieth das Vergehen stattgefunden hat, verhaftet und derselben ausgeliefert werden.

Artikel II.

Die straffällige Handlung, für welche in Gemäßheit des vorstehenden Artikels die Auslieferung von Seite der österreichischen Regierung zugestanden werden wird, muß eine solche sein, welche in dem sicilianischen Strafgesetzbuche misfatto genannt wird und nach dem I. Buche, 1. Cap., §. 3. jenes Gesetzbuches mit einer Criminalstrafe verpönt ist. Die Auslieferung wird dagegen von Seite der neapolitanischen Regierung für jene straffälligen Handlungen bewilligt werden, die in dem österreichischen Strafgesetzbuche als Verbrechen (delitto) bezeichnet und worauf die im 2. Hauptstücke desselben, §§. 9., 10., 11., 12., 13. und 14. bestimmten Strafen verhängt sind.

Artikel III.

Die Verhaftung und Auslieferung eines Beschuldigten soll auch für ein außerhalb des Staatsgebiethes der beiden contrahirenden Theile begangenes Verbrechen stattfinden, wenn dieses Verbrechen auf die Verfassung, auf die öffentlichen Credits-Papiere oder auf das Münzwesen des die Auslieferung begehrenden Staates Einfluß hat, und dieser Auslieferung nicht etwa ein zwischen dem ersuchten Staate und jenem, dessen Unterthan der Beschuldigte ist, existirender Vertrag entgegen stehet.

Artikel IV.

Die Auslieferung eines Individuums findet nicht statt, welches entweder durch die Geburt oder durch die dem Zeit-

A Najjaśniejszy Król Jmć Obojéj Sycylii Kawalera Ramirez, Kawalera wielkiego krzyża orderu król sycylijskiego Franciszka I. i ces. brazylijskiego orderu Chrystusa, W Krzyża orderu wojskowego król sardyńskiego śś. Maurycego i Łazarza, Kawalera orderu hiszpańskiego Karola III. z liczby rzeczywistéj, nadzwyczajnego Posła i pełnomocnego Ministra Króla Jmci Sycylijskiego na Dworze wiedeńskim;

którzy na zasadzie Swoich pełnomocnictw zgodzili się na artykuły następujące:

Artykuł I.

Każda osoba, która w Państwach obu wysokich Strón umawiających się o uczynek karze podpadający, a w artykule II. Umowy niniejszéj wskazany obwinioną, lub w téj mierze osądzoną została, gdy w terytoryjum Państwa drugiéj umawiającéj się strony ucieknie, tamże na żądanie Rządu, w którego terytoryjum występek popełniony został, drogą dyplomatyczną uczynione, przyaresztowaną i temuż Rządowi wydana być ma.

Artykuł II.

Uczynek, karze podpadający, z powodu którego wydanie osoby stosownie do artykułu poprzedniczego ze Strony Rządu austryjackiego przyznane zostanie, musi być taki, który w Ustawie karnéj sycylijskiéj pod nazwą misfatto ukazuje się, i podług księgi I., rozdziału I., §. 3. téjże Ustawy karze kryminalnéj podlega. Wydanie zaś osoby ze strony Rządu neapolitańskiego dozwolone będzie za popełnione uczynki karne takie, które w Ustawie karnéj austryjackiéj, jako zbrodnie (delitto) oznaczone są i kary na nie w rozdziale II, §§fami 9., 10., 11, 12., 13. i 14. wymierzone.

Artykuł III.

Przyaresztowanie i wydanie obwinionego nastąpić powinno i za takę zbrodnię, która za obrębem terytoryjum Państw obu Strón umawiających się popełnioną była, jeżeli zbrodnia ta ma wpływ na Zasadę Rządu krajową, na publiczne papiéry kredytowe, lub na menictwo Państwa, wydania osoby domagającego się, a wydaniu temu nie stoi na przeszkodzie jaka może inna między Państwem wezwaném i tém, którego poddanym jest obwiniony, istniejąca Umowa.

Artykuł IV.

Osoba, która rodem lub naturalizowaniem się, popełnioną zbrodnię poprzedzającém, jest poddanym Państwa, w

puncte des begangenen Verbrechens vorausgegangene Naturalisation Unterthan des Staates ist, auf dessen Gebieth er entdeckt wurde, nachdem er auf jenem des andern Staates das Verbrechen begangen hat. In diesem Falle werden die Behörden des Staates, dessen Unterthan der Beschuldigte ist, nach Vorschrift der vaterländischen Gesetze vorgehen, und es sollen ihnen im diplomatischen Wege Abschriften der aufgenommenen Acten zugefertigt werden

Im Falle, daß die nach den Gesetzen des ersuchten Staates bestimmte Strafe von der durch die Gesetze des Landes, wo das Verbrechen begangen wurde, bestimmten Strafe verschieden wäre, soll die mildere Strafe verhängt werden. Eine Abschrift des gefällten Urtheilsspruches soll dann, wenn dasselbe in Rechtskraft erwachsen ist, der Regierung, in dessen Staaten das Verbrechen begangen wurde, mitgetheilt werden.

Artikel V.

Wenn das Individuum, dessen Auslieferung begehrt wird, auch eines im Staatsgebiethe der ersuchten Regierung begangenen Verbrechens beschuldigt ist, soll die Auslieferung bis zur Beendigung der Untersuchung, und im Falle der Verurtheilung bis nach Ablauf der Strafe verschoben werden. Es steht jedoch der ersuchten Regierung frei, die Auslieferung des Beschuldigten oder Verurtheilten nicht hinauszuschieben, falls das auf ihrem Gebiethe begangene Verbrechen bedeutend geringer ist, als jenes, das im fremden Lande begangen wurde.

Artikel VI.

Für eine im Staatsgebiethe einer der beiden kontrahirenden Regierungen begangene und zu einer der im Artikel II. der gegenwärtigen Convention bestimmten Cathegorien gehörige straffällige Handlung soll die andere Regierung weder eine Begnadigung eintreten lassen, noch durch Ertheilung eines freien Geleites der Verhaftung oder Auslieferung des Beschuldigten ein Hinderniß in den Weg legen.

Artikel VII.

Das Begehren um Anhaltung und Auslieferung soll immer im diplomatischen Wege gestellt werden, und von einer beglaubigten Abschrift des von der competenten Behörde gefällten Urtheils oder rechtskräftig erlassenen Verhaftbefehls begleitet seyn. In diesem Verhaftbefehle oder der demselben gleichkommenden Urkunde soll das Verbrechen, wegen welchen die Auslieferung begehrt wird, so wie die darauf nach den Gesetzen des ersuchenden Staates festgesetzte Strafe ausgedrückt seyn. Auch soll die

którego terytoryjum wyśledzoną została po dokonaniu zbrodni w terytoryjum Państwa drugiego, wydaną nie będzie. W takim razie Władze Państwa, którego obwiniony jest poddanym, postąpią podług przepisu Ustaw kraju swojego, którym odpisy aktów w téj mierze przedsięwziętych drogą dyplomatyczną doslanémi być powinny.

Wtenczas, gdyby kara podług Ustaw Państwa wezwanego oznaczona, różniła się od kary ustanowionéj prawami kraju, gdzie zbrodnia popełnioną była, wymierzona ma być kara łagodniejsza. Odpis zapadłego wyroku, gdy mocy obowiązującéj nabierze, udzielony będzie Rządowi, w którego krajach zbrodnia popełnioną była.

Artykuł V.

Gdyby osoba, o któréj wydanie rzecz idzie, obwiniona była także o zbrodnię popełnioną w terytoryjum Rządu o wydanie wezwanego, wydanie odłożoném być ma aż do ukończenia z nią śledztwa, a gdyby osądzoną już była, aż po odbytéj karze. Wolno jednak Rządowi, o wydanie wezwanemu, nie odraczać wydania obwinionego lub osądzonego, gdyby zbrodnia w jego terytoryjum popełniona była znacznie mniejsza od téj, która w obcym kraju popełnioną została.

Artykuł VI.

Za uczynek karny, w terytoryjum jednego z tych dwóch umawiających się Rządów popełniony i do jednéj z oznaczonych artykułem II. niniejszéj Umowy kategoryj należący, Rząd drugi ani kary darować, ani przez udzielenie wolnego przewodu, przytrzymaniu lub wydaniu obwinionego czynić przeszkody nie będzie.

Artykuł VII.

Żądanie, aby osobę zatrzymać i wydać, czynić się ma zawsze drogą dyplomatyczną z dołączeniem wierzytelnego odpisu wyroku lub rozkazu uwięzienia prawomocnie przez przyzwoitą Władzę wydanego W rozkazie uwięzienia lub dokumencie, równe z tym rozkazem znaczenie mającym, zbrodnia, dla któréj wydanie osoby żądane, jak równie i kara Ustawami Państwa rekwirującego ustanowiona, wyrażone być powinny. Równie też i opisanie osoby dla tém łatwiejszego

Personsbeschreibung zur leichteren Auffindung und Habhaftwerdung des Beschuldigten, so wie zur Herstellung seiner Persons-Identität beigeschlossen werden.

Artikel VIII.

Im Falle der Auslieferung soll der Beschuldigte oder Verurtheilte der fremden Regierung zugleich mit den bei ihm vorgefundenen Papieren und den von Seite der Behörden des ersuchten Staates aus Anlaß der Verhaftung aufgenommenen Acten, dann mit den auf das Verbrechen bezüglichen und indessen von jenen Behörden in Verwahrung genommenen Gegenständen übergeben werden.

Artikel IX.

Im Falle der Nichtauslieferung, weil nämlich der Beschuldigte oder Verurtheilte ein Unterthan des ersuchten Staates ist, sollen die im vorigen Artikel angedeuteten Gegenstände dem Eigenthümer zurückgestellt werden, wenn man deren zur gerichtlichen Untersuchung nicht mehr bedarf.

Artikel X.

Jede der contrahirenden Regierungen wird dem von dem andern Theile wegen eines Straffalles gestellten Ansuchen um Abhörung von Zeugen, die sich im Gebiethe des ersuchten Staates befinden, Folge geben.

Sie wird das Nöthige anordnen, damit die Behörde, in deren Jurisdictions-Bezirk sich der Zeuge befindet, die Aussagen desselben auf die ihr im diplomatischen Wege von Seite der ersuchenden Regierung mitgetheilten Fragestücke aufnehme.

Die Aussage des Zeugen soll beeidigt werden, wenn derselbe nicht unter 14 Jahre alt ist.

Die hierüber aufgenommenen Acten sollen der ersuchenden Regierung zugefertigt werden, ohne ihr die hierüber aufgelaufenen Unkosten zur Last zu legen.

Artikel XI.

Wenn in eine von der Behörde der einen contrahirenden Regierung eröffneten Criminal-Untersuchung ein Unterthan des andern contrahirenden Theiles verwickelt erscheint, und im Laufe der Untersuchung die Nothwendigkeit hervorginge, den Mitschuldigen zu vernehmen, soll die ersuchte Regierung dem Begehren um die Stellung jenes Individuums Folge leisten, damit die Confrontation desselben auf dem Gebiethe des ersuchenden Staates Platz greifen könne, unter der Bedingung jedoch, daß nach dem Aufhören der Nothwendigkeit das Individuum wieder seiner

wyszukania i pojmania obwinionego, jak i sprawdzenia osoby jego dołączyć należy.

Artykuł VIII.

Gdy obwiniony lub osądzony wydany być ma, powinny być z nim razem posłane Rządowi obcemu papiery przy nim znalezione, i akta przez Władze Państwa rekwirowanego z powodu przyaresztowania go spisane, niemniéj rzeczy do popełnionéj zbrodni odnoszące się a tymczasowie przez owe Władze przechowane.

Artykuł IX.

Gdyby obwiniony lub osądzony nie miał być wydanym dla tego, że jest poddanym Państwa rekwirowanego, rzeczy w poprzednim artykule namienione, gdy już więcéj do sądowego śledztwa nie będą potrzebne, właścicielowi wydane być powinny.

Artykuł X.

Każdy z umawiających się Rządów zadosyć uczyni żądaniu drugiéj strony o wysłuchanie świadków w terytoryjum Państwa rekwirowanego znajdujących się względem wypadku karnego.

Rząd ten rozporządzi co potrzeba, aby Władza, w któréj obwodzie juryzdykcyjnym świadek znajduje się, zeznania jego na pytania ze strony Rządu rekwirującego drogą dyplomatyczną udzielone, do protokółu wzięła.

Zeznanie świadka ma być zaprzysiężone, jeżeli świadek nie ma mniéj, jak lat 14.

Akta w téj mierze spisane przesłane będą Rządowi rekwirującemu bez porachowania wydatków, z tego powodu urosłych.

Artykuł XI.

Gdy poddany jednéj z umawiających się Stron okaże się zawikłanym być w śledztwo kryminalnie rozpoczęte u Władzy drugiego umawiającego się Rządu, a w ciągu śledztwa zajdzie potrzeba badać spółwinowajcę; Rząd rekwirowany zadosyć uczyni żądaniu o przystawienie takiéj osoby, aby stawienie do ócz (konfrontacyja) w miejscu terytoryjum Państwa rekwirującego nastąpić mogło, wszakże pod tym warunkiem, że gdy już tego więcéj nie będzie potrzeby, osoba przystawiona Rządowi swojemu napowrót odstawioną zostanie,

eigenen Regierung zurückgestellt werde, um von seinen vaterländischen Behörden abgeurtheilt zu werden. In einem solchen Falle wird die ersuchende Regierung die Kosten für die Transportirung des Verhafteten bis zum Orte der Confrontation und für dessen Zurückstellung in sein Vaterland bestreiten und für dessen sichere Ueberwachung Sorge tragen.

Artikel XII.

Die für die im II. Artikel der gegenwärtigen Convention bestimmten straffälligen Handlungen verabredete Auslieferung soll auch für die Desertirung aus was immer für einem Corps der Land- oder Seetruppen der ersuchenden Regierung bewilliget werden.

In diese Cathegorie gehören auch die Individuen, welche durch Conscription oder Werbung zum Militärdienste zu Land oder zur See verpflichtet sind und militärflichtig wurden.

Die Auslieferung soll auch dann stattfinden, wenn der Deserteur, der Conscriptionsflüchtige oder zum Seedienste Berufene in die Kriegsdienste der ersuchten Regiernng sei es in die Land- oder Seedienste, eingetreten wäre.

Artikel XIII.

Um den letzteren Fall zu verhindern, verpflichten sich beide vertragschließenden Regierungen, in den Dienst ihrer Land- oder Seemacht keinen Unterthan des anderen contrahirenden Staates aufzunehmen, der nicht ein giltiges Zeugniß seiner Behörde beibringt, laut welchen er den Militärgesetzen seines Vaterlandes bereits genug gethan oder die Befreiung von seiner dortigen Militärpflichtigkeit erlangt hat.

Artikel XIV.

Niemals aber kann die Auslieferung eines Deserteurs oder Conscriptionsflüchtlings, welcher Unterthan des ersuchten Staates ist, stattfinden, und in einem solchen Falle sollen nur die Waffen, Pferde oder sonstigen Militärgegenstände, welche der Deserteur mit sich genommen hat und die einstweilen im Lande der ersuchten Regierung in Sicherheit gebracht wurden, der ersuchenden Regierung zurückgestellt werden.

Artikel XV.

Die Verhaftung der Deserteurs und Conscriptionsflüchtlinge, von denen der Artikel XII. handelt, soll durch die Regierung, auf deren Gebieth sie sich geflüchtet haben, allsogleich, wenn sie davon Kenntniß erhält, und ohne erst ein dießfälliges Begehren abzuwarten, vorgenommen und unverzüglich der Regierung, welcher sie angehören, wegen der einzuleitenden Uebergabe derselben bekannt gegeben werden.

by przez swoje krajowe Władze osądzoną była. W takim razie Rząd rekwirujący poniesie wydatki przystawienia uwięzionego na miejsce konfrontacyi i zwrócenia go krajowi ojczystemu, niemniéj będzie mieć starunek, aby jak należy dla bezpieczeństwa pilnowany był.

Artykuł XII.

Wydawanie osób za uczynki karne w artykule II. Umowy niniejszéj zastrzeżone, dozwolone będzie także za zbiegostwo z jakiegobądź korpusu wojska bądź lądowego, bądź morskiego Rządu rekwirującego.

Do téj kategoryi należą także osoby obowiązane do służby wojskowéj na lądzie lub na morzu z mocy konskrypcyi lub zaciągu, i przed tą służbą zbiegłe.

Wydanie takich i wtenczas nastąpić ma, gdyby zbieg wojskowo spisany lub do służby morskiéj powołany, wszedł w służbę wojskową Rządu rekwirowanego bądź lądową lub morską.

Artykuł XIII.

Dla zapobieżenia temu drugiemu wypadkowi, obowiązują się obadwa układające się Rządy żadnego z poddanych Rządu drugiego ani do służby lądowéj, ani do morskiéj nie przyjmować, któryby nie okazał ważnego świadectwa swojéj Władzy jako Ustawom wojskowym swojego kraju już zadosyć uczynił, lub od swojéj tamecznéj powinności służenia w wojsku uwolnionym został.

Artykuł XIV.

Nigdy atoli wydanym być nie może zbieg wojskowy, lub spisowy (konskrybowany), będący poddanym Państwa rekwirowanego, i w takim razie tylko broń, konie i inne rzeczy wojskowe, które zbieg z sobą zabrał, i które tymczasem w kraju Rządu rekwirowanego przechowane były, Rządowi rekwirującemu wydane zostaną.

Artykuł XV.

Przyaresztowanie zbiegów wojskowych lub wojskowo spisanych, o których mówi artykuł XII., Rząd, na terytoryjum którego uciekli, uskuteczni zaraz, jak tylko o tém wiadomość otrzyma i bezzwłocznie zawiadomi o tém Rząd, do którego oni należą, aby względem wydania ich potrzebne nastąpiło rozporządzenie.

Wenn es sich jedoch um einen desertirten Offizier handelte, soll dessen Verhaftung und Auslieferung nur in Folge eines von der Regierung, der er angehört, gestellten besonderen Ersuchens stattfinden.

Artikel XVI.

Hinsichtlich des in den Staaten der ersuchten Regierung beschuldigten oder verurtheilten Deserteurs oder Conscriptionsflüchtlings wird die nämliche Regel, welche im V. Artikel der gegenwärtigen Convention festgesetzt wurde, zu befolgen seyn.

Artikel XVII.

Der ersuchten Regierung fallen die in ihren Staaten aufgelaufenen Unkosten für die Aufnahme der Acten, die Verhaftung, die Verpflegung mittelloser Arrestanten, so wie für die Transportirung des Beschuldigten oder Verurtheilten bis zu dem zur Uebergabe desselben bestimmten Orte zur Last.

In dieser Bestimmung sind auch die Kosten für die bis zu jenem Orte vorzunehmende Transportirung der Gegenstände begriffen, welche als auf das Verbrechen sich beziehend, in Verwahrung genommen wurden.

Artikel XVIII.

Der zur Uebergabe des Beschuldigten, Verurtheilten oder Deserteurs bestimmte Ort ist Neapel oder Manfredonia für das von Seite der österreichischen Regierung begehrte Individuum, und Triest oder Venedig für jenes, dessen Auslieferung von Seite der neapolitanischen Regierung verlangt wird. Die Uebergabe wird zu Handen der respectiven in den gedachten Häfen bestellten Agenten der beiden Regierungen stattfinden.

Artikel XIX.

Gegenwärtige Convention wird in den Staaten der contrahirenden Regierungen nach der binnen zwei Monaten oder noch früher, wenn es möglich wird, stattzufindenden Auswechslung der Ratificirungen kundgemacht werden, und soll 15 Tage nach der Vornahme dieser Auswechslung in Kraft treten. Sie soll durch fünf Jahre fort gelten und sofort von fünf zu fünf Jahren für wieder erneuert angesehen werden bis zu der entgegengesetzten Erklärung einer der beiden Regierungen.

Wien, den 24. December 1845.

(L. S.) METTERNICH. (L. S.) RAMIREZ.

Jeżeli zaś rzecz idzie o zbiegłego oficera, przytrzymanie i wydanie go nastąpi tylko na szczególne wezwanie Rządu, do którego należy.

Artykuł XVI.

Względem zbiegów wojskowych i spisowych, w Państwie Rządu rekwirowanego obwinionych lub osądzonych, zachowane będzie to samo prawidło, które w artykule V. niniejszéj Umowy jest ustanowione.

Artykuł XVII.

Wydatki na spisanie aktów, uwięzienie i żywienie aresztantów ubogich, równie jak przeprowadzenie obwinionego lub osądzonego na miejsce do oddania go przeznaczone, poniesie Rząd rekwirowany.

Tym przepisem objęte są także wydatki przewiezienia na takie miejsce rzeczy, które, jako odnoszące się do popełnionéj zbrodni, przechowane były.

Artykuł XVIII.

Na miejsce oddawania obwinionego albo zbiega, reklamowanego przez Rząd austryjacki, przeznacza się Neapol albo Manfredonia, a Tryjest lub Wenecyja dla tych, o wydanie których dopominał się Rząd Neapolitański. Uskutecznienie wydania nastąpi do rąk Ajentów, w pomienionych portach przez obustronne Rządy ustanowionych.

Artykuł XIX.

Umowa niniejsza obwieszczona będzie w Państwach Rządów układających się po wymianie ratyfikacyj, która w przeciągu dwóch miesięcy, lub gdy będzie można, prędzéj jeszcze nastąpi, a we dni 15 po téj wymianie obowiązywać zaczyna. Ważna jest na pięć lat i co pięć lat dopóty za odnowioną uważana być ma, dopóki jeden z obustronnych Rządów przeciwnie temu nie oświadczy się.

W Wiédniu 24. Grudnia 1845.

(L. S.) METTERNICH. (L. S.) RAMIREZ.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis Conventionis hujus articulis, illos omnes gratos acceptosque Nos habere hisce declaramus, Verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimi.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae die vigesima octava mensis Februarii, anno millesimo octingentesimo quadragesimo sexto, Regnorum nostrorum undecimo.

FERDINANDUS.

(L. S.) PRINCEPS A METTERNICH.

Ad Mandatum Sacr. Caes. ac Reg.
Apostolicae Majestatis proprium

Franciscus Liber Baro de Lebzeltern-Collenbach.

Gubernial-Verordnung vom 20. Mai 1846 Gubernial-Zahl 22769, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

59.

Betreffend das Verboth der Ausfertigung von Theillosen bei Lottospielen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 10. März 1846, Z. 30106-608 Nachstehendes verordnet:

Der §. 451. des Gefälls-Strafgesetzes erklärt ausdrücklich jede andere, als die in den §§. 448 bis 450 des Gefälls-Strafgesetzes aufgenommene, wie immer geartete Abweichung von der ertheilten Lottospiel-Bewilligung als einfache Gefällsübertretung, und verfügt eine Strafe von 2 bis 100 fl. darauf.

Da nun die Ausfertigung der Theillose in den allerhöchst bestätigten Spieldirectiven, welche die aus einer allerhöchst ertheilten Ausspielungs-Bewilligung fließenden Rechte enthalten, nicht nur nicht erlaubt, sondern sogar verbothen ist, so findet

Nos visis et perpensis omnibus et singulis Conventionis hujus articulis, illos omnes gratos acceptosque Nos habere hisce declaramus, Verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae die vigesima octava mensis Februarii, anno millesimo octingentesimo quadragesimo sexto, Regnorum nostrorum undecimo.

FERDINANDUS.

(L.S.) PRINCEPS A METTERNICH.

Ad Mandatum Sacr. Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Liber Baro de Lebzeltern Collenbach.

Rozporządzenie gub. z dnia 20. Maja 1846, pod l. gub. 22769 do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

59.

O zakazie wystawiania losów częściowych przy grach loteryjnych.

Wysoka c. k. Kamera nadworna rozporządziła Dekretem z d. 10. Marca 1846 do l. 30106 608, co następuje:

§. 451 Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe uznaje wyraźnie, że każde inne, jak w §§. 448 do 450 Ust. karn. doch. przyjęte, jakiekolwiek zboczenie od udzielonego na grę loteryjną pozwolenia, jako przestępstwo dochodowe, i na to stanowi karę od 2 do 100 zr.

Gdy więc wydawanie losów częściowych w przepisach gier w najwyższém miejscu potwierdzonych, które zawierają prawa, wypływające z nadanego najwyższego na wygrywanie pozwolenia, nie tylko nie jest dozwolone, ale owszem zaka-

der Eingangs angeführte §. des Gefälls-Strafgesetzes auf dieselbe unbedingt Anwendung, und es entfällt das Bedürfniß einer neuerlichen öffentlichen Kundmachung dieses Verbothes.

Um aber das Publicum vor allfälligen Täuschungen zu warnen, so ist von nun an jeder Spielberechtigte zu verhalten, in den Spielplan mit Hinweisung auf den §. 451 des Gefälls-Strafgesetzes den ausdrücklichen Verboth von Ausfertigung und Veräußerung von Anweisungen auf die Gewinnstantheile ꝛc. Theillose oder Gesellschaftslose, in sofern die Zahl der Theilnehmer an den Gesellschaftsspielen größer ist, als die Zahl der für dieses Spiel zusammen gelegten Lose, aufzunehmen.

Hiernach ist sich zu benehmen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 19. April 1846 Zahl 8394, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltnngen, ausübende Aemter und Finanzwach-Organe.

Gubernial-Verordnung vom 22. Mai 1846 Gubernial-Zahl 26567 an sämmtliche k. k. Kreisämter.

60.

Daß auch untergeordnete Gerichts-Beamte sich ihrer Amtsverrichtungen in jenen Fällen zu enthalten haben, in welchen sie nicht als unbefangen erscheinen.

Ueber die Frage, in wie ferne untergeordnete Beamte sich wegen Befangenheit ihrer Dienstverrichtungen zu enthalten verpflichtet seyen, haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 24. Februar 1846 folgendes Allerhöchst zu bestimmen geruhet:

Auch untergeordnete Gerichts-Beamte haben sich ihrer Amtsverrichtungen in jenen Fällen zu enthalten, in welchen sie nach den für Justizräthe ertheilten Vorschriften, namentlich nach den Bestimmungen der Instruction für die Justiz-Behörde nicht als unbefangen erscheinen.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 1. Mai 1846, Zahl 14608-1054 hiemit zur allgemeinen Kennntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 27. Mai 1846 Gubernial-Zahl 27605.

61.

Aenderung in der Zollbehandlung der Daguerrotyp- oder Plaqué-Platten.

In Folge des Auftrages der k. k. allgemeinen Hofkammer von 14. Mai d. J. werden mit allerhöchster Genehmigung Seiner

zane, przeto §. z Ustawy karn. dochod. na wstępie powołany, znajduje bezwarunkowe do nich zastosowanie, i nie ma potrzeby zakaz ten na nowo publicznie ogłaszać.

Dla ostrzeżenia wszelako publiczności od wszelakich omyłek, każdy do gry loteryjnéj uprawniony zobowiązany być ma w planie gry z odkazaniem do § 451. Ust. karn. doch. umieścić wyraźny zakaz wystawiania lub przedawania asygnat na części wygranéj i t. d. losy częściowe czyli spółkowe, jeżeli liczba uczestników w grach spółki większa jest od liczby losów do téj gry ułożonych.

Podług tego zachować się.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 19. Kwietnia 1846 pod liczbą 8394, do wszystkich c. k. Administracyj powiat., Urzędów wykonawczych i organów straży finansowéj.
Rozporządzenie gub. z dnia 22. Maja 1846 pod l. gub. 26567, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

60.

Podwładni urzędnicy sądowi mają się wstrzymać od czynności urzędowych w owych przypadkach, w którychby za stronniczych uchodzili.

Na zapytanie, o ile podwładni urzędnicy są obowiązani z powodu stronniczości wstrzymać się od swych czynności służbowych, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z d. 24. Lutego 1846 następujące wydać postanowienie:

I podwładni urzędnicy sądowi mają się wstrzymać od czynności urzędowych w owych przypadkach, w których według przepisów dla radźców sądowych, mianowicie według postanowień instrukcyi dla Władz sądowych nie bezstronnymi się być zdają.

Tę najwyższą uchwałę podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 1. Maja 1846 do l. 14608-1054 do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 27. Maja 1846 do l. gub. 27605.

61.

Odmiana w cle od płyt do dagierotypów.

Z polecenia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z d. 14. Maja t. r. podaje się za najwyższém przyzwoleniem Najja-

Majestät vom 31. März d. J. in Betreff der Einfuhr und Ausfuhr von Daguerrotyp- oder Plaqué Platten zur Erzeugung von Lichtbildern und auch mit bereits darauf hervorgebrachten Lichtbildern im Umfange des gemeinschaftlichen Zollgebiethes nachstehende Zoll- und Dreißigstbestimmungen zur allgemeinen Richtschnur bekannt gemacht:

Die Einfuhr und Ausfuhr der genannten Platten ist Jedermann gestattet. Im Verkehre mit dem Auslande unterliegen dieselben der Eingangsgebühr von Einem Gulden C. M. für das Wiener Pfund netto und der Ausgangsgebühr von 1/4 kr. für das Wiener Pfund sporco und sind die Hauptlegstätten und Legstätten zu dem Einfuhr-Zollverfahren ermächtigt.

Im Verkehre zwischen Ungarn sammt Siebenbürgen und den übrigen im gemeinschaftlichen Zollverbande befindlichen Ländern über die Zwischenlinie unterliegen diese Platten, sowohl wenn sie nach Ungarn oder Siebenbürgen, als wenn sie aus diesen Ländern gebracht werden, der Eingangsgebühr von 15 kr. für das Wiener Pfund netto und der Ausgangsgebühr von 1/4 kr. für das Wiener Pfund sporco.

Die Wirksamkeit der vorstehenden Bestimmungen beginnt mit dem 1 Juli 1846.

Guberuial-Kundmachuug vom 30. Mai 1846, Gubernial-Zahl 31058.

62.

Die von Aerarial-Briefsammlungen zur Verbindung mit Poststationen ausgehenden und rückkehrenden Postbothenfahrten sind, wenn die Briefsammler verpflichtet sind, die Briefe und sonstige Postpackete mittelst Wagen oder zu Pferde zu besorgen, mauthfrei.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 4 März 1846 Z. 913-97 bedeutet, daß von der nächsten Mauthpachtperiode angefangen, alle regelmäßigen von Aerarial-Briefsammlungen zur Verbindung mit Poststationen ausgehenden und rückkehrenden sogenannten Postbothenfahrten, in sofern als den Briefsammlern von Seite der Postverwaltung ausdrücklich zur Pflicht gemacht wurde, die Briefe und sonstigen Postpackete mittelst Wagen oder zu Pferde zu befördern, als ordinäre Post angesehen werden müssen, und die den ordinären Posten nach den Mauthvorschriften zukommende beschränkte Mauthbefreiung genießen.

Hat der Mauthpächter das Bedenken, ob die betreffende Fahrt wirklich eine Postbothen- (Briefsammler-) Fahrt sei, so

śniejszego Pana z dnia 31. Marca t. r. następujące postanowienia cłowe i trzydziestowe za ogólne prawidło we względzie przywozu i wywozu płyt dagierotypowych do robienia obrazów świetlnych i już z gotowemi na nich obrazami świetlnemi w obrębie spólnego obwodu cłowego:

Płyty wymienione wolno każdemu wprowadzać i wyprowadzać. W handlu z zagranicą podpadają one cłu wchodowemu jednego złotego reńskiego mon. konwen od funta wiédeńskiego wagi czystéj (netto), a cłu wychodowemu 1/4 kr. od funta wiédeńskiego wagi obwojowéj (sporco), a główne składy cłowe i składy cłowe (główne komory i komory) są do pobiérania cła wchodowego upoważnione.

W handlu między Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią i resztą w związku zostających prowincyj przez liniję cłową międzykrajową podpadają te płyty tak przy wprowadzeniu do Węgier i Siedmiogrodzkiéj Ziemi, jako téż przy wywozie z tychże krajów cłu wchodowemu 15 kr. od funta wiédenskiego netto i cłu wychodowemu 1/4 kr. od funta wiédeńskiego sporco.

Postanowienia powyższe nabędą dnia 1go Lipca mocy obowiązującéj.

Obwieszczenie gub. z dnia 30. Maja 1846 pod l. gub. 31058.

62.

Posłańcy pocztowi, jadący od zbieralni listów dla utrzymania komunikacyi z stanowiskami pocztowemi tam i na powrót, są wolni od opłaty rogatek, jeżeli zbieracze listów są obowiązani poséłać listy i inne pakiety pocztowe wozem albo konno.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła dekretem z dnia 4go Marca 1846, do l 913 97, że, zacząwszy od najbliższego czasu wydzierżawiania rogatek, wszystkie regularne, od skarbowych zbieralni listów dla utrzymania komunikacyi z stanowiskami pocztowémi jadące i powracające tak zwane jazdy posłańców pocztowych za zwyczajną pocztę uważane być mają, i doznają przyznanego przepisami o rogatkach zwyczajnéj poczcie ograniczonego uwolnienia od myta o tyle, o ile na zbieraczów listów Administracyja pocztowa wyraźnie włożyła obowiązek poséłania listów i innych pakietów pocztowych wozem albo konno.

Jeżeli dzierżawca rogatki powątpiéwa, czy właściwy posłaniec jest istotnie posłańcem pocztowym (zbieracza listów),

haben die Bothen (Briefsammler) diesen Umstand mit dem ämtlich ausgefertigten Stundenpaße, welcher jeder solchen Fahrt beizugeben ist, auszuweisen. Diejenigen Postbothen (Briefsammler) dagegen, welchen die obgedachte Verpflichtung der Beförderung der Briefe und sonstiger Postpackete mittelst Wagen oder zu Pferde von der competenten Postbehörde nicht auferlegt ist, haben für ihre Fahrten zu und von den Poststationen mit Briefen und Postpacketen die Mauth zu entrichten.

Zur Vermeidung von Unterschleifen ist die k. k. oberste Hofpost-Verwaltung von der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer angewiesen, nicht nur alle jene Briefsammler, welche zum Transporte der Briefe und Postpackete mittelst Wagen oder zu Pferde zur nächsten Poststation verpflichtet sind, sondern auch jede in der Folge errichtete derlei Postbothenfahrt der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung bekannt zu geben.

Die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen werden seiner Zeit hiervon zur Verständigung der betreffenden Mauthpächter in Kenntniß gesetzt werden.

Sollte der Fall vorkommen, daß ein Briefsammler oder dessen Bothe die frägliche Mauthbegünstigung überhaupt mißbraucht, oder insbesondere mit dem von ihm zum Beweise der ihm zukommenden Mauthbefreiung der Postbothenfahrt über Verlangen des Mauthpächters vorzuweisenden Stundenpaße einen Mißbrauch sich zu Schulden kommen läßt, so ist dieser Fall sogleich der Oberpost-Verwaltung mitzutheilen, welche den schuldigen Briefsammler strenge bestrafen wird.

Diese in der obigen h. Entscheidung enthaltene Erläuterung des Absatzes I des §. 4. der Mauthvorschriften v. J. 1821 ist bei Abschließung der Pachtverträge für die kommende Pachtperiode den Pächtern bekannt zu machen, und wird in die denselben hinauszugebende Sammlung der Mauthvorschriften aufgenommen werden. Einzelne vorkommende Fälle sind nach dieser Erläuterung zu entscheiden.

Bis zum Ausgange der nunmehrigen Mauthpachtperiode hat es übrigens bei den hinsichtlich einzelner Postbothenfahrten erlassenen speciellen Hofkammer-Verordnungen zu verbleiben.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 3. Mai 1846, Zahl 9444, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Erledigung vom 1. Juni 1846, Gubernial-Zahl 30841.

to posłaniec (zbieracz listów) powinien tę okoliczność wykazać wydanym urzędownie paszportem godzinnym, mającym się każdemu takiemu posłańcowi dać w drogę. Owi zaś posłańce pocztowi (zbieracze listów), na których nie włożyła właściwa władza pocztowa powyższéj powinności poséłania listów i innych pakietów pocztowych wozem lub konno, powinni za swoje jazdy z listami i pakietami pocztowémi do stacyj pocztowych i na powrót opłacać rogatkę.

Dla uniknienia oszukaństwa poleciła wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna c. k. najwyższéj nadwornéj Administracyi pocztowéj, ażeby oznajmiła c. k. Administracyi dochodów skarbowych nietylko wszystkich zbieraczów listów, obowiązanych poséłać listy i pakiety pocztowe wozem albo konno do najbliższéj stacyi pocztowéj, lecz i każdę podobną na przyszłość zaprowadzić się mającą jazdę posłańca pocztowego.

C. k. Administracyje powiatowe uwiadomi się o tém w swoim czasie dla zawiadomienia dzierzawców rogatek.

Gdyby się zdarzyło, że zbiéracz listów albo téż jego posłaniec nadużywa w ogólności będącego w mowie uwzględnienia co do rogatek, albo w szczególności dopuszcza się nadużycia paszportem godzinnym, któren na dowód należącego mu się uwolnienia jazdy posłańca pocztowego od rogatki na żądanie dzierzawcy rogatki okazać powinien, to o takim przypadku powinno się zaraz donieść głównemu zarządowi pocztowemu, któren winnego zbiéracza listów surowo ukarze.

To w powyższéj decyzyi zawarte objaśnienie odstępu I. paragrafu 4go przepisów o rogatkach z roku 1821 należy przy zawiéraniu kontraktów na przyszły czas dzierzawy dzierzawcom ogłosić, i umieści się one w zbiorze przepisów o rogatkach, mającym się im doręczyć. Zdarzające się pojedyńcze przypadki mają być podług niniejszego objaśnienia rozstrzygnięte.

Aż do końca teraźniejszego czasu dzierzawy rogatek należy się zresztą trzymać szczegółowych rozporządzeń Kamery nadwornéj, wydanych względem pojedyńczych jazd posłańców pocztowych.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 3. Maja 1846, do l. 9444, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i podwładnych Urzędów.

Ogłoszenie gub. z dnia 1. Czerwca 1846 do liczby gub. 30841.

63.

Vermächtnisse für Arme, wenn sie der Erblasser nicht näher bezeichtet, sind dem Local-Armenfonde des Erblassers zuzuweisen.

Seine k. k. Majestät haben gemäß einer an den k. k. Hofkriegsrath herabgelangten allerhöchsten Entschließung vom 31 März d. J. aus Anlaß zweier vorgekommener zur allerhöchsten Entscheidung vorgelegten speciellen Fälle allergnädigst zu bestimmen geruhet, daß für die Zukunft Vermächtnisse für Arme, wenn der Erblasser sie nicht näher bezeichnet hat, er möge der Civil- oder Militär-Gerichtsbarkeit angehört haben, jederzeit dem Local-Armenfonde des Erblassers zuzuweisen sind.

Von dieser allerhöchsten Entschließung werden in Folge Decretes der hohen Hofkanzlei vom 16. Mai 1846, Z. 15910 die k. k. Kreisämter zur Nachachtung und weiteren Veranlassung mit dem Beisatze in die Kenntniß gesetzt, daß bei der Betheilung der Local-Armen, auf die dürftigen Militärpartheien, die nämlichen Betheilungsmaximen, wie auf die Civilpartheien in Anwendung zu bringen sind.

Gubernial-Verordnung vom 13. Juni 1846, Gubernial-Zahl 30608.

64.

Betreffend die Ertheilung des Elementar-Unterrichtes an blinde Kinder und die Belohnung der Schullehrer hiefür.

Zu Folge hohen Studien-Hofcommissions-Decrets vom 7. Mai 1846, Z. 3469 haben Seine k. k Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 28. April d J. über die Allerhöchstderselben erstatteten Vorschläge wegen Verbreitung des Blindenunterrichtes folgende Bestimmungen allergnädigst festzusetzen geruhet:

1. Da blinde Kinder an Hauptlehrgegenständen des Elementar-Unterrichtes Theil nehmen können, so ist dafür zu sorgen, daß derlei Kinder, wenn sie keinen Privat-Unterricht erhalten, die öffentlichen Schulen so wie es thunlich ist, besuchen.

Aber auch jene blinden Kinder, welche weder die öffentlichen Schulen zu besuchen im Stande sind, noch Privatunterricht erhalten, sollen eines angemessenen Religionsunterrichtes nicht entbehren.

63.

Zapisy dla ubogich, przez spadkodawcę dokładniéj nieoznaczone, mają przypaść funduszowi dla ubogich miejscowych spadkodawcy.

Według nadeszłéj do c. k nadwornéj Rady wojennéj najwyższéj uchwały z dnia 31. Marca t r. z powodu dwóch do najwyższéj decyzyi przedłożonych wypadków raczył Najjaśniejszy Pan najłaskawiéj postanowić, ażeby na przyszłość zapisy dla ubogich, jeżeli ich spadkodawca dokładniéj nie oznaczył, bez względu, czy on należał do sądownictwa cywilnego czy też do wojskowego, zawsze przeznaczone były na fundusz dla ubogich miejscowych spadkodawcy.

O téj najwyższéj uchwale uwiadamia się c. k. Urzędy cyrkularne w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 16. Maja 1846 do l 15910 dla przestrzegania i dalszego uwiadomienia z tą uwagą, że przy obdzielaniu ubogich miejscowych należy zastosowywać te same zasady obdzielania ubogie strony wojskowe co i na cywilne.

Rozporządzenie gub. z d. 13. Czerwca 1846, do l. gub. 30608.

64.

O udzielaniu nauki elementarnéj dzieciom ciemnym na oczy i o nagrodzie za to dla nauczycielów.

Według dekretu wysokiéj c. k. nadwornéj Komisyi naukowéj z dnia 7. Maja 1846, do l. 3469 raczył Najjaśniejszy Pan na przedłożone sobie wnioski względem rozszérzenia nauki dla ciemnych na oczy najwyższą uchwałą z dnia 28go Kwietnia t. r. następujące najłaskawiéj wydać postanowienia:

1. Gdy dzieci, ciemne na oczy, mogą mieć udział w pobiéraniu nauki elementarnéj w głównych przedmiotach naukowych, należy więc starać się o to, ażeby takie dzieci, jeżeli nauki prywatnie nie pobierają, chodziły, skoro to być może, do szkół publicznych.

Lecz i owe dzieci, ciemne na oczy, które ani do szkół publicznych chodzić nie są w stanie, ani też nauki prywatnie nie pobiérają, nie powinny być pozbawione stosownéj nauki religii.

Es ist daher den Ordinarien zu erklären, daß Seine Majestät das Vertrauen zu ihnen hege, daß sie ihren Curatklerus zur Erfüllung dieser seiner Pflicht verhalten werden.

2. Der Unterricht blinder Kinder bezieht sich auf zweierle Lehrgegenstände auf solche, welche diesen wie anderen gesunden Kindern und gemeinschaftlich mit denselben als z. B. Religion, Kopfrechnen ohne besonderer mechanischer Vorrichtungen und ohne eine besondere Geschicklichkeit sich derselben zu bedienen, und auf solche, welche wie z B. Lesen, Schreiben, Rechnen mit geschriebenen Zahlen nicht ohne dieser künstlichen Mittel vorgetragen werden.

Im Unterrichte über Katechetik und Methodik ist daher auf die Behandlung blinder Kinder in Absicht auf die erste Art von Lehrgegenständen und deren Betragen in der Schule überhaupt Rücksicht zu nehmen.

3. Damit die Schullehrer zur Ertheilung des Unterrichtes an blinde Kinder mehr aufgemuntert werden, sind denselben im Falle erzielter günstiger Erfolge nach Maßgabe dieser Erfolge und der dabei gehabten Mühe, Berücksichtigungen bei Anstellungen, Belobungen oder Remunerationen angedeihen zu lassen.

Remunerationen haben jedoch nur dann statt zu finden, wenn sich Schullehrer um die Bildung blinder Kinder dadurch Verdienst erwerben, daß sie außer den Schulstunden denselben im Lesen und Schreiben, rechnen mit geschriebenen Zahlen, in Musik Unterricht ertheilen, und dieselben auch allenfalls zu solchen Handarbeiten anleiten, welche ihnen als Mittel zu einem Erwerbe dienen können.

Die Remuneration hat bei Abgang sonstiger Mittel der Normalschulfond zu tragen.

4. Zur Ausführung oder doch Erleichterung der in den Absätzen 1 und 3 angedeuteten Maßregeln sind nebst bestimmten hiezu gewidmeten Beiträgen auch die Erträgnisse solcher Spenden zum Besten der Bildung von Blinden zu verwenden, bei welchen eine ausdrückliche Widmung zu Stiftplätzen nicht gemacht worden ist, indem durch diese Maßregeln eben der Zweck der Bildung dieser Unglücklichen und zwar auf die naturgemäßeste Weise erlangt wird.

5. Den Seelsorge- und Lehramts-Canditaten, welche sich zur Unterweisung blinder Kinder auch in solchen Lehrgegenständen, wozu es besonderer künstlicher Vorrichtungen und Geschicklichkeiten bedarf, geeignet machen wollen, wird an den bestehenden Blindenerziehungs-Instituten die Gelegenheit dargebothen, diese ihre Absicht zu erreichen, sie sind daher hierauf aufmerksam

Potrzeba więc oświadczyć ordynaryjatom, że Najjaśniejszy Pan pokłada w nich ufność, iż duchowieństwo swoje, trudniące się dusz opieką, do wypełniania tego jego obowiązku przynaglać będą.

2. Nauka dla dzieci ciemnych na oczy ściąga się na dwojakie przedmioty naukowe, na takie, które tymże podobnie jak innym zdrowym dzieciom i spólnie z témi jak n. p religiję, rachunki na pamięć bez osobnych przyrządzeń mechanicznych i bez szczególniejszéj zręczności w używaniu ich wykładać można, i na takie, których jak n. p. czytania, pisania, rachunków za pomocą liczb pisanych bez tych sztucznych środków wykładać nie można.

Wykładając katechetykę i metodykę potrzeba więc mieć wzgląd na obchodzenie się z dziećmi ciemnémi na oczy co do przedmiotów pierwszego rodzaju i w ogólności na ich zachowywanie się w szkole.

3. Aby nauczycielów bardziéj zachęcić do udzielania nauki dzieciom ciemnym na oczy, należy w razie uzyskania pomyślnych skutków w miarę tych skutków i mianéj przy tém pracy mieć na nich wzgląd przy nadawaniu posad, pochwał lub zawdzięczeń.

Zawdzięczenie powinno jednakże tylko wtedy nastąpić, jeżeli nauczyciele położą zasługi około kształcenia dzieci ciemnych na oczy, ucząc je nie w godzinach szkolnych czytania i pisania, rachunków liczbami pisanemi, muzyki, niemniéj takich robót ręcznych, któreby im do zarobku służyć mogły.

W braku innych środków gratyfikacyję ponosić będzie fundusz szkół normalnych.

4. W celu wykonania a przynajmniéj ułatwienia środków, w 1szym i 3cim odstępie napomkniętych, powinno się oprócz pewnych na ten cel ofiarowanych datków obrócić na to także dochody z takich darów na kształcenie ciemnych na oczy, których wyraźnie nie przeznaczono na miejsca fundacyjne, albowiem za pomocą tego środka osiągnie się właśnie cel kształcenia tych nieszczęśliwych i to najwłaściwszym sposobem.

5. Kandydatom do stanu duchownego i nauczycielskiego, chcącym się usposobić do nauczania dzieci ciemnych na oczy także takich przedmiotów naukowych, do których potrzeba osobnych sztucznych przyrządzeń i zręczności, nastręcza się w istniejących zakładach wychowawczych dla ciemnych na oczy sposobność dopięcia swego celu; należy więc

zu machen, und die Institutsvorstände anzuweisen, den Besuchenden den nöthigen Unterricht und Anleitung mit Bereitwilligkeit zu geben.

6. Da zu diesem Zwecke aber auch schon eine theoretische Anleitung viel nützt, so wird es zur Förderung der Bildung der Blinden nothwendig sein, jedem Schullehrer, welcher ein blindes Kind zu unterrichten hat, eine solche kurz gefaßte Anleitung unentgeltlich in die Hände zu geben.

Die k. k. Studien-Hofcommission behält sich vor, diese Anleitung dem k. k. Gubernium in einer angemessenen Anzahl von Abdrücken zur weiteren Vertheilung zuzusenden.

7. Die Schuldistricts-Aufseher sind endlich anzuweisen, in ihren Visitations-Berichten über die Zahl, Bildungsfähigkeit und wirkliche Bildung der Blinden genaue Auskünfte zu erstatten, und es ist in den Zustandsberichten über die Volksschulen und bei Vorlage der Hauptberichte über den Zustand der Blindenerziehungs-Institute die Zahl der außer eigenen Instituten unterrichteten blinden Kinder ersichtlich zu machen.

Diese a. h. Entschließung wird unter Einem sämmtlichen Consistorien bekannt gegeben, und selbe zugleich angewiesen, sich genau nach diesen Bestimmungen zu benehmen, und die Verbreitung dieses Unterrichts sich thätigst angelegen sein zu lassen, zu welchem Behufe den k. k. Kreisämtern verordnet wird, den Consistorien und den Schuldistricts-Aufsehern in Bezug auf die Ausforschung der vorhandenen Blinden und die Erleichterung ihres Unterrichtes auf das willfährigste die Hand zu biethen.

Gubernial-Verordnung vom 16. Juni 1846 Gubernial-Zahl 29182.

65.

Stämpelbehandlung der Gesuche um die Bewilligung zur Ausspielung von Gegenständen in Lottoziehungen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 21. April 1846, Z. 14177/987 bedeutet, daß die Gesuche um die Bewilligung zur Ausspielung von Gegenständen jeder Art in dem Sinne des §. 70 Zahl 1 des Tax- und Stämpelpatentes vom 27. Jänner 1840 dem Stämpel von Dreißig Kreuzer für den Bogen unterliegen, wobei es keinen Unterschied macht, ob mit einem und demselben Gesuche um die Bewilligung zur Ausspielung von Gegenständen in einer oder mehreren Lottoziehungen gebeten wird.

uczynić ich na to uważnymi, i zawiadowcom zakładu polecić ażeby uczęszczającym potrzebnéj nauki i informacyi chętnie udzielali.

6. Gdy atoli do tego już teoretyczna informacyja wielce pomaga, będzie więc dla poparcia wykształcenia ciemnych na oczy potrzebną, dać takę krótko ułożoną informacyję bezpłatnie każdemu nauczycielowi, mającemu uczyć dzieci ciemne na oczy.

C. k. nadworna Komisyja nauk zastrzega sobie nadesłać c. k. Rządowi krajowemu stosowną ilość egzemplarzów téj informacyi dla rozdania ich.

7. Dozorcom szkół dystryktowych wreszcie polecić potrzeba, ażeby w zdaniu sprawy z swych wizytacyj dawali dokładną wiadomość o liczbie, zdatności do przyjęcia ukształcenia i rzeczywistém ukształceniu ciemnych na oczy, a w relacyjach o stanie szkółek gminnych i głównych relacyjach o stanie zakładów wychowawczych dla ciemnych na oczy należy podać liczbę dzieci ciemnych na oczy, które nie w zakładach, dla nich umyślnie zaprowadzonych, naukę pobiérali.

Tę najwyższą uchwałę ogłasza się zarazem wszystkim konsystorzom, a oraz poleca się im ścisłe stosowanie się do tych postanowień i przyłożenie się jak najczynniejsze do rozszerzenia téj nauki, i w tymto celu nakazuje się c. k Urzędom obwodowym, ażeby konsystorzom i dozorcom dystryktowym szkół we względzie wyśledzenia ciemnych i ułatwienia ich nauki jak z największą chęcią dopomagały.

Rozporządzenie gub. z d. 16. Czerwca 1846 do l. gub. 29182.

65.

O stęplu na prośby o pozwolenie puszczenia rzeczy na losy w ciągnieniu loteryi.

Wysoka c k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła dekretem z dnia 21. Kwietnia 1846, do l. 14177-987, że prośby o pozwolenie wygrywania rzeczy wszelkich w myśl § 70. liczby 1. Ustawy stęplowéj i taksowéj z dnia 27. Stycznia 1840 ulegają stęplowi trzydziesto-krajcarowemu od arkusza, bez względu, czy w jednéj i téj saméj prośbie prosi się o pozwolenie do wygrywania rzeczy w jedném lub kilku ciągnieniach loteryi.

Sollte sich in dieser Beziehung früher anders benommen worden seyn, so hat für das Vergangene weder die Einforderung eines Nachtragsstämpels, noch die Einleitung eines Strafverfahrens einzutreten.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 8. Mai 1846, Zahl 11752 an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 16. Juni 1846, Gubernial-Zahl 30844, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

66.

Stämpelfreiheit der Eingaben, welche an die im stämpelpflichtigen Inlande stationirten ungarischen oder siebenbürgischen Regiments-Commanden gerichtet sind.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 7. April 1846, Z. 12909-920 über Einvernehmen des k. k. Hofkriegsrathes mit Beziehung auf die mit den hierortigen Verordnungen vom 24. October und 17. November 1844, Z. Z. 29344 und 30855 verlautbarten hohen Decrete vom 19. September 1844, Z. Z. 26850-2011 und 47046-3780 bedeutet, daß Eingaben, welche an die im stämpelpflichtigen Inlande stationirten ungarischen oder siebenbürgischen Regiments-Commanden gerichtet sind, ohne Unterschied, ob sie von Unterthanen des stämpelfreien oder stämpelpflichtigen Inlandes eingebracht werden, im Sinne des Kundmachungspatentes des Stämpel- und Taxgesetzes die Stämpelfreiheit genießen, da die Commanden der ungarischen oder siebenbürgischen National-Regimenter bezüglich auf die Stämpelverwendung als ungarische oder siebenbürgische Militärbehörden anzusehen sind, und die zufällige Stationirung derselben in einer stämpelpflichtigen Provinz der österreichischen Monarchie diese ihre Eigenschaft nicht aufhebt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 2. Mai 1846, Zahl 11047 an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 16. Juni 1846 Gubernial-Zahl 30845, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

67.

Wegen Ueberwachung verbothwidriger Berichtbeförderungen.

Nach der Eröffnung der k. k. galizischen Oberpost-Verwaltung vom 9. April 1846, Z. 7175 und 7176 hat sich in der neueren Zeit bei vielen der hierländigen Postämtern die unangeneh-

Jeżeli w tym względzie dawniéj inaczéj postępowano, to za przeszłe wypadki nie należy ani żądać stęplu dodatkowego, ani też rozpoczynać postępowania karnego.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 8. Maja 1846, do liczby 11752, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Urzędów podwładnych.

Rozporządzenie gub. z d. 16. Czerwca 1846 do l. gub. 30844, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych, dla dalszego ogłoszenia.

66.

Podania do komend pułków węgierskich albo siedmiogrodzkich, stojących w kraju, stępel opłacającym, nie podpadają stęplowi.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z c. k. nadworną Radą wojenną, odnosząc się oraz do dekretów z dnia 19. września 1844, do liczby 26850 2011 i 47046 3780, ogłoszonych rozporządzeniami Administracyi dochodów skarbowych z dnia 24. Października i 17. Listopada 1844, do liczb 29344 i 30855, oznajmiła, że podania do komend pułków węgierskich albo siedmiogrodzkich, stojących w kraju stępel opłacającym, w myśl patentu, którym ogłoszono ustawę stęplową i taksową, nie podpadają stęplowi bez różnicy, czy je wnoszą poddani kraju, od opłaty stęplu wolnego albo też go opłacającego, gdyż komendy węgierskich albo siedmiogrodzkich pułków narodowych we względzie użycia stęplu powinny być uważane za władze wojskowe węgierskie lub siedmiogrodzkie, a przypadkowe onych zostawanie na stanowisku w opłacającéj stępel prowincyi monarchii austryjackiéj nie zmienia téj ich własności.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 2. Maja 1846, do liczby 11047, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Urzędów podwładnych.

Rozporządzenie gub. z d. 16. Czerwca 1846, do l. gub. 30845, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego ogłoszenia.

67.

Polecenie, aby miano oko na zakazane przewożenie listów.

Podług oznajmienia c. k. głównéj Administracyi pocztowéj galicyjskiéj z dnia 9. Kwietnia 1846, do l. 7175 i 7176, postrzeżono w nowszym czasie u wielu urzędów pocztowych

me Erscheinung bemerkbar gemacht, daß die Briefporto-Brutto-Einnahme gegen die früheren Jahre wesentlich zurückgegangen ist.

Nach den dießfalls gepflogenen Erhebungen liegt die Ursache dieses Ausfalles in den um sich greifenden Briefschwärzungen durch Fuhrleute und Juden.

Zur Begegnung dieser Unterschleife wird die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltung beauftragt, den unterstehenden Finanzwach-Organen und ausübenden Aemtern die thätigste Überwachung von Personen, insbesondere der Bothen, Fuhrleute und Juden, deren Beschäftigung und Verkehr zu verbothwidrigen Briefbeförderungen Gelegenheit darbiethet, zur Hintanhaltung und Entdeckung von Postgefälls-Uebertretungen zur Pflicht zu machen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 28. April 1846, Zahl 9589, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, Finanzwach-Sectionen und ausübende Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 17. Juni 1846 Gubernial-Zahl 28302 an sämmtliche k. k. Kreisämter zur weiteren Kundmachung.

68.

Neue Material- und Arbeitspreis-Tabellen für Baulichkeiten.

Man hat für zweckmäßig befunden, eine neue mehr entsprechende Auflage der mit den Normal-Weisungen vom 20. December 1793, Z. 34023, 22. Dezember 1796, Z 34889 und 11 April 1834, Z. 10213 vorgeschriebenen Material- und Arbeitspreis-Tabellen für Baulichkeiten in Druck legen zu lassen und der Gubernial-Expedits-Direction aufgetragen, sobald die Auflage fertig sein wird, den k. k. Kreisämtern die hinlängliche Anzahl Exemplare zur Betheilung der betreffenden Dominien und Magistrate und zu dem kreisämtlichen Bedarf zu übersenden.

Wovon die k. k. Kreisämter unter Anschluß eines Formulars .|. mit dem Auftrage in Kenntniß gesetzt werden, bei Vertheilung dieser Tabellen den Dominien und Magistraten die bezogenen Normalweisungen zur pünctlichen Darnachachtung in Erinnerung zu bringen, und sich im Falle des weitern Bedarfs an die Gubernial-Expedits-Direction zu wenden.

Gubernial-Verordnung vom 23. Juni 1846, Gubernial-Zahl 29337.

Arbeits- und Material-Preis-Ausweis

für die Baulichkeiten in Kreises

für das Baujahr 18

Anzahl	Gegenstand	Geldbetrag in Conv. Münze mit Zufuhr fl.	kr.	ohne Zufuhr fl.	kr.	Material-Erzeugungs- oder Ankaufs-Platz	Meilenentfernung	Anmerkung
	Taglohn:							
1	Maurerpolier täglich	—	—					
1	Maurergeselle —	—	—					
1	Maltermacher —	—	—					
1	Handlanger —	—	—					
1	Weib oder Bursche täglich	—	—					
1	Zimmerpolier täglich	—	—					
1	Zimmergeselle —	—	—					
1	zweispännige Fuhr	—	—					
	Mauer-Baustoffe:							
1	Körperklafter Bruchsteine							
1	— Schichten- oder Pflastersteine							
1	Schuck Steinplatte " in's Gevierte . . .							
1000	— " lange " breite " dicke Mauer- Ziegeln							
1000	— — — — Taschen- Ziegeln							
1000	— — — — Hohl- Ziegeln							
1000	— — — — First- Ziegeln							
1	Koretz ungelöschter Kalk, der sich im Ablöschen um vermehrt							
1	Fäßchen Gyps zu Körperschuh							
1	Fuhr Sand — —							
1	— Lehm — —							
1	Bund Suffitrohr " im Durchmesser							
	Holz- und Schnitt-Materiale:							
	Hartes.							
1	Längenklafter Rundholz 4" im Durchmesser . . .							
1	— — 5" — . . .							
1	— — 6" — . . .							
1	— — 7" — . . .							
1	— — 8" — . . .							
1	— — 9" — . . .							

(Beilage zur Sign. 10 Pag. 160 ex 1846.)

Anzahl	G genstand	Geldbetrag in Conv. Münze				Material-Erzeugungs- oder Ankaufs-Platz	Meilenentfernung	Anmerkung
		mit Zufuhr		ohne Zufuhr				
		fl.	kr.	fl.	kr.			
1	Längenklafter Rundholz 10″ im Durchmesser							
1	— — 11″ —							
1	— — 12″ —							
1	— — 13″ —							
1	— — 14″ —							
1	— — 15″ —							
1	Längenklafter kantig behauen, 4—5″ stark							
1	— — — 5—6″ —							
1	— — — 6—7″ —							
1	— — — 7—8″ —							
1	— — — 8—9″ —							
1	— — — 9—10″ —							
1	— — — 10—11″ —							
1	— — — 11—12″ —							
1	— — — 12″ im Quadrate stark							
1	Längenklafter 1½ zöllig. Brett ″ breit							
1	— 2 zöllig. Diele —							
1	— 3 zöllig. Pfoste —							
1	Schock 8 Schuh lange Zaunpflöcke							
	Weiches.							
1	Längenklafter Rundholz 4″ im Durchmesser							
1	— — 5″ —							
1	— — 6″ —							
1	— — 7″ —							
1	— — 8″ —							
1	— — 9″ —							
1	— — 10″ —							
1	— — 11″ —							
1	— — 12″ —							
1	— — 13″ —							
1	— — 14″ —							
1	— — 15″ —							
1	Längenklafter kantig behauen, 4—5″ stark							
1	— — — 5—6″ —							
1	— — — 6—7″ —							
1	— — — 7—8″ —							
1	— — — 8—9″ —							
1	— — — 9—10″ —							
1	— — — 10—11″ —							
1	— — — 11—12″ —							
1	— — — 12″ im Quadrate stark							
1	Längenklafter ½ zöllig. Suffitbrett ″ breit							
1	— 1¼ — Brett —							
1	— 1½ — — —							
1	— 2 — Diele —							
1	— 3 — Pfoste —							

Anzahl	Gegenstand	Geldbetrag in Conv. Münze mit Zufuhr fl.	kr.	ohne Zufuhr fl.	kr.	Material-Erzeugungs- oder Ankaufs-Platz	Meilenentfernung	Anmerkung
1	Stück Klafter lange gehauen Dachlatten . . .							
1	— — — geschnitten Dachlatten . . .							
1	Schock " lange " breite " dicke Schindeln . .							
1	Fuhr Zaunruthen, beiläufig Körperschuh . . .							
	NB. Die Durchmesser des Rundholzes müssen immer am oberen Ende gemessen werden.							
	Steinmetzarbeit sammt Materiale.							
1	Flächenschuh 8 zöllig. Zockelsteine							
1	Körperschuh Quadersteine							
1	Längenschuh Stiegenstufen mit Rundstab							
1	— — ohne —							
1	— Thür- oder Fensterfutter, glatt. . . .							
1	— — — — gesimst . . .							
1	— 9" hohes, 18" breites Sturzgesimse . . .							

Anzahl	Gegenstand	Geldbetrag in Convent. Münze fl.	kr.	Anmerkung.
	Nägel-Sorten:			
1000	Stück 40pfündige im Wiener Gewicht Pfostennägel . . .			
1000	— 18 — — — — ganze Brettnägel . .			
1000	— 15 — — — — halbe — . .			
1000	— 12 — — — — Lattennägel . . .			
1000	— Schindelnägel			
1000	— Suffitnägel			
1	— Schift- oder Sparrennägel, 3 Zoll lang			
1	Bund Suffitdraht pr. 5 Pfund schwer im Wiener Gewicht .			
	Tischler-Arbeit:			
1	Stück 2flügl., 12′ hohes, 9′ breites weiches verschalltes Einfahrtsthor			
1	— 2flügl., 12′ hohes, 9′ breites eichener Gattung . . .			
1	— hart verschallte 2flügliche, 7′ hohe, 4′ breite Hausthüre sammt Oberlichten und eichenem Stock ohne Schallnägel . .			
1	— 4′ breite, 7′ hohe verschallte Hausthüre, 2flüglich, mit Oberlichten, ganz von weichem Holz und eichenen Thürstock .			
1	— detto — , $3\frac{1}{2}$′ breit, 6′ hoch, einflüglich			
1	— $3\frac{3}{4}$′ breite, $6\frac{1}{4}$′ hohe 2flügliche Zimmerthüre mit eingesetzten Tafeln und Verkleidung von weichem Holz und eichenen Thürstock			
1	— einflüglichte, 3′ breite, 6′ hohe Kreuzthüre ohne Stock .			
1	— eichener Thürstock, 3′ breit, 6′ hoch, allein			
1	— verleimte weiche Thüre mit eichenen Einschubleisten . .			
1	— 4flügl. eichenes Fenster sammt Stock, $3\frac{1}{2}$′ breit und 6′ hoch			
1	— — — — ohne — — — —			
1	— 4flüglichtes weiches Fenster, $3\frac{1}{2}$′ breit und 6′ hoch sammt eichenen Stock			
1	— 4flüglichtes weiches Fenster, $3\frac{1}{2}$′ breit und 6′ hoch ohne Stock			
1	— 2flügl. eichenes Fenster, 3′ breit, 5′ hoch sammt eichenen Stock			
1	— — — — — — ohne Stock . .			
1	— einflüglichtes, $2\frac{1}{2}$′ breites, 4′ hohes Fenster ohne Stock .			
1	— — — — — eichenes Fenster ohne Stock			
1	— Oberlichten-Rahme			
1	— Kaminthürl			
1	— eichenes Ofenfußgestell mit Füssen			
1	— 2flüglichte Jaloux-Gitter weicher Gattung, $3\frac{1}{2}$′ breit und bis $6\frac{1}{2}$′ hoch			
1	— 2flüglichter Fensterladen, 3′ breit, 3′ hoch			
1	— Dachboden-Fensterladen, 2′ breit, $2\frac{1}{2}$′ hoch			
1	— Parquet-Tafeln mit eichenem Fries und Kreuz, dann weichen Füllungen			
1	Längenklafter 1—9″ breite Schulbank von $1\frac{1}{2}$″ weichen Brettern mit eichenen Kreuzleisten			

Anzahl	Gegenstand	Geldbetrag in Convent. Münze fl.	kr.	Anmerkung.
1	Stück Schultafel, 4' lang, 2½' breit, mit Wachsleinwand überzogen			
1	— — — — bloß scharz gebeitzt . .			
1	ordinärer Schultisch mit Schublade, 4' lang, 1½' breit, mit eiche-			
1	nen Füßen			
	Schlosser-Arbeit:			
1	Stück Einfahrtsthor mit 6 starken Kegeln und 6 langen Bändern, einem starken französischen Schloß sammt Schlüssel, 2 starken Schubriegeln, 2 starken Einlegstangen u. Schallnägeln zu beschlagen			
1	— 2flügl. Hausthür mit 6 Bändern und Kegeln, 2 Schubriegeln und einem starken Schloß mit Drucker zu beschlagen sammt Schallnägeln			
1	— 1flügl. Hausthür mit 3 Bändern und Kegeln, dann starkem Schloß mit Drucker und Schallnägeln zu beschlagen .			
1	— 2flügl. Zimmerthür mit 4 geschweiften Bändern, Stützkegeln, 2 Schubriegeln und sauberem Schloß mit Oliven, dann 2 Knöpfen			
1	— 2flügl. Zimmerthür mit Auffatzbändern rc.			
1	— 1flügl. Kreuzthür mit geschweiften Bändern, Stützkegeln, Schloß und Knopf			
1	— 1flügl. Kreuzthür mit aufgesetzten Bändern, Schloß und Knopf			
1	— 1flügl. ordinäre Thür mit langen Bändern, gebogenen Kegeln und Riegelschloß . . . . ,			
1	— 2flügl. Zimmerthür ohne Schloß mit einer polnischen Klinke			
1	— 4flügl. Fenster mit 8 Auffatzbändern und allem Erforderlichen, sammt Windhacken, zu beschlagen, und den nöthige Bankeisen			
1	— 4flügl. Fenster mit 8 Winkelhacken, 8 Scheinhacken, 3 Vorreiber und 4 Knöpfen			
1	— 2flügl. Fenster mit 4 Auffatzbändern und allem Erforderlichen, Schubriegel, Windhacken und den nöthigen Bankeisen			
1	— 2flügl. Fenster mit 4 Winkelhacken, 4 Scheinhacken, 2 Vorreiber und 2 Knöpfen zu beschlagen			
1	— 1flügl. Fenster mit 2 Scheinhacken, 2 Stützkegeln, 2 Winkelhacken, einem Vorreiber und Knopf zu beschlagen, dann den nöthigen Bankeisen			
1	— Fensterladen mit 4 langen Bändern, 4 Kegeln und einer 18'' langen Vorlegschraube sammt Mutter zu beschlagen . .			
1	— 2flügl. Jalour-Gitter mit 4 Winkelhacken, 2 Kreuzbändern, 4 Stützkegeln, 8 Scheinhacken, 2 Schubriegeln, 1 Vorreiber, 2 halben Vorreibern, 4 Knöpfen, 4 Schiebstangen und Zuglappen			
1	Dachbodenfensterladen mit 2 Bändern, 2 Kegeln und 2 Hacken zu beschlagen			

Anzahl	Gegenstand	Geldbetrag in Convent. Münze fl.	kr.	Anmerkung.
1	Stück Kaminthürl mit 2 langen Bändern, gebogenen Kegeln und einer polnischen Klinke zu beschlagen, sammt nöthigen Bankeisen			
1	— Abtrittsthür mit 2 Bändern, Kegeln, ordinären Schloß und Einhänghacken zu versehen			
1	Wiener Pfund Ankereisen zuzurichten sammt Material . .			
1	— — ordinäres Fenstergitter			
1	— — verziertes Balkon oder Fenstergitter . . .			
1	— — gewöhnliches Ganggeländer			
1	— — Eisenblech auf Thüren oder Fensterläden . ;			
1	— — eisernes Ofenthürl			
1	Centner Gußeisen bei verzierten Zimmeröfen			
1	— — — gewöhnlichen —			
1	Current-Klafter gegossene Wasserleitungsröhren, 2″ im Durchmesser, der innere Durchmesser $1\frac{1}{2}$″ stark, aus 2 Theilen mit viereckigen Ansatzstücken sammt Schrauben, Leder und Verkitten			
1	Pfund Blei sammt Vergießen			
	Glaser-Arbeit:			
1	Quadratschuh Verglasung mit Tafelglas, in Kitt gesetzt . .			
1	Für den Quadratschuh blosses Verkitten der Glastafeln . .			
1	Stück Fenster-Ventilateur versetzen			
	Klämpfner-Arbeit:			
1	Stück weißblechener Dachrinnenkessel, 18″ im Durchmesser, sammt Bankeisen und Anstreichen			
1	Current-Klafter Dachrinnen von weißen Blech sammt Anstreichen, Anbringen und Bankeisen			
1	Current-Klafter Wasserablaufrohr sammt Anbringen u. Anstreichen			
1	Stück weißblechenes Ventil in's Fenster			
1	Current-Schuh bleiernes Wasserleitrohr, 2″ im Durchmesser zu gießen, zusammen zu nieten sammt Blei			
	Anstreicher-Arbeit:			
1	Quadrat-Schuh Anstrich mit silbergrauer Oelfarbe) sammt .			
1	— — — — derlei Leimfarbe) Grundiren .			
	NB. Für den beiderseitigen Anstrich wird bei Thüren, ihre Fläche zweimal, bei Fenstern einmal, und bei Jalousien $2\frac{1}{2}$mal, dann bei Gitterwerk aus Holz zweimal gerechnet.			

Anzahl	Gegenstand	Geldbetrag in Convent. Münze fl.	kr.	Anmerkung.
	Hafner-Arbeit:			
1	Stück weiß glasirter Stück-Ofen mittlerer Größe sammt Versetzen			
1	— glasirter mittlerer Kachelofen			
1	— glasirte einfache Kachel			
1	— unglasirter Kachelofen sammt Versetzen			
1	— unglasirte einfache Kachel			
	Für das Uebersetzen eines Kachelofens			
	Für's bloße Ausfüttern eines Kachelofens			
	Für das Uebersetzen eines eisernen Ofens, dann Ausfüttern desselben sammt Politirung . . . . . . , . .			
	Daß vorstehende Material- und Arbeits-Bestandtheile in um keine geringeren als die angesetzten Preise dermalen zu bekommen sind, wird von Amtswegen bestätiget.			
	den ten 18			

w tutejszym kraju to nieprzyjemne zjawisko, że dochód brnto z listowego w porównaniu z dawniejszemi latami znacznie się zmniejszył.

Według czynionego w tym względzie rozpoznania przyczyną tego ubytku jest pokryjome przewożenie listów, którem się trudnią furmani i żydzi.

Dla zaradzenia temu przekradaniu, nakazuje się c. k. Administracyjom kameralnym powiatowym, ażeby podwładnym sobie ludziom ze straży finansowéj i urzędom wykonywającym zaleciły w celu powściągnienia i wykrywania przekroczeń przepisów pocztowych jak największą baczność na osoby, szczególnie posłańców, furmanów i żydów, których zatrudnienie i handel nastręcza sposobności do zakazanego przewożenia listów.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 28. Kwietnia 1846 do l. 9589, do wszystkich c. k. kameralnych Administracyj powiatowych, oddziałów straży finansowéj i Urzędów wykonywujących.

Rozporządzenie gub. z dnia 17. Czerwca 1846, do l. gub. 28301, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla dalszego obwieszczenia.

68.

Nowe tablice cen materyjałów i roboty przy budowach.

Rząd krajowy uznał za rzecz potrzebną, kazać wydrukować stosowniejsze wydanie przepisanych rozporządzeniami z dnia 20. Grudnia 1793, do l. 34023, z dnia 22 Grudnia 1796, do l 34889 i 11 Kwietnia 1834 do l 10213 tablic cen materyjałów i roboty przy budowach i polecił dyrekcyi ekspedytury gubernialnéj, skoro tylko wydanie będzie gotowe, przesłać c. k. Urzędom cyrkularnym dostateczną ilość egzemplarzów do obdzielenia właściwych dominijów i magistratów i do użytku urzędu cyrkularnego.

O czém, załączając formularz, uwiadamia się c. k. Urzędy cyrkularne, polecając im, ażeby, obdzielając dominija i magistraty témi tablicami, przypomniały im wymienione rozporządzenia zasadnicze dla ścisłego przestrzegania, i w razie zabraknienia tych tablic udały się do dyrekcyi ekspedytury gubernialnéj.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Czerwca 1846, do l. gub. 29337.

69.

Zeitpunct zur Entlassung aus dem Militär-Verbande jener Real-Invaliden, welche eine provisorische Civil-Bedienstung erlangen.

Nach dem hofkriegsräthlichen Rescripte vom 31. December v. J., D 4460 sollen die zu einer bloß provisorischen Civil-Bedienstung gelangenden Real-Invaliden in den Vorbehaltsstand übersetzt, und dann erst mit Abschied entlassen werden, wenn sie eine wirkliche mit Versorgung verbundene Anstellung erhalten.

Nach Eröffnung des k. General-Militär-Commando vom 15. April l. J., R 3153 hat der hohe Hofkriegsrath mittelst des Rescriptes vom 4. April l J, D. 674 diesen Grundsatz um etwaiger Mißdeutung zu begegnen, dahin zu erläutern befunden, daß solche Invaliden erst dann aus dem Militär-Verbande mit Abschied zu entlassen sind, wenn sie in einer stabilen (nicht provisorischen) Civil-Anstellung bereits durch zehn volle Jahre gedient, und sich dadurch den Anspruch auf eine Civil-Pension oder Provision erworben haben, indem sie erst nach einer in einer wirklichen Anstellung zurückgelegten zehnjährigen Civil-Dienstleistung als versorgt angesehen werden können.

Hievon werden die k. k. Kreisämter im Nachhange des hierortigen Erlaßes vom 22. April l. J., Z. 9212 in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 26. Juni 1846 Gubernial-Zahl 23003.

70.

Ermächtigung der k. k. Cameral-Bezirkscasse in Bochnia zur Ausstellung von Ersatzbolleten, Bezugs- oder Versendungskarten ohne Beschränkung.

Im Nachhange zu dem Kreisschreiben vom 22. Juni 1844, Zahl 37917 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß die als vereintes Gefällsamt bestellte k. k. Cameral-Bezirkscasse in Bochnia zur Ausstellung von Ersatzbolleten, Bezugs- oder Versendungskarten ohne Beschränkung, folglich auch über Zucker und Kaffeh ermächtiget ist.

Gubernial-Kundmachung vom 27. Juni 1846 Gubernial-Zahl 36935.

69.

O czasie, kiedy inwalidzi realni mają być uwolnieni z stosunku wojskowego, którzy otrzymali tymczasową służbę cywilną.

Podług reskryptu nadwornéj Rady wojennéj z dnia 31go Grudnia t. r., D. 4460, powinni inwalidzi rzeczywiści, którzy prowizoryczněj tylko służby cywilnéj dostąpili, być przeniesieni do stanu zastrzeżenia i dopiéro potém otrzymać uwolnienie ze służby, jeżeli uzyskają rzeczywiste, z utrzymaniem połączone umieszczenie.

Według oznajmienia c. k. Jeneralnéj Komendy wojskowéj z d. 15. Kwietnia t. r. R. 3153 wysoka nadworna Rada wojenna, chcąc zapobiédz jakowéj wątpliwości, uznała za potrzebną, tę zasadę reskryptem z d. 4 Kwietnia t. r. D 674, tak objaśnić, że tacy inwalidzi dopiéro wtedy powinni być z stosunku wojskowego z odprawą (dimisyją) uwolnieni, gdy na stałéj (nie tymczasowéj) posadzie cywilnéj już dziesięć lat zpełna służyli i zasłużyli sobie przez to na prawo do pensyi cywilnéj lub do prowizyi, ile że ich dopiéro po wysłużeniu dziesięcioletnéj służby cywilnéj w stałém umieszczeniu można uważać za mających sposób do życia.

O czém uwiadamia się c. k. Urzędy obwodowe odnośnie do rozporządzenia gubernijalnego z dnia 22. Kwietnia t. r. do l. 9212.

Rozporządzenie gubernijalne z d. 26. Czerwca 1846, do l. gub. 23003.

70.

O upoważnieniu c. k. kameralnéj kasy powiatowéj w Bochni do wydawania biletów zastępczych, kart na sprowadzenie lub przesełkę bez ograniczenia.

W dodatku do okólnika z dnia 22. Czerwca 1844 do liczby 37917, podaje się do publicznéj wiadomości, że ustanowioną jako połączony Urząd dochodowy c. k. kameralną kasę powiatową w Bochni upoważniono do wydawania biletów zastępczych, kart na sprowadzenie lub przesełkę bez ograniczenia, a więc i na cukier i kawę.

Obwieszczenie gub. z dnia 27. Czerwca 1846, do l. gub. 36935.

71.

Versetzung des k. k. Hilfs-Zollamtes von Szczurowice nach Grzymałówka.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat im Einverständnisse mit der k. k. vereinigten Hafkanzlei mit dem Decrete vom 16. Februar 1846, Z 5756-617 die Ver setzungdes k. k. Hilfs-Zollamtes zu Suczurowice nach Grzymałówka bewilliget, wo dasselbe seine Amtswirksamkeit am 1. Juni 1846 begonnen hat.

Durch diese Versetzung wurde bloß eine unbedeutende Aenderung der Grenze des Brodyer Zollausschluß-Rayons veranlaßt, indem die neue Rayons-Linie von der früheren, welche durch den Styrfluß gebildet wurde, nur in soweit abweicht, daß sie das neue Zollamtsgebäude, welches an der nach Leśniow führenden Straße liegt und zu Grzymałówka gehört, sammt dem zu beiden Seiten dieses Gebäudes gelegenen, durch Säulen bezeichneten Terrain bis zum Styrfluße, welcher die weitere Zollausschlußlinie bildet, einschließt.

Gubernial-Kundmachung vom 28. Juni 1846, Gubernial-Zahl 35486.

72.

Portopflichtigkeit der Correspondenz wegen Zustellung der Erledigungen, wodurch die bücherliche Sicherstellung oder Löschung eines dinglichen Rechtes bewilliget wurde, an den betheiligten Gegner.

Die k. k. oberste Justizstelle hat mit hohem Hofdecrete vom 4. Juni 1846, Zahl 3851 diesem k. k. Appellations-Gerichte, aus Anlaß eines hierüber erhobenen Zweifels, im Einvernehmen mit der k. k. allgemeinen Hofkammer bekannt gemacht, daß jede Correspondenz wegen Zustellung der Erledigungen der Gesuche, wodurch die bürgerliche Sicherstellung oder Löschung eines dinglichen Rechtes bewiliget wurde, an den betheiligten Gegner nicht die Eigenschaft eines officiosen Judicial-Gegenstandes habe, daher als portopflichtig zu behandeln sey.

Hievon werden sämmtliche erste Instanzen zur Darnachachtung in Kenntniß gesetzt.

Verordnung des k. k. Appellations-Gerichts vom 15. Juni 1846, Appellations-Zahl 11510.

Gubernial-Verordnung vom 28. Juni 1846 Gubernial-Zahl ?6159.

71.

Przeniesienie c. k. Urzędu cłowego pomocniczego z Szczurowic do Grzymałówki.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z c. k. połączoną Kancelaryją nadworną, pozwoliła dekretem z dnia 16. Lutego 1846 do l. 5756-617, przenieść c. k. Urząd cłowy pomocniczy z Szczurowic do Grzymałówki, gdzie on już swoje urzędowanie dnia 1. Czerwca 1846 rozpoczął.

Przez to przeniesienie zaszła nieznaczna tylko odmiana w granicy okręgu brodzkiego, z pod cła wyjętego, gdyż nowa linija okręgu zbacza tylko o tyle od dawniejszéj, którą rzéka Styr stanowiła, że obejmuje nowy budynek Urzędu cłowego przy gościńcu, wiodącym do Leśniowa, należący do Grzymałówki, wraz z miejscem po obudwóch stronach tegoż budynku, słupami oznaczoném, aż do rzéki Styru, która jest dalszą liniją okręgu z pod cła wyjętego.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Czerwca 1846, do l. gub. 35486.

72.

Korespondencyja w celu doręczenia ekspedycyj, któremi dozwolono zabezpieczenia tabularnego, albo wykréślenia prawa rzeczowego, z przeciwnikiem interesowanym podpada opłacie listowego.

C. k. najwyższy Trybunał sądowy, porozumiawszy się z c. k. powszechną Kamerą nadworną, oznajmił dekretem nadwornym z dnia 4 Czerwca 1846, do l. 3851, c. k. Sądowi Apelacyjnemu z powodu wznieconéj w tym względzie wątpliwości, że żadna korespondencyja w celu doręczenia załatwień prośb, którem i dozwolono zabezpieczenia tabularnego albo wykréślenia prawa rzeczowego, z przeciwnikiem interesowanym nie posiada własności urzędowego przedmiotu sądowego, a zatém opłacie listowego podpada.

O czém zawiadamia się wszystkie instancyje piérwsze dla przestrzegania tego przepisu.

Rozporządzenia c. k. Sądu Apelacyjnego z dnia 15. Czerwca 1846 do liczby apel. 11510.

Rozporządzenie gub. z dnia 28. Czerwca 1846, do l. gub. 36159.

73.

Vorsichtsmaßregeln zur Verhinderung der Verbreitung der Rotzseuche bei Pferden in Fällen, wenn die an Drüsen erkrankten Militär-Dienstpferde in den Regiments-Marode-Stall abgesendet werden.

Laut Eröffnung des k. k. galizischen General-Commando vom 12. v. M., Z. 4831 soll der Vorschrift gemäß kein Dienstpferd bei den im Lande dislozirten Escadronen an der Drüsenkrankheit behandelt werden, wenn die vorkommenden Krankheitserscheinungen mit Rücksicht auf das Alter und den sonstigen Gesundheitsstand des Thieres die Ausbildung des Rotzes besorgen lassen, sondern es sind solche Pferde bei Zeiten in den Regiments-Marodestall abzusende , und sollen aus Vorsicht auf dem Wege dahin nicht zu Pferde geführt, sondern geritten werden.

Nur Remonten, welche bekanntlich häufig in die Drüsenkrankheit verfallen, werden namentlich bei zerstreuten Dislocationen aus dem Grunde nicht so strenge nach dieser Vorschrift behandelt weil durch Grasung und sorgfältige Pflege ihre Genesung in den Escadrons-Stationen leichter und schneller erzweckt werden kann, und überdieß junge Pferde der Gefahr des Uebergangs der Drüsenkrankheit in den ansteckenden Rotz überhaupt weniger ausgesetzt sind.

Um die Unterbringung solcher verdächtigen Dienstpferde in den Ortschaften, die sie auf dem Wege in die Staabs-Stationen berühren, für den Gesundheitsstand der einheimischen Pferde unschädlich zu machen, und der Möglichkeit einer Verbreitung der Rotzseuche auf diesem Wege vorzubeugen, werden im Einvernehmen mit dem k. k. General-Commando folgende Vorsichtsmaßregeln in Wirksamkeit gesetzt:

Jedes wegen Drüsen oder Wurm verdächtige Dienst- oder Offizierspferd, welches von einer Militär-Abtheilung irgend wohin zur thierärztlichen Behandlung abgeschickt wird, ist im Frühjahre, Sommer und Herbste in keinen Stall unter zu bringen, sondern in einer Schuppen oder Scheune an einen Pflock zu binden, wo es den Haber mittelst der aufgelegten Futtertornister und das Heu auf den Boden gelegt zu erhalten hat, während es wo möglich, nicht aus einen Gefäße, sondern am Bache, oder an der Brunnenrinne (die nachher mit Sand und Wasser sorgfältig abzureiben und abzuwaschen ist) getränkt werden soll.

Im Winter und bei sonst noch rauher Witterung, wo es ohne Steigerung des Krankheitszustandes nicht zuläßig wäre,

73.

Środki ostrożności do zapobieżenia szérzeniu się nosacizny między końmi w razie odséłania chorych na zołzy koni wojskowych służbowych do pułkowéj stajni chorobnéj (infirmaryi).

Według ozuajmienia c. k. Jeneralnéj Komendy galicyjskiéj z dnia 12. p. m., do l. 4831, nie powinien być żaden koń służbowy w rozstawionych po kraju szwadronach na zołzy leczony, jeżeli pojawy choroby ze względu na wiek i stan zdrowia zwierzęcia każą się obawiać nosacizny, lecz takie konie powinny być zawczasu odesłane do pułkowéj stajni chorobnéj, a z przezorności nie powinno ich się w drodze do téj stajni na powodzie prowadzić, lecz na nich jechać. Tylko z końmi remontowémi, które jak wiadomo, często zołzów dostają, postępuje się mianowicie, gdy stanowiska są rozrzucone, z tego powodu nie tak ściśle podług tego przepisu, ponieważ przez puszczanie na paszę i troskliwe pielęgnowanie można je na stacyi szwadronu łatwiéj i prędzéj do zdrowia przyprowadzić, i ponieważ oprócz tego konie młode w ogólności mniéj podpadają niebezpieczeństwu zamienienia się zołzów w zaraźliwą nosaciznę.

Aby stawianie takich podejrzanych koni służbowych we wsiach, przez które w drodze do stacyj sztabowych przechodzą, stało się nieszkodliwém dla tamtejszych koni, i aby zapobiédz możliwości rozszérzenia się tym sposobem nosacizny, zaprowadza się w porozumieniu z c. k. Jeneralną Komendą następujące środki ostrożności:

Żadnego, z powodu n o s a c i z n y a l b o p a n d r ó w i a podejrzanego konia służbowego lub oficerskiego, którego się od jednego oddziału wojskowego dokądbądź do konowała do leczenia poséła, nie powinno się na wiosnę, w lecie i jesieni w ż a d n é j s t a j n i s t a w i a ć, lecz przywiązać go w szopie lub stodole do kołu, gdzie mu się daje owies w torebce na owies, a siano na ziemi; napawać powinno go się zaś, gdzie to tylko być może, nie z sudziny, lecz w potoku albo rynewce studziennéj (którą potém starannie piaskiem wyszurować i wodą obmyć należy).

W zimie i podczas przykrego powietrza w innym czasie, gdzieby niepodobna było bez podniecenia choroby wy-

daß ein solches verdächtiges Dienstpferd einer zu großen Kälte ausgesetzt werde, muß dasselbe zwar abstehend und gebunden in einen Stall eingestellt werden, doch ist hiezu wo nur immer möglich, ein ausschließlich für Kühe oder Ochsen bestimmter Stall zu verwenden, und nach dem Abgeben des Pferdes, jedenfalls die Vorsicht zu gebrauchen, daß die Heuraufe und Futterbare sogleich mit Wasser und Kalk oder einer starken Aschenlauge, beides mit feinem Sand gemengt, mittelst eines Strohwisches sorgfältigst abgerieben werde.

Der Mann, der ein solches Dienstpferd transportirt, wird von Seite des betreffenden Militär-Abtheilungs-Commandanten eine Marschroute mit der ausdrücklichen Bemerkung erhalten, daß das in der Station N. N. zu unterbringende an verdächtiger Drüse kranke Dienstpferd (wie früher gesagt der Jahreszeit entsprechend) z. B. nicht in den Stall einzustellen, sondern in eine Scheune oder Schoppen zu unterbringen, und auf die obbezeichnete Art zu füttern, oder mit Rücksicht auf die rauhe Jahreszeit in der obangedeuteten Art zu versorgen sei.

Diese Marschroute hat der das kranke Dienstpferd geleitende Mann bei strenger Verantwortung der betreffenden Ortsobrigkeit vorzuweisen, letztere aber dieselbe in der Abschrift zu vidiren, damit man sich ebenso von dem Vollzuge des dem Manne dießfalls gegebenen Befehls, als von der Beobachtung der von der Ortsobrigkeit zu überwachenden vorgedachten Vorsichtsmaßregeln und namentlich von der bewirkten Reinigung des verdächtigen Pferdestandes überzeugt halten kann.

Diese die Verhinderung der Verbreitung der bösartigen Rotzseuche des Pferdes bezweckenden Vorsichtsmaßregeln sind sämmtlichen Ortsobrigkeiten sogleich bekannt zu machen, und dieselben für die genaueste Beobachtung des angeordneten in vorkommenden Fällen strenge verantwortlich zu erklären.

Gubernial-Verordnung vom 1. Juli 1846 Gubernial-Zahl 3 801.

74.

Aufhebung der Zollbegünstigung für den zur Verzehrung nach Tirol und Vorarlberg einzuführenden Reis.

Mit allerhöchster Genehmigung wird nach dem Hofkammerdecrete vom 8. Juni d. J., Z. 22307-887 zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß die vermöge der Anmerkung zur Post-Nr. 464 des allgemeinen Ein- und Ausgangs-Zolltarifs vom Jahre 1838 in dem Ausmaße des Eingangszolles von Reis bisher

stawić podejrzanego konia na zbyteczne zimno, potrzeba go wprawdzie osobno i na uwiązaniu postawić w stajni, lecz, gdzie to tylko być może, powinnato być stajnia wyłącznie krowia lub wołowa, a po odejściu konia należy zawsze mieć tę ostrożność, ażeby tak drabinę jako téż i żłób zaraz wodą z wapnem albo mocnemi ługowinami, dodawszy tak do jednego jak i drugiego drobnego piasku, wyszurować jak najstarańniéj wiechciem ze słomy.

Żołniérz, prowadzący takiego konia służbowego, otrzyma od komendanta właściwego oddziału wojskowego marszrutę z wyraźną uwagą, że koń służbowy, mający pozostać w stacyi N. N., chory na podejrzane zołzy (jak się powyżéj rzekło stosownie do pory roku) nie ma być np. stawiany w stajni, lecz w stodole lub pod szopą, i powyżéj opisanym sposobem karmiony, albo téż ze względu na przykrą porę roku powyżéj opisanym sposobem umieszczony.

Tę marszrutę ma żołnierz, prowadzący chorego konia służbowego, pod ciężką odpowiedzialnością właściwéj zwierzchności pokazać, ta zaś w tym celu ją poświadczyć, ażeby się przekonano tak o dopełnieniu danego żołnierzowi w tym względzie rozkazu, jako téż o zachowaniu wymienionych powyżéj środków ostrożności, nad którémi zwierzchność miejscowa ma czuwać, a mianowicie o oczyszczeniu miejsca, gdzie stał koń podejrzany.

Te środki ostrożności, zmierzające do przeszkodzenia szerzeniu się zaraźliwéj (zjadliwéj) nosacizny u koni, należy zaraz ogłosić wszystkim zwierzchnościom miejscowym i polecić im pod surową odpowiedzialnością jak najściślejsze w zachodzących wypadkach przestrzeganie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie gub. z dnia 1. Lipca 1846, do l. gub. 34804.

74.

Zniesienie ulgi co do cła od ryżu, na zużycie do Tyrolu i Forarlbergu wprowadzić się mającego.

Za najwyższém zezwoleniem podaje się stosownie do dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 8. Czerwca t. r. do l. 22307-887 do publicznéj wiadomości, że ulga, jaka dotychczas w skutek uwagi do pozycyi 464 powszechnéj taryfy cła wchodowego i wychodowego z roku 1838 w wymiarze cła

bestandene Begünstigung, wornach für den zur Verzehrung nach Tirol und Vorarlberg eingeführten Reis nur die Hälfte des allgemeinen Eingangszolles zu entrichten war, mit 1. August d. J. außer Kraft zu treten hat, von welchem Tage an auch der zur Verzehrung nach Tirol und Vorarlberg eingeführte Reis dem allgemeinen Eingangszolle für Reis unterliegt.

Gubernial-Kundmachung vom 1. Juli 1846, Gubernial-Zahl 37863.

75.

Das Drittheil, welches von vorgefundenen Schätzen nach §. 399 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches für das Staatsvermögen vorbehalten ist, wird von nun an aufgegeben.

Um den Schwierigkeiten zu begegnen, welche sich der Erfahrung zu Folge bei Anwendung der bestehenden Vorschriften über die Behandlung archäologischer Funde ergaben, so wie in der Absicht, die Bekanntwerdung und Erhaltung numismatischer und anderer antiquarischer Funde im Interesse der Kunst und Wissenschaft zu befördern, haben Seine Majestät nach einer an die k. k. Hofcommission in Justizgesetzsachen erlassenen, und von da an die hohe Hofkanzlei mitgetheilten allerhöchsten Entschließung vom 31. März 1846 die nachstehenden Bestimmungen anzuordnen geruhet:

1.

Hinsichtlich des Schatzes überhaupt somit auch hinsichtlich archäologischer Funde, wird das Drittheil, welches nach §. 399. des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches für das Staatsvermögen vorbehalten ist, von nun an aufgegeben; der Schatz ist daher ohne Abzug dieses Drittheils zwischen dem Finder und dem Eigenthümer des Grundes zu gleichen Theilen und bei getheiltem Eigenthume des Grundes ist der auf den Eigenthümer des Grundes fallende Theil zwischen dem Ober- und Nutzungs-Eigenthümer zu theilen.

2.

Die Bestimmungen der §§ 395, 396, 397 und 400 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches bleiben zwar auch hinsichtlich des Schatzes und archäologischer Funde in Kraft; es hat aber von der durch die bisherigen Vorschriften angeordneten Einsendung solcher für die Wissenschaft wichtiger Gegenstände an öffentliche Sammlungen, und von einem Vorkaufsrechte derselben abzukommen.

wchodowego od ryżu umieszczonéj, istniała, według któréj od ryżu, na zużycie do Tyrolu i Forarlbergu wprowadzanego, tylko połowę cła powszechnego opłacało się, z dniem 1szym Sierpnia t. r. ma ustać, od któregoto dnia także ryż na zużycie do Tyrolu i Foralbergu wprowadzony, powszechnemu cłu wchodowemu od ryżu podlega.

Obwieszczenie gub. z d. 1. Lipca 1846, do l. gub. 37863.

75.

Część trzecią, która ze znalezionych skarbów podług §. 399 powszechnéj Ustawy cywilnéj jest majątkowi publicznemu zastrzeżona, odstępuje się odtąd.

W celu zapobieżenia trudnościom, jakie się według doświadczenia okazały w zastosowaniu istniejących przepisów o postępowaniu ze znalazkami archeologicznemi, niemniéj chcąc się dla dobra sztuk i nauk przyczynić do rozejścia się wiadomości o znalazkach numizmatycznych i innych starożytności i do zachowania onych, raczył Najjaśniejszy Pan według uchwały z dnia 31. Marca 1846, wydanéj do c. k. Komisyi nadwornéj w sprawach sądowych, a od niéj udzielonéj wysokiéj Kancelaryi nadwornéj, następujące wydać postanowienia:

1.

Co do skarbu w ogólności, a więc i co do znalazków archeologicznych odstępuje się odtąd trzecią część, którą podług §. 399. p. Ust. cyw. majątkowi publicznemu zastrzeżono; skarb więc ma być bez odtrącenia téj trzeciéj części podzielony między naleźcę i właściciela gruntu w równéj części, a w razie podzielonéj własności gruntu część na właściciela gruntu przypadająca między właściciela istoty i użytków.

2.

Postanowienia §§. 395, 396, 397 i 400 pow. Ust. cyw. zachowują wprawdzie moc swoję także co do skarbu i znalazków archeologicznych; jednakże nakazane dotychczasowemi przepisami nadsełanie podobnych dla nauki ważnych przedmiotów do zbiorów publicznych i prawo onychże pierwszeństwa do kupna ma ustać.

3.

Den politischen Behörden liegt es ob, von Funden numismatischer und archäologischer Gegenstände, welche für die Wissenschaft oder Kunst von Wichtigkeit seyn können, die Anzeige an die politische Landesstelle zu erstatten, damit diese die Verständigung der für solche Gegenstände bestehenden Anstalten oder Vereine einleite.

4.

Durch das gegenwärtige Gesetz wird an den Vorschriften hinsichtlich der Ausfuhr von Kunstgegenständen und insbesondere hinsichtlich der durch Hofdecret vom 28. December 1818 kundgemachten allerhöchsten Entschließungen vom 19. September und 23. December 1818 (Kreisschreiben vom 7. Hornung 1819, Z. 5985) nichts geändert.

Dieses wird hiemit im Grunde hohen Hofkanzleidecretes vom 15. Juni l. J., Z. 19704-1834 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 3. Juli 1846, Gubernial-Zahl 37628.

76.

Befreiung der Finanzwache-Individuen von der Zahlung der Privatbrücken- und Ueberfuhrsmauthen.

Aus Anlaß eines von der hierländigen k. k. vereinten Cameral-Gefällenverwaltung bei der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer gestellten Antrages, wird die im 19. Absatze des mit Kreisschreiben vom 21. Juni 1842, Z 34186 kundgemachten Privatbrücken- und Ueberfuhrsmauth-Tarifes angeführte Befreiung der Individuen der Gränz- und Gefällenwache von der Mauthentrichtung, hiemit als für die Individuen der Finanzwache giltig erklärt, wovon die Privatmauthberechtigten zur Darnachachtung zu verständigen sind.

Gubernial-Verordnung vom 7. Juli 1846, Gubernial-Zahl 32272, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

77.

Stämpelpflichtigkeit der Quittungen landesfürstlicher Cassen über zurückgezahlte Vorschüße aus den Unterthans-Unterstützungsfonde.

Aus Anlaß eines vorgekommenen Falles findet man zu erinnern, daß die Quittungen landesfürstlicher Cassen über zurückge-

3.

Władze polityczne powinny o znalezieniu przedmiotów numizmatycznych i archeologicznych, mogących mieć ważność dla nauk lub sztuki, donieść politycznéj Władzy krajowéj, ażeby ta zawiadomiła istniejące dla tych przedmiotów zakłady lub towarzystwa.

4

Niniejsze prawo nie sprawia w przepisach o wywozie dzieł sztuki a szczególnie w ogłoszonych dekretem nadwornym z d. 28. Grudnia 1818 najwyższych uchwałach z dnia 19go Września i 23. Grudnia 1818 (okólnik z dnia 7. Lutego 1819, do l. 5985) żadnéj zmiany.

Co się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 15. Czerwca r. b. do l. 19704-1834 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 3. Lipca 1846, pod l. gub. 37628.

76.

Uwolnienie ludzi ze straży finansowéj od opłaty mostowego i przewozowego na mostach i przewozach prywatnych.

Na wniosek tutejszéj c. k. Administracyi dochodów skarbowych do wysokiéj c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj uznaje się niniejszém uwolnienie ludzi ze straży granicznéj i dochodowéj od płacenia myta, przywiedzione w odstępie 19tym taryfy dla mostów i przewozów prywatnych, ogłoszonéj okólnikiem z dnia 21. Czerwca 1842, do l. 34186, za ważne dla ludzi ze straży finansowéj; o czém osoby prywatne, mające prawo do pobiérania myta dla przestrzegania uwiadomić należy.

Rozporządzenie gub. z dnia 7. Lipca 1846 do l. gub. 32272, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkularnych.

77.

Kwity kas monarchicznych na spłacone zaliczki z funduszu na wsparcie poddanych podpadają stęplowi.

Z powodu zaszłego przypadku uznaje się za potrzebną przypomnieć, że kwity kas monarchicynych na spłacone zaliczki

zahlte Vorschüsse aus dem Unterthans-Unterstützungsfonde der Stämpelpflicht unterliegen, daß jedoch den Stämpel dazu die den unverzinslichen Vorschuß zurückzahlende Parthei beizubringen habe.

Wornach die Dominien zu verständigen sind.

Gubernial-Verordnung vom 7. Juli 1846, Gubernial-Zahl 34421, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

78.

Aenderung einiger Zoll- und Dreißigst-Bestimmungen für die Ein- und Ausfuhr von Leinen- und Hanf-Garnen und Zwirnen.

Seine k. k. Majestät haben laut Hofkammer-Decretes vom 13. Juni l. J, Z. 22597-895 für die Ein- und Ausfuhr von Leinen und Hanf-Garnen und Zwirnen im Verkehre der im Zollverbande begriffenen Länder des österreichischen Kaiserstaates mit dem Auslande und den in den Zollausschlüssen gelegenen Theilen der Monarchie, dann für eben die Waarenartikel mit Einschluß der baumwollenen Dochtgarne im Verkehre von Ungarn und Siebenbürgen mit den dießseits der Zwischenzoll-Linie befindlichen österreichischen Provinzen die in dem mitfolgenden Tarife ·|. enthaltenen Zoll- und Dreißigst-Bestimmungen Allerhöchst anzuordnen geruht.

Die Wirksamkeit dieses Tarifes beginnt mit 1. August d. J., von welchem Tage angefangen die in dem bestehenden Zolltarife vom 1. November 1838 unter den Post-Nummern 219 bis einschließig 222, 652 und 653, dann die in dem besteheoden Einfuhr-Dreißigst-Tarife vom 1. September 1840 unter den Post-Nummern 191 bis einschließig 194 und 546 vorkommenden Bestimmungen außer Kraft treten.

Gubernial-Kundmachnng vom 8. Juli 1846 Gnbernial-Zahl 39237.

Tarif A.

Post-Nr.	Benennung der Artikel	Maßstab der Einfuhrs-Gebühr *)	Im Verkehre mit dem Auslande und den Zollausschlüssen: Einfuhr: Zoll fl.	kr.	Einfuhr: Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Ausfuhr: Zoll fl.	kr.	Ausfuhr: Zollstätten, bei denen die Verzollung zu geschehen hat	Im Verkehre mit Ungarn und Siebenbürgen: Zoll bei der Einfuhr aus Ungarn fl.	kr.	Zoll bei der Ausfuhr nach Ungarn fl.	kr.	Dreißigstgebühr bei der Einfuhr nach Ungarn fl.	kr.	Dreißigstgebühr bei der Ausfuhr aus Ungarn fl.	kr.
1	Garn aus Flachs, Hanf und Werg, dann Webergarn, flächsernes Lothgarn und Nesselgarn, ungebleicht .	Centner Netto	2	30	Hilfs-Zollamt	—	10	Hilfs-Zollamt	—	10	—	5	—	10	—	5
2	— halb und ganz gebleicht	detto	5	—	Commercial-Zollamt	—	10	detto	1	40	—	10	—	50	—	10
3	— gefärbt	detto	10	—	detto	—	10	detto	3	20	—	10	1	40	—	10
	Anmerkung. Leinenes Dochtgarn, wozu im Verkehre mit Ungarn auch jenes aus Baumwolle von Nr. 8. abwärts zu rechnen ist, ist wie ungebleichtes Garn zu verzollen.															
4	Zwirn aus Flachs, Hanf und Werg, mit Einschluß des Kantenzwirns, roh und gebleicht, jedoch ungefärbt	detto	15	—	detto	—	10	detto	2	30	—	10	1	40	—	10
5	— aus Flachs, Hanf und Werg, gefärbt . .	detto	25	—	detto	—	10	detto	3	20	—	10	2	30	—	10

*) Der Maßstab der Ausgangsgebühr ist der Centner Sporco.

T a r y f a A.

Pozycyja	Nazwa towarów	Wymiar cła wchodowego *)	W handlu z zagranicą i okręgami z pod cła wyjętémi — Od przywozu — Cło ZłR.	kr	Komory, u których cło ma być zapłacone	Od wywozu — Cło ZłR.	kr	Komory, u których cło ma być zapłacone	W handlu z Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią — Cło — przy wprowadzeniu z Węgier ZłR.	kr	przy wywozie do Węgier ZłR.	kr	Trzydziestowe — przy wprowadzeniu do Węgier ZłR.	kr	przy wywozie z Węgier ZłR.	kr
1	Przędza z przędziwa lnianego, konopnego i kłaków, tkacka przędza, lniana łótowa i batystowa niebielona	Cetnar Netto	2	30	Urząd cłowy pomocniczy	—	10	Urząd cłowy pomocniczy	—	10	—	5	—	10	—	5
2	— na pół i całkiem bielona	detto	5	—	kameralny Urząd cłowy	—	10	detto	1	40	—	10	—	50	—	10
3	— farbowana	detto	10	—	detto	—	10	detto	3	20	—	10	1	40	—	10
	Uwaga. Od knotów lnianych, do których w handlu z Węgrami także knoty bawełniane od Nru. 8go na dół liczą się, płaci się cło jak od przędzy niebielonéj.															
4	Nici z przędziwa lnianego, konopnego i kłaków, tudzież nici kantowe, surowe i bielone, lecz niefarbowane	detto	15	—	dette	—	10	detto	2	30	—	10	1	40	—	10
5	— z przędziwa lnianego, konopnego i kłaków, farbowane	detto	25	—	detto	—	10	detto	3	20	—	10	2	30	—	10

*) Miarą cła wychodowego jest cetnar wagi obwojowéj (Sporco).

z funduszu na wsparcie poddanych podpadają stęplowi, że jednakże stępel na nie ma dać strona, spłacająca nieuprocentowaną zaliczkę.

Według tego należy zawiadomić dominija.

Rozporządzenie gub. z dnia 7. Lipca 1846, do liczby gub. 34421, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

78.

Odmiana w niektórych postanowieniach cła i trzydziestowego od przywozu i wywozu przędzy lnianéj i konopnéj i nici.

Najjaśniejszy Pan raczył podług dekretu Kamery nadwornéj z dnia 13. Czerwca t. r. do l. 22597-895 uchwalić wyszczególnione w załączonéj taryfie .|' postanowienia cła i trzydziestowego od przywozu i wywozu przędzy lnianéj i konopnéj i nici w handlu między należącemi do związku cłowego prowincyjami Państwa Austryjackiego i zagranicą i częściami monarchii z pod cła wyjętemi, tudzież od tychże towarów niemniéj i od bawełnianych knotów w handlu między Węgrami i Siedmiogrodzką Ziemią, a prowincyjami austryjackiémi z téj strony linii cłowéj międzykrajowéj.

Taryfa ta nabędzie z dniem 1ym Sierpnia t. r. mocy obowiązującéj, od któregoto dnia zawarte w taryfie cła z dnia 1go Listopada 1838 postanowienia w pozycyjach 219, włącznie do 222., 652 i 653, tudzież w tarafie cła i trzydziestowego z dnia 1go Września 1840 w pozycyjach 191 do 194 włącznie i 546 tracą moc swoję.

Obwieszczenie gub. z d. 8. Lipca 1846, do l. gub. 39236.

79.

Betreffend die Einleitung von Untersuchungen nach dem Strafgesetzbuche II. Theils, welche durch Ueberschreitung des Waffengebrauchrechtes von Seiten der Finanzwach-Angestellten veranlaßt werden.

In der Anlage wird den k. k. Kreisämtern eine Abschrift der in Folge allerhöchster Entschließung vom 24. Jänner 1846 erflossenen Belehrung in Beziehung auf die Einleitung von Untersuchungen nach dem Strafgesetze II. Theils, welche durch Ueberschreitung des Waffengebrauchsrechtes von Seite der Angestellten der Finanzwache veranlaßt werden können, im Grunde h. Hofkanzlei-Decrets vom 18. Mai 1846, Z. 14616 zur Wissenschaft und genauen Darnachachtung in vorkommenden Fällen zugestellt.

Gubernial-Verordnung vom 13. Juli 1846 Gubernial-Zahl 31806.

Zur Gubernial-Zahl 31806 ex 1846.

Da jeder Angestellte der Finanzwache bei der Ausübung seines Dienstes in den Fall kommen kann, von seinen Waffen nach den bestehenden Dienstesvorschriften Gebrauch machen zu müssen, und nicht von der Vermuthung einer Pflichtverletzung auszugehen ist, so kann die Thatsache, daß bei Gelegenheit dieser Art eine Verwundung vorgefallen ist, für sich allein noch nicht als ein rechtlicher Verdacht zur Einleitung einer Untersuchung betrachtet werden, sondern dem Richter liegt ob, sowohl die Lage, in welcher sich die Wache befand, als alle übrigen Umstände und Verhältnisse sorgfältig zu erheben und mit reiflicher Erwägung derselben, und der über den Gebrauch der Waffen bestehenden Vorschriften zu beurtheilen, ob sich daraus der gegründete Verdacht eines strafbaren Mißbrauchs der Waffen ergebe, damit weder Personen, gegen welche keine Wahrscheinlichkeit eines solchen Mißbrauches hervorgeht, grundlos in Untersuchung gezogen werden, noch die Untersuchung unterbleibe, wo wirklicher Verdacht einer begangenen schweren Polizei-Uebertretung vorhanden ist.

80.

Stempelfreiheit der Quittungen über die von den Catastral-Individuen bezahlten Landesleistungen für das Catastral-Geschäft im Allgemeinen.

Seine k. k. Majestät haben mit der allerhöchsten Entschließung vom 9. Mai l. J. die stämpelfreie Behandlung der Abquiiti

79.

O prowadzeniu śledztwa podług Ustawy karnéj Części II. spowodowanego przez przestąpienie prawa użycia broni ze strony postanowionych przy straży finansowéj.

W aneksie doséła się c. k. Urzędóm cyrkułowym odpis .|· instrukcyi w skutek najwyższego postanowienia z d. 24. Stycznia 1846 wydanéj względem wytoczenia śledztw podług Ustawy karnéj Części II. mogących być spowodowanémi przez przestąpienie prawa użycia broni ze strony postanowionych przy straży finansowéj, a to na mocy Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 18. Maja 1846 za l. 14616, dla wiadomości i ścisłego zachowania w zdarzających się wypadkach.

Rozporządzenie gub. z d. 13. Lipca 1846, pod l. gub. 31806.

.|· Odpis do l. gub. 31806 ex 1846.

Gdy każdy postanowiony przy straży finausowéj, pełniąc służbę, w takiém położeniu znajdować się może, iż podług przepisów służbowych będzie musiał użyć swéj broni, a gdy naruszenia obowiązku dopuszczać nie należy, przeto faktum, że przy sposobności tego rodzaju poranienie wydarzyło się, nie może jeszcze samo przez się uważane być za prawne podejrzenie do wytoczenia jakiego śledztwa, ale będzie rzeczą Sędziego, jak położenie, w jakiém się straż znajdowała, jakoteż i wszystkich innych okoliczności i stotunków pilnie dochodzić i z dojrzałém rozważeniem tychże, jak równie trwających o użyciu broni przepisów, osądzić, czyli się z tego uzasadnione podejrzenie o karygodne nadużycie broni wykrywa, aby, ani osoby, przeciwko którym żadne nie okazuje się prawdopodobieństwo do takowego nadużycia, bezzasadnie do śledztwa pociągane nie były, ani téż śledztwo nie pominiono, gdzie zachodzi istotne podejrzenie popełnionego ciężkiego przestępstwa policyjnego.

80.

Uwolnienie od stęplu kwitów na zapłacone dostawy krajowe przez osoby katastru dla czynności katastralnych w ogóle.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 9. Maja r b. zezwolić, aby zakwitowania wypłaconych przez

rungen über die von den Catastral-Individuen bezahlten Landesleistungen für das Catastral-Geschäft im Allgemeinen in derselben Art zu bewilligen geruhet, wie dieses im 22. Puncte des §. 81 des a. h. Stempelpatents vom 27. Jänner 1840 für Leistungen der Unterthanen an das k. k. Militär bestimmt ist.

Hievon werden die k. k. Kreisämter im Grunde hohen Hofkanzlei-Decretes vom 12. Mai 1846, Z. 16115 mit dem Bemerken in die Keenntniß gesetzt, daß nach dem Catastral-Gebühren-Regulative zu den vom Lande für die Catastral-Vermessung gegen Bezahlung beizustellenden Landesleistungen folgende gehören.

1. Vorspann. 2. Wartwägen. 3. Reit- und Packpferde 4. Schiffe. 5. Wegweiser und Bothen. 6. Civil-Handlanger, wie auch Knechte zu den Reit- und Packpferden, dann Ruderer. 7. Endlich die zur Vermessung nöthigen Handwerksleute, nämlich: Maurer, Zimmerleute, dann die hiezu erforderlichen Taglöhner.

Gubernial-Verordnung vom 20. Juli 1846, Gubernial-Zahl 29948.

81.

Betreffend den Zeitpunct der Entlassung der im Jahre 1834 und 1835 zum Militär gestellten Individuen vom Wehrstande, wie auch derjenigen, die mit der Verpflichtung zu einer 14jährigen oder kürzern Capitulationszeit sich reengagiren ließen oder als Supplenten eintraten, und die Anwendung dieser allerhöchsten Bestimmungen auf Deserteure, Recrutirungsflüchtlinge und Selbstverstümmler.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 8. Mai l. J. in Betreff der heuer durchzuführenden früheren Militärentlassung der aus den militärisch-conscribirten Provinzen mit 14jähriger Capitulation gestellten Soldaten, folgende Bestimmungen allergnädigst zu genehmigen geruhet:

1.

Die in den Solarjahren 1834 und 1835 aus der Bevölkerung der militärisch-corscribirten Provinzen auf eine 14jährige Capitulation gestellten oder freiwillig im eigenen Namen, oder als Supplenten für militärisch-conscribirte Unterthanen eingetretenen Soldaten, welche weder stillschweigend fortdienen, noch sich reengagiren lassen wollen, werden, falls nicht besondere Er-

osoby katastru należytości za dostawy o czynności katastralnych w ogóle w postępowaniu, jako wolne od stęplu uważane były tym samym sposobem, jak to w punkcie 22gim §fu 81. najwyższego Patentu stęplowego z d. 27. Stycznia 1840 za roboty poddanych dla c. k. wojska jest wyznaczono.

O tém zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe na zasadzie Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 12. Maja 1846 za l. 16115 z tym dokładem, iż podług regulaminu należytości katastralnych, do dostaw przez kraj dla pomiaru katastralnego za zapłatę dostarczanych, należą następujące:

1. Podwody przeprzężne, (forszpany); 2. z stójki; 3. konie wierzchowe i juczne; 4. statki; 5. przewodniki i posłańce; 6. robotnicy cywilni, jakoteż parobcy do koni wierzchowych i jucznych; tudzież rudelnicy (przewoźniki); 7. nakoniec rzemieślnicy do pomiaru potrzebni, jako to mularze, cieśle i potrzebni do tego najemnicy dzienni.

Rozporządzenie gub. z d. 20. Lipca 1846, do l. gub. 29948.

81.

O czasie uwolnienia ze służby wojskowéj żołniérzów, oddanych w latach 1834 i 1835 do wojska, jakotéż i tych, którzy, zobowiązawszy się do 14toletniéj albo téż krótszéj kapitulacyi, przyjęli na nowo służbę, lub wstąpili jako zastępcy, i o zastosowaniu tych najwyższych postanowień do zbiegów, tudzież do zbiegłych przed rekrutacyją i do tych, co się sami okaleczyli.

We względzie wcześniejszego w tym roku uwolnienia ze służby wojskowéj żołnierzów, oddanych do wojska z prowincyi konskrybowanych na 14 lat służby, raczył Najjaśniejszy Pan następujące postanowienia najlaskawiéj zatwierdzić:

1.

Oddani w latach słonecznych 1834 i 1835 z ludności prowincyj wojskowo-konskrybowanych na 14to-letnią kapitulacyję do służby wojskowéj, albo też dobrowolnie w własném imieniu, albo jako zastępcy za wojskowo-konskrybowanych poddanych w służbie będący żołniérze, którzy ani nie zgłoszeniem się chęci służenia daléj nie okażą, ani też na

eignisse es etwa unthunlich machen, mit Ende October 1446 ihrer Militärpflicht mit Vorbehalt der ihnen, gemäß den bestehenden Directiven, obliegenden Landwähr-Verpflichtung enthoben werden.

2.

Derselben Begünstigung haben sich zu erfreuen:

a) jene, welche nach vollstrekter erster Capitulation sich im eigenen Namen oder als Stellvertreter in den §. 1. bezeichneten beiden Jahren auf eine weitere 14jährige Capitulation reengagiren ließen;

b) jene, welche sich im Laufe ihrer gesetzlichen oder vertragsmäßigen Capitulation auf eine weitere 14jährige Dienstzeit im eigenen Namen, oder als Supplenten reengagiren ließen, jedoch ihre erste Capitulation in der bezeichneten Periode vollstreckten;

c) jene, welche sich im eigenen Namen aus Vorliebe für einen andern Truppenkörper wegen bewilligter Uebersetzung dahin, wegen Heirathslicenz oder aus einem sonstigen Beweggrunde, jedoch ohne Entgelt des Aerars, zum Nachdienen seiner ganzen Capitulation freiwillig verpflichteten, in soferne sie bis Ende December 1846 auf diese eingegangene weitere Dienstverpflichtung sechs Jahre vollstrecken;

d) jene, welche aus den unter c) angeführten Beweggründen sich freiwillig zum Nachdienen einer halben Capitulation verbindlich machten, wenn sie auf diese weitere Verpflichtung bis Ende December 1846 drei Jahre beenden;

e) jene dagegen, welche gegen Entgelt des Aerars auf eine halbe Capitulation reengagirt wurden, in so ferne sie auf diese Verbindlichkeit bis Ende December 1846 vier Jahre vollstrecken;

f) jene, welche aus was immer für einem Beweggrunde sich zum Nachdienen auf eine bestimmte Anzahl Jahre freiwillig herbeigelassen haben, in soferne dieselben bis Ende December 1846 auf diese weitere Verpflichtung die Hälfte vollstrecken;

g) jene, welche sich aus den unter c) bemerkten Beweggründen freiwillig auf lebenslang reengagiren ließen, in soferne sie bis Ende December 1846 im Ganzen zwanzig Jahre und darüber dienen;

h) jene, welche gegen Entgelt des Aerars eine Reengagirung eingegangen sind, in soferne sie bis Ende December 1846 eine fünf und zwanzigjährige oder längere Dienstzeit vollstrecken;

nowo dać się przyjąć do służby nie chcą, będą, jeżeli tylko szczególne wypadki tego niemożném nie uczynią, z końcem Października 1846 ze służby wojskowéj uwolnieni z zastrzeżeniem powinności służenia w landwerze.

2.

Tego samego względu doznają:

a) owi, którzy, wysłużywszy piérwszą kapitulacyję własném imieniem albo jako zastępcy, w wymienionych w §. 1. obudwóch latach przyjęli dalszą 14to-letnią kapitulacyję;

b) owi, którzy w ciągu swéj prawem lub ugodą ustanowionéj kapitulacyi przyjęli własném imieniem lub jako zastępcy kapitulacyję na dalszych 14 lat, jednakże pierwszą swoję kapitulacyję w oznaczonym okresie czasu wysłużyli;

c) owi, którzy własném imieniem z upodobania dla korpusa wojska innéj broni z powodu dozwolonego imże przeniesienia się do tegoż, z powodu otrzymanego pozwolenia żenienia się, lub z jakiego innego powodu, jednakże bez zapłaty od Skarbu do dosłużenia całéj kapitulacyi zobowiązali się, jeżeli do końca Grudnia r. 1846 na to nowe zobowiązanie się do służby dalszéj sześć lat kończą;

d) owi, którzy się z przytoczonych pod c) powodów zobowiązali do dosłużenia połowy kapitulacyi, jeżeli na to dalsze zobowiązanie się do końca Grudnia 1846 trzy lata kończą;

e) owi zaś, którzy za zapłatą od Skarbu na połowę kapitulacyi na nowo przyjęci zostali, jeżeli na to zobowiązanie się do końca Grudnia 1846 cztéry lata kończą;

f) owi, którzy z jakiegobądź powodu dalszą służbę na pewną ilość lat dobrowolnie przyjęli, jeżeli z końcem Grudnia 1846 na to dalsze zobowiązanie się połowę kończą;

g) owi, którzy z wymienionych pod c) powodów dobrowolnie na całe życie dalszą przyjęli służbę, jeżeli do końca Grudnia 1846 ogółem dwadzieścia lub więcéj lat służą;

h) owi, którzy za zapłatą od Skarbu na nowo przyjęli służbę, jeżeli do końca Grudnia 1846 dwadzieścia i pięć albo i więcéj lat służby kończą;

i) die im Solarjahre 1831 ex officio gestellten Recrutirungsflüchtlinge;

k) jene, welche in dem Solarjahre 1833 als ab substantia losgesprochene Selbstverstümmler mit 14jähriger Capitulation zum Militär gestellt worden sind;

l) jene, welche wegen erwiesener absichtlicher Selbstverstümmlung zur lebenslänglichen Militärdienstleistung verpflichtet wurden, in soferne dieselben bis Ende December 1846 fünf und zwanzig Jahre und darüber dienen;

m) jene, welche wegen erster Desertion zum Nachdienen einer halben Capitulation gesetzlich verpflichtet sind, in soferne sie bis Ende December 1846 auf diese Verpflichtung vier Jahre oder darüber dienen;

n) jene, denen wegen wiederholter Desertion die Capitulation abgenommen wurde, in soferne sie bis Ende December 1856 fünf und zwanzig Jahre oder darüber dienen.

3.

Ausgenommen von dieser Begünstigung der früheren Entlassung sind jene, welche während der Dienstzeit, deren Abkürzung unter den vorstehenden Bedingungen zugestanden wird, sich bis zur Wirksamkeit gegenwärtiger Verordnung auf eine weitere Dienstzeit reengagiren ließen.

4.

Alle im §. 1. dann §. 2. a) bis einschließig f) erwähnten Capitulanten, können schon dermal als Stellvertreter, falls sie noch die hiezu erforderlichen Eigenschaften besitzen, mit einer achtjährigen Capitulationszeit reengagirt werden. Ihre neue Diestzeit hat mit 1. November 1846 zu beginnen.

5.

Auch Unterofficiere, Gefreite und diesen letzteren gleichkommende Chargen, dann Tambours und Trompeter, deren 14jährige Capitulation erst bis Ende December 1850, 1851, 1852 und 1853 vollstreckt seyn würde, können im Falle ihrer vorzüglichen Brauchbarkeit schon dermal als Stellvertreter reengagirt werden.

Ihre neue Dienstzeit ist jedoch erst vom 1. November 1847 an, zu zählen.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzleidecretes vom 2. v. M., Zahl 18047-905 hiemit öffentlich kund gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 20. Juli 1846 Gubernial-Zahl 34431.

i) zbiegli przed rekrutacyją, oddani w roku 1831 ex officio do wojska;

k) owi, których w roku 1833 jako ab instantia (dla braku dostatecznych dowodów jednak z pozostaniem podejrzenia) od winy dobrowolnego okaleczenia się uwolnionych do wojska na 14 lat służby oddano;

l) owi, których z powodu udowodnionego umyślnego okaleczenia się na całe życie do wojska oddano, jeżeli do końca Grudnia 1846 dwadzieścia i pięć albo więcéj lat słożą;

m) owi, którzy z powodu zbiegostwa, piérwszy raz popełnionego, do nadsłużenia połowy kapitulacyi prawem są obowiązani, jeżeli do końca Grudnia 1846 na tę powinność cztéry lata albo i więcéj służą;

n) owi, którym z powodu powtórnego zbiegostwa kapitulacyję odebrano, jeżeli do końca Grudnia 1846 dwadzieścia i pięć albo więcéj lat służą.

3.

Z pod tego uwzględnienia wcześniejszego uwolnienia ze służby wyjęci są owi, którzy w ciągu słożby, któréj skrócenia pod powyższemi warunkami dozwolono, aż do wprowadzenia w wykonanie niniejszego rozporządzenia na dalszy ciąg słożby na nowo zamówić się dali.

4.

Wszyscy w §. 1. tudzież §. 2. a) do f) włącznie wymienieni kapitulańci mogą już teraz jako zastępcy na ośm lat służby znowu być przyjęci, jeżeli posiadają potrzebne do tego własności. Nowa ich służba ma się dnia 1go Listopada 1846 zaczynać.

5.

I podoficerów, giefraitrów i rownych tymże w stopniu tudzież doboszów i trębaczów, którymby się kapitulacyja dopiéro z końcem Grudnia 1850, 1851, 1852 i 1853 skończyła, można już teraz jako zastępców przyjmować, jeżeli są bardzo zdatni.

Nowa ich służba ma się jednakże dopiéro od 1go Listopada 1847 liczyć.

To najwyższe postanowienie podaje się niniejszém w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 2. p. m. do liczby 18047-905 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 20. Lipca 1846, pod l. gub. 34431.

82.

Formulare zur Verfassung der Schul-Fassionen.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage, wie die Schul-Fassionen zu verfassen sind, erhalten die k. k. Kreisämter ein Formulare ./· der bei den Trivial-Schulen über die Dotations-Bezüge zu verfaßenden Fassionen zum allfälligen Gebrauche.

Gubernial-Verordnung vom 24. Juli 1846, Gubernial-Zahl 36851.

Tabelle

zur

Schul-Fassion von . . . . .

Name der Pfarr- Filial- oder Gemeinde-Schule.	Eingeschulte Ortschaften und zerstreute Häuser.	Name der Orts- und Grund-Herrschaften.	Pfarr-Patron und wer den Schuldienst zu vergeben hat.	Name des Lehrers, dessen Alter und Dienstjahre, Anstellungs- und Bestätti-gungs-Dekret.	Gehilfe, dessen Name, ob gestiftet, oder wegen Krankheit des Lehrers, oder der Anzahl der Schüler wegen gehalten.	Einzelne Bestand-theile des Schulge-bäudes und Bauzustand derselben.	Besondere Anmer-kungen.

Viertel　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　Patronatsrecht

Dekanat

Ortsobrigkeit

Fassion

oder wahrhaftes Bekenntniß und Anzeige über die, dem Schul- und Meßnerdienste zu . . . . dermalen zugewiesenen Einkünfte.

Post-Nro.	I. Einkünfte vom Schuldienste.	Geldbetrag in Conv. Münze Einzeln fl.	 kr.	 Zusammen fl.	 kr.
1	An Schulgeld. Die Anzahl der schulfähigen Kinder von dem Schulorte und den dahin eingeschulten Ortschaften belauft sich dermalen u. z. m. in der 1ten Klasse auf » » 2ten Klasse auf Zusammen auf . . . Hievon kommen abzuziehen, die Armen folglich unentgeldlich zu unterrichtenden, dann Findlinge und Kinder jener Familien, welche für 3 bezahlen, für die übrigen aber den Unterricht unentgeldlich erhalten in der 1ten Klasse » » 2ten Klasse Zusammen somit verbleiben . . . . Hievon werden 10 0/0 abgezogen, welche wegen Krankheit die Schule nicht besuchen können, mit . . . . hiernach verbleiben zahlende . . . . u. z. in der 1ten Klasse » » 2ten Klasse Das Schulgeld beträgt daher durch (11 Monate (47 Wochen von der 1ten Klasse zu (wochentlichen — kr. (monatlichen — kr. von der 2ten Klasse zu (wochentlichen — kr. (monatlichen — kr.				
2	An Realitäten von den zur Schule gehörigen . . . Joch Acker in . . gelegen das Erträgniß nach einem . . jährigen Durchschnitte u. z. an Waizen . . . Metzen . . . fl. . . . kr. » Korn . . . dtto . . . fl. . . . kr. » Gerste . . . dtto . . . fl. . . . kr. » Haber . . . dtto . . . fl. . . . kr.				
	Fürtrag . .				

Post-Nro.		Geldbetrag in Conv. Münze			
		Einzeln		Zusammen	
		fl.	kr	fl.	kr.
	Uebertrag . . .				
	Von . . Tagwerk Wiesen in . . an Heu und Grumet Zentner . . a . . fl. . . kr.				
	Von einem Weingarten im . . im . . jährigen Durchschnitte . . . Eimer a . . fl. . . kr.				
	An Kapitalien u. z. von der . . . Obligation Nr. . . ddto. . . pr. fl. a 0/0 " " . . . detto " . . . ddto. . . pr. fl. a 0/0				
	Anmekung. Diese Obligationen befinden sich . . und werden alljährlich in der . . . Rechnung dem Extrakte ausgewiesen.				
4	Von Privat-Stiftungen, u. z. von der . . . Stiftung jährlich . . .				
5	An Beiträgen u. z. a) von der Kirche im Baaren . . . . in Naturalien . . . . b) von der Herrschaft in Baaren . . . . in Naturalien . . . . c) von der Gemeinde in Baaren . . . . in Naturalien				
6	An Wetterläute-Gebühren u. z. a) von der Herrschaft in Baaren . . . . in Naturalien . . . . b) von dem Hrn. Pfarrer in Baaren . . . . in Naturalien . . . . . . c) von der Gemeinde in Baaren . . . . in Naturalien				
7	An Dotations-Beiträgen u. z. von der Kirche . . . . dem Stifte . . . . der Gemeinde . . . dem Schulfonde . .				
8	An Beiträgen zur Haltung eines Gehilfen u. z.: von der Kirche . . . . dem Stifte . . . . der Gemeinde . . . dem Schulfonde . .				
9	An besonderen Sammlungen				
10	» Holz zur Beheitzung der Lehrerswohnung . . Klftr. a . . fl. . . kr. zur Beheitzung der Schule . . . Klftr.				
	Summe der Einkünfte vom Schuldienste				
	Hievon kommen abzuziehen die Befoldung für einen Gehilfen . . . . . auf Schulsäuberung				
	somit verbleiben . . .				
	Fürtrag . . .				

Post-Nro.		Geldbetrag in Conv. Münze			
		Einzeln		Zusammen	
		fl.	kr.	fl.	kr.
	Uebertrag . . .				
	II. Einkünfte vom Meßnerdienste.				
1	Von der Kirche für den Schul- und Musikdienst in Baarem				
	in Naturalien				
2	Von Stiftungen laut Verzeichniß				
3	Von der Herrschaft in Baarem				
	in Naturalien				
4	Von der Gemeinde in Baarem . . . . . t				
	in Naturalien				
5	An Stolleinkünften in einem 10jährigen Durchschnitt				
6	» besonderen Beiträgen				
	Summe der Einkünfte vom Meßnerdienste				
	Hievon ab auf Aushilfe im Meßnerdienste				
	somit verbleiben				
	und mit Hinzurechnung der obigen Einkünfte vom Schuldienste pr. . .				
	zeigt sich das Gesammt-Einkommen des Lehrers mit				

Daß die Einkünfte in Gegenwart aller Interressenten oder deren Bevollmächtigten aufgenommen wurden, daß deren Richtigkeit auch von allen berufenen Theilen anerkannt worden ist, und daß für künftige streitige Fälle das gegenwärtige Bekenntniß allein zur Richtschnur zu nehmen ist, bestätigen wir durch unsere Fertigung.

den

82.

Wzory układania fasyj szkolnych.

Z powodu zaszłego pytania, jak fasyje szkolne układać należy? doséła się c. k. Urzędóm cyrkułowym dla wszelakiego użytku wzory fasyj, które przy szkołach trywialnych względem poborów uposażenia do podawania przepisane są.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Lipca 1846, pod l. gub. 36851.

83.

Wegen Ertheilung der Eheconsense für zu Wien domizilirende Ehewerber anderer Provinzen.

Mit dem hierortigen Erlaße vom 24. Jänner 1832, Z. 63411 ist den Kreisämtern in Folge Zuschrift der nied. österr. Landesregierung vom 3. October 1831, Z. 51478 das mit dem hohen Hofkanzlei-Decrete vom 25. August 1831, Z. 19143 genehmigte Uebereinkommen der nied. österr. Regierung und des mährisch-schlesischen Guberniums in Betreff der Ertheilung der Eheconsense für zu Wien domizilirende Ehewerber aus anderen Jurisdictionen zur Verständigung der Dominien und Magistrate bekannt gegeben worden.

Da dieß zu der irrigen Meinung Veranlaßung gegeben hat, daß durch das obbezogene an die nied. österr. Regierung ergangene h. Hofkanzlei-Decret ddto. 25. August 1831, Z. 19143 an den gesetzlichen Bestimmungen hinsichtlich der Erfordernisse zur Ehe und insbesondere in Absicht auf die Erwerbsfähigkeit etwas habe geändert werden wollen, dieß jedoch nach dem gleichfalls an die nied. österr. Landesregierung ergangenen h. Hofkanzlei-Decrete vom 2. Juni 1732, Z. 7756 keineswegs der Fall ist, so werden die Kreisämter angewiesen, die Dominien und Magistrate zur Vermeidung eines Mißverständnißes hiernach zu belehren.

Gubernial-Verordnung vom 26. Juli 1846, Gubernial-Zahl 32898.

84.

Daß dem Gläubiger des Erben, Verboth, Pfändung oder Vormerkung nur auf einzelne Erbschaftssachen bewilligt werden könne.

Mittelst allerhöchster Entschließung vom 9. Mai d. J. haben Seine k. k. Majestät über die Frage, ob eine Erbschaft auf Ansuchen eines Gläubigers des Erben im Ganzen gepfändet werden könne, die Erläuterung allergnädigst zu ertheilen geruht, daß dem Gläubiger des Erben nach dem §. 822. des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches, Verboth, Pfändung oder Vormerkung auf einzelne Erbschaftssachen, nicht auf das Erbrecht im Ganzen, bewilligt werden könne.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 27. Juni 1846, Z. 21429 hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 28. Juli 1846, Gubernial-Zahl 39983.

83.

O udzielaniu konsenzów zaślubienia się mieszkającym w Wiedniu a do innych prowincyj należącym osobom.

Rozporządzeniem tutejszém z dnia 24. Stycznia 1832, pod l. 63411 obwieszczono już c. k. Urzędom cyrkułowym w skutek odezwy Rządu krajowego niższo-austryjackiego z dnia 3 Października 1831 za l. 51478 umowę Rządu krajowego niższo-austryjackiego z Rządem morawsko-szląskim względem udzielania konsenzów ślubnych osobóm w Wiedniu mieszkającym a do innych juryzdykcyj należącym zawartą, i Dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 25. Sierpnia 1831, za l. 19143 zatwierdzoną dla uwiadomienia o niéj Dominiów i Magistratów.

Gdy to, do mylnego mniemania powód dało, że przez ten wyżéj powołany, do Rządu niższo-austryjackiego pod 25. Sierpnia 1831 za l. 19143 wydany Dekret Kancelaryi nadwornéj w przepisach prawa co do warunków zaślubienia się, a w szczególności co do usposobienia zarobkowego chciano mieć coś odmienioném, to jednak podług Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 2. Czerwca 1832 za l. 7756, w zamiarze nie było, przeto zaleca się c. k. Urzędom cyrkułowym tak Dominia jak Magistraty w téj mierze objaśnić.

Rozporządzenie gub. z dnia 26. Lipca 1846, pod l. gub. 32898.

84.

Wierzycielowi spadkobiercy można dozwolić kondykcyi, grabienia albo prenotacyi tylko na pojedyńcze rzeczy ze spadku.

Na zapytanie, czy spadek na żądanie wierzyciela dziedzica w całości zagrabiony być może, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 9. Maja t. r. najłaskawiéj dać objaśnienie, że wierzycielowi dziedzica można podług §fu 822. powszechnéj Ustawy cywilnéj dozwolić kondykcyi, grabienia i prenotacyi tylko na pojedyńcze rzeczy ze spadku, a nie na prawo dziedzictwa w całości.

Tę najwyższą uchwałę podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 27. Czerwca 1846 do liczby 21429 niniejszém do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 28. Lipca 1846. pod l. gub. 39983.

85.

Bestimmung des Zeitpunctes, von welchem die Rechtswirkung des Concurses anfängt.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 9. Mai 1846 über alleruntertänigsten Vortrag der obersten Justizstelle und der Hofcommission in Justiz-Gesetzsachen den §. 5. der allgemeinen Concursordnung, und den §. 73. der allgemeinen Gerichtsordnung dahin zu bestimmen geruht, daß der Concurs in Rücksicht der hieraus entstandenen Rechtswirkung von dem Anfange des Tages der Kundmachung des Edictes für eröffnet zu halten sey, ohne daß es auf die Stunde der Kundmachung des Edictes ankomme.

Zugleich haben Seine k. k. Majestät zu verordnen geruht, daß diese Bestimmungen in Zukunft auch in den Provinzen zu gelten habe, in welchen die galizische oder italienische Gerichtsordnung eingeführt ist.

Was hiemit in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 26. Juni 1846, Z. 21248-1547 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 28. Juli 1846, Gubernial-Zahl 39984.

86.

Die neue Kreisstrasse von Delatyn über Jabłonica nach Körösmezö wird als Zollstrasse, dagegen jene über Oryszków und Mlako als Nebenwege erklärt.

Im Einvernehmen mit der k. k. galizischen vereinten Cameral-Gefällen-Verwaltung werden die in dem Verzeichnisse des Kreisschreibens vom 9. November 1836, Z. 67459 über die Bestimmung der Zollstrassen an der Zwischenzollinie von Galizien gegen Ungarn angeführten, im Stanisławower Kreise von Jabłonica über Oryszkow und Mlako zu dem in Ungarn in Körösmezö aufgestellten k. k. Commerzial-Zoll- und Dreißigst-Amte führenden beiden Zollstrassen für den Waarenverkehr und für Reisende als Nebenwege, dagegen wird die von Delatyn über Jabłonica nach Körösmezö führende neue Kreisstrasse als eine Zollstraße erklärt, welche schon gegenwärtig als solche benützt werden darf.

85.

Oznaczenie chwili, odkąd zbieg wierzycieli prawomocnie skutkować zaczyna.

Jego c. k. Mość raczył najwyższą uchwałą z dnia 9. Maja 1846 na najpokorniejsze przedstawienie najwyż. Trybunału Sprawiedliwości i Komissyi nadw. w rzeczach sprawiedliwości §. 5. powszechnego porządku zbiegu wierzycieli, i §. 73. powszechnéj Ustawy sądowéj tak oznaczyć, iż zbieg wierzycieli pod względem prawomocnego skutku ztąd wypływającego od początku dnia obwieszczenia edyktalnego za otworzony uważany być ma, nie zważając na godzinę uczynionego obwieszczenia edyktu.

Raczył Najjaśniejszy Pan rozporządzić razem, iż przepis ten obowiązywać ma na przyszłość i w tych prowincyjach, w których galicyjska albo włoska Ustawa sądowa zaprowadzona jest.

Co niniejszém w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 26. Czerwca 1846 za l. 21248-1547 do powszechnéj wiadomości podaje się.

Obwieszczenie gub. z d. 28. Lipca 1846, do l. gub. 39984.

68.

Nowy gościniec cyrkułowy z Delatyna przez Jabłonicę do Körösmezö ogłasza się gościńcem cłowym; gościniec zaś przez Oryszków i Mlako, jako drogi uboczne.

W porozumieniu z c. k. galicyjską połączoną Administracyją dochodów skarbowych, obadwa gościńce cłowe w spisie okólnika z d. 9. Listopada 1836 pod l. 67459, względem oznaczenia gościńców cłowych, przy linii cłowéj międzykrajowéj z Galicyi ku Węgrom umieszczone, w cyrkule Stanisławowskim z Jabłonicy przez Oryszków i Mlako do c. k. Urzędu handlowego cłowego i 30wego na Węgrach w Körösmezö ustanowionego prowadzące, dla towarów i podróżnych, jako drogi uboczne, przeciwnie zaś nowy gościniec cyrkułowy z Delatyna przez Jabłonicę do Körösmezö prowadzący, jako gościniec cłowy ogłasza się, i już teraz jako taki użytym być może.

Der Finanzwache-Abtheilung zu Jabłonica wurden die Geschäfte eines Ansagepostens übertragen.

Die obige Bestimmung, rücksichtlich das gesetzliche Verboth, die als Nebenwege erklärten ehemaligen zwei Zollstrassen für den zollpflichtigen Verkehr zu benützen, hat vom 1. September 1846 in Wirksamkeit zu treten.

Gubernial-Kundmachung vom 30. Juli 1846, Gubernial-Zahl 44032.

87.

Ueber die Zollbehandlung jener Fische und Schalthiere, welche in Grenzgewässern gefangen und auf österreichischen Ufer ausgeladen werden.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 15. Juli 1846, Z. 23227-2478 in Absicht auf die Frage, wegen der gefällsämtlichen Behandlung jener Fische und Schalthiere, welche in den Gränzgewässern und insbesondere auf dem österreichischen Theile derselben gefangen und auf dem österreichischen Ufer ausgeladen werden, zu bestimmen befunden, daß diese Fische und Schalthiere, wenn sie von inländischen Fischern eingebracht werden, unter nachstehenden Bedingungen zollfrei zu behandeln sind.

1. Der inländische Fischer muß hierzu berechtiget und als solcher den Gefällsorganen entweder bekannt sein, oder sich gehörig auszuweisen.

2. Die Fische und Schalthiere müssen sich im frischen Zustande befinden, und

3. Die Einbringung derselben darf nur über Zollämter Statt finden.

Gubernial-Erledigung vom 31. Juli 1846, Gubernial-Zahl 44273.

88.

Ueber den Besuch der Märkte im Königreiche Baiern durch ausländische Fabrikanten, Kaufleute, Krämer, Professionisten und Hausirer.

Nach den im Königreiche Baiern bestehenden Normen, dürfen die dortigen Jahrmärkte nur von jenen Ausländern bezogen werden, welche als Fabrikanten, conzessionirte Professionisten, Kaufleute mit offenen Laden, oder als Künstler legitimirt sind.

Bloße Landkrämer und Hausirer aus dem Auslande dürfen bairische Märkte nicht beziehen, und da eine andere Art ihr Geschäft zu betreiben, namentlich das Hausiren, nicht gestattet ist, werden dieselben über die Grenze nicht gelassen.

Oddziałowi straży finansowéj w Jabłonicy, poruczone są sprawy posterunku odpowiednego.

Powyższy przepis co do zakazu używania obu byłych gościńców cłowych, teraz za drogi uboczne ogłoszonych dla handlu cłu podpadającemu, obowiązywać ma prawomocnie od 1go Września 1846.

Obwieszczenie gub. z dnia 30. Lipca 1846, pod l. gub. 44032.

87.

O ocleniu ryb i płazów skorupiastych (małżów) w wodach rozgraniczających łowionych, które na brzegi austryjackie wyładowują.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna, odpowiadając na zapytanie, jak postępować co do cła z rybami i skorupiastémi płazami, które w wodach rozgraniczających a w szczególności w części austryjackiéj łapane i na brzeg austryjacki wykładane bywają, postanowiła Dekretem z dnia 15. Lipca 1846, za l. 23227-2478, że te ryby i małże, jeżeli od rybaków krajowych przychodzą, pod następującemi warunkami, w postępowaniu, jako wolne od cła uważane być mają:

1) Rybak krajowy powinien być do tego uprawnionym, Urzędnikowi dochodów jako taki znanym, albo się takim wykazać obowiązany.

2. Ryby i małże powinny być świeżo ułowione; i

3. tylko przez Urzędu cłowe wprowadzane być mogą.

Uwiadomienie gub. z dnia 31. Lipca 1846, pod l. gub. 44273.

88.

O zwiedzaniu jarmarków w Królestwie Bawarskiém przez zagranicznych fabrykantów, kupców, kramarzy, profesyjonistów i domokrążców.

Podług przepisów trwających w Królestwie Bawarskiém, nie wolno na tamecznych jarmarkach bywać innym cudzoziemcom, jak tylko takim, którzy się wykażą, że są fabrykantami, uprawnionymi profesyjonistami, kupcami, mającymi sklepy otwarte, albo artystami.

Ci, co tylko są kramarzami na prowincyi, albo domokrążcami zagranicą, nie mogą zabierać miejsca na jarmarkach bawarskich, a gdy prowadzenie swojéj profesyi na inny sposób, to jest domokrążtwo onym nie jest dozwolone, a zatém przez granicę przepuszczeni nie będą.

Die k. baierischen Behörden sind daher angewiesen, den ausländischen herumziehenden Gewerbsleuten und Hausirern ihre Reise-Legitimationen mit dem Beisatze, daß ihnen nach den in Baiern bestehenden Vorschriften die Ausübung ihres Gewerbes in dem Königreiche nicht erlaubt sei, sofort in ihre Heimath zu visiren, in soferne sie nicht einen erlaubten Reisezweck glaubwürdig darzuthun vermögen.

Zugleich wurden sie angewiesen, durch das Aufsichtspersonale über ausländische Hausirer genaue Spähe halten zu lassen, und die Betretenen über die Landesgränzen zu weisen.

Da nach einer Anzeige der ob der ennsischen Regierung sich noch häufig Fälle ergeben, daß inländische Gewerbsleute, ungeachtet sie mit legalen nach Baiern ausgestellten Päßen versehen sind, aus obigem Grunde aus dem dortigen Gränzgebiethe zurückgewiesen werden, so werden die k. k. Kreisämter in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 3. Juli 1846, Z. 10308 beauftragt, auf dieses Verhältniß bei ihren Amtshandlungen zur Hintanhaltung von Unannehmlichkeiten und Benachtheiligungen inländischer Gewerbsleute den geeigneten Bedacht zu nehmen.

Gubernial-Verordnung vom 1. August 1846, Gubernial-Zahl 40997.

89.

Erläuterung des Paragraphs 22 des Stämpel- und Taxgesetzes.

Um die vorgekommenen Zweifel zu beheben, ob der §. 22 des Stämpel- und Taxgesetzes auch dann Anwendung finde, wenn die Bewilligung zur Einverleibung in die öffentlichen Bücher oder zur Löschung eines in die öffentlichen Bücher eingetragenen Rechtes nicht in einer besonderen Urkunde, sondern in der über das Hauptgeschäft, wodurch ein dingliches Recht eingeräumt, oder dasselbe für erloschen erklärt wird, errichteten Urkunde ertheilt wird, hat die k. k. allgemeine Hofkammer im Einverständnisse mit der k. k. obersten Justizstelle Nachstehendes zu erklären gefunden:

»Die in dem Paragraphe 22 der Stämpel- und Taxgesetzes enthaltene Bestimmung über den zur Bewilligung der Einverleibung und Löschung in den öffentlichen Büchern erforderlichen Stämpel findet nur dann Anwendung, wenn diese Bewilligung in einer besonderen Urkunde, nicht aber dann, wenn sie in der über das einzutragende oder zu löschende Recht errichteten Urkunde ertheilt wird, in welchem Falle nur der für das Hauptgeschäft vorgeschriebene Stämpel mit Berücksichtigung der Be-

Zalecono więc król. bawarskim Władzóm, aby profesyjonistóm i domokrążcóm zagranicznym ich podróżne dokumenta zaraz na powrót do ojczyzny z tym dokładem widowały, że podług przepisów bawarskich, nie wolno im wykonywać w tém Królestwie swojéj profesyi, chybaby pozwolony zamiar swojéj podróży wierzytelnie udowodnić mogli.

Zalecono mu oraz, aby przez Urzędników publicznego dozoru zagranicznych domokrążców ściśle wyśledzały, i dostrzeżonych za granicę kraju wyprawiały.

Gdy podług doniesienia Rządu krajowego powyżéj Anizy, częste jeszcze wydarzają się wypadki, że profesyoniści tukrajowi, chociaż ważnemi paszportami do Bawaryi opatrzeni, z powodu wyżskazanego z terytorium tamecznego na granicy cofani bywają, przeto nakazuje się c. k. Urzędóm cyrkułowym w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 3. Lipca 1846, za l. 10308, mieć uwagę na ten stosunek przy pełnieniu Urzędu swojego w téj mierze, aby krajowych profesyjonistów nie wystawiać na nieprzyjemności i szkody.

Rozporządzenie gub. z d. 1. Sierpnia 1846, pod l. gub. 40997.

89.

Objaśnienie §fu 22go Ustawy stęplowéj i taksowéj.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości, czyli §f 22. Ustawy stęplowo-taksowéj i wtenczas zastosowany być ma, gdy pozwolenie wcielenia w księgi publiczne, lub wykreślenia prawa w księgi publiczne wpisanego, nie w osobnym dokumencie, tylko w takim, nastąpiło, który w głównéj sprawie, przez co prawo rzeczone przyznane lub za zgasłe uznane będzie, wydany został—objaśniła c. k. powszechna Kamera nadworna z najwyższym Trybunałem Sprawiedliwości, jak następuje:

»Przepis §fu 22go Ustawy stęplowo-taksowéj względem stęplu na pozwolenie wcielenia lub wykreślenia w księgach publicznych, wtenczas tylko zastosowany być ma, gdy pozwolenie to dane będzie w dokumencie na wpisanie lub wykreślenie prawa wystawionym, w którymto razie tylko stępel dla sprawy głównéj przepisany z uwagą na przepis §fu 96go (79. tekstu włoskiego) Ustawy stęplowo-taksowéj, użyty być powinien.

stimmung des §. 96. (79. italienischen Textes) des Stämpel- und Taxgesetzes zu verwenden ist.«

Welches in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 15. Juli 1846, Zahl 26379 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 3. August 1846, Gubernial-Zahl 44274.

90.

Ausmaß des Zurittgeldes für Aushilfspferde und des Wartgeldes bei Reisen ausländischer Souveraine, ihrer Familienglieder und ihres Gefolges.

Da in dem §. 52. der Postordnung vom Jahre 1838 nur für die Fälle vorgedacht ist, wenn von Seite der Privatreisenden bei avisirten Extraposten Verspätungen eintreten, diese aber auch bei Reisen fremder Souveraine und der Mitglieder ausländischer Regentenhäuser sich ereignen können, hinsichtlich welcher es nicht zuläßig erscheint, das Zuwarten bestellter Pferde auf die für Privatreisende bestimmte Zeit zu beschränken, während andererseits es die Billigkeit erfordert, daß in Fällen von bedeutenderen Verspätungen in dem Eintreffen der hohen Reisenden und ihres Gefolges über die bestimmte Zeit sowohl die Postmeister als auch die Privaten, welche zu derlei Reisen ihre Pferde auf Requisition der politischen Behörden beistellen, auf eine der Zeit des längeren Zuwartens und der Entfernung von dem Stationsorte angemessene Weise entschädiget werden, so hat die hohe k. k. vereinigte Hofkanzlei im Einverständnisse mit der k. k. allgemeinen Hofkammer und der k. k. geheimen Haus-, Hof- und Staatskanzlei mit Decret vom 21. Juli 1846 Z. 21693 allgemein anzuordnen gefunden, daß bei Reisen ausländischer Souveraine und der Mitglieder ihrer Familien, so wie ihres Gefolges durch die österreichischen Staaten, in sofern die Reise mit Intervenirung der politischen Behörden stattfindet, außer den gesetzlichen Ritt-, Trink-, Schmier- und Wagenmeister Gebühren in Fällen der Nothwendigkeit von Aushifspferden auf den Poststationen oder des verspäteten Eintreffens noch folgende Vergütungen Statt zu finden haben.

1. An Zurittgeld für Aushilfspferde, wenn die Entfernung über eine halbe Meile beträgt, Zwanzig Kreuzer pr. Pferd und Meile.

2. An Wartgeld, wenn über zwei bis sechs Stunden gewartet wird, ein Drittel des Rittgeldes, wenn über sechs bis

Co w skutek Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 15go Lipca 1846 za l. 26379, do powszechnéj podaje się wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 3. Sierpnia 1846, pod l. gub. 44274.

90.

Wymiar opłaty przyprzężnéj od koni przyprzęganych i za stojki w podróżach Monarchów cudzoziemskich, członków ich rodziny i orszaku.

Gdy w §. 52. regulaminu pocztowego z roku 1838, na te tylko wypadki obmyślono zostało, jeżeli ze strony podróżujących osób prywatnych przy zapowiedzianych ekstra-pocztach opóźnienie zachodzi, a takowe także w podróżach obcych Monarchów i członków zagranicznéj rodziny panującéj wydarzyć się mogą, względem których okazuje się rzeczą niedopustną, aby czas poczekania z zamówionémi końmi ograniczony był na czas dla podróżujących osób prywatnych oznaczony, gdy z drugiéj strony sama słuszność wymaga, aby w razie większego opóźnienia w przybyciu wysokich podróżnych i ich orszaku nad czas oznaczony, jak pocztmistrze, tak i prywatne osoby, które do takich podróży na wezwanie Władz politycznych konie swoje dają, w sposób odpowiadający czasowi czekania i odległości od miejsca stanowiska, wynadgrodzonemi były, przeto wysoka c. k. połączona Kancelaryja nadworna w porozumieniu się z c. k. powszechną Kamerą nadworną i c. k. tajną Kancelaryją Domu, Dworu i Stanu, rozporządziła Dekretem z d. 21. Lipca 1846 za l. 21693 w ogólności, iż w podróżach zagranicznych Monarchów i członków ich rodziny jak i orszaku tychże przez Państwa austryjackie, jak dalece podróż taka za wdaniem się Władz politycznych odbywana jest, oprócz należytości prawnie ustanowionych: pojezdnego, poczestnego, za smarowidło i dla wozomistrza, na wypadki, gdy na stacyjach pocztowych potrzeba będzie koni przyprzężnych, lub gdy w nadjechaniu zajdzie opóźnienie, następujące jeszcze wynagrodzenia nastąpiły:

1) Za przyprzężkę od koni przyprzężonych, jeżeli odległość przenosi półmile, dwadzieścia krajcarów od konia i mili;

2) za poczekanie, jeżeli trwa więcéj jak dwie, aż do sześciu godzin, trzecia część pojezdnego — jeżeli więcéj jak

zwölf Stunden gewartet wird, die Hälfte des Rittgeldes, dann über zwölf, und zwar von zwölf zu zwölf Stunden immer die Hälfte des Rittgeldes mehr.

Wovon die k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Darnachachtung so auch zur Verständigung sämmtlicher Ortsobrigkeiten in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 7. August 1846, Gubernial-Zahl 44965.

91.

Bezeichnung von Uebertretungsfällen gegen das Hausir-Patent, auf welche lediglich die Strafbestimmungen des Gefälls-Strafgesetzes Anwendung finden.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage mit dem Decrete vom 2. Mai 1846 Z. 17297-1826 entschieden, daß der Handel mit inländischen, der Commerzial-Waarenstämplung entweder nicht unterworfenen oder vorschriftmäßig gestämpelten, jedoch durch die Hausir-Vorschriften vom Hausirhandel ausgeschlossenen Waaren von Seite befugter Hausirer nicht ein solcher unbefugter Hausirhandel ist, auf welchen der §. 21. lit. a. des Hausir-Patentes vom 8. Mai 1811 Anwendung findet. — Mit Hinblick auf die Bestimmung des §. 3. der Vorschrift zur Anwendung des Gefälls-Strafgesetzes sind daher auf Fälle dieser Art nicht die Strafbestimmungen der Hausir-Vorschriften, sondern jene des Strafgesetzes über Gefällsübertretungen in Anwendung zu bringen.

Hinsichtlich des Hausirens mit Losen und Gewinnst-Objecten ist sich nach der Bestimmung des hohen Hofkammer-Decretes vom 8. Mai 1840, Z 51708-4937 (hierortige Verordnung vom 5. Juli 1840, Z. 16018) fortan zu benehmen.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, ausübenden Aemter und Untersuchungs-Organe zur Darnachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 13. Juni 1846 Zahl 13283 an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, ausübende Aemter und Untersuchungs-Organe.

Gubernial-Verordnung vom 18. August 1846 Gubernial-Zahl 39274, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

92.

Betreffend die Erfordernisse bei Quittungen über Interessen von auf Unterthans-Gemeinden lautenden Obligationen.

Zur größeren Sicherheit der Gemeinden, wird der dortigen k. k. Keiskasse unter Einem aufgetragen, die Interessen von

sześć, do dwunatu godzin, półowa pojezdnego, a potem gdy więcéj jak dwanaście, i tak daléj za każde dwanaście godziu zawsze o półowę pojezdnego więcéj.

O czém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla wiadomości, zachowania, jako i obwieszczenia wszystkich Zwierzchności miejscowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 7. Sierpnia 1846, pod l. gub. 44965.

91.

Oznaczenie przekroczeń przeciwko Patentowi o domokrąztwie, do których jedynie kary Ustawy karnéj dochodowéj zastosowane być powinny.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna z powodu uczynionego zapytania zawyrokowała Dekretem z dnia 2. Maja 1846, za l. 17297-1826, że handel towarami krajowemi, albo stęplowi komercyjalnemu niepodległemi, albo podług przepisu stęplowanémi, wszakże przepisami o domokrąztwie z handlu domokrążnego wyłączonémi; ze strony uprawnionych domokrężców, nie jest tak dalece nieuprawnionym handlem domokrężnym, do któregoby §. 21. litt. a) Patentu o domokrąztwie z dnia 8. Maja 1811 zastosowanym być powinien. Zważając więc §. 3. przepisu do zastosowania Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe, w zdarzeniach tego rodzaju, nie kary przepisów domokrężnych, ale kary Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe zastosowane być mają.

Względem domokrężnego handlowania losami i rzeczami do wygrania zachować się należy ciągle podług przepisów Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 8. Maja 1840, za l. 51708 4937. (rozporządzenia tutejszego z dnia 5. Lipca 1840 pod l. 16018).

O tém obwieszcza się c. k. Administracyje powiatowe, Urzędy wykonawcze i śledcze dla zachowania.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 13. Czerwca 1846, pod l. 13283 do wszystkich c. k. powiatowych Administracyj, Urzędów wykonawczych i śledczych.

Rozporządzenie gub. z dnia 18. Sierpnia 1846, pod l. gub. 39274, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

92.

O warunkach dla kwitów na prowizyje od obligacyj na gminy poddańcze opiewających.

Dla tem większego zabespieczenia gmin, nakazuje się c. k. kasom cyrkułowym, aby na przyszłość prowizyje od obliga-

den auf Unterthans-Gemeinden lautenden Obligationen, künftighin nur gegen Quittungen zu erfolgen, welche vom Gemeindevorstand gefertigt, vom Dominium vidirt und vom Kreisamte koramisirt sind, und auf welchen zugleich das Gemeinde- und Dominical-Siegel beigedrückt erscheint.

Zugleich findet man den k. k. Kreiskassen die Befolgung der hierortigen Verordnung vom 20. August 1833, Z. 49956, gemäß welcher die Quittungen der Ortsvorstände, wenn dieselben des Schreibens nicht kundig sind, von dem Namensfertiger und zweien Zeugen mitzufertigen sind, in Erinnerung zu bringen.

Wovon die Kreisämter zur weiteren Amtshandlung verständigt werden.

Gubernial-Verordnung vom 21. August 1846, Gubernial-Zahl 44056.

93.

Ueber die Verpflichtung des Patrons zur Anschaffung der Kircheneinrichtungen und Kirchengeräthe.

Seine k. k. Majestät haben aus Anlaß der bezüglich Tyrols vorgekommenen Frage, ob der Patron einer Kirche zur Beischaffung einer Kircheneinrichtung verbunden sei, mit der hierauf erfolgten allerhöchsten Entschließung vom 30. Juli 1842 allergnädigst auszusprechen geruhet, Allerhöchstdieselben fänden Sich durch die dießfällige Verhandlung nicht bestimmt, eine Vorschrift über die Verpflichtung des Patrons zur Anschaffung der Kircheneinrichtungen zu erlaßen Es habe in dieser Beziehung bei der bisherigen Uebung zu verbleiben. Uebrigens sei es der allerhöchste Wille Seiner Majestät, daß auch in den Fällen, in denen das Patronatsrecht dem Staate oder einem öffentlichen Fonde zusteht, sich nach demjenigen, was dieser Uebung entspricht, benommen werde.

Ueber die weiter zur Sprache gekommenen Frage, wegen der Verpflichtung des Patrons zur Beischaffung des Kirchenparamente haben Seine Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 11. Juli d. J. allergnädigst zu bestimmen geruht, daß die bezüglich der Kircheneinrichtungen unter dem 30. Juli 1842 erlaßene nicht bloß auf Tyrol beschränkte allerhöchste Entschließung auch bezüglich der Kirchengeräthe zu gelten habe.

Hievon werden die k k. Kreisämter in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 18. Juli d J., Z. 23720 zur eigenen Wissenschaft und Nachachtung in vorkommenden Fällen in Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 22. August 1846, Gubernial-Zahl 44497.

cyj na gminy poddańcze opiewających tylko za kwitami, przez starszyznę gminy podpisanemi, przez Dominium widowanemi, a przez Urząd cyrkułowy koramizowanémi wypłacały, na których prócz tego pieczęć tak gminy jak i dominikalna wyciśnięte być mają.

Przypomina się oraz c. k. Kascm cyrkułowym, aby pilnowały rozporządzenia tutejszego z d. 20. Sierpnia 1833 do l. 49956, podług którego kwity starszyzny miejscowéj, gdy pisać nie umieją, podpisujący ich nazwiska, i dwaj świadkowie podpisać powinni.

O czém zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe dla dalszego pełnienia swojego urzędowania.

Rozporządzenie gub. z d. 21. Sierpnia 1846, pod l. gub. 44056.

93.

O powinności patrona sprawiać porządki i sprzęty kościelne.

Jego c. k. Mość raczył z powodu uczynionego względem Tyrolu zapytania, czyli patron kościoła obowiązany jest sprawiać porządki kościelne? — wyszłém na to najwyższém postanowieniem z d. 30. Lipca 1842 najłaskawiéj zawyrokować, że Najjaśniejszy Pan skutkiem rozprawy w tym przedmiocie nie widzi się spowodowanym wydać przepis zobowiązujący patronów do sprawiania porządków kościelnych i w tym względzie pozostać ma przy dotychczasowym zwyczaju. Wreście wolą jest najwyższą Najjaśniejszego Pana, aby i tam, gdzie prawo Patronatu (prezenty) służy Rządowi albo funduzowi publicznemu, postępować podług tego, co temu zwyczajowi odpowiada.

Względem dalszego pod rozprawę przyszłego zapytania co do powinności Patrona sprawiać porządki kościelne, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 11. Lipca r. b. najłaskawiéj postanowić, że najwyższe postanowienie pod d. 30. Lipca 1842 względem porządków kościelnych wydane i nie na sam tylko Tyrol ograniczone, służyć ma także dla sprzętów kościelnych.

O tém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe dla wiadomości i zachowania się w wydarzających się wypadkach w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 18go Lipca r. b. za l. 23720.

Rozporządzenie gub. z d. 22. Sierpnia 1846, pod l. gub. 44497.

94.

Vergütung der Atzungskosten für ein bei einer Criminal- oder politischen Behörde im Untersuchungs-Verhafte befindliches Finanzwach-Individuum.

Da die hohe k. k. allgemeine Hofkammer wahrgenommen hat, daß sich bezüglich der Vergütung der Atzungskosten für ein bei einer Criminal- oder politischen Behörde im Untersuchungs-Verhafte befindliches Finanzwach-Individuum in den verschiedenen Provinzen nicht gleichförmig benommen wird, so hat die hohe k. k. allgemeine Hofkammer mit Decret vom 23. Juni 1846, Z. 21716-1713 als Richtschnur vorgeschrieben, daß von der einem solchen Individuum bewilligten Alimentation vor Allem dessen eigener Unterhalt im Inquisitons-Gefängniße zu bestreiten, und daß sonach nur die nach Ausscheidung des Betrages, welcher nach gepflogenem Vernehmen mit der einschlägigen Gerichtsbehörde zur Beistellung der vorgeschriebenen Verpflegung nicht erforderlich seyn wird, noch disponible Alimentations-Quoten dem Iquisiten ledigen Standes zu seiner Verfügung zu überlassen, wenn er aber verheurathet seyn sollte, der Familie desselben zu ihrem Unterhalt in den vorschriftsmäßigen Terminen zu erfolgen ist.

Daß in diesem letztern Falle jederzeit ein verhältnißmäßiger Alimentations-Betrag verfügbar bleiben muß, unterliegt schon deßhalb keinem Zweifel, weil nach den bestehenden Directiven bei Bemessung der Alimentation auf die Familien-Verhaltnisse des zu Alimentirenden eine besondere Rücksicht genommen wird, und ein Verheiratheter im Vergleiche zu einem Ledigen auf eine kostspieligere Verpflegung im Inquisitions-Gefängniße keinen Anspruch hat.

Die zur Vergütung aus der Alimentation geeigneten Verpflegskosten eines im Untersuchungs-Verhafte befindlichen Finanzwach-Individuums sind für die Zeit vom Tage der Inhaftirung bis zum Tage der Publication des rechtskräftigen strafgerichtlichen Urtheils, oder wenn ein solches Individuum noch vor Beendigung der strafgerichtlichen Untersuchung aus dem Staatsdienste entlassen werden sollte, bis zum Tage der Intimation des Erkenntnißes, womit seine Entfernung aus dem Wachkörper verfügt worden ist, zu berechnen.

Diese Bestimmungen werden zur allgemeinen Darnachachtung bekannt gegeben.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 22. Juli 1846, Zahl 17901, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.
Gubernial-Verordnung vom 24. August 1846, Gubernial-Zahl 49653 an sämmtliche k. k. Kreisämter.

94.

Wynagrodzenie kosztów żywienia osoby ze straży finansowéj, uwięzionéj w śledztwie u któréj kryminalnéj albo politycznéj władzy.

Gdy wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna dostrzegła, iż względem wynagrodzenia kosztów żywności dla osoby ze straży finansowéj będącéj w uwięzieniu pod śledztwem Instancyi kryminalnéj albo politycznéj, w różnych prowincyjach nie jednostajnie postępują, przeto wysoka c. k. Kamera nadworna powszechna przepisała Dekretem z d. 23. Czerwca 1846 za l. 21716 1713 jako prawidło, że z alimentacyi osobie takiéj wyznaczonéj, przedewszystkiem jego własne utrzymanie w więzieniu inkwizycyjném opędzić, i tylko tę, do rozrządzenia wolną kwotę z alimentacyi, po odłożeniu kwoty, która w skutek porozumienia się z dotyczącą władzą sądową, do dawania przepisanéj żywności okaże się niepotrzebną, inkwizytowi stanu wolnego do jego własnego zarządzenia zostawić, gdyby zaś był żonatym, jego rodzinie na utrzymanie w terminach przepiasnych wypłacać należy.

Że w tym drugim razie zawsze stosowna ilość z alimentacyi do innego zarządzenia zostawać powinna, nie podpada żadnéj wątpliwości już dla tego samego, ponieważ podług trwających przepisów przy wymierzaniu alimentacyi, szczególny wzgląd ma się na stosunki rodziny alimentować mającego się, a żonaty względem bezżennego nie ma żadnego prawa do kosztowniejszego utrzymywania go w więzieniu inkwizycyjném.

Koszta utrzymania osoby straży finansowéj w uwięzieniu inkwizycyjném znajdującéj się przydatne do wynagrodzenia z alimentacyi, rachowane być mają od dnia uwięzienia, do dnia obwieszczenia prawomocnego wyroku karnego, lub gdyby osoba taka jeszcze przed ukończeniem śledztwa karnego ze służby krajowéj oddaloną być miała, do dnia intymacyi wyroku, mocą którego oddalenie z korpusu straży rozporządzone zostało.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 22. Lipca 1846, pod liczbą 17904, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Sierpnia 1846, pod l. gub. 49653, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

95.

Stämpelfreiheit der in den Prüfungs-Protocollen enthaltenen Zeugnisse über die Befähigung der Fouriere zu Rechnungsführern.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 23. Juni 1846, Z. 23023-1584 Folgendes hierher bekannt gegeben:

Da nach einer Eröffnung des k. k. Hofkriegsrathes die von den feldkriegscommissariatischen Beamten auszustellenden Prüfungs-Zeugnisse über die Befähigung der Fouriere zu Rechnungsführern nur zum Amtsgebrauche des Hofkriegsrathes dienen, nämlich um dieser Hofstelle den Prüfungsbefund wahrnehmen zu lassen, und somit eigentlich ämtliche Rapporte sind, dieselben auch den Partheien nicht erfolgt werden, und darüber auch keine Decrete oder Documente an den Geprüften ausgefertigt werden, so unterliegen solche dem im §. 21. des Stämpel- und Taxgesetzes vorgeschriebenen Stämpel nicht.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 16. Juli 1846, Zahl 17777, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen, und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 24. August 1846, Gubernial-Zahl 49855, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

96.

Mauthbefreiung der zu den Respicirungsreisen sich einer Fahrgelegenheit bedienenden Finanzwach-Respicienten.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 9. Juli 1846, Z. 18567-1969 bedeutet, daß den berittenen Finanzwach-Respicienten, auch wenn sie in Anwendung der denselben mit der hierortigen Circular-Verordnung vom 26. April 1845, Z. 10510 bekannt gemachten hohen Hofkammer-Decrete vom 28 Februar 1845, Z. 2693-160 ertheilten Bewilligung ihre Respicirungsreisen fahrend verrichten, und hiezu eine Fahrgelegenheit aufnehmen, die Mauthbefreiung zuzukommen habe, nachdem eine solche Fahrgelegenheit nur die Stelle des Reitpferdes vertritt, dessen sich dieselben sonst bedienen müßten.

Hievon sind insbesondere die Mauthpächter schriftlich, gegen Empfangsbestätigung zu verständigen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 31. Juli 1846, Zahl 19139, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Erledigung vom 24. August 1846, Gubernial Zahl 49915.

95.

Uwolnienie od stęplu poświadczenia o zdolności furierów na urzędników rachunkowych (rachmistrzów) umieszczonego w protokułach złożonego egzaminu.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła Dekretem z d. 23. Czerwca 1846, za l. 23023-1584, co następuje:

Gdy podług oznajmienia c. k. nadwornéj Rady wojennéj poświadczenia, które Urzędnicy kommissaryjatów wojennych w skutek przedsięwziętego egzaminu, o uzdolnieniu furierów na rachmistrzów wydają, służą tylko do użytku urzędowego nadwornéj Rady wojennéj, mianowicie, aby téj nadwornéj Instancyi wskazać rezultat egzaminu, a więc właściwie są urzędowemi raportami, które stronóm, ani téż na to jakowe dekreta albo dokumenta do rąk egzaminowanego wydane nie bywają, przeto takowe przepisanemu §fem 21. Ustawy stęplowo-taksowéj stęplowi nie podlegają.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 16. Lipca 1846, pod liczbą 17777, do wszystkich Administracyj powiatowych i podwładnych Urzędów.

Rozporządzenie gub. z d. 24. Sierpnia 1846, pod l. gub. 49655, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

96.

Uwolnienie od myta drogowego respicyjentów straży finansowéj do swoich objazdek powozu używających.

Wysoka c. k. Kamera nadworna wskazała dekretem z dnia 9. Lipca 1846, za l. 18567-1969: że respicientóm straży finansowéj konnym, nawet i wtenczas, gdy stosownie do danego sobie pozwolenia dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 28. Lutego 1845, za l. 2693-160, obwieszczonym przez rozporządzenie okólne c. k. Administracyi z dnia 26. Kwietnia 1845, pod l. 10510, objazdki służbowe powozem odbywają, i ku temu podwodę biorą, uwolnienie od opłaty myta przysługiwać ma, ponieważ taka podwoda zastępuje tylko miejsce konia wierzchowego, któregoby inaczéj użyć potrzebowali.

O tém zawiadomić należy w szczególności i na piśmie dzierżawców myta, za poświadczeniem odebranego uwiadomienia.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 31. Lipca 1846, pod l. 19139, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Uwiadomienie gub. z dnia 24. Sierpnia 1846, pod l. gub. 49915.

97.

Ueber die Einführung der Sicherheitswache.

Nachdem der außerordentlich bevollmächtigte Herr Hofcommissär für Galizien und Landes-Gouverneur für Mähren und Schlesien, Rudolph Graf von Stadion, die Einführung einer Sicherheitswache in mehreren Kreisen Galiziens eingeleitet, und diese mit entsprechenden Instructionen versehen hat, so wird dieß mit dem Beisatze zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß Jedermann gehalten ist, den Gliedern dieser Sicherheitswache in ihren Dienstverrichtungen Folge zu leisten, zu welchem Ende jener Theil ihrer Instruction, welcher den Partheien Verpflichtungen gegen die Sicherheitswache auflegt, hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

§. 1.

Die Bestimmung der Sicherheitswache ist: die Behörden in Erhaltung der öffentlichen Sicherheit, Ruhe und gesetzlichen Ordnung zu unterstützen.

§. 2.

Diese Sicherheitswache steht, was ihre Wirksamkeit, Dienstleistung und Verwendung anbelangt, unter der Civilbehörde, in Betreff der Disciplin und dem Strafverfahren unter den in jedem Kreise vom k. k. General-Commando hiezu bestimmten Herren Officieren.

§. 3.

Sie wird demnach in Betreff des Dienstes, den sie zu verrichten hat, die Befehle entweder unmittelbar vom Kreisvorsteher, oder von dem exponirten Kreiscommissär, oder dem ihr vorgesetzten Corpsführer erhalten. Auch den etwa exponirten Polizeicommissären oder anderen Polizei-Organen ist sie zur Disposition gestellt.

§. 4.

In folgenden dringenden Fällen aber, hat die Wachmannschaft selbst einzuschreiten:

1 wenn sie Jemanden in Begehung eines Verbrechens betritt, oder im Besitze gestohlener Sachen oder blutiger Waffen unter solchen Umständen findet, die es wahrscheinlich machen, daß er ein Verbrechen begangen habe.

97.

O zaprowadzeniu straży bezpieczeństwa.

Ponieważ nadzwyczajny pełnomocny Komisarz nadworny dla Galicyi i Gubernator Morawy i Szlązka, Rudolf hrabia Stadion, ustanowienie straży bezpieczeństwa w kilku obwodach Galicyi zaprowadził, i stosowną dla niéj wydał instrukcyję, więc podaje się to z tą uwagą do publicznéj wiadomości, iż każdy jest obowiązany być posłusznym członkom téj straży bezpieczeństwa, pełniącym służbę, i w tymto celu niniejszém owa część téj instrukcyi dla powszechnéj wiadomości ogłoszoną zostaje, która stronom obowiązki względem straży bezpieczeństwa przepisuje.

§. 1.

Przeznaczeniem straży bezpieczeństwa jest: wspierać władze w utrzymaniu publicznego bezpieczeństwa, spokoju i prawem wskazanego porządku.

§. 2.

Ta straż bezpieczeństwa zostaje co do działalności, pełnienia służby i użycia jéj, pod władzą cywilną, co do karności i postępowania karnego pod zwierzchnictwem oficérów, których do tego c. k. Jeneralna Komenda w każdym cyrkule przeznaczy.

§. 3.

Rozkazy więc, odnoszące się do służby, które ma pełnić, odbiérać będzie albo wprost od cyrkułu Przełożonego, albo od eksponowanego Komisarza cyrkułowego, lub téż od przełożonego nad nią przewodźcy korpusowego. Także eksponowanym może komisarzom Policyi albo innym urzędnikom policyjnym jest ona do użycia oddana.

§. 4.

W następujących atoli naglących przypadkach mają ludzie ze straży bezpieczeństwa sami działać:

1. jeżeli kogo na uczynku zbrodni dopadną, lub w posiadaniu rzeczy skradzionych, albo skrwawionéj broni śród takich okoliczności zobaczą, z których prawdopodobnie wnosić można, że zbrodnię popełnił;

2. gegen Personen, die durch Steckbriefe verfolgt werden, die aus Gefängnissen oder von Transporten entwichen, oder die Militär-Deserteure sind;

3. wenn Zusammenrottungen Statt finden, bei welchen Schlägereien oder andere Gewaltthätigkeiten verübt werden;

4. gegen Vagabunden und ausweislose Landstreicher, namentlich auch gegen jene ausweislose und im Orte unbekannte Individuen, welche durch gefährliche Reden, Aufwiegelung der Unterthanen, und sonstiges verdächtiges Verhalten bedenklich sind;

5. wenn Jemand der Aufforderung oder Anweisung der Sicherheitswache auch dann noch nicht Folge leistet, oder gar sich widersetzt, wenn selbe mit beigefügter Drohung der Arretirung wiederholt worden ist.

In allen diesen Fällen ist die Sicherheitswache befugt, gleich selbst, oder nöthigen Falls mit Hilfe der herbeigeholten Assistenz, die betroffenen Personen anzuhalten, und entweder an die nächste Ortsbehörde, oder bei sehr erheblichen Umständen an den exponirten Kreiscommissär und in dessen Ermanglung an das Kreisamt zu übergeben.

§. 5.

Jedermann ist schuldig, den Aufforderungen und Anweisungen der Sicherheitswache Folge zu leisten, namentlich auf ihr Verlangen ihr unweigerlich Pässe, Reisedocumente 2c. auszufolgen.

Alle Civil- und Militärbehörden, insbesondere aber die Ortsobrigkeiten und Gemeind-Vorstände, sind verpflichtet, die Sicherheitswache in Ausübung ihrer Dienstpflichten kräftigst zu unterstützen, und ihr übrr ihre Aufforderung allen Beistand und alle erforderlichen Auskünfte zu geben.

Die wörtliche oder thätliche Beleidigung der Sicherheitswache bildet die im §. 72. des II. Theils des Strafgesetzes verpönte schwere Polizei-Uebertretung, und nach Umständen das im I. Theile des Strafgesetzes §. 70. verpönte Verbrechen.

§. 6.

Auch ist die Sicherheitswache befugt, zu ihrem Schutze in folgenden Fällen von ihren Waffen Gebrauch zu machen:

a) wenn gegen sie, indem sie ihren Dienst verrichtet, Gewalt verübt wird, um sie an Verrichtung ihres Dienstes zu hindern;

b) wenn es unmöglich ist, den ihr angewiesenen Posten zu behaupten, oder die ihr anvertraute Person zu beschützen ohne von den Waffen Gebrauch zu machen.

2. przeciwko osobom ściganym listami gończemi, lub tym, którzy z więzień, albo od transportu uciekli, albo są zbiegami wojskowymi;

3. w zbiegowiskach, przyczém bitki lub inne gwałtowności zachodzą;

4. przeciwko włóczęgóm i bezpaszportowym przecho dniom, mianowicie także przeciwko tym wykazać się niemogącym i w miejscu nieznanym osobom, które przez niebezpieczne mowy, podżeganie poddanych i inne podejrzane zachowanie się niepewność o sobie wzniecają;

5. jeżeli kto uczynionego przez straż bezpieczeństwa wezwania, lub danego przez nią nakazu nie usłucha, albo też wcale za powtórzeniem tego i zagrożeniem przytrzymania, opierać się będzie.

We wszystkich tych przypadkach umocowana jest straż bezpieczeństwa, osoby dopadnięte sama natychmiast, albo w razie potrzeby z pomocą przywołanéj assystencyi przytrzymać i albo je najbliższéj oddać władzy miejscowéj, lub, gdy szczególniéj ważne zachodzą okoliczności, eksponowanemu Komisarzowi cyrkułowemu, a gdzie tego niema, to Urzędowi cyrkułowemu.

§. 5.

Każdy winien jest wezwaniu i nakazom straży bezpieczeństwa zadosyć uczynić, mianowicie na jéj żądanie oddać bezopornie paszporty, dokumenta podróżne i t. d.

Wszystkie Władze wojskowe i cywilne, w szczególności zaś Zwierzchności miejscowe i starszyzna gmin, obowiązane są wspierać jak najdzielniéj straż bezpieczeństwa w pełnieniu powinności służbowych i na jéj wezwanie wszelką dawać pomoc i wszelkich potrzebnych udzielać wiadomości.

Obraza wyrządzona straży bezpieczeństwa bądź uczynkowa, bądź słowna, jest ciężkiém przestępstwem policyjném w §. 72. Części II. Ustawy karnéj obostrzoném, a w miarę okoliczności także zbrodnią, w Części I. Ustawy karnéj §fem 70. obostrzoną.

§. 6.

Upoważnioną jest także straż bezpieczeństwa użyć broni ku swojéj obronie w następujących zdarzeniach:

a) gdy kto przeciwko niéj, jak pełni służbę, używa przemocy, aby jéj w tém przeszkodzić;

b) jeżeli bez użycia broni widzi niepodobieństwo utrzymać się na wskazaném sobie stanowisku, lub obronić powierzoną sobie osobę.

§. 7.

Dagegen ist die Sicherheitswache strenge verpflichtet, alle Personen ohne Unterschied anständig zu behandeln, und sich keine beleidigenden Benennungen und Ausdrücke, am allerwenigsten aber Mißhandlungen zu erlauben. Sie darf nie ohne ausdrücklichen Befehl des vorgesetzten Kreisamtes, oder des exponirten Kreiscommissärs Haussuchungen vornehmen, und in Privathäusern nur dann eindringen, wenn es wegen Habhaftwerdung entflohener Arrestanten oder Verbrecher, dann politisch verdächtiger Individuen nothwendig wird, wobei aber in der Regel stets der Beistand der Ortsobrigkeit anzusuchen, und nur dort, wo dieß wegen Gefahr am Vorzuge unmöglich wäre, oder die Maßregel dadurch vereitelt werden könnte, ohne diesen vorzugehen ist.

Gubernial=Kundmachung vom 25. August 1846, Präsidial=Zahl 5496-g.

98.

Hinsichtlich des Verfahrens bei Ermittlung des Normalpreises von verkäuflichen Apotheken.

Nachdem die zur Feststellung des Nominalpreises der als verkäuflich erkannten Apothekergewerbe bisher vorgekommenen Verhandlungen nicht so zweckentsprechend aufgenommen sind, um auf deren Grundlage mit Beruhigung meritorisch absprechen zu können, so wird den k. k. Kreisämtern zur Erzielung eines gleichförmigen und zweckmäßigen Verfahrens bei den durch das Kreisschreiben vom 24. December 1843, Z. 77042 §. 4. angeordneten Schätzungen solcher Gewerbe im Nachhange dieses Kreisschreibens Nachstehendes zur eigenen Richtschnur und zur Belehrung der unterstehenden Obrigkeiten hiemit vorgezeichnet.

Die nach den Bestimmungen des bezogenen Kreisschreibens vom 24. December 1843, Z. 77042, §. 4. im Zwecke der Ermittlung des Normalpreises der für verkäuflich erkannten Apothekergewerbe vorzunehmenden Schätzungen, die nach dem Inhalte des hohen Hofkanzlei=Decrets vom 28. Februar 1845, Z. 5931 Gubernial=Verordnung vom 18. März 1845, Z. 16083 im politischen Wege zu bewirken sind, haben unter der Leitung der politischen Ortsobrigkeit mit Beziehung der geeigneten und als solche bereits beeideten oder gehörig zu beeidenden Kunstverständigen zu geschehen, welche letztere hinsichilich ihrer Sachkenntnisse und Befähigung mit Rücksicht auf den Umstand zu wählen sind, daß es sich nach Andeutung des bezogenen §. 4 in einzelnen Fällen um die Schätzung des Hauses, der Geräthschaften, der Medikamenten=Vorräthe, oder des Gewerbsrechtes

§. 7.

Z drugiéj téż strony winna jest straż bezpieczeństwa ze wszystkiemi osobami bez różnicy obchodzić się przyzwoicie i niedopuszczać się obraźliwych przezwisk i wyrazów, a tém bardziéj zniewag uczynkowych. Niewolno jéj nigdy bez wyraźnego nakazu od Urzędu cyrkułowego, lub eksponowanego Komisarza cyrkułowego przedsiębrać przeglądywanie domów, a do prywatnych domów wtenczas tylko wpadać, gdy tego będzie potrzeba dla schwytania zbiegłego więźnia lub zbrodniarza, lub osoby w politycznym względzie podejrzanéj; przyczém jednak za prawidło zawsze pomocy u Zwierzchności miejscowéj szukać i tylko tam bez niéj czynić, gdzieby ta pomoc dla niebezpieczeństwa w przewłoce była niepodobna, lub przez to środek przedsięwzięty zniweczonym być mógł.

Obwieszczenie gub. z d. 25. Kwietnia 1846 pod l. prez. 5496. g.

98.

Jak postępować, aby ustanowić cenę normalną aptek przedajnych.

Gdy rozprawy w celu ustanowienia ceny normalnéj dla profesyi aptekarskiéj za przedajnę uznanéj dotychczas wydarzone, nie były tak odpowiednio celowi przedsiębrane, aby na zasadzie tychże z zaspokojeniem stanowczo wyrokować można było, przeto dla osiągnienia jednostajnego i z zamiarem zgodnego postępowania przy szacowaniu tych profesyj okólnikiem z d. 24. Grudnia 1843 za l. 77042 § 4. rozporządzonego przepisuje się c. k. Urzędóm cyrkułowym dodatkowo do tegoż okólnika co następuje, jako prawidło dla siebie i dla wskazania go Zwierzchnościom podwładnym.

Szacunki profesyj aptekarskich za sprzedajne uznanych podług przepisów powołanego okólnika z 24. Grudnia 1843, za l. 77042, §. 4. w celu ustanowienia ceny normalnéj tychże, które podług treści Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 28. Lutego 1845, za l 5931 (rozporządzenia gubernijalnego z d. 18. Marca 1845 pod l. 16083) w drodze politycznéj uskutecznione być mają, dziać się powinny pod stérem politycznéj Zwierzchności miejscowéj z przyzwaniem uzdolnionych i jako tacy przysięgłych lub jak należy zaprzysiężonymi być mających w sztuce biegłych, którzy co do swojéj znajomości rzeczy i swego uzdolnienia z uwagą na tę okoliczność wybiérani być powinni, że tu idzie podług ska-

selbst handelt, wobei bemerkt wird, daß zur Schätzung der letztern beiden Objecte auch befugte und befähigte Apotheker als hierzu zunächst berufene Sachverständige beigezogen werden können, vorzugsweise aber jene Apotheker hierzu geeignet erscheinen, deren Befugnisse bereits rechtskräftig für Personalgewerbe erkannt wurden. Auch bleibt es den Besitzern, um deren Gewerbe es sich handelt, unbenommen, den Schätzungen als Parthei beizutreten, und der Commission die nöthigen Aufklärungen und Behelfe an Hand oder ihre sonstigen Bemerkungen zu Protocoll zu geben.

Der Schätzungsact ist mit sämmtlichen Bezugsacten und insbesondere mit den Urkunden und sonstigen Behelfen, welche auf denselben Beziehung nehmen, zu belegen, und dem k. k. Kreisamte vorzulegen, von demselben mit Rücksicht auf diese Andeutungen zu würdigen, und nachdem er anstandslos befunden wurde, mit allen bei der Entscheidung über die Eigenschaft des betreffenden Gewerbes vorgelegenen Acten instruirt gutächtlich der Landesstelle zu überreichen.

Hiebei findet man den k. k. Kreisämtern noch zu bemerken, daß die Entscheidung über die Feststellung des Normalpreises eines verkäuflichen Apothekengewerbes im Sinne des mehrerwähnten Kreisschreibens § 7. nur der Landesstelle zusteht, und daß sich die Schätzungs-Commission nicht sowohl in die Ausmittlung des Normalpreises einzulassen, sondern nur darauf zu beschränken hat, den Werth jenes Objectes gewissenhaft zu erörtern und anzugeben, welches nach Lage des gegebenen Falles mit Rücksicht auf den §. 4. dieses Kreisschreibens der Schätzung zu unterziehen ist, als: des Hauses, der Geräthschaften, der Medicamenten-Vorräthe nach ihrem Bestande zur Zeit der letzten Veräußerung, oder nach Umständen auch des Gewerbsrechtes selbst mit Rücksicht auf die Zeit- und Ortsverhältnisse, dann den Werth und das Erträgniß anderer Apothekengewerbe.

Auch dürfte es zweckmäßig sein, sich dießfalls die Bestimmungen der politischen Gerichtsordnung über den Beweis durch Kunstverständige § 259 bis 274, welche das von dem Richter (für die Obrigkeit) hierbei zu beachtenden Verfahren vorzeichnen, gegenwärtig zu halten.

Die mit dem Acte der Schätzung allenfalls verbundenen Kosten hat, wie es sich von selbst versteht, der betheiligte Gewerbsinhaber, in dessen Interesse sie vorgenommen wird, zu tragen.

Die k. k. Kreisämter werden mit dem Auftrage hievon in Kenntniß gesetzt, das weitere hiernach zu veranlaßen, und ins-

zówki §. 4 w zdarzeniach poszczególnych o oszacowanie domu, sprzętów, zapasu w lekarstwach, albo samego prawa na profesyję, przyczém i ta czyni się uwaga, że do oszacowania dwóch ostatnich przedmiotów, mogą także uprawnieni i uzdolnieni aptekarze, jako szczególniéj do tego powołani znawcy sztuki, być przyzwanymi; przed wszystkimi zaś tacy aptekarze za uzdolnionych do tego okazują się, których uprawnienia już prawomocnie za profesyje do osoby przywiązane uznane zostały. Niezbronno też posiadaczom profesyj, o które rzecz idzie, przystąpić jako strona do oszacowania, i potrzebne objaśnienia i dowody komisyi doręczać, lub też inne uwagi do protokołu podawać.

Akt szacunku opatrzony być ma wszystkiemi aktami doń odnoszącemi się, a w szczególności dokumentami i innemi dowodami, które się do niego ściągają, i c. k. Urzędowi przedłożonym, przez ten Urząd z uwagą na te wskazówki rozpoznanym, i gdy się w nim nie znajdzie nic do zarzucenia, we wszystkie akta przy rozstrzyganiu względom jakości dotyczącéj profesyi złożone, opatrzony, Rządowi krajowemu z opinią podanym być ma.

Przytém czyni się c. k. Urzędóm cyrkułowym i tę uwagę, iż rozstrzygnienie względem ustanowienia ceny normalnéj profesyi aptekarskiéj w myśl powołanego tyle razy okólnika §. 7. tylko Rządowi krajowemu przystoi, i że komisyja szacnjąca nie powinna się wdawać do wymiarkowania ceny normalnéj, ale tylko na tém ograniczyć się, aby wartość tego przedmiotu sumiennie rozpoznała, i wskazać ma, który przedmiot w miarę położenia wypadku podanego z uwagą na §. 4. rzeczonego okólnika pod szacunek podciągnąć potrzeba, jakoto: dom, sprzęty, zapasy w lekarstwach, podług tego w jakim stanie podczas ostatniéj przedaży zostawały, lub téż podług okoliczności i samego prawa na profesyją z uwagą na czas i miejscowe stosunki, tudzież na wartość i przychód innych profesyi aptekarskich.

I toby także celowi odpowiadało, aby w téj mierze uważać na przepisy politycznéj Ustawy sądowéj o dowodzeniu przez biegłych w sztuce (§. 259. do 274), które wskazują, jak w téj mierze sędzia (zamiast zwierzchności) postępować ma.

Koszta, jakie za sobą akt szacunkowy pociąga, rozumie się samo przez się, że właściciel profesyi, w którego interesie ten akt przedsięwzięty, ponosić ma.

O tém obwieszcza się c. k. Urzędy cyrkułowe z zaleceniem stosownie do tego, dalsze poczynić rozporządzenia, a

besondere dahin zu wirken, daß hinsichtlich jener Apothekergewerbe über deren verkäufliche Eigenschaft bereits rechtskräftig erkennt wurde, die Verhandlung wegen Bestimmung des Normalpreises bewirkt und vorgelegt werde.

Gubernial-Verordnung vom 25. August 1846, Gubernial-Zahl 43154.

99.

Vorschrift über die Aufnahme und Entlassung der Dominical-Mandatare.

Um in Erfüllung eines an die galizische Landesstelle unterm 7. Juli 1838 gelangten A. h. Befehls: „dafür zu sorgen, daß die Gerichtsbarkeit nach Maßgabe der bestehenden Vorschriften durch dazu vollkommen geeignete Individuen der Gesetze und der Gerechtigkeit gemäß verwaltet werde," die in den Händen der Dominien befindliche politische Gerichtsbarkeit zu regeln und deren genaue Handhabung im Sinne der erwähnten A. h. Entschließung und der bestehenden Gesetze durch eine fester bezeichnete Stellung der, zu ihrer Ausübung berufenen Organe (Mandatare) zu sichern, finde ich mich veranlaßt, mit Hinweisung auf die den Kreisämtern mit dem Gubernial-Decrete vom 5. April 1782, Z. 1893 und dem Kreisschreiben vom 17. September 1789, Z. 22164 zugekommenen Weisungen, nachstehende Bestimmungen zu erlassen:

1. Die zur Ausübung der politischen Gerichtsbarkeit berufenen Mandatars sind, wie es bereits angeordnet ist, von Seite des Kreisamtes einer Prüfung zu unterziehen, und bei deren Bestätigung ist mit aller Strenge vorzugehen.

2. Es darf kein Mandatar angestellt werden, dessen Bezüge, theils in Baren theils in Naturalien „die Wohnung, die er unentgeltlich anzusprechen hat, nicht eingerechnet" nicht wenigstens Zwei Hundert Fünfzig Gulden C. M. betragen.

Die Hälfte dieser Bezüge hat in einer baren Besoldung zu bestehen.

3. Wenn ein Dominium, seines geringeren Anfanges oder seiner mindern Einkünfte wegen, nicht in der Lage sein sollte, einen eigenen Mandatar unter den vorgeschriebenen Bedingungen aufzustellen, so steht es demselben frei, die Ausübung der Gerichtsbarkeit mit Wissen des Kreisamtes entweder einem benachbarten Dominium zu übertragen, oder mehrere Dominien können sich vereinigen und gemeinschaftlich einen Mandatar für den Complex ihrer Besitzungen aufstellen.

w szczególności działać ku temu, aby co do tych profesyj aptekarskich, których przedajność już prawomocnie uznaną została, rozprawa względem ustanowienia ceny normalnéj uskuteczniona i przedłożoną była.

Rozporządzenie gub. z dnia 25. Sierpnia 1846, do l. gub. 43154.

99.

Przepis o przyjmowaniu i odprawianiu mandataryjuszów dominikalnych.

Ażeby w dopełnieniu najwyższego rozkazu do galicyjskiego Rządu krajowego pod d. 7. Lipca 1838, wydanego: »by się o to starano, ażeby juryzdykcyja podług trwających przepisów przez osoby do tego zupełnie uzdolnione podług praw i sprawiedliwości sprawowaną była« juryzdykcyję polityczną w ręku Dominiów zostającą uporządkować i ścisłe zachowanie jéj w myśl rzeczonego najwyższego postanowienia i trwających ustaw przez oznaczenie stalszego stanowiska urzędników (mandataryjuszów) do wykonywania jéj powołanych, zapewnić, spowodowany zostałem, z odkazaniem do przepisów Urzędom cyrkułowym przez Dekret gubernijalny z d. 5. Kwietnia 1782 za l. 1893 i okólnik z d. 17. Września 1789 za l. 22164 udzielonych, wydać następujące postanowienia:

1) Mandataryjuszów do wykonywania juryzdykcyi politycznéj powołanych, pociągnąć ma Urząd cyrkułowy, jak już dawniéj rozporządzono, pod egzamin, i w potwierdzaniu ich, jak najsurowiéj postępować.

2) Żaden mandataryjusz przyjęty być nie może, którego pobory, częścią w gotowiźnie, częścią w ziemiopłodach naturalnych, »nieliczac w to pomieszkania, do którego bezopłatnie ma prawo,« najmniéj dwieście pięćdziesiąt złotych reńskich w monecie konwencyjnéj nie wynoszą.

Połowę tych poborów stanowić ma pensyja w gotowych pieniądzach.

3) Jeżeli które Dominium, dla szczupłego majętności obwodu, lub małych dochodów, nie byłaby w stanie utrzymywać własnego mandataryjusza pod warunkami przepisanémi, wolno mu wykonywanie juryzdykcyi z wiedzą Urzędu cyrkułowego poruczyć Dominium sąsiednemu, albotéż może się więcéj Dominiów z sobą połączyć i spólnie dla połączonych posiadłości swoich mandataryjusza ustanowić.

4. In diesem Falle werden die Dominien gehalten sein, dem Kreisamte gemeinschaftlich einen Mandatar zur Bestätigung vorzuschlagen, und wenn sie sich nicht über die zu treffende Wahl vereinigeu können, ist das Kreisamt berufen, ex offo selbst den Mandatar in ihrem Namen zu bestellen.

5. Die Dominien sind nicht befugt, ihre aufgestellten Mandatare eigenmächtig und willkührlich zu entlassen, sondern dieß kann nur mit Wissen und Einwilligung des Kreisamtes geschehen.

Diese ist jedoch von Seite des Kreisamtes ohne gegründete Ursache nicht zu verweigern.

6 Wenn sich wegen gehöriger und pünctlicher Aus ahlung der Bezüge an den Mandatar Anstände ergeben, so ist das Kreisamt befugt, dem Mandatar die bare Besoldung aus der Kreiscasse, gegen Refundirung aus den Gutsrenten, vorzuschießen.

Diese Verfügung hat vom 1. Jänner kommenden Jahres in das Leben zu treten.

Verordnung des außerordentlichen bevollmächtigten k. k: Hofcommissärs vom 28. August 1846 Z. 199, (Gubernial=Zahl 54400.)

100.

Wegen der Wahl und Bestätigung der Ortsrichter.

Ich finde mich veranlaßt, in den Bestimmungen wegen der Wahl und Bestätigung der Ortsrichter in den unterthänigen Gemeinden die Modification eintreten zu lassen, daß die Gemeinde zwar wie bisher drei taugliche Individuen zum Richteramte dem Dominium vorzuschlagen, das Dominium jedoch nicht unmittelbar selbst diesen Wahlact zu bestätigen, sondern dem Kreisamte gutächtlich einzubegleiten, und das Kreisamt den Ortsrichter zu bestätigen und sodann selbst in Eid und Pflicht zu nehmen hat.

Bei den bereits bestellten Ortsrichtern hat dieß, wo sich gegen dessen Person keine Bedenken ergeben, nachträglich zu geschehen, oder es hat eine neue Wahl in der angedeuteten Art einzutreten.

Verordnung des außerordentlichen Bevollmächtigten k. k. Hofcommissärs vom 28. August 1846, Zahl 200 (Gubernial=Zahl 54399.)

4) W tym drugim razie obowiązane są takie Dominia mandataryjusza Urzędowi cyrkułowemu do zatwierdzenia spólnie przedstawić, a jeżeli się na spólny wybór zgodzić nie będą mogli, mocen jest Urząd cyrkułowy mandataryjusza w ich imieniu ex officio postanowić.

5) Dominia nie mają prawa mandataryjusza raz ustanowionego oddalić samowładnie i dowolnie, i to tylko za wiedzą i zezwoleniem Urzędu cyrkułowego stać się może.

Wszakże Urząd cyrkułowy bez gruntownéj przyczyny, zezwolenia tego odmawiać nie powinien.

6) Gdyby względem wypłaty poboru mandataryjusza przynależytéj i regularnéj zachodziły trudności, mocen jest Urząd cyrkułowy pensyję w gotowiźnie zaliczyć mandataryjuszowi z kasy cyrkułowéj za powróceniem z dochodów majętności dominikalnéj.

Rozporządzenie to ma z dniem 1. stycznia roku nadchodzącego wejść w wykonanie.

Rozporządzenie c. k. nadzwyczajnie umocowanego Komisarza nadwornego z d. 28. Sierpnia 1846 pod l. 199 (l. gub. 54400).

100.

O obieraniu i zatwierdzaniu wojtów po wsiach.

Spowodowany jestem w przepisach obierania i zatwierdzenia wójtów czyli sędziów miejscowych we wsiowych gromadach tę zaprowadzić odmianę, że wprawdzie gmina przedstawić ma, jak dotąd swojemu Dominium trzech zdatnych ludzi na urząd wojtowski, ale Dominium akt ten obierczy nie samo bezpośrednio potwierdzić, ale Urzędowi cyrkułowemu z opinią przedłożyć, a Urząd cyrkułowy wójta potwierdzić, i od niego przysięgę na obowiązek odebrać ma.

Z wójtami już ustanowionymi, gdzie względem ich osoby żadne nie zachodzą wątpliwości, toż samo w dodatek uczynić należy, lub nastąpić ma nowy wybór sposobem wskazanym.

Rozporządzenie c. k. nadzwyczajnie umocowanego Komisarza nadwornego z d. 28. Sierpnia 1846, pod l. 200 (l. gub. 54399.)

101.

Portofreiheit der die Rücksendung der, den Patental-Invaliden abgenommenen Urlaubspäße betreffenden Correspondenz.

Mit Decret der hohen Hofkanzlei vom 18. v. M., Z. 24841 wurde bedeutet, daß die Postbehörden von der h. Hofkammer die Weisung erhalten haben, daß die in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 19. December 1844, Z 38195 mit hierortigem Erlaße vom 9. Jänner v. J., Z. 1585 bekannt gegebene portofreie Behandlung der die Beurlaubung oder Einberufung der obligaten Militär-Mannschaft betreffenden Correspondenz, auch auf die Rücksendung der den Patental-Invaliden abgenommenen Urlaubspäße angewendet werde.

Was zum Amtsgebrauche zu dienen hat, und den unterstehenden Magistraten und Dominien bekannt zu geben ist.

Gubernial-Verordnung vom 4. September 1846 Gubernial-Zahl 51543.

102.

Begünstigung der Juden bezüglich des ihnen auf dem Lande zu gestattenden Aufenthaltes und des Schankbetriebes.

Seine k. k. Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 24. März 1841 allergnädigst zu bestimmen geruhet: daß es bezüglich der Betreibung des Schankgewerbes durch Israeliten, in der Regel zwar bei dem dermaligen Verbothe zu bleiben habe, jedoch den Kreisämtern gestattet werde, von dieser allgemeinen Regel Ausnahmen zu Gunsten jener Israeliten zu erlauben, welche sich

1. niemals einer unrechten Handlung schuldig, oder
2. verdächtig gemacht,
3. den Elementar-Unterricht regelmäßig besucht, und
4. die jüdische Tracht abgelegt haben.

Von dieser A. h. Entschließung werden die k. k. Kreisämter in Folge der hohen Hofkanzlei-Decrete vom 12. Jänner 1846, Z. 27231 und 27. August 1846, Z. 27506 zur Darnachachtung und Anwendung auf vorkommende Fälle mit dem Auftrage in Kenntniß gesetzt, in den ihnen untergeordneten Kreisen sogleich kund zu machen: daß jene Juden, welche den Aus-

101.

Uwolnienie od opłaty pocztowego korespondencyi z powodu odebranych inwalidom patentowanym urlopów.

Dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 18. z. m. pod l. 24841 wskazano, że Instancyje pocztowe odebrały od wysokiéj Kamery nadwornéj zlecenie, iż uwolnienie od pocztowego korespondencyi względem urlopowania lub powołania żołnierstwa służyć wojskowo obowiązanego, służy także w razie zwracania urlopów odebranych inwalidom patentowanym.

Co służyć ma do użytku urzędowego i podwładnym Magistratom, jako i Dominiom oznajmić należy.

Rozporządzenie gub. z d. 4. Września 1846, pod l. gub. 51543.

102.

Uwzględnienie żydów przez dozwolenie pobywania i szynkowania po wsiach.

Jego c. k. Mość raczył najwyższą uchwałą z d 24. Marca 1841 najłaskawiéj postanowić, że pod względem szynkowania przez żydów wprawdzie w porządku przy teraźniejszym zakazie pozostać ma, wszelako c. k. Urzędom cyrkułowym dozwala się od tego powszechnego prawidła czynić wyjątki na korzyść tych żydów, którzy

1) uczynku nieprawego nie stali się nigdy winnymi, ani
2) o to podejrzanymi;
3) na elementarną naukę porządnie chodzili i
4) odzież żydowską zaniechali.

O tém najwyższém postanowieniu zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkułowe w skutek Dekretów wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 12. Stycznia 1846, za l. 27231 i 27. Sierpnia 1846 za l. 27506, dla zachowania i zastosowania się w zachodzących razach z zaleceniem, w podwładnych cyrkułach natychmiast obwieścić, że żydzi ci wszyscy, coby szynki trzy-

schank betreiben wollen, sich längstens bis Ende Juni 1847 über die Erfüllung der in der A. h Bestimmung bezeichneten Bedingungen beim Kreisamte auszuweisen haben, welches hiemit ermächtiget wird, im Falle der geschehenen Nachweisung, den Bittstellern die Aufenthalts- und respective Schankbewilligung versteht sich jedoch mit Rücksicht auf das den Herrschaften zustehende Erzeugungs- und Ausschanksrecht, dann der sonstigen allgemeinen Polizei-Rücksichten, weil das Schankgewerbe zu dem Polizei-Gewerbe gehört, zu ertheilen.

Bis zum Ablaufe des festgesetzten Termines sind alle Erhebungen über den unbefugten Aufenthalt der Juden auf dem Lande in so ferne die dießfälligen Anzeigen keine Klagen über Bedrückungen der Unterthanen, oder verübte Vergehungen, oder sonstige wie immer unerlaubte Handlungen enthalten, worüber jedenfalls eine strenge Amtshandlung einzuleiten ist, einzustellen. Nach Ablauf der angedeuteten Frist ist aber hinsichtlich des unbefugten Aufenthaltes der Juden auf dem Lande, das ist solcher Juden, welche mit der kreisämtlichen Bewilligung nicht versehen sein werden, die ordentliche Amtshandlung eintreten zu lassen.

Gubernial-Verordnung vom 9. September 1846 Gubernial-Zahl 53011.

103

Ueber die Stämpelbehandlung gerichtlicher Zeugenverhörs-Protocolle in Civilsachen.

Da sich Zweifel über die Stämpelbehandlung jener Zeugenverhörs-Protocolle ergeben haben, welche in Civilsachen in dem Falle, wenn die eine Parthei stämpelfrei, die andere aber stämpelpflichtig ist, über die Weisartikel des Zeugenführers und die Fragestücke des Gegners aufzunehmen sind; so haben Seine Majestät mittelst allerhöchster, mit Decret der hohen Hofkammer vom 28. v. M., Z. 34046 herabgelangter Entschließung vom 28 Juli l. J. zu erklären geruhet, daß die erwähnten Protocolle als gemeinschaftliche Acte beider Streittheile zu betrachten und daher gemäß dem §phe 91. des Stämpel- und Taxgesetzes ihrem ganzen Inhalte nach stämpelpflichtig seien.

Die stämpelpflichtige Parthei hat daher das zur Aufnahme dieser Protocolle erforderliche Stämpelpapier jedesmal beizubringen, und wenn eine stämpelpflichtige Parthei zu den Weisartikeln des stämpelfreien Gegners Fragestücke stellt, so hat sie

mać chcieli, najpóźniéj do końca Czerwca 1847 wykazać się mają w Urzędzie cyrkułowym, jako warunków w najwyższém postanowieniu oznaczonych dopełnili, a Urzędy cyrkułowe niniejszém upoważnia się, proszącym o to, gdy się z powyższego wykażą, wydać pozwolenie na pobyt, a właściwie na szynkowanie, rozumi się zawsze z uwagą na prawo wyrobu i wyszynku Dominiióm służące, tudzież na inne ogólne względy policyjne, ponieważ profesyja szynkowania należy do profesyj policyjnych.

Do upłynienia postanowionego terminu zatamować należy wszystkie dochodzenia względem nieprawnego pobytu żydów po wsiach, jak dalece, doniesienia o tém nie zawierają żadnéj skargi o uciskanie poddanych, lub o popełnione jakowe przestępstwa albo téż i inne jakiekolwiek niepozwolone uczynki; względem czego każdego razu surowo Urząd pełnić należy. Po upłynieniu terminu wskazanego atoli, należy co do nieprawnioucgo pobywania żydów po wsiach, to jest takich żydów, którzy na to pozwolenia z Urzędu cyrkułowego nie mają, rozpocząć z porządku przepisane urzędowanie.

Rozporządzenie gub. z d. 9. Września 1846 pod l. gub. 53011.

103.

O postępowaniu stęplowém z protokołami sądowemi słuchania świadków w sprawach cywilnych.

Ponieważ względem postępowania stęplowego co do protokółów wysłuchania świadków w sprawach cywilnych na artykuły powołującego świadków i na zapytania strony przeciwnéj, przedsiębranych w tym razie, kiedy jedną strona od stęplu jest uwolniona, a druga do stęplu obowiązana, okazały się wątpliwości, przeto Najjaśniejszy Pan najwyższém pastanowieniem z dnia 28. lipca b. r. mocą dekretu Kamery nadwornéj z dnia 28. z. m. za l. 34046 tu nadeszłego, roczył zadeklarować, że protokoly pomienione, jako akty obiedwóm spornjącym stronóm spólne uważać należy, a zatém że stosownie do §fu 91. Ustawy stęplowo-taksowéj w całéj osnowie swojéj stęplowi podlegają.

Strona więc do opłaty stęplu obowiązana ma każdą razą do spisania takich protokołów potrzebny papiér stęplowy dostarczyć, a jeżeli strona do stęplu obowiązana na artykuły strony przeciwnéj od stęplu uwolnionéj podaje pytania, pa-

das zur Aufnahme des ganzen Zeugenverhörs erforderliche Stämpelpapier so gewiß beizubringen, als sonst die Zeugen zwar auf ungestämpeltem Papier, jedoch bloß über die Weisartikel vernommen werden würden.

Gubernial-Kundmachung vom 10. September 1846, Gubernial-Zahl 53835.

104.

Warnung der Dominien und Magistrate, damit sie ihre ämtlichen portopflichtigen Correspondenzen nicht mit Titeln bezeichnen, welche die Portofreiheit derselben in Anspruch nehmen.

Ueber Ansuchen der hierländigen k. k. Oberpostverwaltung vom 20. v. M., Z 8614 wird sämmtlichen Dominien und Magiströten der angeblich bemerkte Unfug strenge verhoben, wienach dieselben ihre ämtlichen Correspondenzen mit Titeln bezeichnen, welche die portofreie Versendung derselben in Anspruch nehmen, wenn solche Correspondenzen hiezu gesetzlich auch nicht geeignet sind.

Zugleich werden dieselben auf die unausweichlichen Folgen aufmerksam gemacht, welche die Anordnungen der §. 423, Z. 2 litt. d. und 427 des Gef. Straf-Gesetzbuches nach sich ziehen, und wird denselben zur Warnung bekannt gegeben, daß von Seite der k. k. Oberpost-Verwaltung den hierländigen k. k. Postämtern die hohen Hofkammer-Decrete vom 19. November 1819, Z. 42386 (Gub. Int. vom 11. Jänner 1820, Z 60459) und vom 12. Hornung 1840, Z 16542 in Erinnerung gebracht wurden, vermöge welcher den Postämtern das Befugniß eingeräumt ist, Amts-Pakette rücksichtlich welcher sich der Verdacht aufdringt, daß dieselben Privat- oder ämtliche der Portogebühr unterliegende Correspondenzen enthalten, und mit einer die Portofreiheit ansprechenden Bezeichnung versehen sind, zu eröffnen.

Gubernial-Verordnung vom 13. September 1846 Gubernial-Zahl 51239, an sämmtliche k. k. Kreisämter.

105.

In Betreff der Beilegung des Ehrenwortes „Herr" und „Frau" in Gefälls-Strafverfahren.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat im Einverständnisse mit dem k. k. obersten Gefällsgerichte, in Betreff der Beilegung

pier stęplowy do całego protokołu słuchania świadków potrzebny, tém pewniéj dostarczyć powinna, ile że w razie przeciwnym świadkowie do protokołu na papierze niestęplowanym wprawdzie, ale tylko na artykuły strony od stęplu wolnéj słuchani byliby.

Obwieszczenie gub. z d. 10. Września 1846, pod l. gub. 53835.

104.

Ostrzeżenie Dominiów i Magistratów, aby na korespondencyjach urzędowych, opłacie pocztowego podlegających nie używały napisów, uwolnienie od téj opłaty za sobą pociągających.

Na żądanie tutejszego c. k. zwierzchnego poczt zarządu, z d. 20. z. m pod l. 8614, wytyka się surowo wszystkim Dominióm i Magistratóm to, jakoby dostrzeżone bezprawie, że na urzędowych korespondencyjach swoich dają napisy, które wolnego od opłaty poczty ekspedyjowania wymagają, chociażby korespondencyje takie i nie były do tego prawnie przydatne; przytém zwraca się ich uwagę na nieochybne skutki, ztąd na mocy rozporządzeń §. 423 l. 2. lit. d. Ustawy karnéj dochodowéj wynikające, i dla przestrogi zawiadamia się, że ze strony c. k. zwierzchniczego poczt zarządu wszystkim tukrajowym c. k. Urzędóm pocztowym przypomniano znowu Dekreta wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 19. Listopada 1819, za l. 42386 (Intymacyja gub. z d. 11. Stycznia 1820 za l. 60459) i z d. 12. Lutego 1840, za l. 16542, na mocy których Urzędy pocztowe są upoważnione otwierać te wszystkie pakiety urzędowe, względem których nasuwa się podejrzenie, że zawierają korespondecyje prywatne, albo urzędowe takie, które opłacie pocztowego podpadają, a oznaczone są napisem wymagającym uwolnienia od téj opłaty.

Rozporządzenie gub. z dnia 13. Września 1846 pod l. gub. 51239, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

105.

O przydawaniu tytułu honorowego „Pan“ i „Pani“ w postępowaniu karném dochodowém.

Wysoka c. k. pdwszechna Kamera nadworna w porozumieniu z c. k. najwyższym Sądem dochodowym, rozporządziła

des Ehrenwortes „Herr und Frau" im Gefälls-Strafverfahren Folgendes verordnet:

Jenen Personen, die zu dem Prälatenstande eines Erblandes, oder auch eines auswärtigen Staates gehören, oder denen aus kaiserlichem oder landesfürstlichen Diplome der Herren- oder Ritterstand eigen ist, wenn sie auch nicht Mitglieder einer ständischen Versammlung sind, und ohne Rücksicht auf das Amt, oder den Nahrungsstand, dem sich dieselben gewidmet haben; ferner jenen Personen, welchen die Würde eines k. k. Rathes oder eines höheren Amtes ertheilt ist, den Militär-Offizieren, den Capitularen oder eine höhere Würde besitzenden Geistlichen, den Pfarrern und Klostervorstehern, den Professoren, den immatriculirten Doctoren, allen landesfürstlichen Beamten und endlich allen jenen Personen, welche nach ihren persönlichen und den Ortsverhältnissen einen so hohen Grad von Ansehen genießen, das der Gebrauch jenes Titels sich als ihnen angemessen darstellt, ist in den an sie ergehenden Ausfertigungen an jenen Stellen, welche unmittelbar an sie gerichtet sind, der Titel „Herr" ihren Gattinnen und Wittwen der Titel „Frau" beizulegen.

Hievon werden die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 9. Juli 1846, Z. 25264-2706 zur Wissenschaft und Darnachachtung mit dem Beisatze in Kenntniß gesetzt, daß diese Vorschrift dem hierländigen k. k. Gefälls-Obergerichte zu seiner Benehmung und zur Anweisung der Gefälls-Bezirksgerichte bereits von Seite des k. k. obersten Gefällsgerichtes zugekommen ist.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 14. August 1846, Zahl 19960.

Gubernial-Verordnung vom 17. September 1846 Gubernial-Zahl 55036 an sämmtliche k. k. Kreisämter.

106.

Stämpelbehandlung der im stämpelpflichtigen Inlande ausgestellten, auf Cassen in Ungarn und Siebenbürgen lautenden Quittungen.

In der Anlage ./. erhalten die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen in Folge des hohen Hofkammer-Decretes vom 16. Juli 1846, Z. 23692-1624 und mit Beziehung auf die hierortigen Circular-Verordnungen vom 17. November 1844, Z. 30855 und vom 31. Jänner 1845, Z. 1026 eine Abschrift von der an die k. ungarisch-siebenbürgische Hofbuchhaltung über ihre

względem przydawania tytułu honorowego »Pan« i »Pani« w postępowaniu karném, co następuje:

Osobom należącym do stanu prałatów w krajach dziedzicznych, albotéż i zagranicznego Państwa, lub tym, którzy z mocy dyplomu cesarskiego, albo monarszego należą do stanu magnatów lub rycerskiego, chociażby i nie byli członkami zgromadzenia stanowego, i bez względu na urząd lub stan zarobkowy, któremu się poświęcili; tudzież tym osobom, którym nadana godność c. k. Radzcy lub jakiego wyższego urzędu, oficérów wojska, kapitularyjuszom lub duchownym wyższą godność piastującym, plebanóm i przełożonym klasztorów, profesoróm, doktoróm imatrykulowanym, wszystkim Urzędnikóm Monarchii, i nakoniec tym wszystkim osobóm, które z osobistych i miejscowych stosunków doznają poważania w tak wysokim stopniu, że użycie do nich tego tytułu pokazuje się dla nich przyzwoitym, w ekspedycyjach do nich wydawanych, w tych miejscach, które wprost do nich są wymierzone, tytuł: »Pan« a ich żonóm lub wdowóm, tytuł: »Pani« przydawać należy.

O tém zawiadamia się c. k. Administracyje powiatowe dla ich wiedzy i zachowania w skutek Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 9. Lipca 1846 za l. 25264 2706 i to z tym dokładem, że przepis ten doszedł także tutejszego c. k. zwierzchnego Sądu dochodowego dla jego zachowania się i przekazania go Sądom dochodowym powiatowym, a to ze strony c. k. najwyższego Sądu dochodowego

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 14. Sierpnia 1846 do liczby 19960.

Rozporządzenie gub. z d. 17. Września 1846 do l. gub. 55036, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych.

106.

Postępowanie stęplowe z kwitami dla kas węgierskich i siedmiogrodzkich, w kraju stęplowi podlegającym, wystawionémi.

W aneksie otrzymują c. k. Administracyje skarbowe powiatowe w skutek Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 16. Lipca 1846, za l. 23692-1624 i z odwołaniem się do tutejszego rozporządzenia okólnego z d. 17. Listopada 1844, pod l. 30855 i 31. Stycznia 1845, pod l 1026 dla wiadomości i zachowania, odpis rozporządzenia wysokiéj c. k. po-

Anfrage wegen Stämpelbehandlung der im stämpelpflichtigen Inlande ausgestellten, auf Cassen in Ungarn und Siebenbürgen lautenden Quittungen von der hohen k. k. allgemeinen Hofkammer erlassenen Weisung zur Wissenschaft und Darnachachtung.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 22. August 1846, Zahl 20070 an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen.

Gubernial-Verordnung vom 17 September 1846, Gubernial-Zahl 55574, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Verlautbarung.

·|·

A b s c h r i f t

eines Decretes der k. k. allgemeinen Hofkammer an die k. ungarisch-siebenbürgische Hofbuchhaltung ddo. 16. Juli 1846 Z 23692-1624.

Nach dem neuen Stämpel- und Taxgesetze, dann nach der von der k. k allgemeinen Hofkammer unterm 19. September 1844, Z. 26850-2011 erlassenen Erläuterung, unterliegen privatrechtliche Urkunden, wenn solche in den stämpelpflichtigen Ländern ausgestellt werden, der gesetzlichen Stämpelabgabe ohne Unterschied der Person, die dieselben ausstellet, und ohne Unterschied, ob sich derlei Urkunden auf ein stämpelpflichtiges Land, oder auf Ungarn oder Siebenbürgen, oder auf das Ausland beziehen, im stämpelfreien oder stämpelpflichtigen Inlande, oder im Auslande gebraucht oder verwendet werden, oder von Rechtswirkung sein sollen.

Diesem zufolge ist die Ansicht der Buchhaltung im Gesetze gegründet, daß die im Bereiche eines stämpelpflichtigen Landes ausgestellten, aber auf Cassen des stämpelfreien Inlandes, nämlich Ungarns und Siebenbürgens lautenden, und diesen Cassen zur Bedeckung über die geleistete Zahlung dortländiger Gebühren dienenden Quittungen dem Stämpel unterliegen, indem Quittungen zu den privatrechtlichen Urkunden gehören, und dieselben der Voraussetzung gemäß, im stämpelpflichtigen Inlande ausgestellt werden.

Mit dem Erlaße vom 29. November 1831, Z. 32649-2533 wurde der k. Hofbuchhaltung bedeutet, daß man die damalige Uebung, wornach die Quittungen, welche bei dem k. k. Universal-Cameral-Zahlamte für Rechnung des k. ungarischen politischen Stiftungs- und Religionsfondes realisirt werden, nngestämpelt angenommen wurden, bis zur Einführung eines neuen Stämpelpatents beizubehalten gestatte.

wszechnéj Kamery nadwornéj wydanego do król. węgiersko-siedmiogrodzkiéj nadwornéj Izby rachunkowéj na zapytanie, jak postępować z kwitami wystawianemi dla kas węgierskich i siedmiogrodzkich.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 22. Sierpnia 1846, do liczby 20070, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych.

Rozporządzenie gub. z d. 17. Września 1846, do l. gub. 55574, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla wiadomości i obwieszczenia.

·|. Odpis

Dekretu c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj do król. węgiersko-siedmiogrodzkiéj Izby rachunkowéj z d. 16. Lipca 1846, pod l. 23692-1624.

Podług nowéj Ustawy stęplowo-taksowéj, tudzież podług objaśnienia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 19. Września 1844, za l. 26850-2011, podlegają dokumenta w prawie prywatném, jeżeli wystawione są w krajach stęplowi podlegających, opłacie stęplu prawnie ustanowionéj bez różnicy osoby, która dokument wystawia, i bez różnicy, czyli takie dokumenta odnoszą się do kraju stęplowi podlegającego, lub do Węgier albo Siedmiogrodu, albotéż do zagranicy, czyli takowe w kraju swoim od stęplu uwolnionym lub stęplowi podlegającym, lub téż zagranicą użyte będą, lub prawomocnémi być mają.

Podług tego uwaga Izby rachunkowéj ma swoję zasadę na ustawie, że kwity w obwodzie kraju stęplowi podlegającego wystawione, ale na rzecz kas kraju od stęplu wolnego, mianowicie Węgier i Siedmiogrodu opiewające, i tymże kasóm na zasłonę wypłat należytości tamtokrajowych służące stęplowi podpadają, ponieważ kwity należą do dokumentów prawa prywatnego i takowe podług dopuszczenia w kraju stęplowi podlegającemu wystawione są.

Rozporządzeniem z d. 29. Listopada 1831, za l. 32649-2533 wskazano c. k. nadwornéj Izbie rachunkowéj, że zwyczaj owoczesny, podług którego kwity na rachunek k. węgierskiego politycznego funduszu fundacyjnego i religijnego w c. k. powszechnym Urzędzie płatniczym kameralnym realizowane, niestęplowano przyjmowane były, aż do zaprowadzenia nowego Patentu stęplowego zatrzymać dozwolono zostało.

Da es nach der allerhöchsten Entschießung vom 3. December 1844 bei dieser Uebung jedoch ohne Folgerung für andere unter dieser Uebung nicht begriffene Fälle, zu verbleiben hat, so folgt daraus, daß ausschließlich nur rücksichtlich jener Quittungen, welche in dem bemerkten Hofkammer-Decrete vom 39. November 1831 ausdrücklich angedeutet sind, dermalen die Stämpelfreiheit noch fortbestehe.

107.

Stämpelfreiheit der Quittungen der Gefangenwärter der Cameral-Wirthschaftsämter über die Atzungskosten für die Civil-Arrestanten und Schüblinge.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 21. Juli 1846, Z. 23526-1616 hieher bedeutet, daß die Quittungen der Gefangenwärter der Cameral-Wirthschaftsämter über die Atzungskosten für die in dem Dominical-Arreste der gedachten Aemter befindlichen Civil-Arrestanten und Schüblinge, deren Verpflegung denselben durch die hierortige Circular-Verordnung vom 13. Februar 1838, Z. 1778 zugewiesen ist, im Sinne des §. 83, Z. 3 des Stämpel- und Taxgesetzes vom Stämpel frei zu lassen sind.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 13. August 1846, Zahl 20618 an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 18. September 1846, Gubernial-Zahl 55576, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Verlautbarung.

108.

Betreffend die Einführung des standrechtlichen Verfahrens gegen Hochverräther.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 15. September l. J. das standrechtliche Verfahren gegen Hochverräther anzuordnen geruhet.

Das in Vollziehung dieser allerhöchsten Anordnung von dem außerordentlich bevollmächtigten Hofcommissär für Galizien Grafen Rudolph von Stadion, erlassene Kreisschreiben wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 23. September l. J. Zahl 31381-1879 in der Anlage ./. zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 6. October 1846 Gubernial-Zahl 58161,

Gdy stosownie do najwyższego postanowienia z dnia 3. Grudnia 1844 przy tym zwyczaju, wszelako bez zastosowania do innych, pod ten zwyczaj nie podciągniętych wypadków, pozostać ma; ztąd przeto wynika, że uwolnienie od stęplu trwa jeszcze i to wyłącznie tylko co do kwitów, które w pomienionym Dekrecie Kamery nadwornéj z dnia 29. Listopada 1831, wyraźnie są wytknięte.

107.

Uwolnienie od stęplu kwitów dozorców więźni przy kameralnych Urzędach gospodarczych na wydatki żywienia aresztantów cywilnych i szupasem odsełanych.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna wskazała tu Dekretem z d. 21. Lipca 1846, za l. 23526-1616, że kwity dozorców więzień przy Urzędach kameralnych ekonomicznych na wydatki żywienia aresztantów cywilnych i szupasowych w areszcie dominikalnym pomienionych Urzędów przetrzymywanych, których żywienie tymże Urzędom tutejszym rozporządzeniem okólném z d. 13. Lutego 1838, pod l. 1778 poruczono, w myśl §. 83. l. 3. Ustawy stęplowo-taksowéj, od stęplu wolne zostawione być mają.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 13. Sierpnia 1846, do l. 20618, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Urzędów podwładnych.

Rozporządzenie gub. z d. 18. Września 1846, pod l. gub. 55576, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla wiadomości i obwieszczenia.

108.

O ustanowieniu sądu doraźnego na zdrajców Stanu.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d. 15. Września t. r. ustanowić sąd doraźny na zdrajców Stanu.

Okólnik, wydany w uskutecznieniu tego najwyższego rozporządzenia przez nadzwyczajnego pełnomocnego Komisarza nadwornego dla Galicyi, hrabiego Rudolfa Stadiona, podaje się obok ·|. stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 23. Września t. r. do l. 31381-1879 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 6. Października 1846 do l. gub. 58161.

·|·

Kreisschreiben
vom 6. October 1846.

Ueber das standrechtliche Verfahren gegen Hochverräther und den Aufstands-Versuch für Galizien, mit Ausschluß der Bukowina.

Seine k. k. Majestät haben sich durch die vorgekommenen Anzeigen: daß die innere Ruhe in den Königreichen Galizien und Lodomerien durch gefährliche Umtriebe und Aufreitzung des Landvolkes zur Empörung neuerdings bedroht werden, bewogen gefunden, zum Schutze des Lebens, Eigenthums und gesetzlichen Zustandes der Einwohner Galiziens die Anwendung der durch die Umstände gebothenen außerordentlichen Maßregeln zu genehmigen, und am 15. September l. J. bis auf weitere allerhöchste Verfügung, das standrechtliche Verfahren gegen Hochverräther für die in der gegenwärtigen Verordnung bezeichneten Fälle anzuordnen:

Das standrechtliche Verfahren ist gegen diejenigen einzuleiten, welche nach Kundmachung gegenwärtigen Kreisschreibens

a) Andere auf was immer für eine Art zu dem in dem §. 52 lit. b I. Theils des Strafgesetzbuches bezeichneten Verbrechen des Hochverrathes, oder in hochverrätherischer Absicht zu dem Verbrechen des Aufstandes oder Aufruhrs (§§. 61 und 66 I. Theils Strafgesetzbuches), wenn auch ohne Erfolg auffordern, oder zu verleiten suchen;

b) in hochverrätherischer Absicht der bewaffneten Macht thätlichen Widerstand leisten, oder an öffentlichen Beamten obrigkeitlichen Personen oder an Wachen Gewaltthätigkeiten verüben;

c) sich einer Volksbewegung oder Zusammenrottung mit bewaffneter Hand anschließen, der Aufforderung der Obrigkeit oder bewaffneten Macht, sich von der aufrührerischen Zusammenrottung zu entfernen, nicht sogleich Folge leisten, und während des Aufruhrs mit Waffen, oder anderen Mordwerkzeugen versehen ergriffen werden.

Die gegenwärtige Verordnung ist nach 14 Tagen nach der ersten Einrückung in die Lemberger polnische Zeitung für kundgemacht zu halten.

Ueber die Zusammensetzung des Standrechtes und das dabei zu beobachtende Verfahren erhalten die k. k. Behörden die nöthigen Weisungen.

Okólnik

z dnia 6go Października 1846.

O sądzie doraźnym dla Galicyi, wyłączając Bukowinę, na zdrajców Stanu i usiłowanie powstania.

Najjaśniejszy Pan przez otrzymane doniesienia, że pokój wewnętrzny w Królestwach Galicyi i Lodomeryi przez niebezpieczne zabiegi i podburzanie włościan do powstania znowu jest zagrożony, widział się spowodowanym, zezwolić dla obrony życia, majątku i prawnego położenia mieszkańców Galicyi na użycie nakazanych przez okoliczności nadzwyczajnych środków, i dnia 15. Września t. r. aż do dalszego w téj mierze najwyższego rozporządzenia ustanowić sąd doraźny na zdrajców Stanu w wyszczególnionych w niniejszém rozporządzeniu przypadkach:

Pod sąd doraźny mają być ci oddani, którzy po ogłoszeniu niniejszego okólnika

a) drugich w jakikolwiek sposób do zbrodni zdrady Stanu (zdrady głównéj), oznaczonéj w §fie 52. lit. b. Części I. Ustawy karnéj) albo w zamiarze zdrady Stanu do zbrodni rozruchu albo buntu (§§. 61. i 66. Części I. Ustawy karnéj) chociażby i bezskutecznie wzywają albo uwieść usiłują;

b) w zamiarze zdrady Stanu sile zbrojnéj czynny stawiają opór, albo na urzędnikach publicznych, osobach zwierzchniczych, albo na straży popełniają gwałty;

c) do powstania ludu lub kupienia się zbrojno się przyłączają, wezwania zwierzchności albo siły zbrojnéj do oddalenia się od buntowniczego skupienia się natychmiast nie usłuchają i podczas rozruchu z bronią w ręku lub innémi narzędziami zabójczemi będą pojmani.

Niniejsze rozporządzenie należy we czternaście dni po piérwszém umieszczeniu w Gazecie Lwowskiéj polskiéj uważać za ogłoszone.

Względem złożenia sądu doraźnego i jego postępowania dano c. k. władzom stosowne polecenie.

109.

Betreffend die Entdeckung und Anzeige verdächtiger Menschen.

Das in Folge allerhöchster Entschließung vom 15. September l. J. von dem außerordentlich bevollmächtigten Hofcommissäre für Galizien, Grafen Rudolph v. Stadion, bezüglich der Entdeckung und Anzeige verdächtiger Menschen, erlassene Kreisschreiben, wird anliegend in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 23. September l. J., Zahl 31381-1879 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 6. October 1846 Gubernial-Zahl 68161.

·|·

Kreisschreiben
vom 6. October 1846.

Ueber die Entdeckung und Anzeige verdächtiger Menschen für Galizien, mit Ausschluß der Bukowina.

Da die strafbaren und gefährlichen Umtriebe, welche von Emissären und Aufwieglern in hochverrätherischer Absicht unternommen werden, eine verdoppelte Wachsamkeit zur Hintanhaltung verbrecherischer Attentate erfordern, so wird in Folge allerhöchster Entschließung vom 15. September l. J. bis auf weitere allerhöchste Vrrfügung Folgendes verordnet:

§. 1.

Wer Jemanden in seine Wohnung über die Nacht aufnimmt oder beherbergt, und hievon die Anzeige an die Obrigkeit oder den Gemeindevorstand binnen 24 Stunden nicht erstattet, wird mit Arrest von drei Tagen bis vier Wochen bestraft.

§. 2.

Ein Schankwirth, welcher zur Beherbergung nich berechtiget ist, und Jemanden über Nacht aufnimmt, wird mit Arrest von einer Woche bis zu einem Monate bestraft, und von dem Schankhause abgeschafft.

§. 3.

Die Gemeinde-Vorsteher und Ortsobrigkeiten haben die Paßvorschriften strenge zu beobachten, und verdächtige Menschen

109.

O wyśledzeniu ludzi podejrzanych i uwiadamianiu o nich.

Okólnik, wydany przez nadzwyczajnego pełnomocnego komisarza nadwornego dla Galicyi, hrabiego Rudolfa Stadiona, w skutek najwyższéj uchwały z d. 15 Września t. r., podaje się obok ./· stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 23. Września t. r. do l. 31381-1879 niniejszém do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 6. Października 1846 do l. gub. 58161.

·/·

O k ó l n i k
z dnia 6go Października 1846.

O wyśledzeniu ludzi podejrzanych i uwiadamianiu o nich w Galicyi, wyłączając Bukowinę.

Ponieważ karygodne i niebezpieczne zabiegi emisaryjuszów i podżegaczów w zamiarze zdrady Stanu, podwojonéj wymagają czujności dla wstrzymania zbrodniczych zamachów, więc rozporządza się w skutek najwyższéj Uchwały z dnia 15go Września t. r. aż do dalszego w téj mierze najwyższego nakazu, co następuje:

§. 1.

Kto kogo do swego pomieszkania na noc przyjmuje, albo mu daje gospodę, a nie doniesie o tém zwierzchności albo przełożonemu gminy w ciągu 24 godzin, będzie karany aresztem od trzech dni do cztérech tygodni.

§. 2.

Szynkarz, który nie jest upoważnionym do przyjmowania w gospodę, a przyjmuje kogo na noc, będzie karany aresztem od jednego tygodnia aż do miesiąca, i usunięty z szynku.

§. 3.

Przełożeni gminy i zwierzchności miejscowe powinny ściśle przestrzegać przepisów o paszportach, i ludzi podej-

welche sich über ihren Beruf oder ihre Befugniß, sich im Orte aufzuhalten, nicht gehörig ausweisen können, dem exponirten Kreiscommissär oder dem vorgesetzten Kreisamte zur Amtshandlung sogleich zu überliefern.

§. 4.

Die Dominical-Verwalter, Mandatare und Gemeinde-Vorsteher, welche paßlosen oder verdächtigen Menschen Unterstand gewähren, ihre Verheimlichung entweder selbst vermitteln, oder nur zulassen, und die Ablieferung derselben an den exponirten Kreiscommissär oder das Kreisamt unterlassen oder vereiteln, sind, wenn solche Uebertretungen nicht nach der Vorschrift der §§. 54 und 55 I. Theils des Strafgesetzbuches behandelt werden können, mit strengem Arreste von einem bis drei Monate und dem Verluste des Amtes zu bestrafen.

§. 5.

Die Untersuchung dieser Fälle hat das zuständige Kreisamt nach Vorschrift des II. Theils des Strafgesetzbuches vorzunehmen, und die zu verhängende Strafe in Vollzug zu setzen, wenn gegen das Urtheil der Recurs binnen 24 Stunden bei dem Kreisamte nicht angemeldet, und binnen drei Tagen bei demselben nicht überreicht würde.

§. 6.

Durch die vorstehenden Bestimmungen tritt in den hier nicht berührten Fällen keine Aenderung in den bestehenden Vorschriften und Strafgesetzen ein.

110.

Ausdehnung der Bestimmungen bezüglich des Zeitpunctes der Erklärung, welche die sich verehlichten pensionirten und provisionirten Witwen und Waisen, hinsichtlich der von ihnen getroffenen Wahl zwischen der Abfertigung oder dem Vorbehalte ihrer Aerarial-Bezüge abzugeben haben, auch auf Witwen und Waisen der ständischen, städtischen und politischen Fondsbeamten.

In Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 14. August l. J., Z. 27097-1936 haben die hierorts unterm 9. April l. J., Z. 13980 kundgemachten Bestimmungen bezüglich des Zeitpunctes

rzanych, niemogących się należycie wykazać ze swego powołania albo też upoważnienia do bawienia w miejscu, oddać zaraz w ręce eksponowanemu komisarzowi albo przełożonemu Urzędowi cyrkułowemu dla przedsięwzięcia z nim czynności urzędowéj.

§. 4.

Rządzcy dominikalni, mandataryjusze i przełożeni gminy, którzy dają przytułek ludziom bez paszportu albo podejrzanym, w ich ukryciu albo sami pośredniczą, albo go tylko dopuszczają, i odstawienia ich do komisarza eksponowanego zaniedbują, albo też je udaremniają, mają być w razie: jeżeli takie przestępstwa nie mogą być podług przepisu §§. 54. i 55. Części I. Ustawy karzącéj sądzone, karani ścisłym aresztem od jednego do trzech miesięcy i utratą urzędu.

§ 5.

Śledztwo tych wypadków ma właściwy urząd cyrkułowy podług przepisów Części II. Ustawy karnéj przeprowadzić, i karę nałożyć się mającą wykonać, gdyby przeciwko wyrokowi nie zapowiedziano w ciągu 24ch godzin rekursu u Urzędu cyrkułowego, i nie podano go do niego w ciągu trzech dni.

§. 6.

Co do nietkniętych tu wypadków istniejące przepisy i ustawy karne żadnéj przez powyższe postanowienia nie doznają odmiany.

110.

Rozciągnienie przepisów, w jakim czasie wdowy i siéroty pensyjonowane lub prowizyjonowane, za mąż idące, oświadczać się mają względem wyboru między odprawą a zastrzeżeniem sobie poborów ze Skarbu, także do wdów i siérot po urzędnikach stanowych, miejskich i funduszów politycznych.

W skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 14. Sierpnia r. b. za l. 27097 1936, przepisy ztąd pod 9. Kwietnia r. b. za l. 18980 obwieszczone, a dotyczące się terminu

der Erklärung, welche die sich verehelichenden pensionirten und provisionirten Witwen und Waisen, hinsichtlich der von ihnen getroffenen Wahl zwischen der Abfertigung oder dem Vorbehalte ihrer Aerarialbezüge abzugeben haben, auch auf Witwen und Waisen der ständischen städtischen und politischen Fondsbeamten in Anwendung zu kommen.

Gubernial-Kundmachung vom 14. October 1846, Gubernial-Zahl 50604.

111.

In Betreff der Führung ausländischer Titel durch Gewerbs- und Handelsleute.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließug vom 4. Juli d. J. anzuordnen geruht, daß inländischen Gewerbs- und Handelsleuten die Führung und die Anbringung der ihnen von ausländischen Höfen verliehenen Titel dortiger Hoflieferanten oder Hofgewerbsleute auf ihren Gewerbs- oder Verkaufs-Localien, nur in sofern gestattet werden könne, als die in Wien residirenden Gesandschaften jener Höfe dagegen keine Einwendung machen, und der Beiweis hierüber bei der Local-Polizei-Behörde beigebracht wird. Jedoch soll dergleichen mit fremden Titeln betheilten Gewerbs und Handelsleuten nicht gestattet werden, ausländische Wappen auszuhängen, oder dieselben auf eine andere, mit ihren Titeln in Verbindung gebrachte Art zu gebrauchen.

Welche allerhöchste Anordnung im Grunde des hohen Hofkanzlei-Decretes vom 15. September l. J., Z. 28538 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 14. October 1846, Gubernial-Zahl 566?5.

112.

Betreffend eine frühere Entlassung, bezüglich Begünstigung der, längere Zeit dienenden Landwehr-Mannschaft.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 29. September 1846 eine frühere Entlassung, bezüglich Begünstigung der, längere Zeit dienenden Landwehr-Mannschaft mit Ende October 1846, nach folgenden Bestimmungen allergnädigst zu genehmigen geruht:

1. Alle als ausgediente vierzehnjährige Capitulanten in die 2ten Landwehr-Bataillone eingereihten Landwehrmänner sind mit Ende October 1846 mit Abschied zu entlassen.

w którym wdowy i siéroty pensyjowane lub prowizyjonowane podawać mają deklaracyje swoje względem uczynionego wyboru między odprawą a zastrzeżeniem poborów ze Skarbu. zastosowane mają być także do wdów i siérót po urzędnikach stanowych, miejskich i funduszów politycznych.

Obwieszczenie gub. z dnia 14. Października 1846 do l. gub. 50604.

111.

O używaniu tytułów zagranicznych przez profesyjonistów i kupców.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d. 4. Lipca t. r. rozporządzić, ażeby profesyjonistom i kupcom nie dozwalano używać i umieszczać na swoich pracowniach i sklepach nadanych im od zagranicznych Dworów tytułów tamecznych liwerantów nadwornych albo profesyjonistów nadwornych tylko o tyle, o ile rezydujące w Wiédniu poselstwa owych Dworów żadnego przeciwko temu nie robią zarzutu, i dowód tego u władzy policyjnéj miejscowéj złożono. Podobnym, obce tytuły posiadającym profesyjonistom i kupcom nie ma być jednakże dozwolono wywieszać cudzoziemskie herby, albo też używać ich w inny, z swym tytułem połączony sposób.

To najwyższe rozporządzenie podaje się stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 15. Września t. r. do l. 28538 do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 14. Października 1846 do l. gub. 56685.

112.

O wcześniejszém uwolnieniu ze służby jako uwzględnieniu ludzi z milicyi krajowéj, dłuższy czas służących.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 29. Września 1846 najłaskawiéj zezwolić na wcześniejsze uwolnienie od służby jako uwzględnienie ludzi z milicyi krajowéj dłuższy czas służących z końcem Października 1846, podług oznaczeń następujących:

1. Wszyscy do 2gich batalijonów milicyi krajowéj, jako czternastoletni wysłużeni kapitulanci, wcieleni, powinni być z końcem Października 1846 za abszytem ze służby uwolnieni.

2. Alle landwährpflichtigen Soldaten, welche im verflossenen Solarjahre ihre 14jährige Capitulation vollstrekten, und mit Ende October 1845 aus dem Militär entlassen worden sind, werden der Einreihung in die 2ten Landwehr-Bataillone hiemit enthoben, und sind daher mit Ende October 1846 mit Abschied zu entlassen.

3. Alle aus der Bevölkerung zu dem 1ten Landwehr-Bataillone gestellten Landwehrmänner, welche bis Ende December 1845 bereits 13 Jahre oder darüber dienten, und wovon die der activen Langwehr Eingereihten bei der dießjährigen Landwehr-Ergänzung in die aufgelösten dritten Divisionen der ersten Landwehr-Bataillone zu übersetzen wären, sind gleichfalls mit Ende October 1846 gänzlich zu entlassen.

4. Alle landwehrpflichtigen Capitulanten, welche mit Ende October 1845 nach einer vollstreckten 13jährigen Dienstzeit aus dem Militär entlassen worden sind, und welche im Falle ihrer Eignung für die ersten Landwehr-Bataillons, in die aufgelösten dritten Division en hätten eingereiht werden sollen, sind bei der dießjährigen Ergänzung der Landwehr durchaus nur zu deren 2ten Bataillons zu classificiren.

Dagegen sind die nach vollstrekter zwölfjähriger Dienstzeit mit Ende October 1845 aus dem Militär entlassenen landwehrpflichtigen Soldaten, in sofern sie die Eigenschaften für die ersten Landwehr-Bataillons besitzen, bei der dießjährigen Ergänzung der Landwehr, in die aufgelösten 3ten Divisionen einzureihen.

5. Die aus der Bevölkerung zu den ersten Landwehr-Bataillons gestellten Landwehrmänner, welche bis Ende December 1845 bereits 12 Jahre oder darübnr dienten, sind bei der heurigen Ergänzung der Landwehr in deren 2ten Bataillone zu übersetzen.

Darunter sind jene begriffen, welche in die aufgelösten 3ten Divisionen der ersten Landwehr-Bataillons hätten übersetzt werden sollen.

6. Alle noch dienenden landwehrpflichtigen Soldaten, welche mit Ende October 1846 nach einer vollstrekten 12jährigen Dienstzeit aus dem Militär werden entlassen werden, sind, in soferne sie bei der nächstjährigen Landwehr-Ergänzung ihren Eigenschaften nach für die ersten Landwehr-Bataillons classificirt werden sollten, durchaus nur in die aufgelösten dritten Divisionen einzureihen; so wie dahin auch alle aus der Bevölkerung gestellten, in der activen Landwehr bis Ende December 1846 bereits 12 Jahre oder darüber dienenden Landwehrmänner zu übersetzen.

2. Wszyscy do milicyi krajowéj obowiązani żołniérze, którzy w upłynionym roku słonecznym kapitulacyją 14letnią wysłużyli, i z końcem Października 1845 z wojska wypuszczeni zostali, wolni są od wcielenia ich do 2gich batalijonów milicyi krajowéj, a zatém z końcem Października 1846 abszytowani być mają.

3. Wszyscy z ludności do 1go batalijonu milicyi krajowéj stawieni ludzie, którzy do końca Grudnia 1845 już 13 lat lub więcéj służą, a z których wcieleni do milicyi krajowéj czynnéj podczas tegorocznego uzupełnienia tejże milicyi do zwiniętéj trzeciéj dywizyi 1ych batalijonów milicyi krajowéj przeniesionymi być powińniby, podobnież z końcem Października 1846 ze służby całkiem wypuszczeni być mają.

4. Wszyscy do milicyi krajowéj obowiązani kapitulańci, którzy z końcem Października 1845 po skończonych 13 leciech służby z wojska wypuszczeni zostali, a którzy, gdyby się do piérwszych batalijonów milicyi krajowéj przydali, do zwiniętych trzecich dywizyj wcieleni byćby powińni, mają być przy tegoroczném uzupełnieniu milicyi krajowéj tylko do drugich batalijonów tejże klasyfikowanymi.

Przeciwnie zaś, żołniérze do milicyi krajowéj obowiązani, którzy 12 lat wysłużyli i z wojska uwolnieni zostali, jeżeli mają zdolności dla piérwszych batalijonów milicyi wymagane, powińni przy tegoroczném milicyi tejże uzupełnieniu wcielonymi być do 3cich zwiniętych dywizyj.

5. Ludzie stawieni z ludności do piérwszych batalijonów milicyi krajowéj, którzy do końca Grudnia 1845 już lat 12 lub więcéj wysłużyli, przy tegoroczném uzupełnieniu milicyi, przeniesieni być mają do drugich batalijonów téjże milicyi.

Do tych należą ci, którzy powińni byli przeniesieni być do zwiniętych 3cich dywizyj piérwszych batalijonów milicyi.

6. Wszyscy dotąd jeszcze służący do milicyi krajowéj obowiązani żołniérze, którzy z końcem Października 1846 po wysłużeniu lat 12 z wojska wypuszczeni będą, jeżeli przy uzupełnianiu milicyi krajowéj w roku następującym, w miarę usposobienia swojego do piérwszych batalijonów tejże milicyi klasyfikowani byliby, mają być ogólnie do zwiniętych trzecich dywizyj wcielonymi; jak równie wszyscy z ludności wzięci w czynnéj milicyi krajowéj do końca Grudnia 1846, już 12 lat albo więcéj służący ludzie, tamże przeniesionymi.

Dagegen sind

7. jene noch dienende landwehrpflichtige Capitulanten, welche mit Ende October 1846 nach einer vollstrekten eilfjärigen Dienstzeit zur früheren Militar-Entlassung kommen, bei der nächstjährigen Landwehr-Ergänzung nach den bestehenden Vorschriften zu classifiziren und einzureihen.

Diese Bestimmungen werden in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 7. October l. J., Z. 33469-1637 hiemit öffentlich kund gemacht.

Gubernial-Kundmachung vom 17. October 1846 Gubernial-Zahl 61362.

113.

Hinsichtlich der richtigeren Verrechnung der Fuhrkosten durch Sanitäts-Individuen aus Anlaß ihrer Reisen bei Epidemien und Viehseuchen; dann der dießfalls durch die Dominien auszustellenden und den Reisepartikularien anzuschließenden Certificate.

Wiewohl mit den Gubernial-Verordnungen vom 20. Juni 1826, Z. 33480 und 16. Mai 1844, Z. 21780 die rücksichtlich der aus Anlaß der Epidemien und Viehseuchen sich ergebenden Fuhrkosten der Sanitäts-Individuen zu beobachtenden Modalitäten vorgezeichnet wurden, so liefern doch die vorkommenden dießfälligen Reisepartikularien die Ueberzeugung, daß sich hiernach nicht genau benommen wird, daß insbesondere

1. Von Seite der Aerzte die Gebühr für den zu diesen Reisen benützten eigenen Wagen in Aufrechnung gebracht, und dieß durch Dominical-Certificate bedeckt wird, in welchen die Obrigkeiten bestätigen, daß die Gemeinden keinen zur Abholung des Arztes geeigneten Wagen besitzen, daher nur Vorspannspferde absenden, daß ferner

2. Diese Dominical-Certificate nicht in der vorgeschriebenen Art ausgestellt werden, ja zweideutig oder widersprechend lauten, so daß über die Zahlungspflichtigkeit dieser Fuhrkosten mit Beruhigung nicht abgesprochen werden kann, was Recurse und sonst leicht vermeidliche Schreibereien zur Folge haben muß.

Zur Beseitigung dieser und ähnlicher Unzukömmlichkeiten wird den k. k. Kreisämtern im Nachhange der bezogenen Gubernial-Verordnungen Nachstehendes zur genauen Richtschnur vorgezeichnet:

a) den bei Epidemien und Viehseuchen verwendeten Sanitäts-Individuen bleibt es zwar unbenommen, sich zu ihren dieß-

Przeciwnie zaś

7. owi jeszcze w służbie zostający do milicyi krajowéj obowiązani kapitulańci, którzy z końcem Października 1846 wysłużywszy lat jedenaście, wcześnie z wojska uwolnieni być mają, powinni przy uzupełnianiu milicyi krajowéj w roku następującym podług trwających przepisów być klasyfikowanymi i wcielonymi.

Te postanowienia na mocy dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 7. Października b. r. do l. 33469 - 1637 niniejszém publicznie ogłoszone zostają.

Obwieszczenie gub. z d. 17. Października 1846 do l. gub. 61362.

113.

O dokładniejszém rachowaniu kosztów na podwody ze strony lekarzów za podróże, odbyte podczas epidemii i zarazy na bydło; tudzież o certyfikatach, które Dominija w tym względzie wydawać a lekarze do swych rauchnków kosztów podróży załączać mają.

Lubo rozporządzeniami gubernijalnemi z dnia 20. czerwca 1826, do l 33480 i 16. maja 1844, do l. 21780 przepisano prawidła, zachowywać się mające we względzie kosztów na podwody dla lekarzy w czasie epidemii lub zarazy na bydło, jednakże z podawanych, kosztów podróżnych tyczących się rachunków, przekonano się, że te prawidła nie bywają przestrzegane, że nadewszystko

1. lekarze liczą należytość za użyty do téj podróży swój własny powóz, załączając na dowód certyfikaty dominikalne, w których zwierzchności poświadczają, że gminy nie posiadają powozu, któryby po lekarza posłać można było, że więc tylko konie posełają, tudzież że

2 te dominikalne certyfikaty nie bywają wydawane przepisanym sposobem, a nawet dwuznacznie albo sprzecznie opiewają, tak że niepodobna z zaspokojeniem wyrzec, czy należy wypłacić te koszta na podwodę lub nie, co musi za sobą pociągać rekursa i inne niepotrzebne pisaniny.

W celu uchylenia tych i podobnych niedogodności przepisuje się c. k. Urzędom cyrkularnym w dodatku do wzmiankowanego rozporządzenia gubernijalnego, co następnje:

a) Lekarzom, użytym podczas epidemii lub zarazy na bydło, wolno wprawdzie odbywać tę podróż własnym po-

fälligen Reisen des eigenen Wagens zu bedienen, die Verrechnung der Wagen-Reparatursgebühr und des Schmiergeldes findet jedoch nicht statt, daher hierauf auch keine Passirung statt finden kann.

b) Die für derlei Reisen in den dießfälligen Reisepartikularien allenfalls aufgerechnet werdenden Fuhrkosten, welche die Unterthansgemeinden zu treffen haben, sind nur dann zur Passirung geeignet, wenn in den auch von den Gemeindevorständen zu unterfertigenden Dominical-Certificaten mit klaren Worten der Umstand bestätiget wird, daß die aufgeforderte Gemeinde N. N. die Fuhr, d. i. den gewöhnlichen Bauernwagen sammt den Pferden um den Arzt nicht senden konnte oder diese ihr bekannt gemachte und zu befolgende Anordnung unterließ, und sich zur Zahlung der Fuhrkosten erklärte, wobei jedoch die Ursache beizusetzen ist, warum die Gemeinde die Fuhr oder den Wagen nicht beistellte.

Diese Certificate sind übrigens den Reiseparticularien jederzeit sogleich beizulegen, und werden nachträglich vorgelegte derlei Certificate, die nur weitfällige Schreibereien und Verrechnungs-Beirrungen nach sich ziehen, von nun an nicht mehr berücksichtiget werden, weil jedes Sanitäts-Individuum in der Lage ist, dieselben sich zeitgemäß ausstellen zu lassen.

Hiebei versteht es sich von selbst, daß diese Anordnung nur dann Anwendung findet, wenn es sich um unter den Unterthanen herschende Epidemien, oder um Seuchen unter dem Viehe der Unterthanen handelt, weil nur in diesen Fällen den Unterthansgemeinden die unentgeltliche Beistellung der Fuhren für die Sanitäts-Indiviuen gesetzlich obliegt, daß sonach die Unterthansgemeinden in andern hiezu nicht gehörigen Fällen, als bei der Krätze-Krankheit, bei der Lustseuche, bei sporadischen und andern Krankheiten, welche den Epidemien nicht beizuzählen sind, ferner bei Seuchen unter dem Viehe, dessen Eigenthümer Herrschaften, Pächter, Pfarrer, Juden und andere Ortsinsaßen, die nicht zum Unterthansstande gehören, sind, so wie endlich bei gerichtlichen Obductionen und andern gerichtsärztlichen Untersuchungen auch zur unentgeltlichen Leistung der Fuhren für die Sanitäts-Individuen nicht verhalten werden können.

Den k. k. Kreisämtern wird zur Pflicht gemacht, diese Bestimmungen allgemein, insbesondere auch sämmtlichen Sanitäts-Individuen bekannt zu machen, und die genaue Befolgung derselben zu überwachen, wobei Letzteren noch zu bedeuten ist, daß sie sich es nur selbst zuzuschreiben haben werden, wenn

wozem, nie mogą atoli policzyć należytości za naprawę powozu i za smarowidło, a zatém i w rachunku przepuścić jéj nie można.

b) Koszta na podwodę w takich podróżach, któreby może w rachunkach kosztów podróży policzono, a które gminy ponosić powinny, wtenczas tylko przyznane być mogą, jeżeli w certyfikatach, które także wójtowie podpisać mają, wyraźnie będzie okoliczność potwierdzona, że wezwana gmina N. N. zwyczajnego wozu chłopskiego z końmi po lekarza posłać nie mogła, albo też to ogłoszone sobie rozporządzenie wypełnić zaniedbała i do zapłacenia kosztów na podwodę gotowość oświadczyła, jednakże potrzeba zarazem przytoczyć przyczynę, dla czego gmina podwody lub wozu nie dała.

Te certyfikaty powinno się zresztą każdą razą zaraz do rachunku kosztów podróży dołączyć, a na przedłożone póżniéj podobne certyfikaty, pociągające za sobą tylko pisaninę bez końca i omyłki w wyrachowaniu, nie będzie się odtąd zważać, ponieważ każdy lekarz ma sposobność kazać je sobie zawczasu wydać.

Z resztą rozumi się samo przez się, że niniejsze rozporządzenie tylko wtenczas może być zastosowane, gdy idzie o epidemiję, między poddanymi panującą, albo o zarazę między bydłem poddanych, ponieważ tylko w tych wypadkach gminy poddańcze są obowiązane dać bezpłatnie podwodę pod lekarza, że więc gminy poddańcze w innych, do tego nienależących przypadkach, jak naprzykład w razie panującego świerzbu, choroby wenerycznéj, choroby sporadycznéj (pojedyńczo zjawiającéj się) i innych chorób, niemogących się liczyć do epidemij, tudzież w razie zarazy między bydłem, należącém do dziedziców, dzierzawców, plebanów, żydów i innych mieszkańców wsi, niebędących ze stanu poddanych, nakoniec w razie obdukcyi sądowéj i innego sądowego rozpoznawania lekarskiego nie mogą być przynaglone do dawania bezpłatnie podwody pod lekarza.

Na c. k. Urzędy cyrkularne wkłada się obowiązek ogłosić niniejsze postanowienia powszechnie, w szczególności zaś lekarzom, i czuwać nad ściślém przestrzeganiem onych, a oraz oznajmić lekarzom, że sami sobie będą winni, jeżeli niedostatecznie instruowane rachunki z kosztów podróży i

mangelhaft instruirte Reiseparticularien und ungebührliche Aufrechnungen die hierortige Paßirung nicht erlangen.

Gubernial-Verordnung vom 18 October 1846, Gubernial-Zahl 56705.

114.

Daß die Fiscalämter berufen seien, Pränotirungen von Aerarial-Forderungen auf Realitäten bei der betreffenden Gerichts- oder Real-Instanz einzuleiten.

Mit dem in Folge allerhöchster Entschließung Sr. Majestät vom 16. August v. J. erflossenen und den Kreisämtern mit dem hierortigen Decrete vom 8 Jänner d. J., Z. 82900 ex 1845 (demselben nachträglich unterm 18 März d. J, G. Z. 10694 zugesendet) zur Verständigung der Dominien bekannt gegebenen hohen Hofkammer-Decrete ist die Bestimmung des Justiz-Hofdecretes vom 18. September 1786 zur Darnachachtung in Erinnerung gebracht worden, daß nämlich die Fiscalämter berufen seien, Pränotirungen von Aerarial-Forderungen auf Realitäten bei der betreffenden Gerichts- oder Real-Instanz einzuleiten, und daß sich daher von den administrirenden Behörden an diese zu wenden sei, so oft es sich darum handelt das Aerar auf die angedeutete Weise sicher zu stellen.

Wie die k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung mit ihren Zuschriften vom 20 August und 7 September d. J., Z. 21205 und 23235 anher bekannt gegeben hat, sind Fälle vorgekommen, daß die von Gefällsbehörden angesuchte Pränotation von Aerarial-Forderungen, in Ansehung deren die Gefällsbehörden giltige Erkenntnisse schöpfen, mit Berufung auf die oberwähnte Vorschrift Justiz-Hofdecret vom 18. September 1786 und Hofkammer-Decret vom 24. October 1845, Z. 41635) verweigert wurde.

Aus diesem Anlaße hat die k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung zugleich das Ansuchen gestellt, daß zur Beseitigung des Nachtheiles, welches aus einem solchen Verfahren der Gerichte für den Staatsschatz entstehen würde, auch das über eine Anfrage erflossene hohe Hofkanzlei-Decret vom 6. Mai 1846, Z. 5321 kundgemacht werde, dahin lautend: „daß durch das Hofkammer-Decret vom 24. October 1845, Z. 41635-4005 mit welchem in Folge der allerhöchsten Entschließung vom 16. August 1845 die bestehenden Vorschriften wegen des Ansuchens und der Erwirkung der Pränotationen von Aerarial-Forderungen auf Realitäten in Erinnerung gebracht wurden, keine An-

nienależące się policzenia od Rządu krajowego uznane nie będą.

Rozporządzenie gub. z d. 18. Października 1846, do l. gub. 56705

114.

Urzędy fiskalne powinny się postarać u właściwych instancyj sądowych albo realnych o prenotacyję pretensyj skarbowych.

Dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj, wydanym w skutek najwyższéj uchwały z dnia 16go Sierpnia p. r., a udzielonym Urzędom obwodowym dekretem z d. 8. Stycznia t. r. do l. 82900 z r. 1845 (przesłanym poźniéj pod dniem 18. Marca t. r. do l. gub. 10694) dla uwiadomienia Dominijów przypomniano postanowienie dekretu nadwornego Trybunału z dnia 18. Września 1786 dla przestrzegania, że Urzędy fiskalne powinny się postarać u właściwych instancyj sądowych albo rzeczowych (realnych) o prenotacyję pretensyj skarbowych, i że więc władze administrujące do nich się udać powinny, ile razy idzie o to, aby powyższym sposobem uzyskać pewność dla skarbu.

Według doniesienia c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 20. Sierpnia i 7. Września t. r. do l. 21205 i 23235, zdarzało się, że prośbie władz kameralnych o prenotacyję pretensyj skarbowych, względem których władze kameralne ważne wydają wyroki, odmówiono, odwoławszy się do wymienionego powyżéj przepisu (dekretu nadwornego Trybunału z dnia 18. Września 1786 i dekretu Kamery nadwornéj z dnia 24. Października 1845, do l. 41635).

Z tego powodu prosiła zarazem c. k. Administracyja dochodów skarbowych, aby dla ochronienia skarbu od uszczerbku, któryby z takiego postępowania sądów wyniknął, ogłoszono także dekret Kamery nadwornéj z d. 6. Maja 1846, do l. 5321, téj treści: »że dekretem Kamery nadwornéj z d. 24. Października 1845, do l. 41635|4005, żadnego rozporządzenia Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe i wydanych poźniéj przepisów w celu objaśnienia i wykonania téjże ustawy, a szczególnie postanowienia §. 51. instrukcyi o wykony-

ordnung des Gefälls-Strafgesetzes, und der zur Erläuterung und Vollziehung dieses Gesetzes nachträglich erflossenen Weisungen, und insbesondere nicht die Bestimmung des §. 51 des Amtsunterrichtes zur Vollziehung des Gefälls-Strafgesetzes noch die mit dem Hofdecrete vom 28. April 1839, Z. 18707-1269 bekannt gegebene allerhöchste Entschließung vom 8. Jänner 1839 wegen Einleitung der vorläufigen Vorkehrungen zur Sicherstellung der Gefälls-Vermögensstrafen aufgehoben oder abgeändert worden ist."

Den k. k. Kreisämtern wird daher aufgetragen, die Dominien auch von dem letzteren h. Hofdecrete zur Darnachachtung in die Kenntniß zu setzen.

Gubernial-Verordnung vom 20. October 1846, Gubernial-Zahl 50334.

115.

Wegen stämpelfreier Ausfertigung der Duplicate von Verlassenschafts-Einantwortungs-Verordnungen.

Die k. k. allgemeine Hofkammer hat im Einverständnisse mit der obersten k. k. Justizstelle mittelß Decrets vom 12. August 1846, Z. 32089 2234 aus Anlast einer vorgekommenen Anfrage den Cameral-Gefällen-Verwaltungen und den beiden Magistraten in Mailand und Venedig bedeutet, daß die Duplicate der Verlassenschats-Einantwortungs-Verordnungen, um deren Ausfertigung von den Erben angesucht wird, stämpelfrei sind, in soferne eine erste gesetzliche Ausfertigung dieser Einantwortungs-Verordnungen auf dem vorgeschriebenen stämpelbogen bereits Statt gehabt hat. Das Gericht hat jedoch diese Duplicate als solche zu bezeichnen, und in denselben, so wie in seinen Acten ersichtlich zu machen, daß die erste gehörig gestämpelte Ausfertigung dieser Verordnung schon erlassen sei, (§§. 55, 66, 81 Z. 6, 99 deutschen Textes, 46, 64 Z. 6 und 82 italienischen Textes des Stämpel- und Taxgesetzes.)

Der Inhalt dieses Decrets wird in Folge hohen Hofdecretes vom 1. October 1846, H. Z. 6854 sämmtlichen Civil-Gerichten zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben.

Verordnung des k. k. Appellations-Gerichts vom 12 October 1846, Zahl 21535.

Gubernial-Verordnung vom 20. October 1846 Gubernial-Zahl 61760, an sämmtliche Kreisämter zur Betheilung der Justizämter.

waniu Ustawy karnéj na przestępstwa dochodowe, ani też ogłoszonéj dekretem nadwornym z dnia 28. Kwietnia 1839, do l. 18707|1269, najwyższéj uchwały z dnia 8. Stycznia 1839 względem poczynienia uprzednich przygotowań do zapewnienia kar pieniężnych za przestępstwa dochodowe ani nie zniesiono ani też odmieniono.«

Poleca się więc c. k. Urzędom cyrkularnym, ażeby Dominija dla przestrzegania uwiadomiły także o ostatnim dekrecie wysokiéj Kamery nadwornéj.

Rozporządzenie gub. z d. 20. Października 1846, do l. gub. 50334.

115.

Duplikaty rozporządzeń wydania spadku nie podpadają stęplowi.

C. k. powszechna Kamera nadworna, porozumiawszy się z c. k. najwyższym trybunałem, oznajmiła na zrobione zapytanie dekretem z dnia 12. Sierpnia 1846, do l. 32089|2234 magistratom w Medyjolanie i Wenecyi, że duplikaty rozporządzeń wydania spadku, o których wygotowanie spadkobiercy proszą, nie podpadają stęplowi, jeżeli piérwsze prawne rozporządzenie wydania spadku już wydano na przepisanym arkuszu stęplowym. Sąd atoli powinien te duplikaty jako duplikaty oznaczyć i w nich, równie jak w swoich aktach ślad pozostawić, że piérwsze należycie zastęplowane wygotowanie tegoż rozporządzenia już wydano. (§§. 55. 66. 81. l. 6. 99. tekstu niemieckiego, 46, 64, l. 6. i 82 tekstu włoskiego ustawy stęplowéj i taksowéj).

Treść tego dekretu ogłasza się na mocy dekretu nadwornego z dnia 1. Października 1846 do l. n. 6854 wszystkim sądom cywilnym dla wiadomości i przestrzegania.

Rozporządzenie c. k. Sądu Apelacyjnego z dnia 12. Października 1846 do l. 21535.

Rozporządzenie gub. z d. 20. Października 1846, do l. gub. 61760 do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla rozdania go pomiędzy sądy.

116.

Vorschrift

über die Behandlung der in- und ausländischen als Geld ausgeprägten Münzen, welche der Verfälschung verdächtig sind, oder als verfälscht anerkannt werden.

§. 1.

Alle als Geld ausgeprägten, der Nachmachung oder Verfälschung verdächtigen Münzen sind, wenn sie im gewöhnlichen Verkehre vorkommen, denjenigen, in deren Händen sie sich befinden, von der politischen (Orts-Polizei) Behörde, den Militär-Individuen aber, von dem ihnen vorgesetzten Militär-Commando gegen einfache Empfangs-Bestätigung abzunehmen; wenn sie dagegen bei öffentlichen Cassen vorkommen, von diesen zwar wie bisher auszustossen, allein nicht mehr zu zerschlagen, sondern den Partheien gegen einfache Empfangsbestätigung abzunehmen, den geldabführenden Aemtern jedoch unter einer Eröffnung des Befundes zum Ersatze vorzuschreiben, und

in beiden Fällen mit einer Anzeige des Vorfalles, je nachdem die beanständeten Münzen von Civil- oder Militär-Individuen herrühren der politischen Behörde oder dem Militär-Commando zu übergeben.

§. II.

Bei Ausfertigung der erwähnten Empfangs-Bestätigungen ist den Partheien zu bemerken, daß,

wenn die ihnen abgenommenen Münzen nach dem Ausspruch der competenten Behörde unecht sind, sie für dieselben keine Vergütung erhalten können;

wenn diese Münzen aber echt sind, sie für inländische nur entstellte, abgenützte Münzen neue der nämlichen Gattung und fur ausländische oder zwar inländische, jedoch nicht bloß entstellte, sondern zugleich auch beschädigte verstümmelte Münzen die Vergütung des Feingehaltes überkommen werden.

§. III.

Die politische Behörde oder das Militär-Commando hat nach einer summarischen Erhebung über die Provenienz der beanständeten Münzen, den Vorfall im geeigneten Wege (durch das Kreisamt, General-Commando) dem Landes-Präsidium anzuzeigen, und die beanständeten Münzen, nur wenn sie eine

116.

P r z e p i s

względem postępowania z krajowemi i zagranicznémi jako pieniądze bitémi monetami, które się fałszywémi być wydają, albo które za fałszywe uznano.

§. I.

Wszystkie jak pieniądze bite, a naśladowanémi lub fałszywémi być się zdające monety, powinna władza polityczna (policyja miejscowa), jeżeli się zjawią w zwyczajnym obiegu, odebrać tym za pojedyńczém poświadczeniem odebrania, w których ręku się znajdują, osobom wojskowym zaś ich przełożona Komenda wojskowa; jeżeli się zaś pokażą w kasach publicznych, powinny je kasy wyrzucić, ale nie łamać ich na kawałki, lecz odebrać stronom za pojedyńczém poświadczeniem, urzędom zaś, oddającym pieniądze do kasy, oznajmiwszy stan rzeczy, zapisać jako dług, zwrócić się mający, i

w obydwóch przypadkach, zawiadamiając o zaszłości, odesłać monety zakwestyjonowane do władzy politycznéj albo do Komendy wojskowéj, w miarę tego, jak one pochodzą od osób cywilnych lub wojskowych.

§. II.

Wydając wzmiankowane poświadczenie odebrania należy oświadczyć stronom, że,

gdyby odebrane im monety według uznania właściwéj władzy były fałszywe, żadnego za nie otrzymać nie mogą wynagrodzenia;

gdyby te monety były prawdziwe, otrzymają za krajowe zeszpecone, starte monety, nowe tegoż gatunku, a za zagraniczne albo wprawdzie krajowe, lecz nietylko zeszpecone, lecz oraz uszkodzone oberznięte monety wynagrodzenie czystego śrebra.

§. III.

Władza polityczna albo Komenda wojskowa, przeprowadziwszy śledztwo sumarycznie względem pochodzenia zakwestyjonowanych monet, powinna stosowną drogą (przez Urząd obwodowy, jeneralną komendę) uwiadomić o zaszłości Prezydyjum Rządu krajowego, a monety zakwestyjonowane tylko

weitere Verfolgung ihre Provenienz für nothwendig hält, oder wenn auf bestimmte Personen weisende Inzichten des Verbrechens der Münzverfälschung oder der betrügerischen Verbreitung falscher Münzen vorhanden sind, dem competenten Gerichte zu übergeben, sonst aber der Eingabe an das Landes-Präsidium beizulegen, wo alle Anzeigen über die im Lande vorgekommenen falschen Münzen zusammenlaufen.

§. IV.

Das Landes-Präsidium wird

einerseits über die zu seiner Kenntniß gelangenden Entdeckungen von Münzverfälschungen mit dem Beisatze, ob eine gerichtliche Untersuchung derselben eingeleitet wurde oder nicht, und in dem bejahenden Falle seiner Zeit auch über das Resultat der Letzteren, an die allgemeine Hofkammer berichten, und

anderseits die in den Fällen, wo keine gerichtliche Untersuchung veranlaßt wurde, an dasselbe eingesendeten Münzen dem hiesigen Haupt-Münzamte in Erläßen, worin diese nach ihrer Provenienz abgesondert verzeichnet sind, zur Amtshandlung unmittelbar zufertigen.

§. V.

Das Hauptmünzamt aber ist angewiesen, alle an dasjelbe gelangenden Münzen zu untersuchen, und wenn sie unecht sind, unter einer genauen Vormerkung ihrer Provenienz aufzubewahren, wenn sie aber auch echt sind, um weiteren Umständen im Verkehre mit denselben vorzubeugen, nicht mehr zurückzustellen, sondern an deren Stelle für inländische nur entstellte abgenützte Münzen, neue der nämlichen Gattung zu erfolgen, und für ausländische oder zwar inländische, allein nicht bloß entstellte sondern zugleich auch beschädigte Münzen, die Vergütung des Feingehaltes zu leisten, und dem Landes-Präsidium in postenweiser Erledigung der bezüglichen Eingaben, zur Erfolglassung an die Eigenthümer zu übermachen.

§. VI.

Die an die allgemeine Hofkammer zu richtenden Mittheilungen über entdeckte Münzverfälschungen, und die in den Fällen, wo diese Entdeckungen gerichtliche Untersuchungen veranlassen, jeder solchen Untersuchung sich anreihende Eröffnung des Erfolges derselben, sind (Fälle von besonderer Wichtigkeit ausgenommen) in vierteljährigen Eingaben zusammen zu fassen.

§. VII.

Ein gleiches kann nach Umständen auch bezüglich auf die an das Haupt-Münzamt zu richtenden Erläße mit den keine

wtedy przesłać właściwemu sądowi, gdy dalsze śledzenie pochodzenia potrzebném być sądzi, albo też, gdy zachodzą oznaki zbrodni fałszowania monet albo oszustnego rozpowszechniania monet fałszywych, zwykle zaś przyłączyć do podania do Prezydyjum Rządu krajowego, gdzie się schodzą wszystkie doniesienia o dostrzeżonych w kraju monetach fałszywych.

§. IV.

Prezydyjum Rządu krajowego doniesie

z jednéj strony powszechnéj Kamerze nadwornéj o doszłych do swéj wiadomości odkryciach fałszowania monet z tą uwagą, czy nakazano śledztwo sądowe lub nie, a w razie nakazanego śledztwa także w swoim czasie o wynikłościach tego, i

z drugiéj strony odda w przypadkach, jeżeli nie nakazano śledztwa sądowego, nadesłane sobie monety głównemu urzędowi menniczemu rozporządzeniami, w których one z osobna według swego pochodzenia wyszczególnione będą, dla przedsięwzięcia czynności urzędowéj.

§. V.

Główny Urząd menniczy powinien zaś wszystkie przesłane sobie monety rozpoznać, i gdyby były nieprawdziwe, schować je, zapisawszy dokładnie pochodzenie onych; chociażby zaś były prawdziwe, w celu zapobieżenia dalszym w obiegu trudnościom, nie zwracać ich więcéj, lecz natomiast za źle wyglądające starte monety krajowe wydać nowe tegoż gatunku, a za zagraniczne albo wprawdzie krajowe, lecz nietylko zeszpecone lecz oraz uszkodzone monety, wynagrodzić wartość czystego kruszczu, a załatwiając każde podanie zosobna, odesłać do Prezydyjum w celu wydania jéj właścicielom.

§. VI.

Doniesienia o odkrytém fałszowaniu monet, mające się przesłać powszechnéj Kamerze nadwornéj, a w przypadkach, w których te odkrycia stały się śledztwa sądowego powodem, każde z takiém śledztwem połączone oznajmienie skutku tegoż śledztwa, powinny być (wyjąwszy przypadki nadzwyczajnéj wagi) co kwartał zebrane razem podawane.

§. VII.

Podobnie można zrobić stosownie do okoliczności także z rozporządzeniami do głównego Urzędu menniczego co do

gerichtliche Untersuchung veranlaßenden Münzen geschehen, nur müssen diese Erlässe so eingerichtet werden, daß das Haupt-Münzamt bei der poste-weisen Erledigung derselben, die Fälle, wo es die erhaltenen Münzen nach Vorschrift des §. V. ohne eine Entschädigung zu leisten, hinterlegt, oder aber

gegen neue der nämlichen Gattung verwechselt, oder endlich nach ihrem Feingehalte vergütet,

zu bezeichnen, und das Landes-Präsidium in den Stand zu setzen vermag, die geleisteten Vergütungen den Partheien, welchen sie gebühren, zuzuwenden.

§. VIII.

Wenn die politische Behörde oder das Militär-Commando im weiteren Zuge das Kreisamt oder General-Commando, und in oberster Linie das Landespräsidium, eine gerichtliche Untersuchung des Ausgebers der beanständeten Münzen für nothwendig hält, und Letztere den competenten Gerichten mittheilt, oder wenn diese auf anderen Wegen rechtliche Anzeigungen eines Verbrechens der Münzverfälschung oder der betrügerischen Verbreitung falscher Münzen erhalten, so wird denselben eine ämtliche Erklärung, ein sogenanntes Certificat über die Beschaffenheit der beanständeten Münzen erforderlich, welches von dem untersuchenden Civil- oder Militärgerichte bei dem zunächst gelegenen Landes-Münzamte, oder dem Haupt-Münzamte unmittelbar einzuholen, und von den genannten Aemtern ohne weiters auszufertigen ist.

§. IX.

Für den Fall, als dieses Certificat die Unechtheit der beanständeten Münzen bestätiget, muß es immer auch über die Bestandtheile und wahrscheinliche Verfertigungsart derselben sich aussprechen, und alle von dem Gerichte gestellten, auf diese Verhältnisse bezüglichen Fragepuncte beantworten.

§. X.

Wenn aber das Certificat die Echtheit der beanständeten Münzen bestätiget, so hat das Gericht diese der politischen Behörde unter Anschluß des Certificates zurückzustellen, oder im Falle das Gericht die Münzen selbst eingezogen hätte, diese zu der im §. V. vorgeschriebenen Einlösung an das Haupt-Münzamt zu leiten, und die dafür zu gewärtigende Vergütung der Parthei einzuhändigen.

monet, nie pociągających za sobą śledztwa sądowego, atoli rozporządzenia te powinny być tak ułożone, ażeby główny Urząd menniczy, załatwiając każdą pozycyję z osobna, był w stanie wymienienia przypadków, w których, nie dając według przepisu §. V. wynagrodzenia, otrzymane monety przechowywa, albo też

na nowe tegoż gatunku zamienia, albo nakoniec

według ich wartości wewnętrznéj daje wynagrodzenie i postawienia Prezydyjum Rządu krajowego w możności, dania wynagrodzenia stronom, którym się należy.

§. VIII.

Jeżeli władza polityczna albo Komenda wojskowa, lub też w dalszym toku Urząd obwodowy albo Jeneralna Komenda, a w najwyższéj linii Prezydyjum Rządu krajowego uznaje potrzebę wzięcia pod śledztwo wydawcy zakwestyjonowanych monet i onych udzieli właściwym sądom, albo jeżeli sądy zkąd innąd odbierą prawne doniesienia o zbrodni fałszowania monet, albo oszustnego rozszerzania monet fałszywych, to potrzebują urzędowego oświadczenia, tak zwanego certyfikatu o właściwości monet zakwestyjonowanych, którego sąd cywilny albo wojskowy, śledztwo przeprowadzający, od najbliższego krajowego Urzędu menniczego, albo też od głównego Urzędu menniczego bezpośrednio zażądać, a wymienione urzędy niezwłocznie wydać mają.

§. IX.

W razie, gdyby ten certyfikat potwierdzał nieprawdziwość zakwestyjonowanych monet, powinien zawierać oraz w sobie także mniemanie o częściach składowych i o podobnym do prawdy sposobie robienia monet, i odpowiedź na wszystkie przez sąd zrobione, na te stosunki ściągające się pytania.

§. X.

Jeżeli zaś certyfikat potwierdza prawdziwość monet zakwestyjonowanych, to sąd powinien zwrócić je władzy politycznéj, załączywszy certyfikat, albo w razie, jeżeli sąd monety sam przytrzymał, przesłać je do przepisanéj w §. V. wymiany do głównego Urzędu menniczego, a mające nastąpić wynagrodzenie doręczyć stronie.

§. XI.

In allen Fällen, wo die wegen aufgefundenen falschen Münzen eingeleitete gerichtliche Untersuchung durch einen Ablassungsbeschluß beendet wird, hat das Civil- oder Militärgericht die Falsificate und andere auf den Thatbestand Bezug nehmenden Gegenstände, dem Haupt-Münzamte sogleich zuzufertigen; in den Fällen aber, wo die Untersuchung durch ein förmliches Urtheil gegen den Untersuchten beendet, und der Untersuchungsact sammt allen, den Thatbestand bildenden Gegenständen, zu diesem Ende noch an ein höheres Gericht geleitet wird, hat die Uebergabe der Falsificate und übrigen, den Thatbestand des Verbrechens bildenden Gegenstände erst bei deren Zurückgelangung zu geschehen, damit das untersuchende Gericht mit dem, diese Gegenstände aufbewahrenden Haupt-Münzamte in unmittelbare Verbindung kommt.

§. XII.

Sowohl in den einen als in den andern Fällen muß aber auch dem Landes-Präsidium zum Behufe der §§. IV. und VI. angeordneten Nachweisung an die allgemeine Hofkammer eine Eröffnung über das Resultat der gerichtlichen Untersuchung entweder unmittelbar, oder im Wege des Appellationsgerichtes zukommen.

§. XIII.

Wenn die falschen Münzen oder andere, den Thatbestand einer Münzverfälschung bildenden Gegenstände von der Behörde, welche sie dem Haupt-Münzamte zur Aufbewahrung übergeben hat, wieder benöthiget werden, so kann diese hiernach das Haupt-Münzamt um deren Erfolglassung unmittelbar angehen, und dieselben nach gemachtem Gebrauche dahin zurückleiten.

Gubernial-Kundmachung vom 24. October 1846 Präsidial-Zahl 10969, (Gubernial-Zahl 71562).

117.

Stämpelbehandlung einiger im Verfahren bei der executiven Veräußerung unbeweglicher Güter vorkommenden Schriften.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 21. Juli d. J., bezüglich auf die Stämpelbehandlung einiger im Verfahren bei der executiven Veräußerung unbeweg-

§. XI.

We wszystkich przypadkach, gdzie śledztwo rozpoczęte z powodu odkrycia monet fałszywych postanowieniem zaniechania zakończono, powinien sąd cywilny lub wojskowy falzyfikaty i inne do istoty czynu ściągające się przedmioty przesłać niezwłocznie głównemu Urzędowi mennicznemu; w przypadkach zaś, w których śledztwo zakończono wyrokiem na obwinionego, a akt śledztwa idzie w tym celu wraz z wszystkiemi, istotę czynu stanowiącémi przedmiotami do sądu wyższego, to falzyfikaty i resztę istotę czynu zbrodni stanowiących przedmiotów należy dopiero wtedy wydać, gdy powrócą, ażeby sąd rozpoznawający mógł się bezpośrednio znosić z przechowującym te przedmioty głównym urzędem mennicznym.

§. XII.

Tak w tych jak i w owych przypadkach należy oznajmić także do prezydyjum Rządu krajowego o skutku śledztwa sądowego bezpośrednio, albo też za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w celu podania nakazanego w §. IV. i VI. wykazu do powszechnéj Kamery nadwornéj.

§. XIII.

Gdyby władza potrzebowała znowu monet fałszywych lub innych, istotę czynu fałszowania monet stanowiących przedmiotów, które głównemu urzędowi mennicznemu do schowania dała, to może o wydanie onych udać się wprost do głównego Urzędu mennicznego, a po zrobionym z nich użytku na powrót je tam odesłać.

Rozporządzenie gub. z dnia 24. Października 1846 do l. prez. 10969 (l. gub. 71562).

117.

O stęplu na niektóre pisma, w postępowaniu przy przedaży dóbr nieruchomych w drodze egzekucyi wydarzające się.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 21. Lipca r. b. co do stęplu na niektóre pisma, wydarzające

licher Güter vorkommenden Schriften, folgende Bestimmungen zu erlassen geruhet:

Die Erkenntnisse über die Ordnung, welche die Hypothekar-Forderungen auf dem Kaufpreise einer im Executionswege veräußerten Realität einnehmen, haben, diese Erkenntnisse mögen als Graduations-Urtheil, Nachtrag zu einem solchen Urtheile oder in einer andern Gestalt erlassen werden, bei landesfürstlichen Collegial-Gerichten dem Stämpel von zwei Gulden, bei anderen landesfürstlichen Gerichten von Einem Gulden, und bei Patrimonial- oder Communal-Gerichten von fünfzehn Kreuzern für das erste Exemplar der Ausfertigung, die weiteren Ausfertigungen dieser Erkenntnisse oder die Auszüge aus denselben für die einzelnen Gläubiger hingegen, bei den landesfürstlichen Gerichten dem Stämpel von fünfzehn Kreuzern, bei andern Gerichten aber von sechs Kreuzern für den Bogen zu unterliegen.

Die Urtheile und Erkenntnisse erster Instanz, welche in der Verhandlung wegen Vertheilung des Kaufpreises einer im Executionswege veräußerten Realität unter die Hypothekar-Gläubiger, über die Richtigkeit einer zu diesem Behufe angemeldeten Forderung oder einer sich hierauf beziehenden Vorrechtsklage erlassen werden, sind nach den Bestimmungen des Stämpel- und Taxgesetzes §§. 35 und 46 deutschen und § 36 italienischen Textes zu behandeln.

Die Anmeldnngen des Hypothekar-Forderungen in einer solchen Verhandlung unterliegen den, für die Eingaben der Partheien in Streitsachen, und für solche Eingaben vertreten den Protokolle geltenden Anordnungen des Stämpel- und Tax gesetzes.

Welches in Folge hohen Hofkammer-Decretes vom 15. October l. J., Zahl 30758-2156 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 29. October 1846 Gubernial-Zahl 64389.

118.

In Betreff der Bemessung der Diensttaxe bei dem Uebertritte der Militär-Offiziere in Civil-Staatsdienste.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage bezüglich der Taxbemessung bei dem Uebertritte der Militär-Offiziere in Civil-Staatsdienste mit dem Decrete vom 31. August 1846, Z. 28682 1994 den Grundsatz ausgesprochen, daß die den Militär-Offizieren bei Erlangung

się w postępowaniu przy przedaży dóbr nieruchomych w drodze egzekucyi, wydać przepisy następujące:

Wyroki względem porządku, podług którego pretensyje zahypotekowane na cenie kupna realności w drodze egzekucyi sprzedanéj, umieszczone być mają, czyliby wyroki te były jako dekret graduacyi (wyznaczenia kolei pretensyi), dodatkiem do takiego dekretu, lub też i w innym kształcie wydane, podlegać mają w kolegijalnych Sądach monarchicznych stęplowi dwóch złotych reńskich, w innych Sądach monarchicznych stęplowi jednoreńskowemu, a w Sądach patrymonijalnych czyli gminnych (komunalnych) piętnastokrajcarowemu w pierwszym egzemplarzu ekspedycyi, dalsze zaś ekspedycyje takich wyroków lub wyciągi z tychże dla poszczególnych wierzycieli w Sądach monarchicznych stęplowi piętnastokrajcarowemu, w innych zaś Sądach sześciokrajcarowemu od arkusza.

Dekreta i wyroki piérwszéj Instancyi wychodzące w rozprawie o podzielenie ceny kupna realności, w drodze egzekucyi sprzedanéj, między wierzycieli hypotekowanych względem rzetelności pretensyi tym końcem opowiedzianéj, lub względem skargi o pierwszeństwo do tegoż odnoszącéj się, ulegają przepisom Ustawy stęplowo-taksowéj w §§. 35. i 46. tekstu niemieckiego, a w §. 36. tekstu włoskiego zawartym.

Zgłaszania się z pretensyjami hypotecznémi w takiéj rozprawie, podlegają przepisom Ustawy stęplowo taksowéj dla podań strón w sprawach spornych, i protokołów, te podania zastępujących, obowiązującym.

Co w skutek dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 15. Października r. b. za l. 30758-2156 do powszechnéj wiadomości podaném zostaje.

Obwieszczenie gub. z d. 29 Października 1846 pod l. gub. 64389.

118.

O wymiarze taksy służbowéj, jeżeli oficer przechodzi do służby rządowéj cywilnéj.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna ustanowiła z powodu zapytania we względzie wymiaru taksy w razie, gdy oficer przechodzi do służby rządowéj cywilnéj, dekretem z d. 31. Sierpnia 1846, do l. 28682-1994 zasadę, że uwolnienie od taksy służbowéj, oficerom w razie dostąpienia służby

einer Civil-Bedienstung gesetzlich zustehende Diensttaxbefreiung so wie eine wirklich geschehene Vertaxirung anzusehen ist, und eine Diensttaxbemessung daher nach §. 179 des Taxgesetzes erst in dem Falle, wenn die mit einer erhaltenen Civilanstellung verbundenen, im Allgemeinen toxpflichtigen Genüsse die bezogene Militärgage überschreiten, von diesem Mehrbetrage einzutreten hat.

Hievon wird die k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltung im Nachhange zu der hierortigen Verordnung vom 14. November 1844, Z. 31954 zur Benehmung verständigt.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 2. October 1846 Zahl 24175.

Gubernial-Verordnung vom 30. October 1846 Gubernial-Zahl 64483 an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Verlautbarung.

119.

Betreffend das Tragen der ausländischen Ordens-Uniform.

Es ist aus Anlaß eines speciellen Falles zur Sprache gekemmen, ob überhaupt österreichischen Unterthanen, denen die Annahme und das Tragen solcher ausländischer Orden, mit welchen auch das Recht eine Uniform zu tragen verbunden ist, bewilligt wird, auch zu gestatten sei, sich nach Belieben dieser Uniform zu bedienen.

Ueber den hierüber erstatteten allerunterthänigsten Vortrag haben Seine Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 15. September l. J. zu erklären geruhet, daß das Tragen der Ordens-Uniform nur bei Ordensfesten, außerdem aber in Seiner Majestät Ländern nicht Statt findet.

Hievon werden die Kreisvorsteher in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 9. October l. J., Z. 30202 zur Wissenschaft und Nachachtung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 11. November 1846, Präsidial-Zahl 10992, (Gubernial-Zahl 69177.)

120.

Hinsichtlich der Stämpelfreiheit einiger Gesuche, welche die das Armenrecht genießenden Partheien überreichen, und über die Zulässigkeit einer Stämpel-Vormerkung für den officiosen Vertreter eines Abwesenden, dessen Aufenthalt bekannt, und dessen Armuth erwiesen ist.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 4. September 1846, Z. 29463-2033 bedeutet:

cywilnéj prawem przyznane, należy uważać za istotnie przeprowadzone otaksowanie, i że więc taksę służbową według §. 179 Ustawy taksowéj dopiero w takim razie, gdy połączone z dostąpioną służbą cywilną w ogólności taksie podpadające użytki pobiérane gażę wojskową przewyższają, od téj przewyżki wymierzyć należy.

O czém uwiadamia się c. k. Administracyje powiatowe dodatkowo do tutejszego rozporządzenia z dnia 14. Listopada 1844, do l. 31954.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 2. Października 1845 do liczby 24175.

Rozporządzenie gub. z dnia 30. Października 1846, do liczby gub. 64483, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla ogłoszenia.

119.

O noszeniu uniformu do zagranicznego orderu.

Z powodu pewnego wypadku wzniecono pytanie, czy w ogóle poddanym austryjackim, którym pozwolono przyjąć i nosić order zagraniczny, połączony z prawem noszenia uniformu, można pozwolić używać podług upodobania uniformu ordery. Na najuniższe w tym względzie przedstawienie raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 15. Września t. r. oznajmić, że uniform do orderu nosi się w Jego Państwach tylko podczas uroczystości orderowéj, kiedy indziéj zaś noszony nie bywa.

O czém uwiadamia się przełożonych Urzędów obwodowych stosownie do dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 9. Października r. b. do l. 30202 dla wiadomości i przestrzegania.

Rozporządzenie gub. z dnia 11. Listopada 1846, do l. prez. 10992 (gub. 69177).

120.

O niektórych prośbach stron ubogich, niepodpadających stęplowi, i o prenotacyi stęplu dla urzędowego zastępcy osoby nieobecnéj, któréj miejsce pobytu jest wiadome i któréj ubóstwo jest udowodnione.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła dekretem z d. 4. Września 1846, do l. 29363-2033:

1. Die mit einem nach der Vorschrift des Circulars vom 1. September 1840 über das Armenrecht ausgestellten Armuths-Zeugnisse belegten Gesuche der Armen um die Bewilligung eines offiziosen Vertreters;

2. Die von den Armen oder den offiziosen Vertretern derselben bei den Patrimonial- oder Communal-Gerichten, oder bei den Magistraten eingereichten Gesuche um Vormerkung der Gerichtstaxen bei dem Beginne des Proceßes; dann

3. derlei Gesuche um Abschreibung dieser Taxen bei der Beendigung des Proceßes

sind im gerichtlichen Verfahren über eigene Streitsachen der bittstellenden Armen im Sinne des §. 90 des Stämpel- und Taxgesetzes stämpelfrei, indem diese Schriften noch zu diesem Verfahren gerechnet werden.

4. Dem offiziosen Vertreter eines Abwesenden, dessen Aufenthalt bekannt, und dessen Armuth nicht durch ein gesetzmäßig ausgestelltes Zeugniß erwiesen ist, kann im Sinne dieses Paragraphes eine Stämpel-Vormerkung im gerichtlichen Verfahren in des Letztern Streitsache nicht bewilliget werden, weil nach diesem Paragraphe die Stämpel-Vormerkung nur dem offiziosen Vertreter jener Parthei, deren Aufenthalt unbekannt ist, zugestanden, und eine Ausnahme vom Gesetze nicht zuläßig ist.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 25. September 1846, Zahl 25177, an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und unterstehende Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 12. November 1846 Gubernial-Zahl 63678 an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Bekanntmachung.

121.

Stämpelbehandlung der eidesstättigen Vermögens-Bekenntnisse dann der Mortuars- und Abfahrts-Geldausweise.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 8. September 1846, Z. 30652-2150 bedeutet, daß die eidesstättigen Vermögens-Bekenntnisse, da sie sich als Urkunden im Sinne des §. 6 des Stämpel- und Taxgesetzes darstellen, in Gemäßkeit des § 23 dieses Gesetzes dem 10 kr. Stämpel unterliegen.

Die Mortuars- und Abfahrts-Geldausweise unterliegen, wenn sie als Beilagen von Eingaben eingebracht werden, dem für Beilagen überhaupt vorgeschriebenen Stämpel von 6 kr.

Wird aber ein besonderer Mortuars- oder Abfahrts-Geldausweis nicht überreicht, und die Berechnung des Abfahrtsgeldes

1. Prośby ubogich o nadanie zastępcy ex officio, opatrzone zaświadczeniem ubóstwa według przepisu okólnika z dnia 1. Września 1840 o prawie ubogich;
2 Prośby ubogich albo ich z urzędu nadanych zastępców, podane do sądów patrymonijalnych (dominikalnych) albo do Magistratów o prenotacyję taks sądowych przy rozpoczęciu procesu; tudzież
3. podobne prośby o zmazanie taks przy skończeniu procesu

nie podpadają w myśl §. 90. Ustawy stęplowéj i taksowéj stęplowi w postępowaniu sądowém w własnych sporach ubogich, prośbę podających, ponieważ te pisma liczą się jeszcze do tego postępowania.

Nadanemu z urzędu zastępcy osoby nieobecnéj, któréj miejsce pobytu jest wiadome, a którego ubóstwo nie jest zaświadczeniem, według przepisów wydaném, udowodnione, nie można dozwolić prenotacyi w postępowaniu sądowém w sprawie nieobecnego, ponieważ podług tego paragrafu zezwolono na prenotacyję stęplu tylko dla nadanego z urzędu zastępcy owéj strony, któréj pobyt jest niewiadomy, a wyjątek w prawie nie może mieć miejsca.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 25. Września 1846, do l. 25177, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i podwładnych Urzędów.

Rozporządzenie gub. z d. 12. Listopada 1846, do l. gub. 63678 do wszystkich c. k. Urzędów obwodowych.

121.

O stęplu na zeznania majątku, zastępujące przysięgę, tudzież na wykazy mortuaryjów i opłat od wywozu majątku.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła dekretem z dnia 8. Września 1846, do l. 30652-2150, że zeznania majątku, zastępujące przysięgę, uchodzące w myśl §. 6. Ustawy stęplowéj i taksowéj za dokumenta, stosownie do §. 23. tejże Ustawy podpadają stęplowi 10krajcarowemu.

Wykazy mortuaryjów i opłat od wywozu majątku podpadają, jeżeli jako aneksa do podań bywają wnoszone, przepisanemu dla aneksow w ogólności stęplowi 6 kr.

Jeżeli się zaś osobnego wykazu mortuaryjum albo opłat od majątku nie podaje, a obliczenie opłaty od wy-

oder Mortuars in die betreffende Eingabe, oder in das betreffende Protokoll selbst aufgenommen, so hat der gesetzliche Eingaben- oder Protokolls-Stämpel in Anwendung zu kommen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 3. October 1846, Zahl 25615, an sämmtliche Cameral-Bezirks-Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 12. November 1846, Gubernial-Zahl 63679, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Kundmachung.

122.

Stämpelbehandlung der Verlassenschafts-Abhandlungs-Protokolle.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 2. September 1846, Z. 28871-2004 bedeutet:

Verlassenschafts-Abhandlungs-Protokolle sind zwar als in Angelegenheiten der Partheien aufgenommene gerichtliche Protokolle im Verfahren außer Streitsachen an und für sich nur dem in den §§. 54 und 65 des Stämpel- und Taxgesetzes für derlei gerichtliche Protokolle überhaupt festgesetzten Protokolls-Stämpel unterworfen.

Vertreten solche jedoch zugleich die Stelle der nach dem §. 6. des Stämpel- und Taxgesetzes stämpelpflichtigen Urkunden, welche einem höheren, als dem für gerichtliche Protokolle im Allgemeinen bestimmten Stämpel unterliegen, so sind sie, in sofern sie die Stelle solcher Urkunden vertreten, dem für derlei Urkunden bestimmten Stämpel unterworfen.

Kommen im Protokolle mehrere Geschäfte vor, welche verschiedenen Gebühren unterliegen, so muß nach §. 98 des Stämpel- und Taxgesetzes jeder einzelne im Protokolle enthaltene Akt mit dem seiner Eigenschaft entsprechenden Stämpel versehen sein.

Hieraus folgt, daß das Verlassenschafts-Abhandlungs-Protokoll, in sofern es die Stelle einer Erbvertheilungs-Urkunde (eines Theil-Libells) vertritt, mit dem classenmäßigen Werthsstämpel, und in sofern es die Stelle der Einantwortungs-Urkunde vertritt, mit dem für derlei Urkunden in den §§. 55 und 66 Stämpel- und Taxgesetz besonders vorgeschriebenen Stämpel versehen sein müsse, und daß dasselbe, in sofern es sowohl die Stelle des Theil-Libells, als auch die Stelle der Einantwortungs-Urkunde vertritt, bezüglich des Theil-Libells mit dem für diese Urkunde bestimmten classenmäßigen Werthsstämpel, und rücksichtlich der Einantwortung mit dem für Einantwortungs-

wozu albo mortuaryjum zamieszcza w podaniu lub tyczącym go się protokole, natenczas użyć potrzeba stępla dla podań lub protokołów przepisanego.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z dnia 3. Października 1846 do liczby 25615, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Urzędów podwładnych.

Rozporządzenie gub. z dnia 12. Listopada 1846 do l. gub. 63679, do wszystkich c. k. Urzędów obwodowych dla ogłoszenia.

122.

O stęplu na protokoły przy pertraktacyi spadków.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła dekretem z dnia 2. Września 1846, do l. 28871-2004, co następuje:

Protokoły pertraktacyi spadków podpadają wprawdzie jako spisane w sprawach strón protokoły sądowe w postępowaniu w sprawach niespornych same przez się tylko stęplowi, §§. 54 i 65 Ustawy stęplowéj i taksowéj dla podobnych protokołów sądowych w ogólności ustanowionemu.

Jeżeli one jednakże zastępują zarazem miejsce dokumentów, podług §. 6. Ustawy stęplowéj i taksowéj podpadających stęplowi wyższemu od stęplu, dla protokołów sądowych w ogólności ustanowionemu, to podpadają, jeżeli miejsce takich dokumentów zastępują, ustanowionemu dla tych dokumentów stęplowi.

Jeżeli się w protokole kilka spraw toczy, podpadających różnym należytościom, to każdy akt, zawarty w protokole, powinien być podług §. 98 Ustawy stęplowéj stosownym do swojéj wartości stęplem opatrzony.

Z tego wynika, że protokół pertraktacyi spadku, jeżeli zastępuje miejsce dokumentu podziału spadku, powinien być opatrzony stęplem według wartości, a jeżeli zastępuje miejsce dokumentu przyznania spadku, stęplem, w §§. 55 i 56 Ustawy stęplowéj i taksowéj w szczególności przepisanym, i że tenże, jeżeli tak miejsce dokumentu podziału spadku, jako też dokumentu przyznania spadku zastępuje, co do dokumentu podziału spadku powinien być opatrzony klasowym stęplem według wartości, a co do przyznania spadku, stęplem, dla dokumentów przyznania spadku w szczególności przepisanym,

Urkunden besonders vorgeschriebenen Stämpel versehen sein müsse, indem beide genannte Instrumente von ganz verschiedener rechtlicher Natur sind.

Der Umstand, ob diese verschiedenen Acte von Amtswegen in das Verlassenschafts = Abhandlungs = Protokoll aufgenommen werden, oder ob solche nur auf Verlangen der Partheien aufzunehmen sind, ist in Bezug auf die Frage der Stämpelpflichtigkeit derselben nicht entscheidend, indem hierdurch an ihrer rechtlichen Natur, wonach sich eben ihre Stämpelpflichtigkeit richtet, nichts geändert wird.

Daß übrigens ein Verlassenschafts=Abhandlungs=Protocoll nur dann die Stelle eines mit dem classenmäßigen Werthsstämpel zu versehenden Theil=Libells vertrete, wenn es Bestimmungen enthält, wodurch den Erben, Legataren oder anderen Personen Rechte auf bestimmte Erbstücke oder Erbantheile eingeräumt werden, zu deren Erwerbung der Titel weder in einem letzten Willen, noch im Gesetze, noch in einem richterlichen Ausspruche, sondern in einem wechselseitigen Uebereinkommen, in einem Vertrage liegt, folgt schon daraus, weil nur in diesem Falle das Protokoll die Stelle einer Urkunde vertritt, die bestimmt ist, den Titel zur Erwerbung des Eigenthums, oder eines andern Rechtes auf Sachen oder Leistungen einzuräumen.

Verordnung der k. k. Cameral = Gefällen = Verwaltung vom 23. September 1846, Zahl 24653, an sämmtliche k. k. Cameral = Bezirks = Verwaltungen und untergeordnete Aemter.

Gubernial = Verordnung vom 13. November 1846, Gubernial = Zahl 60639. an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Kundmachung.

123.

Betreffend das Minimalmaß beim Branntweinhandel im Großen.

Als geringstes Gebünde, bis zu welchem der Branntweinhandel im Großen unter den Reifen zu gelten hat, haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 23 December 1845 das Gebünde von einem ganzen niederösterreichischen Eimer festzustellen geruhet.

Was in Folge hohen Hofkanzlei = Decrets vom 3. October 1846, Zahl 31146 zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial=Kundmachung vom 14. November 1846 Gubernial=Zahl 60788.

albowiem obadwa wymienione dokumenty są zupełnie innéj właściwości.

Okoliczność, czy te rozmaite akty z urzędu do protokołu pertraktacyi spadku wciągnięte bywają, czy też się one jedynie na żądanie stron spisuje, nie rozstrzyga we względzie pytania, jakiego potrzeba nań stęplu, albowiem przez to nie zmienia się ich prawna właściwość, od któréj właśnie zawisło podpadanie stęplowi.

Że z resztą protokół pertraktacyi spadku tylko wtenczas zastępuje miejsce dokumentu podziału spadku, któren ma być stęplem opatrzony, gdy zawiéra postanowienia, nadające spadkobiercom, legataryjuszom lub innym osobom prawa na pewne rzeczy spadkowe albo części spadku, do których nabycia tytuł nie zasadza się ani w ostatniém rozporządzeniu, ani w prawie, ani też w wyroku sędziego, lecz we wzajemnéj umowie, w ugodzie, wynika już ztąd, ponieważ tylko w tym razie protokół zastępuje miejsce dokumentu, mającego nadać tytuł do nabycia własności, albo też innego prawa do rzeczy lub powinności czyjejś.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 23. Września 1846 do l. 24653, do wszystkich c. k. Administracyj powiatowych i Urzędów podwładnych.

Rozporządzenie gub. z dnia 13. Listopada 1846, do l. gub. 60639, do wszystkich c. k. Urzędów cyrkułowych dla ogłoszenia.

123.

O najmniejszéj miarze w handlu wódczanym hurtownym.

Za najmniejszą sudzinę (miarę), która za handel hurtowny wódką pod obręczami uchodzić może, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższą uchwałą z dnia 23. Grudnia 1845 ustanowić sudzinę mieszczącą w sobie całe wiadro niższo-austryjackie.

Co się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 3. Października 1846, do l. 31146 do powszechnéj wiadomości podaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 14. Listopada 1846, do l. gub. 60788.

124.

Daß die Militär-Gerichte bei der Abhandlungspflege für die Sicherstellung der Verlassenschafts-Gläubiger nicht weiter zu sorgen haben, als dieses die Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches mit sich bringen.

Ueber die vorgekommene, und nach Einvernehmen mit der Hofcommission in Justizgesetzsachen und der obersten Justizstelle vom Hofkriegsrathe Seiner Majestät vorgelegte Anfrage, ob die Anordnung des §. 97. der Militär-Justiznorm vom 25 Juni 1754, zu Folge deren die Einantwortung und Ausfolgung einer Verlassenschaft nicht Statt finden soll, bis mit den Gläubigern und Legataren Richtigkeit gepflogen ist, noch in Wirksamkeit stehe, — haben Seine k. k. Majestät mit allerhöchster Entschließung vom 26 Mai 1846 zu bestimmen geruhet, daß auch die Militär-Gerichte bei der Abhandlungspflege für die Sicherstellung oder Befriedigung der Verlassenschaftsgläubiger und Legatare nicht weiter zu sorgen haben, als dieses die Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches und der allgemeinen Instruction für die Gerichtsstellen vom 9. September 1785 Z. 464 der Justizgesetzsammlung mit sich bringen.

Doch werde hiedurch an der durch das Hofdecret vom 31. December 1801 Nr 549 der Justizgesetzsammlung anbefohlenen Ausfertigung der Convocations-Edicte von Amtswegen und den Vorsichtsmaßregeln rücksichtlich der etwa bestehenden ärarischen Forderungen nichts geändert.

Diese allerhöchste Entschließung wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 29. October 1846, Zahl 35301-2513 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 15. November 1846, Gubernial-Zahl 67129.

125.

In Betreff von Hausuntersuchungen bei Privaten zur Entdeckung von Stämpelgesetz-Uebertretungen.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Decrete vom 15. September 1846, Z. 30763-2161 Nachstehendes bedeutet:

124.

Sądy wojskowe w rozprawach o spuściznę nie mają więcéj mieć starania o zabezpieczenie wierzycieli masy spadkowéj, jak jest przepisano w powszechnéj Ustawie cywilnéj.

Na zaszłe i za porozumieniem się z Komisyją nadworną w rzeczach prawodawstwa sądowego, tudzież z najwyższym Trybunałem sprawiedliwości przez nadworną Radę wojenną Najjaśniejszemu Panu przedłożone zapytanie, czyli rozporządzenie §. 97. normalnego przepisu sądowego dla wojskowości z dnia 25 Czerwca 1754, w skutek którego przyznanie i wydanie spuścizny nie prędzéj nastąpić powinno, aż z wierzycielami i legataryjuszami rzecz do porządku przyprowadzona nie będzie, ma jeszcze moc obowiązującą, — raczył Jego c. k. Mość najwyższém postanowieniem z dnia 26. Maja 1846 przepisać, że i Sądy wojskowe w rozprawach o spuścizny względem zabezpieczenia lub zaspokojenia wierzycieli albo legataryjuszów masy spadkowéj nie więcéj starania łożyć mają, jak przepisy powszechnéj Ustawy cywilnéj i powszechna Instrukcyja dla Instancyj sądowniczych z d. 9. Września 1785 za l. 464 Zbioru Ustaw sądowych tego wymagają.

Przezto jednak nie zmienia się rozporządzenie, Dekretem nadwornym z dnia 31. Grudnia 1801 za l. 549 Zbioru Ustaw sądowych objęte, aby edykta konwokacyjne z Urzędu i środki ostrożności co do pretensyj może jakich ze strony Skarbu przedsięwzięte były.

To najwyższe postanowienie podaje się niniejszém w skutek Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 29. Października 1846 za l. 35301-2513 do powszechnéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z d. 15. Listopada 1846, do l. gub. 67129.

125.

O przetrząsaniu w domach osób prywatnych w celu odkrycia wykroczeń przeciwko Ustawie stęplowéj.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna oznajmiła dekretem z dnia 15. Września 1846, do l. 30763-2161, co następuje:

Die Anordnungen der §§. 20 und 21 des Unterrichtes zu dem Stämpel- und Taxgesetze beziehen sich nur auf jene Revisionen und Untersuchungen, die bei den öffentlichen Behörden, Aemtern und Anstalten von Zeit zu Zeit vorzunehmen sind.

Bei Privaten haben Hausuntersuchungen zur Entdeckung von Stämpelgesetz-Uebertretungen nicht Statt zu finden. In soferne den Gefällsbehörden Anzeigen von Urkunden gemacht werden, die sich in den Händen der Privaten befinden, und mit Stämpelgebrechen behaftet sind, oder in soferne die Gefällsbehörden aus andern Gründen das Vorhandensein mit Stämpelgebrechen behafteter Urkunden bei Privaten voraussetzen, sind die Gefällsbehörden berechtiget, in dem Sinne des §. 132. des Stämpel- und Taxgesetzes derlei Urkunden von dem Inhaber zum Behufe der gefällsämtlichen Besichtigung und Amtshandlung abzufordern. Sollten jedoch aus Anlaß von Untersuchungen und Revisionen, die bei Privaten im Interesse anderer Gefälle als des Stämpelgefälls vorgenommen werden, mit Stämpelgebrechen behaftete Urkunden und Schriften vorkommen, so versteht es sich von selbst, daß in solchen Fällen das wahrgenommene Stämpelgebrechen zu rügen, und nach dem Gesetze das Amt zu handeln ist.

Zugleich wird den k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen in der Nebenlage .|. zur Wissenschaft und Nachachtung eine Abschrift der Weisung mitgetheilt, welche die hohe k. k. allgemeine Hofkammer aus Anlaß der vorgekommenen Anfrage erlassen hat, wie sich in den Fällen zu benehmen sei, wenn es sich bei Gelegenheit von Stämpelrevisionen bei Behörden darum handelt, sich durch die Einsicht der in den Händen der Partheien befindlichen Urkunden und Schriften die Ueberzeugung zu verschaffen, ob die ämtlichen Ausfertigungen und Schriften, welche nach der Angabe des revidirten Amtes mit dem vorgeschriebenen Stämpel versehen wurden, auch wirklich vorschriftmäßig gestämpelt sind, und somit die Angabe auf Wahrheit beruhet.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 20. October 1846, Zahl 26711.

Gubernial-Verordnung vom 15. November 1846, Gubernial-Zahl 68297, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Wissenschaft und Darnachachtung.

.|. Abschrift

einer Verordnung der k. k. allgemeinen Hofkammer an die k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung für Steiermark und Illirien ddto. 2. September 1846, Zahl 30401-2122.

Das Stämpel- und Taxgesetz und der darauf basirte Amtsunterricht legt den öffentlichen Behörden, Aemtern und Obrigkei-

Rozporządzenia §§. 20. i 21. Instrukcyi o Ustawie stęplowéj i taksowéj ściągają się tylko do owych rewizyj i rozpoznawań, które się u władz publicznych, urzędów i zakładów od czasu do czasu przedsiębrać mają.

W celu odkrycia wykroczeń przeciwko Ustawie stęplowéj nie należy przetrząsać u osób prywatnych. Gdyby doniesiono władzom dochodowym o dokumentach, mających jakę wadę we względzie stęplu, znajdujących się w ręku prywatnych, albo gdyby władze dochodowe z innych powodów domniemywały się u osób prywatnych dokumentów z jakąś wadą co do stępla, mają władze dochodowe prawo zażądania w myśl §. 132 Ustawy stęplowéj i taksowéj tychże dokumentów od posiadającego je w celu oglądania onych i przedsięwzięcia czynności urzędowéj. Gdyby atoli przy rozpoznawaniu i rewizyi, przedsiębranych u osób prywatnych ze względu innych dochodów niż dochodu ze stęplu, natrafiono na dokumenta z jakąś wadą co do stępla, to rozumi się samo przez się, iż w takich przypadkach dostrzeżoną wadę stęplową wytknąć, i co ustawa nakazuje, przedsięwziąć należy.

Zarazem udziela się w załączeniu c. k. Administracyjom powiatowym polecenia dla wiadomości i przestrzegania, które wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna na zrobione zapytanie dała, jak postępować należy w razie, gdy przy sposobności przedsiębranéj u władz rewizyi we względzie stępla o to idzie, aby przekonać się z oglądania dokumentów, w rękach osób prywatnych znajdujących się, czy wygotowania urzędowe i pisma, które według twierdzenia urzędu rewidowanego przepisanym stęplem były opatrzone, istotnie według przepisu są stęplowane, a więc czy twierdzenie opiera się na prawdzie.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 20. Października 1846, do l. 26711.

Rozporządzenie gub. z dnia 15. Listopada 1846 do l. gub. 68297. do wszystkich c. k. Urzędów cyrkularnych dla wiadomości i przestrzegania.

*) Kopija

rozporządzenia c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj z dnia 2 Września 1846, do l. 30401-2122 do c. k. Administracyi dochodów skarbowych styryjskiéj i iliryjskiéj.

Ustawa stęplowa i taksowa i opierająca się na niéj instrukcyja dla urzędów wkłada na publiczne władze, urzędy i

ten, ohne Unterschied des Ranges, allenthalben die Verpflichtung auf, zur Handhabung dieses Gesetzes und zum Schutze des Gefälls mitzuwirken. Insbesondere aber verpflichtet der §. 132 (115 italienischen Textes) des Stämpel- und Taxgesetzes in dem Falle, wo eine Urkunde nicht schon vorliegt, und es darauf ankommt, im Interesse des Gefälls und zu dessen Schutz davon Einsicht zu nehmen, und von der Erfüllung der Stämpelvorschriften sich die Ueberzeugung zu verschaffen, auf Verlangen der Gefällsbehörden die Parthei zur Vorlegung der verlangten Urkunde zu verhalten.

Nach diesem §phe kann es nicht zweifelhaft sein, an wen die Bezirks-Verwaltungen sich zu wenden haben, wenn sie aus Anlaß vorgenommener Revisionen die Einsicht einer Urkunde nöthig finden.

In sofern nach §. 132 des Stämpel- und Taxgesetzes vorausgesetzt wird, daß sich von der Gefällsbehörde wegen Vorzeigung der Urkunde unmittelbar an die Parthei gewendet wurde, und diese die Erfolgung verweigerte, kann in dieser Voraussetzung kein Hinderniß liegen, sich in einzelnen Fällen zur Ersparrung von Zeit, und selbst zur mehreren Sicherheit der Partheien für ihre Urkunden gleich unmittelbar an die Gerichtsstelle zu wenden.

126.

Ueber die Zollbehandlung gestohlener Viehstücke im Rücktriebe über die Zoll-Linie.

Mit dem hohen Hofkammer-Decrete vom 9. November 1837, Z. 46789 wurde die vereinte Cameral-Gefällen-Verwaltung ermächtiget, für Viehstücke, bei welchen der Umstand der Entwendung oder des Verlaufens über die Zoll-Linie, dann daß dem Eigenthümer dießfalls ein Verschulden nicht zur Last fällt, erwiesen, und die Indentität des gestohlenen oder verlaufenen Viehes mit dem über die Grenze eingebrachten, außer Zweifel gesetzt ist, die zollfreie Behandlung beim Rücktriebe über die Gränze zu bewilligen.

Weil diese Bewilligung der Zollfreiheit gewöhnlich erst nach erfolgtem Rücktriebe angesucht wird, so wird von den Zollämtern meistens der Eingangszoll eingehoben, worüber bereits öftere Beschwerden vorgekommen sind, daß nämlich, während die ausländische Behörde das gestohlene oder verlaufene Vieh unentgeltlich zurückstellen läßt, von den österreichischen Zollämtern obgleich aus den in dem Reisepaße des Eigenthümers enthalte-

zwierzchności, bez różnicy stopnia wszędzie obowiązek przyczyniania się do wykonania tejże ustawy i do ochrony dochodu. W szczególności zaś obowiązuje § 132 (115 tekstu włoskiego) Ustawy stęplowéj i taksowéj w tym przypadku, gdy dokumentu nie ma się jeszcze w ręku, a chodzi o to, ażeby na korzyść dochodu i na jego ochronę widziéć dokument i przekonać się o dopełnieniu przepisów stęplowych, aby na żądanie władz dochodowych zniewolić stronę do przedłożenia zażądanego dokumentu.

Według tego paragrafu nie może zachodzić wątpliwość, do kogo się Administracyje powiatowe udawać mają, uznając potrzebę oglądania jakiego dokumentu w skutek przedsięwziętéj rewizyi.

O ile według §fu 132 Ustawy stęplowéj i taksowéj supponuje się, że władza dochodowa względem okazania dokumentu udała się bezpośrednio do strony, a ta wzbroniła się wydać go, nie może z téj supozycyi żadna wyniknąć przeszkoda, ażeby w celu oszczędzenia czasu a nawet dla większego bezpieczeństwa strón dla ich dokumentów udawano się wprost do sądów.

126.

O postępowaniu co do cła z ukradzionémi bydlętami w razie, gdy je na powrót przez linię cłową pędzą.

Dekretem wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 9. Listopada 1837, do l. 46789, upoważniono Administracyję dochodów skarbowych, ażeby pozwalała przepuszczać bydło przez granicę bez opłaty cła, względem którego okoliczność, iż było skradzione albo też zabłąkało się przez granicę cłową, tudzież że właściciel temu nie winien, żadnéj nie ma wątpliwości.

Ponieważ prośby o uwolnienie od cła zanoszone bywają zwykle dopiero po przypędzeniu bydła na powrót, więc urzędy cłowe najczęściéj cło pobiérają, na co już nieraz skargi zachodziły, to jest, że gdy władza zagraniczna każe wydać bez zapłaty bydło skradzione lub zabiegłe, urzędy cłowe austryjackie pobierają cło, lubo z paszportu właściciela łatwo dojść można, że prowadzi się na powrót bydło skradzione albo za-

nen Daten der Umstand, daß gestohlenes oder verlaufenes Vieh zurückgebracht wird, zu entnehmen sei, die Zollentrichtung in Anspruch genommen, und dadurch der hierländige Unterthan oft genöthiget werde, das zur Bestreitung der Zollgebühr erforderliche Geld gegen Wucherzinsen an einem fremden Orte unter Verpfändung der nothwendigsten Kleidungsstücke zu entlehnen.

Um diesem Uebelstande, so weit es ohne Gefährdung der Ansprüche des Zollgefälles geschehen kann, für die Zukunft zu begegnen, findet man mit Beziehung auf den Erlaß vom 14. October 1837 Nr. 33217 zu verordnen, daß, wenn der Umstand, es sei das Vieh, welches über die Zoll-Linie (oder Zwischenzoll-Linie zurückgebracht wird, ohne Verschulden des Eigenthümers entwendet und ausgeführt worden, oder dasselbe habe sich über die Gränze verlaufen, in der Reiseurkunde der Parthei unter Beifügung der näheren Bezeichnung dieses Viehes nach Gattung, Stückzahl, Farbe u. s. w. von der die Reiseurkunde ausstellenden Behörde, oder von dem der Parthei vorgesetzten Dominium angemerkt wurde, und wenn zugleich das Dominium auf dieser Reiseurkunde, oder mittelst eines besonderen Scheines erklärt, daß es für die entfallende Zollgebühr, wenn deren Nachsicht über sein Einschreiten nicht bewilliget werden sollte, die Haftung übernimmt, statt einer Eingangs-Zollbollete eine Losungsbollete ausgestellt, und auf derselben angesetzt werde, daß, wenn nicht längstens binnen drei Monaten die Nachsicht der Eingangs-Zollgebühr erwirkt werden sollte, deren Eintreibung eingeleitet werden wird.

Zu diesem Behufe hat das Zollamt die von dem Dominium ausgestellte Bürgschafts-Urkunde, oder, wenn die Haftung auf dem Paße oder Reise-Certificate ausgedrückt worden ist, diese Urkunde zur Sicherheit des Gefälles zurückzubehalten, und aufzubewahren.

Die fragliche Haftungserklärung ist im Sinne des mit hierortigem Erlaße vom 8. December 1844 Z 33708 bekannt gemachten hohen Hofkammer-Decretes vom 20. October 1844 Z. 49729 stämpelfrei.

In der Losungsbollete ist der Umstand, es sei das eingebrachte Vieh, dessen Merkmale anzuführen sind, angeblich gestohlen worden, oder es habe sich verlaufen, ausdrücklich zu bemerken, und der Name des Eigenthümers beizufügen.

Verordnung der k. k. Cameral-Gefällen-Verwaltung vom 23. October 1846, Zahl 27420 an sämmtliche k. k. Cameral-Bezirks-Verwaltungen und ausübende Aemter.

Gubernial-Verordnung vom 23. November 1846, Gubernial-Zahl 69682, an sämmtliche k. k. Kreisämter zur Kundmachung.

biegło, przez co tutejszy poddany częstokroć bywa przymuszony dla zapłacenia cła pożyczyć przypadającą kwotę na lichwę w miejscu obcém, dając w zastaw najpotrzebniejsze z siebie odzienie.

Aby téj niedogodności na przyszłość zapobiédz, o ile to bez narażenia dochodów cłowych na uszczerbek być może, uznaje się za stosowną, odwołując się do rozporządzenia z d. 14. Października 1837 do l. 33217, rozporządzić, ażeby w razie, gdy okoliczność, że bydło, które na powrót przeprowadzają przez liniję cłową (albo linije cłową międzykrajową) bez winy właściciela skradziono i wyprowadzono, albo że za granicę zaszło, władza wydająca dokument podróżny, albo dominijum strony, wyszczególniając dokładnie w dokumencie podróżnym strony znaki tego bydła podług gatunku liczby sztuk, maści itp. była wymienioną, i jeżeli dominijum oraz na tymże dokumencie podróżnym albo osobnym rewersem oświadcza, że za przypadające cło ręczy, jeżeliby go na jego podanie nie upuszczono, zamiast bolety cłowéj na wprowadzenie wydawano boletę na los i na niéj zamieszczano dopisek, że, gdyby najdłużéj w ciągu trzech miesięcy nie uzyskano upuszczenia cła wchodowego, probranie onego nakazane będzie.

W tym celu zatrzyma albo przechowa Urząd cłowy dla bezpieczeństwa skarbu rewers dominikalny rękojemny, albo jeżeli zaręczenie dano na dokumencie podróżnym, tenże dokument.

Będące w mowie zaręczenie nie podpada stęplowi w myśl ogłoszonego rozporządzeniem Administracyi dochodów skarbowych z dnia 8. Grudnia 1844, do l. 33708 dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 20. Października 1844, do l. 49729.

W bolecie na los wydanéj, należy wyraźnie przytoczyć okoliczność, że przyprowadzone bydło, którego znamiona opisać potrzeba, miało być skradzione, albo miało zabiedz, i dołączyć nazwisko właściciela.

Rozporządzenie c. k. Administracyi dochodów skarbowych z d. 23. Października 1846, do l. 27420 do wszystkich Administracyj powiatowych i urzędów wykonywujących.

Rozporządzenie gub. z dnia 23. Listopada 1846, do l. gub. 69682, do wszystkich c. k. Urzędów obwodowych dla ogłoszenia.

127.

Daß auch die uneingekauften unterthänigen Gründe als Nutzungs-Eigenthum ihrer dermaligen rechtmäßigen Besitzer anerkannt werden.

Um auch bei den noch uneingekauften Gründen die Verhältnisse zwischen Herrschaften und Unterthanen auf eine der Wohlfahrt des Landes förderliche, den bisherigen Besitzstand und die beiderseitigen Interessen gleichmäßig berücksichtigende Weise zu regeln, sind diese Gründe zufolge allerhöchster Entschließung vom 12. November dieses Jahrs gleich den andern unterthänigen Grundstücken als das volle Nutzungs-Eigenthum ihrer dermaligen rechtmäßigen Besitzer, welche hiefür alle aus diesem Rechtsverhältnisse gesetzlich entspringenden Rechte und Pflichten zu übernehmen haben, anzusehen, daher es von den in den Patenten vom 26. Juli 1784 und dem Kreisschreiben vom 26. Mai 1789 enthaltenen Bestimmungen, daß solchen Unterthanen das Recht nicht zustehe, mit ihren Gründen bei Lebszeiten und von Todeswegen zu schalten, und sie nicht befugt seien, ohne Bewilligung der Obrigkeit Schulden über fünf Gulden zu contrahiren, — für die Zukunft abzukommen hat, und den Unterthanen die freie Verfügung über ihr Besitzthum, jedoch mit dem ausdrücklichen Vorbehalte eingeräumt wird, daß sie dasselbe nicht über zwei Drittel seines Werthes mit Schulden belasten dürfen.

Auch die in dem Patente vom 5. April 1782 ausgedrückte Verpflichtung der uneingekauften Unterthanen, ehe sie ihre Güter verlassen, den Obrigkeiten taugliche Wirthe zu stellen, hat künftig nur in der dem §. 1140 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches entsprechende Weise Anwendung zu finden.

Dagegen werden die Grundherrschaften als Ober-Eigenthümer der bisherigen gesetzlichen Verpflichtung, ihre Unterthanen in Nothfällen mit Brot und Saatkorn zu unterstützen, enthoben, welche Enthebung jedoch erst drei Jahre nach Einführung der Grundbücher über den unterthänigen Besitzstand in Wirksamkeit zu treten hat.

Ueber die Einrichtung und Führung der Grundbücher in Galizien werden die weiteren Bestimmungen demnächst nachfolgen.

Diese allerhöchsten Bestimmungen finden jedoch auf die Bukowina keine Anwendung.

127.

I niezakupne grunta poddańcze uznane są jako własność użytków dla teraźniejszych prawnych posiadaczy tychże.

Aby także w gruntach jeszcze niezakupnych urządzić stosunki między państwami i poddanymi w sposób pomyślność kraju popierający, dotychczasowy stan posiadłości i obustronny w tém interes równie uwzględniający, grunta takie w skutek najwyższéj uchwały z d. 12. Listopada r. b. za równo z drugiémi poddańczémi gruntami jako zupełna własność użytków dla teraźniejszych prawnych posiadaczy tychże uważane być mają, którzy za to wszystkie z tych stosónków prawnych podług przepisów wynikające prawa i obowiązki na siebie przyjąć winni; a zatém i przepisy w Patentach z d. 26. Lipca 1784 i w okólniku z d. 26. Maja 1789 zawarte: jako takim poddanym nie służy prawo, gruntami swojemi za życia i na przypadek śmierci zarządzać, i że nie wolno im bez pozwolenia Zwierzchności zaciągać długów pięć złr. przenoszących— na przyszłość ustać mają, i dozwala się poddanym wolne zarządzanie posiadłością swoją z tém jednak wyraźném zastrzeżeniem, iż nie wolno im przecie posiadłości swojéj większemi długami obciążać, jak na dwie trzecie części wartości.

I ten także obowiązek poddanych z gruntów niezakupnych, wyrażony w Patencie z d. 5. Kwietnia 1782, iż przódy, nim grunta swe opuszczą, Zwierzchnościom zdatnych gospodarzy stawić powinni, tylko w sposobie, odpowiadającym §fowi 1140 powszechnéj Ustawy cywilnéj, na przyszłość uskuteczniony być ma.

Za to nawzajem uwolnione zostają państwa (dominija) jako główni właściciele od dotychczasowéj prawnie trwającéj powinności: poddanym swoim w potrzebie dawać zapomogę w chlebie i nasieniu; to jednak uwolnienie dopiéro we trzy lata po zaprowadzeniu ksiąg gruntowych co do stanu posiadłości poddańczych wchodzi w wykonanie.

Dalsze przepisy o urządzeniu i prowadzeniu ksiąg gruntowych w Galicyi niebawem nastąpią.

Te najwyższe postanowienia jednakże nie odnoszą się do Bukowiny.

Welche allergnädigste Anordnungen in Folge hohen Auftrags des außerordentlich bevollmächtigten Herrn Hofcommissärs Rudolph Grafen Stadion vom 25. November dieses Jahrs, Zahl 609 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht werden.

Guberuial=Kundmachung vom 25. November 1846 Gubernial=Zahl 71881.

128.

Wegen Regulirung der Roboth und anderen unterthänigen Leistungen.

Schon mit dem allerhöchsten Patente vom 16. Juni 1786 wurde die Nothwendigkeit erkannt, die unterthänigen Schuldigkeiten nach den Besitzungen auszumessen, und die Vornahme dieser Ausmessung sich vorbehalten.

Seine Majestät haben nunmehr mit allerhöchster Entschließung vom 12. November d. J. unter Anwendung dieses in dem Patente vom 16. Juni 1786 ausgesprochenen Vorbehaltes, und in schlüßlicher Vollziehung der mit dem allerhöchsten Patente vom 13. April d. J. allergnädigst zugesicherten Anordnungen die unverweilte Regulirung der Roboth unzuordnen, und hiebei nachstehende Grundsätze festzusetzen geruhet:

1. Die Hälfte des Ertrages der gesammten unterthänigen Besitzungen, so wie er durch den provisorischen Kataster ermittelt ist, hat nach Abschlag des Cultursaufwandes als Maßstab der an die Grundherrschaften zu entrichtenden Leistungen zu gelten, daher der nach Abzug des katastralmäßigen Werthes der Kleingaben, welche unverändert zu bleiben haben, noch übrige Rest jener Hälfte als Roboth zu veranschlagen, und so auf den Rusticalgrundbesitz nach dem gegenwärtigen Steuergulden zu vertheilen, und nach Classen den einzelnen Grundbesitzern vorzuschreibei sein wird.

Nach diesen Grundsätzen wurde die gesammte Roboth-Schuldigkeit ausgemittelt, und dieselbe nach dem Steuergulden vertheit, auch wurden die Classen, nach welchen diese Schuldigkeit den einzelnen unterthänigen Grundbesitzern vorzuschreiben sein wird, festgesetzt, welche demnach in der Anlage zur allgemeinen Kentniß gebracht werden.

2. Auf die patentmäßige Häusler- und Inmannsfrohne hat sich die Robothregulirung nicht zu erstrecken, auch sind die unter dem Namen „Kleingaben" bekannten sonstigen Abgaben der Unterthanen an die Grundherrschaften, zu welchen auch die an einigen Orten bestehende Gespunst-Schuldigkeit gehört, noch fortan zu entrichten.

Classen-Bestimmung

für die Hand-Roboth.

Classen	Von einem Grundbesitze, von welchem bezahlt wird — Grundsteuer nach dem Steuerfuße des Verwalt. Jahres 184$^{5}/_{6}$ über fl.	kr.	bis fl.	kr.	Wird geleistet jährlich Tage	Nähere Bezeichnung der in jede Cathegorie gehörigen Wirthe
I.	—	—	bis 1	20 $^{9}/_{15}$	26	In die für die Handroboth festgesetzten Classen sind alle jene Grundbesitzer zu reihen, welche bisher nur Hand- oder Fuß-Roboth geleistet haben, die von ihnen gezahlte Steuer möge noch so hoch steigen.
II.	über 1	20 $^{9}/_{15}$	» 2	14 $^{5}/_{15}$	52	
III.	» 2	14 $^{6}/_{15}$	» 3	8 $^{1}/_{15}$	78	
IV.	» 3	8 $^{1}/_{15}$	» 4	1 $^{12}/_{15}$	104	
V.	» 4	1 $^{12}/_{15}$	so weit immer		156	

für die Zug-Roboth

Classen	über fl.	kr.	bis fl.	kr.	Tage			
I.	über 3	8 $^{1}/_{15}$	bis 4	1 $^{12}/_{15}$	104 52	einspännige oder zweispännige	je nachdem bisher die Roboth ein- oder zweispännig geleistet wurde	In die Classen der Zugroboth sind alle jene Grundbesitzer einzureihen, welche bisher Zugroboth geleistet und mehr als 3 fl. 8 $^{1}/_{15}$ kr. Steuer gezahlt haben.
II.	» 4	1 $^{12}/_{15}$	» 6	43	156 78	einspännige oder zweispännige	detto	
III.	» 6	43	» 7	36 $^{11}/_{15}$	104 83	zweispänn. oder dreispännige	je nachdem bisher die Roboth zwei- oder dreispännig geleistet wurde	
IV.	» 7	36 $^{11}/_{15}$	» 12	18 $^{13}/_{15}$	156 132	zweispänn. oder dreispännige	detto	
V.	» 12	18 $^{13}/_{15}$	» 14	33 $^{2}/_{15}$	156 104	dreispänn. oder vierspännige	je nachdem die Roboth bisher drei- oder vierspännig geleistet wurde	
VI.	» 14	33 $^{2}/_{15}$	so weit immer		156	vierspännige Zugtage		

Oznaczenia klas

dla pańszczyzny pieszéj.

Klasy	Od pisiadłości gruntu, z króréj płaci się podatku gruntowego podług stopy podatkowéj z r. adm. 184$^{5}/_{6}$ nad ZłR.	kr.	do ZłR.	kr.	Odrabia rocznie dni	Dokładniejsze oznaczenie gospodarzy, do każdéj kategoryi należących
I.	—	—	do 1	20 $^{9}/_{15}$	26	Do tych, dla pańszczyzny pieszéj ustanowionych klas liczyć należy tych wszystkich posiadaczy gruntu, którzy dotąd tylko pańszczyznę pieszą czyli ręczną odrabiali, chociażby opłacany przez nich podatek, był jak bądź wielki.
II.	nad 1	20 $^{9}/_{15}$	» 2	14 $^{5}/_{15}$	52	
III.	» 2	14 $^{5}/_{15}$	» 3	8 $^{1}/_{15}$	78	
IV.	» 3	8 $^{1}/_{15}$	» 4	1 $^{12}/_{15}$	104	
V.	» 4	1 $^{12}/_{15}$	jak wiele bądź		156	

dla pańszczyzny ciągłéj.

Klasy	nad ZłR.	kr.	do ZłR.	kr.	dni			
I.	nad 3	8 $^{1}/_{15}$	do 4	1 $^{12}/_{15}$	104 52	jednozaprzężnych lub dwusprzężnych	w miarę, jak dotąd pańszczyznę odbywał podjedynką lub dwusprzężajem	Do klas pańszczyzny ciągłéj, liczy się tych wszystkich posiadaczy gruntu, którzy dotąd ciągło robili i więcéj jak 3 ZłR. 8 $^{1}/_{15}$ kr. podatku opłacali.
II.	» 4	1 $^{12}/_{15}$	» 6	43	156 78	pojedynką lub trojsprzężajem	detto	
III.	» 6	43	» 7	36 $^{11}/_{15}$	104 83	dwusprzężajem lub trojsprzężajem	w miarę, jak dotąd pańszczyznę odbywał dwojgiem lub trojgiem bydła	
IV.	» 7	36 $^{11}/_{15}$	» 12	18 $^{13}/_{15}$	156 132	dwusprzężajem lub trojsprzężajem	detto	
V.	» 12	18 $^{13}/_{15}$	» 14	33 $^{2}/_{15}$	156 104	trojgiem lub czworgiem bydła	w miarę, jak dotąd pańszczyznę odbywano, trojgiem lub czworgiem bydła	
VI.	» 14	33 $^{2}/_{15}$	jak wiele bądź		156	dni ciągłych czworobydlnych.		

Którato najłaskawsze rozporządzenie w skutek wysokiego polecenia przez nadzwyczajnie upełnomocnionego komisarza nadwornego Rudolfa Hrabiego Stadiona z d. 25. Listopada r. b. za l. 609 niniejszém do powszechnéj wiadomości podane zostają.

Obwieszczenie gub. z dnia 25. Listopada 1846 do l. gub. 71881.

128.

O regulacyi pańszczyzny i innych powinności poddańczych.

Już najwyższym Patentem z dnia 16. Czerwca 1786 uznano potrzebę wymierzenia powinności poddańczych podług posiadłości i zastrzeżono sobie uskutecznienie tego wymiaru.

Najjaśniejszy Pan teraz najwyższą uchwałą z dnia 12. Listopada t. r. w zastosowaniu wyrzeczonego w Patencie z dnia 16. Czerwca 1786 zastrzeżenia, i w ostateczném dopełnieniu zapewnionych najłaskawiéj najwyższym Patentem z d. 13. Kwietnia t. r. rozporządzeń, niezwłoczną regulacyję pańszczyzny nakazać i przytém następujące zasady ustanowić raczył:

1. Połowa dochodu ze wszystkich posiadłości poddańczych, przez kataster prowizoryczny wyprowadzonego, ma po odtrąceniu kosztów uprawy służyć za miarę powinności, państwom gruntowym odbywać się mających. Przeto pozostającą po odtrąceniu wyrachowanéj podług katastru wartości drobniejszych danin, które bez odmiany pozostać mają, resztę na pańszczyznę policzyć i tak na posiadłość włościańską gruntową podług teraźniejszéj stopy podatkowéj rozłożyć i podług klas każdemu posiadaczowi z osobna na powinność zapisać należy.

Podług tych zasad wyrachowano ogólną należność pańszczyźnianą i rozłożono podług stopy podatkowéj, ustanowiono też klasy, podług których ta należność pojedyńczym posiadaczom gruntów poddańczych na powinność zapisana być ma; które też w załączeniu ./. do powszechnéj wiadomości podane zostają.

2. Na zgodną z Patentem pańszczyznę chałupników i komorników regulacyja nie ma się rozciągać; toż samo znane pod nazwiskiem »drobniejszych danin« inne daniny poddanych dla państwa, do których także należy w niektórych miejscach powinność przędzenia, mają być i nadal oddawane.

Jedem einzelnen Unterthan, so wie ganzen Gemeinden bleibt die freie Wahl zwischen ihrer bisherigen, etwa geringeren und der nach der Bestimmung sub 1. neu regulirten Roboth-Schuldigkeit vorbehalten, sie haben jedoch diese Wahl innerhalb eines Jahres vom Zeitpuncte der erfolgten Regulirung an, dem Kreisamte oder dem exponirten Bezirks-Commissär anzuzeigen, widrigens angenommen würde, daß sie sich der neuen Schuldigkeit unterziehen.

4. Sobald dieser Termin verstrichen sein wird, wird bei jeder Gemeinde zur Anfertigung legaler, von beiden Theilen als richtig erkannter Roboth-Register, welche die Schuldigkeit jedes einzelnen Grundbesitzers individuell enthalten, und den Gemeinden werden hinausgegeben werden, geschritten; über deren Form und Inhalt werden die näheren Bestimmungen nachfolgen.

5. Mit Aufhebung der bezüglichen Bestimmung des §. 10 im Roboth-Patente vom 16. Juni 1786 ist es den Grundherrschaften wie den Unterthanen zu verlangen gestattet, daß die künftige Roboth-Schuldigkeit nicht nach der gesetzlichen Stundenzahl, sondern nach einem in Gattung und Maße, bestimmten Tagwerke geleistet werde.

Hiebei ist folgendes Verfahren zu beobachten:

a) Beiden Theilen ist eine Frist vom sechs Monaten vom Zeitpuncte der erfolgten definitiven Feststellung der Roboth-Schuldigkeit an zugestanden, sich über die in dieser Art zu leistenden Arbeiten, so wie über das für dieselben festzusetzende Maß im Wege des Vergleiches zu vereinigen.

Bei einem solchen Vergleiche wird die Grundherrschaft selbst oder deren gehörig Bevollmächtigter, von Seite der Unterthanen aber, und zwar für jede der robothpflichtigen Classen der Gemeinde, auch ein Bevollmächtigter einzuschreiten haben, welcher von der Mehrzahl der in die Casse gehörigen Wirthe gewählt sein muß.

Ueber den auf diese Art zu Stande gekommenen Vergleich muß eine schriftliche Urkunde in drei Parien in gesetzlicher Form ausgefertiget, und dem Kreisamte, beziehungsweise dem exponirten Bezirks-Commissär überreicht werden, worauf nach vorläufig geschöpfter Ueberzeugung über die Statt gefundene Willens-Einigung, über die klare und deutliche Fassung des Vertrages und dessen, daß derselbe nichts Gesetzwidriges, oder für den Unterthan geradezu Verderbliches enthalte, diesen Vertrag zu bestätigen, und jeder Parthei ein Exemplar mit der Weisung zu dessen genauen Befolgung einzuhändigen ist. Gegen

3. Każdemu poddanemu z osobna, równie jak całym gminom pozostaje zastrzeżonym wolny wybór między ich dotychczasową, może mniejszą, a powinnością pańszczyźnianą, podług postanowień pod 1. na nowo uregulowaną; powińni oni jednakże ten wybór w ciągu roku po przeprowadzeniu regulacyi Urzędowi cyrkularnemu albo eksponowanemu Komisarzowi powiatowemu oznajmić, inaczéj przypuszczanoby, że się poddają nowéj powinności.

4. Skoro ten termin upłynie, przystąpi się w każdéj gminie do ułożenia legalnych, przez obiedwie strony za dokładne uznanych rejestrów pańszczyzny, które będą zawiérać powinności każdego posiadacza gruntu z osobna i gminom wydane zostaną; o ich formie i treści wyjdą poźniéj bliższe postanowienia.

5. Uchylając odnoszące się do tego postanowienia §f. 10. Patentu o pańszczyźnie z dnia 16. Czerwca 1786, pozwala się tak państwom jako też i poddanym żądać, ażeby ustanowiona na przyszłość powinność pańszczyźniana nie na godziny, prawem wymierzone, lecz na zamiar dzienny, co do jakości i ilości oznaczony (na zakład) odbywała się.

Przytém należy się następującego trzymać postępowania:

a) Obudwom stronom daje się czas sześciumiesięczny od ostatecznego ustanowienia powinności pańszczyźnianéj do porozumienia się przez ugodę tak co do robót, w ten sposób odbywać się mających, jako też co do miary dla tychże robót ustanowić się mającéj.

Przy takiéj ugodzie działać będzie pan (państwo gruntu) sam albo też jego należycie umocowany, ze strony zaś poddanych i to za każdą do robienia pańszczyzny obowiązaną klasę gminy także pełnomocnik, którego obierze większość należących do téj klasy gospodarzów.

Zrobiona tym sposobem ugoda ma być pisemnie w trzech jednakowo brzmiących egzemplarzach wygotowana i Urzędowi cyrkularnemu a odnośnie eksponowanemu Komisarzowi powiatowemu podana, poczém, przekonawszy się wprzód o zaszłém porozumieniu się, o jasnym i wyraźnym układzie umowy, niemniéj, że ta nie zawiéra nic w sobie prawu przeciwnego, albo dla poddanego wyraźnie szkodliwego, taż umowa zatwierdzoną i każdéj stronie jeden egzemplarz z poleceniem ścisłego jéj dopełnienia doręczony być ma. Przeciwko

die verweigerte Bestätigung steht der Recurs im gesetzlichen Instanzenzuge frei.

b) Sollte in der Frist von sechs Monaten kein Vergleich zu Stande kommen, so sind, im Falle auch nur einer der beiden Theile die gemessene Arbeit entsprechen sollte, die Arbeiten, welche in dieser Art zu leisten sein werden, und das hiefür geltende Maß, durch eine unpartheiische Commission festzusetzen.

Diese hat unter der Leitung eines kreisämtlichen Commissärs, aus vier sachkundigen Schiedsrichtern zu bestehen, von denen zwei die Grundherrschaft, zwei aber die betreffende Classe der robothpflichtigen Wirthe durch Stimmenmehrheit zu wählen hat.

c) Wenn von Seite der Herrschaft oder der Unterthanen in der ihnen zu setzenden Frist kein Schiedsrichter gewählt worden wäre, so ist derselbe von dem Kreisamte oder dem exponirten Kreis-Commissär aufzustellen.

d) Diese Commission hat sich von Allem, was zum Behufe ihres Ausspruches nothwendig ist, genau zu unterrichten, allenfalls unter der Aufsicht und Leitung des kreisämtlichen Commissärs Proben auzustellen, und dann auch unter Berücksichtigung der anderwärts Statt gefundenen Maßbestimmungen ihre Meinung zu Protokoll zu geben, wornach die durch Stimmenmehrheit, oder bei gleich getheilten Stimmen nach dem Befunde des leitenden Kreis-Commissärs zu Stande gekommene Arbeits- und Maßbestimmung in Form einer Entscheidung den Partheien hinauszugeben ist.

e) Den Partheien, welche durch die Bestätigung des Vergleichs oder durch die in Ermanglung desselben getroffene sogleich in Wirksamkeit zu setzende Bestimmung sich beschwert erachten, ist gestattet, jedoch nicht früher als nach einem Jahre, und nicht später als innerhalb drei Jahren, vom Tage der zugestellten Maßbestimmung an gerechnet, eine Reclamations-Beschwerde bei dem Kreisamte zu überreichen, welches über dieselbe die ordentliche und dem Gegenstande angemessene Verhandlung einleiten, und über die Grundhältigkeit der Beschwerde entscheiden wird, gegen welche Entscheidung der weitere Recurs offen steht.

6. Die Ausführung der Roboth-Regulirung und aller darauf Bezug nehmenden Maßregeln liegt, unter Aufsicht des galizischen Landesguberniums, den Kreisämtern und ihren Bezirks-Commissären ob, welche hiezu mit den erforderlichen sachgemäßen Instructionen werden versehen werden.

odmówionemu zatwierdzeniu rekurs w prawnéj drodze instancyi wolnym pozostaje.

b) Gdyby w ciągu sześciu miesięcy ugoda do skutku nie przyszła, to w razie, choćby tylko jedna z obudwu stron domagala się roboty wymiarowéj (zakładnéj), roboty w ten sposób odbywać się mające, i miarę tychże komisyja bezstronna ustanowić powinna.

Ta komisyja pod kierunkiem Komisarza cyrkułowego, składać się będzie z cztérech, rzeczy świadomych rozjemców, z których dwóch państwo, a dwóch właściwa klasa gospodarzy, do robienia pańszczyzny obowiązanych, większością głosów obierze.

c) Gdyby albo ze strony państwa, albo też poddanych w wyznaczyć im się mającym terminie rozjemca obranym nie był, natenczas wyznaczy go Urząd cyrkularny albo eksponowany Komisarz cyrkularny.

d) Ta komisyja powinna się uprzednio o wszystkiém, co do wydania wyroku jest potrzebne, dokładnie dowiedzieć, na wypadek, pod dozorem i kierunkiem Komisarza cyrkularnego robić próby, a potem, mając też wzgląd na zaszłe już gdzieindziéj ustanowienie miary, dać swoje zdanie do protokółu, zaczém wynikające z większości głosów, albo w razie podzielonych równo głosów z uznania kierującego komisyją Komisarza cyrkularnego ustanowienie roboty i miary tejże ma być stronom w formie wyroku wydane.

e) Stronom, sądzącym się być skrzywdzonémi zatwierdzeniem, albo też w braku tegoż uznaném i zaraz w wykonanie wejść mającém postanowieniem, wolno, jednakże nie piérwéj jak w rok i nie póżniéj jak w ciągu trzech lat od dnia doręczenia sobie ustanowienia miary rachując, podać skargę reklamacyjną do Urzędu cyrkularnego, któren względem tego rozpocznie porządną i stosowną do przedmiotu rozprawę i zadecydnje o słuszności skargi, przeciwko któréjto decyzyi wolno wyżéj rekurować.

6. Uskutecznienie regulacyi pańszczyzny i wszelkich na nią ściągających się środków będzie, pod dozorem Rządu krajowego galicyjskiego, rzeczą Urzędów cyrkularnych i ich Komisarzy powiatowych, które też odbiorą w tym celu potrzebne, stosowne do rzeczy instrukcyje.

7. Diese allerhöchsten Anordnungen finden auf die Bukowina keine Anwendung.

In Folge hohen Auftrags des außerordentlich bevollmächtigten Herrn Hof-Commissärs Rudolph Grafen Stadion vom 25. November d. J., Zahl 609, werden diese allergnädigsten Anordnungen hiemit allgemein, insbesondere den Grundherrschaften und den unterthänigen Grundbesitzern, Letzteren noch überdieß mit dem Beisatze kundgemacht, daß man von ihnen erwarte, daß sie diese ihnen von Seiner Majestät zugewiesene Wohlthat dankbar anerkennen, und die ihnen hiernach obliegenden Schuldigkeiten pünctlich und willig erfüllen werden, daß sie namentlich bis zu dem Zeitpuncte, wo die neuen Schuldigkeiten derselben in der einen oder anderen Art definitiv festgestellt, denselben zur Entrichtung vorgeschrieben, und ihnen hierüber die Roboto-Register eingehändigt sein werden, ihre bisherigen Schuldigkeiten ihrer Grundherrschaft fortan unweigerlich leisten müssen, und daß, wie auch einerseits die k. k. Behörden darüber wachen werden, daß von denselben keine ungebührliche Leistung gefordert werden wird, andererseits gegen jene Unterthanen, die ihren gesetzlichen Verpflichtungen nicht genau nachkommen, und sich demnach gegen den allerhöchsten Befehl Seiner Majestät widerspänstig zeigen, mit der ganzen Strenge der Gesetze vorgegangen werden müßte.

Gubernial-Kundmachung vom 25. November 1846 Gubernial-Zahl 71881.

7. Te najwyższe rozporządzenia nie tyczą się Bukowiny.

Stosownie do wysokiego polecenia nadzwyczajnego pełnomocnego Komisarza nadwornego, Rudolfa hrabiego Stadiona, z dnia 25. Listopada t. r. do liczby 609, podaje się te najwyższe rozporządzenia niniejszém do powszechnéj wiadomości, osobliwie państw i posiadaczy gruntów poddańczych, a tych ostatnich oprócz tego jeszcze z tą uwagą, że się Rząd krajowy spodziewa po nich, iż to przeznaczone dla nich przez Najjaśniejszego Pana dobrodziejstwo z wdzięcznością uznawać i przypadające według tego na nich powinności punktualnie i chętnie wypełniać będą, że mianowicie aż do czasu, w którym nowe ich powinności w ten lub ów sposób ostatecznie ustanowione, do odrabiania im zapisane i na to rejestra pańszczyzny wydane im będą, swoje dotychczasowe powinności swym państwom bez oporu odrabiać muszą, i że, jakkolwiek z jednéj strony c. k. Władze nad tém będą czuwały, ażeby od nich nie wymagano nienależących się powinności, z drugiéj strony przeciwko poddanym, niedopełniającym ściśle swoich prawnych powinności, a tém samém okazującym się krnąbrnymi przeciwko najwyższemu rozkazowi Najjaśniejszego Pana, musianoby sobie postąpić z całą praw surowością.

Obwieszczenie gub. z d. 25. Listopada 1846 do l. gub. 71881.

129.

Wegen Festsetzung eines neuen Normal-Zeitpunctes zur Bestimmung der gesetzlichen Eigenschaft der Grundstücke in Galizien.

Als Normal-Zeitpunct zur Bestimmung der gesetzlichen Eigenschaft der Grundstücke in Galizien hat zufolge allerhöchster Entschließung vom 12. November dieses Jahrs nicht mehr das Jahr 1786, sondern das Jahr 1820 in der Art zu gelten, daß jene Grundstücke, die damals im Besitze der Unterthanen waren, und als solche in den Catastral-Operaten erscheinen, als Rustical, die aber in den Händen der Obrigkeit waren, als Dominical anzusehen sind; wobei jedoch bei Besitz- und Eigenthums-Streitigkeiten, die im Rechtswege zu liefernde Nachweisung allfälliger specieller Rechtsverhältnisse nicht ausgeschlossen ist.

Diese allerhöchste Bestimmung findet jedoch auf die Bukowina keine Anwendung.

Was in Folge hohen Auftrags des außerordentlich bevollmächtigten Herrn Hofcommissärs Rudolph Grafen Stadion vom 25. November dieses Jahrs, Zahl 609 hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Gubernial-Kundmachung vom 25. November 1846 Gubernial-Zahl 7188 1

130.

Bestimmung über den Ankauf der Staatschuldverschreibungen für politische, städtische und ständische Fonde, Körperschaften, Stiftungen und öffentliche Anstalten.

Mit Bezug auf den hierortigen Erlaß vom 17. October 1842, Z. 62774 wird den k. k. Kreisämtern die mit dem Erlaße vom 27. August l. J, Z. 28937-2830 gemachte Eröffnung der k k. vereinigten Hofkanzlei mitgetheilt, daß im Einvernehmen mit dem k. k. Hofkammer - Präsidium die Bestimmung getroffen worden ist, für sämmtliche vom Staate dotirte politische Fonde wie auch für die nicht dotirten politischen, dann ständischen und städtischen Fonde, Körperschaften und Stiftungen, und für jene öffentlichen Anstalten, deren Vermögen unter der Verwaltung der öffentlichen Behörden steht, von nun angefangen, so lange die gegenwärtigen Cursverhältnisse bestehen, und bis dießfalls eine andere Anordnung getroffen wird, mit ihren Stammgeldern

129.

Ustanowienie nowego czasu normalnego dla prawnego oznaczenia właściwości gruntów w Galicyi.

Jako czas normalny dla oznaczenia prawnéj właściwości gruntów w Galicyi, służyć ma w skutek najwyższéj uchwały z d. 12. Listopada r. b, już nie rok 1786, ale 1820 w tym sposobie, iż owe grunta, które podówczas były w posiadaniu poddanych, i jako takie w operatach katastralnych wytknięte są, uważane być mają, jako rustykalne, które zaś w rękach Zwierzchności znajdowały się, jako grunta dominikalne; przyczém jednak w sporach o posiadanie i własność udowodnienie w drodze prawa wszelakich może poszczególnych stosunków prawnych nie jest wyłączone.

To najwyższe postanowienie nie odnosi się jednak do Bukowiny.

Co w skutek wysokiego rozporządzenia nadzwyczajnego upełnomocnionego Komisarza nadwornego, Rudolfa hrabiego Stadion z d. 25. Listopada r. b. za l. 609, niniejszém do powszechnéj wiadomości podaném zostaje.

Obwieszczenie gub. z dnia 25. Listopada 1846. pod l. gub. 71881.

130.

Postanowienia względem zakupywania zapisów długu stanu dla funduszów politycznych, miejskich i stanowych, dla korporacyj, fundacyj i zakładów publicznych.

Odnosząc się do rozporządzenia gubernijalnego z d. 17. Października 1842, do l. 62774, udziela się c. k. Urzędom obwodowym oznajmienia c. k. połączonéj Kancelaryi nadwornéj, uczynionego rozporządzeniem z dnia 27. Sierpnia r. b., do l. 28937-2830, że w porozumieniu z prezydyjum c. k. Kamery nadwornéj postanowiono zakupywać odtąd ich kapitałami majątkowemi dla wszystkich od rządu uposażonych, równie jak i dla nieuposażonych funduszów politycznych, stanowych i miejskich, korporacyj i fundacyj i dla owych zakładów publicznych, których majątek pod zarządem władz publicznych stoi, tak długo, jak długo teraźniejsze stosunki kursu potrwają, i dopóki innego w tym względzie nie wyda się rozporzą-

statt nach der obigen Vorschrift 5 0/0 künftig 4 0/0 in Conv. Münze verzinsliche Staatsschuldverschreibungen auch über pari einzulösen.

Zugleich wurde von der genannten hohen Hofbehörde bemerkt, daß von dieser Bestimmung, wie bei den früheren dießfälligen Vorschriften, die Privat-Patronatskirchen, dann jene Klöster, Privatstiftungen und Corporationen ausgenommen sind, welchen die freie Vermögensverwaltung zusteht, und welchen daher auch die freie Disposition mit den Stammgeldern unter Beobachtung der bestehenden allgemeinen Normen vorbehalten bleibt.

Gubernial-Verordnung vom 28. November 1846, Gubernial-Zahl 65702.

131.

Daß die neue Medicamenten-Ordinations-Norm auch für die kranke Militär-Mannschaft, deren Heilungskosten der Staatsschatz zu tragen hat, anzuwenden sei.

Zu Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 9. November d. J., Z. 37068 2150 erhalten die k. k. Kreisämter den Auftrag, allen denselben unterstehenden Sanitäts-Individuen zu bedeuten, daß sie sich bei der Ordination oder Bereitung der Arzeneien für die kranke oder marode Militär-Mannschaft in allen Fällen, wo der Staatsschatz hiefür die Kosten zu tragen hat, an die mit hohem Hofkanzlei-Decrete vom 24. März d. J, Z. 6064 herabgelangte mit Gubernial-Erlaße vom 8. April d. J., Z. 20080 kundgegebene neue Ordinations-Norm genau zu halten haben.

Gubernial-Verordnung vom 30. November 1846 Gubernial-Zahl 68951.

132.

Patent über die Wiedervereinigung des Freigebietes Krakau mit dem österreichischen Kaiserreiche.

Wir Ferdinand der Erste, von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich; König von Hungarn und Böhmen, dieses Namens der Fünfte; König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien, Lodomerien und Illirien, Erzherzog von Oesterreich; Herzog von Lothringen, Salzburg; Steiermark, Kärnthen, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol 2c. 2c.

Nachdem durch den Wiener Frieden vom 14. October 1809 die Stadt Krakau nebst dem angränzenden Gebiete von Unserem

dzenia, zamiast według powyższego przepisu 5cioprocentowych na przyszłość po 4 od sta w mon. konw. przynoszące zapisy długu stanu nawet wyżéj wartości imiennéj.

Wymieniona wysoka władza nadworna zrobiła zarazem uwagę, że z pod tego postanowienia, podobnie jak z pod dawniejszych w tymże przedmiocie przepisów wyjęte są kościoły, pod patronatem prywatnym zostające, tudzież klasztory, fundacyje prywatne i korporacyje, mające prawo zawiadywania dowolnie swoim majątkiem, a którym przeto wolne zarządzanie kapitałem pod warunkiem przestrzegania powszechnych przepisów zastrzega się.

Rozporządzenie gub. z d. 28. Listopada 1846 do l. gub. 65702.

131.

Nowy przepis o ordynowaniu lekarstw tyczy się także chorych wojskowych, których koszta leczenia ponosi skarb państwa.

W skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 9go Listopada t. r. do l. 37068-2150 nakazuje się c. k. Urzędom cyrkularnym oznajmić wszystkim swoim podwładnym lekarzom, że ordynując lub robiąc lekarstwa dla chorych lub osłabłych żołniérzów, we wszystkich przypadkach, w których skarb państwa ponosi koszta onych, mają się ściśle trzymać nowego przepisu o ordynowaniu lekarstw, wydanego dekretem Kancelaryi nadwornéj z d. 24 Marca t. r. do l. 6064 a ogłoszonego rozporządzeniem gubernijalném z d. 8. Kwietnia r. b. do l. 20080.

Rozporządzenie gub. z dnia 30. Listopada 1846 pod l. gub. 68951.

132.

Patent o wcieleniu wolnego okręgu krakowskiego do Cesarstwa Austryjackiego.

My Ferdynand Piérwszy, z Bożéy Łaski Cesarz Austryi, Król Węgierski i Czeski, tego imienia Piąty; Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Iliryi; Arcyksiążę Austryjacki; Książę Lotaryngii, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Karniolii, Wyższego i Niższego Szlązka; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia Habsburgski i Tyrolski etc. etc.

Gdy miasto Kraków z ogranicznym okręgiem przez traktat pokoju, zawarty w Wiédniu dnia 14. Października roku 1809

Reiche losgerissen und zu dem damaligen Herzogthume Warschau geschlagen, in Folge der Kriegsereignisse des Jahres 1812 aber von den kaiserlich russischen Truppen erobert war, hat Unser in Gott ruhender Herr Vater, Weiland Kaiser Franz I. mit den verbündeten Höfen von Preußen und Rußland durch den Vertrag vom 3. Mai, (21. April 1815) dahin vereinigt: daß Krakau mit dem ihm zugewiesenen Gebiete in Zukunft eine, unter den Schutz dieser drei Mächte gestellte, freie und unabhängige Stadt sein soll. Ausdrückliche Bedingung und nothwendige Voraussetzung dieser Anordnung war jedoch sowohl die strenge Neutralität der besagten freien Stadt, wie die ihr auferlegte Verpflichtung, keinerlei Flüchtlingen, welche Unterthanen der drei Schutzmächte wären, Zuflucht und Aufenthalt zu gewähren, sondern selbige sofort an die zuständigen Behörden auszuliefern.

Eine betrübende Erfahrung von sechzehn Jahren hat aber gezeigt, daß Krakau diese Bedingungen seiner unabhängigen Existenz nicht erfüllt, sondern seit dem Jahre 1830 unausgesetzt zum Herde feindseliger Umtriebe gegen die drei Schutzmächte gedient hat, bis es endlich im Februar dieses Jahres der Schauplatz gewaltthätiger und gefährlicher Auftritte wurde, wie je. Nachdem seine Regierung und rechtmäßige Verfassung aufgelöst, und das Schicksal der Stadt in die Hände einer Anzahl von Verschwornen gefallen war, die den Titel einer Revolutions-Regierung von Pohlen annahmen, und die Einwohner aller ehemals polnischen Landestheile gegen die bestehenden Regierungen zum Aufstande und zu den Waffen riefen, erfolgte vom Krakauer Gebiete aus ein Einfall einer bewaffneten Rotte in Unsere Staaten.

Krakau mußte auf's Neue von den Truppen der Schutzmächte besetzt und unter eine Unserer Militär-Behörden untergeordnete provisorische Regierung gestellt werden.

Durch diese Vorgänge in die Unmöglichkeit versetzt, die von den Feinden der Ruhe und Ordnung in Europa zerstörten Grundlagen der Freiheit und Unabhängigkeit von Krakau wieder herzustellen, und durchdrungen von der Verpflichtung, sowohl Unsere getreuen Unterthanen in Galizien, als den rechtlichen und ordnungsliebenden Theil der Bewohner von Krakau selbst, vor den Angriffen und Umtrieben eben jener Umwälzungs-Parthei sicher zu stellen, haben Wir, in Verbindung mit Seiner Majestät dem Könige von Preußen und Seiner Majestät dem Kaiser von Rußland, das künftige Schicksal Krakau's in ernstliche Erwägung gezogen. Zu diesem Ende haben Wir Bera-

od Naszego Państwa oderwane, i do ówczasowego Księztwa Warszawskiego przyłączone, jednak w skutek zdarzeń wojennych w roku 1812 przez cesarsko rossyjskie wojska zdobyte zostało; połączył się Nasz w Bogu spoczywający Pan Ojciec świętej pamięci, Cesarz Frańciszek I. z dworami sprzymierzonemi Prus i Rossyi, przez ugodę z dnia 3go Maja (21go Kwietnia) 1815 roku w ten sposób: że Kraków z przyłączonym okręgiem na przyszłość, jako wolne i niepodległe, pod protekcyją tychże trzech mocarstw zostające miasto uważane być ma. Wyraźnym jednakże warunkiem i koniecznie potrzebną supozycyją tego ustanowienia była nietylko ścisła neutralność rzeczonego wolnego miasta, lecz osobliwie ten na nie włożony obowiązek, ażeby żadnym zbiegom, którzyby poddanymi tych trzech opiekuńczych mocarstw byli, ani przytułku, ani schronienia nie pozwalało, ale ich natychmiast właściwym urzędom wydawało.

Nader smutne doświadczenie lat szesnastu wykazało, że Kraków tego warunku swego niepodległego istnienia niedopełnił, i owszem od 1830 roku był nieprzerwanie ogniskiem buntowniczych zabiegów przeciw trzem dworom opiekuńczym, aż nakoniec w Lutym bieżącego roku stał się widownią gwałtowniejszych i niebezpieczniejszych wydarzeń, jak kiedy. Skoro rząd i prawna konstytucyja Krakowa zniesione zostały, a los miasta w ręce kilku sprzysiężonych popadł, którzy sobie tytuł rządu rewolucyjnego Polski przywłaszczyli, i mieszkańców wszystkich części dawniejszych polskich krajów do powstania przeciw ich rządom i do broni wzywali, nastąpił z powiatu Krakowskiego napad zupełnie uzbrojonej roty na Nasz kraj.

Na nowo potrzeba było Kraków zająć przez wojska mocarstw opiekuńczych, i oddać go pod rząd prowizoryczny Naszym władzom wojskowym podległy.

Przez te wypadki w niemożności położeni, przez nieprzyjaciół spokoju i porządku w Europie zburzone podstawy wolności i niepodległości Krakowa znowu pobudować, a przejęci obowiązkiem zabezpieczenia nietylko Naszych wiernych poddanych w Galicyi, lecz także prawej i w porządku zamiłowanej części mieszkańców Krakowa od napadów i zabiegów tegoż stronnictwa burzycieli, wzięliśmy w połączeniu z Jego Król. Mością Królem Pruskim, i z Jego Ces. Mością Cesarzem Rossyjskim przyszły los miasta Krakowa pod ścisłą rozwagę. W tym celu nakazaliśmy narady z pełno-

thungen mit den Special-Bevollmächtigten der Höfe von Berlin und St. Petersburg pflegen lassen.

Das Ergebniß derselben ist eine zu Wien am 6. November dieses Jahres geschlossene Uebereinkunft, durch welche die drei Schutzmächte der Stadt Krakau die in Betreff derselben geschlossenen Verträge vom 3. Mai 1815 widerrufen und aufheben, wodurch gedachte Stadt nebst Gebiet, so wie dieselbe vor dem Wiener Frieden vom 14. October 1809 von Unserem in Gott ruhenden Herrn Vater und Vorfahren besessen worden ist, unter Unseren Scepter zurückkehrt.

In Folge dessen ergreifen Wir, wie hiermit geschieht, Besitz von der gedachten Stadt Krakau und ihrem bisherigen Gebiete vereinigen sie für ewige Zeiten mit Unserer Krone und erklären sie für einen unzertrennlichen Bestandtheil Unseres kaiserlichen Reiches, dem Wir sie hiermit einverleiben.

Wir ernennen den Hochwohlgebornen Grafen Moriz v. Deym, Unseren Kämmerer, wirklichen Gubernialrath und Stadthauptmann in Prag zu Unserem Hof-Commissär für diese Besitzergreifung, und fordern sämmtliche Bewohner der Stadt Krakau und ihres bisherigen Gebietes um ihres eigenen Wohles willen hierdurch ernstlich auf: diesem von Uns abgesendeten Hof-Commissär und rücksichtlich den von Uns als bestehend anerkannten oder neu einzusetzenden Behörden unweigerlichen Gehorsam, und den von Uns getroffenen und uoch zu treffenden Anordnungen pünctliche Folge zu leisten. Dafür versprechen Wir ihnen Aufrechthaltung und Schutz unserer heiligen Religion, unpartheiisches Recht und Gerechtigkeit, billige Vertheilung aller Staatslasten und kräftige Handhabung der öffentlichen Sicherheit. Denen, die sich Unserer Gnade durch ungesäumte Unterwerfung unter gegenwärtige Maßregel, die zu ihrem eigenen Besten dient, und durch Treue und Anhänglichkeit an Unser Haus würdig machen, werden Wir stets ein milder Landesfürst und gnädiger Kaiser sein, und Uns bestreben, sie nach besten Kräften der Wohlthaten theilhaft zu machen, welche die Vereinigung mit einer großen und mächtigen Monarchie den Bewohnern Krakau's zu gewähren im Stande ist.

So gegeben in Unserer Kaiserlichen Residenz zu Wien den 11. November im Eintausend achthundert und sechs und vierzigsten, Unserer Reiche im zwölften Jahre.

Ferdinand.

(L. S.)

Gubernial-Kundmachung vom 30. November 1846, Gubernial-Zahl 71603.

mocnikami specyjalnemi dworów Berlińskiego i Petersburskiego.

Skutkiem tych narad jest ugoda zawarta w Wiedniu na dniu 6. Listopada bieżącego roku, mocą któréj trzy opiekuńcze dwory traktaty, na dniu 3. Maja roku 1815 względem miasta Krakowa zawarte, odwołują i znoszą, przez co toż miasto ze swoim okręgiem tak, jak takowe przed pokojem Wiedeńskim z dnia 14. Października 1809 roku od Naszego w Bogu spoczywającego Pana Ojca i poprzednika posiadane było, znowu pod Nasze berło wraca.

W skutek tych postanowień, zajmujemy niniejszém miasto Kraków z jego dotychczasowym okręgiem w Nasze posiadanie, połączamy je na wieczne czasy z Naszą koroną, i deklarujemy je jako nierozdzielną część Naszego Cesarskiego państwa, do którego je niniejszém wcielamy.

Mianujemy Jaśnie Wielmożnego Hrabiego Maurycego Deym, Naszego Podkomorzego, rzeczywistego Radzcę Gubernijałnego i Starostę miasta Pragi Naszym Nadwornym Komisarzem do zajęcia tego posiadania, i wzywamy wszystkich mieszkańców miasta Krakowa i jego dotychczasowego okręgu, dla ich własnego dobra, aby Naszemu postanowionemu Nadwornemu Komisarzowi, a względnie teraźniejszym przez Nas uznanym, albo nowo zaprowadzić się mającym władzom niezłomne posłuszeństwo, a wszystkim przez Nas wydanym i jeszcze wydać się mającym rozporządzeniom najściślejszą uległość okazywali. Nawzajem przyrzekamy im utrzymanie i obronę naszéj Swiętéj Religii, bezstronne prawo i sprawiedliwość, słuszne rozdzielenie ciężarów krajowych, i silne zachowanie publicznego bezpieczeństwa. Dla tych, którzy przez niezwłoczne poddanie się pod teraźniejsze dla ich własnego dobra służące rozporządzenie, tudzież przez wierność i przychylność do Naszego domu, Naszéj łaski godnymi się staną, będziemy zawsze łagodnym Rządcą i łaskawym Cesarzem, oraz będziemy się starać podług Naszych najlepszych sił, ażeby ich uczynić uczestnikami tych dobrodziejstw, których połączenie z tak wielkiém i możném mocarstwem mieszkańcom miasta Krakowa udzielić jest w stanie.

Dań w Naszéj Cesarskiéj Rezydencyi w Wiédniu dnia jedenastego Listopada, roku tysiącznego ośmsetnego cztérdziestego szóstego, Naszego panowania dwunastego.

FERDYNAND.

(L. S.)

Obwieszczenie gub. z dnia 30. Listopada 1846, pod l. gub. 71603.

133.

Einführung außerordentlicher Vorlesungen über die Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung an der Commerzial-Abtheilung der Lemberger technischen Akademie.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 26. September d. J. allergnädigst zu gestatten geruhet, außerordentliche Vorlesungen über die Zoll- und Staats-Monopols-Ordnung an der Commerzial-Abtheilung der technischen Akademie in Lemberg einzuführen. Es werden wöchentlich 2 Vorlesungen über den gedachten Lehrgegenstand gehalten, und zu diesen Lehrvorträgen nebst den Schülern der technischen Akademie auch andere Personen, insbesondere Gewerbs- und Handelsleute und jene, welche sich dem Cameraldienste widmen, zugelassen werden.

Hievon werden die Kreisämter in Folge hohen Studien-Hofcommissions-Decrets vom 1. October 1846, Zahl 7073 und hohen Hofkammer-Decretes vom 20. October 1346, Zahl 8293 zur weiteren Veranlaßung in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 1. December 1846 Gubernial-Zahl 675 9.

134.

Dem Kanzlei-Personale der Kreisämter wird das Tragen der Campagne-Uniform gestattet.

Laut herabgelangten hohen Hofkanzlei-Decretes vom 12. November l. J, Z. 35737-2543 wurde die bisher den Concepts-Beamten der Kreisämter ertheilte Bewilligung zum Tragen der Campagne-Uniform aus gleichen Rücksichten auch auf das Kanzellei-Personale, mit dem Beisatze ausgedehnt, daß die Anschaffung derselben immer dem freien Willen dieser Beamten überlassen bleibt.

Ueber das zur Sprache gebrachte Tragen einer Kappe von demselben Tuche wie die Uniform mit den sonstigen Abzeichen als z. B dem Namenszuge Seiner Majestät, wenn diese Kappe zum gewöhnlichen Kleide getragen wird, hat die Hochlöbliche k. k. vereinigte Hofkanzlei nicht befunden, eine besondere Normirung zu erlaßen, jedoch ausgesprochen, daß solche Kappen nicht zu beanständen sind.

Wovon die k. k. Kreisämter in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 3. December 1846 Gubernial-Zahl 69763.

133.

Zaprowadzenie nadzwyczajnych odczytów o ustawie o cłach i monopoliach rządowych w oddziale handlowym Akademii technicznéj lwowskiéj.

Jego c. k. Mość raczył najwyższém postanowieniem z dnia 26. Września r. b. najłaskawiéj zezwolić, aby przy oddziale handlowym Akademii technicznéj lwowskiéj zaprowadzone zostały nadzwyczajne odczyty o ustawie o cłach, i monopoliach rządowych. Będą więc istniały w rzeczonym przedmiocie dwa odczyty w tygodniu, do których przystęp zarówno tak uczniom rzeczonéj Akademii, jak i innym osobom, w szczególności ze stanu professionistów i kupców, tudzież tym, którzy służbie kameralnéj się poświęcają, dozwolonym będzie.

O tém zawiadamiają się c. k. Urzędy cyrkułowe dla dalszego rozporządzenia, w skutek Dekretu wysokiéj nadwornéj komisyi nauk z d. 1. Października 1846, za l. 7073 i Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z d. 20. Października 1846, za l. 8293.

Rozporządzenie gub. z d. 1. Grudnia 1846, do l. gub. 67539.

134.

Urzędnikom kancelaryjnym przy Urzędach cyrkułowych pozwala się nosić wicemundury (uniformy polowe).

Według nadeszłego Dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 12. Listopada r. b. za l 35737-2543, udzielone dotąd Urzędnikom konceptowym przy Urzędach cyrkułowych pozwolenie do noszenia wice-mundurów, rozciągnięte zostało z równychże względów na Urzędników kancelaryjnych; zostawując ich wolnéj woli sprawianie takowych.

Co do wolności noszenia czapeczek z tego samego sukna, jak i uniform z dodaniem innych odznaków, jak n. p. z cyfrą Najjaśniejszego Pana, jeżeli czapeczka ta służyć ma do zwyczajnego ubrania, nie uznała wysoka c. k. połączona Kancelaryja nadworna za rzecz potrzebną wydawać w téj mierze osobnego przepisu, wszakże wyrzekła, iż noszenia takowych czapeczek zabraniać nie należy.

Co się c. k. Urzędóm cyrkułowym czyni wiadomo.

Rozporządzenie gub. z dnia 3. Grudnia 1846, pod l. gub, 69763.

135.

Daß hierlandes bezüglich der Vollziehung der Urtheile k. schwedischer Gerichte die strengste Reciprocität zu beobachten sei.

Von dem k. k. galizischen Appellations-Gerichte wird in Folge hohen Hofdecretes vom 30. October 1846, Z. 7066 sämmtlichen unterstehenden Civil-Gerichten bekannt gegeben, daß, nachdem aus Anlaß eines vorgekommenen Falles einer in Schweden nicht vollzogenen, hierlands bewilligten Execution das k. schwedische Ministerium erklärte, daß die schwedischen Gesetze auf ausländische Urtheile keine Execution gestatten, bei Ansuchen k. schwedischer Gerichte um Vollziehung ihrer Urtheile hierlandes die strengste Reciprocität zu beobachten sei.

Verordnung des k. k. Appellations-Gerichtes vom 16. November 1846, Zahl 23977, an sämmtliche unterstehenden Civil-Gerichte.

Gubernial-Kundmachung vom 4. December 1846, Gubernial-Zahl 70122.

135.

Iż przy wykonywaniu w tym kraju wyroków król. Szwedzkich sądów, najściślejsza wzajemność zachowana bydź ma.

C. k. galicyjski Sąd apelacyjny czyni wiadomo wszystkim podwładnym sądom cywilnym, w skutek wysokiego Dekretu nadwornego z d. 30. Października 1846 za l. 7066, iż, gdy z powodu niewykonania w jednym wypadku w Szwecyi egzekucyi w tym kraju dozwolonéj król szwedzkie Ministeryjum oświadczyło, że prawa szwedzkie egzekucyi wyroków zagranicznych nie dopuszczają, w razach gdzie Sądy król. Szwedzkie wykonania swych wyroków w kraju tutejszym zażądają, najściślejsza wzajemność zachowaną być winna.

Rozporządzenie c. k. Sądu Apelacyjnego z dnia 16. Listopada 1846 do liczby 23977 do wszystkich podwładnych Sądów cywilnych.

Uwiadomienie gub. z dnia 4. Grudnia 1846, pod l. gub. 70122,

136.

Handels-
und
Schiffahrts-Vertrag
zwischen
Seiner kaiserlich-königlichen
apostolischen Majestät
und
Seiner Majestät
dem Könige beider Sicilien.

136.

Traktat
handlu i żeglugi

pomiędzy

Jego cesarsko-królewską

apostolską Mością

i

Najjaśniejszym Królem Jego Mością

Obojéj Sycylii

Nos Ferdinandus Primus, Divina favente Clementia Austriae Imperator; Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae, Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae; Superioris et Inferioris Silesiae, Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam a Nostro et a Plenipotentiariis Serenissimi et Potentissimi Regis Regni utriusque Siciliae specialis tractatus, fine stabiliendarum et ampliandarum inter utriusque Nostrum imperia subditosque commercii et navigationis relationum, die 4. Julii anni currentis Neapoli conclusus ac signatus fuit, tenoris sequentis:

Im Namen der allerheiligsten und untheilbaren Dreieinigkeit!

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, und Seine Majestät der König beider Sicilien, von dem gleichen Wunsche beseelt, die Handelsverbindungen zwischen Ihren beiderseitigen Staaten auszudehnen, zu vermehren und zu befestigen, und denjenigen Ihrer Unterthanen, welche an diesen Verbindungen Antheil nehmen, alle möglichen Erleichterungen und Aneiferungen zu gewähren, und in der Ueberzeugung, daß zur Erfüllung Ihrer diesen Gegenstand betreffenden wechselseitigen Wünsche nichts mehr beitragen könne, als die gegenseitige Abschaffung aller als Schiffahrts- oder Zollgebühren bestehenden Differential-Abgaben und aller ausschließenden Handelsvorrechte und Privilegien, deren die Unterthanen des einen der beiden Theile sich bisher vor jenen des anderen in Ihren respectiven Staaten erfreuten; haben Bevollmächtigte zum Abschluße eines zu diesem Ende zu errichtenden Tractates ernannt, und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich: den Herrn Felix Fürsten von Schwarzenberg, Großkreuz des heiligen und militärischen St. Mauritius- und Lazarus-Ordens von Sardinien, Ritter des königl. preußischen rothen Adler-Ordens zweiter Classe in Brillanten, und des kaiserl. russischen St. Wladimir-Ordens dritter Classe, Offizier des kaiserl. bra-

Nos Ferdinandus Primus, Divina favente Clementia Austriae Imperator; Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Superioris et Inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Postquam a Nostro et a Plenipotentiariis Serenissimi et Potentissimi Regis Regni utriusque Siciliae specialis tractatus, fine stabiliendarum et ampliandarum inter utriusque Nostrum imperia subditosque commercii et navigationis relationum, die 4. Julii anni currentis Neapoli conclusus ac signatus fuit, tenoris sequentis:

W imię przenajświętszéj i nierozdzielnéj Trójcy!

Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość Austryjacki i Najjaśniejszy Król Jego Mość obojéj Sycylii, równém życzeniem ożywieni, aby związki handlowe pomiędzy obustronnemi Ich Państwami rozszérzyć pomnożyć i ustalić, i tym poddanym Swoim, którzy w związkach tych udział mają, poczynić wszelkie możebne ulgi i zachęty; niemniéj w tém przekonaniu, że do spełnienia Ich tego przedmiotu dotyczących wzajemnych życzeń nic bardziéj przyczynić się nie zdoła, jak wzajemne uchylenie wszelkich jako należytości cła lub żeglugi istniejących opłat differencionalnych, i wszystkich wyłącznych prerogatyw i przywilejów handlowych, które dotąd poddanym jednéj z obu umawiających się stron nad poddanémi drugiéj w ich dotyczących państwach przysłużali; mianowali do zawarcia w tym celu ułożyć się mającego traktatu pełnomocnikami, mianowicie:

Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość Austryjacki, Felixa Księcia de Schwarcenberg, Kawalera wielkiego krzyża orderu Sardyńskiego wojskowego ś Maurycego i Łazarza, Kawalera orderu królewsko-pruskiego orła czerwonego drugiéj klassy z ozdobą brylantową, i orderu c. rossyjskiego ś. Włodzimierza trzeciéj klassy, oficera ces. brazylijskiego orderu

silianischen Ordens vom südlichen Kreuze, wirklichen Kämmerer und geheimen Rath Seiner k. k. apostolischen Majestät, Generalmajor in Ihren Armeen und Ihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister an dem königl. Hofe beider Sicilien;

Und Seine Majestät der König beider Sicilien: den Herrn Justinus Fortunato, Großkreuz des königl. constantinisch-militärischen St. Georg-Ordens und jenes des Ordens Franz I., Ritter des kaiserl. russischen weißen Adler-Ordens, Großkreuz des königlich französischen Ordens der Ehrenlegion, des sardinischen St. Mauritius- und Lazarus- und des dänischen Danebrog-Ordens, Minister-Staatssecretär Seiner Majestät;

den Herrn Michael Gravina e Requesenz Fürsten von Comitini, Großkreuz des königl. Ordens Franz I., Ritter des kaiserl. russischen weißen Adler-Ordens, Großkreuz des königl. französischen Ordens der Ehrenlegion, des königl. sardinischen St. Mauritus- und Lazarus- und des königl. dänischen Danebrog-Ordens, diensthuenden Kammerherrn und Minister-Staatssecretär Seiner Majestät;

und den Herrn Anton Spinelli aus dem Hause der Fürsten von Scalea, Commandeur des königl. Ordens Franz I., Ritter des kaiserlich russischen St. Annen-Ordens erster Classe, und Groß-Offizier des königl. französischen Ordens der Ehrenlegion, Kammerherrn Seiner Majestät, Mitglied der General-Consulta, General-Ober-Intendanten der Archive des Königreiches und Intendanten der Provinz Neapel;

welche, nachdem sie sich wechselseitig die betreffenden Vollmachten mitgetheilt und dieselben in guter und gehöriger Form befunden, sich über die nachfolgenden Artikel vereinbart und darüber abgeschlossen haben:

Artikel I.

Zwischen dem Kaiserthume Oesterreich und dem Königreiche beider Sicilien soll gegenseitige Handels- und Schiffahrtsfreiheit stattfinden. Die Unterthanen jedes der beiden hohen contrahirenden Theile sollen einer völligen Freiheit genießen, auf dem Gebiete und in den Staaten, des anderen Theiles zu reisen und sich zur Besorgung ihrer Angelegenheiten daselbst aufzuhalten, und sie werden sich zu diesem Ende eben der Sicherheit und des Schutzes zu erfreuen haben, welchen die Landesbewohner und die Unterthanen der am meisten begünstigten Nationen genießen, mit der Verpflichtung jedoch, sich den dort bestehenden Gesetzen und Verordnungen zu unterwerfen. Sie sollen das Recht haben, über ihre persönlichen Güter im Wege des

krzyża południowego, rzeczywistego podkomorzego i tajnego Radzcę Jego c. k. apostolskiéj Mości, Jenerała-Majora wójsk Swoich i Swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego Ministra przy dworze królewskim obojéj Sycylii;

zaś Najjaśniejszy Król Jego Mość obojéj Sycylii: Justyna Fortunato, Kawalera wielkiego Krzyża orderu królewskiego konstantyńsko-wojskowego ś. Jérzego i Kawalera takiegoż krzyża orderu Frańciszka I., Kawalera ces. rossyjskiego orderu białego orła, wielkiego krzyża królewsko-francuzkiego orderu legii honorowéj, orderów sardyńskiego ś. Maurycego i Łazarza, i duńskiego Danebrog, Ministra Sekretarza Stanu Jego królewskiéj Mości;

Michała Gravina e Requesenz, księcia de Comitini, Kawalera wielkiego krzyża orderu królewskiego Frańciszka I., Kawalera ces. rossyjskiego orderu białego orła, wielkiego krzyża królewsko-francuzkiego orderu legii honorowéj, Kawalera orderu królewsko-sardyńskiego ś. Maurycego i Łazarza, i król. duńskiego Danebrog, służbę pełniącego Szambelana i Ministra, Sekretarza Stanu Jego królewskiéj Mości; nakoniec

Antoniego Spinelli z domu książąt Scalea, komandora królewskiego orderu Frańciszka I., Kawalera ces. rossyjskiego orderu ś. Anny pierwszéj klassy, i wielkiego oficiera król. francuzkiego orderu legii honorowéj, Szambelana Jego królewskiéj Mości, wspólczłonka przy ogólnéj radzie (generale Consulta) jeneralnego Nad-intendenta archiwów Królestwa, i Intendenta prowincyi Neapolu:

którzy, po wzajemném udzieleniu sobie dotyczących pełnomocnictw, uznawszy je w dobréj i należytéj formie spisane, zgodzili się na następujące artykuły, i takowe zawarli:

Artykuł I.

Między Césarstwem Austryjackiém a królestwem Obojéj Sycylii istnieć ma obopólna swoboda handlu i żeglugi. Poddani każdéj z obu dostojnych umawiających się stron, używać mają zupełnéj wolności podróżowania i zatrzymywania się w dziedzinie i państwach drugiéj strony, dla załatwienia swoich interesów, i używać będą tego samego bezpieczeństwa i téj saméj opieki, których używają mieszkańcy kraju i poddani najwięcéj uwzględnionych narodów, z obowiązkiem jednakże ścisłego zastosowania się do istniejących w kraju praw i rozporządzeń. Mają mieć prawo rozrządzania swemi osobistemi

Verkaufes, der Schenkung, des Tausches, der letzwilligen Anordnung, oder in jeder andern Art zu verfügen, ohne daß ihnen das geringste Hinderniß oder irgend eine Schwierigkeit in den Weg gelegt werde.

Ihre Erben, wenn sie Unterthanen des anderen der contrahirenden Theile sind, sollen, sei es Kraft einer letzwilligen Verfügung, oder ab intestato, in ihr Vermögen nachfolgen, und davon sowohl persönlich als durch andere, welche an ihrer Stelle handeln, Besitz nehmen, so wie auch nach ihrem Willen darüber verfügen können.

In jenen Theilen des Kaiserthumes Oesterreich, wo besondere Gesetze bestehen, welche das Recht des Besitzes liegender Güter von bestimmten persönlichen Eigenschaften des Erwerbers abhängig machen, werden die Unterthanen des Königreiches beider Sicilien den Gesetzen und Vorschriften unterworfen sein, welche in gleichen Fällen auf die Unterthanen Sr. k. k. Majestät Anwendung finden. Es wird daher auch ausdrücklich festgesetzt, daß alle Bestimmungen, welche sich auf die gegenseitige Abschaffung des Abfahrtsgeldes (gabella haereditaria, Abschoß) und der Auswanderungsgebühr beziehen und in der zu Wien am 19. August 1844 abgeschlossenen Uebereinkunft enthalten sind, in voller Kraft bleiben und hinfür zu bleiben haben.

Die Unterthanen jedes der hohen contrahirenden Theile, welche in den Staaten des anderen wohnen oder reisen, sollen unter keinem Vorwande zur Entrichtung anderer Taxen oder Auflagen als derjenigen verhalten werden, welche von den am meisten begünstigten Nationen, bezahlt werden oder in Zukunft zu bezahlen sein werden.

Sie sollen von jeder Art Land- oder Seedienst, von Zwangsdarlehen und jeder außerordentlichen Auflage, wenn sie nicht allgemein eingeführt oder durch das Gesetz bestimmt ist, ausgenommen sein.

Ihre Wohnungen und Magazine, so wie alles, das einen Theil davon bildet und in Bezug auf Handel oder zur Bewohnung dazu gehört, soll respectirt, keinen Beschwerden, Untersuchungen und Nachforschungen ausgesetzt sein, noch sollen ihre Handelsschriften, Bücher oder Rechnungen einer eigenmächtigen Untersuchung oder Einsicht unterzogen werden, und können solche Handlungen nur in so weit vorgenommen werden, als sie von den Gesetzen zugelassen und geregelt werden, welchen die eigenen Unterthanen Unterworfen sind.

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich verpflichten sich, den Unterthanen Seiner Majestät des Königs beider Sicilien, welche in ihren Staaten und Dominien sich aufhalten werden,

dobrami w drodze sprzedaży, darowizny, zamiany, postanowienia ostatniéj woli, lub jakimkolwiek innym sposobem, niedoznając najmniejszéj przeszkody lub trudności.

Ich spadkobiercy, gdy są poddanymi drugiéj z umawiających się strón, mają następować w ich majątku, czyto w moc rozporządzenia ostatniéj woli, czy ab intestato, i mieć prawo takowy czy to osobiście, czy przez innych ich imieniem działających, w posiadanie objąć, niemniéj takowym podług własnéj woli rozporządzić.

W tych częściach Cesarstwa Austryjackiego, gdzie istnieją szczególne przepisy, prawo posiadania dóbr nieruchomych od pewnych osobistych usposobnień nabywcy zawisłém czyniące, ulegać będą poddani królestwa obojéj Sycylii tym ustawom i przepisóm, które w równym razie do poddanych Jego c. k. Mości odnoszą się. Stanowi się przeto wyraźnie, że wszystkie przepisy odnoszące się do wzajemnego uchylenia opłaty od wywozu majątku (gabella hereditaria, opłaty od zagranicznego spadku) i opłaty emigracyjnéj, objęte umową zawartą we Wiedniu pod dniem 19. Sierpnia 1844, w całéj mocy pozostają, i nadal pozostać mają.

Poddani każdéj z dostojnych umawiających się strón, którzy w Państwach drugiéj strony mieszkają lub podróżują, nie mają pod żadnym pozorem do innych taks i opłat bydź pociągani, jak do takich, które od narodów najwięcéj uwzględnionych są uiszczane lub na przyszłość uiszczane bydź będą miały.

Wyjętymi oni bydź mają od wszelkiéj służby lądowéj lub morskiéj, od pożyczek wymuszonych, i każdego nadzwyczajnego nakładu, jeżeli takowy nie jest powszechnie zaprowadzony, lub prawem oznaczony.

Ich mieszkania i magazyny, równie jak i wszystko, co jest ich częścią i odnośnie do handlu lub zamieszkania do nich należy, będzie szanowane; i na żadne nieprzyjemności śledztwa i rewizyje nie wystawione. Ich pisma, księgi lub rachunki handlowe niebędą ulegać samowładnym śledztwom i przeglądom, i czynności takowe o tyle tylko przedsiębrane bydź będą mogły, o ile je prawa dopuszczają i stanowią, którym właśni poddani podlegają.

Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość austryjacki obowiązuje się poddanym Najjaśniejszego Króla Jego Mości obojéj Sycylii, którzy w Jego Państwach i dominiach przebywają, za-

die Erhaltung ihres Eigenthums und ihrer persönlichen Sicherheit bei eben dem Maße zu gewähren, in welchen Ihre eigenen Unterthanen und die der am meisten begünstigten Nationen sich derselben erfreuen.

Seine Majestät der König beider Sicilien verpflichten sich Ihres Theils, in Ihren Staaten und Dominien den Unterthanen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich den Genuß derselben Vortheile zu sichern.

Artikel II.

Die Unterthanen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich sollen in den Staaten Seiner Majestät des Kaisers beider Sicilien keiner strengeren Behandlung und Durchsuchung von Seite der Zollbeamten unterzogen werden, als die Unterthanen Seiner Majestät des Königs beider Sicilien.

Und in derselben Art sollen die Unterthanen Seiner Majestät des Königs beider Sicilien in den Staaten Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich keiner strengeren zollämtlichen Behandlung und Durchsuchung unterzogen werden, als die Unterthanen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich.

Artikel III.

Die Unterthanen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich sollen in den Staaten Seiner sicilischen Majestat ihre Geschäfte entweder selbst besorgen, oder dieselben der Führung jener Personen übergeben können, welche sie zu ihren Sensalen, Factoren oder Agenten zu ernennen für angemessen finden werden; auch sollen die Unterthanen seiner k. k. Majestät in der Wahl jener Personen, welche in dieser Eigenschaft für sie zu handeln haben, weder gehindert noch gehalten sein, einer nicht von ihnen selbst gewählten Person irgend einen Sold oder Vergütung zu bezahlen.

Dem Käufer und dem Verkäufer soll unter allen Umständen eine völlige Freiheit gelassen sein, über den Preis eines Gegenstandes oder einer Waare, sie mag in die Staaten Seiner Majestät des Königs beider Sicilien eingeführt oder aus denselben ausgeführt werden, zusammen zu handeln und denselben festzusetzen, wovon jedoch im allgemeinen jene Geschäfte ausgenommen sind, zu deren Schlichtung die Gesetze und Gebräuche des Landes die Dazwischenkunft besonderer Agenten erfordern.

Die Unterthanen Seiner Majestät des Königs beider Sicilien werden sich in den Staaten Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich derselben Vortheile und unter denselben Bedingungen zu erfreuen haben.

pewnić utrzymanie ich własności, i ich osobistego bezpieczeństwa przy każdéj sposobności, i w takim stopniu, w jakim takowe Jego własnym poddanym, niemniéj poddanym najwięcéj uwzględnionych narodów przysłuża.

Najjaśniejszy Król Jego Mość Obojéj Sycylii obowiązuje się ze swojéj strony, w Państwach i dominiach Swoich poddanym Najjaśniejszego Cesarza Jego Mości Austryjackiego używanie tych samych korzyści zapewnić.

Artykuł II.

Poddani Najjaśniejszego Cesarza Austryi niemają podlegać w Państwach Najjaśniejszego Króla obojéj Sycylii ostrzejszemu postępowaniu i przeglądowi ze strony urzędników celnych, jak poddani Najjaśniejszego Króla obojéj Sycylii.

Również niebędą podlegać i poddani Najjaśniejszego Króla Obojéj Sycylii w Państwach Najjaśniejszego Cesarza Austryi ostrzejszemu postępowaniu i przeglądowi celnemu, jak poddani Jego c. k. Mości.

Artykuł III.

Wolno ma być poddanym Najjaśniejszego Cesarza Austryi sprawy swoje w Państwach Najjaśniejszego Króla Sycylijskiego albo przez siebie samych załatwiać, albo prowadzenia ich takim osobom poruczać, które za Senzałów, faktorów lub ajentów obrać za stosowne uznają; niebędą również poddani Jego c. k. Mości w wyborze osób, które w powyższém znaczeniu za nich działać mają, doznawać przeszkód, ani téż do płacenia jakiegokolwiek żołdu, lub wynagrodzenia osobie, przez nich samych nieobranéj, przymuszeni.

Tak kupującemu jak sprzedającemu zostawiona ma być pod każdym względem zupełna wolność targowania się o cenę przedmiotu lub towaru i ustanowienia takowéj, czy towar ten do Państw Najjaśniejszego Króla obojéj Sycylii wprowadzonym czy z nich wyprowadzonym będzie; nieodnosi się jednak ta wolność do takich interesów w powszechności, do których załatwienia prawa i zwyczaje kraju pośrednictwa właściwych ajentów wymagają.

Poddani Najjaśniejszego Króla Obojéj Sycylii używać będą tych samych korzyści i pod temiż samemi warunkami w Państwach Najjaśniejszego Cesarza Austryi.

Artikel IV.

Die Erzeugnisse des Bodens oder der Industrie des einen der beiden Länder sollen, wenn sie zur See oder zu Lande aus dem einen in das andere eingeführt werden, in derselben Art tarirt werden, wie die aus irgend einem anderen Lande eingeführten Gegenstände gleicher Art, und sollen keiner verschiedenen oder höheren Zoll- oder Durchfuhrs-Gebühr, oder einer anderen Auflage unterworfen werden.

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine Majestät der König beider Sicilien verpflichten sich, den Unterthanen oder Angehörigen keiner anderen Macht in Handels- oder Schiffahrtssachen ein Privilegium, eine Begünstigung oder Freiheit zu gewähren, ohne dieselbe zu gleicher Zeit auf den Handel und die Schiffahrt des anderen Landes auszudehnen, und zwar unentgeltlich, wenn das Zugeständniß ohne Gegenleistung gemacht und mittelst einer entsprechenden, wo möglich im gemeinsamen Einverständnisse festzustellenden Erwiederung, wenn dasselbe mit Gegenleistungen erzielt worden ist.

Artikel V.

Alle Erzeugnisse des Bodens oder der Industrie der beiden Staaten oder ihrer respectiven Dependenzen, welche aus einem derselben herrühren und gesetzlicher Weise in das andere eingeführt, dort niedergelegt oder eingelagert werden können, sollen den gleichen Abgaben unterworfen sein und derselben Privilegien sich erfreuen, sie mögen mittelst österreichischer oder sicilischer Schiffe in die Häfen der beiden Hohen contrahirenden Theile eingeführt, dort niedergelegt, oder eingelagert worden sein.

In gleicher Weise sollen alle Erzeugnisse, welche aus einem der beiden Länder in das andere ausgeführt oder wieder zurückgeführt werden können, denselben Abgaben unterworfen sein und sich eben der Privilegien, Reductionen, Beneficien und Restitutionen zu erfreuen haben, sie mögen mit Schiffen des einen oder des anderen Landes ausgeführt oder wieder zurückgeführt werden.

Artikel VI.

Die Nationalität der Schiffe soll gegenseitig nach den jedem Staate eigenthümlichen Gesetzen und Anordnungen, in Gemäßheit der von den betreffenden Behörden den Capitänen und Eigenthümern verabfolgten Schiffspatente und Urkunden anerkannt werden.

Artykuł IV.

Płody ziemi lub przemysłu jednego obu krajów, wodą albo lądem z jednego do drugiego prowadzone, będą tak taksowane jak podobne płody z innego kraju prowadzone, i nie będą żadnym odmiennym lub wyższym opłatom clowym lub transitowym, ani też żadnemu innemu nakładowi ulegać.

Najjaśniejszy Cesarz Austryi i Najjaśniejszy Król obojéj Sycylii obowiązują się żadnym poddanym albo przynależącym innego mocarstwa, w rzeczach handlu lub żeglugi nie udzielać przywileju, dobrodziejstwa lub swobody, nierozciągnąwszy takowych zarazem na handel i żeglugę drugiego kraju, a to bezpłatnie, jeżeli komissyja bez odwzajemnienia się, uczynioną, zaś z odpowiedném, o ile bydź może, za wspólnym porozumieniem ustanowionym odwetem, jeżeli takowa przez odwzajemnienie osiągniętą została.

Artykuł V.

Wszystkie płody ziemi lub przemysłu obu Państw lub ich dependencyiów, które z jednego z nich pochodzą i prawnym sposobem do drugiego wprowadzone, tamże złożone i na skład oddane bydź mogą, mają ulegać tym samym opłatom i używać tych samych przywilejów bez względu, czy one okrętami austryjackiemi czy sycylijskiemi do portów obu dostojnych umawiających się strón wprowadzone, tam złożone i na skład oddane będą.

Również będą wszystkie produkta, które z jednego obu krajów do drugiego wyprowadzone, lub znowu na powrót wprowadzone bydź mogą, ulegać tym samym opłatom, i używać tych samych przywilejów, redukcyjów, dobrodziejstw i restitucyjów, czy one na okrętach jednego, albo drugiego kraju wyprowadzone lub znowu na powrót wprowadzone zostaną.

Artykuł VI.

Narodowość okrętów ma bydź obostronnie według każdemu Państwu właściwych praw i rozporządzeń, stosownie do udzielonych kapitanom i właścicielom okrętów przez władze właściwe, patentów i dokumentów, uznawaną.

Artikel VII.

Die österreichischen Schiffe sollen bei ihrer Ankunft in den Häfen der Staaten Seiner Majestät des Königs beider Sicilien, und umgekehrt die sicilianischen Schiffe, welche in den Häfen Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich einlaufen, in beiden Ländern bei ihrem Eintreffen, während des Aufenthaltes und bei ihrem Auslaufen auf dem gleichen Fuße mit den einheimischen Schiffen in allem behandelt werden, was die Tonnen-, Lootsen-, Hafen-, Leuchtthurm-, Quarantäne-, Arsenal- und Patentgebühren und andere Auflagen betrifft, welche unter was immer für einer Benennung von einem Schiffe erhoben werden, sei es, daß die oben bezeichneten Gebühren zu Gunsten des Staates oder der Städte, oder irgend einer anderen besonderen Anstalt bezahlt werden, so oft diese Schiffe direct aus einem der Häfen des Kaiserthums Oesterreich in einen der Häfen der Länder Seiner Majestät des Königs beider Sicilien oder aus einem der Häfen des Königreichs beider Scilien in einen der Häfen des Kaiserthums Oesterreich mit Ladung einlaufen, für jede Art von Reise aber, wenn sie bloß Ballast führen.

Artikel VIII.

Es soll weder direct noch indirect, weder von einer der beiden Regierungen noch von irgend einer Gesellschaft, Körperschaft oder von Agenten, welche in deren Namen oder unter deren Autorität handeln, bei dem Ankaufe eines Boden-, Industrie- oder Kunst-Productes des einen der beiden Staaten, welches in die Häfen des anderen Staates eingeführt worden, auf den Grund der Nationalität des Schiffes, das dieses Erzeugniß transportirt hat, ein wie immer gearteter Vorzug ertheilt werden, da es die ausdrücklich bestimmte Absicht der contrahirenden Theile ist, daß in dieser Beziehung keinerlei Unterschied oder Auszeichnung stattfinden solle.

Artikel IX.

In Folge der hervorgehenden Bestimmungen ist und bleibt jede Zoll-Prämie, Nachlaß oder Vergütung, welche zum Nachtheile des österreichischen Handels und der österreichischen Schifffahrt in dem Königreiche beider Sicilien besteht, abgeschafft.

Auch wird ausdrücklich festgesetzt, daß keine Zoll-Prämie, Nachlaß oder Vergütung während der Dauer des gegenwärtigen Vertrages zum Nachtheile des österreichischen Handels und der österreichischen Schiffahrt in dem Königreiche beider Sicilien

Artykuł VII.

Z austryjackiemi okrętami przybywającemi do portów Państw Najjaśniejszego Króla Obojéj Sycylii i przeciwnie, z sycylijskiemi okrętami, które do portów Najjaśniejszego Cesarza austryjackiego zawijają, postępować się będzie w obu krajach we wszystkiém tak, jak z krajowemi okrętami w czasie ich nadejścia i pobytu, tudzież przy odejściu tak pod względem beczkowego, rotmanowego, portowego, fasowego, kwarantanowego, arsenałowego i patentowego, jak i innych nakładów, które pod jakąkolwiek nazwą od okrętu pobierane bywają, bez względu czy pomienione opłaty na korzyść skarbu, czy na korzyść miast albo innych jakich szczególnych zakładów się opłacają, skoro i jak często te okręty prosto z portów Cesarstwa austryjackiego do jednego z portów Najjaśniejszego Króla Obojéj Sycylii, albo z portów Królestwa obojéj Sycylii do jednego z portów Cesarstwa austryjackiego z ładunkiem zawiną; zaś przy każdym gatunku podróży, jeżeli tylko z balastem płyną.

Artykuł VIII.

Ani który z obu Rządów, ani jaka spółka, korporacyja ani jaki ajent w ich imieniu, lub pod ich powagą działający, nie będą mogli wprost lub pośrednio przy zakupywaniu płodów ziemi, przemysłu, lub kunsztu jednego z obu Państw, wprowadzonych do portów drugiego Państwa, na podstawie narodowości okrętu, którен takowy płód transportował, jakąkolwiekbądź wyższość nadawać; albowiem jest to wyraźnie oznaczonym zamiarem umawiających się stron, aby w tym względzie żadnéj różnicy, lub jakiego wyszczególuienia nie było.

Artykuł IX.

W skutek poprzednich postanowień, znoszą się wszelkie celne premia, ulgi lub wynagrodzenia, z uszczerbkiem austryjackiego handlu i austryjackiéj żeglugi w królestwie Obojga Sycylii istniejące.

Stanowi się oraz wyraźnie, iż nie będzie żadna premia cłowa, żadna ulga lub wynagrodzenie w ciągu niniejszego układu na szkodę austryjackiego handlu i austryjackiéj żeglugi w Królestwie obojéj Sycylii dozwolone. I nawzajem

bewilliget werden kann. Und umgekehrt, so wie gegenwärtig in dem Kaiserthume Oesterreich weder Zoll-Prämien noch Nachlässe oder Vergütungen zum Nachtheile des Handels und der Schiffahrt beider Sicilien bestehen, so wird auch ausdrücklich festgesetzt, daß, während der Dauer des gegenwärtigen Vertrages, in dem Kaiserthume Oesterreich keine Zoll-Prämie, Nachlaß oder Vergütung zum Nachtheile des Handels und der Schiffahrt des Königreiches beider Sicilien bewilligt werden kann.

Doch sollen als den die Grundlage des gegenwärtigen Tractates bildenden Grundsatz der Reciprocität nicht beeinträchtigend angesehen werden: 1. Die Prämien, welche die respectiven Regierungen ihren Unterthanen gewähren, um sie zum Baue von Handelsschiffen anzueifern. 2. Die Vorrechte, welche in Oesterreich verschiedenen englischen Gesellschaften, Yacht-Clubs genannt, zugestanden worden sind.

Demzufolge erklären Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich, daß Kraft des gegenwärtigen Tractates die Bestimmungen des Hofdecretes und der bezüglichen Kundmachung des k. k. Guberniums in Triest vom 8. November 1845, laut welchem die Handelsschiffe fremder Nationen, welche keine Handelsverträge mit Oesterreich haben, nach dem 1. März 1846 einer Tonnengebühr von 1 fl. Conv. Münze für jede Tonne bei ihrem Einlaufen in die österreichischen Häfen unterworfen sind, in keiner Weise weder auf den directen Handel noch auf die Schiffahrt des Königreiches beider Sicilien Anwendung finden sollen, insofern man sich an die in dem Artikel VII. des gegenwärtigen Vertrages festgesetzten Bestimmungen hält.

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich willigen überdieß ein, während der ganzen Dauer des gegenwärtigen Tractates, den auf der Einfuhr von Weinen aus dem Königreiche beider Sicilien in die k. k. Staaten haftenden Zoll von 7 Gulden 30 Kreuzer für den österreichischen Centner, welcher dem Betrage von 7 ducati und 35 grani für den neapolitanischen cantajo entspricht, auf 2 Gulden für den österreichischen Centner, oder 1 ducato 96 grani für den neapolitanischen cantajo herabzusetzen, wenn nur aus den Schiffspapieren die directe Provenienz derselben aus den Häfen des Königreiches beider Sicilien hervorgeht.

Bei der Einfuhr von Weinen aus dem Königreiche beider Sicilien in das k. k. Zollgebiet im Wege der österreichischen Freihäfen soll, um der im gegenwärtigen Vertrage bestimmten Herabsetzung des Einfuhrzolles theilhaftig zu werden, unmittelbar nach der Ankunft des Schiffes und vor Ausladung dessel-

stanowi się wyraźnie, że tak jak teraz w Cesarstwie Austryjackiém nie istnieją żadne premia celne, ani ulgi lub wynagrodzenia na szkodę handlu i żeglugi obojéj Sycylii, tak też przez cały przeciąg teraźniejszego układu, żadna taka premia, ulga lub wynagrodzenie w Cesarstwie Austryjackiém na szkodę handlu i żeglugi Królestwa obojéj Sycylii dozwolone bydź nie mogą.

Jednakowoż za nieuwłaczające zasadzie wzajemności, będącéj podstawą niniejszego układu, uważane bydź mają: 1) Premia, które obadwa Rządy poddanym swoim przyznają, dla zachęcenia ich do budowania statków kupieckich. 2) Prerogatywy przyzwolone w Austryi różnym angielskim stowarzyszeniom, Yacht Clubs nazwanym.

W skutek tego oświadcza Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość austryjacki, że przez obecny traktat postanowienia nadwornego dekretu, i odnoszącego się doń obwieszczenia c. k. gubernium w Tryjeście z dnia 8. Listopada 1845, według którego okręty kupieckie obcych narodów, z Austryją traktatów handlowych nie mających, po 1. Marca 1846 opłacie beczkowego, po 1 zr. m. k. przy zawinięciu do portów austryjackich ulegają, w żaden sposób ani na bezpośredni handel, ani na żeglugę Królestwa obojéj Sycylii rozciągać się nie powinny, skoro tylko przepisy, w artykule VII. niniejszego traktatu zawarte, zachowane będą.

Zezwala nadto Najjaśniejszy Cesarz Austryi na cały czas trwania niniejszego traktatu, aby cło od przywozu win z Królestwa Obojéj Sycylii do Państw c. k. dotąd na 7 zr. 30 kr. od cetnara austryjackiego ustanowione, kwocie 7 ducati i 35 grani za neapolitańskie Cantajo, wyrównywające, odtąd na 2 zr. od cetnara austryjackiego czyli na 1 ducato 96 grani od neapolitańskiego cantajo zniżone było, skoro tylko z papiérów okrętowych bezpośrednie pochodzenie tychże win z portów Królestwa obojéj Sycylii wykaże się.

Aby jednak przy wprowadzaniu win z Królestwa Obojga Sycylii do c. k. obwodu cłowego przez wolne porta austryjackie, z pomienionego, niniejszym traktatem oznaczonego zniżenia cła wchodowego módz użytkować, powinna bydź zaraz po zawinięciu okrętu do jego portu, i jeszcze przed

den die angemessene Erklärung bei der im Freihafen bestehenden competenten Zollbehörde gemacht werden.

Ihrerseits erklären Seine Majestät der König beider Sicilien, daß während der Dauer des gegenwärtigen Vertrages die zehnpercentige Reduction von den aus dem Zolltarife hervorgehenden Gebühren, welche die königliche Flagge genießt, gleicher Weise auf die Erzeugnisse des Bodens und der Industrie der Staaten Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich, welche mit österreichischen Handelsschiffen aus den Staaten Seiner k. k. apostolischen Majestät in jene Seiner Majestät des Königs eingeführt werden, ausgedehnt werden soll.

Artikel X.

Die Bestimmungen des gegenwärtigen Vertrages sollen auf die Küstenschiffahrt oder Cabotage, welche in jedem der beiden Länder von einem zum anderen Hafen geschieht, um mit Segel- oder Dampfschiffen den Transport von Personen, Waaren und Handelsgegenständen zu bewerkstelligen, nicht angewendet werden, da diese Art von Transport in beiden Ländern den Nationalschiffen ausschließend vorbehalten ist.

Jedoch sollen die Schiffe jeder der beiden contrahirenden Mächte einen Theil ihrer Ladung in einem Hafen des anderen Staates einnehmen oder ausschiffen und in Folge dessen ihre Ladung vervollständigen oder den Rest derselben in einem oder mehreren Häfen dieser Staaten ausschiffen können, ohne dafür eine andere Abgabe zu entrichten als die einheimischen Schiffe oder die der am meisten begünstigten Nationen zu zahlen haben.

Artikel XI.

Die Consuln, Vice-Consuln und Handels-Agenten jedes der beiden contrahirenden Theile sollen sich in den Staaten des anderen Theiles derselben Privilegien und Ermächtigungen erfreuen, welche die der am meisten bevorzugten Nationen genießen, in dem Falle aber, als die genannten Consuln und Handels-Agenten selbst Handel treiben wollten, unterliegen sie denselben Gesetzen und Gebräuchen, welchen die Angehörigen ihrer Nation in dem Orte, wo sie residiren, unterworfen sind.

Die Consuln, Vice-Consuln und Handels-Agenten der beiden Länder sollen als solche das Recht haben, in den Civil-Rechtsfragen Richter und Schiedsrichter zu seyn, welche aus Contracten herrühren, die anderswo zwischen den Capitänen und den Bemannungen der Schiffe ihrer Nation abgeschlossen worden sind, und die Ortsbehörden sollen dabei nicht interveniren oder Antheil nehmen, außer in den Fällen, in welchen das Be-

wylądowaniem stosowna deklaracyja w dotyczącym urzędzie celnym, w wolnym porcie ustanowionym, uczynioną.

Najjaśniejszy Król obojéj Sycylii oświadcza z swojéj strony, że w ciągu trwania niniejszego traktata, dziesięcio-procentowa redukcyja opłat, z taryfy cłowéj wynikających, któréj królewska bandera używa, rozciągać się ma również do produktów ziemi i przemysłu krajów Najjaśniejszego Cesarza Jego Mości Austryi, które z Państw Jego c. k. apostolskiéj Mości na austryjackich okrętach kupieckich, do Państw Jego Królewskiéj Mości wprowadzone będą.

Artykuł X.

Postanowienia niniejszego traktatu nie mają bydź zastosowane do żeglugi wybrzeżnéj (Cabotage) odbywającéj się w każdym z obu krajów od jednego portu do drugiego, w celu przewozu na żaglowych lub parowych statkach osób, towarów i innych przedmiotów handlu; albowiem ten sposób transportu zostaje w obu krajach wyłącznie okrętom narodowym zastrzeżony.

Wolno ma bydź przecież okrętom każdego z obu umawiających się Mocarstw jakąś część ładunku swego w jakim porcie drugiego Państwa naładować lub wyładować, a przez to samo ładunek swój lub uzupełniać, lub resztę onego w jednym lub więcéj portach tych Państw wyładować; nie dając za to innéj opłaty prócz téj, którą krajowe okręty, albo okręty narodów najwięcéj uwzględnionych uiszczać winni.

Artykuł XI.

Konsulowie, Wice-konzulowie i Ajenci handlowi każdéj z obu umawiających się strón, mają używać w Państwach drugiéj strony tych samych przywilejów i upoważnień, które przysługują najwięcéj uwzględnionym narodom; w razie atoli, gdyby wymienieni Konzulowie i Ajenci sami handel prowadzić chcieli, podlegać będą tym samym ustawom i zwyczajom, którym osoby należace do ich narodu w miejscu ich zamieszkania podlegają.

Konzulowie, Wice-konzulowie i Ajenci handlowi obu krajów mają jako tacy mieć prawo bydź sędziami lub arbitrami w sprawach cywilnych, wynikających z kontraktów, które gdzie indziéj między kapitanami i osadami okrętów ich narodu zawarte były; i zwierzchności miejscowe nie mają do takowych się mieszać, lub mieć w nich udział, wyjąwszy wypadki, gdzieby postępowanie kapitana lub osady (okręto-

tragen des Capitäns oder der Mannschaft die öffentliche Ordnung oder die Ruhe des Landes stören würde. Es versteht sich, daß diese Art von Urtheil oder Schiedsgericht die streitenden Partheien nicht des Rechtes berauben kann, nach ihrer Rückkehr bei den Gerichtsbehörden ihres eigenen Landes dagegen zu reklamiren.

Artikel XII.

Im Falle des Schiffbruches in einer dem einen oder anderen der hohen contrahirenden Theile gehörigen Gegend soll den Schiffbrüchigen nicht nur jede Art von Beistand geleistet, sondern es sollen auch die Schiffe, ihre Bestandtheile und Ueberreste, ihre Geräthschaften und alle dahin gehörigen Gegenstände die an Bord gefundenen Schiffspapiere so wie alle Effecten und Waaren, welche in das Meer geworfen und gerettet wurden, unter keinerlei Vorwande weggenommen oder zurückgehalten werden. Die genannten Schiffe, Effecten und Waaren sollen im Gegentheile erhalten und gegen Entrichtung der Rettungs- und Aufbewahrungskosten, so wie der Zoll-, Quarantäne- und anderen Gebühren, welche in einem ähnlichen Falle von einem einheimischen Schiffe erlegt werden müßten, zurückgegeben werden.

Dasselbe Verfahren soll mit dem Ertrage des Verkaufes dieser Gegenstände, wenn eine solche unmittelbare Veräußerung durch die Umstände erfordert werden sollte, beobachtet werden.

In einem solchen Falle, und in jenem einer gezwungenen Landung, für welche die hohen contrahirenden Theile sich nach ihrem ganzen Inhalte auf die Bestimmungen beziehen, die in der zu Wien am 4. November 1843 unterzeichneten Declaration enthalten sind, werden die Consuln, Vice-Consuln und betreffenden Handels-Agenten ermächtigt, zu interveniren und ihren Landsleuten Beistand zu leisten. Wohlverstanden jedoch, daß in dem Falle irgend eines gesetzlichen Anspruches auf ein solches durch Schiffbruch verunglücktes Schiff, auf dessen Effecten und Waaren, diese Reclamation der Entscheidung der competenten Tribunale des Landes zu überweisen sein wird.

Artikel XIII.

Die Consuln, Vice-Consuln oder Handels-Agenten jedes der beiden hohen contrahirenden Theile, welche in den Staaten des anderen wohnen, sollen zur Ablieferung der Deserteurs von

wéj) publiczny porządek, albo spokojność kraju naruszało. Rozumi się samo przez się, że ten rodzaj wyroku lub sądu polubownego nie pozbawia strony sporne prawa reklamowania naprzeciw takowemu za powrotem, u władz sądowych własnego kraju.

Artykuł XII.

Na wypadek rozbicia okrętu w okolicy należącéj do jednéj lub drugiéj z dostojnych umawiających się strón, należy się rozbitkom okrętowym nietylko wszelka pomoc, ale nadto niebędą pod żadnym pozorem ich okręty, należące do tychże części, i szczątki, ich sprzęty i wszystkie do tego należące przedmioty, znalezione na pokładzie papiery okrętowe, jako téż wszystkie rzeczy i towary, które w morze wyrzucone a wyratowane zostały, ani odebrane ani zatrzymane. Przeciwnie powinny bydź pomienione okręty, rzeczy i towary utrzymane i za opłatą kosztów ratowania i przechowania, nie mniéj należytości cła, kwaranteny i innych do których w podobnym razie krajowe okręty obowiązane są, na powrót oddane.

Takież same postępowanie ma bydź zachowane co do pieniędzy ze sprzedaży tych przedmiotów wpłynionych, gdyby okoliczności takowéj bezpośredniéj sprzedaży wymagały.

W takim razie, niemniéj w razie przymuszonego wylądowania, w czém dostojne umawiające się strony w całéj objętości do postanowienia się odnoszą, które w deklaracyi, w Wiedniu dnia 4. Listopada 1843 podpisanéj, zawarte są, upoważniają się konzulowie, wice-konzulowie i dotyczący ajenci handlowi do interwencyi, i do niesienia swym ziomkom pomocy, mając jednakże zawsze na uwadze, że w razie prawnego uroszczenia do takiego rozbitego okrętu, do jego sprzętów i towarów, deklaracyja takowa pod rozstrzygnienie właściwych trybunałów kraju oddaną bydź powinna.

Artykuł XIII.

Konzulowie, Wice konzulowie lub ajenci handlowi każdéj z obu dostojnych umawiających się strón, którzy w Państwach drugiéj dostojnéj strony zamieszkują, otrzymają od

Kriegs- oder Handelsschiffen der betreffenden Länder von Seite der Ortsbehörden allen Beistand erhalten, der ihnen gesetzlicher Weise gewährt werden kann.

Artikel XIV.

Der gegenwärtige Vertrag soll für den Zeitraum von acht Jahren von dem Tage der Auswechslung der Ratificationen Kraft und Geltung haben. Wenn nach dem Termine von acht Jahren nicht sechs Monate früher die Kündigung der Fortdauer des gegenwärtigen Vertrages stattgefunden hatte, soll dessen Gültigkeit von Jahr zu Jahr fortdauern, bis einer der beiden contrahirenden Theile dem anderen sechs Monate früher seine Absicht angezeigt haben wird, denselben aufhören zu lassen.

Artikel XV.

Der gegenwärtige Vertrag soll ratificirt und die Ratificationen sollen in Neapel nach dem Ablaufe von drei Monaten oder wo möglich noch früher ausgewechselt werden.

Zur Bekräftigung dessen haben ihn die beiderseitigen Bevollmächtigten unterzeichnet und ihre Siegel beigedrückt.

So geschehen zu Neapel am vierten Tage des Monats Juli im Jahre ein tausend acht hundert vierzig sechs.

(L. S.) Fürst Felix Schwarzenberg m. p.

(L. S.) Giustino Fortunato m. p.

(L. S.) Fürst von Comitini m. p.

(L. S.) Antonio Spinelli m. p.

Nos visis perpensisque omnibus et singulis hujus Tractatus articulis, illos omnes ratos gratosque habere hisce declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos fore. In quorum fidem majusque robur praesentes Tractatus tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appresso firmari mandavimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae die vigesima mensis Septembris, anno mil-

Zwierzchnictw miejscowych wszelką pomoc do odstawienia zbiegów z okrętów wojennych i handlowych dotyczących się krajów, jaka tylko im prawnie dana bydź może.

Artykuł XIV.

Niniejszy układ będzie miał moc i ważność przez przeciąg ośmiu lat, od dnia wymienienia ratyfikacyi licząc. Jeżeli po terminie lat ośmiu nienastąpi na sześć miesięcy wcześniéj wypowiedzenie dalszego trwania niniejszego traktatu, ważność jego trwać ma daléj od roku do roku, dopokąd jedna z obu umawiających się strón drugiéj na sześć miesięcy wcześniéj swego zamiaru, aby takowy ustał, nie objawi.

Artykuł XV.

Traktat niniejszy ma bydź ratyfikowany, a ratyfikacyje mają bydź po upływie trzech miesięcy, lub jeżeli to bydź może, jeszcze wcześniéj w Neapolu wymienione.

Dla utwierdzenia onego, podpisali go obustronni pełnomocnicy, przy wyciśnięciu swoich pieczęci.

Działo się w Neapolu w czwartym dniu miesiąca Lipca, roku tysiąc ośmset cztérdziestego szóstego.

(L. S.) Książę Feliks Schwarcenberg m. p.

(L. S.) Guistino Fortunato m. p.
(L. S.) Książę de Comitini m. p.
(L. S) Antonio Spinelli m. p.

Nos vivis perpensisque omnibus et singulis hujus Tractatus articulis illos omnes ratos gratosque habere hisce declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos fore. In quorum fidem majusque robur praesentes Tractatus tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appresso firmari mandavimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae die vigesima mensis Septembris anno mille-

lesimo octingentesimo quadragesimo sexto, regnorum Nostrorum duodecimo.

FERDINANDUS.

(L. S.) PRINCEPS A METTERNICH.

Ad Mandatum Sacr. Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis proprium

Carolus ab Hummelauer,
Consilarius aulicus.

Gubernial-Kundmachung vom 4. December 1846, Gubernial-Zahl 71278.

137.

Daß die, aus dem Dienst- und Lohn-Verhältnisse der Arbeitsgeber zu den Arbeitsnehmern, entstehenden Streitigkeiten von den politischen Behörden zu behandeln sind.

Seine k. k. Majestät haben wegen Behandlung der, aus dem Dienst- und Lohn-Verhältnisse der Arbeitsgeber zu den Arbeitsnehmern, entstehenden Streitigkeiten mit allerhöchster Entschließung vom 24. October l. J. Nachstehendes zu bestimmen geruhet:

„Streitigkeiten zwischen Gewerbsleuten, oder Fabriks-Inhabern einerseits, und ihren Gesellen, Lehrjungen und anderen Hilfsarbeitern andererseits, welche aus dem Dienstverhältnisse oder Lohnvertrage entspringen, sind von den politischen Behörden nach den für ähnliche Streitigkeiten zwischen Dienstherren und Dienstleuten mit der allerhöchsten Entschließung vom 22. März 1828 festgesetzten Bestimmungen zu behandeln.“

Welches in Folge hohen Hofkanzlei-Decretes vom 21. v. M., Zahl 36056 und mit Beziehung auf das Kreisschreiben vom 11. April 1828, Zahl 24564 mit dem Beisatze allgemein bekannt gemacht wird, daß die hiernach berufenen Behörden zur genauesten Befolgung dieser Anordnung angewiesen werden.

Gubernial-Kundmachung vom 4. December 1846, Gubernial-Zahl 72169.

simo octingentesimo quadragesimo sexto, regnorum Nostrorum duodecimo.

FERDINANDUS.

(L. S.) PRINCEPS A METTERNICH.

Ad Mandatum Sacrae Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis proprium.

Carolus ab Hummelauer,
Consiliarius aulicus.

Obwieszczenie gub. z dnia 4. Grudnia 1846, pod l. gub. 71278.

137.

Spory wynikające ze stosunku służby i najmu najmujących względem najemników mają rozstrzygać Władze polityczne.

Najjaśniejszy Pan raczył we względzie postępowania w sporach, wynikających ze stosunku służby i najmu najmujących względem najemników, najwyższą uchwałą z dnia 24. Października t. r. następujące wydać postanowienie:

„Spory między profesyjonistami albo właścicielami fabryk z jednéj, a ich czeladnikami, uczniami i innymi robotnikami pomocnymi z drugiéj strony, wynikające ze stosunku służby albo umowy o najem, mają rozstrzygać Władze polityczne według wydanych najwyższą uchwałą z d. 22. Marca 1828 postanowień względem podobnych sporów między panami i sługami.“

Co się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi z d. 21. p. m. do l. 36056 i z odniesieniem się do okólnika z dnia 11. Kwietnia 1828, do l. 24564 z tą uwagą do powszechnéj wiadomości podaje, że się Władzom, do których zakresu to należyć będzie, poleca jak najściślejsze tego rozporządzenia zachowanie.

Obwieszczenie gub. z d. 4. Grudnia 1846, pod l. gub. 72169.

138.

Portofreiheit der von den Kreisämtern an das Lemberger Mercantil- una Wechselgericht einzusendenden Ausweise über ertheilte Handelsbefugnisse.

Die hohe k. k. allgemeine Hofkammer hat mit dem Hofdecrete vom 17. v. M, Z. 46077 zu bewilligen befunden, daß die von den hierländigen Kreisämtern an das mit dem Lemberger Magistrate vereinigte Mercantil- und Wechselgericht einzusendenden periodischen Ausweise über neuertheilte Handelsbefudnisse gegen Journalisirung dieser Correspondenz und unter der Bedingung portofrei behandelt werden, daß uuf der Adresse die Bemerkung „Ausweis über ertheilte Handelsbefugnisse" beigesetzt werde. Wovon die k. k. Kreisämter mit dem Bedeuten verständiget werden, die Aufnahme der obgenannten Bemerkung in die Adresse bei der Zusendung der gedachten Ausweise an das Mercantil- und Wechselgericht nicht außer Acht zu lassen.

Gubernial-Verordnnng vom 7. December 1846, Gnberuial-Zahl 71989.

139.

Einführung eines neuen Reglements über die Consular-Gebühren bei sämmtlichen k. k. Consular-Aemtern und k. k. Agentien.

In Folge Auftrags des Präsidiums der k. k. allgemeinen Hofkammer wird die von Seiner Majestät allerhöchst genehmigte Einführung eines neuen Reglement über die Consulargebühren bei sämmtlichen k. k. Consularämtern mit Inbegriff der ihnen zugezählten k. k. Agentien, und sonst wie immer genannten Regierungsorgane, insofern diese Aemter zur Einhebung solcher Gebühren ermächtigt sind, zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Die Wirsamkeit des neuen Gebühren-Reglement beginnt mit 1. Jänner 1847 und nur, wenn einzelne jenseits des Oceans aufgestellte Aemter wegen ihrer Entfernung dasselbe bis dahin nicht erhalten hätten, bei diesen Aemtern mit dem Tage des Empfanges der neuen Gebühren-Vorschrift.

Alle Consularämter sind verpflichtet, das gedachte Reglement in ihren Amtsorten anzuheften, und daselbst allen jenen Personen, deren daran gelegen sein kann, dessen Einsicht nicht nur ungehindert zu gestatten, sondern auch thunlichst zu erleichtern.

138.

Uwolnienie od opłaty porto pocztowego, wykazów udzielonych uprawnień handlowych przez Urzędy cyrkularne, Sądowi handlowo-wekslowemu lwowskiemu, przesyłać się mających.

Wysoka c. k. powszechna Kamera nadworna uznała za stosowne, Dekretem nadwornym z dnia 17. z. m. za l. 46077, zezwolić, aby wykazy peryjodyczne nowo nadanych uprawnień handlowych, które tutejszo-krajowe Urzędy cyrkularne połączonemu z Magistratem lwowskim Sądowi handlowo-wekslowemu przesélać mają, jako od porto pocztowego uwolnione uważane były, z obowiązkiem jednakże zaciągnienia takowych korespondencyi, do dziennika pocztowego i pod warunkiem domieszczenia na adresie uwagi: Wykaz udzielonych uprawnień handlowych.

O czém zawiadamia się c. k. Urzędy cyrkularne z tém zaleceniem, aby pomienionéj uwagi przesyłając rzeczone wykazy Sądowi handlowo-wekslowemu na adresie domieścić nie zaniedbały.

Rozporządzenie gub. z d. 7. Grudnia 1846, pod l. gub. 71989.

139.

Zaprowadzenie nowego regulaminu taks konzularnych we wszystkich c. k. Urzędach konzularnych i c. k. Ajencyjach.

W skutek polecenia prezydyjalnego c. k. powszechnéj Kamery nadwornéj, podaje się niniejszém do publicznéj wiadomości, przyzwolone najłaskawiéj przez Najjaśniejszego Pana zaprowadzenie nowego regulaminu taks konzularnych dla wszystkich c. k. Urzędów konzularnych i policzonych do nich c. k. Ajencyjów, tudzież innych jakiegobądź imienia organów rządu o tyle, o ile Urzędy te do poboru takowych należytości upoważnionemi są.

Nowy ten regulamin rzeczonych należytości wchodzi w wykonanie z dniem 1. Stycznia 1847, gdyby zaś niektóre pojedyncze po tamtéj stronie Oceanu ustanowione Urzędy dla odległości swojéj takowego do pomienionego czasu nie odebrali, dla tych Urzędów z dniem odebrania onegoż.

Wszystkie Urzędy konzularne są obowiązane regulamin ten w miejscach Urzędu swego mieć przybity, i wszystkim osobóm, którym na przejrzeniu takowego zależeć może, przejrzenie onego nietylko bez przeszkody dozwolić, ale nadto takowe, ile możności ułatwić.

In dem zuständigen Bezirke dieser Landesstelle ist die Einleitung getroffen, daß eben dieses Reglement bei allen Kreisämtern und dem Lemberger Magistrate von Jedermann eingesehen werden kann.

Wovon die Kreisämter in Folge des hohen Hofkammer-Decrets vom 28. September l. J., Z. 7392 p. p unter Anschluß des hier mitfolgendenden gedruckten Exemplares in die Kenntniß gesetzt werden.

Gubernial-Verordnung vom 17. December 1846 Gubernial-Zahl 5981[a].

·|·

Reglement

über die

Consular-Gebühren.

Beilage zur Sig. 20. Pag. 321.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 30. Juni 1846 die Einführung eines neuen, ein angemesseneres Gebühren-Ausmaß mit mehreren Erleichterungen begründenden, allgemeinen Consular-Gebühren-Reglement zu genehmigen, und demgemäß folgenden Bestimmungen die allerhöchste Sanction zu ertheilen geruhet.

Artikel I.

Der angeschlossene Tarif wird als allgemeine Vorschrift erklärt, welche bei sämmtlichen, wo imer bestellten, zur Einhebung von Consular-Gebühren ermächtigten k. k. Consular-Aemtern jedweder Rangs-Cathegorie mit Inbegriff der zu Consular-Amtshandlungen berufenen k. k. Agentien und andern Regierungs-Organe zur Richtschnur und Darnachachtung zu dienen hat; wogegen gleichzeitig mit dem Eintritte der Wirksamkeit dieses Tarifes alle älteren Consular-Gebühren-Tarife ohne Ausnahme, sammt den bei einigen Consular-Aemtern der Levante für fromme Zwecke eingeführten Gebühren-Bestimmungen, Kraft zu haben aufhören.

Artikel II.

Außer den in dem gegenwärtigen Tarife festgesetzten Einhebungsfällen und den dafür bestimmten Gebühren darf keine andere, wie immer genannte Gebühr oder Belohnung für irgend eine Amtshandlung oder Dienstleistung von einem Consular-Amte in Anspruch genommen werden, indem die diesen Aemtern obliegenden Verpflichtungen gegen Niemanden ein Recht auf eine weitere Gebühren-Forderung oder eine besondere Belohnung begründen.

Diese Anordnung unterliegt nur in Betreff der Aufenthalts- oder Schutzscheine in der Levante, wo deren Ausfertigung vorgeschrieben oder eingeführt ist, einer beschränkenden Ausnahme, indem es vor der Hand, insofern diese Ausfertigung mit einer besonderen Gebühren-Abstattung in Verbindung steht, dieserwegen bei der bisherigen Uebung zu verbleiben hat.

Artikel III.

Die festgesetzten Gebühren sind nach den Bestimmungen des Tarifes von Jedermann, und zwar, in so weit es sich um

Schiffsgebühren handelt, zunächst von den Schiff-Capitänen und Schiffs-Führern der bezüglichen österreichischen Handelsfahrzeuge an die im Artikel I. bezeichneten Consular-Aemter gegen ämtliche, die Beschaffenheit und den Betrag der Gebühr genau ausdrückende Empfangsbestätigung unweigerlich zu entrichten.

Artikel IV.

Die auf die Verweigerung der vorschriftsmäßigen Gebühren-Entrichtung festgesetzten Strafen bleiben in Wirksamkeit.

Artikel V.

Die Gebühren sind im Tarife in Gulden und Kreuzern der österreichischen Conv. Münze angesetzt, und es sind die nachstehenden, bei Abstattung derselben häufig gebrauchten Münzsorten von den Consular-Aemtern zu dem beigesetzten Werthe in Canv. Münze anznnehmen:

a)	der kaiserliche Thaler	zu 2 fl.	— kr.
b)	„ spanische Colonato	„ 2 „	3 „
c)	„ kaiserliche Ducaten	„ 4 „	30 „
d)	„ venetianische Ducaten	„ 4 „	32 „

Artikel VI.

Das gegenwärtige Reglement sammt dem Tarife soll in den Amtsorten der Consular-Aemter zur bequemen Einsicht für Jedermann, dem es zusteht, davon Kenntniß zu nehmen, ange heftet sich befinden.

Allgemeiner Consular-Gebühren-Tarif.

I. Abtheilung.

Gebühren, welche sich auf den Schiffahrtsbetrieb der österreichischen Handels-Marine beziehen.

Posten-Zahl	Bezeichnung der Gebühren und der Amtshandlungen, wofür sie zu entrichten sind	Gebühren-Betrag fl.	Gebühren-Betrag kr.	Erläuterungen.
1	Allgemeine Tonnengebühr für die Zulassung und Abfertigung eines Schiffes, wenn die Besorgung eines Transportgeschäftes damit in Verbindung steht, in den mit k. k. Consular-Aemtern bestellten Stapelorten, u. z. von jeder Schiffstonne:			Zu Post 1. a) Die Zulassung und Abfertigung eines Schiffes umfaßt alle damit verbundenen gewöhnlichen Amtshandlungen, wornach das mit dem Schiffs-Capitän oder Schiffs-Führer aufgenommene Constitut, die Prüfung, Protokollirung und Verificirung oder Vidirung der Sanitätsfeden, Mannschaftsrollen, Manifeste, Ladungsscheine und andern Schiffsurkunden, so wie alle bezüglichen ämtlichen Ausfertigungen, die nicht gemäß besonderer Bestimmungen einer eigenen Gebühr unterliegen, darunter begriffen sind.
	a) bei den Consular-Aemtern im adriatischen Meere, in türkisch Albanien und auf den Jonischen Inseln . .	—	3	
	b) bei den Consular-Aemtern in anderen Häfen	—	6	
	mit der Beschränkung auf den Maximal-Gebührenbetrag für jedes Schiff			
	in den Häfen zu a) von .	12	—	
	in den Häfen zu b) von .	24	—	

Posten-Zahl	Bezeichnung der Gebühren und der Amtshandlungen, wofür sie zu entrichten sind	Gebühren-Betrag fl. | kr.	Erläuterungen.
	Zusatzbestimmungen. §. 1. Bei periodischen Fahrten, wodurch zwischen bestimmten Häfen eine beständige förmlich geregelte Verbindung erhalten wird, ist die Tonnengebühr in den Bestimmungshäfen mit der Hälfte der allgemeinen Gebühr zu entrichten. §. 2. Wird das Einlaufen des Schiffes durch ein zwingendes widerwärtiges Ereigniß veranlaßt, und findet aus dieser Ursache kein anderes als das Transportsgeschäft der Ausschiffung von Waaren vor Erreichung des Bestimmungsortes statt, so entfällt die Tonnengebühr mit der Hälfte der allgemeinen Tonnengebühr. §. 3. Findet ein freiwilliges Einlaufen und Verweilen im Hafenorte im freien Verkehre ohne Vornahme eines Transportsgeschäftes statt,		b) Unter Transportsgeschäft wird die Waareneinschiffung auf das Schiff oder die Waarenausschiffung von demselben verstanden. Die Bevorräthigung des Schiffes mit Lebensmitteln oder andern Erfordernissen auf die Reise, die Ausbesserung des Schiffes und seiner Einrichtung, sowie die bloß aus diesem Anlasse stattfindende Aus- und Wiedereinschiffung von Ladungsgegenständen, die Ein- oder Ausschiffung von Reisenden und deren Gepäcke, ferner von Briefen, Geldgruppi und Pakotille sind Handlungen, welche den mit einer Tonnengebühr belegten Transportsgeschäften nicht zugezählt werden, und daher die Einhebung einer solchen Gebühr nicht begründen. c) Die Schiffstonnen-Anzahl ist aus der Aichungsurkunde zu erheben, in deren Ermanglung der aus anderen Bord-Urkunden ersichtliche, oder durch ein sonst glaubwürdiges Zeug-

Posten-Zahl	Bezeichnung der Gebühren und der Amtshandlungen, wofür sie zu entrichten sind	Gebühren-Betrag fl	kr.	Erläuterungen.
	so tritt die Verpflichtung zur Abstattung einer Tonnengebühr im Betrage des vierten Theiles der allgemeinen Tonnengebühr ein. §. 4. Das unfreiwillige, durch ein zwingendes Ereigniß verursachte Einlaufen ohne Vornahme eines Transportsgeschäftes ist auf die Dauer der Zwangsursache frei von jeder Tonnengebühr; wird aber der Aufenthalt im Hafenorte nach dem Aufhören der Zwangsursache fortgesetzt, so entspringt daraus die aus der Bestimmung des vorstehenden §. 3. hervorgehende Gebührenschuldigkeit. §. 5. Wenn Capitäne oder Führer von Schiffen in Ermanglung eines k. k. Consular-Amtes an den Stapelorten, wo sie eingelaufen, ein anderwärts aufgestelltes, zur Ingerenz berufenes k. k. Consular-Amt zu Amtshandlungen in Anspruch nehmen, welche			niß bestätigte Tonnengehalt zum Anhaltspuncte zu dienen hat.

Posten-Zahl	Bezeichnung der Gebühren und der Amtshandlungen, wofür sie zu entrichten sind	Gebühren-Betrag fl.	kr.	Erläuterungen.
	nach den vorstehenden Bestimmungen die Entrichtung einer Tonnengebühr bedingen, so hat in derlei Fällen die diesen Bestimmungen entsprechende Gebührenbehandlung in Anwendung zu kommen. §. 6. Insofern die als Postschiffe verwendeten Schiffe in Folge besonderer Anordnungen für die Zulassung und Abfertigung keiner Tonnengebührunterliegen, wird darin durch den gegenwärtigen Tarif nichts geändert, wornach folglich die zugestandene Gebührenfreiheit ungeschmälert belassenwird.			
2	Taxe, wenn nach geschehener Abfertigung eines Schiffes nochmals eine, zur consularämtlichen Schiffsabfertigung gehörige Amtshandlung der Erneuerung, Berichtigung oder Certiorirung von Schiffspapieren vorzunehmen ist	1	30	Zu Post 2. Diese Taxe findet keine Anwendung, insofern gemäß den vorstehenden Bestimmungen eine gebührenfreie Abfertigung stattfindet, oder die neuerliche Amtshandlung auf einer bloß ämtlichen Veranlassung beruht, in welchem Falle sie ohne weitere Gebühren-Entrichtung zu geschehen hat, oder inso-
3	Taxe für die Substitution eines Capitäns oder Schiffsführers	5	—	

Posten-Zahl	Bezeichnung der Gebühren und der Amtshandlungen, wofür sie zu entrichten sind	Gebühren-Betrag fl.	kr.	Erläuterungen.
4	Taxe für jede Berichtigung der Mannschaftsrolle	—	15	fern der Fall einer vorher nicht vorhandenen Tonnengebühren-Schuldigkeit eintritt, wo lediglich diese einzuheben ist.
5	Taxe für jeden Passavanti a) zu Fahrten von und nach Häfen oder Rheden im adriatischen Meere, in türkisch Albanien und auf den Jonischen Inseln . .	5	—	Zu Post 5. Wenn entweder der Hafen, von welchem das Schiff auslauft, oder der Bestimmungsort, nach welchem es sich begibt, nicht zu den unter a) bezeichneter Häfen oder Rheden gehört, so ist für den ausgefertigten Passavanti die höhere Gebühr von 10 fl. zu erlegen.
	b) zu allen anderen unter a) nicht begriffenen Fahrten	10	—	
6	Taxe für die Aufnahme einer Seeverklarung oder eines Haverei-Vorfalles — prova di fortuna — a) wenn darin umständlich der Sachbestand sammt dem Ergebnisse der Untersuchung über dessen Veranlaßung angegeben ist — mit Inbegriff des Zeugenverhörs	8	—	
	b) wenn sie bloß in summarischer Aufnahme des Sachbestandes und der angegebenen Veranlassung besteht . .	3	—	

II. Abtheilung.

Gebühren für Consular-Amtshandlungen, die nicht unter die erste Tarifs-Abtheilung fallen.

Posten-Zahl	Bezeichnung der Amtshandlung, für welche die Gebühr zu entrichten ist	Gebühren-Ausmaß fl.	kr.	Erläuterungen
1	Für die Ausfertigung eines Reisepasses auf eine oder mehrere Personen	2	—	
2	Für einen Reisepaß, ausgefertigt lediglich für einen oder mehrere Matrosen und andere zu den niedern Dienst-Classen gehörige Schiffsleute oder für Lehrlinge und Dienstbothen	—	30	
3	Für die Vidirung eines zu diesem Behufe vorgewiesenen oder zum Amte gebrachten Paßes	—	30	
	Zusatzbestimmung a) zu den vorstehenden drei Postenzahlen. Dürftigen Personen, denen die Taglöhner überhaupt zugezählt werden, sind die vorerwähnten Amtshandlungen gebührenfrei zu leisten.			Zur Zusatzbestimmung a). Alle gedungenen Hüther von Weidevieh aus Siebenbürgen, das in der benachbarten Türkei weidet, sind als Taglöhner zu betrachten.
4	Für jede Decretation oder Zwischenverfügung an die Parteien in einem Civil-Rechtsstreite mit Einschluß der Compromiß-Fälle . . .	1	—	
5	Für jedes über einen solchen Rechtsstreit ausgefertigte Urtheil:			

Posten-Zahl	Bezeichnung der Amtshandlung, für welche die Gebühr zu entrichten ist.	Gebühren-Ausmaß fl.	kr.	Erläuterungen.
	a) wenn der streitige Gegenstand den Werth von 500 fl. in Conv. Münze nicht übersteigt	6	—	
	b) wenn dessen Werth höher ist .	12	—	
6	Für jeden Sequestrations-Act und für jede Anlegung der ämtlichen Sperre, die Protokolls-Aufnahme und die Decretation an die Parteien darüber inbegriffen	5	—	
7	Bei ämtlicher Verwahrung eines Depositums:			
	a) für den Act der Uebernahme sammt Empfangsschein	2	—	
	b) vor der Ausfolgung von Geld oder Geld vertretenden Urkunden oder Sachen von Werth für die stattgefundene Verwahrung und sämmtliche mit der Ausfolgung verbundene Amtshandlungen	Ein Percent des Werthes		
8	Für die Aufnahme eines Inventars sammt Protokoll und Decretation, und zwar als tägliche Gebühr, wenn zum Inventiren oder Aufzeichnen mehrere Tage erforderlich sind	5	—	
9	Für jede durch einen oder mehrere Sachverständige vorgenommene Schätzung oder einen auf ähnliche Weise aufgenommenen Sach- oder Urtheilsbefund, dann für die Erforschung und Feststellung von See- und Flußschäden, jederzeit die ämt-			

Posten-Zahl	Bezeichnung der Amtshandlung, für welche die Gebühr zu entrichten ist	Gebühren-Ausmaß fl.	kr.	Erläuterungen.
	lichen Erlässe und Ausfertigungen inbegriffen, und zwar:			
	a) die fixe Gebühr von	2	—	
	b) vom Gesammtwerthe der inventirten und geschätzten Gegenstände	Ein Viertel Percent		
	Zusatzbestimmungen zu den Posten 8 und 9.			
	1. Außer den hier bezeichneten Amtsgebühren sind noch den vom Consular-Amte zugezogenen Sachverständigen und Schätzleuten angemessene Entgeltbeträge für ihre Bemühungen zu entrichten, die insgesammt, ohne daß wegen deren größerer Anzahl eine höhere Anforderung gestellt werden darf, für jeden der in den Posten 8 und 9 bezeichneten Acte mit der fixen Gebühr von 2 fl und mit einer 1/2 0/0 nicht übersteigenden Percentual-Gebühr vom Werthe der inventirten beurtheilten oder geschätzten Gegenstände ein für allemal bemessen werden können.			
	2. Sollte die Aufnahme der Inventur oder des Sachbestandes oder die Schätzung an Orten geschehen, oder auf Gegenstände Bezug nehmen, die wegen der Gefahr eines vorhandenen Pest- oder andern ansteckenden Krankheitstoffes die Gesundheit bedrohen können, so			

Posten-Zahl	Bezeichnung der Amtshandlung, für welche die Gebühr zu entrichten ist.	Gebühren-Ausmaß fl.	kr.	Erläuterungen.
	wird es in derlei außerordentlichen Fällen dem Amtsvorsteher gestattet, zur angemessenen Vertheilung unter alle dabei verwendeten Individuen mit Einschluß der Consular-Bediensteten noch eine besondere Retribution bis zum Belaufe der zweifachen (Post 8) mit 5 fl. festgesetzten fixen Gebühr einzuheben.			
10	Für die Vornahme einer gerichtlichen oder freiwilligen Feilbiethung sammt Protokoll			
	a) die fixe Gebühr und zwar bei längerer Dauer der Feilbiethung täglich mit	3	—	
	b) von dem durch die Feilbiethung eingegangenen Betrage	Ein Percent		
11	Für die Abfassung eines Ehevertrages, einer letzwilligen Erklärung (Testaments) oder einer Schenkungsurkunde	5	—	
12	Für die Abfassung der (Post 11) eben genannten Urkunden, wenn die Personen, in deren Namen dieselben verfaßt werden, dem Stande der Matrosen oder anderer niederer Dienst-Classen oder Taglöhner angehören	1	30	
13	Für die ämtliche Eröffnung und Publicirung oder Ablesung, auch			

Posten-Zahl	Bezeichnung der Amtshandlung, für welche die Gebühr zu entrichten ist	Gebühren-Ausmaß fl	kr	Erläuterungen.
	Protokollirung eines Testamentes oder einer letzwilligen Erklärung	4	—	
14	Für die Abfassung eines Vertrages außer den zu Post 11 genannten	6	—	
15	Für die Aufnahme eines Protestes, Gegen - Protestes, Abfassung einer Vollmacht, Verzichtleistung, Cession, Eigenthums - Uebertragung, eines Compromisses u. dgl.	2	—	
16	Für eine Tagsatzung, Aufnahme einer Aussage, oder Eröffnung in protokollarischer Form, für ein Zeugenverhör oder einen andern Act ämtlicher Untersuchung, sämmtlich in Parteisachen, dann für die angesuchte ämtliche Registrirung einer Urkunde, in so fern die hier bezeichneten Amtshandlungen nicht unter eine andere Bestimmung dieses Tarifes fallen.	1	40	
17	Die erste authentische Abschrift, die Legalisirung inbegriffen, von Orginal - Urkunden, Entscheidungen und andern Erlässen des Consular-Amtes, wenn jene Abschrift bestimmt ist, das beim Amte zurückbehaltene Orginal, für welches bereits eine Consular-Gebühr gemäß dem Tarife abgestattet wurde, zu ersetzen	gebührenfrei		
18	Für jede Legalisirung von Urkunden und Unterschriften, die nicht			

Posten-Zahl	Bezeichnung der Amtshandlung, für welche die Gebühr zu entrichten ist	Gebühren-Ausmaß fl.	kr.	Erläuterungen.
	(Post 17) gebührenfrei zu geschehen hat	1	—	
19	Für jedes Zeugniß oder Certificat in Parteisachen, auf welches nicht eine andere Bestimmung dieses Tarifes anzuwenden ist.	1	30	
20	Für jede ämtliche Verlautbarung auf Ansuchen einer Partei, insofern nichts anderes in diesem Tarife bestimmt ist	1	—	Zu Post 20. a) Wenn die Verlautbarung in mehreren Sprachen geschieht, zählt jede Sprache einzeln bei der Gebühren-Bemessung. b) Die Druckkosten der Verlautbarung sind von der Partei zu tragen.
21	Für die Abfassung eines Gesuches, Promemoria, Recurses oder einer andern Schrift, die nicht von Amtswegen stattfindet, und nicht in einer andern Tarifsbestimmung berücksichtiget ist	2	—	
24	Für jeden halben Bogen einer Abschrift	—	12	
23	Bei Dienstreisen in Parteisachen			
	a) die Vergütung der aufgewendeten, den Verhältnissen angemessenen Reisekosten;			
	b) besonderes Taggeld auf die Dauer der erforderlichen Abwesenheit, und zwar:			
	aa) dem General-Consul, General-Agenten und Consul	6	—	
	bb) dem Vice-Consul	5	—	
	cc) dem Kanzler, Dolmetsch oder Consular-Agenten	4	—	
	dd) einem Consular-Beamten minderer Kathegorie	3	—	
	ee) einem beim Consular-Amte angestellten Diener	1	30	

Posten-Zahl	Bezeichnung der Amtshandlung, für welche die Gebühr zu entrichten ist	Gebühren-Ausmaß fl.	kr.	Erläuterungen.
	Zusatzbestimmungen. 1. Dem Amtsverweser eines General-Consulates, einer General-Agentie, eines Consulates oder eines Vice-Consulates gebührt das Taggeld nach der Kathegorie des Postens, den er versieht. 2. Die Partei, in deren Angelegenheit die Reise unternommen wird, kann zur Entrichtung der Reisekosten und Taggelder für mehr als einen Beamten, ohne ihre vor dem Reise-Antritte erklärte Einwilligung nicht verhalten werden; auch hat sie die Vergütung derartiger Auslagen für Diener des Amtes nur insofern zu leisten, als selbe zu den Commissions-Verrichtungen erforderlich gewesen sind.			

W należącym do tutejszego Rządu krajowego obwodzie rozporządzono, aby ten regulamin we wszystkich Urzędach cyrkułowych i magistracie lwowskim mógł przez każdego być przejrzanym.

O czém c. k. Urzędy cyrkularne w skutek Dekretu wysokiéj Kamery nadwornéj z dnia 28. Września 1846 za l. 7392 p. p przy dołączeniu jednego drukowanego egzemplarza zawiadomione zostają.

Rozporządzenie gub. z dnia 17. Grudnia 1846, pod l. gub. 59818.

140.

Instruction

für die Kreisämter und ihre Bezirks-Commissäre, zur Ausführung der mit dem Kreisschreiben vom 25. November 1846, Z. 71881 angeordneten Roboth- und rücksichtlich Urbarial-Regulirung

---

Allgemeine Anordnungen.

§. 1.

Nach §. 6. des Kreisschreibens vom 25. November d. J., Z. 71881, ist die Ausführung der Roboth-Regulirung und aller darauf Bezug nehmenden Maßregeln unter Aufsicht des galizischen Landes-Guberniums, den Kreisämtern und ihren Bezirks-Commissären übertragen.

§. 2.

Der Kreis-Vorsteher haftet demnach für die zweckmäßige Leitung und den entsprechenden Fortgang der einschlägigen Geschäfte im ganzen Umfange des seiner Leitung unterstehenden Kreises, so wie bei den gewöhnlichen Amtshandlungen.

§. 3.

Der Kreis-Vorsteher bestimmt demnach einen rechtlichen, geschickten, mit den Verhältnissen des Kreises besonders bekannten, und das Vertrauen der Insassen besitzenden Kreis-Commissär, welcher den Kreis-Vorsteher in der Leitung der Regulirungs-Geschäfte unterstützen und vertreten, und eben deßhalb sich diesem Geschäfte ausschließend widmen, und von den übrigen kreisämtlichen Geschäften enthoben werden muß.

Bevor diese Bestimmung dem Kreis-Commissär bekannt gemacht wird, ist derselbe dem k. k. Landes-Präsidium zur Genehmigung anzuzeigen.

§. 4.

Das Kreisamt steht in Beziehung auf die Geschäfts-Verhandlung zur Ausführung der Urbarial-Regulirung im unmittelbaren Verhältnisse der Unterordnung zu dem k. k. Landes-Gubernium, und eigentlich zu der bei demselben für dieses Ge-

140.

I n s t r u k c y j a

dla Urzędów cyrkułowych i ich komisarzy powiatowych służąca, do uskutecznienia rozporządzonéj regulacyi pańszczyzny, a właściwie powinności urbaryjalnych.

Uwiadomienie gub. z dnia 18. Grudnia 1846, pod l. gub. 7423.

schäft eigends aufgestellten Provinzial-Commission. An diese erstattet es seine Berichte, dahin übergibt es die Operate, und von solcher erhält es die erforderlichen Aufträge, deren pünctliche Erfüllung sich das Kreisamt zur besonderen Pflicht zu machen hat.

§. 5.

Alle Geschäftsstücke, welche die Urbarial-Regulirung betreffen, müssen sowohl bei dem Kreisamte, wie bei den Exposituren in der Manipulation eigends ausgeschieden, und es muß darüber ein eigenes Geschäfts-Protokoll in Form der gewöhnlichen kreisämtlichen Gestions-Protokolle verlegt werden.

§. 6.

Dieses Geschäfts-Protokoll hat das Kreisamt der Provinzial-Commission von 14 zu 14 Tagen vorzulegen. Außerdem aber hat das Kreisamt in eben diesem Termine eigene Berichte über den Fortgang der Arbeiten zu erstatten.

§. 7.

Zur Erfüllung der in dem Kreisschreiben schon im Allgemeinen und in den folgenden Absätzen näher bezeichneten Obliegenheiten ist es nöthig, daß das Kreisamt:

a) die Grundsteuer-Regulirungs-Acten sorgfältig sammele und ordne, wenn wider Erwarten diese Operate, nicht wie es sein sollte, sich ohne dieß in gehöriger Ordnung befinden, um mit denselben die mit der Regulirung beauftragten Commissäre betheilen zu können;
b) deßgleichen die in der kreisämtlichen Registratur befindlichen Unterthans-Verhandlungen in Ordnung bringen lasse;
c) die bei der Prov. Staats-Buchhaltung aufbewahrten Stock-Inventare und Dominical-Special-Fassionen sich verschaffe;
d) die nöthigen Druckpapiere erhalte.

§. 8.

Die ersteren Behelfe hat das Kreisamt sich selbst zu verschaffen, und für die Zusendung der beiden letzteren wird die Provinzial-Commission die nöthtge Sorge tragen.

§. 9.

Da die exponirten Kreis-Commissäre schon nach dem Kreisschreiben zunächst zur Ausführung der Reguliuung in den ihrem Bezirke zugewiesenen Gemeinden berufen sind, so hat der Kreis-

Vorsteher nur bezüglich der übrigen im Kreise gelegenen Gemeinden die nöthige, seinem Ermessen überlassene Vorsorge zu treffen. Dieß hindert aber nicht, daß der Kreis-Vorsteher, in sofern er es für nöthig halten sollte, auch in einigen der den Expostituren zugewiesenen Gemeinden die Ausführung der Regulirung anderen Kreis-Commissären übertrage, und überhaupt alles dasjenige verfüge, was zur Beförderung des Geschäftes ihm nothwendig und nützlich erscheint.

§. 10.

Im Allgemeinen wird es dem Kreisvorsteher zur dringendsten Pflicht gemacht, auf die Schnelligkeit und Zweckmäßigkeit der Amtshandlungen auf allen ihm zu Gebothe stehenden Wegen einzuwirken, insbesondere aber gegen Grundherrschaften, welche mit den ihnen obliegenden Arbeiten saumselig sein sollten, mit aller Strenge vorzugehen, und sie

a) durch Verweise mit Androhung von Pönfällen;

b) durch Strafbothen und Decretirung von Pönfällen;

c) endlich durch Absendung von kreisämtlichen Commissären zur Bewirkung der ausständigen Amtshandlung auf Kosten der saumseligen Grundherrschaft, zur Vollziehung der erhaltenen Aufträge zu vermögen.

Nähere Bezeichnung der Aufgabe.

§. 11.

Nachdem die mit der allerhöchsten Entschließung vom 12. November d. J. genehmigten Grundsätze, nach welchen die von den unterthänigen Grundbesitzern ihren Grundherrschaften zu entrichtenden Robothen zu reguliren, und mit den übrigen Urbarial-Leistungen den einzelnen Grundbesitzern vorzuschreiben sind, durch die mit diesem Kreisschreiben kundgemachte, im Allgemeinen geltende Classenbestimmung im Wesentlichen ihre Vollziehung schon erhalten haben, so handelt es sich nur noch um die Bestimmung der Robothen nach diesen Classen und Aufnahme der übrigen Schuldigkeiten in den einzelnen Gemeinden.

§. 12.

Hiernach ergeben sich folgende Gegenstände der kreisämtlichen Amtshandlung:

I. Erhebung und Aufzeichnung der Grundbesitzungen mit der nach dem Steuerfuße des Verwaltungsjahres 1845 — 46 entfallenden Steuer.

II. Einreihung der Grundbesitzungen in die gesetzlichen Classen, und Verzeichnen der Schuldigkeiten:

A. nach dem neuen Gesetze;

B. nach dem bisherigen Bestande

III. Richtigstellung der Ergebnisse dieser Aufnahme,

durch Verificirung mittelst der Kreis-Commissäre,

Prüfung durch das Kreisamt und das Landes-Gubernium.

IV. Bekanntgebung der Ergebnisse an die unterthänigen Grundbesitzer Behufs der Wahl;

V. letzte Erklärung der getroffenen Wahl und

VI. endlich Ausfertigung der Schuldigkeits-Verzeichnisse.

Erhebung und Aufzeichnung der Grund-Besitzungen mit der nach dem Steuerfuße des Verwaltungsjahres 1845 — 46 entfallenden Steuer.

§. 13.

Die Behelfe, mit deren Zuhilfenahme diese Amtshandlung vor sich gehen kann und muß, sind die individuellen Grund-Ertragsbögen und die Summarien derselben im Zusammenhange mit den Evidenzhaltungs-Registern, die Einzahlungs-Tabellen im Zusammenhange mit den Steuerbücheln.

Da diese Behelfe sich bei den Steuer-Bezirks-Obrigkeiten befinden, von welchen auch nach den dießfalls bestehenden Vorschriften alle bis auf den letzten Augenblick Statt gefundenen Aenderungen bei diesen Behelfen ersichtlich gemacht worden sein müssen, so hat diese Erhebung und Aufzeichnug zunächst vorbehaltlich der künftig durch das Kreisamt zu geschehenden Richtigstellung, von den Grundherrschaften, und in sofern sie nicht selbst Steuerbezirks-Obrigkeiten sind, im Einverständnisse mit diesen zu geschehen.

Einreihung der Grundbesitzungen in die gesetzliche Classe und Verzeichnen der Schuldigkeiten.

A. Nach dem neuen Gesetze.

B. Nach dem bisherigen Bestande.

§. 14.

Dieselbe Bewandtniß hat es mit der Einreihung der Grundbesitzer in die gesetzlichen Classen und Verzeichnen der

Schuldigkeiten nach dem neuen Gesetze und nach dem bisherigen Bestande.

§. 15.

Auch hier sind die Behelfe, zu welchen vorzugsweise die etwa vorhandenen unter ämtlicher Autorität ausgefertigten Schuldigkeits-Inventarien, die vorhandenen rechtskräftigen Verträge, — die zur Bemessung der Urbarial-Steuer seit dem Jahre 1820 überreichten Urbarial-Fassionen, die in den Händen der Unterthanen befindlichen Gabenbüchel, endlich die in dieser Beziehung etwa bestehenden Partikular-Entscheidungen zu rechnen sind, — entweder schon in den Händen der Grundherrschaften, oder sind ihnen zunächst zugänglich.

§. 16.

Auch diese Amtshandlung ist demnach von den Grundherrschaften vorbehaltlich der durch das Kreisamt zu geschehenden Richtigstellung zu bewirken.

§. 17.

In welcher Art dieß in beiden Beziehungen zu geschehen hat, und was die Grundherrschaften hiebei zu beobachten haben, ist in dem, dem Kreisamte gleichzeitig mit dieser Instruction zukommenden besorders abgefaßten Unterrichte für die Grundherrschaften über ihre Obliegenheiten bei Ausführung der Roboth-Regulirung enthalten.

§. 18.

Gleich nach Empfang der eigenen Instruction und des Unterrichtes für die Grundherrschaften wird demnach das Kreisamt diese Letzteren mit diesem Unterrichte betheilen, sie beauftragen, daß sie die ihnen zugewiesenen Arbeiten sogleich in Angriff nehmen, ihnen nach Maßgabe der bei jeder derselben in Erwägung kommenden Verhältnisse bestimmte Fristen geben, welche jedoch niemals und auf keinen Fall über den 15. April 1847 reichen dürfen, und diese überwachen, einer jeden derselben aber bestimmt angeben, an wen sie die fertigen Operate abzuliefern hat.

§. 19.

Eben so ist den Grundherrschaften zu bedeuten, daß bei allen die Ausführung dieser Regulirung betreffenden Verhandlungen der Grundherr selbst oder durch einen Bevollmächtigten zu erscheinen, und die auszufertigenden Urkunden zu unterschreiben habe, dessen mit den gesetzlichen Förmlichkeiten versehene

Vollmacht, für den Machthaber nicht bloß die Befugniß zur Aussertigung der in dem Unterrichte näher bezeichneten Verzeichnisse, sondern überhaupt zur Vertretung der Grundherren bei dem ganzen Acte der Regulirung und somit zu allen dabei vorkommenden Geschäften, Verhandlungen, Erklärungen und Vergleichen enthalten, im Falle einer Verlassenschasts-, Vormundschafts- oder Crida-Verhandlung von dem Gerichte genehmigt sein, und dem Kreisamte mit dem Operate selbst vorgelegt werden muß.

§. 20.

Sollte ungeachtet wiederholt gegebener Frist eine solche Vollmacht nicht eingelegt werden, so ist das Einlangen derselben nicht mehr abzuwarten, sondern die Verhandlung mit dem auf dem Gute befindlichen, die politische Gerichtsbarkeit verwaltenden oder sonst von den Verhältnissen unterrichteten herrschaftlichen Beamten fortzusetzen und zu beenden.

Richtigstellung der Ergebnisse dieser Aufnahmen, durch Verificirung mittelst der Kreiscommissäre.

§. 21.

Erst wenn die durch die Grundherrschaften verfaßten Operate an den exponirten Kreiscommissär oder das Kreisamt gelangen, beginnt die unmittelbare kreisämtliche Amtshandlung und zwar:

die Verificirung dieser Operate.

§. 22.

Bevor zu dieser Amtshandlung geschritten wird, hat das Kreisamt oder der exponirte Kreiscommissär sich mit den hiezu nöthigen Behelfen zu versehen.

Dahin gehören:

bezüglich des Steueransatzes

dir Steuer-Regulirungs-Operate der ihm zufallenden Gemeinden mit den auf die Berichtigung dieser Operate Bezug nehmenden Verhandlungen

bezüglich der unterthänigen Schuldigkeiten:

die sogenannten Stock-Inventarien, deren Zusendung an die Kreisämter der Provinzial-Staats-Buchhaltung bereits aufgetragen ist, die Urbarial-Fassionen der demselben zufallenden Gemeinden und der, bezüglich der Schuldigkeiten dieser Gemeingen Statt gefundenen oder noch im Zuge befindlichen Verhandlungen.

§. 23.

Mit diesen Behelfen begibt sich der Kreiscommissär an Ort und Stelle und beginnt seine Amtshandlung mit Richtigstellung des Verzeichnisses über die bestehenden Grundbesitzungen.

§. 24.

Hiebei hat der verificirende Kreis-Commissär auf Folgendes sein Augenmerk zu richten:

auf die Form der Operate, ob sie nämlich nach der vorgeschriebenen Form eingerichtet sind, ob sie von den hiezu berufenen Personen unterzeichnet, und die Unterschriften dieser ächt sind.

Findet er in dieser Beziehung Gebrechen, welche sich nicht sogleich berichtigen lassen, so sind die Operate der Grundherrschaft zur Umänderung zurückzustellen, und derselben hiezu eine ganz kurze Frist zu setzen;

auf die Richtigkeit der Ansätze im Grundbesitze.

In dieser Beziehung entfallen die Rubriken 8 bis 16 gänzlich, nachdem sie eigentlich Gegenstände der Calculation sind, welche dem Kreisamte obliegt.

In Beziehung auf die übrigen den Grundbesitz betreffenden Rubriken 1 bis 7 hat der verificirende Kreiscommissär aus den Summarien der individuellen Grund-Ertragsbögen und den Grundsteuer-Regulirungsoperaten durch Einvernehmung der Partheien oder auf anderem zweckmäßig erscheinenden Wege sich zu überzeugen, ob die bloß übertragenen Posten richtig übertragen, die Namen der Grundbesitzer richtig angegeben, ob alle in den Grundsteuer-Operaten erscheinenden topographischen Nummern auch in dem von der Grundherrschaft verfaßten Verzeichnisse, wenn auch bei andern, oder (im Falle Statt gefundener Theilungen) in Theilbeträgen bei mehreren Besitzern vorkommen — ob das Flächenmaß richtig angegeben ist.

In Folge dieser Nachforschungen sind die Ansätze sohin entweder als richtig zu bezeichnen, oder zu berichtigen, was in der Rubrik „Anmerkung" des Verzeichnisses beizusetzen ist.

Bei entstehendem Widerspruche ist auf das Zustandekommen eines Einverständnisses hinzuwirken; falls dieß jedoch nicht erzielt werden könnte, hat der Kreis-Commissär nach seinem Ermessen, mit möglichster Festhaltung des factischen Zustandes die Berichtigung im Verzeichnisse vorzunehmen, die von den betroffenen Partheien erhobenen Anstände und Widersprüche dem Wesen nach in das Protocoll aufzunehmen, welches über den ganzen Verificirungs-Act aufgenommen werden wird.

§. 25.

.|. Nr. 1.

Zum Beweise, daß der verificirende Kreis-Commissär in dieser Art vorgegangen ist, hat derselbe das beiliegende Verzeichniß .|. über die vorgefundenen Veränderungen zu verfassen, dessen Form und Inhalt keiner weiteren Erläuterung bedarf.

§. 26.

Die von jeder Besitzung entfallende Grundsteuer wird von dem Kreisamte geprüft werden. Der verificirende Kreis-Commissär nimmt dieselbe, zumal im Falle der Uebereinstimmung mit dem Steuerbüchel oder der Einzahlungstabelle, worauf derselbe jederzeit zu sehen hat, als richtig an, und untersucht somit nur, ob hiernach die Robothsklasse richtig bestimmt, und die hiernach entfallenden Robothen richtig angegeben wurden.

§ 27.

Ist auf diese Art die erste Abtheilung des Operates beendigt, so folgt die Verificirung des Operates bezüglich der unterthänigen Schuldigkeiten, nach dem neuen Gesetze und nach dem bisherigen Bestande.

§. 28.

Insbesondere hat der verificirende Kreis-Commissär sich davon näher zu überzeugen, ob bei Einreihung der Grundbesitzer in die Classe der Hand- oder Zugrobother richtig zu Werke gegangen, und bei den Zugrobothern, ob bei denselben die Bespannung richtig angegeben ist.

Da diese Bestimmungen von der bisher bestandenen Uebung abhängig sind, so hat er sich in angemessener Art von dieser zu überzeugen, und hiernach die geschehene Eintragung als richtig zu bezeichnen, oder im Falle eines erhobenen und durch ein Einverständniß nicht zu beseitigenden Widerspruches, nach der Urbarialfassion zu berichtigen, bezüglich des erhobenen Widerspruches aber zu verfahren, wie dieß weiter unten bei der Verificirung der bisherigen Schuldigkeiten angeordnet ist.

§. 29.

Bei Verificirung der Rubriken über die bisher geleisteten Schuldigkeiten hat der Kreis-Commissär mit Benützung der bezogenen Behelfe in folgender Art zu verfahren:

Um nämlich in dieser Beziehung einer Verschiedenheit des Verfahrens vorzubeugen, wird Folgendes angeordnet:

a) vor Allem sind jene Schuldigkeiten, wenn sie wider Vermu-

Nr. 1.

Zu §. 25.
der Instruction für die Kreisämter.

A u s w e i s

der bei Verificirung des Urbarial = Regulirungs = Operates bei den einzelnen Grundbesitzern vorgefundenen Veränderungen im Grundbesitze.

Beilage zur Sig. 21. Pag. 330 ex 1846. A.

Post-Nr.		Vor- und Zuname des Grundbesitzers	Haus-Nr.	Bei den diesem Grund- Grundpar-		
				zugewachsen		
des Urbarial-Regulirungs-Operates	des Summariums-der individuellen Grundertragsbögen			die neuen topographischen Zahlen	im Flächenmaß	
					Joche	Quadrat Klafter

besitzer zugeschriebenen cellen sind			Anmerkung, was mit diesen ab- oder zugefallenen Parcellen geschehen ist
abgefallen			
die neuen topographischen Zahlen	im Flächenmaß		
	Joch	Quadrat-Klafter	

A. *

.|. **Nr. 2.**

Zu §. 36.
der Instruction für die Kreisämter.

Kreis. | Grundherrschaft:

Gemeinde:

Haupt-Ausweis

aller Urbarial-Nutzungen und ihrer Gelderträge.

Benennung der Urbarial-Nutzungen	Einjähriger summarischer										
	im Gelde					in Natura-					
	Gattungen	Betrag in W. W.				Gattungen	Stücke	Maß	Gewicht	Preise, wornach diese veranschlagt sind	
		Einzeln		Zusammen							
		fl.	kr.	fl.	kr.					fl.	kr.
im Gelde	Grundzinse	6	25	—	—						
	Hauszinse	20	—	—	—						
	Reluitionszins für Hafer	30	—	56	25						
	reducirt a 250/100 in C. M.	—	—	22	34						
n Körnerfrüchten und Kleinrechten						Korn	—	$5\frac{8}{32}$	—	1	30
						Gerste	—	$3\frac{16}{32}$	—	—	58
						Hirse	—	$1\frac{8}{32}$	—	1	—
						Grütze	4	—	—	—	12
						Kapauner	4	—	—	—	6
						Eier	280	—	a 60 Stück		10
in Arbeitsleistung						Gespunst aus herrschaftlichem Stoffe 240 Strähne	—	—	—	—	2
	Summe	—	—	22	34		—	—	—	—	—
Hiezu die Urbarial-Nutzungen	in Urbarialien	—	—	22	$29\frac{1}{8}$						
	in Arbeitsleistungen	—	—	148	20						
	Summe des Geldertrages aller Urbarial-Nutzungen	—	—	193	$23\frac{1}{8}$	Das ist Einhundert Neunzig Drei					

Ertrag der Urbarial-Nutzungen

lien				in Arbeitsleistungen									Anmerkung.
Hiernach berechneter Geldbetrag in C. M.				Gattungen	Arbeitstage mit		Preise, wornach diese veranschlagt wurden		Hiernach berechneter Geldbetrag in C. M.				
Einzeln		Zusammen			dem Zuge	der Hand			Einzeln		Zusammen		
fl.	kr.	fl.	kr.				fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
7	$52\frac{4}{8}$												
3	23												
1	15												
—	48												
—	24												
—	$46\frac{5}{8}$												
8	—	22	$29\frac{1}{8}$										
				4spännig mit Pferden	104	—	—	26	45	56	—	—	
				2spännig mit Pferden	312	—	—	12	62	24	—	—	
				Handroboth	—	400	—	6	40	—	148	20	
—	—	22	$29\frac{1}{8}$		—	—	—	—	—	—	148	20	

Gulden 23 $\frac{1}{8}$ Kreuzer Conv. Münze.

.|. Nr.

Kreis: ____________ **Grundherr-**

V e r z e i ch-

aller Inventarial = Schuldigkeiten

Post=Nr.		Des unterthänigen Grundbesitzers		Ganzjährige Grundsteuerschuldigkeit nach dem Steuerfuße pro 184 $\frac{5}{6}$		Dieser hat an Inventar-										
						an Roboth in natura nach Maßgabe der ganzjährigen Grundsteuer=Schuldigkeit nach dem neuen Gesetze										
						Handroboth		Zugrobothtage								
									mit Pferden				mit Ochsen			
									4	3	2	1	4	3	2	1
									spännig							
Laufendes	des Summariums der individuellen Grundertragsbögen	Vor- und Zuname	Haus=Nr.	fl.	kr.	Classe	Tage	Classe								

Zu §. 47.
der Instruction für die Kreisämter.

schaft: ______ Gemeinde: ______

n i ß

nach dem neuen Gesetze.

Schuldigkeiten jährlich zu leisten															Anmerkung.
an sonstigen Geld- und Natural-Leistungen, wie solche bisher entrichtet und fatirt wurden, und auch nach dem neuen Gesetze zu leisten seyn werden															
im Gelde				in Körner-Früchten								Gespunnst aus			
Grundzins							Gänse	Hühner	Eier			herrschaftlichem Stoffe	unterthänigem Stoffe		
fl.	kr.	fl.	kr.	Koretz			Stücke					Strähne			

.|· Nr.

Kreis: Grundherr=

V e r z e i ch=

aller Inventar = Schuldigkeiten

Post=Nr.		Des unterthänigen Grundbesitzers		Ganzjährige Grundsteuerschuldigkeit nach dem Steuerfuße pro 184 $\frac{5}{6}$		Dieser hat an Inventar=								
						an sonstigen Geld= und Natural-Leistungen, wie wurden, und auch nach dem neuen Gesetze								
						im Gelde W. W.				in Körnerfrüchten				
laufendes	des Summariums der individuellen Grundertragsbögen	Vor= und Zuname	Haus-Nr.			Grundzins								
				fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	Koretz			Stücke	

Zu §. 47.
der Instruction für die Kreisämter.

schaft: Gemeinde:

n i ß

nach dem bisherigen Bestande.

Schuldigkeiten jährlich zu leisten														Anmerkung.
solche bisher entrichtet und fatirt zu leisten sein werden					an Roboth in natura, wie solche bisher verrichtet und fatirt wurde									
			Gespunnst aus		Handrobothstage	Zugroboth-Tage								
						mit Pferden				mit Ochsen				
			herrschaftlichem Stoffe	unterthänigem Stoffe		4	3	2	1	4	3	2	1	
Stücke			Strähne			spännig								

then vorkommen sollten, sogleich zu streichen, welche durch die bestehenden Gesetze allgemein und unbedingt abgestellt, und unter dem Namen Prohibita generalia bekannt sind;

b) eben so sind alle jene Schuldigkeiten sogleich zu streichen, welche durch rechtskräftige, gerichtliche oder politische Entscheidungen als nicht gebührend erklärt wurden;

c) jene Schuldigkeiten, wegen deren Gebühr politische oder gerichtliche Verhandlungen im Zuge sind, sind, in sofern die Partheien zu keinem nachdrücklichst zu versuchenden Uebereinkommen zu bewegen seyn sollten, nach der dießfalls bestehenden letzten Entscheidung — oder falls noch gar keine Entscheidung bestände, so aufzunehmen, wie sie wirklich in Uebung stehen, oder wenn auch dieß nicht zweifellos ermittelt werden könnte, wie sie fatirt wurden. Bei diesen Schuldigkeiten ist nur der Vorbehalt der zu gewärtigenden schließlichen Entscheidung anzumerken;

d) jene Schuldigkeiten hingegen, rücksichtlich deren erst bei der gegenwärtigen Verhandlung Widerspruch erhoben wird, sind zwar auch so aufzunehmen, wie sie bisher wirklich in Uebung standen, oder wenn auch dieß nicht zweifellos erhoben werden könnte, wie sie fatirt wurden.

Dem verificirenden Kreis-Commissär wird es jedoch obliegen, die den Widerspruch erhebende Parthei über die Gründe ihres Widerspruches abgesondert zu Protokoll zu vernehmen, und ohne Gestattung von Verzögerungen — falls kein Vergleich zu Stande kommt, was doch nur in seltenen Fällen Statt finden sollte, nachdem der verhandelnde Kreis-Commissär alle Behelfe bei Handen hat, um die widersprechende Parthei von ihrem Unrechte zu überzeugen,—dieses Protokoll abgesondert, jedoch gleichzeitig mit dem Regulirungs-Operate, dem Kreisamte vorzulegen, welches, ohne die weiteren Operationen aufzuhalten, im abgesonderten Wege das Amt handeln wird. In dem Verzeichniße ist aber die nunmehr im Zuge schwebende Verhandlung mit dem Vorbehalte der zu gewärtigenden Entscheidung vorzumerken.

§. 30.

Ueber den ganzen Verificirungs-Act ist ein Protokoll aufzunehmen, in welchem nebst dem bei dieser Amtshandlung beobachteten Verfahren, die beistimmenden Erklärungen der Partheien, so wie die von einigen derselben erhobenen Bedenken, Anstände oder Widersprüche und die Art, wie dieselben von der Commission behoben wurden, und was allenfalls die Partheien gegen die von der Commission verfügte Anordnung zu bemerken finden, aufzuführen sind.

§. 31.

Damit diese Protokolle nicht zu umfangreich werden, wird es genügen, in demselben den Hergang der Amtshandlung nur summarisch in der Art anzuführen, damit sich die höhere Behörde überzeuge, daß jeder wesentliche Act hiebei vollzogen wurde; eben so ist es nicht nöthig, daß die beistimmenden Erklärungen der Partheien einzeln, jede für sich, und eben so jene Anstände speciell aufgeführt werden, welche die einverständliche Berichtigung erhielten. In beiden Beziehungen wird es genügen, wenn nur eine beistimmende Erklärung angeführt, und diese von allen unterzeichnet wird, welche sie, wenn auch nach von dem Commissär geschehener Berichtigung des ursprünglichen Ansatzes der Grund-Herrschaften, zu geben finden; wenn ferners nur jene Berichtigungen speciell im Protokolle angeführt werden, mit welchen sich die Part heien nicht zufrieden stellten, bei welchen dann auch die dagegen erhobenen Einwendungen anzuführen seyn werden.

§. 32.

Sollte irgend eine der vernommenen Partheien sich weigern, ihre abgegebene und im Protokolle aufgenommene Erklärung zu unterschreiben, so ist dieselbe zu vernehmen, wie sie diese Erklärung etwa abgeändert wünsche, und hiernach diese Erklärung abzuändern, und die abgeänderte oder schon ursprünglich richtig eingetragene Erklärung im Falle der weiteren Verweigerung der Unterschrift von dem Commissär und den anwesenden oder beizuziehenden Zeugen mit dem Beisatze zu unterfertigen, daß diese Erklärung, so wie sie im Protokolle erscheint, von der Parthei abgegeben, deren Unterschrift aber verweigert worden sey.

§. 33.

Nachdem alle diese Acte vollzogen sind, ist das Protokoll zu schließen, und mit den übrigen Verzeichnissen von dem Commissär, von der Grundherrschaft oder ihrem Bevollmächtigten, von dem Ortsvorstande und den anwesenden Zeugen zu fertigen, und das ganze Operat dem Kreisamte vorzulegen.

Prüfung der Operate durch das Kreisamt.

§. 34.

Das Kreisamt übernimmt die Operate, und unterzieht sie der sorgfältigsten Prüfung, welche sich nicht nur auf die von dem verificirenden Kreis-Commissär unberücksichtigt gelassenen, sondern auch auf die von diesem bereits untersuchten Gegenstande zu erstrecken hat.

§. 35.

Bei Prüfung der erhaltenen Operate hat demnach das Kreisamt auf folgende Punkte zu sehen:

a) auf die Form, welche in der bereits oben §. 24. angegebenen Art zu untersuchen ist, und wobei im Falle wahrgenommener Gebrechen, die Operate mit Angabe dieser zur, für den Staatsschatz und die Partheien kostenfreien, Beseitigung zurückzustellen sind;

b) auf die Richtigkeit der Ansätze im Grundbesitze

Mit Uebergehung der Namen der Grundbesitzer, deren Richtigkeit zu untersuchen nicht möglich ist, hat das Kreisamt ganz in der Art, wie es dem verificirinden Kreis-Commissär oblag, und mit Berücksichtigung der in dem Verificirungs-Protokolle erscheinenden Bemerkungen die Ansätze zu revidiren, und schreitet zur Prüfung der übrigen von dem Commissär nicht behandelten Rubriken, insbesondere des Flächenmaßes und Grundertrages im Gelde, welcher Letztere in allen Culturs-Gattungen, insbesondere aber bei jenen Besitzungen, wo Aenderungen im Umfange vorgefallen sind, nachzurechnen und richtig zu stellen ist.

Bei dieser Rubrik ist sich auch von der Richtigkeit der Ansätze dadurch zu überzeugen, daß die Summe der in dem Verzeichniße bei den einzelnen Besitzungen aufgeführten Flächenmaßen und Grunderträgnisse mit Rücksicht auf das Flächenmaß und Erträgniß jener Grundparcellen, welche

aa) weil sie in der neuen Grundmatrikel auf die Gemeinde geschrieben sind, in dem Regulirungs-Operate nicht erscheinen, oder

bb) obwohl sie eine andere gesetzliche Eigenschaft haben, wegen der an Unterthanen geschehenen Zuweisung in dem Operate vorkommen,

dem Gesammt-Erträgniße des gesammten Rustikal-Besitzthums dieser Gemeinde entgegen gehalten werden, mit welchen die Summe, wenn sonst die Ansätze richtig sind, übereinstimmen muß;

c) auf die Ansätze der gezahlten Steuer.

In dieser Beziehung ist es zwar nicht möglich zu verlangen, daß das Kreisamt alle einlangenden Operate Post für Post durchgehe, und durch Nachrechnen sich von der Richtigkeit des Ansatzes überzeuge, indessen ist dasselbe doch verpflichtet:

aa) die in der Rubrik „Steuer" erscheinenden einzelnen Beträge zusammen zu lateriren, zu der erhaltenen Gesammtsumme die von den auf die Gemeinde geschriebenen Gründen entfallende Steuer hinzuzurechnen, und die hiedurch gewonnene Gesammtsumme nach Ausscheidung der in derselben enthal-

tenen, von Dominical- oder freien Parcellen entfallenden Steuerbeträge, mit der dieser Gemeinde im Verwaltungsjahre 184$^{5}/_{6}$ vorgeschriebenen Summe der Rusticalsteuer zu vergleichen, mit welcher sie übereinstimmen muß;

bb) von den einzelnen Posten alle jene nachzurechnen, welche in Folge von Theilungen entstanden, oder bei welchen andere wesentliche Aenderungen im Grundbesitze vorgefallen sind;

cc) von den übrigen unverändert in dem im Jahre 1820 aufgezeichneten Stande gebliebenen Posten mehrere herauszuheben und nachzurechnen.

Treffen die Resultate der Controle überein, oder zeigen sich keine solche Differenzen, durch welche die Robothsclasse geändert würde, so sind die Operate vor der Hand als richtig anzunehmen. Zeigen sich aber bei dieser Controle mehrere und wesentliche d. h. solche Differenzen, durch welche die Robothsclasse geändert würde, so sind die Operate der Grundherrschaft zur Berichtigung mit der Androhung zurückzustellen, daß, falls diese Operate noch einmal mit ähnlichen Gebrechen vorgelegt werden sollten, diese Berichtigung auf Kosten der Dominien bewirkt werden würde;

d) auf die in die Verzeichnisse aufgenommenen Schuldigkeiten, deren Richtigkeit mit Zuhilfnahme der vorgelegenen, und noch etwa bei dem Kreisamte befindlichen Behelfe zu prüfen ist. Die bei den Schuldigkeiten wahrgenommenen Differenzen sind unter gehöriger Motivirung in einem besonderen Acte zu verzeichnen, und die etwa nöthige Verfügung hierüber in Antrag zu bringen, worüber die Landesstelle, rücksichtlich die Provinzial-Commission, entscheiden wird;

e) auf das Verificirungs-Protocoll und die in demselben erscheinenden, von den Partheien erhobenen Bedenken, welche in dem ad d) anzufertigenden besonderen Acte Behufs der höheren Entscheidung zu begutachten sind.

.|ˢ Nr. 2.

§. 36.

Ueber jedes geprüfte Operat ist sodann ein Hauptausweis nach dem beifolgenden Formulare Nr. 2. .|ˢ, in welchem die nach dem neuen Gesetze entfallenden Urbarialien zu Gelde berechnet und bilancirt werden, zu verfassen, dem Operate mit dem

ad d) und e) erwähnten Acte beizuschließen, und das ganze Operat mit Bericht der Provinzial-Commission vorzulegen.

Durch das Landesgubernium.

§. 37.

Die Landesstelle, und rücksichtlich für dieselbe die Provinzial-Commission, wird die einlangenden Operate ihrerseits prüfen, und nach Maß der vorgefundenen Unrichtigkeiten und unter Bekanntgebung derselben die vorgelegten Operate zur Berichtigung zurückstellen, oder dieselbe gleich selbst vornehmen, und die so berichtigten oder als richtig erkannten Operate mit den sonst nöthig erachteten Weisungen dem Kreisamte zur Bekanntgebung derselben an die Gemeinden und Grundherrschaften zurückstellen.

Bekanntgebung der Ergebnisse an die unterthänigen Grundbesitzer Behufs der ihnen zustehenden Wahl.

§. 38.

Das Kreisamt wird sonach dieselben dem betreffenden Kreiscommissär zur Bekanntgebung der Ergebnisse an die Partheien zustellen, welcher sich hiebei folgendermaßen zu benehmen hat:

§ 39.

Nach Empfang der Operate hat der Kreiscommissär das eine Exemplar des Operates der Grundherrschaft zuzustellen, den Tag der Kundmachung festzusetzen, und hiezu die Grundherrschaft oder ihren Bevollmächtigten und den Ortsvorstand mit den Gemeindegliedern zu berufen.

§. 40.

An dem festgesetzten Tage erscheint der Commissär in der Gemeinde, welcher er die berichtigten Verzeichnisse vollständig vorliest und mit der Erklärung schließt, daß hiernach die Regulirung der Robothen und übrigen Schuldigkeiten bewirkt sei, — daß von diesem Tage an das den Grundbesitzern und rücksichtlich der Gemeinde zu der ihnen frei gestellten Wahl zwischen den neuen und alten Schuldigkeiten eingeräumte Jahr zu laufen anfange, — daß ihnen frei gestellt bleibe, sich auch noch früher vor Ablauf des Jahres, oder auch sogleich für die eine oder die andere Schuldigkeit zu erklären, daß ihnen zu diesem Ende frei stehe, jederzeit von den hiernach auf sie entfallenden

Schuldigkeiten bei der Grundherrschaft oder bei dem Commissär Einsicht zu nehmen, daß jedoch zur endlichen Ausfertigung der Verzeichnisse über die für die Zukunft zu geltenden Schuldigkeiten und demnach zur definitiven Einführung derselben erst — nachdem alle Grundbesitzer in der Gemeinde oder doch wenigstens zwei Drittel derselben sich hierüber erklärt haben werden, oder wenn dieß im Verlaufe des Jahres nicht geschehen sollte, jedenfalls in einem Jahre, von dem Tage der Kundmachung gerechnet, geschritten werden könne, daß demnach bis zu diesem Zeitpuncte alle Grundbesitzer und jeder einzelne derselben die gegenwärtig ihnen obliegenden Schuldigkeiten unter der sonst in dem Kreisschreiben angedroheten Behandlung unweigerlich und pünktlich zu leisten haben.

§. 41.

Ueber den ganzen Act der Kundmachung ist ein Protocoll aufzunehmen, von der Grundherrschaft, dem Ortsvorstande, einigen Zeugen, und dem Kreis-Commissär zu fertigen, und bei dem Operate als Beweis des Wahltermins aufzubewahren.

§. 42.

Es versteht sich von selbst, daß der Kreis- und rücksichtlich Bezirks-Commissär, nicht nur bei dieser, sondern bei jeder andern sich ergebenden Gelegenheit keinen Anstand nehmen wird, den sich deßhalb an ihn wendenden unterthänigen Grundbesitzern nicht nur bezüglich ihrer in den Verzeichnissen erscheinenden Schuldigkeiten die nöthigen Aufklärungen zu geben, sondern ihnen auch die gesetzlichen Bestimmungen über die ihnen freigestellte Wahl: von wem, wie, bei wem und über was sie zu erklären ist, mit den Folgen der geschehenen oder unterlassenen Erklärung nach den dießfalls in dem Kreisschreiben, und dem nachfolgenden Absatze dieser Instruction erscheinenden Vorschriften verständlich zu machen, und überhaupt jede zulässige Belehrung zu geben — wobei den Kreis-Commissären empfohlen wird, hiebei mit der ihnen ohnehin obliegenden Umsicht zu Werke zu gehen, jedenfalls aber sich selbst von der Richtigkeit ihrer eigenen Ansichten zu versichern, um nicht etwa durch unrichtige Belehrungen zu schädlichen Folgen Anlaß zu geben.

Letzte Erklärung der Wahl.

§. 43.

Von diesem Zeitpuncte an durch ein volles Jahr, steht es den einzelnen Grundbesitzern und Gemeinden frei, oder liegt

ihnen vielmehr ob, die eine, oder die andere Schuldigkeit zu wählen, und ihre Wahl bei dem Kreisamte oder bei dem exponirten Bezirks-Commissär, in dessen Bezirke sie sich befinden, anzumelden, welche Anmeldung in einem deßhalb für jede Gemeinde abgesondert zu führenden Protocolle aufzunehmen, und dem Meldenden auf angemessene Art zu bestätigen ist.

§. 44

Um diese Anmeldungen nicht zu sehr zu vereinzeln, und hiedurch die Schreibereien und Schriften nicht unnöthig zu häufen, wird es dem Kreisamte und den exponirten Kreis-Commissären gestattet, diese Anmeldungen in dem hiezu bestimmten Protocolle auch dann aufzunehmen, wenn sie aus anderen ämtlichen Anlässen in der Gemeinde erscheinen, bei welcher Gelegenheit es dem Commissionirenden auch gestattet ist, sich darum zu erkundigen, ob Jemand aus der Gemeinde eine solche Meldung zu machen habe.

§. 45.

Bei den Erläuterungen der Wahlen ist aber Folgendes zu beobachten:

Erstens. Jeder behauste Unterthan, welcher bisher entweder wöchentlich oder jährlich überhaupt zu einer gewissen Anzahl Robothstage, oder zu einer ihm insbesondere obliegenden Schuldigkeit verbunden war, und demnach in dem Steuer-Verzeichnisse unter einer besonderen Postenzahl erscheint, hat für sich allein die Befugniß, sich entweder zu den patentmäßigen neuen, oder zu seinen bisherigen Schuldigkeiten zu erklären.

Zweitens. Jene einzelnen Unterthanen aber, welche nicht zu bestimmten ihnen insbesondere obliegenden, sondern zu gewißen gemeinschaftlich oder reihenweise unter sich zu leistenden Arbeiten und Schuldigkeiten verbunden waren, sind eben so wie ganze in diesem Falle befindliche Gemeinden nicht berechtigt, einzeln d. h. jeder für sich zu wählen, sondern solche Unterthanen und Gemeinden werden zwischen ihren bisherigen, und den nach dem neuen Gesetze ausgemessenen Schuldigkeiten vor dem exponirten Bezirks- oder dem deßhalb an Ort und Stelle abzusendenden kreisämtlichen Commissär gemeinschaftlich untereinander zu wählen, und sich nach der Mehrheit der Stimmen zu richten haben, mit der Beobachtung jedoch, daß wenn sich bei dieser Auswahl wichtige Anstände und Schwierigkeiten ergeben, diese von dem die Wahl aufnehmenden Kreis-

Commissär zu beseitigen und zu beheben, nnd von ihm mit der Art, wie dieselben behoben wurden, in dem Protocolle aufzuführen sind.

Drittens. Jene Unterthanen, welche bisher eine willkürliche, d. i. eine von beiden Theilen aufkündliche, oder nur für eine gewisse Zeit verabredete Reluition statt ihrer ursprünglichen Schuldigkeit geleistet haben, können nicht zwischen dieser zeitlichen Reluition und den nach dem neuen Gesetze ausgemessenen Schuldigkeiten, sondern bloß zwischen diesen Letzteren und ihren vormaligen, vor der zeitlichen Reluition bestandenen Schuldigkeiten wählen, weßhalb auch nur diese letzteren, und nicht die reluirten Schuldigkeiten in die obigen Verzeichnisse der Schuldigkeiten einzutragen angeordnet ist.

Dieses hindert jedoch nicht, daß die Unterthanen sich wegen neuerlicher Reluition, unter den von den Gesetzen vorgeschriebenen Vorsichten vergleichen.

Viertens. Dagegen werden jene Unterthanen oder Gemeinden, bei welchen ihre ursprünglichen Schuldigkeiten standhaft, unaufkündlich und für immerwährende Zeiten reluirt sind, nur zwischen diesen reluirten, und den nach dem neuen Gesetze bemessenen Schuldigkeiten zu wählen haben.

Fünftens. Auf jenen Gütern oder Herrschaften, wo die Schuldigkeiten der Unterthanen durch einen in Rechtskraft bestehenden Vertrag, Vergleich, richterlichen Ausspruch oder eine einer Aenderung nicht mehr unterliegende Entscheidung der politischen Behörden (die also keine provisorische Entscheidung sein darf) schon bestimmt sind, haben die Unterthanen nicht zwischen ihren uralten d. h. den vor diesen Verträgen oder Entscheidungen bestandenen, sondern nur zwischen den durch einen solchen Vertrag oder Ausspruch ausgemessenen, und zwischen den neuen Schuldigkeiten zu wählen, wogegen an jenen Orten aber, wo die bisherigen Schuldigkeiten streitig und Verhandlungen hierüber, sei es nun im politischen oder gerichtlichen Wege im Zuge sind, die Unterthanen nur zwischen den neuen und den in der wirklichen Uebung stehenden Schuldigkeiten zu wählen haben, in welchen Fällen dann, wenn über diese Verhandlungen die endliche (definitive) Entscheidung erfolgt, zwischen der, vermöge dieser Entscheidung auf sie ausgefallenen, und den nach dem neuen Gesetze entfallenden Schuldigkeiten, ihnen neuerdings die Wahl gelassen, und hiezu ein kurzer Termin von höchstens drei Monaten eingeräumt sein soll.

Sechstens. Die Unterthanen und Gemeinden können nicht einen Theil von den alten, sich in Folge des neuen Gesetzes ändernden, und den andern Theil von den neuen Schuldigkeiten wählen, sondern müssen sich entweder ganz zu den neuen in dem Operate verzeichneten, oder ganz zu den alten im Operate aufgenommenen Schuldigkeiten erklären.

Siebentens. Ist jedem, sich zur Erklärung der Wahl meldenden Unterthan zu erklären, daß nach einmal erklärter Wahl, und der hiernach erfolgenden Ausfertigung des Verzeichnißes der Schuldigkeiten, diese in Folge der Wahl übernommenen Schuldigkeiten bezüglich ihrer Rechtmäßigkeit und Gebühr nicht mehr angefochten werden können, und keinerlei dahin gerichtete Beschwerden werden angenommen werden.

Achtens. In Erwägung der Wichtigkeit dieses folgreichen Actes, wird den, mit der Aufnahme der Erklärung über die getroffene Wahl beauftragten Commissären hiemit ausdrücklich zur Pflicht gemacht, vor Aufnahme der Erklärung des sich hierum meldenden Unterthans, denselben über das Wesen und die Folgen dieser Erklärung, demnach auch über die mit der Wahl zu übernehmenden, wie über die aufgegebenen Schuldigkeiten seiner Fassungskraft angemessen zu belehren, und erst dann, wenn er sich überzeugt haben wird, daß der Unterthan alles wohl verstanden hat, und demnach mit vollem Bewußtsein handelt, seine Erklärung aufzunehmen, und nach der Vorschrift zu verfahren.

Neuntens. Sollte dann — ungeachtet dieser gebrauchten, und im Protocolle als geschehen anzumerkenden Vorsicht — von der ganzen Gemeinde — oder den einzelnen Grundbesitzern — eine Wahl getroffen werden, welche offenbar zu ihrem Nachtheil ausschlägt, so ist die abgegebene Erklärung nicht zu protocolliren, und — wiewohl mit Beseitigung jedes imperativen Einflußes — die Belehrung nach der Anleitung des eben vorausgegangenen achten Absatzes dieses §phes zu wiederholen. — Es ist hiebei näher zu erforschen, ob diese unvortheilhafte Erklärung vielleicht durch Erwartungen oder Versprechungen anderweiter ungegründeter, oder bloß vorübergehender Vortheile, oder durch eben so ungegründete Besorgnisse von anderweiten Nachtheilen, veranlaßt wurde, worüber die Unterthanen der Sachlage gemäß zu belehren sein werden.

Ueber das hiebei beobachtete Verfahren ist, ein zwar möglichst kurzes, doch die wesentlichsten Momente klar und deutlich

begreifendes Protocoll aufzunehmen, den Unterthanen aber zu bedeuten, welche Frist ihnen noch zur Abgabe ihrer definitiven Aeußerung bevorsteht. Sie sind anzuweisen, die Sache nochmals in reifliche Erwägung zu ziehen, und zur Abgabe ihrer endlichen Wahl, die dann unwiderruflich sein wird, seiner Zeit wieder sich zu melden.

Sollten sie demungeachtet bei der schon früher erklärten Wahl beharren, so ist dieselbe als definitiv anzunehmen.

Das erwähnte Protocoll über den beobachteten Hergang der Sache, ist dem Operate als integrirender Theil anzuschließen.

Schlüßliche Ausfertigung der Schuldigkeits-Verznichnisse.

§ 46.

Ist das dem Unterthan zur Wahl eingeräumte Jahr verstrichen, oder haben noch vor Ablauf des Jahres alle in einer Gemeinde befindlichen Grundbesitzer, oder nach §. 40 doch wenigstens zwei Drittel derselben ihre Wahl angemeldet, so schreitet der exponirte Kreiscommissär in seinem Bezirke, oder bezüglich der übrigen Gemeinden, das Kreisamt von Amtswegen zur schlüßlichen Ausfertigung der Schuldigkeits-Verzeichnisse für diese Gemeinde, oder im Falle des §. 40 für jene Grundbesitzer in derselben, welche ihre Wahl bereits angemeldet haben.

.|· Nro 3 und 4.

§. 47.

Zu diesem Behufe hat der Kreis-Commissär, oder das Kreistmt der G:undherrschaft die Ergebnisse der geschehenen Wahlanmeldung mitzutheilen und derselben aufzutragen, daß sie aus dem nach §. 39. dieser Instruction bei derselben verbliebenen einem Exemplare des Regulirungs-Operates die Schuldigkeits-Verzeichnisse nach den beiliegenden Formularen .|· in 4 Exemplaren anfertige, in diese die unterthänigen Grundbesitzer jenachdem sie in Folge der getroffenen oder unterlassenen Wahl, in das eine oder andere gehören, mit Vermeidung aller Irrungen aufnehme, und diese Verzeichnisse für den von dem Kreisamte oder exponirten Kreiscommissär zur definitiven Ausfertigung derselben festzusetzenden Tag bereit halte.

§. 48.

An diesem in vorhinein festgesetzten Tage begibt sich der Bezirks-Commissär, oder von Seite des Kreisamtes der hiezu beauftragte kreisämtliche Commissär, versehen mit dem ganzen Regulirungs-Operate, und den sonst nöthigen Behelfen, zu welchen insbesondere das Wahlanmeldungs-Protocoll gehört, in die Gemeinde, wo nebst der Grundherrschaft oder ihrem Bevollmächtigten, auch der Ortsvorstand, d. h. die Richter mit den Geschworenen und zweien von der Gemeinde unter den Augen und der Leitung des Commissärs hiezu zu wählenden Männern anwesend sein müssen.

§. 49.

Diesen hat der Kreiscommissär die angefertigten Verzeichnisse nach ihrem vollen Inhalte deutlich und wohlverständlich vorzulesen, auch die allenfalls nöthigen Erläuterungen darüber zu ertheilen.

§. 50.

Wird, wie bei Beobachtung der in den vorangegangenen Absätzen vorgeschriebenen Anordnungen zu erwarten ist, kein Anstand erhoben, so verfügt der Commissär die sogleiche Ausfertigung der vorgelesenen Verzeichnisse, läßt sonach alle vier Exemplare von der Grundherrschaft oder ihrem Bevollmächtigten, dann von dem Ortsvorstande und den gewählten zwei Männern der Gemeinde, unter Beifügung des Siegels unterfertigen, und versiebt dieselbe selbst mit der eigenen Unterschrift und dem Amtssiegel.

§. 51.

Sollten irgend welche Anstände erhoben werden, so können es nur solche sein, welche sich sogleich beheben lassen, und wornach dann sogleich die Verzeichnisse, soweit es nothwendig sein sollte, zu berichtigen sind. In diesem letztern Falle sind dann, mit Berücksichtigung der Statt gefundenen Berichtigungen, fehlerfreie Exemplare der Verzeichnisse zu verfassen und in obiger Art auszufertigen.

§. 52.

Die ausgefertigten Exemplare sind sodann sogleich dem Kreisamte zur Einholung der Gubernial-Bestätigung einzusenden, den Gemeinden und Grundherrschaften ist aber zu bedeu-

ten, daß sie diese ihnen vorgelesenen Schuldigkeiten als die künftig geltenden anzusehen, und von dem nächsten 1. November an zu leisten, die Einhändigung der Verzeichnisse aber zu gewärtigen haben werden, welche auch nach dem Eintreffen derselben sogleich in der Art zu bewirken ist, daß ein Exemplar dieser Verzeichnisse den Grundherrschaften, das zweite dem Gemeinde-Vorstande einzuhändigen, das dritte aber mit dem ganzen Operate bei den kreisämtlichen Acten, so wie das vierte Exemplar der Verzeichnisse mit dem dritten Exemplare des Regulirungs-Operates bei der Provinzial-Staats-Buchhaltung sorgfältig aufzubewahren sein wird.

§. 53.

Den Gemeinden und rücksichtlich ihren Vorständen ist nachdrücklichst zur Pflicht zu machen, daß sie diese bestätigten Verzeichnisse auf das sorgfältigste und zwar in den allenfalls vorfindlichen Gemeindeladen, aufzubewahren, dieselben zwar auf Verlangen der Gemeinde oder einzelner Unterthanen einsehen zu lassen, jedoch auch alsobald wieder in Verwahrung zu nehmen haben.

§. 54.

Den Grundherrschaften wie den Gemeinden aber ist auf das nachdrücklichste und unter Androhung der schärfesten Strafen zu verbiethen, das Mindeste in den bestätigten Verzeichnissen eigenmächtig abzuändern, zuzusetzen, oder auszulöschen; nachdem jede solche Änderung nur mit Wissen und Bewilligung des Kreisamtes geschehen darf.

§. 55.

Den Grundherrschaften ist ferner zu bedeuten, daß ihnen nunmehr obliege, die in den, in den Händen der Unterthanen befindlichen Gabenbücheln vorgeschriebenen Schuldigkeiten übereinstimmend mit den Verzeichnissen abzuändern, oder neue Gabenbücheln auszuhändigen.

§. 56.

Ueber den ganzen Act ist ein Protocoll aufzunehmen, und mit den nöthigen Unterschriften versehen den Acten beizulegen, und hierüber dem Kreisamte Bericht zu erstatten.

§. 57.

Mit Benützung der sonach definitiv festgestellten Schuldigkeiten berichtigt dasselbe den laut §. 36 dieser Instruction verfaßten Haupt-Ausweis, von welchem es ein Exemplar für sich behält, das andere aber dem Landesgubernium mit der Anzeige von dem Schluße der Verhandlung überreicht.

Gubernial-Kundmachung vom 18. December 1846 Präsidial-Zahl 7423.

141.

Unterricht

für die Grundherrschaften und Steuer-Bezirks-Obrigkeiten über die ihnen Behufs der Ausführung der mit der allerhöchsten Entschließung vom 12. November 1846 angeordneten, und mit dem Kreisschreiben vom 25. November 1846, Z. 71881 kundgemachten Regulirung der unterthänigen Robothen und Aufnahme anderer Schuldigkeiten zugefallenen Obliegenheiten.

Allgemeine Bezeichnung derselben.

§. 1.

Zum Behufe der baldigen und richtigen Ausführung dieser allerhöchst angeordneten Regulirung, haben die Grundherrschaften und Steuerbezirks-Obrigkeiten, und wenn sie Letzteres nicht sind, im Einverständnisse mit derselben, so wie auch Antheilsbesitzer u. dgl. andere, kurz alle Urbarialberechtigten:

I. Die unterthänigen Grundbesitzungen nach ihrem gegenwärtigen Bestande und mit der nach dem Steuerfuße des Verwaltungsjahres 1845/46 entfallenden Steuer aufzunehmen.

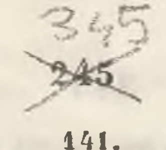
II. Hiernach

A. diese Grundbesitzungen in die, mit dem Kreisschreiben vom 25. November 1846, Zahl 71881 festgesetzten Classen einzureihen, und die sonach auf die einzelnen Besitzungen entfallenden sämmtlichen Schuldigkeiten zu verzeichnen;

B. die von diesen Grundbesitzungen bisher entrichteten und zur Urbarial-Steuer fatirten Schuldigkeiten an Robothen und sonstigen Leistungen zu verzeichnen.

§. 2.

Bei allen diese Regulirung betreffenden Geschäften hat der Grundherr selbst einzuschreiten. Er kann zwar zu den dießfälligen Arbeiten sich eines Sachkundigen bedienen, und die

141.

Instrukcyja

dla Państw gruntowych (właścicieli dóbr) i Zwierzchności obwodów podatkowych względem obowiązków, które dla przyprowadzenia do skutku rozporządzonej najwyższém postanowieniem z d. 12. Listopada 1846, a okólnikiem z d. 25. Listopada 1846, pod l. 71881 obwieszczonej regulacyi pańszczyzny i spisania innych powinności poddańczych, dopełniać mają.

Ogólne oznaczenie tychże.

§. 1.

Celem prędkiego i należytego uskutecznienia tej w najwyższém miescu nakazanej regulacyi, obowiązani są właściciele dóbr i Zwierzchności obwodów podatkowych, a jeżeli pierwsi témi nie są Zwierzchnościami, to w porozumieniu z témi, jak równie posiadacze dóbr częściowi i inni tym podobni, słowem wszyscy do poborów urbaryjalnych upoważnieni spisać:

I. Posiadłości poddańcze, w gruntach tak, jak są teraz, wraz z podatkiem podług stopy podatkowej roku administracyjnego $18^{45}/_{46}$ przypadającej;

II. Potem

A. te posiadłości gruntowe podzielić na klasy, okólnikiem z d. 25. Listopada 1846, pod l. 71881 ustanowione, i wszystkie powinności podług tego na poszczczególne posiadłości przypadające, spisać;

B. spisać powinności w robociźnie i innych należytościach z tych posiadłości gruntowych dotychczas odbywane i dla wymierzenia podatku urbaryjalnego fasyjonowane.

§. 2.

Do wszystkich czynności tej regulacyi tyczących się, wchodzić ma sam właściciel dóbr. Może jednak do potrzebnych w tej mierze robót użyć świadomego rzeczy, i dać mu

einschlägigen Eingaben von ihm verfassen lassen. Bei allen diese Regulirung betreffenden Verhandlungen aber muß der Grundherr selbst erscheinen, und die ämtlichen Eingaben und Ausweise selbst unterschreiben, oder hiezu einen Bevollmächtigten bestellen, dessen mit den gesetzlichen Förmlichkeiten versehene Vollmacht für die Machthaber nicht bloß die Befugniß zur Ausfertigung der nachfolgenden näher bezeichneten Ausweisungen, sondern überhaupt zur Vertretung des Grundherrn bei dem ganzen Acte der Regulirung, und somit zu allen dabei vorkommenden Geschäften, Verhandlungen, Vergleichen enthalten, im Falle einer Verlassenschafts-, Vormundschafts- oder Crida-Verhandlung von der betreffengen Gerichts-Instanz genehmigt sein, und dem Kreisamte oder exponirten Kreis-Commissär mit dem aufgenommenen Regulirungs-Operate vorgelegt werden muß.

Jeder Saumsal in dieser Beziehung hindert die weitere Verhandlung des Regulirungsgeschäftes nicht, sondern berechtigt das Kreisamt oder den exponirten Kreis-Commissär, dieselbe mit dem Verfasser des Operates oder dem auf dem Gute befindlichen, die nöthigen Kenntnisse besitzenden, herrschaftlichen Beamten fortzusetzen und zu beenden.

§. 3.

Bei dem Empfange dieses Unterrichts hat die Grundherrschaft die auf diese Regulirung Bezug nehmenden Arbeiten sogleich in Angriff zu nehmen, und in der von dem Kreis-Commissär erhaltenen Frist zu beendigen.

Aufnahme der unterthänigen Besitzungen nach ihrem gegenwärtigen Bestande, mit der von denselben nach dem Steuerfuße des Verwaltungs-Jahres 1845/46 entfallenden Steuer.

§. 4.

.|. Nr. 1.

Sie beginnt, und zwar für jede Gemeinde insbesonde, mit der Aufnahme der unterthänigen Besitzungen nach ihrem gegenwärtigen Bestande, mit der von denselben nach dem Steuerfuße des Verwaltungs-Jahres 1845/46 entfallenden Steuer, welche auf Grundlage der Ergebnisse des provisorischen Katasters nach Anhandgabe des Summariums der innividuellen Grundertragsbögen, und der Ausweise der seither durch Nachbesserungen, Re-

układać potrzebne w tym przedmiocie podania. Przy wszystkich jednak rozprawach odnoszących się do tej regulacyi, właściciel dóbr obecnym być winien, jakoteż urzędowe podania i wykazy sam podpisywać, lub też ku temu pełnomocnika ustanowić, ktorego prawnemi formalnościami opatrzone pełnomocnictwo dla umocowanych, nie same tylko upoważnienie do robienia wykazów tu niżej dokładniej oznaczonych, ale razem w ogólności upoważnienie zastępowania właściciela w całym akcie tej regulacyi, a więc do wszystkich w tym przedmiocie zachodzących czynności, rozpraw i układów zawierać; a gdyby zachodziła pertraktacyja spadkowa, opieki, lub krydy (zbiegu wierzycieli), także przez właściwą Instancyję sądowniczą, potwierdzone i Urzędowi cyrkułowemu, albo eksponowanemu Komisarzowi cyrkułowemu wraz z operatem regulacyi przedłożone być powinno.

Żadna w tym względzie opieszałość dalszego toku rozpraw w rzeczach regulacyi tamować nie będzie, lecz upoważnia Urząd cyrkułowy, albo eksponowanego cyrkułowego Komisarza, rozprawę tę z tym, co operat wyrobił, lub z urzędnikiem właściciela w majętności znajdującym się i potrzebne w tem wiadomości posiadającym, toczyć dalej i ukończyć.

§. 3.

Każdy właściciel dóbr, jak tylko instrukcyję niniejszą odbierze, jąć się ma natychmiast robót do tej regulacyi odnoszących się i też w czasie przez Urząd cyrkułowy, lub eksponowanego Komisarza cyrkułowego oznaczonym, ukończyć.

Spisanie posiadłości poddańczych, jak teraz są wraz z podatkiem, przypadającym z tychże podług stopy podatkowej roku administracyjnego $18\frac{45}{46}$.

§. 4.

Nr. 1.

Spis ten i to dla każdéj gromady osobno, zaczyna się spisaniem posiadłości poddańczych, jak teraz są, wraz z podatkiem z tychże podług stopy podatkowéj roku administracyjnego 1845/46 przypadającym, które dziać się ma na zasadzie wypadłości tymczasowego katastru, jak wskażą summaryjusze arkuszy indywidualnych dochodu gruntowego i wykazy zaszłych odmian przez poprawy, reklamacyje, itd., do

clamationen u. s. w. sich ergebenden Veränderungen mit Zuhilfnahme der letzten Einzahlungs-Tabelle nach dem beiliegenden Formulare 1 ./· geschieht.

§. 5.

Die erste Seite dieses Formulares mit den Rebriken 1 bis einschlüßig 16 ist dieser Aufnahme gewidmet, in welche die unterthänigen Grundbesitzer nach der Reihenfolge der Haus-Nummern der Summarien der individuellen Grundertragsbögen eingetragen werden.

Sollte wegen der großen Zahl der Grundbesitzer die eine Seite nicht ausreichen, so wird auf der 3ten und sofort der 5., 7ten Seite ꝛc. mit dieser Aufnahme fortgesetzt.

§. 6.

Die 1te Rubrik erklärt sich von selbst, sie enthält die fortlaufende Postenzahl der gegenwärtigen Aufnahme.

Die 2te Rubrik enthält die Postenzahl, welche die eben einzutragende Grundbesitzung im Summarium der individuellen Grundertragsbogen hat

Die 4te Rubrik enthält das Haus-Nummer des eben einzutragenden Grundbesitzers in der Reihenfolge, wie sie im Summar der individuellen Grundertragsbogen vorkommen.

Sollten seither neue Häuser entstanden sein, so bestehen sie entweder auf getheilten Bauern- oder allenfalls auf neuen Dotations-Gründen.

Im ersten Falle sind sie unmittelbar nach den Haus-Nummern des früher ungetheilt gewesenen Grundes einzuschalten, im letzten Falle aber am Ende anzureihen.

Die 3te Rubrik enthält den Namen des Grundbesitzers, und ist in diese Rubrik derjenige einzutragen, welcher in dem Zeitpuncte der Aufnahme als solcher gefunden wurde.

In die Rechtmäßigkeit des Besitzes ist hiebei nicht einzugehen, und derjenige als Besitzer anzusehen und einzutragen, welcher in dem Zeitpuncte der gegenwärtigen Aufnahme mit der Grundbesitzung schaltet und waltet, und die Steuer entrichtet.

§. 7.

In diese 3te Rubrik und in die übrigen sind auch jene Grundbesitzer mit ihrem Grundbesitze aufzunehmen, welche die von demselben gebührende Steuer nicht selbst bezahlen, sondern in dieser Steuerzahlung in was immer für einer Art von Jemand Andern vertreten werden.

czego ostatnie tablice wypłat podatkowych, podług załączonego wzoru .|* Nr. 1. w pomoc wzięte być mają.

§. 5.

Piérwsza stronnica tego wzoru z rubrykami 1 aż do 16 włącznie, przeznaczona jest do tego spisu, do której posiadacze gruntów poddańczych porządkiem numerów domu w sumaryjuszach indywidualnych arkuszy dochodu gruntowego, wpisać należy.

Gdyby dla wielkiej liczby posiadaczy gruntów, jedna stronica nie wystarczyła, tedy wpisy te przeniesione być mają na trzecią, i znowu na piątą, siódmą stronicę, itd.

§. 6.

Piérwsza rubryka wyjaśnia się sama przez się, zawiéra mianowicie liczbę porządkową spisu niniejszego.

Druga rnbryka, zawiera liczbę porządkową, którą oznaczona jest każda posiadłość gruntu, wpisaną być mająca w sumaryjuszu arkuszy indywidualnych dochodu gruntowego.

Czwarta rubryka zawiera Ner domu posiadacza gruntu, który właśnie zapisany być ma, a to tym porządkiem, jak który umieszczony jest w sumaryjuszu arkuszy indywidualnych dochodu gruntowego.

Gdyby od owego czasu nowe domy powstały, to takie stoją albo na gruntach chłopskich podzielonych, albo na nowych z uposażenia.

W piérwszym razie wpisane być mają bezpośrednio po numerach domów na gruncie dawniej niepodzielonym istniałych; w drugim zaś razie należy je przy końcu dopisać.

Trzecia rubryka zawiera nazwisko posiadacza gruntu i do tej rubryki tego zapisać należy, który w czasie spisu, jako taki (posiadacz gruntu) znajdował się.

W prawność posiadania wdawać się przy tej czynności nie należy, i tego tylko za posiadacza uważać i wpisać, który podczas teraźniejszego spisu posiadłem zarządza i podatek opłaca.

§. 7.

Do tej trzeciej rnbryki i do reszty ci także posiadacze gruntu, ze swojém posiadłem wpisani być powinni, którzy należącego z tegoż podatku, sami nie opłacają, lecz ich w tej opłacie jakimkolwiek sposobem kto inny zastępuje.

§. 8.

Die 5te Rubrik enthält die neuen topographischen Zahlen der mit dieser Grundbesitzung im Zeitpunkte der Aufnahme vereinigten Grundparcellen jeder Culturgattung.

Es versteht sich von selbst, daß demnach alle jene topographischen Nummern nicht erscheinen dürfen, welche abgefallen, so wie jene aufgenommen werden müssen, welche zugewachsen sind, was auch dann zu geschehen hat, wenn nur Theile einzelner Grundparcellen zugewachsen oder abgefallen sind, welche dann auch in der mit §. 20 der Belehrung für die Steuerbezirks-Obrigkeiten zur Evidenzhaltung des provisorischen Steuerkatasters vom 19. Jänner 1825 Zahl 28165 (Pro. Ges. S. Seite 20) angeordneten Art bezeichnet seyn müssen.

§. 9.

Auch Grundparcellen, welche nach dem provisorischen Kataster als Dominical oder Freie aufgenommen wurden, sind mit ihren topographischen Nummern in diese Rubrik aufzunehmen, wenn sie, sey es nun im Tauschwege für eine Rustical-Parcelle, oder aus einem andern Grunde der unterthänigen Besitzung ohne besondere Schuldigkeiten zugefallen sind.

§. 10.

Sollte über die Rechtmäßigkeit des Besitzes was immer für einer, oder mehrerer Grundparcellen, sey es nun zwischen der Grundherrschaft und dem unterthänigen Grundbesitzer, oder zwischen diesem und einem andern ein Streit obwalten, so ist auf die Beurtheilung der Rechtmäßigkeit dieses Besitzes nicht einzugehen, sondern die Grundparcelle demjenigen zuzuschreiben, welcher sich im factischen Besitze befindet, und die Steuer entrichtet.

§. 11.

Sollten auf einer der im Summarium der individuellen Grundertragsbogen erscheinenden Grundbesitzungen zwei oder noch mehrere Wirthe gefunden werden, und demnach Theilungen Statt gefunden haben, so sind nur drei Fälle möglich:

Erstens, jeder Theilbesitzer besitzt einen bestimmten in der Wirklichkeit ausgeschiedenen Theil, von welchem er auch bestimmt ausgeschiedene Schuldigkeiten leistet, oder

Zweitens, jeder Theilbesitzer hat zwar von der im Summarium der individuellen Grundertragsbogen erscheinenden Be-, sitzung, einen bestimmten in der Wirklichkeit ausgeschiedenen Thei,• und benützt denselben unabhängig von den andern Theilbesitzern leistet jedoch von diesem seinen Antheile für sich allein der Herrschaft keine bestimmt ausgeschiedenen, sondern nur die auf de

§. 8.

Rubryka piąta, zawiera nowe numera topograficzne parceli (cząstek gruntowych) z tém posiadłem w chwili czynionego spisu połączonych, wszelkiego rodzaju użytku (kultury). Rozumie się przez się, że podług tego te wszystkie numera topograficzne nie mogą być wciągnięte, które odpadły; jak przeciwnie te wpisane być muszą, które przyrosły; co i wtenczas nastąpić ma, gdy tylko części tych poszczególnych cząstek (parcelli) przyrosły, lub odpadły, któreteż natenczas w sposobie mocą §fu 20. Instrukcyi dla Zwierzchności obwodów podatkowych dla utrzymania w ewidencyi tymczasowego katastru podatkowego z d. 19 Stycz. 1825, za l. 28165, (Zbiór Ust. prow. str. 20.) przepisanym, oznaczone być powinny.

§ 9.

Te nawet parcelle, które podług tymczasowego katastru, jako dominikalne, albo wolne zapisane były, do téj rubryki ze swoją liczbą topograficzną wpisane być mają, jeżeli bądź w zamian za parcellę rustykalną, lub z innego powodu przypadły posiadłości poddańczéj bez osobnych za to powinności.

§. 10.

Gdyby względem prawności posiadania jakiejkolwiek, lub więcej parcelli, bądź między właścicielem dóbr i posiadaczem poddańczym, albo między tym i kim innym, spór zachodził, bo także w rozsądzenie prawności takowego posiadania wdawać się nie należy, tylko parcellę zapisać na tego, co się w posiadaniu de facto znajduje, i podatek opłaca.

§ 11.

Gdyby na którém posiadle z wytkniętych w sumaryjuszu arkuszy indywidualnych dochodu gruntowego, dwóch albo więcej gospodarzy znaleziono, a tém samém podziały gruntów nastąpiły, to w takim razie tylko trzy przypadki zajść mogą:

pierwszy, gdzie każdy posiadacz cząstkowy pewną, rzeczywiście wydzieloną część posiada, z któréjteż pewne, wyznaczone powinności odbywa; alboteż

drugi, gdzie każdy posiadacz cząstkowy ma wprawdzie z posiadłości w sumaryjuszu arkuszy indywidualnych dochodu gruntowego wytkniętéj, pewną, rzeczywiście wydzieloną część, i takowej używa niezawiśle od drugich posiadaczy cząstkowych, jednakże z téj części swojéj nie odbywa dworowi sam za siebie żadnych stanowczo wydzielonych powin-

ganzen ungetheilten Besitzung haftenden Schuldigkeiten in Gemeinschaft mit den übrigen Theilbesitzern in dem unter sich verabredeten Maße, oder endlich

Drittens, kein Theilbesitzer hat und benützt einen bestimmten wirklich ausgeschiedenen Theil der Grundbesitzung und leistet auch keine bestimmten Schuldigkeiten, sondern die Theilnehmer, wie sie die ganze Besitzung nach einem unter sich verabredeten Maße gemeinschaftlich benützen, leisten auch die auf dieser ganzen Besitzung haftenden Schuldigkeiten, nach einem unter sich verabredeten Maße, gemeinschaftlich der Grundherrschaft.

In dem ersten dieser drei Fälle sind die Antheilsbesitzer als eigene Grundwirthe mit dem jedem insbesondere zuständigen Grundbesitze, also mit den ihm gehörigen Grundparcellen, und der von diesen gebührenden Grundsteuer besonders, und zwar mit einer eigenen Postenzahl des Ausweises, aufzuführen.

In dem zweiten Falle aber erhalten alle Theilbesitzer zusammen nur eine Postenzahl, und eben so wird auch in der Rubrik 13, 14, 15 und 16 nur ein Steuerbetrag, nämlich jener, welcher von den sämmtlichen zu dieser Grundbesitzung gehörigen Parcellen, entfällt, aufzunehmen seyn; nur werden die einzelnen Theilbesitzer mit ihren Grundparcellen und Haus-Nummern, jedoch nur innerhalb der Klammer, aufzuführen seyn.

Im dritten Falle endlich ist ganz auf dieselbe Art, wie im zweiten zu verfahren, und die Theilbesitzer werden ohne Grundparcellen nur mit ihren Haus-Nummern erscheinen.

Das in dem Formulare aufgenommene Beispiel versinnlicht das Verfahren in den drei angegebenen Fällen.

§. 12.

Sollten unter den im Summarium der individuellen Grundertragsbögen aufgenommenen unterthänigen Grundbesitzungen auch solche vorkommen, bei welchen die dazu gehörigen Grundparcellen im provisorischen Katastier zwar als freie, oder als Dominikal-Gründe verzeichnet sind, von welchen jedoch unterthänige, in die Urbarial-Fassionen vom Jahre 1820 aufgenommene, oder nachträglich zur Urbarial-Steuer fatirte Schuldigkeiten geleistet werden, so sind auch diese in dem gegenwärtigen Ausweise nach den hier gegebenen Weisungen aufzunehmen.

§. 13.

Eben so sind jene in den erwähnten Summarien der individuellen Grundertragsbögen erscheinenden unterthänigen Besitzungen, welche entweder schon damals keine Besitzer hatten, oder erst seither verlassen wurden, in dem vorliegenden Ausweise

ności, tylko te, które ciążą na całém niepodzieloném posiadle spólnie z drugimi posiadaczami cząstkowymi podług umówionego między nimi wymiaru; albo nakoniec

trzeci, gdzie żaden posiadacz cząstkowy nie ma i nie używa pewnéj, rzeczywiście wydzielonéj sobie części posiadła gruntowego i żadnych też pewnych nie odbywa powinności, ale wszyscy posiadacze cząstkowi gruntu, tak jak całego posiadła podług umowy między sobą spólnie używają, takteż powinności, na tém całém posiadle ciążące, podług umówionego między sobą wymiaru Dworowi wspólnie odbywają.

W piérwszym z tych trzech przypadków posiadacze cząstkowi jako właściwi gospodarze na gruncie z posiadłem gruntowém każdemu w szczególności przysługującém, a zatém z należącémi do niego parcellami, i z przypadającym z takowego podatkiem gruntowym osobno, i to z właściwą liczbą porządkową wykazu wytknięci być powinni.

W drugim zaś przypadku wszyscy posiadacze cząstkowi razem otrzymają tylko jedną liczbę porządkową i takteż w rubrykach 13, 14, 15, i 16, jedna tylko ilość podatku, mianowicie ta wpisaną być ma, która ze wszystkich do tego posiadła należących parcelli przypada; każdy tylko posiadacz cząstkowy z parcellami swojego gruntu i numerem domu, i i to tylko w zaklamrowaniu wytknięty być powinien.

W trzecim nakoniec przypadku należy zupełnie tak postąpić, jak w drugim; a posiadacze cząstkowi wykazani będą bez parcelli swoich gruntów, tylko po numerach domu.

Przykład umieszczony we formularzu unaocznia postępowanie w tych trzech podanych przypadkach.

§. 12.

Gdyby pomiędzy posiadłami poddańczémi, umieszczonemi w sumaryjnszu arkuszy indywidualnych dochodu gruntowego, okazały się takie, gdzie parcelle do nich należące w tymczasowym katastrze wprawdzie jako grunta wolne, lub dominikalne zapisane są, z których jednak odbywają się powinności poddańcze, do fassyj urbaryjalnych z roku 1820 zaciągnięte, lub dodatkowo do podatku urbaryjalnego fasyjonowane, tedy i te, podług danej tu skazówki do wykazu niniejszego wziąć należy.

§. 13.

Takteż i owe, w pomienionych sumaryjnszach arkuszy indywidualnych dochodu gruntowego umieszczone posiadłości poddańcze, które albo już wtenczas posiadaczów nie miały, alboteż potém dopiéro opuszczone zostały, wpisane być mają

gleichfalls aufzunehmen, wenn die zu diesen Besitzungen geschriebenen Grundparcellen in dem provisorischen Kataster als Rustical-Gründe verzeichnet erscheinen.

In diesem Falle sind auch diese nach den obigen Weisungen zu behandeln, nur ist in der dritten Rubrik statt des Namens des Grundbesitzers, diese Besitzung als verlassen und ohne Besitzer zu bezeichnen.

Nur wenn einzelne in dem Kataster als Rusticalgründe verzeichnete Grundparcellen sich vorfinden sollten, von welchen weder die Besitzer, noch ob und zu welcher Wirthschaft sie gehört haben, ermittelt werden kann, so sind dieselben mit ihren topographischen Nummern in ein besonderes Verzeichniß aufzunehmen, und wegen deren künftigen Behandlung die Weisungen des k. k Landesguberniums durch das k. k Kreisamt einzuholen.

§. 14.

In die 6te Rubrik ist die Anzahl der zu den eingetragenen Grundbesitzungen gehörigen Grundparcellen nach ihrer gesetzlichen Eigenschaft:

in die 7te Rubrik die Gesammtzahl der zu einer Besitzung gehörigen Parcellen;

in die 8te Rubrik endlich das Gesammtflächenmaß sämmtlicher zu einer Besitzung gehöriger Parcellen einzutragen.

§ 15.

Alle übrigen Rubriken von 9. bis einschlüßig 15. erklären sich von selbst, und werden die Grundherrschaften und Steuerbezirks-Obrigkeiten nachdrücklichst angewiesen, bei Berechnung der in diese Rubriken einzutragenden Beträge mit aller Genauigkeit vorzugehen, um sich nicht Umarbeitungen dieser Operate selbst durch Andere und auf eigene Kosten auszusetzen, welche zumal bei widerholt gefundenen Unrichtigkeiten unnachsichtlich angeordnet werden müßten.

Aufnahme der von den verzeichneten Grundbesitzungen zu leistenden Robothen und übrigen Schuldigkeiten.

§. 16.

Sind auf diese Art ämsmtliche in einer Gemeinde befindliche Grundbesitzungen mit der von ihnen gezahlten Grundsteuer verzeichnet, so schreitet die Grundherrschaft zur Aufnahme der Schuldigkeiten, wozu die zweite Seite des vorgeschriebenen Formulars bestimmt ist.

do tego wykazu, jeżeli parcelle, do tych posiadłości przypisane, w tymczasowym katastrze jako grunta rustykalne oznaczonemi okazują się.

W takim razie należy i z temi podług powyższych przepisów postępować; tylko w trzeciéj rubryce zamiast nazwiska posiadacza gruntu samo posiadło jako pustka, nie mające posiadacza, oznaczone być powinno.

I tylko wtenczas, gdyby poszczególne, w katastrze jako grunta rustykalne zapisane parcelle znachodzić się miały, którychby ani posiadacza, ani tego dójść nie można, czyli i do jakiéj roli należały, takowe wraz z topograficznémi ich liczbami do osobnego spisu wziąść i o wskazanie, co z niémi daléj zrobić, u c. k. Rządu krajowego przez c. k. Urząd Cyrkułowy postarać się należy.

§. 14.

Do rubryki szóstéj należy zapisać liczbę parcelli, do wpisanych posiadłości należących podług ich prawnéj właściwości;

Do rubryki siódméj liczbę ogólną parcelli, do jednego posiadła należących; nakoniec

do rubryki ósméj płaszczyznę ogólną wszystkich parcelli, do każdego posiadła należących.

§. 15.

Wszystkie inne rubryki, poczynając od 9téj do 15téj włącznie, tłumaczą się same przez się, a właścicielom dóbr i Zwierzchnościom podatkowym zaleca się jak najdobitniéj, aby w obliczeniu ilości, do tych rubryk zapisanémi być mających, jak największą dokładność zachowały, nie chcąc się wystawić na przerobienie tych operatów przez kogo innego a na własne ich koszta, coby, zwłaszcza przy krotnie dostrzeżonych niedokładnościach, bezwzględnie nastąpić musiało.

Spisanie pańszczyzny i innych powinności, należnych ze spisanych posiadeł gruntowych.

§. 16.

Gdy już wszystkie w gromadzie znajdujące się posiadłości gruntowe wraz z opłacanym z nich podatkiem gruntowym spisane będą, przystąpi właściciel do spisania powinności, do czego druga strońnica przepisanego wzoru jest przeznaczona.

Nach dem neuen Gesetze.

§. 17.

Die Rubriken a) und b) sind zur Aufnahme der nach Maßgabe der Grundsteuer-Schuldigkeit nach dem neuen Gesetze von den jenseits verzeichneten Grundbesitzungen entfallenden Natural-Robothen bestimmt.

§. 18.

Bei der Klarheit und Einfachheit der dießfälligen Bestimmungen des Kreisschreibens kann die Einreihung der Besitzungen in die eine oder die andere Classe keinen Schwierigkeiten unterliegen. Eben so kann die Bestimmung, ob eine Grundbesitzung in die Classe der Hand- oder Zugfrohnen zu reihen, und mit welcher Bespannung sie aufzunehmen sey, nicht schwierig seyn, da hierüber nur der bisherige der Grundherrschaft gewiß bekannte Gebrauch, und im Falle des hierüber erhobenen und einverständlich nicht beseitigten Widerspruchs, die Angabe in der Urbarial-Fassion entscheidet.

Nach dem bisherigen Bestande.

§. 19.

Die Rubriken c), d), e) und f) sind zur Aufnahme jener Geld- und Natural-Leistungen bestimmt, welche nebst der bisherigen Roboth-Schuldigkeit, oder wenn keine bestand, ohne diese entrichtet und fatirt wurden, und auch nach dem neuen Gesetze neben der nach Classen bestimmten Roboth zu leisten seyn werden.

Die Unterabtheilungen dieser Rubriken erklären sich durch sich selbst, und sind dazu bestimmt, damit die Namen dieser Leistungen in die offen gelassenen Stellen eingetragen werden

Auch diese Geld- und Natural-Leistungen werden nach dem bisherigen Gebrauche und den in der Urbarial-Fassion gemachten Angaben einzutragen seyn.

§. 20.

Die Rubriken g) und h) sind endlich zur Aufnahme der Robothen in natura bestimmt, wie solche bisher verrichtet, und mit den Urbarial-Fassionen zur Urbarial-Steuer fatirt wurden.

Auch diese Rubriken bedürfen keiner besonderen Aufklärung, nur haben die Grundherrschaften jene Robothen, welche in Folge zeitlicher Verabredungen nur für gewisse Zeitabschnitte reluirt, und eben deßhalb in die Urbarial-Fassionen nicht mit dem Relutionszinse, sondern so wie sie in natura gebühren, auf-

Podług nowéj ustawy.

§. 17.

Rubryki a) i b) przeznaczone są do spisania pańszczyzny w naturze, podług nowéj Ustanowy z posiadłości gruntowych, na pierwszéj stronnicy wykazanych, w miarę opłacanego podatku gruntowego wypadającéj.

§. 18.

Przepisy okolnika w tym względzie są tak jasne i proste, że oznaczenie klas dla tych posiadłości nie może podpadać żadnym trudnościom. Tak równie i oznaczenie, czy posiadłość do klasy pańszczyzny pieszéj, lub też ciągłéj i z jakim zaprzęgiem zaciągnięta być ma, trudném być nie może, gdy w téj mierze tylko zwyczaj dotychczasowy, każdemu właścicielowi dóbr niezawodnie wiadomy, a gdyby względem tego sprzeczka jaka zaszła, i jednozgodnie usunięta być nie mogła, podanie we fasyi urbaryjalnéj rozstrzyga.

Podług dotychczesnego stanu.

§. 19.

Rubryki c), d), e) i f) przeznaczone są do spisania owych danin w pieniądzach i w naturze, które oprócz dotychczasowéj powinności pańszczyznianéj, lub jeżeli téj wcale nie było i bez téj uiszczane i fasyjonowane były, a które także i podług nowéj Ustawy oprócz pańszczyzny podług klas oznaczonéj, uiszczane być powinny.

Popodziały (subdywizyje) tych rubryk jasne są same przez się, i na to przeznaczone, aby nazwy tych danin w miejscach próżno zostawionych wpisane były.

I te daniny pieniężne i w naturze wpisać należy podług dotychczasowego zwyczaju i podania we fasyi urbaryjalnéj.

§. 20.

Rubryki nakonice g) i h) przeznaczone są do wpisania pańszczyzny w naturze, którą dotychczas odbywano i z fasyjami urbaryjalnemi dla wymierzenia podatku urbaryjalnego fasyjonowano.

I te rubryki nie potrzebują osobnego objaśnienia, tylko właściciele dóbr powinni ową pańszczyznę, która w skutek czasowych układów tylko na pewny czas na wypłatę obróconą (reluowaną), i z tego właśnie powodu do fasyj urbaryjalnych nie z czynszem reluicyjnym, ale tak, jak należy w

genommen wurden, in diese Rubriken nur in der letzteren Art, also in natura aufzunehmen, und in der Rubrik »Anmerkung« anzuführen, daß und wie diese Robothen reluirt worden seyen.

§. 21.

Ueberhaupt haben die Grundherrschaften bei Aufnahme der bisherigen Schuldigkeiten mit aller Gewissenhaftigkeit vorzugehen, sich der Aufname jeder Unrichtigkeit, Undeutlichkeit und Ungebühr sorgfältigst zu enthalten, welche die baldige Zustandebringung der angeordneten Regulirung und der mit derselben beabsichtigten Sicherstellung der grundherrlichen Forderung, so wie der hiedurch bedingten Wiederherstellung der Ruhe und Eintracht zwischen Grundherrn und Unterthanen nur zum Nachtheile der Grundherrschaften selbst verzögern würden.

§. 22.

Sind endlich auch die Schuldigkeiten gehörig aufgenommen, so sind die zur Aufnahme der Grundbesitzungen und Schuldigkeiten gebrauchten Bögen zusammenzunähen, der Faden mit dem herrschaftlichen Siegel anzuheften, und das Operat von dem verfassenden Beamten, von der Grundherrschaft, oder ihrem Bevollmächtigten, dann von dem Ortsvorstande, und in sofern dieser des Schreibens nicht kundig wäre, von zwei Zeugen, deren einer den Namen zu unterfertigen hat, zu unterschreiben, das so beendigte Operat aber ist in drei gleichlautenden Original-Exemplaren mit der Vollmacht dem Kreisamte oder dem exponirten Kreiscommissär, sofern die Gemeinde in dessen Bezirke liegt, zu überreichen, welcher hierüber nach der erhaltenen Instruction weiter verfahren wird.

§. 23.

Die Häusler und Inleute, obwohl sie der dermaligen Regulirung nicht unterzogen werden, sind mit ihrer gesetzlichen Schuldigkeit jährlicher 12 Handtage der Evidenz halber nach beiliegendem Ausweise .|· Nr. 2. zu verzeichnen

Gubernial-Kundmachung vom 18. December 1846, Präsidial-Zahl 7423.

Lemberger Kreis. Grundherrschaft Kozice.

Gemeinde Kozice.

Regulirungs = Operat

der unterthänigen Robothen und anderen Juventarial=Schuldigkeiten nach dem Kreisschreiben vom 25. November 1846 Zahl 71881.

Obwód Lwowski Państwo Kozice.

Gmina Kozice.

Układ regulacyi

pańszczyzny i innych inwentarskich powinności poddańczych podług okolnika z dnia 25. Listopada 1846 do liczby 71881.

1	2	3	4	5	6			7	8		9	
Post-Nr. Liczba		Des unterthänigen Grundbesitzers Posiadacza gruntu poddańczego		Alle Grundstücke des / Wszystkie grunta								
				Anzahl derselben / Ilość tychże	Gesetzliche Eigenschaft / Prawne przymioty				Gesammt-Flächenmaß / Przestrzeni ogółem		Einjäh- der Re- / Roczny tego, co	
					Dominicale / pańskie	Freie / wolne	Rusticale / włościańskie	Ogółem			Aecker / z pól	
laufendes / ciągła	des Summariums der individuellen Grundertragsbögen / sumaryjusza indywidualnych arkuszów dochodu gruntowego	Vor- und Zuname / imię i nazwisko	Haus-Nr. / Numer domu	Die neuen topographischen Nummern / Nowe liczby topograficzne	Anzahl der Parcellen / Ilość kawałków (parceli)			Summe	Joch / morgów	Q. u. Klft. / sążni kwa.	fl. / złr.	kr. / kr.
1	30	Drymala Hnatko	4	63. 64. 164. 216. 294. 295. 373. 374. 433. 493 494. 551. 588.	—	—	13	13	17	724	39	59¼
1	30	Drymała Hnatko	4	63. 64. 164. 216. 294. 373. 374. 433. 493. 494. 551. 558.	—	—	12	12	17	319	39	59¼
1	30	Drymała Hnatko	4	63. 64. 164. 216. 294. 295. 373. 374. 433. 493. 494. 551. 558. 608.	—	—	14	14	17	1024	41	19¼
1	30	Drymała Hnatko	4	63. 64. 164. 216. 294. 373. 374. 433. 493. 494. 551. 588. 760.	1	—	12	13	17	724	39	59½
1	30	Drymała Hnatko	4	63. 64. 373 a. 493. 494. 551. 588.	—	—	6½	6½	9	1587	14	48½
2	30	Drymała Iwan	66	164. 216. 294. 295.	—	—	4	4	4	1021	13	50½
3	30	Drymała Hryńko	67	373 b. 374. 433.	—	—	2½	2½	2	1316	11	21
1	30	Drymała Hnatko	4	63. 64. 373 a. 493. 494. 551. 588.	—	—	6½	6½	9	1587	14	48½
	30	Drymała Iwan	66	164. 216. 294. 295.	—	—	4	4	4	1021	13	50½
	30	Drymała Hryńko	67	373 b. 374. 433.	—	—	2½	2½	2	1316	11	21
1	30 30 30	Drymała Hnatko Drymała Iwan Drymała Hryńko	4 66 67	63. 64. 164. 216. 294. 295. 373. 374. 433. 493. 494. 541. 588.	—	—	13	13	17	724	39	59¼
		Fürtrag . / Do przeniesienia										

10	11	12	13	14	15	16

Grundbesitzers
posiadacza gruntu

riger Grundertrag nach Abzug clamations-Nachlässe, von

dochód z gruntu po odtrąceniu w skutek reklamacyi upuszczono

Hievon die ganzjährige Grundsteuer nach dem Steuerfuße pro $184\frac{5}{6}$ von

Od tego całoroczny podatek gruntowy podług stopy podatkowej na rok $184\frac{5}{6}$

Wiesen z łąk		Hutweiden und Waldungen z pastwik i lasów		Zusammen razem		Aecker z pól		Wiesen z łąk		Hutweiden und Waldungen z pastwisk i lasów		Zusammen razem	
fl. złr.	kr. kr.	fl. złr.	kr. kr.	fl. złr.	kr. kr.	fl. złr.	kr. kr.	fl. złr.	kr. kr.	fl. złr.	kr. kr.	fl. złr.	kr. kr.
9	9	—	—	49	$8\frac{1}{4}$	2	$42\frac{3}{8}$	1	$1\frac{6}{8}$	—	—	3	$44\frac{1}{8}$
8	26	—	—	48	$25\frac{1}{4}$	2	$42\frac{3}{8}$	—	57	—	—	3	$39\frac{3}{8}$
9	9	—	—	50	28	2	$47\frac{7}{8}$	1	$1\frac{6}{8}$	—	—	3	$49\frac{5}{8}$
9	14	—	—	49	$13\frac{1}{4}$	2	$42\frac{3}{8}$	1	$2\frac{3}{8}$	—	—	3	$44\frac{6}{8}$
4	24	—	—	19	$12\frac{1}{2}$	1	$—\frac{1}{8}$	—	$29\frac{6}{8}$	—	—	1	$29\frac{7}{8}$
2	29	—	—	16	$19\frac{1}{2}$	—	$56\frac{2}{8}$	—	$16\frac{6}{8}$	—	—	1	13
2	16	—	—	13	37	—	46	—	$15\frac{2}{8}$	—	—	1	$1\frac{2}{8}$
4	24	—	—	19	$12\frac{1}{2}$	}							
2	29	—	—	16	$19\frac{1}{2}$	} 2	$42\frac{3}{8}$	1	$1\frac{6}{8}$	—	—	3	$44\frac{1}{8}$
2	16	—	—	13	37	}							
9	9	—	—	49	$8\frac{1}{4}$	2	$42\frac{3}{8}$	1	$1\frac{6}{8}$	—	—	3	$44\frac{1}{8}$

a b c d

Dieser hat an Inventar=Schul=
Tenże ma powinności inwen-

An Roboth in Natura nach Maßgabe der ganzjährigen Grundsteuer=Schuldigkeit nach dem neuen Gesetze Pańszczyzna w naturze w miarę opłacającego się całorocznego podatku gruntowego podług nowéj Ustawy												An sonstigen Geld= und Na= richtet und fatirt wurden, leisten Przytém w czynszach pie- wano i fasyjonowano, i być							
Hand=roboth pieszéj		Zugrobothtage pociążnéj										im Gelde W. W. pieniędzmi w. w.				in Körner=früchten osypem			
nach der Classe podług klassy	Tage dni	nach der Classe podług klassy	mit Pferden końmi 4	3	2	1	mit Ochsen wołmi 4	3	2	1	Grundzins czynszu gruntowego fl. złr.	kr. kr	fl. zł.	kr. kr	Koretz korcy			
			spännig sprzężnéj																
—	—	I.	—	—	52	—	—	—	—	—	—	3 6/8	—	—	—	—	—	—
—	—	I.	—	—	52	—	—	—	—	—	—	3 6/8	—	—	—	—	—	—
—	—	I.	—	—	52	—	—	—	—	—	—	3 6/8	—	—	—	—	—	—
—	—	I.	—	—	52	—	—	—	—	—	—	3 6/8	—	—	—	—	—	—
II.	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—
I.	26	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 6/8	—	—	—	—	—	—
I.	26	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	I.	—	—	52	—	—	—	—	—	—	3 6/8	—	—	—	—	—	—
—	—	I.	—	—	52	—	—	—	—	—	—	3 6/8	—	—	—	—	—	—

e f g h i

digkeiten jährlich zu leisten
tarskich rocznie oddawać

tural-Leistungen, wie solche bisher ent- und auch nach dem neuen Gesetze zu seyn werden / nieżnych i daninach, jakie dotąd da- podług nowej Ustawy także dawane mają							An Roboth in Natura, wie solche bisher verrichtet und fatirt wurde / W pańszczyźnie w naturze, jako dotychczas odrabiano i fasyjonowano									Anmerkung. / Uwaga.
					Gespunst aus / przędzy			Zugrobothtage / pociążnéj								
								mit Pferden / końmi				mit Ochsen / wołmi				
Gänse / gęsi	Hühner / kur	Eier / jaj			herrschaftlichen Stoff / z przędziwa pańsk.	unterthänigen Stoff / z przędziwa poddan.	Handrobothtage / pieszej dni	4	3	2	1	4	3	2	1	
Stücke / sztuk					Strähne / motków			spännig / sprzężnéj								
½	3	7½	—	—	3	—	—	—	—	69	—	—	—	—	—	Im Falle die Wirthschaft unverändert blieb. / Jeżeli rola nie doznała żadnéj odmiany.
½	3	7½	—	—	3	—	—	—	—	69	—	—	—	—	—	Im Falle eines Abfalls. / W razie ubytku.
½	3	7½	—	—	3	—	—	—	—	69	—	—	—	—	—	Im Falle eines Zuwachses. / W razie powiększenia go.
½	3	7½	—	—	3	—	—	—	—	69	—	—	—	—	—	Im Falle eines Tausches. / W razie zamiany.
—	1	3	—	—	1	—	—	—	—	32	—	—	—	—	—	Zu §. 11. bei einer Statt gefundenen Theilung. / Do §. 11. w razie zaszłego podziału.
½	1	2½	—	—	1	—	—	—	—	25	—	—	—	—	—	1ter Fall / 1szy przypadek (der geschehenen Theilung / zaszłego podziału)
—	1	2	—	—	1	—	—	—	—	12	—	—	—	—	—	
½	3	7½	—	—	3	—	—	—	—	69	—	—	—	—	—	2ter Fall / 2gi przypadek (der geschehenen Theilung / zaszłego podziału)
½	3	7½	—	—	3	—	—	—	—	69	—	—	—	—	—	3ter Fall / 3ci przypadek (der geschehenen Theilung / zaszłego podziału)

Ortsvorstand. Unterschrift des Verfassers. Unterschrift des Grundherrn oder seines Bevollmächtigten.

Przełożony gminy. Podpis układającego. Podpis pana albo jego pełnomocnika.

Beilage zur Sig. 23. Pag. 358 ex 1846. B.

·|. Nr. 2.

Kreis: Lemberg. Herrschaft: Kozice. Gemeinde: Kozice.
Cyrkuł: Lwowski. Państwo: Kozice. Gmina: Kozice.

Verzeichniß
Spis

der in dieser Gemeinde bestehenden Häusler und Inleute.
komorników i chałupników w téj gromadzie znajdujących się.

Posten-Zahl Liczba porządkowa	Haus-Nummer Numer domu	Namen der Häusler und Inleute Nazwisko chałupników i komorników	Leisten Handtage odbywają dni pieszych
		Häusler: Chałupnicy:	
1	16	Jan Fedko	12
2	69		
3			
4			
5			
6			
7			
		Inleute: Komornicy:	
1			
2			

Unterschriften
wie auf dem Operate.

Podpis
jak na układzie

naturze, zapisaną została, do pomienionych rubryk tylko w tym drugim sposobie, to jest w naturze zapisać, i do téj rubryki dołożyć uwagę, że te robocizny reluowane i jak reluowane były.

§. 21.

W ogólności będzie rzeczą właścicieli dóbr przy spisywaniu dotychczasowych powinności poddańczych zachować wszelką sumienność, i każdéj nierzeczywistości, niejasności i nienależności w spisywaniu jak najtroskliwiéj wystrzegać się, któreby tylko prędkie uskutecznienie nakazanej regulacyi a z nią zamierzonego zabezpieczenia należności dla właścicieli, jak równie i przywrócenia zawisłéj od tego spokojności i zgody między właścicielami dóbr a poddanymi, tylko ze szkodą samych właścicieli przewlekać musiały.

§. 22.

Jak już i te powinności spisane zostaną, wtedy arkusze do spisania posiadeł gruntowych i powinności poddańczych użyte, zszyć i nici pieczęcią właściciela dóbr przymocować należy, i to dzieło urzędnik, który je ułożył, właściciel lub jego pełnomocnik, niemniej urząd przełożony gromady miejscowéj, a gdyby ten pisać nie umiał, dwaj świadkowie, z których jeden nazwiska pisać nieumiejących podpisze, podpisać mają. Operat ten, tym sposobem ukończony, podany ma być w trzech równobrzmiących ekzemplarzach piérwopisnych (oryginalnych) wraz z pełnomocnictwem c. k. Urzędowi Cyrkułowemu, lub eksponowanemu Cyrkułowemu Komisarzowi, jeżeli gromada w jego zostaje obwodzie, który w téj mierze podług danéj sobie instrukcyi daléj postępować będzie.

§. 23.

Chałupnicy i komornicy chociaż do teraźniejszéj regulacyi wziętymi nie zostali, wszelako dla zachowania ewidencyi z ustanowioną prawnie powinnością odrabiania 12 dni pieszych do roku podług załączonego wykazu .|. Nr. 2, spisani być powinni.

Obwieszczenie gubernialne z dnia 18 Grudnia 1846 pod l. pr. 7423.

142.

Ueber das Verfahren bei der Eides-Ablegung der Israeliten.

Seine k. k. Majestät haben mit allerhöchster Entschließung vom 18. August 1846 die nachstehende Vorschrift über das Verfahren bei der Eides-Ablegung der Israeliten, sowohl in Civil- und Criminal- als auch in politischen Verhandlungen, in allen Ländern der k. k. österreichischen Monarchie, in welchen das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch vom 1. Juni 1811 Gesetzkraft hat, mit Aufhebung der bisher hierüber bestandenen Vorschriften zu erlassen geruhet.

Wenn vom Gerichte ein Israelit zur Ablegung eines Eides aufgefordert wird, ist da, wo es nach den Verhältnissen thunlich ist, zur Meineids-Erinnerung ein Rabbiner zuzuziehen. Vor allem andern hat der Vorsitzende des Gerichts dem zum Eide zugelassenen Israeliten dasjenige, was er zu beschwören hat, bestimmt und deutlich vorzuhalten, und erforderlichenfalls zu erklären. Nachdem er sich überzeugt hat, daß der Israelit den Gegenstand des Eides wohl verstanden habe, schreitet er zur Meineids-Erinnerung, welche mit Vermeidung des Ablesens einer bestimmten Formel, der Geistesbildung und Fassungskraft des Schwörenden gemäß, mit angemessener Berücksichtigung folgender, auf den israelitischen Religionsbegriffen und Büchern beruhender Bemerkungen einzurichten ist.

Es ist die Amtspflicht des Gerichts, ehe der Israelit den Eid ablegt, ihm die Heiligkeit des Eides, das Sündhafte und Sträfliche eines Meineides vor Gott und dem weltlichen Richter nachdrücklich zu Gemüthe zu führen. Durch den Eid ruft der Schwörende Gott, den Allwissenden und Allmächtigen, zum Zeugen seiner Aussage an, ihn den allgerechten Weltenrichter, der in die Herzen sieht, der alles geheime und verborgene erforscht, und daher auch weiß, ob der zum Schwure aufgeforderte Israelit einen reinen unverfälschten Eid, oder einen Meineid schwöre. Wenn die Aussage des Schwörenden mit der Wahrheit vollkommen übereinstimmt, wenn er ohne geheimen Vorbehalt, ohne Zurückhaltung oder Zweideutigkeit so redet, wie er denkt, und wie er es vor dem Allgegenwärtigen und Allwissenden Gotte zu verantworten sich getrauet, so heiligt er durch den Eid den Namen Gottes, und wirket mit zur Handhabung des Rechts, welches eine von den Grundsäulen der Welt ist; denn auf

142.

O postępowaniu przy wykonywaniu przysięgi przez Izraelitów.

Najjaśniejszy Pan raczył najwyższą uchwałą z d 18. Sierpnia 1846 wydać następujący przepis o postępowaniu przy wykonywaniu przysięgi przez Izraelitów tak w rozprawach cywilnych i kryminalnych, jako też i politycznych we wszystkich krajach c k. Monarchii austryackiej, w których powszechna Ustawa cywilna z d. 1. Czerwca 1811 ma moc obowiązującą, uchylając zarazem dotychczasowe w tym względzie przepisy.

Jeżeli Sąd wzywa Izraelitę do wykonania przysięgi, powinno się tam, gdzie na to okoliczności pozwalają, do dania przestrogi względem krzywoprzysięztwa wezwać rabina. Przedewszystkiem powinien prezydujący w Sądzie przypuszczonemu do przysięgi Izraelicie to, co on ma zaprzysiądz, wyraźnie i zrozumiale przełożyć, a w razie potrzeby objaśnić. Przekonawszy się, że Izraelita przedmiot przysięgi dobrze pojął, przystąpi sędzia do przestrogi względem krzywoprzysięztwa, którą, unikając odczytania pewnej formuły, stosownie do wykształcenia umysłowego i objęcia przysięgę wykonywującego, mając należyty wzgląd na następujące na izraelickich wyobrażeniach religijnych i księgach opierające się uwagi, ułożyć należy.

Jestto powinnością urzędową sądu, nim Izraelita przysięgę wykona, onemu świętość przysięgi, oraz jak grzeszném i karygodném jest krzywoprzysięztwo przed Bogiem i sędzią doczesnym, dobitnie przypomnieć. Przez przysięgę wzywa przysięgający Boga wszystko wiedzącego i wszechmogącego za świadka swego zeznania, Boga, tego najsprawiedliwszego sędziego świata, który wgląda w serca, który wszystkie tajemnice i skrytości przenika, a zatém i wie, czy wezwany do wykonania przysięgi Izraelita, czystą nieskażoną przysięgę, czy też krzywoprzysięztwo wykonywa. Jeżeli zeznanie przysięgającego zgadza się zupełnie z prawdą, jeżeli on bez tajnego zastrzeżenia, bez przemilczenia lub dwuznaczności tak mówi, jak myśli, i jak ufa sobie, że za to przed Bogiem wszędzie przytomnym i wszystko wiedzącym odpowiedzieć może, to przez przysięgę czci on Imię Bozkie, i przyczynia się do utrzymania prawa, będącego jednym z filarów świata; bo na

Wahrheit, Recht und Frieden steht und ruhet die Welt, und nach dem Ausspruche zweier Zeugen soll das Recht gesprochen werden, und Bestand haben.

Wenn aber der Schwörende nicht die volle reine und unverfälschte Wahrheit sagt, wenn er anders redet als er denkt, wenn er sich irgend eine Täuschung, geheimen Vorbehalt, Zurückhaltung oder Zweideutigkeit zu Schulden kommen läßt, wenn er in den Worten und dem Sinne seiner Rede oder in Gedanken die Wahrheit verläugnet, umgeht, oder verdreht, so legt er einen Meineid ab, er ruft Gott zum Zeugen einer Lüge an, er mißbraucht, schändet und entweiht den heiligen unaussprechlichen Namen Gottes, er versündigt sich auf das Schwerste gegen den Allmächtigen Gott, welcher die Schändung seines heiligen Namens nie unbestraft läßt, wie es in den zehn Gebothen Gottes geschrieben steht, auf welche der Schwörende zur größeren Bekräftigung seines Schwures die Hand zu legen hat.

Nicht nach der Meinung und dem Sinne des Schwörenden, sondern nach der Meinung und dem Sinne des Allwissenden und Allgerechten Gottes, wird der Schwörende in Eid genommen.

Nicht darauf, wo und vor welchen Personen der Eid abgelegt wird, beruht die Heiligkeit desselben, denn der zum Eide aufgeforderte Israelit schwört vor Gott, welcher allgegenwärtig, also auch bei dieser Eidesablegung anwesend ist; ihm ist der Schwörende für jede Entstellung oder Umgehung der Wahrheit für jede Krümmung oder Verdrehung des Rechts verantwortlich.

Der Schwörende schändet den Glauben seiner Väter, den er selbst bekennt, wenn er denselben durch einen Meineid verdächtig macht, daß derselbe falche Eide gestatte, oder lehre.

Er vergeht sich durch einen Meineid auf das Schwerste, gegen den Staat, seine Mitbürger, und Alles was dem Menschen heilig ist. Er erschüttert die Grundfeste des Vertrauens, er ist die Ursache ungerechter Entscheidungen, und eines (besonders bei Zeugnissen in Criminalfällen) oft nicht mehr zu ersetzenden Schadens, er zerstört das Recht und die bürgerliche Ordnung, so weit es in seinen Kräften liegt. Nach den allgemeinen Landesgesetzen ist er nicht nur verpflichtet, für allen durch seinen Meineid verursachten Schaden und entzogenen Gewinn volle Genugthuung zu leisten, sondrn auch des Verbrechens des Betruges Schuldig, welches mit Ausstellung auf der Schandbühne und schwerem Kerker, nach Beschaffenheit der Umstände selbst lebenslang bestraft wird.

prawdzie, prawie i pokoju świat stoi i spoczywa, a podług zeznania dwóch świadków ma być wyrok wydany i w mocy utrzymany.

Jeżeli zaś przysięgający nie mówi zupełnéj czystéj i nieskażonej prawdy, jeżeli inaczéj mówi jak myśli, jeżeli się dopuszcza łudzenia, tajnego zastrzeżenia, przemilczenia lub dwuznaczności, jeżeli w słowach lub znaczeniu swéj mowy, albo w myślach wyrzeka się prawdy, omija onę albo przekręca, to dopuszcza się krzywoprzysięztwa, wzywa on Boga za świadka kłamstwa, nadużywa, znieważa i zbezczeszcza święte niewymowne imię Boga, dopuszcza się najcięższego grzechu względem Boga wszechmogącego, który znieważenia swego świętego imienia nigdy nie puszcza bezkarnie, jak to jest napisane w dziesięcioru przykazań Boskich, na których przysięgający dla nadania większej wagi swojéj przysiędze ma rękę położyć.

Nie według rozumienia i myśli przysięgającego, lecz według rozumienia i myśli sądu, według rozumienia i myśli wszystko wiedzącego i najsprawiedliwszego Boga odbiera się przysięgę od przysięgającego.

Nie na tém zasadza się świętość przysięgi, gdzie i przed jakiémi osobami ją się wykonywa; albowiem wezwany do przysięgi izraelita przysięga przed Bogiem, który jest wszędzie przytomny, a zatém i przytém wykonaniu przysięgi jest obecny; przed nim staje się przysięgający za każde skażenie albo ominienie prawdy, za każde zwichnięcie albo przekręcenie prawa odpowiedzialnym.

Przysięgający znieważa wiarę ojców swoich, którą sam wyznaje, jeżeli ją przez krzywoprzysięztwo podaje w podejrzenie, iż ona fałszywéj przysięgi dozwala lub naucza.

Krzywoprzysięztwem dopuszcza on się najcięższéj winy przeciwko krajowi, swoim spółobywatelom i wszystkiemu, co ludziom jest świętego. Wzrusza on podstawę zaufania, staje się przyczyną niesprawiedliwych rozstrzygnień, i (osobliwie w świadectwach w wypadkach kryminalnych) szkody częstokroć niepowetowanéj, niszczy porządek obywatelski, ile w jego jest mocy. Podług powszechnych ustaw krajowych jest on nie-tylko obowiązany, wszelką, swojém krzywoprzysięztwem zrządzoną szkodę i odjęty zysk zupełnie powrócić, lecz staje się oraz winnym zbrodni oszustwa, która pociąga za sobą karę wystawienia na widowisko publiczne i ciężkiego więzienia podług okoliczności nawet na całe życie.

Die Meineids-Erinnerung wird mit der Frage geschlossen, ob der Israelit bereit sei, den Eid abzulegen. Wenn er diese Frage bejaht, legt er die rechte Hand bis an den Ballen auf die Thora zweites Buch Mosis, zwanzigstes Capitel, siebenter Vers, bedeckt das Haupt, und spricht dem Vorsitzenden folgenden Eid nach:

Allgemeiner Eingang.

Ich N. N. schwöre bei Gott ,dem Alleinigen, Allmächtigen, Allgegenwärtigen und Allwissenden, dem heiligen Gotte Israels, der Himmel und Erde geschaffen hat, mit reifer Ueberlegung einen reinen unverfälschten Eid, nach der Meinung und dem Sinne des Gerichrichts ohne geheimen Vorbehalt, Zurückhaltung, oder Zweideutigkeit, ohne Arglist, Betrug oder Verstellung, ohne Rücksicht auf Geschenk oder Versprechen, Nutzen oder Schaden, Zuneigung oder Abneigung, Freundschaft oder Feindschaft, ohne was immer für eine zur Unterdrückung der Wahrheit oder des Rechts gereichende Absicht.

Fortsetzung für eine Parthei im Civilrechtsverfahren, daß (hier folgt der durch die richterliche Entscheidung festgesetzte Inhalt des Eides.)

Ich schwöre bei Gott dem Allwissenden und Allgegenwärtigen, daß diese meine Aussage in allen ihren Theilen die volle reine und unverfälschte Wahrheit sei, wie ich es vor Gott zu verantworten mir getraue.

Fortsetzung für einen Zeugen im Civilrechtsverfahren, daß in Betreff dessen worüber in der Rechtssache des . . . gegen den . . . wegen . . . vom Grichte werde befragt werden, nichts verschweigen, Niemanden zu Lieb oder zu Leid die volle reine und unverfälschte Wahrheit, wie ich es vor dem Allwissenden und Allgegenwärtigen Gotte zu verantworten mir getraue, aussagen, und diese meine Aussagen niemanden entdecken wolle, bevor sie nicht vom Gericht selbst werden kundgemacht worden seyn.

Fortsetzung für einen Zeugen im Criminalverfahren, daß alles dasjenige, was ich vor dem Gerichte (hier wird das Gericht, von welchem der Zeuge genommen wird, näher bezeichnet) in Betreff des (hier wird der Gegenstand der Vernehmung mit wenigen Worten angegeben) ausgesagt habe, seinem ganzen In-

Przestrogę kończy się pytaniem, czy Izraelita jest gotów wykonać przysięgę. Jeżeli to pytanie przyzna, kładzie prawą rękę aż po brzusiec (u dłoni) na torę drugą księgę Mojżesza, dwudziesty rozdział, wiersz siódmy, nakrywa głowę i mówi za prezydującym następującą przysięgę:

Wstęp powszechny.

Ja N. N przysięgam na Boga jedynego, wszechmogącego, wszędzie przytomnego i wszystko wiedzącego świętego Boga Izraela, który stworzył niebo i ziemię, po dojrzałej rozwadze czystą, nieskażoną przysięgą według rozumienia i myśli sądu, bez tajnego zastrzeżenia, przemilczenia albo dwuznaczności, bez podstępu, oszustwa, albo udawania, bez względu na darunek lub przyrzeczenie, pożytek lub szkodę, przychylność lub nieprzychylność, przyjaźń, lub nieprzyjaźń, bez wszelkiego do pognębienia prawdy albo prawa dążącego zamysłu.

Dalszy ciąg dla strony w postępowaniu sądu cywilnego, że (tu następuje rozstrzygnieniem sędziego ustanowiona treść przysięgi.)

Przysięgam na Boga wszystko wiedzącego i wszędzie przytomnego, że to moje zeznanie we wszystkich swoich częściach zupełną, czystą i nieskażoną jest prawdą, jak sobie ufam, iż będę mógł za to przed Bogiem odpowiedzieć

Ciąg dalszy dla świadka w postępowaniu sądu cywilnego, że, co do tego, o co mnie sąd w sprawie . . . przeciwko . . . względem . . . zapyta, nic nie zamilczę, ani z miłości ku nikomu, ani na niczyją krzywdę, zupełną, czystą i nieskażoną prawdę wyznam, jak sobie ufam, iż będę mógł za to przed wszystko wiedzącym i wszędzie przytomnym Bogiem odpowiedzieć, i tego zeznania mego nikomu nio wyjawię, dopóki go sąd sam nie ogłosi.

Dalszy ciąg dla świadka w postępowaniu sądu karzącego, że to wszystko, com przed sądem (tu się wymieni dokładniej sąd, wysłuchujący świadka) we względzie (tu się wymienia kilku słowami przedmiot śledztwa) zeznał, w swej

halte nach die volle reine und unverfälschte Wahrheit sei, wie ich es vor dem Allwissenden und Allgegenwärtigen Gotte zu verantworten mir getraue.

Fortsetzung für einen Sachverständigen.

Daß ich die Gegenstände, welche mir vom Gerichte zur Beurtheilung werden zugewiesen werden, (wenn der Sachverständige für einen besonderen Fall beeidet wird, kann der Gegenstand des Befundes hier bestimmter angegeben werden) genau in Augenschein nehmen, die Beschaffenheit derselben, über welche ich vom Gerichte werde befragt werden, nach sorgfältiger Ueberlegung aller Umstände deutlich angeben, und hierüber die volle reine und unverfälschte Wahrheit, wie ich es vor dem Allwissenden und Allgegenwärtigen Gotte zu verantworten mir getraue, aussagen wolle.

Allgemeiner Schluß.

So wahr mir Gott, der Allmächtige, Herr der Herrschaaren, Adonaj Elohe Zebaoth, dessen unaussprechlicher Namen geheiligt werde, in allen meinen Geschäften beistehe, in allen meinen Nöthen helfen möge. Amen! Amen!

Während der Eidesablegung haben sich alle anwesenden Personen stehend mit der der feierlichen Handlung angemessenen Ehrerbiethung zu verhalten.

Diese allerhöchste Vorschrift wird in Folge hohen Hofkanzlei-Decrets vom 30. November 1846, Z 38617-2264 zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Gubernial-Kundmachung vom 20. December 1846, Gubernial-Zahl 73924.

143.

Daß die Streitigkeiten über den Bezug des städtischen Getränk-Erzeugungs-Entgelts zur Verhandlung und Entscheidung der politischen Behörden gehören.

Nachdem die vereinigte k. k Hofkanzlei im Einverständniße mit der k. k. allgemeinen Hofkammer bereits mit dem Hofkanzlei-Decrete vom 4. Juni 1840 Z. 13674 erklärt hat, daß der Beug des bei den galizischen Städten bestehenden sogenannten Ge-

całkowitéj treści jest zupełną, czystą i nieskażoną prawdą, jak sobie ufam, że przed Bogiem wszystko wiedzącym i wszędzie przytomnym za to odpowiedzieć mogę.

Dalszy ciąg dla znawcy.

Że przedmioty, które mi sąd do rozpoznania przeznaczy, (jeżeli się od znawcy do szczególnego przypadku wymaga przysięgi, można przedmiot stanu rzeczy tutaj dokładniéj wymienić) dokładnie obejrzyć, własność tychże, o którą mnie sąd zapyta, rozważywszy wprzód dobrze wszystkie okoliczności, jasno wymienić i o tém zupełną czystą i nieskażoną prawdę chcę wyznać, jak sobie ufam, iż za to przed Bogiem wszystko wiedzącym i wszędzie przytomnym odpowiedzieć mogę.

Zakończenie powszechne.

Tak niech Bóg wszechmogący, Pan zastępów, Adonaj Elohe Zebaoth, którego niewymowne imię niech będzie pochwalone, we wszystkich moich sprawunkach przy mnie stoi, i we wszystkich potrzebach dopomoże. Amen! Amen!

Podczas przysięgi powinny wszystkie obecne osoby stojąc zachować się ze stosownem do uroczystego aktu uszanowaniem.

Ten Najwyższy przepis podaje się w skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z d. 30. Listopada 1846 do l. 38617-2264 do publicznéj wiadomości.

Obwieszczenie gub. z dnia 20. Grudnia 1846 pod l. gub. 73924.

143.

Że spory względem poboru opłaty miejskiéj od wyrobu trunków, pod rozprawę i rozstrzyganie Instancyj politycznych, należą

Gdy c. k. połączona Kancelaryja nadworna zgodnie z c. k. powszechną Kamerą nadworną, już Dekretem nadwornym z d. 4. Czerwca 1840, za l. 13674 orzekła, że pobór istniejącéj po miastach galicyjskich opłaty od wyrobu trunków

tränk = Erzeugungs = Entgelts, welches von den zum eigenen Gebrauche eingeführten Getränken nebst der Verzehrungssteuer und den Zuschlägen hiezu, entrichtet wird, kein Ausfluß des Propinations=Rechtes sei, und auf keinem grundherrlichen Verhältnisse beruhe, sondern sich als eine Communal=Auflage darstelle, welche sich die Gemeinden zur Bedeckung ihrer Bedürfnisse selbst auflegen, so folgt hieraus von selbst, daß Streitigkeiten, die sich über den Bezug desselben, die Abgabe möge sich in der eigenen Regie der Städte selbst befinden, oder an einen Pächter verpachtet sein, zwischen den berechtigten Perzipienten und den Steuerpflichtigen ergeben, gleichwie jede andere Steuer, zur Verhandlung und Entscheidung im ordentlichen Rechtswege nicht geeignet, sondern von den Gerichtsbehörden, an welche solche gebracht worden sein sollten, zurück an die betreffenden politischen Behörden zu weisen sind.

Dieses wird sämmtlichen Unterbehörden, zu Folge höchsten Hofdecrets vom 29. October 1846 H. Z. 4047 zur Wissenschaft und Darnachachtung bekannt gegeben.

Verordnung des k. k. Appellations=Gerichts vom 30. November 1846 Zahl 25698.

Gubernial=Kundmachung vom 21. December 1846, Gubernial=Zahl 73594.

144.

Befreiung der Landes-Sicherheitswache von der Entrichtung der Privat-Brückenmauth-Gebühr.

Der 19te Absatz des mit hohen Hofkanzlei=Decrete vom 7. Mai 1842, Z. 12255 genehmigten, und mit dem Kreisschreiben vom 21. Juni desselben Jahres Z. 34186 kundgemachten Privat=Brücken= und Ueberfuhrs=Mauth=Tariffs enthält die Bestimmung, daß die in Ausübung ihrer Pflichten begriffenen Glieder der Gensdarmerie von der Entrichtung der Privat = Brückenmauth=Gebühr befreit sind. Da nunmehr die Landessicherheitswache im gleichen Zwecke wie die Gensdarmerie ins Leben getreten ist, so kömmt auch der bezogene Tarifsabsatz für die Individuen der Sicherheitswache in Anwendung, und um allenfälligen Anständen vorzubeugen, welche aus der Verschiedenheit der Benennungen (Gensdarmerie, Sicherheitswache) hergeleitet werden könnten, wird den Kreisämtern aufgetragen, hievon sogleich die Privatbrücken= und Uiberfuhrsmauthberechtigten zur genauesten Darnachachtung, wie auch das unterstehende Sicherheitswach = Commando zu verständigen.

Gubernial = Verordnung vom 22. December 1846, Gubernial = Zahl 75545.

zwanéj, która od trunków na własny użytek sprowadzanych oprócz podatku konsumcyjnego i dodatków do niego, uiszczana bywa, nie jest wypływem prawa propinacyi i nie opiera się na stosunkach zwierzchnictwa gruntowego, ale się jako nakład komunalny przedstawia, który gminy same dla pokrycia swoich potrzeb na siebie wkładają; następuje więc ztąd samo przez się, że spory względem poboru téj opłaty, między uprawnionemi poborcami i kontrybuentami wydarzające się bez względu czy opłata ta w własnéj administracyi miast znajduje się, czy téż jest wydzierżawioną, równie jak każdy inny podatek do rozprawy i rozstrzygania w zwyczajnéj drodze prawa nie są usposobione, lecz, że przez władze sądowe, gdyby przed takowe wniesione bydź miały, odrzucone i do właściwych władz politycznych odesłane bydź powinny.

Co wszystkim podrzędnym władzom w skutek wysokiego Dekretu nadwornego z d. 29. Października 1846 za l. nadw. 4047, dla wiadomości i zastósowania się wiadomo się czyni.

Rozporządzenie c. k. Sądu Apelacyjnego z dnia 30. Listopada 1846 pod l. 25698.

Uwiadomienie gub. z dnia 21. Grudnia 1846 pod liczbą gub. 73594.

144.

Uwolnienie straży bezpieczeństwa od płacenia mostowego prywatnego.

Ustęp 19ty Taryfy myta mostowego i przewozowego prywatnego, Dekretem wysokjéj Kancelaryi nadwornéj z d. 7. Maja 1842 za l. 12255 zatwierdzony, a okolnikiem z d. 21. Czerwca t. r. pod l. 34186 obwieszczonéj, zawiéra przepis, iż członki żandarmeryi w czasie pełnienia swoich obowiązków wolni są od opłaty myta mostowego prywatnego.

Gdy straż bezpieczeństwa w podobnym celu, jak żandarmeryja, zaprowadzoną została, przeto pomieniony ustęp Taryfy stosuje się do indywiduów tejże straży; i aby wszelkim wątpliwościom zapobiedz, któreby z różności nazwisk (żandarmeryja, straż bezpieczeństwa) wyprowadzone być mogły, poleca się Urzędom Cyrkularnym, aby o tém upoważnionych do poboru myta mostowego i przewozowego prywatnego, dla jak najściślejszego zastósowania się, niemniej podwładną komendę straży bezpieczeństwa natychmiast zawiadomili.

Rozporządzenie gub. z d. 22. Grudnia 1846 pod l. gub. 75545.

145.

Verboth des Gebrauches der Kupfergeschirre.

In Folge hohen Hofkanzleidecretes vom 18. v. M. Z. 35982 wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht: daß bei den Bedenken, welche gegen die Verwendung kupferner Gefäße zur Bereitung verschiedener Nahrungsmittel erhoben worden sind, und bei der Schwierigkeit der ganz gefahrlosen Verzinnung derselben, der Gebrauch von Kupfergeschirren bei dem Geschäfte der Fleischselcher, Flecksieder und überhaupt aller jener Gewerbsleute, welche sich mit dem Sieden und Verkaufe solcher Artikel befaßen, allgemein verbothen und bestimmt werde, daß statt derselben die aus geschmiedeten oder getriebenen Eisen verfertigten Kochgeräthschaften zu verwenden sind.

Der 1. Juli des Jahres 1847 wird als der Zeitpunkt festgesetzt, bis zu welchem die Kupfergeschirre bei den gedachten Geschäften außer Gebrauch gesetzt, und mit welchem Geschirre aus Eisen in Verwendung gebracht werden müssen.

Gegen die erwähnten Gewerbsleute, welche nach Ablauf dieser peremtorischen Frist sich dennoch der Kupfergeschirre bedienen werden, wird mit Rücksicht auf den §. 160. II. Theiles des Strafgesetzbuches eben so fürgegangen werden, wie es bisher gegen die Verwendung unverzinnter kupferner Eß- und Kochgeschirre geschah.

Gubernial-Kundmachung vom 24. December 1846, Gubernial-Zahl 70763.

146.

Befreiung der Landessicherheitswache von der Entrichtung der Aerarial-Mauth- und Ueberfuhrsgebühren.

Die vereinte Kameral-Gefällen-Verwaltung für Galizien hat sämmtlichen ihr unterstehenden Kameral-Bezirks-Verwaltungen den Auftrag ertheilt, sogleich zu verfügen, daß die Ober-Commandanten, Abtheilungs-Commandanten und Korpsführer der galizischen Landessicherheitswache auf Dienstreisen in den Bezirken, welche sie zu überwachen haben, bei allen Aerarial-Weg-dann Brückenmauth-Schranken und Uiberfuhren, so wie dieß rücksichtlich der k. k. Finanzwache angeordnet worden ist, ohne Entrichtung der Mauth- und Ueberfuhrs-Gebühren passirt werden.

145.

Zakaz używania naczynia miedzianego.

W skutek dekretu wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 13. p. m. do l. 35982 podaje się do publicznéj wiadomości, że ze względu na obawę, jakę wzniecono co do używania naczynia miedzianego do przyrządzania różnéj żywności, tudzież ze względu na trudność pobielania go tak, aby się stało zupełnie nieszkodliwém, zakazuje się powszechnie używanie naczynia miedzianego do robót wędzarzów mięsa, flakarzów i w ogólności wszystkich profesyjonistów, zajmujących się gotowaniem i przedażą takich rzeczy, i postanawia się, że natomiast używać należy naczynia do gotowania z żelaza kutego albo lanego.

Dzień 1. Lipca 1847 wyznacza się za kres czasu, do którego naczynie miedziane w wymienionych czynnościach ma wyjść z używania, a w którym naczynie żelazne ma być zaprowadzone.

Z wymienionymi profesyjonistami, którzyby po tym terminie nieprzestępnym przecież naczynia miedzianego używali, postępować się będzie ze względem na §. 160. Części II Ustawy karnéj tak, jak dotychczas z tymi, którzy używali niepobielanego naczynia stołowego i kuchennego, działo się.

Obwieszczenie gub. z d. 24. Grudnia 1846 pod l. gub. 70763.

146.

Uwolnienie straży bezpieczeństwa od opłaty skarbowego myta drogowego i przewozowego.

Połączona Administracyja dochodów skarbowych w Galicyi poleciła wszystkim podwładnym Administracyjom powiatowym, aby natychmiast rozporządziły, aby wszystkich naddowodzców, dowodzców oddziałowych i przewodzców korpusowych galicyjskiéj straży bezpieczeństwa krajowego w objazdkach służbowych w okręgach, nad którémi czuwać mają, na wszystkich rogatkach myta drogowego i mostowego, tudzież na przewozach, tak, jak to dla c. k. straży finansowéj rozporządzono, bez opłaty należytości drogowego, mostowego lub przewozowego, przepuszczano.

Hievon werden die Kreis-Vorsteher mit dem Beisatze in die Kenntniß gesetzt, hievon die im Kreise stazionirte Sicherheitswache und die Abtheilungs-Commandanten zu verständigen.

Gubernial-Verordnung vom 30. December 1846, Präsidial-Zahl 7555. g.

147.

Hinsichtlich der einzuführenden Maßregel bei Anwendung des Homäopathischen Heil-Verfahrens.

In Betreff der einzuführenden Maßregel bei Anwendung des homäopathischen Heil-Verfahrens haben Seine Majestät laut herabgelangter Allerhöchster Entschließung vom 5. d. M. Nachstehendes anzuordnen geruht:

Die gegen unbefugte Ausübung der Arznei- und Wundarzeneikunde, dann Kurpfuschereien überhaupt bestehenden Vorschriften haben auch bei Voranstellung der homäopathischen Heilmethode ihre Anwendung zu finden.

Die für diese Heilmethode erforderlichen Stamm-Tinkturen und Präparate dürfen nur aus den Apotheken verschrieben werden; diese Arzneien können aber sodann von der den homäopathischen Heilmethode ergebenen Aerzten und Wundärzten verdünnt und verrieben, und ihren Pazienten, jedoch unentgeldlich verabreicht werden, doch muß bei den letzteren immer ein Arzneizettel, auf welchen die verabreichte Arznei genau mit dem Grade ihrer Verdünnung oder Verreibung angegeben, und diese Angabe mit der Namensunterschrift des Arztes oder Wundarztes bestätiget ist, hinterlegt werden

Wenn bei Anwendung der homäopathischen Heilmethode der gegründete Verdacht eines ahndungswürdigen Benehmens des Arztes oder Wundarztes entstanden ist, so ist wegen Beurtheilung des Falles nicht nur die Fakultät, sondern es sind auch immer theoretisch und praktisch ausgezeichnetere Aerzte der homäopathischen Heilmethode zu vernehmen, und es ist sodann mit Berücksichtigung aller Umstände nach der klaren Absicht, welche den Vorschriften zum Grunde liegt, zu entscheiden.

Von dieser mit h. Hofkanzleidekrete vom 9. d. M. Zahl 41201 herabgelangten A h. Entschließung werden die k. k. Kreis-

O tém zawiadamia się naczelników cyrkułowych z tém domieszczeniem, aby o tém rozłożona po Cyrkułach straż bezpieczeństwa i dowodzca oddziałowy, uwiadomieni zostali.

Rozporządzenie gub. z dnia 30. Grudnia 1846, pod l. prez. 7555. g.

147.

O prawidłach, które zaprowadzone być mają w postępowaniu léczenia homeopatycznego.

Względem prawideł, które przy wykonywaniu metody léczenia homeopatycznego, zaprowadzone bydź mają, raczył Najjaśniejszy Pan najwyższém postanowieniem z d. 5 b. m. rozporządzić co następuje:

Przepisy naprzeciw nieuprawnionemu wykonywaniu sztuki lékarskiéj i chyrurgicznéj, tudzież naprzeciw partactwu lékowemu w ogólności istniejące, mają bydź także przy użyciu sposobu léczenia homeopatycznego zastosowane.

Potrzebne do téj metody, czyli tego sposobu léczenia pierwiastkowe tynktury i preparaty mają bydź tylko z apték zapisywane, atoli lékarstwa te mogą bydź potém przez lékarzy i chyrurgów, homeopatycznéj metodzie leczenia oddających się, rozpuszczane, rozciérane, i ich pacyjentom, lecz bezpłatnie udzielane; wszelako powinna być zawsze u tych ostatnich recepta zostawiona, na któréj udzielone lékarstwo z domieszczeniem stopnia rozpuszczenia, lub rozrobienia, dokładnie oznaczone; i to oznaczenie podpisem doktora lub chyrurga ztwierdzone bydź ma.

Gdyby przy aplikacyi homeopatycznéj metody powstało uzasadnione podejrzenie karygodnego postępowania lékarza albo chyrurga, natenczas dla osądzenia tego wypadku nie sam tylko fakultet medyczny, ale zawsze i lékarze homeopatyczni, teoryą i praktyką odznaczeni, słuchani być powinni; poczém rzecz z uwzględnieniem wszystkich okoliczności, i według czystego zamiaru, który dotyczącym przepisom za podstawę służy, rozstrzygniętą być ma.

O tém, dekretem wysokiéj Kancelaryi nadwornéj z dnia 9. b. m. do l. 41201 tu nadeszłém, najwyższem postanowie-

ämter im Nachhange der Gubernial-Verordnung vom 4. März 1837, Zahl 12461 zur Wissenschaft und genauen Nachachtung so wie zur Verständigung aller angestellten und privatisirenden Aerzte und Wundärzte, dann der Apotheker und sämmtlicher Ortsobrigkeiten in die Kenntniß gesetzt.

Gubernial-Verordnung vom 31. December 1846 Gubernial-Zahl 76284.

niu uwiadamiają się c. k. Urzędy Cyrkularne dodatkowo do rozporządzenia gubernialnego z dnia 4. Marca 1837, do l. 12461, tak dla własnéj wiedzy, i ścisłego zastosowania się, jakoteż dla zawiadomienia o niem wszystkich uposaduionych i prywatyzujących lékarzy i chyrurgów, niemniéj aptékarzy i wszystkich zwierzchności miejscowych. —

Rozporządzenie gub. z d. 31. Grudnia 1846, do l. gub. 76284.

Alphabetisches Verzeichniß

der

in der Provinzial-Gesetzsammlung des Königreichs Galizien für das Jahr 1846 enthaltenen Verordnungen:

	Zahl der Verordnung	Seite

C.

D.

Zahl der Verordnung Seite

E.

	Zahl der Verordnung	Seite

G.

J.

M.

N.

O.

Q.

T.

V.

W.

Zahl der Verordnung | Seite

Z.

Spis abecadłowy

rozporządzeń, zawartych w Zbiorze ustaw prowincyjnych Królestwa Galicyi za rok 1846.

E.

I.

32*

L.

R.

T.

W.

Z.

